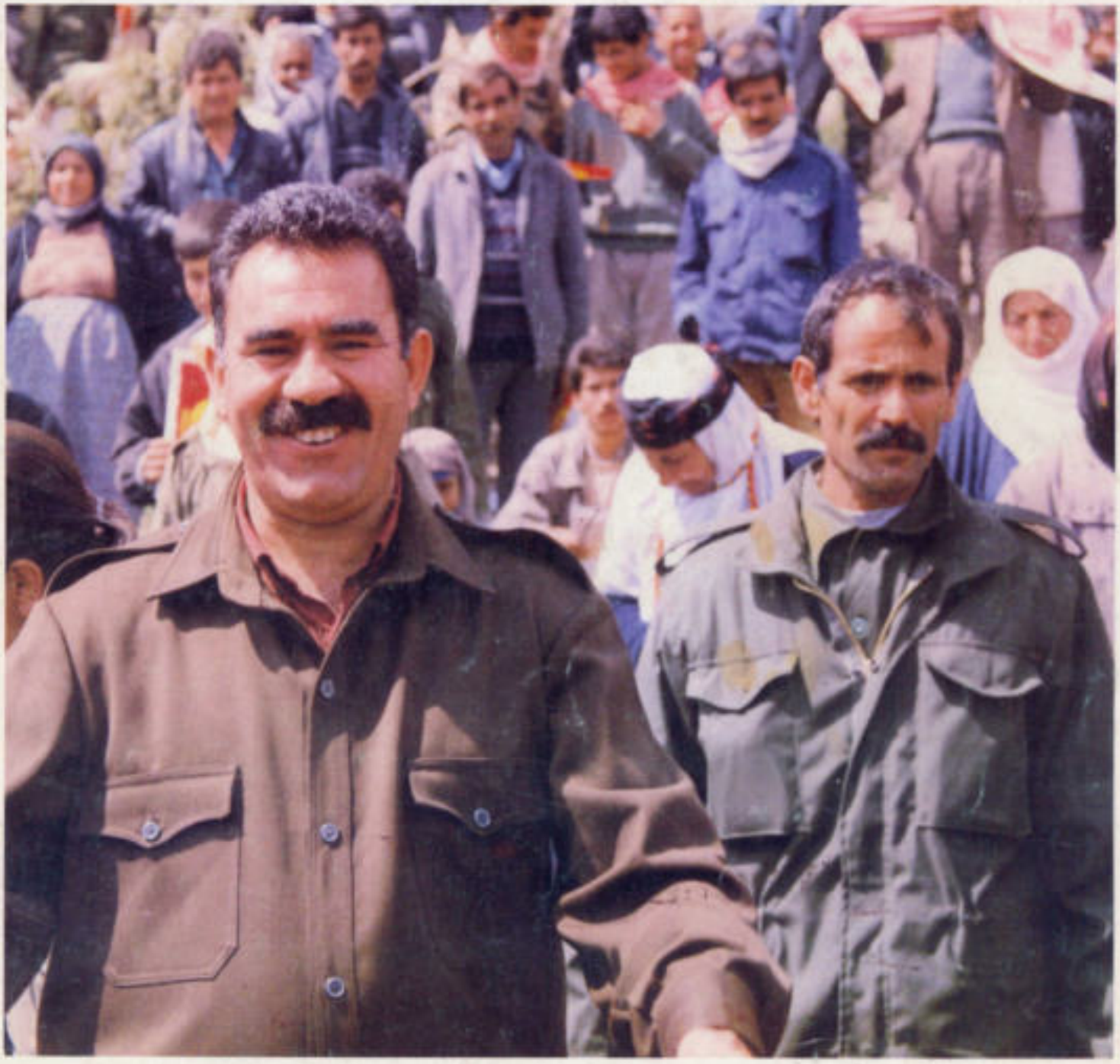
SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Özel Sayı 18 / Ekim 1991 / 10,- DM

8. yılda bir parça özgür vatan toprağında savaş hükümetine doğru!

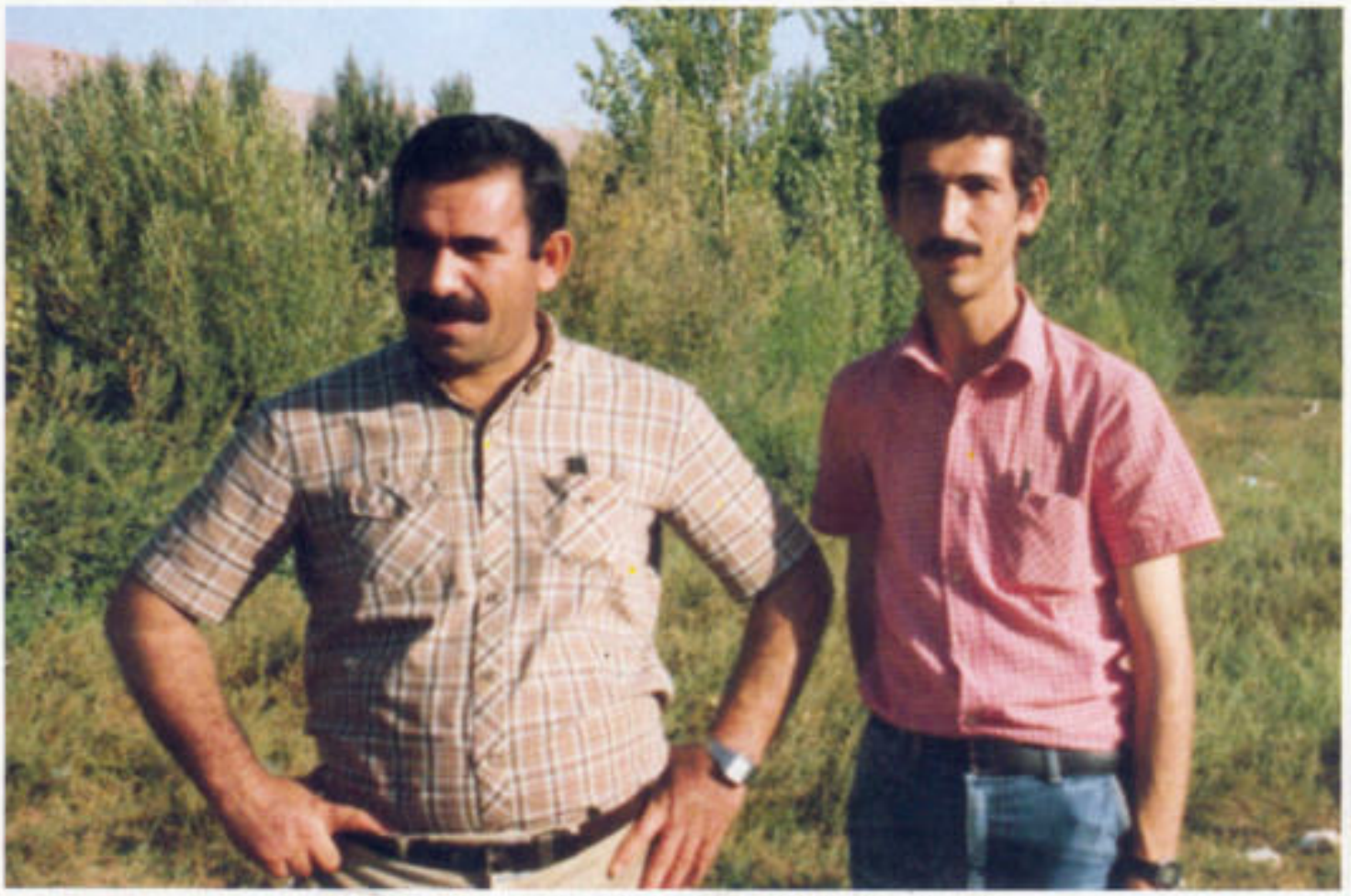
Selam olsun ölümde yaşamı yaratanlara!

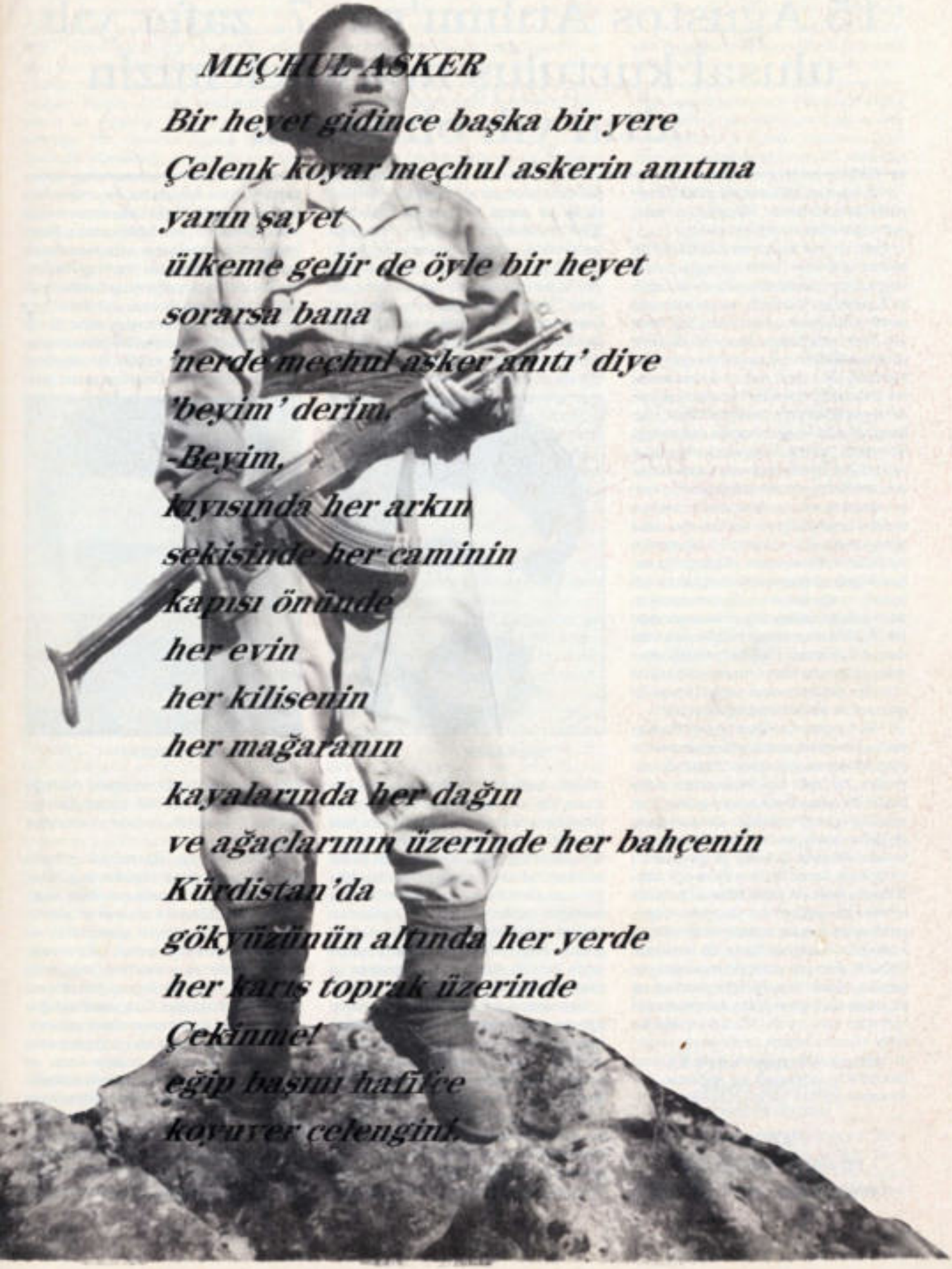
PKK-MK üyesi Ahmet GÜLER (Mahir) yoldaş

ARGK Askeri Konsey üyesi Haydar ALTUN yoldaş

PKK-MK üyesi Abdulkadir BEKİROĞLU (Yusuf) yoldaş

MEÇHUL ASKER

Bir heyet gidince başka bir yere
Çelenk koyar meçhul askerin anıtına
yarın şayet
ülkeme gelir de öyle bir heyet
sorarsa bana
'nerde meçhul asker anıtı' diye
'beyim' derim,
-Beyim,
kıyısında her arkın
sekisinde her caminin
kapısı önünde
her evin
her kilisenin
her mağaranın
kayalarında her dağın
ve ağaçlarının üzerinde her bahçenin
Kürdistan'da
gökyüzünün altında her yerde
her karış toprak üzerinde
Çekinme!
eğip başını hafifçe
koyuver çelengini.

15 Ağustos Atılımı'nın 7. zafer yılı ulusal kurtuluş mücadelemizin altın yılı olmuştur

15 Ağustos kahramanlık atılımının 7. yıldönümü, yurtsever halkımıza ve halkımızın tüm dostlarına kutlu olsun!

Parti ve halk olarak bu yıldönümünde her zamankinden daha coşkulu, umutlu ve güçlü bir mücadeleyi yaşıyoruz. Gerilla, Kuzey-Batı Kürdistan'ın her alanında şimdi her zamankinden daha güçlü vuruyor, Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yönelik büyük askeri saldırısını geri püskürtüyor. Ülkemizin şehir ve kasabalarının çoğunda kepenkler kapalı; bu işçi sınıfının şartelleri indirmesine benziyor. Halkımız, ülkede ve yurtdışında, bulunduğu her yerde ayakta; kimliğine kavuşmanın ve kurtuluş fırsatını bulmanın coşkusuyla çok çeşitli biçimlerde sömürgeciliğe karşı mücadele ediyor. Dostlarımız tavırlarını daha kesin belirliyor ve seslerini daha gür çıkarıyor. Tüm dünyayı 15 Ağustos'un yıldönümünün heyecanı ve gerginliği sarıyor. Faşist-sömürgeci düşman, tüm bu gelişmelerin ağır baskısı ve kuşatması altında, büyük bir tedirginliği ve korkuyu yaşıyor. Ağababaları emperyalistler ise suskun ve düşünceli; PKK'nin yarattığı devrimci gelişmeleri nasıl durdurabilecekleri ve uşaklarını nasıl yaşatabilecekleri yol ve yöntemini araştırıyorlar.

1984 yılının 15 Ağustos günü başlayan ve kesintisiz olarak yedi yıldır devam edip sekizinci yıla giren silahlı direnişimizin her yılı bir öncekinden daha büyük bir siyasal-askeri gelişmeye, her yıldönümü bir öncekinden daha coşkulu ve daha geniş katılımlı bir mücadeleye tanıklık etmiştir. Yedinci yıl ve yedinci yıldönümü, hem düşmanı daha çok kahrederek, hem de nihai zafer döneminin temellerini sağlam bir biçimde döşeyerek ulusal kurtuluş mücadelemizin altın yılı olmuştur. Kuşkusuz bunun da temelinde PKK'nin yirmi yıla yaklaşan muazzam çabası ve mücadelesi, halkımızın emeği ve en başta da binleri bulan kahraman şehidimizin kanı vardır. Mücadelemizin bu tarihi sürecini kısaca özetleyerek, yedinci zafer yılında yaşanan siyasal-askeri mücadeleyi irdelemek ve sağlanan gelişmeleri görmek yararlı olacaktır.

PKK'nin ve devrimin doğuşu

Faşist-sömürgeci düşman, PKK'ye küçük bir darbe vurabildiğinde, PKK'den küçük bir parça koparabildiğinde hala "PKK'nin sonunun geldiği", "kökünün kazınmakta olduğu" teranelerini sayıklıyor. Güney Kürdistan'a yönelik son saldırı ile bunlara yeni bir deyim daha eklendi: "Temizlemek". Faşizmin tüm borazancıbaşları, Türk ordusunun "PKK'yi temizlediği"nden dem vuruyorlar. Halbuki PKK, sıfırdan başlayarak bugünkü ideolojik ve maddi donanıma, bir kişi ile yola

Haki KARER

Halil ÇAVGUN

çıkarak bugünkü milyonların ayağa kalkışına, yürüyüşüne ulaşmış bir harekettir. Böyle bir gelişme karşısında TC'nin hala "başarıdan" sözetmesi, milyonları temizlemekte olduğundan dem vurması, sadece onun ne kadar yalancı ve hayalci olduğunu, ne denli barbar ve katliamcı amaç taşıdığını gösterir. Zaten TC, yalan ve katliam temelinde şekillenen bir siyasal güçtür. Fakat PKK'nin gelişimi karşısında kendini aldanmış hissetmekte ve adeta çılgına dönmektedir.

Her siyasal güç, belli bir ekonomik ve toplumsal gelişme üzerinde doğar ve gelişir. Bu bakımdan her siyasal gelişme bir anlamda doğal ve zorunlu bir süreçtir. Bu açıdan bakıldığında Kürdistan'da PKK'nin doğuşu ve gelişiminin de doğal ve zorunlu bir süreç olduğu görülür. Ancak bu durum, her siyasal doğuş ve gelişmenin çok yönlü ve zorlu bir çabayla olduğu gerçeğini yadsımaz. PKK içinse bu gerçek çok daha fazla geçerlidir. Yaşadığımız yüzyılın başlarında ve ortalarında dünyanın çeşitli ülkelerinde devrimci işçi sınıfı hareketleri ve ulusal kurtuluş hareketleri doğup gelişmiş, zafer kazanarak egemen siyasal yapılar haline gelmişlerdir. Ancak büyük çoğunlukla bunlar, sağlıklı bir ekonomik, sosyal ve kültürel gelişme temeline dayanmışlar, daha önceden süren direniş mirasını devralmışlar, uluslararası alanda büyük bir devrimci dalgaya dayanarak, dışardan gelen güçlü bir ideolojik, politik ve maddi desteğe sahip olmuşlardır. PKK içinse tüm bu alanlar çok büyük oranda olumsuzluk içermiştir.

PKK'nin doğuş dönemindeki Kürdistan, Türkiye ve dünya koşulları bugünkünden olumlu değildir, hatta çok daha olumsuzdur. Evet, Kürdistan'da belli bir ekonomik ve sosyal değişim yaşanmakta ve toplumsal hareketler ortaya çıkmaktadır; ama bu, tamamen ve katı bir sömürgecilik altında ve Türk sömürgeciliğine hizmet temelinde, Türklüğün Kürt ulusal varlığını yutması, Kürt toplumunun ulusal yabancılaşması ve ulusal yokoluşu doğrultusunda olmaktadır. İşleyen bu sürece karşı en küçük kıpırdanma derhal şiddetle ezilmektedir. Türk sömürgeci egemenliğine karşı adeta yaprak bile kıpırdayamamaktadır. İlkel aşiret düzeninde bile olsa direniş otuz yıl önce tamamen kırılmış ve sömürgeci katliamlar temelinde toplum hücrelerine kadar teslim alınmıştır. Bu yapıdan kalan

tek şey Güney Kürdistan'daki harekettir, ondan da devrimci çıkışa kalan miras 1975'in büyük yenilgisi ve bozgunudur. PKK, halkın gerçekliği ve içinde saklı olan kurtuluş özlemi dışında olumlu bir direniş mirası alamadığı gibi, bir de bu yapının neden olduğu olumsuzlukları, yıkımı ve yılgınlığı gidermek zorunda kalmıştır. Her devrimci siyasal hareket, üzerinde yükseldiği ekonomik ve toplumsal gelişme sürecini hızlandırmak ve ilerlemek için ortaya çıkar. Kürdistan Devrimi ve onu var edip yürüten devrimci hareket ise, PKK ise, Kürdistan'daki ekonomik, toplumsal ve kültürel değişimi tersine çevirmek ve tersinden ilerletmek temelinde ortaya çıkmak durumunda kalmıştır. Çünkü, işleyen değişim süreci Türk sömürgeci hakimiyetinin daha da pekişmesi sürecidir, Kürdistan ve Kürt ulusal gerçeğinin yokedilişi sürecidir. Böyle bir ortamda ve bu temelde bir siyasal hareketin, ulusal kurtuluş hareketinin doğuşunun ne denli zor olacağı, ne kadar yoğun bir çabayı, fedakarlığı, bilinci ve kararlılığı gerektireceği açıktır.

1970'ler Türkiye'sinde, 12 Mart darbesi temelinde güç kazanmış olan faşizm, tamamen egemen olmak için hazırlanmakta ve çaba harcamaktadır. Belli bir düşünsel hareketlilik vardır, ama sol ve sosyalizm adına Kürdistan sorununda en katı sosyal-şoven görüşler ileri sürülmekte, biraz aydınlanma çabası içinde olan Kürt gençlerine bu görüşler zorla dayatılmaktadır. Her ne kadar kapitalizm-sosyalizm diye ikiye bölünmüş olsa da, Kürdistan için sömürgecilerin ve emperyalistlerin belirlemiş olduğu süreci tüm dünya aynen benimsemiş durumdadır. Bugün dünya çapında yoğun bir anti-sosyalist dalga yaşanmaktadır, ancak sosyalizm üzerindeki kamburlar da atılmakta ve neyin sosyalizm olup neyin olmadığı konusunda giderek bir ideolojik-politik netleşme ortaya çıkmaktadır. 1970'ler ortamı bu açıdan tam bir keşmekeşliktir; sosyalizm adına bir yığın uç vardır ve hepsi de birbirine düşmandır; sosyalizm adına devrimi yadsıyan ve devrim kaçkınlığını öneren en bayatlamış revizyonist ve oportünist görüşler ileri sürülmekte ve bunların dünyaya egemen kılınması için çalışılmaktadır. Bu ortamda sosyalizmin gerçek ve yaratıcı özü yok olup gitmektedir. Dünyadaki bu durumun Kürdistan'a yansıyışı ise, çeşitli renklere bürünmüş bağnaz bir sosyal-şovenizm ve en renksiz reformist-teslimiyetçilik olmaktadır. Gerçek devrimci çıkış için, işte bu ideolojik keşmekeşliği aşmak, sosyalizmin gerçek ve yaratıcı özünü yakalamak, Kürdistan için devrimci bir ideoloji ve bir ulusal kurtuluş çizgisi yaratmak, bunun için de yoğun bir ideolojik mücadele ile bütün bu sosyal-şoven ve reformist-teslimiyetçi görüşleri etkisiz kılmak gerekmektedir. Bunun da ne kadar zor olacağı, ne kadar emek ve çaba isteyeceği açıktır. Ayrıca başarılmasının ne kadar büyük öneme sahip olduğu da ortadadır. Unutulmamalı ki, eğer bu zorluklar aşılarak, azami çaba ve emekle PKK'nin doğuşu başarılmasaydı, ne 15 Ağustos direnişi olurdu, ne de Cephe, Ordu veya başka herhangi bir devrimci gelişme.

PKK, işte böyle bir ulusal ve uluslararası ortamda, sadece, başka bir dil ve kültür ortamında da olsa bilimi biraz özümseme, başta Vietnam olmak üzere zafer kazanan devrimlerin rüzgarından biraz etkilenme ve Kürdistan toplumundaki hareketlenmeyi işleyen süreci tersine çevirerek esas alma temelinde, tüm olumsuzluklara karşı mücadele edip onları aşarak doğmuş ve gelişmiştir. PKK'nin 1970'li yıllardaki gelişim süreci çeşitli dönemlerden oluşur ve bunlar parti tarafından ayrıntılı olarak çokça izah edilmiştir. Bu süreç ana hatlarıyla şöyle özetlenebilir: 1973-1977 dönemi, ideolojik grup dönemi, devrimci gençlik hareketinin yaratılması dönemidir. Bu dönemde yoğun bir teorik çalışma yapılmış ve ideolojik mücadele yürütülmüştür, yoğun bir propaganda çalışmasıyla aydın-gençlik kesimi devrimci ulusal kurtuluş ideolojisine kazanılmıştır. Sistemli bir devrim programı ortaya çıkarılarak, sosyal-şoven ve reformist-teslimiyetçi görüşler geriletilip aydın gençliğin en dinamik kesimleri bu programa kazanılarak, bu dönemin görevleri esas olarak başarılmıştır.

1978-1980 dönemi, siyasal mücadele ve siyasal gelişme dönemi, siyasal bir güç olarak partinin ve ulusal kurtuluş hareketinin şekillenme dönemidir. Bu dönemde, oluşturulan devrimci ideoloji ve siyasal program işçi ve köylü kitlelerine, genelde halk kitlelerine götürüldü. Halka gitmek, bir halk gücü olmak düşmanın karşısına da çıkmak demekti. Düşmanın ve halkın karşısına ancak siyasal bir güç olarak çıkılabilirdi ve bu nedenle siyasal bir parti olarak PKK resmen kuruldu. PKK, kuruluşuyla birlikte Kürdistan'ın devrim sürecine girdiğini açıkça ilan etti. **Kuruluş Bildirisi**'nde içine girilen süreci ve bu süreci sonuçlandıracak gücü şöyle belirliyordu: *"Artık devrim sürecine girilmiştir. Sonucu, devrimin her aşamasında kendini yenileyen, somut şartların zorunlu kıldığı stratejik ve taktik değişiklikleri anında yapan, buna uygun örgütlenme biçimlerini gerçekleştiren örgütün siyasi çizgisi ve bu çizgiye can, kan, cesaret ve fedakarlık aşılayan kadro ve önderler tayin eder."* (sayfa: 45). Tam 13 yıl önce yapılan bu belirleme, PKK'nin kendini ve devrimi geliştirme sırrı ile PKK dışındaki güçlerin tükeniş nedenini açıkça ortaya koymaktadır.

Siyasal bir güç olarak partinin ve ulusal kurtuluş hareketinin şekillendiği bu dönemde devrimci düşünceler kitlelere yaygınca propaganda edilerek halk mücadeleye kazanılmaya çalışıldı. Ajanlaşmış yapı, kurum ve kişilere karşı devrimci şiddet temelinde mücadele edilerek, devrimci hareketin korunması ve devrimci gelişme önündeki engellerin ortadan kaldırılması esas alındı. Bu mücadele içinde parti, başta **Haki KARER** ve **Halil ÇAVGUN** olmak üzere onlarca militanını şehit verdi. Hilvan-Siverek Direnişi temelinde hareket ve mücadele Kuzey-Batı Kürdistan'ın hemen her tarafına yayıldı ve geniş kitleleri içine aldı. Halkın devrimci ve ulusal kurtuluşçu çıkışa verdiği olumlu yanıt, Türk sömürgecileri de dahil çoklarını şaşırtıcı düzeyde yüksek oldu. Bu, Türk sömürgeciliğinin bütün çabalarına rağmen halkın ulusal kurtuluş özleminin ne kadar güçlü olduğunu ortaya koyuyordu. Kitleler örgütlenmek ve daha ileri düzeylerde mücadele etmek istiyordu. Ancak sorun da işte bu noktada ortaya çıktı; amatör, tecrübesiz, eğitimsiz ve hazırlıksız olan kadrolar, hem kendilerini ve hem de kitleleri örgütleme konusunda ihtiyaca cevap veremediler ve halk mücadelesinin gelişimine cevap veremediler. Bu durum, devrimci gelişmeyi, hareketin ilerlemesini frenleyen hareketin darbe yemesine ve dağılmasına yolaçan ciddi bir sorun olarak ortaya çıktı. Buna bir de temelleri sarsılan Türk sömürgeciliğinin saldırıları ve 12 Eylül faşist-askeri darbesi eklenince, hareketin toparlanması ve sorunlarını aşması için geri çekilme bir zorunluluk oldu.

Mücadelenin daha ileri bir dönemine düzenli geçiş sağlanamadıysa da bu dönemde de siyasal gelişme esas olarak başarıldı. Devrimci ideolojisi, programı, örgütü ve taktiğiyle PKK, siyasal bir parti olarak ortaya çıktı. Ulusal kurtuluş düşüncesi ve hareketi geniş kitlelere yayılarak bir halk hareketi haline geldi. Kürdistan'daki işbirlikçi ve ajanlarına vurulan darbelerle Türk sömürgeciliğinin temelleri sarsıldı. Halk, Kürdistan'da ilk defa kendi gücünü ortaya koydu; sömürgeciliği ve feodalizmi yıkabileceğini, bunun için birleşebileceğini ve savaşabileceğini gördü. Bütün bunlarla Kürdistan halkı yeni bir sürece, ulusal yokoluş sürecinden ulusal kurtuluş sürecine girmiş oldu.

12 Eylül rejimine karşı silahlı direnişin geliştirilmesi

12 Eylül darbesinin, Türkiye ve Ortadoğu'ya yönelik amaçlarla birlikte esas olarak Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmeyi ve onu yaratan PKK'yi ezme

amacını taşıdığını, bunun için Kürdistan'a ve Kürt halkına karşı açık savaş ilan ettiğini, halk üzerindeki baskı ve katliamı, yağma ve talanı sonuna kadar geliştirdiğini, yüzlerce insanı katlederken, onbinlercesini zindanlara doldurup yüzbinlercesini de işkenceden geçirdiğini, Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu uyanışa karşı Türk sömürgeciliğinin tamamen yoketmeyi amaçlayan son bir hamlesi olduğunu biliyoruz. Çok açık ki, buna karşı yapılması gereken de, insan ve halk olarak her şeyimizi ortaya koyarak direnmek, direniş savaşı vermekti. Sömürgeciliğin 12 Eylülcü saldırısına karşı Kürdistan'da devrimci direniş dönemi başlıyordu.

Mazlum DOĞAN

İyi biliyoruz ki, sol ve sosyalizm adına Türkiye ve Kürdistan'da var olan örgüt ve gruplar 12 Eylül darbesi karşısında ciddi bir varlık gösteremediler; gelişen katliam ve tutuklamalarla ezilip dağıldılar, canlarını kurtaranlar ise çeşitli ülkelere kaçtılar. Elbette darbenin baş hedefi olan PKK de önemli güç kaybına uğradı, faşist ordu ve polisle girilen çatışmalarda onlarca değerli militanını şehit verdi, yüzlerce militanı ve binlerce sempatizanı tutuklandı; ancak PKK, örgütlü ve düzenli geri çekilme taktiği izleyerek gücünün önemli bir kesimini toparlamayı başardı. Kuşkusuz yeni bir hamleyi hazırlamak amacıyla taktik olarak geri çekilmek mücadeleden kaçmak değildir, ancak her geri çekilme belli bir zayıflığı ifade eder, belli bir zayıflık nedeniyle buna başvurulur. Hele devrim güçlerinin geri çekilmesi ülke içinde olmuyor, yurtdışına çıkmak zorunda kalınıyorsa, devrim güçleri kendi mevzilerine değil de dostlarının mevzilerine çekiliyorsa, burada daha belirgin bir zayıflık var demektir. Bu da Kürdistan'ın ve mücadelemizin bir gerçeğidir, düşmanla arasındaki güç dengesizliğinin ne kadar büyük olduğunu ve ortaya çıkan hata ve yetersizliklerin ne kadar önem taşıdığını gösterir. Hareketin böyle bir taktik manevraya başvurmasının nedeni şuydu: Ortaya çıkan hata ve yetersizlikler nedeniyle hareketin kentlerden kırsal alanlara, Riha(Urfa), Mêrdin(Mardin) gibi ovalık alanlardan Çolamerg(Hakkari), Botan, Bêdlis(Bitlis), Wan-(Van), gibi dağlık alanlara ülke içinde ve düzenli taşınması, Cûrnê Reş(Hilvan)-

Ferhat KURTAY

Gire Sor(Siverek)'de ilk adımı atılan silahlı propagandanın böyle bir manevra ile gerilla doğrultusunda geliştirilmesi başarılamamıştı. Bunun sonucunda, hareketin bu biçimdeki taşınılmasının ve silahlı

M. Hayri DURMUŞ

mücadelenin geliştirilmesinin yurtdışından manevra yaparak ve hazırlanarak gerçekleştirilmesi zorunlu hale gelmişti. PKK'nin uyguladığı geri çekilme taktiği, tamamen bu temelde ve bu amaçla başvurulan bir taktikti.

12 Eylül rejiminin bu ilk döneminde, ortaya çıkan pratik durum nedeniyle ona karşı direnmenin temel alanları zindanlar ve yurtdışıydı. Siyasal örgüt ve grupların bu iki alanda bu dönemde ortaya koydukları tutum ve davranış, daha sonra da neler yapacaklarının göstergesiydi. Nitekim 12 Eylülcü zulme karşı zindanlarda direnmeyenler, bununla bağlantılı olarak yurt dışında da kaçkınlığı, dağılmayı ve tasfiyeciliği yaşadılar; daha sonra da faşizme karşı hiçbir gelişme yaratamayarak, daha doğrusu faşizmin karşısına çıkmayarak onun bir payandası haline gelip tükendiler. Buna karşılık PKK, her iki alanda da devrimci direniş politikasını benimsedi ve her türlü zulmü ve zorluğu göğüsleyerek, kan ve can bedeli bu politikayı başarıyla hayata geçirdi. Başta **Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR** ve **Ferhat KURTAY** olmak üzere onlarca ve yüzlerce PKK önderi ve militanı, gösterdikleri eşsiz direnişle faşizmin zindanlardaki teslim alma ve ihanet ettirme politikasını boşa çıkardılar. PKK, Lübnan-Filistin gibi Ortadoğu'nun en sıcak mücadele alanında kan ve emek vererek yüzlerce militanını siyasi ve askeri eğitimden geçirip yeni bir direniş hamlesinin hazırlıklarını yaptı. 12 Eylül rejimi kendisini kurumlaştırmaya yönelirken, PKK de Kürdistan'ın en stratejik alanlarında silahlı propaganda faaliyetlerini başlatmayı başardı.

12 Eylül rejimine karşı silahlı direnişin bu ilk dönemi, 1986 yılına kadar süren dönem, genelde bir silahlı propaganda dönemidir. Buna gerillanın ilk dönemi veya hazırlanması dönemi de denir. Bu dönemdeki silahlı propaganda faaliyetleri, aslında ilk adımları 1979 yılında atılan, fakat öncülük görevlerinin yerine getirilmemesi nedeniyle ülke içinde gereken manevranın yapılamaması ve geliştirilememesi nedeniyle bir süre kesintiye uğrayan faaliyetlerin, daha değişik koşullarda ve yurt dışından yapılan manevra ve hazırlıklar temelinde devam ettirilmesi ve geliştirilmesi oluyordu. Bu dönemin de,

Kemal PİR

partinin doğuş dönemi gibi kendine özgü zorlukları ve olumsuzlukları vardı. Aslında buna ikinci doğuş, yeniden doğuş bile denebilirdi. İlk doğuş, ideolojik doğuş, partiye doğuştu. Bu seferki ise, silahlı direniş olarak savaşa doğuş, cephe ve orduya doğuş oluyordu. Hem de bu, 12 Eylül rejimi gibi azgınca sürdürülen faşist-sömürgeci savaş koşullarında yapılmak durumundaydı.

Düşmanın savaşını ve dönemin zorluklarını göğüslemede önemli dayanaklar elbette vardı. Herşeyden önce, önemli bir ideolojik-politik gelişme yaşanmış, devrimci bir parti olarak PKK'nin doğuşu başarılmıştı. Önemli dersler çıkarılabilecek bir mücadele deneyi vardı. Düşmanın baskı ve katliamlarıyla karşılaşsa da ulusal kurtuluş bilinci geniş kitlelere götürülmüştü. Daha önemlisi de, partinin ideolojik-politik çizgisi, halk savaşı çizgisi iyice aydınlatılıp sistemleştirilmiş, geleceğin önü açılmış, yüzlerce parti militanı eğitilip donatılmış ve ülkeye başarıyla dönüş yapılmıştı. Devrimi temsil eden bu verilere karşılık karşı-devrimin yoğun çabaları ve dayatmaları, dönemin aşılması gereken zorlukları vardı. 12 Eylül rejimi, ordu gücünü dayatarak en küçük devrimci kıpırdanışı derhal ezmek, Türk ve Kürt toplumlarını tam bir denetim altında tutmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Devrimci gelişme, ordusuyla birlikte TC'nin tümünü pratikte hedefleme ve bunlara karşı mücadele içinde ilerleme durumundaydı. Atılan devrimci adımları ezmek için düşman karadan ve havadan ordu güçlerini harekete geçiriyor, günlük ve saatlik süreler biçerek yıldırım harekatlarıyla devrimci grupları ezmek istiyordu. Bunlar yetersiz kalınca özel savaş yöntemlerini geliştirip uygulamaya koyuyordu. Zindanlarda uyguladığı ihanet ettirme politikasını "pişmanlık yasası" adında kanunlaştırarak devrimci mücadele gruplarına dayatıyor; ihbarcılığı ve ajanlığı geliştirerek, "köy koruculuğu" uygulamasıyla gericiliği örgütleyerek devrimci güçleri daha sıkı kuşatmaya ve komplolarla imha etmeye çalışıyordu. Düşman bu dönemde gizli ve dolaylı ajanlarını da açıkça harekete geçirmişti. Partiye 1983'ün bilinen provokasyonu dayatılmış, provokatörlerle birlik halinde sosyal-şovenizm ve reformist-teslimiyetçilik yeni devrimci hamleye karşı yoğun bir saldırı kampanyası başlatmıştı. En önemlisi, mücadele alanındaki güçler içinde provokasyonun, savaş ağalığı ve reformist-teslimiyetçi anlayışların yansımaları ortaya çıkıyordu. Bir yandan sağ tasfiyeci, şematik, kendini savaşa vermeyen ağavari yaklaşımın yapı içindeki etkinliği, öte yandan duyarsız, edilgen ve sorumsuz tutum mücadele güçlerini içten kemiriyor ve devrimci faaliyetlerin gelişmesini ciddi biçimde köstekliyordu. İşte böyle bir ortamda olumlu verilere dayanarak tüm bu olumsuzlukları aşmak, silahlı propaganda faaliyetlerini, partinin ve devrimci savaşın örgütlenmesi çalışmalarını geliştirmek gerekiyordu.

Dönemin bütün bu zorlukları ve engelleyici etmenleri, partinin ilk nüvelenişinden itibaren bütün gelişme dönemlerinde olduğu gibi bu dönemde de Parti Önderliği'nin öngörülü, kararlı ve azimli çabalarıyla ve başta **Mahsum KORKMAZ** olmak üzere parti çizgisinin sağlam izleyicisi olan yüzlerce militanın kanlarını akıtarak gösterdikleri direniş temelinde aşılıp parçalandı ve dönemin devrimci görevleri yerine getirildi. 1984 yılının 15 Ağustos'unda başlayan etkin devrimci çıkışla bütün hazırlıklar ve yürütülen çalışmalar ete-kemiğe büründürüldü. Bu temelde geliştirilen devrimci silahlı direnişle, 12 Eylül rejimine, onun ordu ve özel savaş güçlerine önemli darbeler vuruldu. Bu, 12 Eylül rejimine karşı gösterilen ilk kapsamlı pratik direniş, rejime vurulan ilk önemli pratik darbe oluyordu. Bu dönemde, Botan merkez olmak üzere silahlı propaganda grupları Kuzey-Batı Kürdistan'ın her alanına ulaştı, azçok her alanda belli bir faaliyetlilik gösterildi. Parti Önderliği'nin yoğun çabaları ve merkez eğitim alanının büyük katkılarıyla silahlı mücadele grupları gelişti ve önemli bir savaş tecrübesi yaşandı. 12 Eylül rejimine karşı gelişen silahlı direniş ve yürütülen devrimci çalışmalar Kürt halk kitleleri tarafından coşkuyla karşılandı, halkın mücadeleye katılımı ve desteği sürekli gelişmeye başladı. 15 Ağustos silahlı direnişi PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve Kürt ulusunun haklarını dünyaya duyurarak, ilerici-demokrat kamuoyunda önemli bir ilgi yarattı.

PKK 3. Kongresi tüm bu gelişmeler üzerinde toplandı ve esas olarak silahlı direnişin, gerillanın geliştirilmesinin sorunlarını, bu konudaki parti içi engelleme durumlarını görüştü. Partinin taktik çizgisine uygun olmayan, çizgiyi saptıran, gerillanın gelişmesini engelleyen, sosyal-şovenizmin, ilkel milliyetçiliğin ve reformist-teslimiyetçiliğin parti içindeki yansımaları olan her türlü anlayış, tutum ve davranışı ve bunları yaşayan kişilikleri ortaya çıkararak, yoğun bir eleştiri-özeleştiri geliştirdi. Bu tür anlayışların kesin tasfiye edilmesi temelinde örgüt yapısını, partinin taktik çizgisini ve onun doğru uygulanmasını netleştirerek, gerillanın geliştirilmesi döneminin görevlerini planladı. 3. Kongre ve onun sağladığı yenilenme temelinde artık 12 Eylül rejimine karşı devrimci silahlı direnişin yeni bir dönemi, gerillanın geliştirilmesi dönemi başlıyordu.

Partinin sağladığı bu yenilenmeye ve başlattığı yeni savaş dönemine karşı, 12 Eylül faşist-sömürgeci rejiminin cevabı özel savaşı daha da geliştirmek ve kurumlaştırmak oldu. Artık gelişen devrimci savaşın karşısında ordusu ve bürokrasisiyle TC'nin geleneksel kurumlaşması ve 12 Eylül darbesiyle buna verilen yeni biçim yetmiyordu. 1987 yazında çıkarılan "olağanüstü hal yasası" ile Kürdistan için "özel valilik" ve "özel savaş kolordusu" oluşturuldu; her türlü özel savaş gücü ve aracı harekete geçirildi; "köy koruculuğu", "pişmanlık yasası", ajan muhbir örgütlenmesi daha da geliştirildi; emperyalizmin ve NATO'nun da siyasal ve maddi desteği alınarak kuşatma uluslararası düzeye yayıldı. Bu, özel savaşın kurumlaştırılması ve geliştirilmesi, Kürdistan için Türkiye'den apayrı bir statünün ve yönetim biçiminin yaşatılması demek oluyordu. TC bu temelde tüm ekonomik, maddi, askeri ve siyasal gücünü harekete geçirerek Kürdistan'da özel savaş yürüttü ve bununla PKK'yi ve gerillayı ezmeye çalıştı.

1987-90 döneminde, faşist-sömürgeci düşmanın tüm gücünü ortaya koyarak yürütmeye çalıştığı kuralsız özel savaşa karşı, başta Parti Önderliği'nin aydınlatıcı, saptırmaları önleyici ve düzeltici, kararlı ve yoğun çabaları ve Mahsum KORKMAZ Akademisi'nin belirgin katkıları olmak üzere, **Mustafa YÖNDEM, M. Emin ASLAN, Ahmet KESİP** ve yüzlerce parti militanının büyük özverisi, kan ve emek vermesi temelinde direnildi ve düşmanın özel savaşının başarısı engellenerek boşa çıkarıldı. Bu dönemde yürütülen devrimci çalışma ve mücadeleyle parti örgütlenmesi ve partinin militan yapısı geliştirilerek gerilla kuvvetleri büyütüldü. Gerilla Botan'da merkezileşti ve devrimci savaşı sökülmemecesine bu alana oturttu; aynı zamanda Kürdistan'ın bütün alanlarına yayılarak Serhed'den Batı'ya kadar bütün eyaletleri gerilla alanları haline getirdi. Bütün savaş cephelerinde yaşanan yaygın eylemlilikle TC ordusuna, özel savaş kuvvetlerine ve genel olarak tüm yapısına tarihinde tanık olduğu en ağır darbe vuruldu. Yürütülen devrimci çalışmalarla halkın bilinçlendirilmesi ve örgütlendirilmesi geliştirildi; her geçen gün destek ve katılımları artırılarak, 1990 Newroz'uyla başlayan serhildana ulaşıldı. Bu dönemde Türkiye halkı derinden etkilendi; Kürdistan devrimci savaşı sağda ve solda Türkiye politik ortamının esasını oluşturarak, Türkiye'ye devrimi ve devrimci mücadeleyi dayattı. Gelişen devrimci direniş, uluslararası alanda TC'nin ve emperyalizmin ortak komplolarını boşa çıkararak, ilerici-demokrat kamuoyunu etkilemeye devam etti ve onların yoğun ilgisini ve sempatisini yarattı. Artık

Kürdistan'daki gerilla ve onun yürütücüsü olan PKK, Kürt halkının varlığı, iradesi ve temsilcisi olarak görülmeye ve kabul edilmeye başlandı.

Gerillanın geliştirilmesi, ülke çapında yayılması ve oturtulması, halk ayaklanmasının ortaya çıkarılması ve sürekli kılınması temelinde PKK 2. Ulusal Konferansı'na ve 4. Ulusal Kongresi'ne ulaşıldı ve böylece gerilla savaşında, genelde halk savaşımızda yeni bir stratejik ve taktik gelişme dönemi başlatıldı.

15 Ağustos Atılımı'nın 7. zafer yılı

15 Ağustos'un yedinci savaş yılına, yukarda en genel hatlarıyla özetlemeye çalıştığımız gelişmeler üzerinde girildi. Bunlardan da açıkça anlaşılmaktadır ki,

Akif YILMAZ

Mehmet KARASUNGUR

Mahsum KORKMAZ

yedinci savaş yılı, ulusal kurtuluş mücadelemizde kritik bir dönemeç yılıydı. Mevcut koşullarda ya gelişmiş ve yaygınlaşmış gerilla ülkenin her tarafında harekete geçirilerek ve serîhildanın sürekliliği sağlanıp daha da büyütülerek gerilla savaşında ve genelde halk savaşımızda yeni bir stratejik aşamanın temelleri sağlam bir biçimde döşenecek, ya da özel savaş etkinliğini sağlayarak ve gerillayı sınırlandırarak başarıya doğru gidecekti. 15 Ağustos'un yedinci yılı, bu çerçevede süren yoğun bir savaş yılı oldu. Gerillanın 1991 bahar ve yaz kampanyaları, serîhildanın Amed(Diyarbakır) direnişiyle kazandığı düzey ve Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yönelik saldırısının kendisi için tam bir başarısızlık olması, devrimci savaşımızın yeni aşamasına geçişin sağlıklı bir biçimde başarıldığını ve bu gelişme karşısında özel savaşın iflas ettiğini açıkça göstermektedir. Yaşanan bu süreci, özel savaş, gerilla, serîhildan ve siyasal gelişmeler açısından daha ayrıntılı olarak görmeye çalışalım.

a) Özel savaşın iflası: 15 Ağustos atılımının yedinci yılına girerken düşman, "sansür ve sürgün kararnamesi" denen ve Türkiye'nin tüm siyasal varlığını "milli maçtaki gibi" birleştirmek isteyen yeni bir özel savaş planı hazırlamış ve bu temelde yoğun bir saldırı başlatmıştı. Ordunun isteği ile hazırlanan bu yeni düzenleme, burjuva partilerinden basına, mali çevrelerden tasfiyeci sola kadar çok geniş bir çevre tarafından destekleniyordu. 11 maddelik bu "kararname" Kürdistan'da TC anayasasının ve tüm yasalarının yerine geçiyor, bu temelde her türlü yönetim orduya ve özel savaş güçlerine veriliyor, Kürdistan'daki her asker karar veren ve uygulayan güç haline getiriliyordu. Bu, aynı zamanda 1987 yazında uygulamaya konan "olağanüstü hal yasası"nın da geliştirilmesi ve özel savaşın yeniden planlanması oluyordu. Çünkü, "olağanüstü hal yasası" ile uygulamaya konan özel savaş planının kesin başarısızlığı 1990 Newroz'unda patlayan serîhildanlarla ortaya çıkmıştı. Özel savaş, esas olarak, halk ayaklanmalarının ortaya çıkmasını engellemeyi, halkın gerillaya desteğini kesmeyi ve halktan tecrit edilmiş gerillayı özel operasyonlarla ezmeyi amaçlayan bir savaş biçimiydi. 1990 Newroz'uyla Cizira Botan'dan başlayarak halkın ayaklanmaya girişmesi, gerillaya ve ulusal kurtuluşa desteğini bu düzeye çıkarıp açık hale getirmesi, aslında Türk özel savaşının başarısızlığa uğramış olması demekti. Bu yeni özel savaş planlaması ile TC, başarısızlığını gidermeyi, henüz yeni başlamakta olan serîhildanı kuşatarak özel savaş güçleriyle bastırmayı, bu biçimde geliştireceği pasifikasyonla halkı etkisizleştirip gerillayı ezmeyi amaçlıyordu. Kuşkusuz bu, çok daha riskli bir özel savaş girişimiydi, ancak TC'nin başvuracak başka çaresi de yoktu.

28 Mart 1990 günlü "Milli Güvenlik Kurulu" toplantısında kararlaştırılan yeni özel savaş planı temelinde TC, tüm güçlerini harekete geçirerek Kürdistan'daki saldırılarını yoğunlaştırdı. Kürdistan'a gazetecilerin girişini yasaklayıp basın-yayın organları üzerinde sıkı denetim kurarak ve aykırı davrananların yayınını yasaklayarak Kürdistan'ı dünyaya kapatmaya çalıştı. Bu temelde serîhildana kalkan kitlelere katliamlarla gözdağı verip korkutmaya, başta Botan olmak üzere her alanda yüzlerce köyü yakıp yıkmaya, gördüğü her türlü canlıyı kurşunlamaya, ormanları yakmaya ve onbinlerce insanı yurdundan sürgün etmeye başladı. TC, bu faaliyetlerini Ağustos ayı başından itibaren "Körfez krizi" ile de birleştirdi. Bu kriz durumunu fırsat bilerek Kürdistan'da tüm uluslararası sözleşmeleri askıya aldığını ilan etti. Ayrıca kriz bahanesiyle yüzbinlerce yeni ordu gücünü Kürdistan'a, özellikle Botan Çolamerg(Hakkari) alanına sevkederek dağı-taşı ordu gücüyle doldurup gerillayı ezmeye, yarattığı yoğun savaş korkusuyla kitleleri Kürdistan'dan kaçırtmaya çalıştı. Gerçekten de Körfez krizi TC'nin bu faaliyetleri için kısa vadede önemli bir fırsat oluşturuyor, TC ise bundan yararlanıp "sansür ve sürgün kararnamesi" ile planladığı özel savaşı bu krizle birleştirerek amaçlarına ulaşmak istiyordu. Eğer ABD, Saddam rejimini yıkmak için kara savaşını geliştirse ve Irak'ı işgale kalkışsaydı, TC'nin de bu savaşa katılıp Güney Kürdistan'ı işgal etme istemi ve savaş ortamında ulusal kurtuluş hareketini ezme umudu vardı. Ancak ABD böyle bir serüveni göğüsleyemedi, ayrıca bu durum fazla çıkarına da değildi ve kendisi için tehlikeli bir girişimdi. Bu durumda TC, özel savaşının ömrünü biraz uzatma fırsatını buldu, ancak sonuçta en zararlı çıkan güç oldu.

TC'nin bu baskı ve katliamlarına karşı

çeşitli eylem biçimleriyle halkımızın serihildanı sürdü; halkımız, eşi az görülen ve tüm dünyada saygınlık yaratan bir direniş gösterdi. Gerilla, kriz ortamının yarattığı koşullardan yararlanarak, bir yandan direnişi sürdürdüğü gibi, öte yandan da kendisini toparlamayı başardı. Körfez savaşının sonuçları ve savaş sonunda Güneyli halkımızın giriştiği ayaklanma durumu tüm Kürdistan için yepyeni bir ortam yarattı. Güney'de sömürgeci Irak egemenliği fiilen ortadan kalktı ve Güneyli ve Kuzeyli halkımızın yoğun bir kaynaşma durumu ortaya çıktı. Kriz ortamında PKK'yi ve gerillayı ezmeyi umut eden TC, iki parçadaki halkımızın ayaklanma durumuyla karşılaşınca şoke oldu ve derhal ağababası emperyalistleri imdada çağırdı. "İnsani yardım" adı altında Güneyli halkımızın emperyalistlerce denetim altına alınması girişimi böyle başladı. "Sansür ve sürgün kararnamesi"nin tamamen iflas etmiş olduğu bu ortamda TC, yeni bir özel savaş planı hazırlamak zorunda kaldı.

TC'nin üçüncü kapsamlı özel savaş planı, adına "Terörle Mücadele Yasası" denen ve çok geniş çevrenin "Devlet Terörü Yasası" olarak adlandırdığı girişim oldu. Bu plan, "olağanüstü hal yasası" ve "sansür ve sürgün kararnamesi" üzerinde yükseliyor ve onlardan çok daha gelişmiş ve kapsamlı girişimleri öngörüyordu. Bu planla tüm ekonomik kaynaklar, askeri ve siyasi güç harekete geçirilerek, son bir çare olarak özel savaşta bazı başarılara ulaşmak amaçlanıyordu. Türkiye'de çeşitli toplumsal çevreler bazı ekonomik ve siyasal girişimlerle susturularak, Kürt halk kitleleri terör ve katliamlarla sindirilerek, PKK'nin uluslararası ilişki ve dayanışması ortadan kaldırılarak gerillanın en azından birkaç kırsal bölgede, özellikle Botan'da sınırlandırılması ve kuşatma altına alınması hedefleniyordu. Bu amaç doğrultusunda TC'nin Nisan ayından beri ne kadar çok çaba harcadığını biliyoruz. Bazılarını sıralayalım: "Şartlı salıverme" uygulamasıyla faşistler ve Türkiyeli sol çevreler zindanlardan çıkartıldı, işçi ve memurlara kendilerinin bile umut etmediği miktarlarda ücretler verildi, Talabani ve Barzani güçleriyle açık görüşmeler yapıldı ve bunlar TC'nin en "değerli" konukları oldular, Kürdistan'ın kent ve kasabalarında kontrgerilla katliamları hızla tırmandırıldı, ağır toplardan oluşan bir işadamları heyeti Kürdistan'a sefere çıkartıldı, bunlar somut girişim yapmadılarsa da hiç olmazsa bol bol umut dağıttılar, hükümet değiştirildi ve MHP ağırlıklı yeni bir hükümet kuruldu, emperyalizmin "çekiç güç"ü Girgê Amo(Silopi)'ya yerleştirildi, Bush Türkiye'yi gezdi, ABD ile "stratejik ittifak" yapıldı, Bush'un da yardımı ile Suriye ve Lübnan gibi bölgesel devletler üzerinde baskı artırıldı, "Sosyalist Enternasyonal" ve "İslam Konferansı" toplantılarından bu amaçla yararlanılmaya çalışıldı, İsmail Beşikçi tutuklandı, devrimci gazete ve dergilerin her sayısı toplatıldı, PKK içinde yeni bir provokasyon harekete geçirildi, vs. vs. Bu çabalar en son Güney Kürdistan'a yönelik kapsamlı bir askeri saldırıya vardırıldı. Bu saldırının terör yasasıyla planlandığı ve "müttefik güçler"in bilgisi dahilinde olduğu kesindi. Nitekim, adı "insani yardım gücü" iken, iki ay sonra birdenbire "çekiç güç" oluveren bu emperyalist kuvvetin Zaxo'dan Girgê Amo'ya çekilmesi bu plan çerçevesinde oldu. Emperyalist kuvvetler Zaxo'da iken Türk ordusunun oraya saldırması imkan ve mantık dahilinde olmuyordu; bu askeri saldırıya ortam yaratabilmek için "çekiç güç" Girgê Amo'ya çekildi ve bu gücün TC'yi koruma gücü olduğu daha da açıklık kazandı.

Türk özel savaşının son hamlesinin durumu böyledir. Peki sonuç ne olmuştur? Çok açık ki, kesin bir iflas. Gerillanın Botan'da kuşatılması hedeflenirken, gerillanın en yoğun olarak Gürrgum(Maraş)'da, Dersim'de, Serhedan(Kars)da, Çewlik(Bingöl)'de, Bêdlîs(Bitlis)'te, Mûş ve Amed'de vurması; halk kitlelerinin sindirilmesi ve serihildanın bastırılması amaçlanırken, milyonu aşan insanın Amed'de sokağa dökülmesi; en temel olarak bunlar, bu iflasın açık ilanı olmuştur. Türk ordusunun Güney Kürdistan'daki PKK varlığına yönelik kapsamlı askeri harekatının başarısız kılınması ve yenilgiye uğratılması ise bu ilanı iyice perçinlemiştir. Bunu, "bir yıl içinde kesin sonuç alacağım" iddiasıyla özel savaş valisi olan H. Kozakçıoğlu'nun, dört yıl sonra başarısızlığını ilan ederek kaçıp gitmesinde de görmek mümkündür.

Özel savaşın iflası, diğer alanlarda da açıkça görülebilir. Çok iyi biliyoruz ki, özel savaş, uygulayanlar açısından çok riskli bir savaş biçimidir. Karşısında devrimci direniş sürdükçe, özel savaşa karşı direniş kararlılıkla sürdürüldükçe, özel savaşın başarı kazanabilmesi mümkün değildir. Sonuç alamayan ve başarı kazanamayan her özel savaş taktiği de karşıtını güçlendirir, karşıtının güçlenmesine hizmet eder, daha baştan bu riski içinde taşır. Nitekim günümüzde yaşanan budur. Kontr-gerilla terörüyle kitleler sindirilmek istenirken milyonlar sokağa dökülmüştür. TC, "PKK'nin teröristliği"ni kanıtlamaya çalışırken, tüm dünya TC'nin teröristliğinden söz eder ve uyguladığı devlet terörüne karşı çıkar hale gelmiştir. Ortadoğu devletlerine gözdağı vermek amaçlanırken, Ortadoğu'nun çoğu devleti TC karşısında açık tutum almıştır, hatta dünyanın geniş güçleri TC'yi uluslararası hukuku ihlal etmekle suçlamıştır. TC, koruculari savaşa sürememekte, koruculuğu yaşatamamaktadır; hatta savaşa sürmek için yeterli insan da bulamamaktadır. Güneyli güçleri korkutup PKK'ye karşı çıkarmayı ve ulusal birliğin gelişmesini önlemeyi amaçlarken, PKK Güney Kürdistan'ın en etkin gücü haline gelmiş, Güney'de TC'ye düşmanlık ve PKK yandaşlığı gelişmiştir. İşçi eylemlerini durdurmak için verilen bol ücret, işçi kitlelerinde "direndik, kazandık" inancını geliştirerek daha geniş işçi eylemlerinin ortamını yaratmıştır. Bütün bunlar, terör yasasının ve TC'nin özel savaşının iflasını gösteren açık olgulardır.

Çok açık ki, iflas eden sadece özel savaş değil,bir bütün olarak TC'nin kendisidir. Bu nedenle alelacele seçim kararı verdiler ve bu biçimde kendilerine biraz zaman yaratmayı ve ömürlerini uzatmayı umut ediyorlar. Ama seçim ne getirecektir? Bir yenilenme ve yeniden düzenleme yaratamayacağı açıktır. TC'nin seçimleri şimdiye kadar hep göstermelik olmuştur, bu ise çok daha göstermeliktir. Çünkü, her şey, tüm yönetim gücü ordunun ve sömürgeci savaşı yürüten organların elindedir. Bunu, on yıllık tecrübesine dayanan Özal da, "kurduğumuz düzen değiştirilemez" diyerek açıkça ifade etmektedir. TC'nin tüm politik kurumları günümüzde yaşanan sorunları çözümleyecek politikalar üretmekten yoksundurlar, bu bakımdan tıkalıdırlar. Nitekim sözde bu kurumların en başında gelen partiler, umutlarını politikalarına değil, reklamcılara bağlamışlardır. Bugün seçimlere giren ve yeni hükümeti kuracakları söylenen partilerin mevcut sorunları çözecek hiçbir politikaları yoktur.

Seçim sonrası olası yönelimleri ne olacaktır? Öyle görünüyor ki, şimdiye kadar yaptıklarını bazı yeni yüzlerle sürdürmeye çalışacaklar. Bol bol "reform" ve "demokratikleşme" sözü edecekler, ama bunları sömürgeci savaşın başarısına bağlayarak "savaşa devam" diyecekler. Çünkü bunların, gerçekten demokratik reformlar yapmaya güçleri yoktur. Böyle bir yönelimin hızla kendilerini alaşağı edeceğini iyi biliyorlar ve dünyadaki güncel gelişmelerden görüyorlar. Alaşağı edilmek demek, bunlardan hesap sorulması demektir. Çünkü hepsi de Kürt ve Türk halklarına karşı girtlaklarına kadar suçludurlar. Halkın kendilerinden hesap soracağını, hem de en sert biçimde soracağını çok iyi biliyorlar. Bu nedenle, reform girişimleri hep sözde ve

sahte olacak ve bir özel savaş taktiği olarak ortaya çıkacaktır. Esas olaraksa, suçlulukları nedeniyle bunlar savaşa mahkumdurlar. Ama savaşa sevkedecek ekonomik ve askeri güçleri de iyice zayıflamıştır. Bu yüzden ABD'ye ve petrol şeyhlerine sürekli el açıyorlar, yalvar yakar ederek para ve silah dileniyorlar. "Sayısı az, ama vurucu gücü yüksek bir ordu"dan sözediyorlar. Bu, ulusal kurtuluş savaşımız karşısında ordularının iflasını gösteriyor; Kürt halkına karşı yürüttükleri savaşa göre kendilerini düzenleme ve savaşı tırmandırmaya devam etme

Mustafa YÖNDEM

anlamına geliyor. Çok iyi biliyorlar ki, savaş da kendileri için bir kurtuluş değil, tersine kesin bir tükeniştir. Fakat hakim sömürücü sınıfın ve yönetici kesimin yapabileceği başka bir şey de yoktur. Savaştan vazgeçmek, daha hızlı devrilmek ve hesap vermek olacaktır. Öyle anlaşılıyor ki, böyle devrilmektense, savaşarak ve savaş içinde yok olmayı tercih edecektir. Onlara bu tercihlerini, gerilla ve halk savaşımız, ayaklanan halkımız yaşatacaktır.

b) Gerilla savaşında yeni bir aşama: Somut durum gösterdi ki, 1990 Newroz'uyla başlayan halk ayaklanmalarına ve "sansür ve sürgün kararnamesi" ile geliştirilen yeni özel savaş hamlesine karşı gerilla güçlerimiz başlangıçta yeterince hazırlıklı değildi. Hatta belli bir süre durum tam olarak değerlendirilmedi ve gereken taktikler yeterince geliştirilemedi. Halbuki Parti Önderliğimiz, daha 1989 yılı ortalarından itibaren hazırlanmakta olan halk ayaklanmasına ve özel savaşın yeni yönelimlerine ısrarla dikkat çekiyor, örgütlenmenin ve mücadelenin buna göre yeniden düzenlenmesi ve geliştirilmesi gerektiğini belirtiyordu. Durumun yeterince kavranmaması ve gereken hazırlıkların yapılmaması, yaşanan gelişmeler karşısında belli bir süre gerilla güçlerimizin kısmen şaşkınlık içinde kalmasına, hata ve tedbirsizliklerin ortaya çıkmasına yol açtı. Hatta yapı içinde taktik çizgiyi saptırma durumunda olan güçler vardı ve bunlar etkin durumdaydı. Bu nedenlerle, 1990 yazında gerilla güçlerimizin ölçüsüz ve gereksiz darbeler yemeleri durumu ortaya çıktı.

Bu ortamda, çizgiyi saptırma girişimlerinin önlenmesi ve hataların düzeltilmesi doğrultusunda Parti Önderliğimizin yoğun aydınlatıcı ve pratik tedbir geliştirici çabaları oldu. Parti 2. Ulusal Konferansı, gereken bu düzeltmenin başlatılması, gerillanın yeni döneminin planlanması ve Parti Kongresi'nin hazırlanması doğrultusunda sağlam bir platform yarattı. Bu çabalarla ve Körfez krizinin yarattığı pratik ortamdan da yararlanılarak, gerilladaki düzeltme ve yeniden düzenleme hareketi geliştirildi ve bu sorunları çözümleyen Parti 4. Ulusal Kongresi'ne ulaşıldı. 4. Kongre, hareketin ve mücadelenin yaşadığı kritik dönemeçte yeni bir aşamaya başarıyla geçmeyi sağlayan, mevcut durumu ve mücadelenin yeni dönemini kapsamlı bir biçimde değerlendiren, taktik çizgiyi saptırma girişimlerini tasfiye ederek ve hataları ortaya çıkarıp gidererek doğru çizgiyi ve onun doğru uygulanmasını egemen kılan, gerilla savaşının yeni aşamasını ayrıntılı bir biçimde planlayan, örgütlenme ve işbölümünü bu temelde geliştirip parti ve ordu yapısını sağlamlaştıran başarılı bir zirve oldu. Kuşkusuz 15 Ağustos'un yedinci yılının en önemli olaylarından biri, tüm bu gö-

Mehmet SEVGAT

revleri başaran ve gerillanın yeni aşaması için sağlam bir siyasal ve örgütsel temel oluşturan PKK 4. Kongresi'nin gerçekleştirilmesiydi.

Parti 4. Ulusal Kongresi temelinde ülkenin her yerinde gerillanın yeniden düzenlenmesi ve örgütlenmesi faaliyeti geliştirildi. Kent ve kasabalarda serhildanlar devam ediyor, bu durum gerillaya yoğun olarak yeni güç aktarıyordu. Eğitim ve örgütleme çalışmaları hızlandırılarak ve yerinde çözümle sağlıklı bir düzene kavuşturularak, gerilla gücü nitel ve nicel olarak hızla gelişti. Körfez savaşının sonuçları ve Güney Kürdistan'da ortaya çıkan durum, gerillanın üslenmesi, eğitimi ve gelişmesi için oldukça elverişli bir ortam oluşturuyordu. Bu elverişli durum da değerlendirilerek, gerillanın örgütlenmesi ve donanımı geliştirildi. Yaşanan bu gelişme temelinde, düşmanın terör yasasıyla başlattığı hamleye karşı ülkenin her

Haydar KARASUNGUR

tarafından yaygın ve gelişmiş gerilla başarıyla harekete geçirilerek, düşmanın bu kapsamlı hamlesinin üç ay gibi kısa bir sürede boşa çıkarılması ve yenilgiye uğratılması başarıldı. Düşman gerillayı Botan'la sınırlandırmak ve orada kuşatmak isterken, en yoğun ve etkili gerilla vuruşları Serhed, Dersim, Batı ve Orta eyaletlerde gelişti. Düşman gerillayı kırsal dağlık alanda sınırlandırmaya çalışırken, etkili gerilla vuruşları kent ve kasabalardaki düşman hedeflerini yaygın olarak dövdü. 15 Ağustos'un yedinci yıldönümünde her alanda gelişerek zirveye ulaşan gerilla eylemleri ve Türk ordusunun Güney'de bozguna uğratılması, TC'nin özel savaşının iflasını ve gerilla savaşının yeni bir aşamasına geçişin başarıyla gerçekleştirildiğini ilan etti.

15 Ağustos direnişinin yedinci savaş yılında Kuzey-Batı Kürdistan'ın her alanında yaygın bir gerilla eylemliliği yaşandı ve gerilla taktiklerinde önemli gelişmeler oldu. Gerilla eylemleri daha çok kent ve kasaba merkezlerindeki düşman varlığını ve kırsal alandaki faşist-sömürgeci ordu güçlerini hedefledi. İşbirlikçi güçlere ilişkin PKK 4. Kongresi'nin kararlaştırdığı bir yıl süreli af nedeniyle, bu güçlerin gerillayla savaşa devam eden sınırlı kesimlerine yönelik kısmi

gerilla eylemi gerçekleştirildi ve af uygulaması koruculuğun çözülmesinde önemli bir işlev gördü. Bir yıllık süreçte düşman hedeflere yönelik irili-ufaklı toplam 1200 civarında silahlı çarpışma, baskın, pusu, vb. biçimlerde gerilla eylemi oldu. Bunlar incelendiğinde, faşist-sömürgeci düşmana ne kadar ağır darbeler vurulmuş olduğu ve gerilla eylemlerinde nitelik ve nicelik düzeyde nasıl bir gelişmenin yaşanmış bulunduğu, gerilla savaşının yeni aşamasının temellerinin nasıl bir eylemlilikle döşendiği açıkça görülecektir.

Burada kısaca şu belirlemeler yapılabilir: Serhildanın gündemleştirdiği ve Parti 4. Ulusal Kongresi'nin planladığı gerillanın yeni aşamasına, gelişmiş ve yaygınlaşmış gerilla aşamasına geçiş başarıyla gerçekleştirilmiştir. Bu, silahlı propaganda ve gerillanın geliştirilmesi aşamalarından sonra gerillanın üçüncü ve en üst aşaması, halk savaşında daha üst savaş ve ordu biçimlerini hazırlayacak ve ortaya çıkartacak bir aşamasıdır. Bu aşamanın temel özellikleri, yaygın bir gerillayla düşman hedeflerinin küçük parçalar halinde yoğun olarak imha edilmesi ve faşist-sömürgeci rejimin maddi ve askeri açıdan sürekli yıpratılıp zayıflatılması, Kürdistan'da halkın ayaklanma durumunun geliştirilerek halk iktidarının, halkın yönetim biçiminin parça parça gerçekleştirilmesi, ordu örgütlenmesi geliştirilerek ARGK'nin yarı-düzenli ve düzenli birliklere ve bu düzeydeki savaş düzenine ulaşmasının sağlanması, gerillanın Türkiye'ye de yayılmasına çalışılarak Türkiye ortamına devrimci savaşın ve halk ayaklanmasının dayatılmasıdır.

Yedinci zafer yılında gerilla savaşımız bu aşamaya ulaşmış ve bu görevlerin başarılması için sağlam bir başlangıç yapmıştır. Ortam, koşullar ve olanaklar böyle bir gelişmeyi yaşamak için elverişlidir. Gerilla Kürdistan'ın bütün temel alanlarına yayılmış ve oturmuştur. Burada özellikle Güney Kürdistan'daki durum ve düşmanın son kapsamlı saldırısının sonuçlarından söz edilebilir. Bu düzeydeki bir askeri harekata girişmesi ve Türk ordusunun böyle bir yenilgiyi yaşaması, hem siyasi hem de askeri açıdan çok önemlidir. Eğer gereken adımlar atılabilir ve uygun savaş düzeni sağlanabilirse, bu durum düşmanın askeri bakımdan da stratejik yenilgisiğin, ona karşı stratejik bir cephe yaratılmasının başlangıcı haline getirilebilir. Düşman, karşılaştığı durumun ve uğradığı sonucun ağır şokunu yaşamaktadır. Bunu, siyasi ve askeri sözcülerinin açıklamalarından ve özel savaş basınının durumundan da görmek ve anlamak mümkündür. Adeta yaşanan şokun etkisini gidermeye çalışıyorlar ki, bu mümkün değildir. "Tampon bölge" sözleri ve girişimleri bir fiyaskodur, böyle bir girişimin siyasi ve askeri açıdan bize olanak yaratmaktan başka bir sonucu olmayacaktır. Tersine gelişecek olan gerillanın sağlam üsleri ve kurtarılmış bölgedir. Güney Kürdistan'daki gelişmeler ulusal kurtuluş savaşımız açısından elverişlidir. Güney ile Kuzey, fiilen ve resmen birleşmiştir. Askeri harekat düzenleyerek ve "sınır yok ki" diyerek, bunu düşman da ifade ve kabul etmektedir. Bu durumda Botan ve Behdînan bölgelerini birleştirmek ve bu birleşik alanı Kürdistan Devrimi'nin ve devrimci savaşının merkezi haline getirmek, sadece Kürdistan için değil, tüm Ortadoğu için çok önemli ve büyük bir rol ve görev ifade edecektir. Burası tüm Kürdistan'dan beslenecek gibi, Kürdistan'ın bütün alanlarına da daha gelişmiş savaş yayacaktır.

Gerilla savaşımızın ulaştığı aşama, görevleri, koşullar ve olanaklar kısaca böyle ifade edilebilir. Bu temelde yaygınlaşarak gelişecek olan gerilla, bir taraftan Türkiye'ye devrimci savaşı ve halk ayaklanmasını dayatacak, diğer taraftan da Kürdistan'ın birleşmesini ve halk savaşının gelişmesini sağlayacaktır; bu süreçte ya Türkiye'de genel bir halk ayaklanmasına yolaçarak devrimi nihai zafere götürecek ya da daha ileri savaş ve ordu biçimlerini yaratarak Kürdistan'daki halk savaşını büyütecek ve derinleştirecektir. Partinin belirlenmiş politikaları doğrultusunda sebat ve kararlılıkla yürütülecek devrimci çalışmanın sonuçları böyle ortaya çıkacaktır.

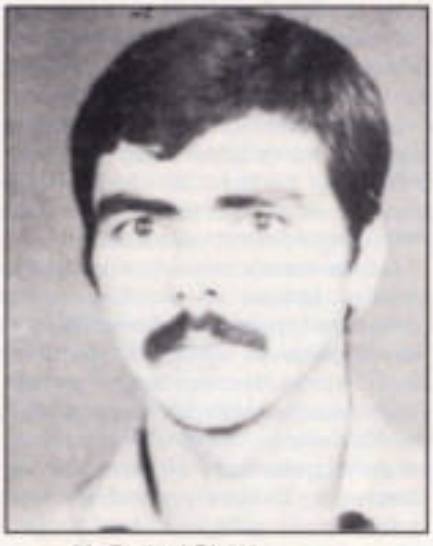
c) Süreklileşen ve büyüyen serhildan: 15 Ağustos Atılımı'nın yedinci yılına, daha önceki yıllardan farklı olarak kent ve kasaba merkezlerinde başlamış olan kitle eylemleriyle, serhildanlarla girildi. Kuşkusuz hem halk tarihimiz açısından hem de ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından tarihi önemde bir olay ve gelişmeydi bu. Denebilir ki, Kürdistan halkı tarihinde ilk defa bu nitelikte bir kalkış yapıyordu. İyi biliyoruz ki, geçmişte yaşanan ve halkın da katıldığı direnişler tamamen aşiretçi-feodal yapı temelinde ve hakim sınıfların önderliğinde olmuştu. Yine 1979-80 yıllarında çeşitli kent merkezlerinde yaşanan kitle eylemleri, partimizin örgütlediği eylemler de dahil, bir anlamda Türkiye'deki siyasal ortam ve mücadelenin bir uzantısı olma gibi bir özellik taşıyordu. 1990 Newroz'uyla başlayan serhildan ise, tüm bu nitelikleri aşıyor ve yepyeni bir durum oluyordu. Geniş kitleler, devrimci ulusal kurtuluş siyasetinin öncülüğünde ve ona bağlılık temelinde, aşiretçi-feodal yapıyı ve değerleri aşmış ve ulusal bilince ve yapıya ulaşmış olarak, Türkiye'nin siyasal yapısından kopmuş ve onu kendisi etkiler hale gelmiş bir biçimde, ulusun ve halkın çıkarları ve kurtuluşu için ayağa kalkıyordu. Hem de bunu on yıllık askeri-faşist yönetim ve en vahşice uygulanan özel savaş koşullarında ve tüm bunlara karşı çıkmak ve üzerine yürümek temelinde yapıyordu. Bu durumun, halkımızın varlığı, kurtuluşu, geleceği ve gelişmesi açılarından ne denli büyük önem taşıdığı açıktır. Aynı önem ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından da geçerlidir. PKK'nin onbeş yılı aşkın bir süre yürüttüğü devrimci çalışma ve mücadele, 12 Eylül rejimine karşı dokuz yıl boyunca gösterilen büyük direniş ve altı yıl boyunca kesintisiz olarak süren gerilla savaşı, ana kaynağı halkı geniş bir biçimde harekete geçirerek ete-kemiğe bürünmüş oluyordu. Bu durum, ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir kuvvetin harekete geçmesi ve yeni bir mücadele alanının açılması, halk savaşında yeni bir aşamanın başlaması, parti ve mücadelenin kitle temelinin ve halk desteğinin açıkça gösterilmesi ve her bakımdan büyük bir siyasal gelişmenin yaşanması anlamına geliyordu.

Başlayan kitle eylemliliği üzerinde çeşitli güçlerin yapmaya çalıştıkları çarpıtmalara rağmen, serhildanın altı yıllık gerilla savaşının doğrudan bir ürünü ve onun yeni bir aşamasının başlatıcısı olduğu gerçeği çarpıtılamayacak kadar açıktı. Halk ayaklanması gerillanın yarattığı bir olguydu; ama ortaya çıkan gelişmeleri yönlendirmek ve ilerletmek için, gerilla ve örgüt güçlerimiz yeterince hazırlıklı değildi. Faşist-sömürgeci düşman, başlayan serhildanı bastırmak, süreklilik ve yaygınlık kazanmasına izin vermeden ezmek için, "sansür ve sürgün kararnamesi" denen yeni özel savaş planıyla derhal harekete geçmiş, akla gelebilecek her türlü vahşet uygulamasını başlatmıştı. Bu koşullarda, düşman saldırılarını boşa çıkarmak ve serhildanın sürekliliğini ve gelişmesini sağlamak için Parti 2. Ulusal Konferansı ile yoğun bir örgütsel-pratik çalışma geliştirildi. Kuşkusuz sonuç almak açısından bu çalışmalar belirleyici öneme sahipti. Ancak yurtsever halk kitlelerimiz büyük bir fedakarlık, cesaret ve beceri örneği göstererek, her türlü düşman saldırısına karşı kahramanca direnmeyi ve bunun gerektirdiği örgütlenme ve dayanışmayı sağlamayı bildi. Nisêbin (Nusaybin) ve Cizîra Botan(Cizre)'da başlayan serhildan, zincirleme gelişerek Girgê Amo(Silopi)'ya, Şirnex(Şırnak)'e, Hezex(İdil)'e, Kerboran(Dargeçit)'a, Êlih(Batman)'e, Farqîn(Silvan)'e, Dersim'e, Bazîd(Doğubeyazıt)'e, Kürdistan'ın her tarafına yayıldı. Eylemler, kepenk kapatma, yürüyüş, protesto, gösteri, cenaze töreni, mezarlık ve ev ziyaretlerinden toplu açlık grevlerine kadar çok çeşitli biçimler alarak sonsuz zenginlikte olduğunu gösterdi. 1990 yılı içinde ulaşılan bu durum, serhildanın bir ulusal

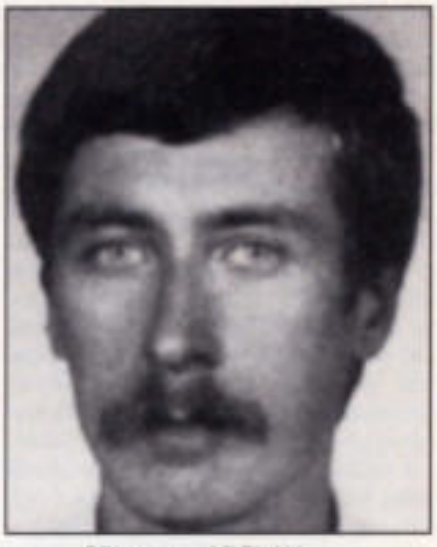
hareket ve halkın terketmeyeceği mücadele biçimi olduğunu ortaya koydu. Bu, serihildanın önlenemez bir süreklilik kazandığı anlamına geliyordu. Ve bu gelişme, "sansür ve sürgün kararnamesi" adındaki özel planın işlemez kılınmasının ve yenilgiye uğratılmasının esas gücü ve göstergesi oldu. Çünkü bu plan, esas olarak serihildanın kontrol altına alınmasını ve bastırılmasını öngörüyordu.

Ahmet KESİP

M. Emin ASLAN

Süleyman ARSLAN

Faşist-sömürgeci düşmanın terör yasasıyla uygulamaya koyduğu özel savaş saldırısına karşı ilk direniş de kitle eylemleri, serihildanlar biçiminde ortaya çıktı. Düşman halkı korkutmak ve sindirmek, mücadeleden uzaklaştırmak amacıyla gözdağı niteliğindeki açık katliamlarını pervasızca gerçekleştirmeye yöneldi. Bu yöntemlerle amacına ulaşacağını umut ediyordu. Buna karşı başlangıçta açlık grevleri, gösteri ve kepenk kapatma biçiminde gelişen kitle eylemleri, 10 Temmuz günü yüzbini aşkın insanın Amed sokaklarına dökülmesiyle yeni bir düzey kazandı. Etkin ve başarılı bir gerilla kampanyasıyla birleşen ve 15 Ağustos Atılımı'nın yedinci yıldönümündeki kitle eylemleriyle devam eden bu gelişme, faşist-sömürgeci rejimin terör yasasını ve özel savaşını iflas ettirdi.

Mart 1990'da birkaç bin kişi ile başlayan serihildanın Temmuz 1991'de Amed'de milyonu aşkın insanın sokağa dökülmesine ulaşması, Kürdistan'da yaşanan halk eylemliliğinin hızını, sürekliliğini ve ulaştığı boyutu açıkça göstermektedir. Geçen süreçte Kürdistan'ın her alanında yaşanan bu tür büyük-küçük eylem toplamı 200 civarındadır ve bu eylemlere katılan insan sayısı milyonlarla ifade edilmektedir. Serihildanlarda özellikle kadın ve çocuklar etkin ve öncü bir konumda yer almakta, bir avuç ajan-işbirlikçi dışında toplumun her kesimi katılmaktadır. Halkın bu eylemliliği şu veya bu biçimdeki sınırlı talepler uğruna değil, tamamen ulusal kurtuluş amaçlarına bağlı olarak gerçekleşmektedir. Bu tutum ve mücadele bütünüyle siyasal nitelikli ve bilinçli olmaktadır. Gerilla ile serihildanın birleşik yapısı dikkate alınırsa, Kürdistan'ın Kürt halkının ulusal kurtuluş için genel bir ayaklanma durumunda olduğu rahatlıkla söylenebilir. Bu durum kesin bir halk iktidarına yolaçmıyor ve TC'yi alaşağı etmiyorsa, bunun nedeni Türkiye halkının bu duruma gelememesi ve mücadelesinin zayıflığıdır. Eğer Kürdistan'daki durum aynı biçimde Türkiye'de de yaşanıyor olsa ve Türkiye'de de aynı düzeyde karşılığını bulsa, genel bir halk ayaklanmasını gerçekleştirmek, TC'yi alaşağı edip devrimi zafere ulaştırmak işten bile değildir.

Kuşkusuz günümüze kadar yaşanan halk eylemliliği oldukça zengin bir deney ortaya çıkarmıştır. Bu deneyin her yönden kapsamlı değerlendirmeye tabi tutulması, gereken derslerin çıkarılması ve serihildanın bu temelde yürütülüp geliştirilmesi gereklidir. Özellikle Amed serihildanı üzerine değerlendirmeler yapmak önem taşımaktadır. Serihildanların güvenliği, örgütlenmesi, yönetimi ve sonuca ulaştırılması gibi sorunlar öne çıkmaktadır. Kürdistan'ın malum reformist-teslimiyetçileri, sadece Amed'de yaşananların "katliam" yanını vurgulamaya ve göstermeye, buradaki büyük tarihi direnişi, yüzbini aşkın insanın dünyayı etkileyen direnişini adeta yok saymaya çalışmaktadırlar. Üstelik de bunu, "rejimin halka gözdağı vermeye ve korkutmaya çalışması" olduğunu söyleyerek yapmaktadırlar. Peki sadece "katliam" temasını işlemek ve direnişe hiç yer vermemek rejimin bu amacını gerçekleştirmeye çalışmak ve özel savaşa hizmet etmek olmuyor mu? Çok açık ki, burada kötü bir saptırma vardır ve halkımız bu kötümserleri ve saptırıcıları çok iyi tanımaktadır. Böylelerini ve bu tür düşünceleri serihildanın dışına atmak, yanına bile yaklaştırmamak gerekir. Halkımız iyi biliyor ki, PKK serihildana çok önem vermekte ve yüksek değer biçmektedir. Serihildanların güvenliği, örgütlenmesi ve doğru yönetimi için elinden gelen çabayı harcamakta, düşmanın katliam girişimlerini boşa çıkarmakta ve düşmanın işlediği suçların hesabını misliyle sorarak bu tür girişimlerini önlemeye çalışmaktadır. Yine halkımız çok iyi biliyor ki, mevcut durum ulusal kutuluş mücadelemizin zorunlu bir gereğidir; mücadelemiz her alanda kan ve can pahasına ilerletilmektedir; bu mücadele bizim için ölüm-kalım çizgisinde süren bir mücadeledir ve kurtuluşun başka yolu da yoktur. Bu açıdan, serihildanlarımızın düşmanla göğüs göğüse bir çarpışma durumunda geçmesi, düşmanın vahşi silahları üzerine beynimizle ve yüreğimizle yürümemiz, barbar düşmanı cesaretimizle ve kararlılığımızla kahretmeyi ve döktüğü kanda boğmayı esas almamız, ulusal kurtuluş mücadelesinin doğru yolunda yürümemiz olmaktadır. Bu, dünya halklarının mücadele deneyine ve geleneğine de uygundur. Her zaman, sömürgeci ve zalim diktatörlerin silahı üzerine çıplak göğüsleriyle sonuna kadar kararlılıkla yürüyen, kan dökmekten ve bedel ödemekten korkmayan halklar zafer kazanmışlardır.

Gerillanın, halk savaşının bir parçası olarak ortaya çıkan serihildan, halkın ayaklanma durumu, ulusal kurtuluşta zaferi yaratacak temel mücadele biçimlerinden biridir. Parti Önderliğimizin belirttiği gibi, "bizde gerilla ile ayaklanma içiçedir." Gerillasız ayaklanma olmaz, ayaklanma yaratmayan ve onunla beslenmeyen gerilla da uzun süre yaşayamaz ve gelişemez. Ulusal kurtuluş mücadelemizde bu iki temel mücadele biçiminin bir-

Abdullah AVCI

Şeyhmus YİĞİT

likteliği ve içiçeliği bugün dengeli ve iyi bir biçimde yaratılmıştır. Buradan çıkarılacak sonuç, serîhildanın da gerilla gibi basitten yükseğe doğru geliştirilmesi ve uzun süreli bir mücadele olarak ele alınması gerektiğidir. Serîhildanı koşullara uygun olmayan bir tarzda büyütmek, zamansız bir biçimde halkın topyekün genel ayaklanmasına girişmek tehlikelidir. Çünkü, Türkiye'den de benzer karşılığı görmemesi koşullarında zaferi sağlayamaz ve ezilme ile yüzyüze gelir. Bunun tersi de, serîhildanın zayıflatılması ve sürekliliğinin kesilmesi de tehlikelidir; o zaman da düşmanın gerillayı ve genel olarak mücadeleyi ezmesi durumu gelişir. Gerilla ile serîhildanı birbirleriyle uyum halinde, içiçe ve dengeli geliştirmek, buna her zaman dikkat etmek önem taşımaktadır. Bu biçimde geliştirilen serîhildan, bir yandan halkımızın örgütlenmesini ve halk iktidarının inşasını geliştirecek, gerillayı sürekli besleyip halk savaşımızı büyütecek; öte yandan da, Türkiye emekçilerine mücadele etmeyi aşılayacak, onlara örnek olup yol gösterecek ve önemli bir destek vererek genel ayaklanmayı hazırlamaya çalışacaktır. Bunun sonucunda da, ya Türkiye'de genel halk ayaklanmasıyla devrimin zaferine ulaşılacak, ya da Kürdistan'da halk savaşımız daha yüksek biçimlere ulaşarak kurtarılmış bölgeler yaratılıp genişletilecektir. 15 Ağustos'un yedinci zafer yılında mücadelemizin bu iki doğrultuda gelişmesi için sağlam bir temel atılmıştır.

Yedinci yılda halkımıza böyle bir zaferi yaşatan en temel değerler, mücadeleye kan ve can veren kahraman şehitlerimizdir. Bu yılda da halkımız yüzlerce yiğit ve önder evladını şehit vermiş, onları özgür Kürdistan'ın sahipleri olarak kalbine gömmüştür. Bağımsızlık ve özgürlük şehitlerimiz için Parti Önderliğimiz diyor ki: *"Onlar, her biri bir parça vatan, her biri bir kahraman! Onlar, özgür Kürdistan'ın, vatanın çiçekleridirler! Onlar, özgür toplumda bir gül gibi dipdiri yaşayacak, kıpkızıl bir gül gibi toplumun her bir köşesini süsleyecek ve özgürlük ateşinin sürekli yanan alevi olacaklardır!.."*

Ahmet GÜLER

Abdulkadir BEKİROĞLU

8. savaş yılını daha büyük bir zafer yılı haline getirelim

Parti Önderliğimiz, yurtsever Amed halkına hitap ederken şöyle diyor: *"Çok iyi bildiğimiz gibi partimiz 1970-80 arasında doğdu ve doğru yolu gösterdi. 1980-90 arasında başta büyük zindan direnişi, Amed direnişi olmak üzere direndi; daha sonra 1984'lerde gerilla biçiminde çıkmaya cesaret etti. Yine bu yılları yurtdışında çok iyi bir biçimde kullandı. 12 Eylül faşizmine karşı gelişme gösterdi. Bütün partiler düzene karşı yenilirken, yalnız başına güçlenen PKK oldu. Şunu söylemek istiyorum: Biz bu geçen yıllarda nasıl yaşanılacağını, nasıl kazanılacağını ispatladık. Şimdi ise zaferin üzerine yürümek istiyoruz. 1990-2000 yılları, kesinlikle bağımsız ve özgür Kürdistan yılları olmalıdır diyoruz. Bu, güçlü ve gerçekleşebilir bir umuttur. Daha şimdiden içine girdiğimiz direnişimizle, savaşımızla da mümkün olduğu ortaya çıkmıştır."* (Berxwedan, Sayı 131)

15 Ağustos Atılımı'nın yedinci zafer yılında yaşanan gelişmeler, partimizin bu hedefine ulaşması için her alanda sağlam bir temel yaratmıştır. 4. Kongre'nin sağladığı düzeltme ve yenileme temelinde partimiz daha da sağlamlaşmış, her alandaki önderlik görevlerini daha yetkince yerine getirecek düzeye ulaşmıştır. Cephemiz ve Ordumuz oldukça ileri gelişme katetmiştir. Gerilla, yeni bir aşamaya geçişi sağlıklı bir biçimde gerçekleştirmiştir. Serîhildan, süreklilik ve gelişme sağlayarak oturmuştur. O halde, bunlar temelinde ve belirlenmiş mücadele yolunda yürüyerek zaferi kazanacağımız kesindir. 15 Ağustos'un sekizinci savaş yılı, bu yolda önemli mesafenin katedildiği bir yıl olacaktır. Yaratılmış devrimci değerleri esas alarak mücadele yolunda kararlılıkla yürüyelim ve sekizinci savaş yılını daha büyük bir zafer yılı haline getirelim!

Parti Önderliği'nin yıldönümü değerlendirmelerinden

Yıl yıl 15 Ağustos Atılımı

1985 - 1. yıldönümü

Partimizin silahlı direnişinin 8. yılı ve bunun üst bir evreye sıçratılmış biçimi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 1. yılını geride bırakmış bulunuyoruz. Tarihsel ve güncel somut gerçeklerimiz bu süreçte ileriye yönelik yaşanması gereken düşünce ve eylem ile, aşılması gereken, çürüyen yapıların ne olduğunu her zamankinden daha parlak bir biçimde ortaya koymaktadır.

(...)

Son bir yılda PKK'nin şanlı direnişi zirveye çıkartılarak dosta-düşmana karşı en mert bir tarzda temsil edilmiştir. Bunlar büyük gerçeklerdir; soylu gerçeklerdir; dost ve düşman tarafından saygı duyulması gereken kutsal gerçeklerdir. TC'nin de kabul etmek zorunda kaldığı bu gerçeklik, kendisinin dayattığı özel savaşa karşı Kürdistan halkının yükselttiği kutsal direniş gerçekliğidir. Ve 15 Ağustos yıkılmadı. Ardı arkasına yoğunlaştırılarak devam etti. Büyük bir olay bu. Bugün Temmuz ayını geride bırakıp 15 Ağustos'a yaklaştığımız şu sıra görüyoruz ki, Temmuz, **Hayri**'lerin, **Kemal**'lerin, **Akif**'lerin o soylu direnişlerinde somutlaşan halkımızın yaşam tutkuları büyük bir hesap soruşa dönüşerek, boydan boya tüm Kürdistan'da düşmana ses çıkarttırmayacak, onu susturacak gelişmelere tanıklık etti.

Evet, bu ay içerisinde yalnızca Dêrsim'de 10'a yakın karakol, polis birimi basıldı, onlarca hain cezalandırıldı. Yalnızca Dêrsim katliamının sınırlı bir intikamı alınmakla kalınmadı, aynı zamanda TC için çok anlamlı olması gereken bir direniş gösterildi. Tüm bu gelişmelere karşın sömürgecilerden tek bir ses yok! Ancak herşeye rağmen tüm halk bu gelişmelerden haberdardır. Kars'ta da aynı türden gelişmeler sürüyor. Tüm Kürdistan'da onlarca şehrin devrimcilerin direnişiyle çınlaması söz konusu. Fakat TC'den hiçbir ses yok. Yalnızca şurada "2 bölücü", burada "5 bölücü", yine orada "3 bölücü imha ettim" türünden haberler vermekle yetinmekte, gerçekleri gizlemekte ve hele kendi kayıplarını vermekten ısrarla kaçınmaktadır. TC'nin bu kahpece suskunluğunun anlamı çok açık değil mi? İşler umduğu gibi gelişmedi. Neden bu! O Eylül, Ekim, Kasım aylarını boyunca sıraladığı manşetleri ve tüm dünyayı ayağa kaldıran haberleri neden yok şimdi? Eylemler daha mı az? Açık ki hayır, aksine tüm ülke karış karış kaynıyor. Esas neden; gelişmelerin TC'nin aleyhine dönmesi ve işine gelmemesidir. Susuyor, çünkü gerillanın oyununa gelmek istemiyor (!). Susuyor, çünkü silahlı propagandanın etkisini kırmayı amaçlıyor ve böylece akıllı politika uyguladığını sanıyor!

İşte, 15 Ağustos Atılımı'nın 1. yıldönümü böylece, en zayıf bir anında halkımızın susturulamayan dili ve yükselen direnişi ile görkemlice karşılanıyor. Kürdistan tarihinde ilk defa bir direniş bastırılamayarak dallanıp budaklanmakta, derinleşip genişlemektedir. Büyük umudu doğuran, birçok şeyin altının çizilmesini sağlayan, düşünce ve davranışı kökünden etkileyen ve bundan sonra da etkilemesi kaçınılmaz olan gerçeklik de budur. Hiç bir ukalanın örtbas edemeyeceği kadar açık olan bir gerçekliktir bu.

(...)

Biz sözümüzde durduk, sözümüzün eri olarak kalmayı bildik ve tüm bu gelişmeleri yarattık. Kahraman kadrolarımız birer çam gibi ülkemizin her tarafında devrilebilirler, ancak dökülen kanlar çok anlamlıdır ve gereklerine uyulmak zorundadır. Bunlar yeniden uluslaşmamızın ve özgürlüğe ulaşmamızın bin yıldan beri ödenmesi gereken faturalarıdır. Daha çok kan akıtacağız ve bundan en küçük bir şekilde "yanlış yapıyoruz, yenilebiliriz" diye korkakça bir tutuma girmeyeceğiz. Tam tersine, bir şehidimizi dahi zafer gerekçesi haline getirme şiarını ilan ettiğimiz gibi, bugün sayıları 500'ü aşan kahraman direniş şehitlerimizin zaferin artık çok uzak olmadığını kanıtlamak gibi bir armağanları da vardır. Halka bağlı olanlara öğrettikleri büyük ve derin gerçeklikler vardır. Kürdistan'ın altüst oluşunda, insanlıkla asla bağdaştırılamayacak ve insanı her gün her saat kahreden ortamında, bu kahramanlık kokan direniş, yaşanacak, yaşatılacak değerlerin en özlüsü durumundadır. O direniş ki, ruhlarımızı aydınlatmakta, yüreklerimizi ferahlatmaktadır. Kısacası o, halkımızın makus talihinin yıkıldığının müjdecisidir.

(...)

15 Ağustos Atılımı ile başlayan ve 1. yıldönümüne dek uzanan süreç içinde partimizin doğru devrimci siyaseti parlak bir şekilde bir kez daha doğrulanmıştır. Evet, birçokları sayısız defa doğruluğu pratikte kanıtlanmış olan parti çizgimizin başarısızlığı için çok şey yaptılar. Çeşitli

güçler ulusal ve uluslararası alanda görülmedik ölçülerde bir teşhir ve tecrit faaliyeti yürüttüler. Ama bütün bunlar sahiplerinin suçüstü yakalanmalarından başka bir sonuç yaratamadı. Devrimimiz tüm bu engelleri aşarak gelişiyor ve şunu kesin biçimde doğruluyor; eğer bir siyaset doğruysa yetersiz bir uygulaması bile büyük gelişmeler ortaya çıkarabilir. Yine eğer bir siyaset doğru ve buna uygun bir uygulamaya kavuşmuş ise, engeller ne denli çok olursa olsun, zafer yolunda yürüyebilir. 15 Ağustos ve sonrası atılımı bunu parlak bir biçimde doğrulamıştır.

(...)

1986 - 2. yıldönümü

15 Ağustos Şanlı Atılımı'nın üçüncü yılına giriyoruz. Bugün direniş Kuzey-Batı Kürdistan'ın her vilayeti ve köyüne girmiştir. Bütün halk bunun heyecanı ile çalkalanmaktadır. Düşmana her gün darbe üstüne darbe indirmekteyiz. Toprağa düşen her şehidimiz bir direniş abidesi olarak dalgalanmaktadır. Bütün bunlar, Kürdistan'ı uyandırıyor; Kürdistan'da bir kahramanlık döneminin yaşandığını, boyun eğmezlik olayının ortaya çıktığını, ya ölüm ya özgürlük şiarının her tarafta yankılandığını ortaya koyuyor. Hiçbir karalama ve baskı sonuç vermedi. Demokrasi diye geliştirilmek istedikleri sahtekarlıklar, partimizi teşhir ve tecrit etmek için yurt içinde ve dışında geliştirilen olmadık çarpıtmalar ve görülmemiş boyutları ile uygulanan özel savaş bizi boğmaya yetmedi. Genelde dokuz yıldır, özelde ise iki yıldır daha da geliştirilmiş olarak uygulanan bu savaşın sonucunda gelişen yine, direniş hareketimiz olmuştur. Partimiz, bugün küçük silahlı birimler biçiminde geride bıraktığı bu iki yılı, bütün hataları ve sevaplarıyla birlikte tarihimizde güçlü bir onur sayfası olarak ilan etmiştir. Bu dönemde birçok hata ve eksikliğin olduğunu kabul ediyoruz. Bu dönemde oportünizm vardır, sağcılık vardır, ihanet ve teslimiyet vardır. Ama aynı zamanda bu dönemde kahramanlıklar ve görkemli direnişler vardır. Bu iki yıl, tarihimizde aydınlıkla karanlığın, direnişle boyun eğmenin, çirkinle güzelin ayrışmasının netleştiği, ara tabakanın nefes alamaz duruma getirildiği, tasfiyeye uğradığı, ya bazı kırıntılar biçiminde de olsa devrim saflarına gelerek olumlu bir rol oynadığı veya karşı-devrim saflarına savrulmasının gerçekleştiği bir dönemin adıdır. Tarihi bir dönem olması bu nedenledir.

Bu iki yıllık çetin mücadele pratiği özellikle üç noktada çok iyi kavranmalıdır. 15 Ağustos Atılımı'nın doğrudan sonuçları olan bu noktalardan birincisi; devrimin bir inanç sorunu olmaktan çıkıp, planlama ve eylem meselesi haline gelmiş olmasıdır. Daha önce düşüncede işlenen, şimdi pratik gerçeklik kazanmıştır. Halkımızın askeri ve siyasal cepheleşmesinin yaratılması için iki yıllık eylemlilik dönemi çok zengin bir birikim ortaya çıkarmıştır. Yüzyıllık kölelik-teslimiyet ruhu yıkılmış, modern kılıflar altında oportünist, reformist kesimlerin devrimi saptırma ve ruhsuzlaştırma çabaları yerle bir olmuştur. Gelişmeler bu tezlerin iflas ettiğini bütün berraklığıyla ortaya çıkarmıştır. En üst noktasını 15 Ağustos eylemliliğinde bulan devrimci düşüncenin pratik gerçeklikte doğrulanması tarihi açıdan çok ileri bir atılımdır. Bu her yönüyle kavranması gereken birinci önemli sonuçtur.

İkincisi; halk ve parti saflarında netleşmeyi sağlamıştır. Gerçek militanlar örgütünün oluşması sağlanmış, örgüt içindeki çürük bünyeleri açığa çıkarmış, bütün maskeleri düşürmüştür. Halkımız saflarında da yine direnişçi olanla olmayanı ayrıştırmış, direniş olgusunu halkımızın günlük yaşam biçimi haline getirmiştir.

Üçüncüsü; Türkiye'de solculuk adına yapılanların ne anlama geldiğini ortaya çıkarmıştır. Tasfiyeci solun maskesini düşürmüş, bunların kimin hizmetinde olduğunu açığa çıkarmıştır.

Kısacası, 15 Ağustos ve ardından yaşanan gelişmeler, kara bir bela gibi toplumun üzerine çöreklenen, dayattığı ruh, felsefe ve uygulamalarıyla toplumu çürüten 12 Eylül rejimine karşı insanlık hanesine en büyük katkılardan biri, güçlü enternasyonalist özelliği olan bir atılımdır.

(...)

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 3. yılında parti ve halk olarak mutlaka başarılması gereken görevlerle karşı karşıyayız. Bağımsızlık amaçları yolunda büyüyen devrim görevlerinden söz ediyoruz.

15 Ağustos Atılımı'nın 3. yılında ulusal kurtuluş savaşımız çoğu gücü şaşırtan boyutlara varmıştır. Düşmanımızın azgın sömürgeci-faşist saldırıları ve halkımızın PKK önderliğinde büyüyen direnişi her alanda karşı karşıyadır. Savaş giderek kızışmakta, hiçbir olgu kendisini bunun dışında tutamamaktadır. Sempati veya düşmanlık temelinde dışımızdaki güçlerin saflaşması da belirginleşmekte; gelişmeler artık bunu dayatmaktadır. Altında karşılıklı saflaşmanın yaşandığı iki bayrak vardır, biri, karşı-devrimin karanlık bayrağı; diğeri ise, devrimin aydınlatan kızıl bayrağı. Bunun anlamı iyi anlaşılmak zorundadır.

Gelinen aşama şöyle karakterize edilebilir: Kendini birinci derecede ordulaşma ile karakterize eden bu dönemde savaşımız çok kapsamlı bir muhtevada ve çok zengin örgüt ve eylem biçimleriyle gelişecektir. Bu, ordulaşan bir halk ve bu ordunun komuta kademesinden ibaret olan bir parti haline gelmek demektir. Gerilla ordusu haline gelmiş bir halkla, bunu yöneten bir parti kurmayımız bu dönemin en belirgin özellikleri olacaklardır. Ordulaşmada somutlaşan militan bir yaşam dışında başka türlü bir yaşamı kabul etmiyoruz. Bu, yalnız öncü için değil, halk için de böyle olacaktır. Partimizin yürüttüğü mücadele ve tartışmalar kesinlikle bu gerçeğin daha iyi ortaya çıkması içindir. Halkımızı ordu haline getirmek, öncüyü hakiki bir genelkurmay düzeyine ulaştırmak için bize neyin gerekli olduğu sorusuna, yaşanan gelişmeler ışığında artık kesin bir cevap bulmak durumundayız.

(...)

1987 - 3. yıldönümü

1987'nin geçen yedi ayı Kürdistan'da büyük atılım ve gelişme dönemi, savaşın her bakımdan geniş boyutlarda gelişmesi dönemi oldu. Faşist-sömürgeci düşman bilinen "özel savaş" yöntemleriyle savaşı sürdürmeye çalıştı ve devrimci kuvvetleri böylece işlemez kılacağını umut etti. III. Kongre değerlendirme, karar ve planlaması temelinde büyük bir inisiyatifle kış ve bahardan itibaren gerillayı tüm Kürdistan'a yayan devrimci güçler, ajan-milis çete örgütlenmesine öldürücü darbeler vurup dağıtarak, faşist ordu birliklerini bütünüyle hareket edemez hale getirerek, kontra birliklerinin birçoğunu daha Kürdistan'a ayak basar basmaz imha ederek faşist-sömürgeci Türk devletinin "özel savaş"ını bütünüyle yenilgiye uğrattılar ve Türk faşizmini savaşı yeniden ele almak ve her bakımdan yeni stratejik ve taktik düzenlemeler (eğer bulabilirse) yapmak zorunda bıraktılar. Bu durum, savaşta alınan yenilgi, asker-sivil, iktidar-muhalefet, işbirlikçi-uşak takımından, Türk burjuvazisinin bütün temsilcilerinin ağzından açıkça itiraf edildi ve hep birden yeni çareler aramaya başladılar. Genelkurmaylık olayı, asker-sivil tartışması bu gelişmelerin bir sonucu, bunalımın ve çaresizliğin doruğu ve gelişmelerin düzeyinin en açık bir göstergesi oldu. "Sıkıyönetimin kaldırılması", "süper valilik", "özel kolordu" gibi umutsuz çabalar faşist-sömürgeciliğin bu gelişmeler karşısındaki çaresiz arayışları ve gerçekleri daha açık itiraf etmesi olarak ortaya çıktı. Ve bütün bu gelişmeler, artık gerillanın Kürdistan sathına bir daha sökülmemecesine oturduğunun somut kanıtları olarak hayat buldu.

(...)

1988 - 4. yıldönümü

Parti hareketimizin, ulusal direniş savaşımızın ve belki de halk tarihimizin

en önemli dönemi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 4. yılını da geride bıraktık. Her bakımdan derslerle dolu olan bu dönemin, gerek olumlulukların ve gerekse de olumsuzlukların açığa çıkması anlamında iyi irdelenmesi ve bu derslerden gerekli olan sonuçların çıkarılması, geleceğe ilişkin olarak başarılarla dolu bir döneme girmeyi de mümkün kılacaktır. Yine, ulusal kurtuluş devrimimizin zaferini garantileyecek gelişmeleri de, ancak bu görevlerin yetkince yerine getirilmesi ile sağlayabiliriz.

Bu dönem üzerine söylenebilecek çok şeyler vardır. Bu dönem hakkında yürütülebilecek eleştirilerin yanısıra, en önemlisi de çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketinin gelişmesini mümkün kılacak doğru tezi ve pratiği ortaya çıkardığını da görmek gerekir. Bugün gerek halkın, gerek aydınların ve gerekse de toplumun diğer kesimlerinin ilgisini çekmede, 15 Ağustos Atılımı temel gündem maddesi olarak bütün sıcaklığıyla etkisini devam ettirmektedir. Birçok toplumda çok ender olarak görülen o yüzyılların karanlığı içindeki çözümsüzlüğünü, umutsuzluğunu parçalamada bu atılımımızın yol açtığı gelişmelerin rolü belirgindir. Yine, bu atılımımızın bu dönemdeki tüm sorunların merkezini işgal etmesi de en önemli gelişmelerden birisi olarak görülmelidir. Eğer bir ideolojik-siyasal akım, kitle zemini onu özümseyecek bir durumda değilse, ne kadar iyi hazırlanmış olursa olsun bunun adeta bir sabun köpüğü gibi sönmesi işten bile değildir. Önemli olan, bu akımı özümseyecek olan bir toplumsal uyanışı ve hareketliliği sağlamaktır. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte Kürdistan'da bu durumun önemli oranda ortaya çıktığını belirtebiliriz. Özellikle de, bu atılımın 12 Eylül faşizmi gibi gelişkin pasifikasyon harekatlarından birinin düzenlendiği döneme denk getirilmesinin önemi çok daha açıktır.

(...)

'86 yılında yaptığımız hazırlıklar, yine sağ-tasfiyeci bazı ögelerin engel oluşturma çabalarına rağmen, '87 yılında meyvesini vererek büyük bir atılıma dönüştü. '87 yılı eylemliliği etkili olarak, gelişmesini bütün ülke çapında sürdürdü. Eylemlerin sayısı gerek nitelik ve gerekse de nicelik olarak, çok önemli bir boyuta ulaştı. Özellikle de kitlelerde, çok yeni olan bir durum ortaya çıkmaya başladı. Partinin eyleminin kesintisiz ve sürekli olacağına dair kanı güçlendi. Hemen belirtelim ki, kitleler ilk iki yıl içerisinde "bekle-gör" yaklaşımı içindeydiler. İlk adımda heyecanlı olan ve isyancı özellikleri ile harekete geçen kitleler, yoğun bir şekilde saflarımıza katılmak istediler. Ama daha sonra hareketimizin bir darboğaz yaşaması ve peşpeşe darbelerle zor durumda kalması, kitleyi geriye çekilmeye ve yeniden atıl, durgun konumuna itti.

'87 yılı eylemliliği, kitlede partiye güvenilmesi gerektiği inancını yeniden geliştirdi. Partinin ezilmeyeceği ve direnişi geliştirebileceği kanısı yeniden güçlendi. Bundan sonra da kitlelerin devrime katılımı yeniden gelişti ve güçlendi. Bu bakımdan tam istediğimiz sonuçlara ulaşmamış olsak da, '87 yılı düşmanın beklentilerini boşa çıkardı ve önemli gelişmelere yol açtı.

(...)

..."88 yılı düşman açısından bir ezme, tasfiye dönemi olarak ele alınıyor ve tedbirler buna göre geliştiriliyor. Tedbirler sadece askeri açıdan değil, müttefiklerini de devreye sokarak -NATO güçlerini özellikle de Almanya olmak üzere- saldırılara yöneldiler. Gücümüzün bir bölümünü bu alanlardan aldığımız da bilindiğinden, bu alanda da saldırılar '88 yılı başlarında, diğerleri ile koordineli bir şekilde başlatıldı. TC ise pişmanlık yasasını yeniden uygulamaya koydu. Kitlelere daha geniş tavizler vererek, GAP'ı sahte bir biçimde daha fazla göz boyama aracı olarak kullanmaya başladı.

(...)

Bunun yanısıra, geliştirilen diğer yöntemler de var. Bol bol para dağıtmadan tutalım da, ne kadar kanun dışı öge varsa bunları yeniden kazanmak için af çıkarma ve mücadelemize karşı savaştırma yöntemiyle, koruculuğu ve bunlara sunduğu maddi teşviki daha da geliştirme çabası içerisine daha fazla girmeye kadar birçok yöntem uygulamaya başladılar. Bunlara teknik konularda geliştirilen önlemleri de eklemek gerekir. Helikopter filosunu genişletmekten tutalım da yeni silah türlerinin devreye sokulmasına kadar, geniş bir yönelim içerisine girme sözkonusudur. Yine, bütün bunları propaganda aracı olarak da, kullanma çabası vardır.

Bunlar öyle etkili önlemler değildir. Belirttiğimiz gibi, birliklerin hareket tarzını değiştirme, yüzlerce yeni karakol inşa etme, karargah sistemini oynak yapma, kontr-gerilla sistemini geliştirme vb. gibi bir düzenlemeye gitme sözkonusudur. NATO ve Amerika içerikli "dil-kültür özerkliği" biçiminde bir yaklaşımın bu sürede giderek TC'ye de dayatılması sözkonusudur. Bu, tartışmaya açılarak aydınların vb. kesimlerin de yavaş yavaş bu tartışmalara çekilmeleri durumu gözleniyor. Böylece, soruna yaklaşımı yumuşatmanın çabaları içerisine girilerek bunun tedbirlerini önceden almayı da ihmal etmediler.

'88 yılını biz kritik bir yıl olarak değerlendirdik. Bütün belirtiler bunun böyle olduğunu gösteriyor. Evren-Özal kliği açısından böyle olduğu kadar, bizim açımızdan da bu böyledir.

(...)

Şüphesiz önümüzdeki dönem sadece öncü ile kazanılmayacaktır. Yine her zamankinden daha fazla önümüzdeki dönem halkın öz birliği olan Cephe silahı geliştirilerek zafer kazanılacaktır. Ulusal Kurtuluş Cephesi, partimiz önderliğinde yeni ele alınan bir olay değildir. Daha başlangıçtan beri partimizin çıkışı ulusal direniş temelindedir. Bu temel, başlangıçta partinin geliştirilmesi ile içiçe bir şekilde sınırlı bir eylem ve propaganda ile yürütülerek, günümüze doğru savaşa daha fazla destek olma ile birlikte geliş-

tirilip yakın dönemde bir programa, çizgiye kavuşturulan bir adımdır. Günümüzde kitlelerin uyanışını artırıp daha fazla saflara katılmalarına yol açan bu adımı, giderek pratik bir olgu haline getirme aşamasındayız. Bu gelişmeler, önümüzdeki dönemde Ulusal Kurtuluş Cephesinin daha fazla ete kemiğe bürünmesini birlikte getirecektir.

Biz şimdiye kadar savaşı öncü ve kadrolar ile yürüttük. Bu aşamadan sonra halkın kendisi daha aktif olarak savaşacaktır. Halk kitleleri, ERNK etrafında birleşerek, daha fazla örgütlenerek, Cephe silahı ile savaş yürütecektir. Cephede yer alan kitle birliklerinde, halk kitleleri daha fazla örgütlenerek savaşa aktif olarak katılacaktır.

Sömürgeciliğin halk kitleleri üzerinde uyguladığı her türlü politikası, artık kolay bir şekilde zemin bulmayacaktır. Uyanan kitleler, sömürgeciliğin uygulamalarına sadece isyancı bir tepki göstermeyip, bunu da aşarak, daha fazla umutlanmış, kitle birliklerinde örgütlenmiş ve bunları ERNK'de birleştirmiş, daha savaşkan bir güç olarak ortaya çıkacaklardır.

Böylesi bir görevi başarmış olan öncü ise, daha sağlam bir inşaya yönelebilecek ve giderek kendisini ayakta tutan, yalnız öncünün savaştığı bir durumdan onu kurtaran, dolayısıyla da öncüye ileri düzeyde daha fazla görev yükleyen bir duruma ulaşacaktır. Böylece, özellikle de siyasal görevleri kendisi yürüten bir savaşım aracı haline gelerek, önümüzdeki dönemi daha güçlü kazanacaktır.

(...)

Bu dönemin olumlu kazanımlarından bahsedeceksek, bunun şehitlerin kanı ile kazanıldığını unutmayacağız. Cezaevi direnişçileri insanlık onurunu, görülmemiş işkence ortamına rağmen, kazanmasını bilmişlerdir. Hiç kimse bu değerlerimizin büyük önemini gözardı edemez. Hele parti militanlarımız, nabızlarının atmasının, damarlarında dolaşan kanın bu direnişler sonucunda mümkün olduğunu unutmamalıdırlar. Yine iradi güçlerinin direnen iradelerin bir bileşkesi olduğunu da unutmamalıdırlar. Partimiz PKK'nin mayası bu temelde yoğrulmuştur. Bunları belirtirken hem bir gerçeği dile getiriyoruz ve hem de bu değerlere bağlılığın vazgeçilmez önemini ortaya koyuyoruz.

(...)

1989 - 5. yıldönümü

15 Ağustos Atılımı'nın 5. yıldönümü, Kürdistan devriminde nihai zafere ulaşmanın bütün olanaklarını ve yöntemlerini ortaya koyarak, başarı için doğru çalışma ve vuruş tarzımızın nasıl olması gerektiğini göstererek, ulusal egemenliğe ve toplumsal özgürlüğe ulaşmamızı emretmektedir. Çağdaş ulusal kurtuluş mücadelelerinde hiçbir atılım, gerek karşısında geliştirildiği düşman gücünün durumu ve gerekse ülke ve halkın içinde bulunduğu koşulların büyük dengesizliği bakımından, aradaki uçurumun bizdeki kadar büyük olduğu koşullarda gerçekleştirilmemiştir. Dolayısıyla umudun zayıflığı nedeniyle atılan adımların tüm yönleri ile gereklerini yerine getirmede ağır ve kararsız davranmanın yaygın olduğu, ama buna rağmen halkımızın sadece özgürlüğü için değil, varlığını korumak için de bundan başka hiçbir seçeneğinin olmadığı bir atılım olarak da değerlendirilebilir. Ve aynı zamanda çağdaş halk hareketlerinden hiçbirisi, çok az olanaklarla hedefler üzerine yürümede, umut ve inanç yoksunluğunu gidermede 15 Ağustos Atılımı kadar soylu değildir. Büyük bir inatla bu adımın üzerinde durarak ve işleyerek, bunun başarısı için her şeyini ortaya koyarak, az da olsa en soylu insan çabasını sergileyerek atılım bu aşamaya vardırılmıştır. 15 Ağustos, olumlu rolünü oynayabilmesi için bu denli üzerinde durulan, başarısı için tüm olanakların ortaya serildiği bir atılım değerine sahiptir. Dolayısıyla bu adım atıldığında dost ve düşmanın bu atılımı ciddi görmeme gibi esaslı bir tutum içine girmesi ve düşmanın, böyle olan bir atılımın sahiplerini çok kısa bir sürede yok edebileceğine kendisini inandırması, bir anlamda onun gafil bir yaklaşım sergilemesidir. Bırakalım dostları, bu atılımın içinde yer alanlar bile, attıkları adımın başarı şansı elde edemeyeceği beklentisi içindeydiler; "tamam ezileceğiz, bu işin sonu gelecek" deyip sonlarını aynı gafletle bekleme ruhu içindeydiler.

(...)

5. yıldönümünü kutladığımız 15 Ağustos Atılımı'nı, bir anlamda soylu insan emeğinin büyük bir zaferi olarak değerlendirmek gerekir. 15 Ağustos Atılımı, alçaklığa, her türlü düşkünlüğe, namussuzluğa, kararsızlığa, ikircikliğe, her türlü yenilgiye, zulme karşı; tabi en başta da her türlü hafifliğe, soysuzluğa, kendine inançsızlığa, kimliğine ve insanlığına dürüstçe sahip çıkmamaya, kendini aldatmaya karşı bir zaferdir. Kökenleri insanlık tarihi kadar eski olan çağdışı bir zulüm düzenine körcesine tapan, onun politik uygulamalarına alet olan, bunun böyle olmadığını bize kabullendirmek için de sinsice hep kendileri ile oynamayı marifet bilen, gününü gün etmek için feda etmeyeceği değeri bulunmayanların utanmazlığına karşı da bir zaferdir. Aynı zamanda ölüm-kalım anlarında aşağılık her türlü davranışı sergileyen, anın emrettiği yaşam biçimi yerine, kendini en olmadık biçimde dayatmayı sergileyen hem de zevkle bunu kendine yediren, ama aynı zamanda çok kölece, çok duyarsızca bunu yaşayanlara karşı da bir darbedir.

(...)

15 Ağustos Atılımı'nın 5. yıldönümünde... önümüzdeki yakın geleceğin atılımımızdan çok etkilenmesi durumu sözkonusudur. Halkın bütün parçalarda ilgisinin daha fazla gelişmesi, giderek bunun desteğe dönüşmesi, gerilla savaşının doğru kullanılması temelinde gerilla ordusuna ulaşmanın hızlanması, gerillanın büyük bağımsızlaştırıcı, özgürleştirici etkisinin diğer parçalara da taşınılması ve onları umutsuzluğun, inançsızlığın en yaygın yaşatıldığı bir dönemde bile yeniden ayağa dikerek, inanç yoluna kavuşturarak doğru savaşım biçimlerine kavuşturması, büyük felaketin en erkenden önlenmesi ve büyük bir devrimci çabanın içine erkenden sokularak olumlu yönden çaba harcamaları, mücadele etmeleri sözkonusu olacaktır ki, bu da en azından Türkiye'deki cephe kadar, devrimin besleneceği bir gelişme olması anlamına geliyor. Görülüyor ki, bu yakın dönemin olası gelişmeleri özellikle gerilla savaşımımızda daha iyi somutlaşacak ve çarpıcı siyasi gelişmelere yol açabilecektir. Gerçekten bu araca daha çok bu aşamada -yakın dönemde- rolünü oynatmamız sözkonusudur. Şimdiye kadarki aşamayı bir hazırlık aşaması olarak görmek, gerillanın temellerinin atıldığı bir dönem olarak görmek sözkonusudur. Başarıyla temellendiği söylenebilir. Silahlı mücadele için harcanan büyük çaba, her türlü sağ-sol yaklaşımlara karşı mücadele, büyük hazırlık ile büyük kararlılık ve bugün artık bu adımın geriletilemeyeceğini, kök salmasının engellenemeyeceğini, kendisinden beklenen rolü layıkıyla yerine getirebileceğini açıkça ortaya koymuştur. Bütün belirtiler gerilla savaşımının gelişeceğini göstermektedir. Halihazırdaki güç durumumuz, alanlardaki vücut bulmamız, kazanılan tecrübe, kitlelerin gelişen ilgisi, uluslararası, bölgesel mevzilenmemiz bu savaşımın gelişeceğini açıkça göstermektedir. Nicelik ve nitelik yönüyle büyüyecektir. Daha şimdiden artık binlerle ifade edebileceğimiz bir niceliğe doğru tırmanıyoruz. Niteliksel olarak artık gerilla ordusunun kural ve kaidesiyle kuruluşu, işleyişi sözkonusudur. Yönetmelik ve talimatlarla yürüyecek bir duruma doğru hızla tırmanıyoruz. Sadece parti çekirdeklerini eğiten, çelikleştiren bir savaş değil, halkın da bütün savaşçı güçlerini eğiten, geliştiren, özellikle köylüyü yurtseverleştiren, ordulaştıran bir özelliğe daha şimdiden ulaşılmıştır. Ve bu hızla tırmanacaktır. Artık gerilla ordusunun kuruluşuna büyük bir güvenle bakabiliriz. Ordumuzun şanlı bir kuruluş evresinden

geçtiğinden övünçle bahsedebiliriz. Eğer çok ciddi hatalar yapılmazsa, perspektifler ve işleyiş esasları özenle, hem de sıradan bir özenle yerine getirilirse, bu ordu kuruluşunun başarı ile tamamlanması, nitelikçe ve özellikle de nicelikçe büyük bir tırmanışa (hem de çok yakın bir sürede) geçmesi, bir gelecek meselesinden öteye an be an sağlanan bir gelişmedir.

(...)

1990 - 6. yıldönümü

Öyle anlaşılıyor ki, 1990 baharında görülen halkların kalkışması, ayaklanma deneyimleri, bu son gelişmelerle birlikte hem genelleşecek ve hem de cesaretlenip alanlar üzerindeki etkinliğini kesinleştirecektir. Devlet denetimi tamamen silinmiş, askeri çıplak zordan başka bir etkiye yol bırakmadığı düzeye gelmiş ve daha da gelecektir. Bütün gelişmeler bunu gösteriyor.

Halkın çok yüksek bir kalkışması var. Bu ne demektir? Doğal olarak devletin siyasal etkinliğinin bitirilmesidir. Son seçimlerde ortaya çıkan olgular var. Deniliyor ki, iktidarı ve muhalefeti ile düzen partileri bitti. Doğrudur. Bu bitişi biz sağladık. Biliyorsunuz, Kürdistan'da başlatıldı ve şimdi Türkiye'ye de yayıldı bu süreç. Gerçekten iki icazetli parlamento partisi, ana muhalefet ve iktidar partileri düşüyor. Kürdistan'da özel savaş aygıtı altında bir güç vardır, onun dışında, güç tamamen partimizin denetimine geçiyor. Burjuva partileri tamamen bitmiş durumdadır. Bu bir anlamda devletin siyasal dayanağının yıkılması demektir. Yeni olan, çok büyük öneme haiz olan, halkın devlet denetiminden, onun sahte partilerinin denetiminden çıkmasıdır. Bu durum, ilk kez bu yıl bu denli kapsamlı gelişti. Bu ne demektir? Hem genişliğine hem derinliğine halkın katılımının çok yükseldiği, devletin oldukça gerilediği, ulusal kurtuluş savaşımına katılan kitlenin büyük cesaret ve büyük yürek kazandığı anlamına gelmektedir. Ki son 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıla girişi münasebetiyle yapılan kutlamada, burada bile halkın gerek ayaklanmaya, gerek gerillaya katılımda çok yüksek bir istek ve irade belirlediği ortaya çıktı. Bu, bütün Kürdistan için geçerlidir. Kürdistan halkının ortak özelliklerini yansıtmaktadır. Yeter ki, önünde uygun bir ayaklanma ve gerilla örgütü olsun. Bu oldu mu gerçekten muazzam bir kararlılıkla ayağa kalkma ve kendi devrimini yapma, bu işin içine girme arzusu son derece yüksektir. Yani halkın savaşa katılması, tartışmasız çok ileri derecededir; ama onu savaşa çekecek gücün, öncünün durumunun da buna uygun olması şarttır. Öncü tutucu bir konumda seyredip kendini bundan kurtaramazsa, engel durumuna düşeceği açıktır. Halkın güven duyacağı, önder olarak kabul edeceği öncüyü yaratmak için, yıllarca nasıl ve ne kadar çaba harcadığımız bilinir. Yine halk cephesinin yaratılması, gerillanın yaratılması üzerindeki çabalar bilinmektedir.

Özellikle '83'lerden beri yaptığımız askeri hazırlıklar, öncü gerilla dediğimiz olayı oluşturmak içindir ve onu da oluşturduk. Varmak istediğimiz diğer bir süreç, halk ayaklanmalarının yaratılmasıydı ki, o da kısmen sağlandı. O halde şimdi sorun nerede? Sorun, asıl devrimin gelişmesini belirleyecek olan ve asıl zafer yaratmada tayin edici öge olan halkın, gerek gerilla öncülüğü gerekse de parti öncülüğü tarafından durdurulmaması gerektiğidir. Gerilla, özellikle komuta kademesi mevcut gücü büyütmez ve gereğince savaştırmazsa, bunun büyük çabası içinde olmaz da mevcut güçle yaşamayı yeğlerse çok açık ki, tutucu ve tasfiyeci bir konuma düşmüş olacaktır.

Gelişmelere yetkince karşılık verebilmek için, öncü gücü veya gerilladaki öncü gücü, komuta kademesini dönüşüme götürmek istedik ve biz buna yeniden düzenleme dedik. Yeniden inşa, oldukça açımlanmış çözümleme ve talimatlar temelinde görev olarak konmuştur. Üzerine yürünmesi, fethedilmesi gereken bir yönüyle budur. Gerilla savaşımızı en çok engelleyen tutumdan, bu tutumun aşılmasından sözediyoruz. Görüldü ki, her bölgeden yüzlerce-binlerce kişi gerillaya katılmak istiyor ve yine şunu da çok iyi görüyoruz ki, bunları eğitmek, örgütlemek ve yürütmekten sorumlu olan komuta kademesi, bu gücü değerlendirmede ve bu anlamda görevini yerine getirmede yetersiz kalıyor. Hazır olanı bile almamak bir anlamda suçtur, ama bir gerçektir. Bir düşünün, biz bir savaşçı almak için geçmişte savaşı nasıl yürütüyorduk. Ama şimdi hazır olanı bile alamamak, eğitememek, yürütememek kabul edilemez br durumdur. Ve bunun aşılmasının ne kadar büyük önem taşıdığı açıktır.

En önemli görevlerimizden birisi de, gerillanın derinliğine ve genişliğine büyümesine cevap olabilmektir. En çok üzerinde durduğumuz ve aşmakla mükellef olduğumuz, özel savaşın yırtılmasında en çok rol oynayacak savaşın bu gerilla savaşı olduğu çok somut olarak ortaya konmuştur. Ama daha önemlisi, yeni devreye giren ve harekete geçen bir devrim kuvveti olarak serihildanı değerlendirdik. Bu yeni bir olgudur dedik ve son gösterilerde gördük ki, halk muazzam bir kararlılığa ulaşmıştır. Ayaklanmacı güç gerillaya katılım gücünden on kat daha fazladır. Olanakları ayaklanma için daha elverişlidir. Ama yine bir bakıyoruz ki, bunu sağlamakla görevli öncü örgüt, burada da yetersiz kalıyor ve neredeyse bizi bile acz içinde bırakacak kadar soru soruyorlar.

"Biz savaşa katılmak istiyoruz, bize görev verin. Önümüzdeki bazı partililer engel oluyor" biçiminde halktan eleştiri ve şikayetler geliyor. Bu doğrudur. Onbinlerce halk yığınlarının bulunduğu şehirler ayaklanma gücüdür ve içlerinde doğru dürüst bir öncü güç çalışmıyor. Halk yığınlarının içinde sorumlu ayaklanma komiteleri bile yeterince yerleşmiş değildir. Fakat buna rağmen halk yine de partinin genel etkisiyle, partiye dayanarak, ona büyük bağlılıkla ve cesaretle öne çıkıyor. Bu her yerde böyledir.

Öncünün ciddi yetmezliklerine rağmen, halkın kalkışması çok ciddidir ve bu inanmış bir halkın katılımıdır. Bu noktayı iyi görmek gerekiyor. Kürt halkının bin yıllık uykusundan uyandığı, bununla da yetinmediği, ölümüne bir ayaklanmaya varım dediği bir noktaya gelmesi söz konusudur. Bu, gerçekten son derece önemli bir gelişmedir ve öyle kolay kolay gelinecek bir nokta değildir. Ulaşılması halinde birçok durum değişikliği söz konusudur. Yukarıda da belirtildiği gibi, özel savaşın temel başarısızlığı bu noktadadır. Sorun artık, öncü ne kadar ayaklanmaya kendini hazırlayacaktır, onun sorumluluğunu ne kadar alacaktır sorusuna gelip dayanmıştır. Bizde parti öncülerinden bir bölümünün kaçındığı bir çalışma da budur. Halkın kuyruğuna takılıyor veya başına despot kesiliyor. Bu gibi durumlar kendini zaman zaman ele vermektedir.

Oysa böylesine bir kitleye sahip olmak, gerçekten Ekim Devrimi'ne bile nasip olmamıştır. Gördüğünüz bu kitle Ekim Devrimi'nde bile yoktur ve gördük ki, yine kadroya rağmen gelişiyor. Halkın talepleri gerçekçi, haklı; fakat kadronun yaklaşımı çok tehlikeli ve sorumsuzca olup, çiğnenmeyi hakedecek kadar ezilecek bir durumu yaşıyor, farkında değil. Bu denli görkemli bir halk iradesi, ama bu kadar karmaşık, kendisine düşkün, sadece emirvari hareket eden bir kadro! Aşılması halinde Kürdistan, gerçekten daha şimdiden bir ayaklanma içindedir. Bir defa halkın, partinin yerel siyasal hattına katılması ve ona sınırsız bağlanması, güç verme anlamındadır. Ve ayaklanma içine de bu temelde çekilmiştir. Fakat pratik ayaklanmada şehir şehir, köy köy grupları katmada ve öncü gücünün pratik hazırlanması açısından ciddi bir eksiklik ve bu anlamda da sorumsuzluk ve görevlere sahip çıkmama durumu söz konusudur. Bu zaafın aşılmasıyla birlikte ve aşılması halinde, düşmanın karşımızda durabilmesi gerçekten zordur. Kimyasal silahını, mevcut tekniğini asla kullanamayacaktır. Yüzbin-

lik kentlerin hangisine kimyasal silahları atabilir? Atarsa dünyada biter. Hangi uçakla bombalayabilir? Bombaladı mı kendisi biter. Tankı, topu kullanması, aynı şekilde zordur ve kullanamaz.

Dolayısıyla, özel savaşı gerçekten yıkıp yerle bir edecek ve zaferi getirecek bu ayaklanma sürecini mutlaka örgütlemek gerekir. Örgütlenmesi halinde daha şimdiden devrimde zaferin ilan edilmesinin zor olmayacağı bir aşamada bulunuyoruz demektir. İşte bundan sorumlu olan parti öncülerinin ne kadar hazır olduğunu belirttik. Gerillada parti öncülüğü, ayaklanmada parti öncülüğü sorununun ne denli yakıcı olduğu ortadadır.

Görülüyor ki, ulusal kurtuluşun objektif zeminı, özel savaşın da körüklemesiyle birlikte çok kızgın bir hal almıştır. Son Körfez bunalımı her an olası bir patlamayla, Kürdistan'da bağımsızlığın hızlı gelişmesini sağlayabilecektir. Türk dış politikası son bir yıldır zaten çok zorlanıyor. Doğu-Batı ilişkilerinde meydana gelen gelişmelerden ötürü öykündüğü Ortadoğu jandarmalığının boşa çıkması, onu tamamen tecritine ve Kürdistan'ı güçlü ittifaklarına kavuşmasına götürecektir. Böylece partinin özenle hazırladığı halk yığınları, parti politikasının içine çekilmiştir bile denilebilir. En hızlı gelişmeler yaşanıyor. Gerillanın önemli aşamasında temel adımlar atılmıştır. Ayaklanmanın denemesine geçilmiştir. Öncü güç, bu anlamda en kritik evreyi veya en can alıcı bir dönemi, temel atma dönemini aslında başarmıştır. Olmayan nedir? Olmayan, artık pratik bir ayaklanma olgusunun gücü olabilmek ve gerillanın çığ gibi büyümesine yol açmaktır. Buna cesaret edilmiyor ya da buna güç getirilmiyor veya sağ tasfiyeci tutum kendini burada bir kez daha ele veriyor. İşte partinin en son üzerinde taktik önderliği oturtmak ve giderek ulusal kurtuluşun stratejik açılımına bu taktik oturtmayla birlikte işlerlik kazandırmak açısından yüklediği görevler bunlar olmaktadır. Her zamankinden daha fazla strateji ve taktiğin içiçe geçmesi, Kürdistan için gerçekten bağımsız bir siyasal-askeri stratejiyle taktiğin oldukça verimli ve dengeli tutturulması, işlerliğe kavuşturulması ve tüm bunların olağanüstü boyutlarda yürütülmesi söz konusu olmaktadır.

Olanaklar artmış, mevziler açılmış, yöntemler belirlenmiştir, geriye yerine getirilmesi gereken görev, yürümeyi bilmektir.

1991 - 7. yıldönümü

15 Ağustos Atılımı, herşeyden önce Kürdistan tarihinin en çağdaş ve hatta bazı yönleriyle onu da aşan, sağlam, kararlı, kesintisiz, yenilgiye kapalı, sürekli yeniye giden, gittikçe daha da derinleşerek çözümlenen ve bu anlamıyla birçok ulusal ve toplumsal kurtuluş adımlarından farklı, Kürdistan somutunun derin ve doğru tahliline dayalı, Kürdistan halkı söz konusu edildiğinde onun en temel diriliş hamlesi ve biricik şanıdır. Bunun başarısı halinde tarih kurtuluş temelinde yürüyecek, aksi halde sadece önder bir partinin, hatta bir sınıfın yenilgisi değil, bir ulusun şahsında insanlığın da kaybı söz konusu olacaktır. Çok büyük çabayla hazırlanan iç ve dış karşı-devrimci saldırılara karşı çok az imkanla yürütülmeye çalışılan, eşine ender rastlanan bir fedakarlık ve cesaret örneği olarak, sadece Kürdistan halkının kurtuluş tarihinde değil, insanlığın tarihinde de daha şimdiden önemli bir yer kazanmaya doğru kendini kanıtlayan soylu bir insanlık eyleminin, ulusal kurtuluş savaşımının, toplumsal özgürlük hamlesinin adıdır, 15 Ağustos Atılımı. Bizzat eyleme ilk adımını atanlar da dahil herkese, 7 yıl gibi bir süre hızından ve temposundan hiç bir şey kaybetmeyen bir gelişme olmak şurda kalsın, bir gün bile yürütülmesinin mucize gibi göründüğü, düşmanın gerçekten birkaç günde tamamen yeneceğine kendisini inandırdığı, dostların da; "taş çatlasa ömürleri 1-2 aydır" dedikleri ve bu anlamıyla fazla umut vaat etmez gibi görünen bir gelişme olarak 7 yılı aşarken, insanlığın tamamen dikkatini çeken ve mucize kabilinden değerlendirilen, bir halkı 7 yıl önce kendi adını bile kabul etmekten çekinen gerçekliğinden "mutlaka zafere ulaşırız ve hiç bir engel bizi durduramaz" biçiminde inanca ulaştıran ve bu anlamda da inanılmazı gerçekleştiren bir eylemin de adıdır. Son derece çelişkiler içindeki bir tarihin yeniden gözden geçirildiği, binyılların kördüğümlerinin çözülmeye çalışıldığı, düşüren ve düşürülenin inceden inceye eleştiriye ve düzeltmeye tabi tutulduğu bir gerçeğin; "ölürüm de kalkmam, yürüyemem" diyen ve ortama egemen olanların bunun etkilerini sürekli öncüye de taşırdıkları, gerçekten başımızdaki talih denebilecekten öteye herşeye benzeyen, ama asla insanlık vaat etmeyen gerçeğe karşı savaşın da adı oluyor. İddiasızlığın, olumlu değerlere layık olmamanın ardına kadar yaşandığı, kendisine en çok umut bağlanan ve başarı beklenenin, kendini rahatlıkla yere atmaktan çekinmediği, sorumluluk ve sağduyudan uzak, istese, elini sallasa çok işleri becerebilecekken oralı olmamanın ve inanılmaz derecede öncülükle oynamanın bolca sergilendiği, adeta sadistçe ve mazoistçe davranan, yani kendi kendine işkence edenin konumuna da bolca düşüldüğü bir pratiğin, özellikle böylesi bir örgütsel pratiğin de adı oluyor. Her türlü çirkinliğin normal görüldüğü, provokasyon, komploculuk, düşkünlük, hırsızlık, velhasıl çok sınırlı bir gelişmeye her türlü inanılmaz olumsuz dayatmaların hadsiz hesapsız ortaya çıktığı ve ibret verici sahnelerin bol olduğu bir eylemin, bir savaşımın da adıdır. Bunun yanında, 15 Ağustos Atılımı, insan soyunda bitebilecek ve hele kendi ülke ve halk gerçekliğimizde son bir nefesle, çabayla gösterilmesi gereken cesaretin, fedakarlığın tarihte eşine ender rastlanan örneklerinin de bol bol ortaya çıktığı ve bu anlamda insanlığın çok şanlı bir ulusal-toplumsal kurtuluş hamlesinin adıdır.

(...)

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılının sonuna geldiğimizde, görkemli diyebileceğimiz yegane veya belli başlı hususlarından birisi de halkın verdiği karşılıktır. İnanılmaz birşeydir; başlarken en umutsuz, en çekingen, en karşılık vermeyen bir konumda olan halk, bu 7. yılın sonunda dünyaya örnek teşkil edebilecek bir karşılık veriyor. Bu bizim için anlamlıdır. Biz bunu halka hitabımızda biraz açmaya çalıştık. Şunu söyledik ısrarla: Bu yıllar, artık bu coşkunuza tanık olduğundan sizin özgür yaşamınızın temel bir başlangıcı olmuştur; ayağa kalkmışsınız, yürüyüşe geçmişsiniz, savaşı kendiniz yaşamınızın bir parçası haline getirmişsiniz, bu bizim de amacımızdır. Bir öncülük rolü, bütün iç engellemelere rağmen, bu anlamda başarılmıştır. Ve şunu da söyledik: Dersler bizzat halkın dersleri olacaktır; halk artık savaşımının esasları üzerine düşünecek, kendi savaşımının örgütlenmesi ve yönetilmesi konusunda sorumluluk duyacaktır. Artık söz sahibi olan halktır; onun eylemi söz konusudur ve bu işin bizzat yürütücüleri halktan insanların kendileridir. Bu çağrımızın, hitabımızın temelinde bu gerçek yatıyor. Devreye bir halk girmiştir, halk fiili bir eylem gücü haline gelmiştir. Bu anlamıyla tarihin yegane söz sahibi gücü olmuştur. Bir önder, bir parti çok doğru ve çok yaman işler de yapsa belki yenilebilir ama, böyle ayağa kalkan bir halkın yenilmesi zordur. Artık düşman engelleri aşılınca ve halk ayağa kalkınca, bizzat düşmanın da itiraf ettiği gibi, saldırılar halka yönelmiştir. Önder ve parti bir tarafa, halkın kendisi daha fazla savaşımın konusu yapılmak istenmektedir. Ve bunun için halka da dedik ki, görevlerinize sahip çıkın; işte bunun için, öz örgütlenmeniz, cepheniz, savunma birlikleriniz oldukça geliştirilmelidir. Çok sayıda önder çıkarmalısınız. Bu işlerin en bellibaşlı sorumlusu olarak hareket etmelisiniz. Bizimki yine önderlik olsun, parti yine öncü olsun fakat, siz-ler de bambaşka bir dünyasınız.

(...)

Bu işler daha büyük bir başarıyla yürüyecektir. Bir halkın devreye girişi, gerillanın, partinin devreye girişinden çok daha önemlidir, daha sonuç alıcıdır. Yeni olan burasıdır. Hele de bunun kuzeyinin, güneyinin birleşmesi, gerillanın buna kemer teşkil etmesi, köprü teşkil etmesi, değerini daha da artırır. Uluslararası ortamın mevcut düzeyi de hiçbir zaman daha kötüsüne yol açmayacak kadar, engellemeyecek kadar ama, ne kadar lehimize dönüştürüleceğinin de fazla önem taşımadığı, kestirilemeyeceği bir durumda seyrediyor. Çok önemli olan şudur: Bizim bu savaşın 7. yıldönümünde özel savaş cephesi umutsuzdur, yorgundur, dağınıktır, bu haliyle kendini sürdürmesi zordur. Biz şöyle bir değerlendirme daha yapmıştık: Özel savaş tabiatı gereği çok kısa sürede sonuç vermesi gereken bir savaştır; bir yıl ya da iki yılda sonuç almak zorundadır, daha fazla uzattın mı süresini, o savaş kendi içinde çürür. Özel savaş hızlı sonuç alması gereken savaştır. Bunun birçok nedenleri vardır. Askeri niteliği, muazzam işkenceli ve masraflı yapısı, fazla uzaması halinde bir toplumun kabul edemeyeceği risklerle dolu gerçeği, uluslararası desteğin de aynı nedenle fazla uzun süremeyeceği, ancak çok kısa bir zaman buna onay gösterileceği, içte ve dışta öyle yıllarca sürebilecek de yıpranmayacak gibi bir durumu asla yaşayamayacağı... Bütün bu nedenlerden ötürü biz diyorduk ki; bu özel savaş uzun sürmesi halinde, bir çözüm aracı olmaktan öteye tam bir çözümsüzlük aracı, bir gelişme ve iktidar biçimi olmaktan öteye bir gerileme ve iktidarsızlaşma olayı biçiminde sonuç verecektir. Nitekim günümüzde doğrulanan da bu görüş oluyor. Bizim bile belirtmemize gerek yok ki; tükenmişlik üzerine, yozlaşma üzerine ve iktidarın ömrünün sayılı olduğu üzerine kendileri şunu söylüyor: "İktidardan kurtulmak istiyorlar!" Bu son erken seçim önerisine burjuva mahalefetin verdiği karşılık budur. "İktidardan bir an önce kaçıp kurtulmak istiyorlar" diyor muhalefet ve biraz da doğrudur.

(...)

Devrim yine kendi işlerini yürütmesini bilir. Şimdiye kadar yürütmüştür, bundan sonra da yürütür. Özel savaşın tüm engellemelerine rağmen yürütür. Bütün öncü içi engellemelere karşı yürütür. Bu temelde 7. yıl değerlendirmesinde bununla ilgili olarak dedik ki, çok ciddi bir kaza olmazsa veya kendi elimizle örgütün gelişmesini engellemezsek, bundan sonraki yıllar, 1992'den sonrası devrimin geliştiği yıllar olacaktır. Mevcut temel ve pratik hazırlık düzeyi birkaç yılı daha şimdiden gelişme biçiminde garantilemiştir. Dolayısıyla PKK'nin hazırlık düzeyi önümüzdeki yılları, hesapta olsun olmasın, iç ve dış, olumlu ve olumsuz bütün gelişmeleri dikkate alan, gelişme yönü ağır basan, bu temelde bir düzenlenişi garantiye alan, her zamankinden daha fazla planlı, planları da fazla soyut, olanakları olmayan bir biçimde değil, somut tecrübeye dayalı, olanaklar göz önüne getirilerek keşfedilen ve dolayısıyla başarı şansı her zamankinden daha fazla olan bir gelişme perspektifidir. Son yaptığımız plan çözümlemeleri ve perspektifleri bu yılların bu temelde kazanılacağını gösteriyor, dedik. Yine, dedik ki, 7. yıl dersleri özümsendiği ve bu perspektifleri olumlu tarzda geleceğe yansıtma sağ-

landığı oranda başarı ve hatta başarıdan öte bir zafer olasılığı da mevcuttur. Bunun için de önümüzdeki yıllarda, özellikle bazı önemli vatan parçalarında geçici bir halk hükümetine kadar gitme olasılığı vardır, devletleşme olayı gelişebilir. Bütün bunları PKK göz önüne getiriyor. Buna göre kendini yeniden şekillendirme, özellikle geçmişin ağır yetmezliklerinden arındırarak doğru bir askeri-siyasi komutaya dönüştürme, bunda iddialı ve kararlı olma, yapılan hazırlıkların küçümsenmeyecek düzeyde oluşu, mevcut gerçeğimizi ifade ediyor. Halihazırda bu, 7 yıl sona ererken, üzerine yürüdüğümüz bir dönemin planlanması biçiminde ifadesini buldu.

(...)

PKK şimdiye kadar biraz başarılı olmuşsa, çok büyük zorlamalara karşın kendi çizgisi dahilinde kalmasına ve biraz da bizim bu çizgiyi yürütme gücünü göstermemize bağlıdır. Hiç şüphesiz daha büyük başarı ve zafer sonuna kadar bu çizginin gereklerine bağlı devrimci militan olmakla mümkündür. 15 Ağustos Atılımı'nın bu 7. yıldönümündeki en büyük dersi budur. Bu ders ne kadar doğru kavranırsa, diğer bütün dersler o oranda gelişir. Çok iyi bir gerillanın teşkili, ayaklanmaların örgütlendirilip sürekli kılınması, uluslararası kamuoyunda daha da artan etkileme, itibar, güç kazanma, en önemlisi de hiç de haketmediğimiz kayıpların önüne geçme, bütün bu dersler, iyi bir öncü militan düzeyi tutturmakla mümkündür. Ve böylesine bir öncü örgüt olmaktan başka çaremiz de yoktur. Gelişmeyi hiç bir şey, bir militan öncünün rolü kadar bir rolün sahibi olarak yerine getiremez. Böylesine bir devrimci öncü tarihimizin bu aşamasında sadece daha önceki dönemlerin başarılarını korumakla kalmayacaktır. Evet, rol layıkıyla yerine getirilirse, geleceğin zaferinin, hem de öyle uzun süreli bir hayal değil, adım adım planlanıp gerçekleştirilecek bir aşamasının gerçek gerçekleştirici gücü oluyor. Varolan PKK yapısı bu temelde küçümsenmeyecek bir tecrübe ile, eğitimle doğru halkayı yakalamıştır. Belki de geçmiş dönemlerde yetmezlikler, gafletler, çeşitli nedenlerden dolayı büyük yenilgilere götürmedi. Fakat, önümüzdeki dönem için aynı şeyi söylemek mümkün değildir, beklenmedik herşey olabilir. Bunların önüne geçmek ve hiçbir tesadüfe yer bırakmadan, gerekirse o tesadüfleri de zaferi daha güçlü kılmak için kullanmayı hesaplayan bir tutuma sahip olmak, tek çaremiz olduğu kadar, tüm gücümüzle ve coşkumuzla yüklenerek görev adamı olmamız gerektiği anlamına geliyor. Hiç olmazsa bundan sonra devrimci militanın görevlerini böylesine militan özelliklerle karşılayalım.

İnanıyoruz ki, böylesine görevlerin üzerine yürüyenleri başarmaktan hiçbir güç alıkoyamaz ve yine inanıyoruz ki önümüzdeki dönemin üzerine böyle yürümekten, böyle yürüyüp böyle başarmaktan başka hiçbir şey bizim amacımız olamaz. Bununla çelişen her şey yaşamımızla çelişir, görev anlayışımızla çelişir. Bununla uyuşan her şey yaşamımızdır, görevimizdir, başarıdır. Bu temelde 15 Ağustos Atılımı'na, başta şehitlerimizin anısına karşılık vermeye çalışırken, bunlara ancak bu temelde layık olmayı bilirken, daha fazlası olarak da mutlaka kazanmamız gereken önümüzdeki dönemi böylesine yakıcı derslerle karşılamayı bilelim. Şimdiye kadar çok az olanakla yürünen ve amansız bir sürecin fırsat tanımadığı bir durumdan biraz çıkmış, daha fazla olanak ve fırsatları yakalamış olmanın verdiği güçle, biz önümüzdeki dönem öncünün üzerine yüklenecek, en azından bu halkın bizden istediği hizmete layık olmanın gereklerini yerine getireceğiz ve yine öncüye bu temelde biçilen rolün uygulatılması için tüm gücü sergileyeceğiz. İnanıyoruz ki, önümüzdeki dönemin başarısı, hem de zafere giden başarısı bu temelde görevlerin üzerine gidenlerin olacaktır. Bu temelde görevlerin üzerine gidenlerin başarısı kesin olacaktır.

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünde sunulan mesajlardan...

Yoldaşlar!

Sizleri 15 Ağustos gerilla atılımının yedinci yıldönümünde Ortadoğu'da en içten devrimci dileklerimizle kucaklıyor, bu büyük ve onurlu günde aranızda olmaktan mutluluk duyuyoruz.

Şanlı 15 Ağustos gerilla atılımına unutulmayacak katkıları olan tüm PKK şehitlerinin önünde, burada bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

Yoldaşlar, 15 Ağustos'a hepimizin çok yakından bildiği gibi birçok zorlukların ardından ulaşıldı. 15 Ağustos Atılımı'nın oluşmasına kadarki süre içerisinde birçok engellerin aşılması gerekiyordu. İşte sizler de katedilecek zorlu engebeleri aşarak 1984'e geldiniz. Aynı yılın 15 Ağustos'unda da şanlı ve o kadar da onurlu Kürdistan mücadelesine bambaşka bir yön verdiniz.

Her yıldönümünde büyük atılımlarla mücadeleye ivme kazandıran 15 Ağustos, bu yıl da Kürdistan ulusal mücadelesine küçümsenmeyecek derecede mevziler kazandırdı. Her yıl olduğu gibi bu yıl da faşist Türk devleti 15 Ağustos yaklaştıkça tüm güçlerini Kürdistan'a yığmaya çalışıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni atılımlarını önlemek için sürgünlere, ayaklanmaları kanla bastırmalara ve Irak Kürdistanı'na girerek yeni atılımları önlemeye çalışmakta. Ancak faşist Türk devleti, 15 Ağustos atılımlarını ve bundan sonraki gerilla eylemlerini artık kolay kolay bastıramayacak.

Ortadoğu'nun jandarmalığını ve Körfez Savaşı'yla da emperyalist ülkelerin piyonluğunu üstlenen faşist Türk devleti şimdi de Irak Kürdistan'ına girerek, yıllar öncesine dayanan emellerini Körfez Savaşı'ndaki rolü ve Körfez Savaşı'ndan sonraki tutumuyla gerçekleştirmeye çalışıyor. Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren ABD ve müttefikleri Irak Kürdistanı'ndaki gelişmelerden sonra kamuoyu nezdinde babacan gözükmek için bir taraftan battaniye vb. yardımlar yaparken, bir taraftan da savaş uçakları havadan bomba hediye ediyor Kürdistan halkına... İşte ABD ve emperyalist ülkelerin Kürdistan davasına bakış açıları.

Evet yoldaşlar, 15 Ağustos, tarih sahnesinden silinmek istenen Kürdistan halkının emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleyi dalgalandırdığı şanlı ve anlamlı bir gündür.

15 Ağustos 1984 Atılımı'nın temel taşlarını kanlarıyla yazan Diyarbakır zindan direnişçilerinin ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini 15 Ağustos'la üst boyutlara taşıran Eruh ve Şemdinli devrim şehitlerinin yanı sıra tüm PKK devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Yoldaşlar, yazılıp çizilecek çok şeyler var elbette. Ancak biz pratikte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini yürüten PKK'yi haklı davanızda destekliyor ve yanınızda olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz. Türkiye'deki mücadelenin de 15 Ağustoslara dönüşmesi, önümüzdeki zorlu iki halkın mücadelesini daha da kolaylaştıracağa benziyor. İşte bundan dolayı biz Türkiyeli örgütlerin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini desteklerken diğer taraftan da 15 Ağustosları Türkiye'ye taşırmak en önde gelen görevlerimizdendir.

Yoldaşlar, 15 Ağustos'un yedinci yılını da geride bırakmış durumdayız. Sekizinci yılına girdiğimiz 15 Ağustos, inanıyoruz ki, bir yıl öncesine göre daha büyük atılımlara sahne olacak. Bundan hiç kuşkumuz yok.

Bu duygularımızla sizleri 15 Ağustos'un yedinci yıldönümünde tekrar kutluyor, 15 Ağustos'un sekizinci yılında PKK-ERNK ve ARGK'ye üstün başarılar diliyoruz...

- **Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!**
- **Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!**
- **Yaşasın Marksizm-Leninizm!**
- **Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!**

15. 8. 1991
MLSPB-DK/Ortadoğu Temsilcisi

---

15 Ağustos Atılımı 7. Yıldönümünü Kutlama Komitesine,

15 Ağustos Atılımı tüm ezilen-sömürülen halkların serîhildanıdır!

1984'ün 15 Ağustos'unda sömürgeci-faşist TC iktidarının Kürt halkı üzerindeki baskı ve terörünün en şiddetli olduğu dönemde PKK önderliğinde başlatılan silahlı mücadeleyi, 7. yılında şehitlerinizi saygıyla anarak selamlarız.

Sömürgeci-faşist TC iktidarı, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da yetmişli yıllarda giderek yükselen ulusal bilinç ve devrimci mücadelenin ezilmesi için baskı, asimilasyon ve katliam politikalarına yeni boyutlar kazandırarak uygulamaya başladı. Osmanlı'dan miras kalan sömürgeci geleneği kemalist ideoloji ile yoğurarak uygulaması yeni bir olgu değildi. Ancak yıllar önce Dersim, Ağrı ve Koçgiri'de olduğu gibi büyük katliamlarla susturulmuş olan Kürt halkının bir daha dirilemeyeceğini düşünüyorlardı. Oysa altmışlı yılların sonu ve yetmişli yıllarda, Türkiye'deki devrimci yükselişin de etkisiyle Kürdistan'da ulusal bilinç ve devrimci örgütlenme hızla yeni boyutlar kazandı. Özellikle yetmişli yılların ikinci yarısından itibaren radikal bağımsızlıkçı Kürt hareketleri sömürgecileri telaşlandırdı. Aynı dönemde işçi sınıfı ve emekçi halkların yükselen devrimci mücadelesi karşısında işbirlikçi tekelci burjuvazinin en şoven ve en gerici kanadı emperyalist destekli ve geleneksel sömürgeci TC ordusu aracılığıyla iktidara elkoydu.

12 Eylül 1980, Kürt ve Türkiye halkların açısından kara bir dönemin başlangıcı oldu. Özellikle Kürdistan'da uygulanan baskı ve terör bir halkın topyekün yokedilmesini amaçlıyordu. Kürtlük bilincinin kırıntısına bile tahammülü olmayan TC açısından "Kürt'üm" demek, hatta "Türkçenin bir şivesi" olduğunu öne sürdükleri Kürtçe'yi konuşmak bile insanlıkdışı işkenceler görmek ve öldürülmek için yeterli sebepti. Kürtlük bilincini yokedebilmek için baskı ve katliamların yanısıra her türlü insanlıkdışı yöntemler Kürt halkına karşı kullanıldı. İnsanların cinselliği üzerindeki binbir çeşit tacizden bok yedirmelere kadar kullanılan vahşice yöntemler, tüm insanlığın alnına sürülmüş kara bir lekedir. Bu lekeyi temizlemek de başta Türkiyeli devrimciler olmak üzere tüm insanlığın görevidir.

Yüzyıllardır yokedilmeye çalışılan bir halk 15 Ağustos'ta yeniden doğdu. Bağımsızlık ve sosyalizm meşalesi dağlardan şehirlere taşındı ve yedi yılda PKK öncülüğünde tüm Kürdistan'ı sarmaya başladı. Önce dağlarda ARGK'nin kahramanca direnişiyle yükselen devrim ateşi kısa sürede kentlerde, köylerde, zindanlarda, okullarda ve fabrikalarda için için yanmakta olan özgürlük ateşini yeniden tutuşturdu. Cizre, Silopi ve Botan'da başlayan serîhildanlar mücadeleye yeni boyutlar kazandırarak gelişmeye başladı ve en son **Vedat AYDIN**'ın kontr-gerilla tarafından kalleşçe katledilmesiyle en büyük serîhildan Diyarbakır'da yaşandı. Faşist kolluk kuvvetleri kontr-gerillası, özel timi, MİT'i, iti, asker ve polisiyle silahsız Kürt halkını katlederek acizliklerini bir kez daha kanıtladılar.

Kürdistan'da kırlardan sonra şehirlerde de kontrolü kaybeden faşist-sömürgeci TC, emperyalistlerin Çekiç Güç'ünden medet ummaya başladı. Emperyalist katil çetelerinin Körfez'de döktükleri kan kurumadan ellerinin kanıyla Kürdistan'a yerleştirilmelerinin temel nedeni Kürdistan'da devrimin artık an meselesi olduğunun bilincine varmalarından kaynaklanıyor. Elbette ki, emperyalizmin dünyada-

ki bütün devrimci odaklara yönelik saldırılarının bir parçası olarak Ortadoğu'da özellikle Kürdistan devrimini boğmak için ellerinden gelen bütün çabayı sarfedecekleri açıktır. Bir yandan Çekiç Güç'le tehdit ederken, diğer taraftan "Özerklik" aldatmacalarıyla Kürt halkının devrimci dinamiklerini parçalamaya yönelmektedir.

Tüm bu çabaların bir uzantısı olarak 15 gün kadar önce TC'nin bugüne kadar Güney Kürdistan'a yönelik en büyük taarruzu olarak nitelenen saldırısı başlatılmış, ancak "PKK'yi süpürüyoruz" diye koparılan yaygaralar, aslında TC ordusunun tüm Kürdistan'dan süpürüldüğünün açık kanıtı olmuştur. Kuzey Kürdistan'da olduğu gibi Güney Kürdistan'da da yaşatılan bozgun PKK öncülüğünde Kürt halkının bağımsızlığa ne kadar yaklaştığını da göstermektedir.

Bundan sonraki aşama bağımsız Kürdistan'dır. Başarıya ulaşacak bir Kürdistan devrimi, sadece Kürt halkının değil, genelde tüm ezilen, sömürülen halkların, özelde ise Ortadoğu halklarının demokrasi ve sosyalizm yolunda dev bir adımı olacaktır.

Bu nedenle 15 Ağustos Atılımı'nın önemini bir kez daha yeniden kavramak ve kavratmak gerektiğine inanıyoruz. Bu mücadele tüm Ortadoğu halklarının mücadelesidir. Kavgamız kavgamız, şehitleriniz şehitlerimizdir.

- Yaşasın Şanlı 15 Ağustos Atılımı!
- Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesi!
- Yaşasın Ortadoğu halklarının devrimci dayanışması!

Türkiye Komünist Partisi (Birlik)
Merkez Komitesi

Gece tertip komitesine,

Yıllardır faşist TC devleti ülke sathında ezilen halkları ve ulusları faşist cendere altına almıştır. Gelişen süreç içerisinde halkımızın toplumsal muhalefeti Türkiye ve Türkiye Kürdistanı topraklarında filizlenip boy vermiştir.

1984 15-16 Ağustos bahar atılımı PKK şahsında Kürt ulusunun şaha kalkışıdır. Bu şahlanışın ulusal dinamiklerden çok sınıfsal dinamikleri, yani demokratik halk devrimi, sosyalizm ve yüce komünizmi hedeflemesi biz komünistlerin vazgeçilmez arzusudur.

Partimiz TKP/ML, ordumuz TİKKO Türkiye ve Türkiye Kürdistanı topraklarında dün olduğu gibi bu gün de Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerin proletaryasının kızıl meşalesi olmada geri kalmamıştır. Yürüttüğümüz bu güne değinki şanlı mücadelemizle sizleri 15-16 Ağustos bahar atılımının gerçekleştiricileri olarak kutlar, mücadelenizde başarılar dileriz.

- Yaşasın ulusların kendi kaderini tayin hakkı!
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
- Yaşasın Türk ve Kürt halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi!

TKP/ML-Ortadoğu Temsilciliği

Devrimci, yurtsever dostlarımız,

Kürdistan'ın bağımsızlığı düşüncesiyle yürüttüğünüz mücadelede emperyalizme ve Türkiye oligarşisine kayıplar verdiren tutumunuzu kutluyoruz.

Bu kavgada verdiğiniz onlarca şehidi devrimin şehitleri olarak görüyoruz. Onlar, tüm devrim şehitlerimizle birlikte yolumuzu aydınlatıyor.

Emperyalizme ve Türkiye oligarşisine karşı savaşta; şehitlerimizde somutlanan dayanışmayı, şehitlerimizin gösterdikleri yolda pekiştirme düşüncemizle, atılım ve 7. ARGK yıldönümünüzde burada bulunmaktan onur duyarız.

Devrimin kazanımları geriletilmeden zafere kadar mücadele diyoruz.

- Kürdistan özgür olacak!
- Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz!

Devrimci Sol
Ortadoğu Temsilciliği

PKK'ya,

PKK'nin şahsında somutlanmış olan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle Kürdistan tüm dünya halkları önünde bir kimlik kazanmıştır. Bu kimlik savaşında şehit düşen tüm devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

PKK'siz bir Kürdistan düşünmenin bir hayal olduğunu vurgular, mücadelenizde başarılar dileriz.

- Yaşasın demokratik Türkiye!
- Yaşasın özgür Kürdistan!
- Yaşasın PKK!

DKP (Devrimci Komünist Partisi)
Ortadoğu Temsilciliği

ERNK Lübnan Temsilciliğine,

15 Ağustos Atılımınızın 7. zafer yıldönümünde bir kere daha, Kürdistan'ın sömürülen, ezilen, katledilen yoksul halkı adına verdiği silahlı mücadele ile yeni bir nitelik kazandıran ARGK savaşçılarını selamlar, mücadelenizde başarılar dileriz.

- Kahrolsun sömürgecilik!
- Kahrolsun faşizm!
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
- Yaşasın Türk ve Kürt halklarının devrimci dayanışması!

16 Ağustos 1991
16 Haziran Hareketi
Ortadoğu temsilciliği

---

15 Ağustos 7. yıldönümü kutlamaları tertip komitesine,

Dünyadaki bütün ulusal ve sınıfsal hareketlere teslimiyetin, revizyonizmin, yok oluşun dayatıldığı bir dönemde; 1984 15 Ağustos'unda PKK önderliğindeki büyük atılım, silahlı mücadelenin ve radikalizmin zaferinin ifadesi olmuştur.

12 Eylül sömürgeci-faşist askeri diktatörlüğünün Türkiye ve Kürdistan'daki bütün devrimci odakları dağıttığı bir dönemde PKK, 15 Ağustos'la dirilişin bir adımını atmıştır.

Atılımından günümüze kadar geçen 7 yıl boyunca silahlı mücadele bayrağı şehitlerinin kanlarıyla zafere doğru taşınmıştır.

Silahlı mücadele kitleleri ayağa kaldırmış ve devrime seferber etmiştir. Silahlı mücadele gerillayla serihildanı birleştirmiştir. Silahlı mücadele sosyalizme umut olmuştur.

Kürt halkı PKK önderliğinde şimdi bağımsızlığa daha yakındır.

PKK önderliğinde başlatılan 15 Ağustos Atılımı'nı kutluyor, devrim şehitlerini saygıyla anıyor, Kürt halkını ve PKK'yi selamlıyoruz.

- Yaşasın Kürdistan'ın bağımsızlığı!

THKP-C/HDÖ
Ortadoğu Temsilciliği

ARGK'nin 7. kuruluş yıldönümünü kutlar ve dayanışmacı selamlarımızı sunarız. Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yanındayız.

Mahsum KORKMAZ Akademisi'ni ziyaret eden bir grup Alman (Kürt Halkının Dostları)

Kürdistanlı Yurtsever Öğrenciler Birliği'nin Polonya kolu adına 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü kutlarız.

YXWK-Polonya

Bugün, tüm dünyaya Kürdistan'ın kazanılacağına, yaratılacağına olan inancımızı belirtir, dayanışmacı selamlarımızı sunarız

- Zafer PKK'nin olacak!
- Yaşasın uluslararası dayanışma!

Kürdistan'la Dayanışma Komitesi
İngiltere

Bağımsızlık ve özgürlük savaşımımızın başkomutanı değerli Başkanımıza;

Yol göstericiliğiniz ve komutanız altında başlayan özgürlük yürüyüşünde yeraldığımız için şanslı, mutlu ve onurluyuz.

15 Ağustos Devrimci Atılımımız, Kürdistan halkının beyninin ve yüreğinin zincirlenişine sıkılan kurşun, onu özgürlük doğrultusuna çeken en güçlü çağrı olmuştu. Savaşımımızın 7. zafer yılında, halkımızın bu çağrıya nasıl cevap verdiğini görüyoruz, bununla onur duyuyoruz ve güç alıyoruz.

böyle bir günde, halen taşıdığımız zayıflıklar ne olursa olsun bunları dilimize alamayacağımızı, tersine bu zayıflıklarla savaşta kendimizi bin kat daha güçlendireceğimize dair kararlılık belirtebileceğimizi biliyoruz.

Bizler, belki çok yetersiz, belki çok duygusal, belki çok zayıf olarak, ama halkımızın ve kendimizin kurtuluşunu bu saflarda bulacağımıza inanarak savaşa koştuk. Elimize silah aldık. Bu silahları düşmana karşı kinimizi konuşturmak için

ordusuyla geleceğin fetihçileri olacağımıza söz veriyoruz. Komutanız altında savaşma hak ve gücünü bizlere kazandırdığınız için tarihi teşekkürlerimizi ifade ediyor ve bundan gurur duyuyoruz.

Ulusal kurtuluş savaşımımızda şehit düşen bayan yoldaşlarımız, partinin ve Parti Önderliği'nin nasıl iyi izleyicileri olunacağını çok iyi öğrettiler. Onların bağlılığı ve sevgisi, bu bağlılık ve sevgide gizli olan özgürlük artık çok somuttur. Yaşanan süreçlerin pratiğinden dersler

Nüfusumuzun yarıdan fazlasını oluşturan Kürdistan kadınları, kölece yaşama duydukları büyük nefreti ve özgürlüğe olan susamışlıklarını gerilladan aldıkları cesaretle haykırma gücünü buldular. Yüreklerinin sesini duymaya, beyinlerinin gücünü anlamaya başladıkları andan itibaren de, düşmana karşı en önde savaşabileceklerini kanıtladılar. Ancak, daha düne kadar her bakımdan felç edilmiş kadının böylesine canlanışı, irade ve güç sahibi haline gelmesi, açık ki kendiliğinden olmadı. Parti Önderliğimizin Kürdistan kadınının özgürlüğüne biçtiği büyük değeri, bu doğrultuda gösterdiği büyük çabaları bizler çok yakından görüyoruz, bunların tanığıyız.

Tüm halkımıza ayağa kalkma ve özgürlük için mücadele gücünü veren savaşımımızın sembolik ifadesi haline gelen

kullanacağız. Ne var ki, esas silahın parti silahı olduğunu, bunu kavramayan ve doğru uygulamayan militanın her şeyi kaybedeceğini de öğrenmiş bulunuyoruz. Tarihten ve toplumdan getirdiğimiz zayıflıklarımız gerçekten çok köklü. Bunu, parti olayını kavradıkça daha derinden görüyoruz. Halkımıza ARGK silahını kazandıran Parti Önderliğimiz ve Partimizi doğru anlamak, yalnızca onlara bağlanmak ve onları uygulamak, inanıyoruz ki, bize de gerekli olan her şeyi kazandıracaktır.

Bu inanç ve bilinçle, sömürgeciliğe karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin her cephesinde ileri komutanlar ve savaşçılar olmayı bileceğimize, özgürlüğü susamış milyonlarca kadının örgütlü bir güç haline gelmesini mutlak surette başaracağımıza ve böyle bir özgürlük

de çıkararak, bu yoldaşlarımızı kendimize rehber kılmaya kararlıyız.

15 Ağustos milyonlarca kadını özgürlüğe çağırdı, özgürlük için ayaklandırdı.

Özgürlüğe çağrı ve özgürlük için savaş demek olan bugün, Mahsum Korkmaz Akademisi bayan öğrencileri olarak bağlılık ve kararlılığımızı belirtiyor ve tüm Kürdistan kadınları adına Parti Önderliğimizin şahsında gerillayı selamlıyoruz.

– Yaşasın 15 Ağustos devrimci atılımımız!
– Yaşasın ARGK!
– Yaşasın Parti Önderliğimiz!

15 Ağustos 1991
Mahsum Korkmaz Akademisi
Bayan Öğrencileri

ARGK'nin eylem bilançosu

15 Ağustos 1990 - 15 Ağustos 1991

Aşağıda vereceğimiz sonuçlar, düşmanın yoğun sansürüne rağmen elde edilen bilgilerden derlenmiştir. Dolayısıyla savaşın gerçek boyutlarını yansıtabilecek yeterlilikte değildir. Sadece basınımıza ulaşabilenlerden oluşmaktadır. Ama yine de sınırlı da olsa ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzeyin anlaşılması açısından belli bir fikir verebilir.

Geçtiğimiz bir yıl içinde ARGK'nin eylem geliştirmediği, girmediği hiçbir alan kalmadı. Kürdistan'ın kırsal alanlarının büyük bölümünde otoritesini ve denetimini sağlayarak, düşmanın varlığını ve etkinliğini önemli oranda ortadan kaldırdı. Yoğunlaşan gerilla saldırıları karşısında Türk sömürgeciliği kırsal alanlardaki karakollarını koruyamaz duruma düştü ve yer yer çekilmeye başladı.

Bu dönemde ARGK'nin indirdiği darbeler sadece kırlarla sınırlı kalmadı, aynı zamanda şehir merkezlerini de sarstı.

Mücadelemizin altın yılı olan 15 Ağustos 1990-15 Ağustos 1991 yılına ait savaş bilançosu şöyledir:

● Bu süreç içerisinde ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında, tespit edilebilen 586 çarpışma meydana gelmiş, 77 pusu, 24 sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir. Pek çoğu kent merkezlerine olmak üzere 184 baskın, 53 mayın döşeme, onlarca yol kesme ve denetleme ve binlerce köy toplantısı gerçekleştirilmiştir.

● Bu son bir yıllık süreçte, sömürgecilerin kayıpları şunlardır:

204 özel tim elemanı ve polis, 161 subay ve assubay, 1779 er ve erbaş, 164 korucu çete ve 91 işbirlikçi ajan öldürülmüştür.

Ayrıca; 1 kaymakam, 1 savcı, 2 cezaevi gardiyanı ve başka 6 devlet görevlisi de gerillanın kent baskınları sırasında öldürülmüştür.

● Bu süreçte Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nin kayıpları ise şunlardır:

164 ARGK savaşçısı kahramanca savaşarak şehit düşmüş, 9 savaşçımız da yaralanmıştır.

ARGK'nin 15 Ağustos 1990-20 Ekim 1991 tarihleri arasındaki şehir baskınlarından bazıları şunlardır:

- 5 Ağustos 1990. Bêgir(Muradiye)
- 12 Ağustos 1990. Qilaban (Uludere)
- 16 Ağustos 1990. Nurhak
- 23 Ağustos 1990. Mehsert(Ömerli)
- 8 Ekim 1990. Misric(Kurtalan)
- 15 Ekim 1990. Qilaban
- 24 Ekim 1990. Girgê Amo(Silopi)
- Ekim'in ilk haftası. Reşadiye
- 28 Aralık 1990. Hezro
- 10 Ocak 1991. Farqin(Silvan)
- 31 Mart 1990. Dêrika Çiyayê Mazi(Derik)
- 15 Nisan 1991. Midyad
- 28 Nisan 1991. Bongilan(Solhan)
- 29 Nisan 1991. Tekor(Digor)
- 11 Mayıs 1991. Norşin(Güroymak)
- 21 Mayıs 1991. Pasûr(Kulp)
- 1 Haziran 1991. Gihadin(Diyadin)
- 3-4 Haziran 1991. Xelat(Ahlat)
- 13 Haziran 1991. Hênê(Hani)
- 21 Haziran 1991. Hezex(İdil)
- 22 Haziran 1991. Tûx(Tatvan)
- 23 Haziran 1991. Farqin
- 2 Temmuz 1991. Milazgir(Malazgirt)
- 4 Temmuz 1991. Hezex
- 6 Temmuz 1991. Cizîra Botan (Cizre)
- 6 Temmuz 1991. Şirnex(Şırnak)
- 6 Temmuz 1991. Girgê Amo
- 6 Temmuz 1991. Sêrt(Siirt)
- 11 Temmuz 1991. Şemzînan (Şemdinli)
- 12 Temmuz 1991. Wan(Van)
- 12 Temmuz 1991. Pasûr
- 15 Temmuz 1991. Farqin
- 29 Temmuz 1991. Mûş
- 29 Temmuz 1991. Mûş/Kızılağaç nahiyesi
- 30 Temmuz 1991. Misric
- 30 Temmuz 1991. Hezro
- 2 Ağustos 1991. Sêrt
- 3 Ağustos 1991. Kosar(Kızıltepe)
- 4 Ağustos 1991. Hezex
- 8 Ağustos 1991. Qaqizman (Kağızman)
- 10 Ağustos 1991. Licê
- 15 Ağustos 1991. Kanireş (Karlıova)
- 15 Ağustos 1991. Xana Hewêl (Baykan)
- 16 Ağustos 1991. Wêranşar (Doğanşehir)
- 18 Ağustos 1991. Şirnex
- 20 Ağustos 1991. Xinûs(Hınıs)
- 20 Ağustos 1991. Dêrika Çiyayê Mazi
- 21 Ağustos 1991. Pasûr
- 27 Ağustos 1991. Sêrt
- 27 Ağustos 1991. Elk(Beytüşşebap)
- 29 Ağustos 1991. Wêranşar (Viranşehir)
- 30 Ağustos 1991. Hezo(Kozluk)
- 1 Eylül 1991. Dara Hênê(Genç)
- 3 Eylül 1991. Motkî
- 7 Eylül 1991 Dêrsim
- 8 Eylül 1991. Hêlal(Hilal)
- 12 Eylül 1991. Hezex
- 14 Eylül 1991. Dêrsim
- 14 Eylül 1991. Çewlik(Bingöl)
- 19 Eylül 1991. Cizîra Botan
- 27 Eylül 1991. Mêzger(Mazgirt)
- 29 Eylül 1991. Misric
- 1 Ekim 1991. Aznapêrt(Adaklı)
- 1 Ekim 1991. Dara Hênê
- 4 Ekim 1991. Kerboran
- 5 Ekim 1991. Heskîf(Hasankeyf)
- 6 Ekim 1991. Reşadiye (Bêdlis'e bağlı)
- 11 Ekim 1991. Ereban(Araban)
- 12 Ekim 1991. Varto
- 17 Ekim 1991. Çewlik
- 17 Ekim 1991. Mûş
- 17 Ekim 1991. Licê
- 18 Ekim 1991. Göksun
- 20 Ekim 1991. Bêdlîs

Ağustos 1990- Eylül 1991

Kitle eylemleri - serîhildanlar bilançosu

1- 6 Eylül 1990. 3 Eylül günü şehit düşen üç ARGK gerillasının anısına 2500 dolayındaki Nisêbin esnafı kepenk indirdi.

2- 8 Eylül 1990. Amed'te şehit düşen ARGK gerillası **Mehmet BİLEN (Seyitxan)**, Elih(Batman)'te 4 bini aşkın yurtseverin katıldığı büyük bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

3- 14 Eylül 1990. Şehit düşen üç ARGK gerillasının cenazelerinin verilmemesini protesto amacıyla Kerboran(Dargeçit) esnafı kepenk indirdi, şoförler kontak kapattı, öğrenciler okulları boykot etti.

4- 26 Eylül 1990. Çel(Çukurca) merkeze bağlı Jiyanîş(Işıklı) köyü halkı, sömürgeci baskı ve korucu olma dayatmalarını protesto için Çel merkezinde yürüyüş yaptı.

5- Ekim ayı başlarında yeni öğretim yılının başlaması nedeniyle Diyarbakır Dicle Üniversitesi öğrencileri, rektörlüğün düzenlediği töreni protesto ederek alternatif açılış töreni düzenlediler.

6- Diyarbakır Cezaevi'ndeki PKK'li savaş esirlerinin sürgüne gönderilmesi, baskı ve işkencelerin yoğunlaştırılması, Botan'ın insansızlaştırılması ve köylerin yakılıp yıkılmasını protesto amacıyla 12 Ekim gününden itibaren kitlesel açlık grevleri başlatıldı. Açlık grevleri Amed, Nisêbin, Cizîra Botan(Cizre), Girê Sor(Siverek), Pirrîn(Adıyaman), Wan, Meledi, Bismil, Adana, Antalya, İzmir, Mersin, Ankara, İstanbul vd. yerlerde yapıldı. Eylemlere binlerce yurtsever katıldı. Açlık grevleri 15 Kasım 1990 tarihinde taleplerin kabul edilmesiyle sona erdi.

7- 17 Ekim 1990. İlçedeki sömürgeci güçleri denetlemek amacıyla Nisêbin'e giden sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu, öğrenciler ve halk tarafından protesto edildi.

8- 25 Ekim 1990. Sömürgeci baskıları protesto etmek ve açlık grevcileriyle dayanışmak amacıyla Kosar(Kızıltepe) esnafı kepenk kapattı.

9- 29 Ekim 1990. Tutuklu aile ve yakınları ile yurtseverlerden oluşan büyük bir kitle Diyarbakır Cezaevi önünde protesto gösterisi yaptı.

10- 8 Kasım 1990. Farqîn (Silvan) belediye işçileri sömürgeci devlet terörünü protesto etmek ve açlık grevleriyle dayanışmada bulunmak amacıyla oturma eylemi yaptı. Eyleme halk da katıldı ve fiilen destekledi.

11- 11 Kasım 1990. ARGK gerillası **Adil ASLAN (Baran)**'ın şahadetinin birinci yıldönümünde Cizîra Botan halkı mezarlığa yürüyüş yaptı.

12- 4 Aralık 1990. Licê'ye bağlı Rîreka(Serin), Derxust(Dibek), Çînazor(Çağdaş) ve Husenika ile diğer köylerden binlerce köylü, işkencenin, zoraki koruculuğun ve göçertmenin durdurulması, sürekli baskı ve işkence yapan Salih yüzbaşıdan hesap sorulması talebiyle Licê şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Halkın talepleri göstermelik olarak kabul edildi, ama uygulanmadı.

13- 12 Aralık 1990. Licê köylüleri tekrar yürüyüşe geçti. 2 bini aşkın köylünün yürüyüşünü engelleyemeyen sömürgeciler halkın üzerine ateş açtı. Yürüyüşçü yurtseverlerden 22 yaşındaki **Kudret FİLİZ** adlı kadın ile 10-11 yaşlarındaki **Hadi DALAN** adlı çocuk şehit düştü.

Licê esnafı, halkın üzerine ateş açılması ve iki yurtseverin şehit edilmesini protesto için 3-4 gün boyunca dükkanlarının kepenklerini açmadı.

Serîhildan şehitleri için kitlesel cenaze döreni yapıldı.

14- 14 Aralık 1990. Cizîra Botan halkı, Licê serîhildanını ve Zonguldak maden işçileri grevini desteklemek amacıyla kitlesel bir yürüyüş yaptı.

15- 19 Aralık 1990. Cizîra Botan'da bulunan 10 bin dolayındaki öğrenci Licê serîhildanını ve Zonguldak maden işçileri grevini desteklemek ve 14 Aralık'taki yürüyüşte gözaltına alınan yurtseverlerin serbest bırakılması amacıyla okulları boykot etti.

16- 1 Ocak 1991. Licê'ye bağlı Yolaçtı köylüleri, Tepeköyü karakolunun baskılarını protesto amacıyla ilçe merkezine yürüdü.

17- TC Adalet Bakanlığı'nın açık görüşü yasaklayan genelgesini protesto amacıyla tüm E Tipi cezaevleri önünde yapılan gösterilere binlerce yurtsever katıldı.

18- 3 Ocak 1991. Türkiye'de yapılan 1 günlük genel greve Êlih'te 4.500 petrol işçisi ile Amed, Wan, Mazra(Elazığ) ve Mêrdîn (Mardin)'deki tüm işçiler de katıldı. Grevler, sömürgeciliği protesto eylemine dönüştü.

19- 10-17 Ocak 1991. Wan 100. Yıl Üniversitesi öğrencileri, Körfez Savaşı'na karşı bir haftalık boykot eylemi yaptı.

20- 25 Ocak 1991 Êlih, Tûx(Tatvan) ve Çewlik(Bingöl)'de onbinlence yurtsever Körfez Savaşı'nı, sömürgeciliği ve emperyalizmi protesto için toplu gösteriler yaptı. Tux'taki gösteriler sırasında sömürgecilerin açtığı ateş sonucu **Mecit KAPLAN** adlı yurtsever şehit düştü.

21- 28 Şubat 1991. Şirnex(Şırnak) kömür ocaklarından kömür toplamaya giden köylülere sömürgeciler tarafından saldırılması, işkence yapılması ve köylülere ait en az 200 katırın katledilmesi üzerine Şirnex köylüleri ayaklandı, şehre doğru yürüyüşe başladı. Şehir girişine barikat kuran sömürgeci güçler, halkın üzerine ateş açtı, çok sayıda yurtsever yaralandı.

Olayların duyulmasıyla birlikte hemen harekete geçen Şirnex halkı da ayaklanarak şehirde bulunan tüm sömürgeci kurum ve kuruluşlara saldırdı, tahrip etti.

Onbinlerce yurtseverin görkemli serîhildanı sırasında **Salih TALAYHAN** ve **Şehmus YORGA** adlı yurtseverler şehit düştü.

22- 1 Mart 1991. Şirnex serîhildanında şehit düşen **Salih TALAYHAN** ve **Şehmus YORGA** için binlerce kişinin katıldığı kitlesel bir cenaze töreni düzenlendi.

Şirnex esnafı kepenkleri kapattı, öğrenciler okullara gitmedi.

23- 1 Mart 1991. İstanbul'daki üniversitelerde okuyan binlerce Kürdistanlı öğrenci Şirnex serîhildanıyla dayanışmak amacıyla korsan gösteriler yaptı.

24- 2 Mart 1991. Hezex(İdil)e bağlı Aynser(Sırt) köyü ile Kowex mezrasına sömürgecilerin baskın yaparak halkı topluca işkenceden geçirmesi üzerine halk ayağa kalktı. Aynser ve Kowex köylüleri, sömürgeci güçlere taş ve sopalarla karşı koydu. Bunun üzerine çok sayıda yurtsever yaralandı ve gözaltına alındı.

Bu direniş, Hezex serîhildanının başlangıcı oldu.

3 Mart günü ARGK gerilla birlikleri, tüm köylerde toplantılar yaparak halkı direnişe çağırdı.

25- 4 Mart 1991. Hezex'in Hespist(Yarbaşı), Fîl(Bereketli), Xirabê Şeref(Dirsekli), Aynser ve Kowex köylüleri, sabahın erken saatlerinde topluca ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti.

İlçe merkezinde de esnaf kepenk kapattı, öğrenciler okulları boykot ederek yürüyüşe başladı. Halk öğrencilere katıldı. Köylerden gelen kitlelerin de birleşmesiyle sayı 4 binin üstüne çıktı. Halk hep bir ağızdan sömürgeciliği lanetledi,

zulmün bitmesini istedi. Serîhildan sırasında ***"Kahrolsun sömürgecilik", "Kahrolsun işkence", "Kahrolsun özel tim", "Yaşasın PKK", "Biji Serok APO", "An Kurdistan an neman"*** ve benzeri sloganlar atıldı.

Bu arada halkın üzerine açılan ateş sonucu **Ekrem ORUÇ** ve **Ahmet GÜLEÇ** adlı yurtseverler şehit düştü. Bunun üzerine serîhildana katılanların sayısı hızla arttı.

Kitleler, sloganlar eşliğinde ilçede sömürgecilere ait tüm binaları tahrip etti.

26- 5 Mart 1991. Hezex'te tüm dükkanlar, okullar kapalı, arabaların da kontakları kapalı.

27- 6 Mart 1991. Hezex halkı ve köylüleri, ERNK'nin çağrısına uyarak ERNK bayrakları ve Başkan APO'nun posterleriyle görkemli bir protesto yürüyüşü yaptı. Yürüyüşe en az 6 bin kişi katıldı.

28- 7 Mart 1991. Kerboran'a bağlı Deywan(Yazıören), Bakisyan(Alagöz), Şikeftiyan(Korucu), Xelîlan(Klavuz), Tirûvan(Bağözü), Şibebiyê ve Xirbê köylülerinden oluşan 2-3 bin kişilik bir kitle ERNK'nin çağrısına uyarak Kerboran ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti.

İlçe esnafının hepsi de dükkanlarını kapatarak yürüyüşe katıldı. Eyleme katılanların sayısı bir anda 5 bini geçti. Halk, ***"Kahrolsun faşist Türk devleti", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Başkan APO"*** sloganlarıyla yürüdü.

Sömürgecilerin halkın üzerine ateş açması sonucu **Rukiye BOZKURT** adlı bir yurtsever kadın şehit düştü.

Halk, sömürgecilerin bu vahşi saldırılarına daha büyük bir kararlılık ve kitlesellikle karşı koydu. Lise öğrencileri ve daha önce eyleme katılmayanlar da katılarak ilçedeki sömürgecilere ait tüm binaları tahrip etti.

29- 8 Mart 1991. Üç çocuk annesi şehit **Rukiye BOZKURT** için önce 3 bini aşkın yurtseverin katılımıyla Kerboran'da, daha sonra kendi köyü olan Xelîlan'da kitlesel bir cenaze töreni yapıldı.

30- 9 Mart 1991. Kerboran serîhildanında meydana gelen olayları yerinde izlemek üzere ilçeye gelen bir grup HEP milletvekiliyle çok sayıda Türk ve yabancı basın mensubuyla birlikte 1.500 kişilik bir kitle mezarlığı ziyaret ettiler. Halk, ulusal kurtuluşçu sloganlarla bu ziyareti protesto gösterisine çevirdi.

Kepenk ve kontak kapama eylemleriyle okulların boykot edilmesi devam etti.

31- 8 Mart 1991. Şirnex, Hezex ve Kerboran serîhildanlarını desteklemek amacıyla Cizîra Botan'daki tüm ilk, orta ve lise öğrencileri okulları boykot etti.

32- 8 Mart 1991. Şirnex, Hezex ve Kerboran serîhildanlarını desteklemek için Midyad esnafı kepenk indirdi.

33- 8 Mart 1991. Licê esnafı kepenk kapatarak, şoförler de kontak kapatarak Şirnex, Hezex ve Kerboran serîhildanlarıyla dayanışmada bulundu.

34- 6 Mart 1991. Pasur(Kulp) ve çevre köylerdeki halk ERNK'nin çağrısına uyarak toplu gösteriler yaptı. Köylüler sabahın erken saatlerinden itibaren ilçeye geldiler. Esnaf kepenkleri kapatarak, öğrenciler okulları boykot ederek, şoförler de sefere çıkmayarak köylülerle beraber yürüyüşe başladılar. Hezex ve Şirnex serîhildanlarıyla dayanışma amacını taşıyan yürüyüşe ilçe halkı da tamamen katıldı.

35- 8 Mart 1991. Sêrt'in Hezo (Kozluk) ilçesindeki lise öğrencileri, öğrenciler arasında yaygınlaştırılan tutuklama kampanyasına son verilmesi talebi ile Şirnex ve Hezex serîhildanlarıyla dayanışma amacıyla toplu halde okulu terk ederek şehir merkezinde protesto gösterisi yaptılar. Öğrencilerin başlattığı gösteriye kitle de katıldı.

36- 13 Mart 1991. Sêrt merkezinde ve çevre köylerde yoğunlaştırılan köy, mahalle ve ev baskınları, keyfi gözaltına alma, tutuklama ve işkencelere karşı Sêrt'te kitlesel açlık grevi başlatıldı.

37- 15 Mart 1991. Kerboran'ın Tirûvan(Bağözü), Gundikê Hacî(Günışık) ve Hêsar köylülerinden oluşan yaklaşık 1000 kişilik bir kitle, baskıları protesto etmek ve 7 Mart gösterilerinde şehit düşen **Rukiye BOZKURT**'un taziyesinde bulunmak amacıyla ilçeye geldi. İlçe girişinde barikat kuran sömürgecilerin köylülerin ilçeye girişini engellemesi üzerine Kerboran halkı da ayaklandı, esnaflar kepenkleri kapattı. Bunun ardından sömürgecilerin halkın üzerine ateş açması sonucu **Abdurrahim ÇİÇEK** adlı yurtsever şehit düştü.

38- 15 Mart 1991. Farqîn'de öğrencilerle faşist öğretmenler arasında meydana gelen ve bazı öğrencilerin dövülmesiyle sonuçlanan olayı ve baskıları protesto etmek için lise öğrencileri toplu olarak okulları boykot ettiler ve Hükümet Konağı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Sömürgeciliği protesto gösterisine dönüşen yürüyüşe halk da katıldı. En az 2 bin kişilik kitlenin üzerine sömürgeci özel timler, polis ve askerlerin ateş açması sonucu bazı öğrenciler yaralandı.

39- 16 Mart 1991. 15 Mart günü şehit düşen **Abdurrahim ÇİÇEK**'in ailesine taziyeye gitmek isteyen çevre köylerden 3 bin dolayında yurtseverin ilçeye girişinin sömürgeciler tarafından engellenmesi üzerine yine gösteriler başladı. Okullar ve dükkanlar zaten kapalıydı. Köylülerden çok sayıda gözaltına alınan oldu. Bunu protesto amacıyla Kerboran'daki esnaf, şoför ve öğrencilerin eylemi Newroz'a kadar aralıksız sürdü. Sokak aralarında da sürekli olarak gösteriler yapılarak sömürgecilik protesto edildi.

40- 16 Mart 1991. Mehsert (Ömerli) ile Nisêbîn arasında 14 Mart günü çıkan bir çarpışmada şehit düşen beş ARGK gerillasının cenazelerinin ailelerine verilmemesi üzerine, gerillaların aileleri ve 7-8 köy halkı birleşerek Harbê(Dallıağaç) tugayına doğru yürüyüşe geçti. 1000'i aşkın kitlenin önüne barikat kuran sömürgeciler, yürüyüşü engelledi.

41- 18 Mart 1991. Sêrt'te sömürgecilerin açlık grevcilerine saldırması, birçoğunu yaralayıp bazılarını da gözaltına alması halkı ayağa kaldırdı. Sêrt şehir merkezi ile Kooperatif ve Çakmak mahallelerinde yaşayan kitleler iki ayrı protesto gösterisi düzenledi. Yürüyüş sırasında ***"Kahrolsun sömürgecilik", "Yaşasın PKK"*** sloganları atıldı. Bu, Sêrt şehir merkezinde yaşanan ilk kitle eylemiydi, katılım 2-3 bin dolayındaydı.

42- 18 Mart 1991. Farqîn halkı, daha önceki gösteriler sırasında gözaltına alınan öğrencilerin duruşmasının yapılacağı Hükümet Konağı önünde toplandı. 5 bin dolayındaki kitle, duruşmanın öğrencilerin serbest bırakılmasıyla sonuçlandığı gece saat 23.00 dolaylarına kadar bina önünde ***"Biji PKK", "Biji Serok APO", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Yaşasın Newroz bayramımız"*** sloganlarıyla govendler çekti. Mahkeme sonuçlandıktan sonra da sömürgecilerin halkın üzerine saldırması ve ateş açmaya başlamasıyla birlikte karşılıklı çatışma da başladı ve sabah saat 03.00'e kadar devam etti.

43- 19 Mart 1991. Farqîn'de yaşananların duyulması üzerine çevre köylerdeki halk topluca harekete geçerek dayanışma amacıyla Farqîn'e doğru yürüyüşe başladı. Ancak sömürgeciler, köylülerin önüne barikat kurarak ilçeye girişlerini engellediler.

44- 19 Mart 1991. Qilaban (Uludere)'ın Nerwêh köyüne bağlı Merwêh mezrasının basılarak halkın korucu olmaya zorlanması üzerine kitleler Qilaban'a doğru yürüyüşe geçti. Nerwêh ve Merwêh halkından 1000 dolayında yurtseverin Qilaban şehir merkezine girişi sömürgecilerce engellendi. Ancak halk, sömürgeci baskılar ve koruculuk dayatmaları karşısındaki tavrını açıkça ortaya koyarak uluslararası demokratik kuruluşlara da dilekçeler gönderdi.

45- 20-21 Mart, Newroz 1991. ERNK Orta Eyalet Komitesi dağıttığı bir bildiriyle Farqîn halkının Newroz bayramını kutladı. Gece boyunca her tarafta ateşler yakıldı. Newroz günü de tüm halk sokaklara dökülerek yaktığı ateşler etrafında ulusal kurtuluşçu sloganlar ve marşlar eşliğinde bayramını kutladı.

46- 20-21 Mart, Newroz 1991. Hezex halkı Newroz bayramını yediden yetmişe sokağa dökülerek, sömürgeciliği protesto ederek kutladı. 14 bin nüfuslu Hezex'te çevreden gelenlerle birlikte Newroz yürüyüşüne katılanların sayısı 14 bini çok aşıyordu. İşçiler, memurlar işe gitmediler, öğrenciler okulları boykot etti. Her yerde büyük Newroz ateşleri yakıldı. Halk, elinde ERNK bayrağı, ARGK flaması, Başkan APO, Mahsum KORKMAZ, Mazlum DOĞAN ve Zekiye ALKAN'ın resimleriyle şehir içinde zafer turları attı.

47- 20-21 Mart, Newroz 1991. Akşam saatlerinde şehir merkezinde toplanan yaklaşık 5 bin Şimexli bayram kutlamalarına başladı. Şehir içinde yapılan yürüyüş boyunca ***"Biji Kurdistan", "Biji PKK", "Biji Serok APO"***, sloganları atıldı. Çevredeki tüm dağlarda ve şehir içinde her elli metrede bir Newroz ateşleri yakılarak etrafında halaylar çekildi. Şehir merkezindeki Atatürk heykelinin yanında asılı duran TC bayrağı indirilerek yerine ERNK bayrağı asıldı.

48- 21 Mart, Newroz 1991. Şirnex'teki asıl Newroz kutlamaları, Atatürk Meydanı'nda toplanan binlerce kişinin coşkulu sloganları ve marşları eşliğinde ERNK bayraklarının göndere çekmesiyle başladı. Binlerce insan şehir merkezinde yürüyüş yaptı. Yapılan miting sonrasında da mezarlığa giden kitleler, şehitlerin mezarları başında saygı duruşunda bulundular, anılarına konuşmalar yaptılar. Şirnex'e bağlı tüm köylerde de Newroz kutlamaları ulusal birlik, mücadele ve dayanışma ruhunu ortaya koyan oldukça coşkulu bir hava içinde geçti.

49- 20-21 Mart, Newroz 1991. Cizira Botan'da 10 bin kişiyle daha akşam saatlerinde başlayan büyük Newroz yürüyüşü gece geç saatlere kadar devam etti. Cizira Botan şehir merkezinde ve çevresindeki dağlık-tepelik alanlarda büyük Newroz ateşleri yakıldı. Yürüyüşün ardından şehir merkezinde Alifxanê Pazarı yerinde toplanan kitleler bir saatlik oturma eylemi yaptı. Bu, daha sonra mitinge dönüştürüldü. Konuşmalar yapıldı, sloganlar atılıp Kürtçe türkü ve marşlar okundu.

21 Mart-Newroz günü ise, kitleler bir sel gibi mezarlığa doğru akmaya başladı. Burada **Binevş AGAL(Berîvan, Zozan), Emin** ve **Abdulvahap İMRET** yoldaşların mezarları başında saygı duruşunda bulunan ve konuşmalar yapan kitleler, daha sonra şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Her yerde olduğu gibi Cizira Botan'da da tüm kepenkler ve okullar kapalıydı. Halkın topyekün ayağa kalkışı karşısında sömürgeciler kendilerini korumak zorunda kaldılar.

50- 21 Mart-Newroz 1991. Nisêbin halkı iki kol halinde sabahın erken saatlerinden itibaren yürüyüşe geçti. 7 bin kişiden oluşan bir kol **Ahmet DİLMAÇ** ve **A. Hamit ALGAN** adlı ARGK gerillalarının şehit düştüğü kütüphane önünde, yaklaşık 10 bin kişiden oluşan diğer kol da şehitler mezarlığında toplanıp saygı duruşunda bulunduktan sonra şehir merkezine doğru yürümeye başladı. Şehirde kepenklerin çoğunluğu kapalıydı, açık olanları da halk kapattı. Bu arada düşmanın kitlelerin üzerine ateş açması sonucu **Ali TURAN** adlı bir yurtsever şehit düştü. Halk sömürgecilerin vahşi saldırılarına karşı kendisini taş ve sopalarla korumaya çalıştı. **Ali TURAN**'ın şehit düştüğünün öğrenilmesi üzerine gösterilere katılanların sayısı 20 bini çok aştı. Nisêbin'in tüm köylerinde de toplu Newroz kutlamaları yapıldı.

51- 21 Mart-Newroz 1991. 7 Mart'tan itibaren direnişte bulunan Kerboran halkı Newroz günü de yürüyüşe geçti. Kerboran'a bağlı Deyvan(Sümer), Şibêbiyê(Kumdere), Şikeftiyan(Korucu), Kuplaş(Kuşkuca), Ava Dûrêmêran(Yılmaz), Xelilan(Kılavuz) ve Derecan(Akyol) köylüleri, bayramı Kerboran halkıyla kutlamak için binlerce kişilik kitle halinde ilçe merkezine doğru yürüyüşe başladı. Ancak 7 Mart'tan itibaren şehir giriş çıkışları sömürgeciler tarafından tutulduğu ve yasaklandığı için şehre giremediler. Kerboran halkı ilçe merkezinde, köylüler de ilçenin girişinde bayramlarını protesto gösterileri yaparak kutladılar.

52- 20-21 Mart, Newroz 1991. Girgê Amo(Silopi) halkı akşam saatlerinde Hükümet Konağı önünde toplanarak Emniyet Müdürlüğü'ne doğru yürüyüşe geçti. 3 bini aşkın kitlenin katıldığı yürüyüşçüler üzerine sömürgeciler ateş açtı, çok sayıda yurtsever yaralandı. Buna rağmen, toplu gösteriler ertesi gün de devam etti.

53- 21 Mart-Newroz 1991. Sêrt halkı büyük kitleler halinde sabahtan itibaren PKK IV. Kongresi'nde "Ulusal Şehitlik" olarak kabul edilen Kasaplar Deresi'ne akmaya, burada saygı duruşunda bulunarak tekrar şehir merkezine doğru yürümeye başladı. Açlık grevcilerinin bulunduğu bina, kitlelerin ikinci durak noktası oldu. Gösteriler daha çok küçük gruplar halinde yapıldı.

54- 20-21 Mart-Newroz 1991. Hezo halkı, dağlarda gerillaların yaktığı "PKK" yazan ateşle birlikte gösterilere başladı. 21 Mart günü de şehir merkezinde toplanan 2 bin kişi belediye binasının önüne kadar yürüdü. Sömürgecilerin kurduğu barikatı aşan kitleler gösterilerine devam ettiler. Sömürgeciler gösteriyi engellemek amacıyla halkın üzerine cop ve kalaslarla saldırdılar, ardından ateş açtılar. Ancak halkın kendi bayramını kutlamasını engelleyemediler.

55- 21 Mart-Newroz 1991. Amed'de toplanan 1000 kişilik bir kitle mezarlığa giderek şehit **Aziz TURHALLI**'nın mezarı başında saygı duruşunda bulundu, mezarın üzerine ERNK bayrağı ve çiçekler konarak konuşmalar yapıldı. Mezarlıktaki tören sonrasında da İHD binasında geleneksel Newroz kutlamaları yapıldı.

Amed'te öğrenciler okulları boykot ederek toplu gösteriler düzenlediler. Dicle Üniversitesi'nden 2 bin öğrenci, üniversite kampüsünde kutlama şenlikleri düzenledi. Lise öğencileri ise, şehrin birçok yerinde korsan gösteriler yaptılar. Esnafların büyük bölümü de kepenk kapattı.

56- 21 Mart-Newroz 1991. Bismil halkı Newroz günü hep ayaktaydı. Esnaflar kepenkleri kapattı. Öğrenciler okulları boykot etti. Kepenk kapatma eylemi ardından iki yurtseverin gözaltına alınması üzerine en az 2 bin kişilik bir kitle kaymakamlık binasının önüne doğru ***"Biji PKK", "Newroz piroz be"*** sloganları eşliğinde yürümeye başladı. Kaymakamlık binası önünde duran kitleler gözaltına alınan iki yurtsever serbest bırakılıncaya kadar bir yere ayrılmayacaklarını söylediler. Halkın kararlılığı karşısında sömürgeciler her iki yurtseveri de bırakmak zorunda kaldılar.

57- 21 Mart-Newroz 1991. Wan-HEP İl Örgütü tarafından düzenlenen geceye binlerce kişi katıldı. Salon dar olduğu için en az 2 bin kişi de dışarıda kaldı. Ayrıca şehrin üç ayrı yerinde yüzlerce kişinin katıldığı korsan gösteriler yapıldı. Sömürgecilerin saldırılarına karşılık kitleler taş ve sopalarla kendilerini korumaya çalıştılar.

58- 21 Mart-Newroz 1991. Qilaban'ın köylerinde de toplanan kitleler hep birlikte Newroz'u kutladılar. Mervêh-(Kayadibi) köylüleri, sömürgeciliği ve koruculuk dayatmalarını protesto etmek amacıyla Qilaban şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler.

59- 21 Mart-Newroz 1991. Tûx (Tatvan)'un üç ayrı yerinde toplanan 1000 dolayında yurtsever ateşler yakarak Newroz'u kutladı.

60- 21 Mart-Newroz 1991. Misric (Kurtalan) halkı, hem Newroz bayramını kutlamak ve hem de Şirnex, Hezex ve Kerboran direnişlerini desteklemek amacıyla bir gösteri yürüyüşü yaptı. Sömürgeciler yürüyüşçülerin üzerine ateş açtı. Ancak kitleler taş ve sopalarla kendilerini koruyarak eylemi sonuna kadar devam ettirdiler.

61- 21 Mart-Newroz 1991. Pirsûs(Suruç)'ta 2 bini aşkın bir kitle toplanarak açık havada miting şeklinde bayramını kutladı.

62- 21 Mart-Newroz 1991. Xana Hewêl(Baykan)'de şehrin birçok yerinde korsan gösteriler yapıldı.

63- 21 Mart-Newroz 1991. Riha-

(Urfa)'da düzenlenen geceye 2.500 kişi katıldı.

64- 21 Mart-Newroz 1991. Dilük(Antep)'ta da Newroz bir geceyle kutlandı. Geceye yüzlerce yurtsever katıldı.

65- 21 Mart-Newroz 1991. Yüzlerce yurtsever toplanarak Licê şehir merkezinde davul-zurna eşliğinde ve sloganlar atarak yürüyüş yaptı. Licê esnafı kepenk kapattı, öğrenciler okulları boykot etti. Özel timlerin saldırılarını, öğrenciler oturma eylemi yaparak protesto etti.

66- 21 Mart-Newroz 1991. Meledi'de düzenlenen kutlama gecesine 1000 dolayında kişi katıldı.

67- 21 Mart-Newroz 1991. Wêranşar(Viranşehir) halkı, Newroz günü gruplar halinde toplanarak şenlikler düzenledi, büyük gruplar halinde korsan gösteriler yaptı.

68- 21 Mart-Newroz 1991. Midyad'ta esnaf kepenk indirdi.

69- 21 Mart-Newroz 1991. Gihadin(Diyadin) esnafı kepenk indirdi, öğrenciler okulları boykot etti. Gün boyu sokak aralarında korsan gösteriler yapıldı.

70- 21 Mart-Newroz 1991. Bazît(Doğubeyazıt) esnafı kepenk indirdi, öğrenciler okulları boykot etti. Büyük bir kitlenin katıldığı bir de Newroz yürüyüşü yapıldı.

71- 21 Mart-Newroz 1991. Qaqizman(Kağızman)'a bağlı bir merkez köyünde köylüler yürüyüş yaptılar. Yürüyüş sırasında yurtseverler ulusal kurtuluşçu sloganlar atınca, sömürgeci güçler engellemeye çalıştılar. Çıkan çatışma sonucu 30 köylü gözaltına alındı.

72- 21 Mart-Newroz 1991. İdir (Iğdır) esnafı kepenkleri kapatarak, öğrenciler de okulları boykot ederek Newroz gösterilerine katıldı.

73- 21 Mart-Newroz 1991. Serhedan(Kars) şehir merkezinde ve köylerinde de kutlamalar yapıldı. Serhedan Kalesi'ndeki TC bayrağı indirilerek yerine ERNK bayrağı çekildi.

74- 22 Mart 1991. Çewlik'te düzenlenen kutlama gecesine binlerce yurtsever katıldı.

75- 22 Mart 1991. Pirrin'de düzenlenen bir geceyle Newroz kutlandı.

76- 21 Mart-Newroz 1991. Qamışlo'da düzenlenen kutlama şenliklerine yaklaşık 200 bin yurtsever katıldı.

77- 21 Mart-Newroz 1991. Kobanê'deki şenliklere 100 bini aşkın kitle katıldı.

78- 21 Mart-Newroz 1991. Efrin'de altı ayrı yerde yapılan kutlamalara 70 bin kişi katıldı.

79- 21 Mart-Newroz 1991. Suriye'nin en büyük kentlerinden Halep'te yaşayan 200 bin Kürdistanlı yurtsever açık alanda yapılan Newroz kutlamalarına katıldı.

80- 21 Mart-Newroz 1991. Hesekê'de yapılan kutlamalara 25 bin kişi katıldı.

81- 21 Mart-Newroz 1991. Amudê'deki kutlamalara da 20 bin dolayında yurtsever katıldı.

82- 21 Mart-Newroz 1991. Bir Arap kenti olan Reqqe'deki 25 bin Kürdistanlı kutlama şenliklerinde yer aldı.

83- 21 Mart-Newroz 1991. Yine bir Arap kenti olan Bab'da da Newroz 6 bin dolayında Kürdistanlının katılımıyla kutlandı.

84- 20 Mart 1991. Adana'da Kürdistanlıların yoğun olarak yaşadığı mahallelerden Dağlıoğlu'nda 5 bin Kürdistanlının katıldığı büyük bir gösteri yürüyüşü başlatıldı. Yürüyüş korteji şehir merkezine doğru yaklaştıkça sömürgeciler de saldırmaya başladı. Kitleler polis saldırısına karşı taş, sopa vb. ile kendilerini savundu. Bu arada bazı polis araçları ateşe verilerek yakıldı. Düşmanın açtığı ateş sonucu çok sayıda yurtsever yaralandı.

85- 21 Mart-Newroz 1991. Adana'nın Barbaros Mahallesi'nde 2 bin yurtseverin katıldığı bir yürüyüş başlatıldı. Polisin yürüyüşü engellemek istemesi üzerinde çıkan çatışmada taş ve sopa darbeleriyle çok kişi yaralandı. Şehrin her tarafında Newroz ateşleri yakıldı, gündere ERNK bayrakları çekildi. Ayrıca Çukurova Üniversitesi'nin kampüsünde de gösteriler yapıldı. Olaylar sırasında çok sayıda yurtsever gözaltına alındı.

86- 21 Mart-Newroz 1991. İzmir'de 500'ü aşkın Kürdistanlının katıldığı bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sırasında polisin müdahale ederek çok sayıda yurtseveri gözaltına alması nedeniyle, yine aynı gün 1000'i aşkın yurtseverin katılımıyla bir protesto gösterisi daha yapıldı. Çok sayıda yurtsever gözaltına alındı. Ayrıca Ege Üniversitesi kampüsünde 400 öğrencinin katılımıyla kutlamalar yapıldı. Atatürk Öğrenci Yurdu'nda da 500 öğrencinin katıldığı bir şenlik düzenlendi. Şenlik ardından 200 yurtsever korsan gösteri yaptı.

87- 22 Mart 1991. İzmir/Kadifekale'de 2 bin yurtseverin katıldığı yeni bir gösteri yapıldı. Düzenlenen geceye de 5 bin yurtsever katıldı.

88- 21 Mart-Newroz 1991. İstanbul Üniversitesi merkez binasında yapılan foruma 1.500 öğrenci katıldı. HEP'in düzenlediği geceye ise 18.000 kişi katıldı. Ayrıca düzenlenen bir başka geceye de 2.500 kişi katıldı.

89- 22 Mart 1991. İstanbul'da 2 bin Kürdistanlı Taksim Meydanı'na yürüdü. Polisin müdahale etmesi üzerine taşlı-sopalı çatışma çıktı, bazı polis araçları da tahrip edildi.

90- 21 Mart-Newroz 1991. Mersin'de düzenlenen geceye 7 bin kişi katıldı, salonun küçük olması nedeniyle de 5 bin kişi içeri giremedi.

91- 21 Mart-Newroz 1991. Ankara'daki Newroz kutlamalarına özellikle Kürdistanlı üniversite öğrencilerinden 2 bin kişi katıldı. Öğrencilerin yürüyüşe geçmesi üzerine polis saldırdı, taşlı-sopalı çatışma çıktı, çok sayıda öğrenci yaralandı, bazıları da gözaltına alındı.

92- 21 Mart-Newroz 1991. Kürdistanlıların yaşadığı Burdur, Edirne, Bursa, Sivas, Antalya gibi metropol şehirlerinde de çok sayıda gösteriler yapıldı, bazı yurtseverler gözaltına alındı.

93- 21 Mart-Newroz 1991. Êlih'te düzenlenen geceye yüzlerce yurtsever katıldı, bir o kadarı da salon dar olduğu için içeri giremedi. İçeri giremeyen kitlelerin kutlamayı dışarıda sürdürürken ***"Biji PKK", "Biji Serok APO", "Biji Kurdistan"*** sloganlarını atmaları üzerine sömürgeci güçler saldırıya geçti. Düşmanın cop ve kurşunlarına karşı kitleler de taş ve sopalarla saldırıya geçti. Bazı polis araçları da tahrip edildi. Bu arada çok sayıda yurtsever yaralandı.

94- 22 Mart 1991. Licê esnafı sömürgeciliği protesto ve Farqîn direnişiyle dayanışma amacıyla kepenk indirdi.

95- 23 Mart 1991. Licê'deki okul öğrencileri, Farqîn direnişiyle dayanışma ve sömürgeciliği protesto amacıyla derslere girmeyerek okulları boykot etti ve Licê Lisesi'nin bahçesinde oturma eylemi yaptı.

96- 22-27-28 Mart 1991. Amed'in değişik semtlerinde binlerce kişinin katılımıyla Kahramanlık Haftası ve **Mahsum KORKMAZ** yoldaşı anmak amacıyla gösteriler yapıldı, toplantılar düzenlendi.

97- 25 Mart 1991. Amed'in Hênê ilçesi ve köylerinde yaşayan halk, ERNK'nin çağrısına uyarak sömürgeciliği protesto etti. Çevre köylerden binlerce kişi ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. İlçe merkezindeki halkın da katılımıyla sayı 5 bini geçti. Esnaflar kepenklerini kapatarak, öğrenciler de okulları boykot ederek gösteri yürüyüşüne katıldılar.

98- 28 Mart 1991. ARGK'nin büyük Komutanı **Mahsum KORKMAZ** yoldaşı anmak ve Kahramanlık Haftası nedeniyle Farqîn'de esnaflar kepenk kapattı, ilçenin bütün semtlerinde korsan gösteriler yapıldı.

99- 28 Mart 1991. Hezro'da Mahsum KORKMAZ yoldaşı anmak ve Kahramanlık Haftası vesilesiyle ERNK'nin çağrısına uyan esnaf kepenk kapattı.

100- 29 Mart 1991. Farqîn'de şehit düşen ARGK gerillalarından Licêli **Abdurrahman KIZGIN** için Licê'de 5 bin kişinin katıldığı bir cenaze töreni düzenlendi. 30-31 Mart günleri de çevre il ve ilçelerden gelen binlerce yurtseverle birlikte şehit gerillaların mezarı ziyaret edildi. Her ziyaret büyük bir kitle gösterisine dönüştü.

101- 7 Nisan 1991. Sömürgeci Irak rejiminin Güney Kürdistanlı halkımıza yönelik saldırıları ile genelde sömürgeci-

liği ve emperyalizmi protesto etmek amacıyla Amed'in beş ayrı yerinde birden binlerce kişinin katıldığı gösteri ve yürüyüşler yapıldı.

102- 7 Nisan 1991. Bismil'de Güney halkımıza yardım toplama ve bunu halkın kendi oluşturduğu komite aracılığıyla ulaştırma çalışmalarının sömürgecilerce engellenmesi üzerine, en az 5 bin kişinin katıldığı bir protesto gösterisi oldu. Halkın direnişi karşısında sömürgeciler, halkın oluşturduğu yardım komitesini tanımak ve engelleme girişimlerini durdurmak zorunda kaldılar.

103- 10 Nisan 1991. İzmir'deki Kürdistanlı öğrenciler, Güney halkımızla dayanışmak ve sömürgecilik ve emperyalizmi protesto etmek amacıyla Ege Üniversitesi kampüsünde yürüyüş yaptı.

104- 14 Nisan 1991. Amed'de yine Güney halkımızla dayanışma ve sömürgecilik ve emperyalizmi protesto etmek amacıyla büyük bir miting yapıldı. Mitinge 15 bini aşkın kitle katıldı.

105- Hezex halkı Mart ayı ortalarından itibaren köy korucularına yönelik ambargo uygulamaya başladı. ERNK'nin çağrısıyla başlatılan ambargo uygulamasında korucularla her türlü ilişkiler kesildi, alış-verişler durduruldu.

106- 23 Nisan 1991. Farqîn'de öğrenciler ve halk TC'nin düzenlediği bayram gösterilerini protesto etti. Öğrenciler ve halk kitleleri yapılan törenlere katılmadı.

107- 24 Nisan 1991. Sêrt merkeze bağlı Suskê(Yokuşbağlar) köylüleri sömürgeci devlet terörünü protesto etmek amacıyla şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Sömürgeci güçlerin ateş açmasına karşı kitleler taş, sopa, zılgıt ve sloganlarla karşılık verdiler. Sonunda sömürgeciler, halkın taleplerini kabul etmek zorunda kaldılar.

108- Mayıs ayı başlarında, Wan'da yoğun gözaltına alma, tutuklama, işkence ve yeni çıkarılan "terör yasası"nı protesto amacıyla kitlesel açlık grevi başlatıldı.

109- 1 Mayıs 1991. 1 Mayıs İşçi Bayramı, Amed, Dersim, Wêranşar vb. il ve ilçelerde işçi eylemleri ve gösterilerle kutlandı.

110- 2 Mayıs 1991. 1 Mayıs gösterileri sırasında Wêranşar'da gözaltına alınanların serbest bırakılması amacıyla kitlesel açlık grevi başlatıldı. Bir grup öğrenci de açlık grevcilerini desteklemek için ***"Biji PKK", "Biji Serok APO"*** sloganları eşliğinde yürüyüş yaptı.

111- Wêranşar'daki açlık grevini desteklemek amacıyla Riha'da üç günlük kitlesel açlık grevi başlatıldı.

112- 3 Mayıs 1991. Wan şehir merkezinde bir grup yurtsever, 3 Mayıs 1987'de faşistler tarafından katledilen yurtsever öğrenci **Mehmet Şirin TEKİN**'i anmak ve sömürgeciliği protesto etmek amacıyla korsan gösteri yaptı.

113- 12 Mayıs 1991. "Anneler Günü" nedeniyle açık görüş yapmalarına izin verilmeyen tutuklu aileleri Amed'te cezaevi önünden şehir merkezine doğru **"Kahrolsun sömürgecilik", "Biji PKK"** sloganlarıyla protesto yürüyüşü ve mitingi yaptı.

114- 17-18 Mayıs 1991. Mayıs ayı şehitlerini anmak amacıyla Amed'te mezarlıkta kitlesel bir gösteri yapıldı. Üniversite, lise ve diğer okul öğrencileri de toplantılar ve korsan gösteriler düzenlediler.

115- 17-18 Mayıs 1991. Licê'nin Cok(Çavundur) köyünde düzenlenen bir geceyle Mayıs ayı şehitleri anıldı. Geceye 5-6 bin dolayında kitle katıldı.

116- 17-18 Mayıs 1991. Mayıs ayı şehitlerini anmak amacıyla İzmir, İstanbul ve Bursa'daki üniversitelerde okuyan Kürdistanlı öğrenciler toplantı ve gösteriler düzenlediler.

117- 21 Mayıs 1991. Dicle Üniversitesi'nde okuyan 10 bin öğrenci, fakültelerde polis-idare işbirliğine son verilmesi, polis baskılarının durdurulması ve bazı akademik talepler nedeniyle 21-24 Mayıs günleri boykot yaptılar. Ayrıca 21 Mayıs günü 3 bin öğrencinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı.

118- 21 Mayıs 1991. Kürdistan genelinde ve bazı metropol kentlerinde "terör yasası"nı protesto amacıyla yaygın ve kitlesel açlık grevleri başlatıldı. Açlık grevi yapılan yerler şunlar: Amed, Bismil, Farqîn, Licê, Êlih, Pirsûs(Suruç), Nisêbin, Meledî, Pirrîn, Riha, Dilûk, Mêrdîn, Dêrika Çiyayê Mazî, Sêrt, Sason, Mûş, Şemrex, Çinar, Ceyhan, Adana Mersin, Tarsus, İstanbul, Ankara, Bursa, Yalova, İzmir, Aydın, Kayseri ve Tekirdağ. Açlık grevlerine binlerce yurtsever, demokrat ve devrimci katıldı.

Dêrika Çiyayê Mazî'deki açlık grevcilerine polisin saldırması üzerine 8 yaşındaki **Canan ÖNEN** adlı kız çocuğu şehit düştü. Bunun ardından Dêrika Çiyayê Mazî halkı da toplu gösteriler, oturma eylemleri yaparak açlık grevcileriyle dayanışmada bulundu, sömürgecileri ve saldırılarını protesto etti.

Açlık grevleri Haziran ayının ortalarında sona erdi.

119- 26 Mayıs 1991. DYP Genel Başkanı Süleyman Demirel'in de katıldığı ve DYP tarafından Amed'te düzenlenen miting, 500'ü aşkın yurtsever tarafından sömürgeciliği protesto mitingine dönüştürüldü ve ulusal kurtuluşçu sloganlar atıldı. Böylece Demirel, gövde gösterisi ve propaganda yapamadan Amed'ten elleri boş olarak dönmek zorunda kaldı.

120- 29 Mayıs 1991. Bazarcix'ta şehit düşen 10 ARGK gerillasından yedisinin cenazesi yapılan kitlesel bir törenle toprağa verildi.

121- 1 Haziran 1991. İstanbul'da bir grup üniversite öğrencisi "terör yasası"nı protesto etmek ve açlık grevcileriyle dayanışmada bulunmak amacıyla korsan gösteri yaptı.

122- 5 Haziran 1991. 26 Mayıs günü Mûş'un Kızılağaç yöresinde çıkan bir çarpışmada şehit düşen ARGK gerillası **İrfan GENÇ**'in cenazesi, Licê'de 7-8 bin kişinin katıldığı kitlesel bir törenle toprağa verildi.

123- 7 Haziran 1991. 3 Haziran günü Erxenî'ye bağlı Kortikan(Yakacık) köyü yakınlarında çıkan bir çarpışmada şehit düşen ARGK gerillaları **Şinasi ŞANS (Zerdeşt)** ve **Mehdi BULUT** yoldaşlar için Licê'de 10 bin, Farqîn'de de en az 10 bin kişinin katıldığı kitlesel cenaze törenleri yapıldı.

124- 8 Haziran 1991. Hezro'dan yola çıkarak Licê ve Farqîn'e şehitlerin ailelerine taziyeye gitmek isteyen yüzlerce yurtsever, korucular ve askerler tarafından engellendi ve kurşunlandı. Sömürgecilerin açtığı ateş sonucu **Rindê Latifeci** adlı 13 yaşındaki kız çocuğu ağır yaralandı.

Bu olayların duyulmasıyla birlikte Hezro köylerindeki halk da ayağa kalktı.

Hezro'yu desteklemek amacıyla Farqîn'den 1000 araçlık bir konvoyla yola çıkan binlerce kişinin Hezro'ya girişi engellendi.

Hezro serihildanı 12 Haziran'a dek kepenk kapatma, oturma eylemi vb. biçimlerde içiçe sürdü. Gözaltına alınanların serbest bırakılmasıyla eylemlere son verildi.

125- 14 Haziran 1991. 12 Haziran'da şehit düşen ARGK gerillası **Genco ATLI**'nın cenazesi Şemrex'te düzenlenen kitlesel törenle toprağa verildi. Esnaf da kepenk kapatarak eyleme katıldı.

126- 18 Haziran 1991. Farqîn'e bağlı Sahbê köyünde 17 Haziran günü çıkan çarpışmada şehit düşen 3 ARGK gerillasının cenazeleri sömürgecilerin gömdükleri yerden çıkarılarak 1000 araçlık konvoyla Êlih'e götürüldü. Burada 15 bin dolayında yurtseverin katıldığı görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

127- 24 Haziran 1991. Dara Hênê'nin Ezgîler mıntıkasında 16-20 Haziran günleri arasında dört gün boyunca devam eden çarpışmalarda şehit düşen 10 ARGK gerillasının cenazeleri Licê'den gelen 1000 araçlık bir konvoyla alınarak Licê'ye götürüldü. Sömürgecilerin engelleme girişimleri kâr etmedi. 5 bini aşkın kitle Licê'de şehit gerillalar için düzenlenen cenaze törenine katıldı. Esnaf da kepenkleri kapatarak cenaze törenine katıldı.

128- 25 Haziran 1991. Hezro seri-

hildanı sırasında ağır yaralanan 13 yaşındaki **Rindê LATİFECİ** adlı kız çocuğunun kurtarılamayarak şehit düşmesi ardından Hezro'da en az 1000 kişinin katıldığı bir cenaze töreni düzenlendi.

129- 10 Haziran 1991. Koruculara yönelik ambargo uygulayan Kerboran halkı, koruculara mal satmadığı için yine onlar tarafından şikayet edilerek gözaltına alınan yurtseverlerin serbest bırakılması amacıyla kepenk kapatma eylemi yaptı. Eylem sonucunda gözaltına alınanlar serbest bırakıldı.

130- 2 Temmuz 1991. 20 Haziran günü Dara Hênê'de şehit düşen 10 ARGK gerillasının anısına bir günlük yas ilan eden ERNK Amed Komitesi'nin çağrısına uyan Amed esnafı kepenk kapattı. Belediye-İş, Yol-İş ve Petrol-İş sendikalarına bağlı işçiler de bir saat süreyle iş bırakma eylemi yaptı.

131- 2 Temmuz 1991. Bismil esnafı ERNK'nin çağrısına uyarak kepenk kapattı. Aynı zamanda son dönemlerde terör yasası çerçevesinde geliştirilen kontr-gerilla faaliyetlerini protesto etmeyi de amaçlayan kepenk kapatma eyleminin yanısıra Bismil halkı kitlesel bir gösteri de düzenledi. Sömürgecilerin gösteriye müdahale etmesi üzerine çok sayıda yurtsever yaralandı ve gözaltına alındı.

132- 2 Temmuz 1991. Dêrsim'de terör yasasını protesto amacıyla 4 günlük kitlesel açlık grevi yapıldı.

133- 3 Temmuz 1991. Bismil'de bir gün önce gözaltına alınan yurtseverlerin mahkemeye çıkarıldıkları bina önünde toplanan binlerce kişi sömürgeciliği, baskı ve işkenceleri protesto etti. Burada da çıkan çatışmalarda bazı yurtseverler gözaltına alındı.

134- 3 Temmuz 1991. Amed'te şubeleri bulunan Tes-İş 1 ve 3 Nolu Şube, Yol-İş 1, 2 ve 3. Şubeler, Tek-Gıda İş, Harb-İş, Petrol-İş ve Belediye-İş sendikalarına üye çok sayıda sendikacı yoğunlaşan kontr-gerilla eylemlerini protesto amacıyla açlık grevine başladı. 4 Temmuz günü biten açlık grevi binlerce yurtsever tarafından ziyaret edilerek dayanışmada bulunuldu. Eylemin sonuçlandığı 4 Temmuz günü 5 bin yurtseverin katılımıyla ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde şehir içinde araçlarla tur atıldı.

135- 4 Temmuz 1991. Êlih'te ANAP dışındaki tüm siyasal partilerin ve demokratik kitle örgütlerinin temsilcilerinin katılımıyla 3 günlük uyarı açlık grevi yapıldı. Kontr-gerilla faaliyetlerinin, özel savaşın durdurulması amacıyla yapılan açlık grevinin başlangıç ve bitiş günleri büyük kitle gösterilerine sahne oldu.

136- 4 Temmuz 1991. ERNK'nin çağrısına uyan Farqîn esnafı kepenk kapattı.

137- 5 Temmuz 1991. Pasûr'da ERNK'nin çağrısına uyan esnaf kepenk kapattı. Şoförler de araçlarının kontaklarını kapatarak sefere çıkmadılar.

138- 10 Temmuz 1991. Tüm Kürdistan, Türkiye metropollerindeki Kürdistanlılar Amed'e akıyor. Kadını-çocuğu, yaşlısı-genci ile Kürdistan halkı Amed'te birleşiyor. Devrimci Kürt politikacı **Vedat AYDIN**'ın cenaze törenine 100 bini aşkın bir kitle katılıyor. 8 bin araçlık bir konvoyla **Vedat AYDIN**'ın cenazesi Maden'den Amed'e getiriliyor. Konvoyun geçtiği yol güzergahında bulunan tüm köy ve kasabalarda halk selama duruyor, kepenkler kapanıyor.

Düşmanın tüm engelleme girişimlerine, provokasyon ve komplolarına rağmen kitleler, bir adım bile geri atmaksızın bağımsızlık sloganları haykırarak sömürgeciliğe karşı ortak bağımsızlık iradesini ortaya koyuyor. Amed ve çevre ilçelerin hepsinde kepenkler kapalı. Öğrenciler okula gitmiyor. Şoförler araçlarıyla büyük serîhildana kitle taşımanın dışında iş yapmıyorlar.

ERNK bayrağına sarılan **AYDIN**'ın cenazesi Mardinkapı mezarlığında yüzbini aşkın kitlenin katılımıyla **"Biji Kurdistan", "Biji PKK", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Vedatlar ölmez"** sloganlarıyla toprağa veriliyor.

Düşmanın halkın üzerine ateş açması ve bilinçli, hazırlıklı bir katliama yönelerek yedi yurtsever şehit etmesi, kitleleri daha çok ayaklandırıyor.

10 Temmuz 1991 tarihi, Kürdistan tarihinde yeni bir dönemin başlangıcı olarak tarihteki yerini alıyor. Büyük Amed serîhildanı, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık ve özgürlükten yana tavır koyduğu, kendi bağımsız iradesini tüm dünyaya ilan ettiği bir referandum da oluyor aynı zamanda . Dünya genelinde dost-düşman tüm güçler, Kürdistan halkının bu tavrı karşısında kendi durumlarını ve tavırlarını yeniden gözden geçirmek zorunda kalıyorlar.

139- 10 Temmuz 1991. Amed, Êlih, Erxenî, Farqîn, Bêdlîs, Bismil, Hênê, Pasûr, Hezro, Mûş'ta kepenkler kapalı.

Êlih'te kepenklerin zorla kırılarak açılmaya çalışılması üzerine, zaten öfkeli olan halk kitleleriyle sömürgeci güçler arasında yer yer çatışmalar yaşandı. Amed'te işçiler işe gitmeyerek serîhildana katıldı.

140- 10 Temmuz 1991. İstanbul'da İHD yöneticilerinin de aralarında bulunduğu kalabalık bir kitle, **Vedat AYDIN**'ın anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra valiliğe doğru yürüdü. Kitle, valilik binasının duvarına **AYDIN**'ın posterini astıktan sonra dağıldı.

141- 11 Temmuz 1991. Amed, Bismil, Hênê, Pasûr, Nisêbîn, Licê, Farqîn, Çinar, Mûş, Hezro, Tûr'ta kepenkler kapalı.

142- 12 Temmuz 1991. Bismil, Amed, Farqîn, Licê, Çinar, Hênê, Nisêbîn, Kosar, Kerboran, Hezex, Cizîra Botan'da kepenkler kapalı.

143- 12 Temmuz 1991. **Vedat AYDIN**'ın cenaze törenine katılmak üzere Adana'dan Amed'e gelirken yolda geçirdikleri bir trafik kazası sonucu yaşamlarını yitiren İHD Adana Şube Başkanı Av. **Elif Tuncer**, İHD Yönetim Kurulu üyeleri **Hasan Üzüm** ve **Celal Ölçmez** ile İHD üyeleri **Yusuf Üzüm** ve Seyhan Belediyesi Zabıta Müdür Yardımcısı **İmam Turan** için düzenlenen cenaze töreni, katılan binlerce Kürdistanlı tarafından serîhildana dönüştürüldü. ***"Biji Serok APO", "Bijîn PKK-ERNK û ARGK", "Vedatlar, Elifler ölmez", "Vur gerilla vur, Kürdistanı kur"*** sloganlarının atıldığı tören sırasında, uluslararası E-5 karayolu da bir saat süreyle trafiğe kapatıldı.

144- 13 Temmuz 1991. Bismil, Farqîn, Pasûr, Nisêbîn, Kerboran, Gümgüm(Varto), Girgê Amo, Midyad, Cizîra Botan'da kepenkler kapalı.

145- 13 Temmuz 1991. Nisêbîn şehir merkezinde 500 civarında kadın, ellerinde ERNK bayrakları ile Amed serîhildanını desteklemek ve sömürgecilerin vahşi saldırılarını protesto etmek amacıyla gösteri yürüyüşü yaptı.

146- 13 Temmuz 1991. Nisêbîn'e bağlı dağ köylerinden binlerce insan ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. Ancak sömürgeciler ilçe girişinde durdurarak girmelerini engellediler. Bunun üzerine köylüler, bulundukları yerde miting yaparak sömürgeciliği lanetlediler.

Nisêbînli tüm şoförler de halkı desteklemek amacıyla araçlarıyla E-24 karayolu üzerine barikat kurdular ve sömürgecilerin halka saldırısını önleyerek yolu trafiğe kapattılar.

147- 13 Temmuz 1991. Cizîra Botan köylüleri, Amed serîhildanıyla dayanışmak ve sömürgecilerin saldırılarını protesto etmek amacıyla ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. 10 bin dolayındaki kitlenin ilçeye girişi sömürgeciler tarafından zor kullanılarak engellendi. Bunun üzerine kitle de akşama kadar bulunduğu yerden ayrılmayarak gün boyu süren büyük bir miting yaptı. ***"Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji Kurdistan", "Şehidên me nemir in"*** sloganlarının atıldığı eylem sonrasında kitleler tekrar geldikleri köylerine döndüler.

148- 13 Temmuz 1991. İzmir'de HEP İl Başkanlığı binası önünde toplanan 500 dolayında kitle, **Vedat AYDIN**'ın katledilmesini kınamak ve eşine başsağlığı mesajı çekmek amacıyla ulusal kurtuluşçu sloganlar atarak PTT'ye doğru yürüyüşe geçti.

149- 14 Temmuz 1991. Nisêbin'in ova köylerinde yaşayan binlerce kişi, Amed serihildanıyla dayanışmada bulunmak ve sömürgeciliği protesto etmek amacıyla ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. Sömürgeciler, kitlelerin ilçeye girişlerini engellediler. Kitleler de bulundukları yerde bir miting yaparak tekrar köylerine döndüler.

150- 14 Temmuz 1991. Hezex köylüleri aynı amaçla ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. Sömürgeciler halkın ilçeye girişini engellediler.

151- 14 Temmuz 1991. Konya'da Amed serihildanıyla dayanışmada bulunmak ve sömürgeciliği protesto etmek amacıyla 1000 kişinin katıldığı ve sık sık ***"Biji PKK", "Biji Kurdistan"*** sloganlarının atıldığı bir gösteri yapıldı.

152- 14 Temmuz 1991. Amed'de 300 kişilik bir gençlik grubu korsan gösteri yaptı.

153- 14 Temmuz 1991. Mersin kent merkezinde toplanan kalabalık bir kitle Amed serihildanıyla dayanışmak ve sömürgeciliği protesto etmek amacıyla ulusal kurtuluşçu sloganlar atarak Atatürk Anıtı'na siyah çelenk koydu.

154- 14 Temmuz 1991. Bismil, Farqîn, Nisêbin, Kosar, Girgê Amo, Pîran(Dicle), Çilaban, Cizîra Botan'da kepenkler kapalı.

155- Bazid(Doğubeyazıt) ve İdir (Iğdır)'da da terör yasasını protesto amacıyla kitlesel açlık grevleri yapıldı.

156- Amed serihildanında şehit düşen **Nevzat KELEKÇİ** Amed'te kitlesel bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

157- Hezex'e bağlı Bafê köylülerinin Amed serihildanını desteklemek amacıyla yaptığı gösteri sırasında gözaltına alınanların serbest bırakılmaması üzerine köylüler, karakola saldırdı. ***"İşgalci güçler defolsun", "Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın PKK"*** sloganları atarak karakola saldıran 400 köylü karşısında sömürgeciler karşılık veremediler.

158- 20 Temmuz 1991. 4 bin dolayında Hezexli yürüyüşe geçerek ANAP'lı belediye başkanının istifasını istedi.

159- 3 Ağustos 1991. Sömürgeci güçlerin Cizîra Botan şehir merkezini basarak evleri rastgele taramaları, şehirde tam bir terör estirmeleri sırasında şehit düşen 18 yaşındaki **Hediye DİLÇE** için yapılan cenaze törenine 6 bin kişi katıldı.

160- 5 Ağustos 1991. Cizîra Botan esnafı ERNK'nin çağrısına uyarak sömürgecilerin baskı ve saldırılarını protesto için kepenk kapattı.

161- 6 Ağustos 1991. Türk sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex'teki vahşi saldırılarını protesto etmek amacıyla Şirnex esnafı kepenk kapattı. Eylem 6 Ağustos günü de sürdü.

Şirnex'te kepenk kapatma eyleminin sürdüğü iki gün boyunca protestoya 10 binden fazla işçi de katıldı ve işe gitmedi. Müteahhitler kömür satmadı, şoförler de kontak kapatarak sefere çıkmadı.

162- 8 Ağustos 1991. Girgê Amo esnafı, Cizîra Botan ve Hezex'te sömürgecilerin giriştiği saldırıları ve Güney Kürdistan'a yönelik saldırıları protesto amacıyla kepenk kapattı.

163- 8 Ağustos 1991. Midyad esnafı da direnişe katılarak 9 Ağustos günü öğle saatlerine kadar dükkanlarını açmadı.

164- Aynı günlerde Kerboran esnafı da birkaç gün süreyle dükkanlarını açmadılar. Şoförler de araçlarının kontaklarını kapatarak yola çıkmadılar.

165- 9 Ağustos 1991. İstanbul'un değişik semtlerinde yüzlece ERNK taraftarı Başkan APO'nun resimleriyle yürüyerek Türk sömürgeciliğinin Güney Kürdistan saldırısını protesto etti.

166- 11 Ağustos 1991. Nisêbin ve ona bağlı Stilîlê(Akarsu) bucağı esnafı aynı amaçla kepenk kapattı.

167- 12 Ağustos 1991. Stitilê'ye bağlı Cinata Heso(Büyük Kardeş), Cinata Miho(Küçük Kardeş), Habişê(Yandere), Kürrikê(Yavruköy) ve Xirabê Baban(Kuruköy) köylüleri, bölgedeki son sömürgeci saldırıları ve TC'nin Güney Kürdistan'a girişini protesto amacıyla Stilîlê merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Ancak, yürüyüşçüler bucak girişinde sömürgeciler tarafından engellendi. Durumu öğrenen Stilîlê esnafı yeniden kepenk kapatarak yürüyüşçülere katıldı. Sayıları 6 bini bulan köylüler, bulundukları yerde ***"Kahrolsun devlet terörü, yaşasın mücadelemiz", "Bijîn PKK-ERNK û ARGK", "Biji Serok APO"*** sloganları ve zılgıtlarla yeniden yürüyüşe geçti. Kitleleri engelleyemeyen sömürgeciler halkın üzerine ateş açmaya başladılar. Burada 4 çocuk annesi ve hamile **Yusra AKBAL** şehit düştü.

168- 12 Ağustos 1991. Müş'un Kızılağaç nahiyesine bağlı Zengok, Kendal(Yamaç), Meydana Kurdan, Newala Mîkê, Qabûs, Sosnûd, Şêxêlan, Azaxpûr ve Artuxunk köylüleri, tutuklamaları ve sömürgeci baskıları protesto amacıyla ARGK Amed Eyalet Komutanlığı'nın çağrısıyla Kızılağaç'a doğru yürüyüşe geçtiler. Kitleler, nahiye merkezine vardıktan sonra yaptıkları açıklamada özel timlerin köylerine gelmemesini ve baskılara son verilmesini istediler.

169- 13 Ağustos 1991. 24 yaşındaki şehit **Yusra AKBAL** için yapılan cenaze törenine 6 bini aşkın kitle katıldı.

170- 13 Ağustos 1991. Sêrt'in Misric(Kurtalan) ilçesine bağlı 30 köy halkı birleşerek Türk sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex'te estirdiği terörle Güney Kürdistan'a girişini protesto etmek amacıyla yürüyüşe geçtiler. 10 bini aşkın yurtseverden oluşan kitle ***"Her biji Têkoşîna gelê Kurd", "Biji Serok APO", "Kahrolsun faşizm"*** sloganlarıyla yürüyerek Beykent ile Misric arasında Tamxan deresi civarına geldiğinde sömürgeci güçler de halkın üzerine ateş açmaya, helikopterlerden sis bombaları atmaya başladı. Bu sırada 50 yaşındaki **Salih KOÇ** adlı bir yurtsever şehit düştü. Halk Misric'e ulaşamadan tekrar köylerine dönmek zorunda kaldı, birçoğu da gözaltına alındı ve yaralandı.

171- 13 Ağustos 1991. Müş-Hasköy'de çıkan bir çarpışmada şehit düşen **Heval** ve **Kendal** yoldaşların cenazeleri, Pasûr'da 4 bin kişinin katıldığı büyük bir törenle toprağa verildi. İlçe esnafı kepenk kapatarak eyleme katıldı.

172- 13-15 Ağustos 1991. Pasûr esnafı üç günlük kepenk kapatma eylemi yaptı.

173- 13 Ağustos 1991. İstanbul, Adana, Mersin, Aydın gibi Kürdistanlı yurtseverlerin yoğun olarak yaşadıkları çeşitli metropol kentlerinde de yüzlerce kişinin katıldığı korsan gösteriler oldu.

174- 14 Ağustos 1991. Akşam saatlerinde Cizîra Botan merkezine gelen çok sayıda ARGK gerillası, 15 Ağustos kutlamalarını halkla birlikte yaptı. Şehir merkezinde gerillaların da katıldığı şenliklere binlerce kişi katıldı.

175- 14 Ağustos 1991. Licê halkı konvoylar halinde Pasûr'a giderek şehit yoldaşların mezarlarını ziyaret etti. Ziyarete Pasûr halkı da katıldı. İlçe esnafı kepenk kapatmaya devam etti.

176- 14 Ağustos 1991. Çewlik-Germav mıntıkasında çıkan bir çarpışmada şehit düşen bir ARGK gerillasının cenazesi 20 araçlık bir konvoyla doğum yeri olan Hênê'ye götürüldü. Sömürgeci güçlerin tüm engelleme girişimlerine rağmen, cenaze törenine katılan 2 bin kişi, ulusal kurtuluşçu sloganlar ve marşlar eşliğinde şehidimizi toprağa verdi. Bu arada halkın üzerine ateş açıldı. Kitleler de ilçede bulunan sömürgecilere ait binalara büyük zarar verdirdiler, kendilerini de taş ve sopalarla korumaya çalıştılar. Hênê esnafı da 14-15 Ağustos günleri, hem şehit gerillayı anmak ve hem de 15 Ağustos Atılımı'nın 7 yıldönümü nedeniyle iki günlük kepenk kapatma eylemi yaptı.

177- 14 Ağustos 1991. Misric Serihildanı şehidi **Salih KOÇ**'un cenazesi, doğum yeri olan Ewtê (Çelikbaşı) köyünün Rikneyê mezrasında binlerce yurtseverin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

178- 15 Ağustos 1991. 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü kutlamak amacıyla Midyad şehir merkezinde esnaf kepenk kapattı, araç sahipleri de kontak

kapatarak kutlamalara katıldı.

Ayrıca Midyad'a bağlı Selhê (Barıştepe) köylüleri sabahın erken saatlerinden itibaren Midyad'a doğru yürüyüşe başladı. Ancak yolları sömürgeciler tarafından kesilen köylülerle, düşman güçleri arasında 2-3 saat süreyle çatışmalar yaşandı. Bu sırada çok sayıda köylü ve düşman askeri yaralandı, bazı köylüler de gözaltına alındı.

179- 15 Ağustos 1991. Misric esnafı kepenk, şoförler de kontak kapatarak 15 Ağustos kutlamalarına katıldılar.

180- 15 Ağustos 1991. Farqin esnafı da ARGK Orta Eyalet Komutanlığı'nın çağrısına uyarak kepenk kapattı.

181- 15 Ağustos 1991. Licê esnafı da 15 Ağustos nedeniyle kepenk kapattı.

182- 15 Ağustos 1991. Bismil esnafı da sömürgecilerin tüm tehditlerine rağmen kepenk kapatma eylemine katıldı.

183- 15 Ağustos 1991. Hênê esnafı 14-15-16 Ağustos günleri boyunca kepenk kapattı.

184- 15 Ağustos 1991. Hezo (Kozluk) halkı, 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü militanca eylemlerle kutladı. Kitleler, içinde askerlerin de bulunduğu bir askeri cemseyi benzin dökerek yaktılar, askerler canlarını kurtarmak için kaçmak zorunda kaldılar.

185- 15 Ağustos 1991. Hezex şehir merkezinde esnaflar kepenkleri kapattı. Hezex'in köylerinde de şenlikler düzenlendi, ateşler yakıldı.

186- 15 Ağustos 1991. Kosar esnafı ERNK'nin çağrısına uyarak kepenkleri kapattı. Sömürgecilerin kepenkleri zorla açmaya çalışması üzerine esnaflar, 16 Ağustos günü de dükkanlarını açmadılar.

187- 15 Ağustos 1991. Nisêbin halkı, daha 15 Ağustos gelmeden evvel başlattığı kitlesel gösterilere devam etti.

188- 14-15 Ağustos 1991. Kerboran esnafı her iki gün boyunca da kepenkleri hiç açmadı. İlçe merkezinde geleneksel bayram kutlamaları, şenlikler yapıldı.

Ayrıca Kerboran'a bağlı köylerin halkı da ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. Sömürgecilerin engelleme girişimlerine rağmen, yollarına devam eden köylüler, ancak takviye birlikler gelip de yollarının önüne büyük bir barikat kurduktan sonra ilçeye giremediler. Bunun üzerine kitleler köylerine geri dönerek büyük bayram şenlikleri düzenlediler.

189- 15 Ağustos 1991. Sêrt şehir merkezinde esnaf ilk kez büyük çapta kepenk kapatma eylemi yaptı. Sêrt'e bağlı bazı köylerin halkı da, şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti. Ancak yolları sömürgeciler tarafından kesildiği için şehre giremediler.

190- 15 Ağustos 1991. Êlih şehir merkezinde de esnaflar kepenkleri kapattılar, yer yer de 15 Ağustos'u kutlamak amacıyla toplantılar yapıldı.

191- 15 Ağustos 1991. Amed şehir merkezinde bazı semtlerde esnaflar kepenklerini açmadılar. Ayrıca yapılan bir düğün de, 15 Ağustos Atılımı'nı kutlama gösterisine dönüştürüldü. Düğüne katılan yurtseverler, hep birlikte marş söyleyip sloganlar attı. Düğün yerinin bir miting alanına dönüşmesi ve göndere ERNK bayrağının çekilmesi üzerine bazı yurtseverler gözaltına alındı.

192- 15 Ağustos 1991. Rîha şehir merkezinde korsan gösteriler yapıldı.

193- 15 Ağustos 1991. İzmir'in bazı semtlerinde esnaflar kepenkleri kapattı, yer yer de korsan gösteriler oldu.

194- 16 Ağustos 1991. 15 Ağustos günü gözaltına alınan yurtseverlerin serbest bırakılması amacıyla Midyad'a bağlı Kerşafê, Deywan ve Selhê köylüleri şehir merkezine yürüyerek Hükümet Konağı önünde protesto gösterisi yaptı. Yaklaşık 100 dolayındaki yurtsever, gözaltına alınanların hemen mahkemeye çıkarılarak serbest bırakılmasını talep etti. Talepleri yerine getirilmeden hiçbir yere ayrılmayacaklarını açıklayan kitlelerin kararlı tavırları üzerine sömürgeciler gözaltına aldıkları yurtseverleri serbest bırakmak zorunda kaldılar.

195- 28 Ağustos 1991. Kontr-gerilla tarafından katledilen Nisêbin'e bağlı Dêrê(Akağıl) köyünden şehit ARGK gerillası **M. Salih YİĞİT (Battal)**'in ağabeyi **İsmail YİĞİT** için kitlesel bir cenaze töreni düzenlendi. Törene binlerce yurtsever katıldı.

196- 30 Ağustos 1991. Sêrt esnafı, sömürgecilerin tüm dayatma ve tehditlerine rağmen, "Zafer Bayramı" dolayısıyla dükkanlarına TC bayrağını asmayı reddetti.

197- 30 Ağustos 1991. Cizîra Botan halkı da, "Zafer Bayramı" törenlerine katılmadı. Esnaflar dükkanlarına TC bayrağını asmayı reddetti.

198- 30 Ağustos 1991. TC'nin "30 Ağustos Zafer Bayramı" kutlama törenleri, Licê halkı tarafından protesto edildi. Öğrenciler okullara gitmedi. Halk törenlere katılmadı. Düzenlenen resmi geçit sırasında çocuklar askerleri taşladı.

199- 6 Eylül 1991. Misric(Kurtalan)'e bağlı Hishis(Gözpınar) köyünde bulunan gerillaların ihbar edilmesi sonucu çıkan çarpışmada 2 düşman askeri öldürüldü, 7'si de ağır yaralandı. Saatlerce süren ve düşmanın çok büyük bir güç yığarak ağır silahlar kullandığı çarpışmada **Tahir EKİNCİ (Davut)**, **Erol ER-DOĞAN (Mazhar)**, **Mehmet Emin GÜNDÜZ (Erdal)** ile **Rizgar** kod adlı 4 gerilla şehit düştü. Ayrıca, gerillaların bulunduğu evin sahibinin akrabalarından **Ahmet İÇKE** adlı bir yurtsever de sömürgeciler tarafından katledildi.

Gerillaların şahadeti Hishis köyü halkını ayağa kaldırdı. Yaklaşık 1000 dolayında köylü Misric şehir merkezine doğru yürüyüşe başladı. Sömürgecilerin engellemek istemesi üzerine çıkan karşılıklı çatışmada halktan ve düşmandan yaralananlar oldu.

Gerillaların şehit düşmesi ve köylülerin yürüyüşe geçmelerinin duyulması ardından, Misric şehir merkezinde de 6 bin kişilik bir kitle sömürgeciliği protesto yürüyüşüne başladı. Gösterilerin başlamasıyla birlikte ilçe esnafı kepenklerini kapattı, araç sahipleri de kontaklarını kapatarak gösterilere katıldı. Kitlelerin giderek büyümesi ve yürüyüşün engellenememesi karşısında, sömürgeciler yine çareyi halkın üzerine ateş açmakta buldular. Bu ateşle 10-11 yaşlarında **Ömür ERİŞ** adlı bir çocuk şehit düştü. 150 civarında yurtsever de gözaltına alındı.

Bu olaylar üzerine esnafın kepenk kapatma eylemi 11 Eylül'e kadar devam etti. Binlerce yurtsever konvoylar halinde şehit **Ömür ERİŞ**'in ailesine taziyeye gitti. Kitlesel direnişler günlerce sürdü. Halk, şehit gerillaların cenazelerini kitlesel törenle toprağa vermek için sonuna kadar direndi. Ancak buna rağmen verilmeyince de çok sayıda avukat tutarak mahkemeye başvurdu.

200- 7 Eylül 1991. Dördü Muş yöresindeki çarpışmalarda, biri de Dara Hênê ilçesi yakınlarındaki çarpışmada şehit düşen 5 ARGK gerillası için Licê şehir merkezinde büyük bir cenaze töreni düzenlendi. Şehitler binlerce yurtseverin katılımıyla ulusal kurtuluşçu sloganlar ve marşlar eşliğinde toprağa verildi.

9 Eylül günü de, geleneksel üçüncü gün ziyaretleri çerçevesinde 10 bin dolayında yurtsever, şehitlerin mezarları başında toplanarak büyük bir gösteri yaptılar. ERNK bayrağının taşındığı, ***"Şehîdên me bê mirin in"***, ***"Bijî PKK"***, ***"Bijî Serok APO"*** sloganlarının atıldığı gösteri sırasında, sömürgeci güçler mezarlıktaki kitleyi çembere alarak ERNK bayraklarının teslim edilmesini istediler. Kitleler ise, buna, ***"Bayrağımız namusumuzdur"*** sloganıyla karşılık verdiler. Halkın, ***"Bizler ölümü göze alarak buraya geldik, bizi ölümle korkutamazsınız. Ölürüz ama bayrağımızı teslim etmeyiz"*** sözleriyle ifade ettikleri kararlılıkları karşısında sömürgeciler kuşatmayı kaldırmak zorunda kaldılar.

Serîhildan şehitlerimiz

Kudret FİLİZ

12 Aralık 1990 tarihinde Licê serîhildanında şehit düşen **Kudret FİLİZ**, Licê'nin Daxblo köyündendi. Şehit **Kudret FİLİZ**'in en büyüğü 12, en küçüğü 2 yaşında toplam 6 çocuğu vardı. Licê köylülerinin sömürgeci devlet terörünü protesto yürüyüşüne düğüne gider gibi gitti. Çocuklarını felçli olan kocasının yanında bırakarak büyük bir coşkuyla serîhildana katılan **Kudret FİLİZ**, sömürgeci güçlerin halkın üzerine açtığı yaylım ateşiyle şehit düştü. Cenazesi, halkın yeni bir serîhildanına yol açarak büyük bir kitlesellikle toprağa verildi.

Hadi DALAN

12 yaşında bir çocuktu Licê serîhildanında şehit düştüğünde. Licê köylülerinin 12 Aralık günü yaptıkları görkemli yürüyüşte O da vardı. Düşman, halkın üzerine açtığı ateşle yetinmedi, çünkü bu halkın daha büyük bir kitlesellikle serîhildana katılmasına yol açmıştı. Panzerlerini sürdüler kitlelerin üzerine. **Hadi DALAN**, elinde taş bağımsızlık sloganları haykırırken panzerlerin paletleri altında kalarak şehit düştü.

Kudret Filiz'in cenaze töreni

Salih TALAYHAN

Şirnex serîhildanı şehitlerinden **Salih TALAYHAN** 17 yaşında bir gençti. Sömürgeci baskı, zulüm ve sömürü artık dayanılmaz noktaya gelmiş, halk buna karşı ayaklanmıştı. İçlerinde **Salih** de vardı. Düşman, halkın gücü karşısında çılgına döndü. Kitleleri taramakta buldu çareyi ve **Salih** şehit düştü. 28 Şubat 1991 tarihi, genç **Salih**'in şahadetini yazdı sayfalarına. Düşman, **Salih**'in cenazesini sessizce gömdü aynı gece. Ama halk yine de ertesi gün mezarlığa koştu ve tören düzenledi şehitlerine yaraşır. **Salih TALAYHAN**'ın babası, şehit oğlunun mezarı başında yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Oğlum şehit oldu, namus yoluna gitti. Şerefli olan herkesi silahını almaya ve direnmeye çağırıyorum."

Şeyhmus YORGA

28 Şubat 1991'de Şirnex serîhildanında şehit düşen yurtseverlerden biri de **Şeyhmus**'du. 19 yaşında, ömrünün baharında bir gençti. Düşman cenazesini ailesine vermedi. 1 Mart sabahı sessizce gömdü yine. Ama halk durumu öğrenir öğrenmez akın akın mezarlığa gitti ve tören düzenledi. Binlerce kişi birleşerek her iki şehidin ailelerini de ziyaret etti. Düşmana karşı ortak mücadele, ulusal birlik, dayanışma ve direniş ruhunun yaratıcısı şehitler bunun harcı oldular.

Ahmet GÜLEÇ

6 Mart 1991'de Hezex(İdil) serîhildanında şehit düşen **Ahmet GÜLEÇ**, 18 yaşında, lise 2. sınıf öğrencisiydi. Düşman, Hezex ve köylerinde vahşet uygu-

luyor, yapmadığını bırakmıyordu halka. 4 Mart günü yaşananlar bardağı taşıran son damla oldu. 6 Mart sabahı, **Ahmet**, babasına, *"Köylerimizde baskı ve işkence yapılıyor. Biz bu baskıları protesto*

etmek için yürüyüş yapacağız" dedi ve çıktı evden. Binlerce yurtsever, sömürgeciliği lanetleyen, bağımsızlık ve özgürlük özlemlerini, taleplerini dile getiren sloganlarla yürüyüşe başladığında **Ahmet** en öndeydi. Düşman halkın üzerine ateş açtığında da ilk şehit düşen **Ahmet** oldu. Düşman, cansız bedeninden bile korkarak alelacele Hezex'ten çıkardı cenazeyi. Ailesi, Hezex'in Ereban(Karalar) köyünde buldu cenazesini. Hezex'e getirip törenle hep birlikte gömmek, uğruna şehit düştüğü toprağa kendi elleriyle vermek istediler. Düşman yine başlarındaydı oli silahlı ve köyden çıkarmadı. Ama halk, büyük kitleler halinde **Ahmet**'in mezarını ziyaret ederek düşmana karşı mücadele azmini bileldi.

Ekrem ORUÇ

24 yaşındaki **Ekrem ORUÇ**, Hezex'in Hespist köyündendi. Kendi köyünde ve çevre köylerde yoğunlaşan sömürgeci baskı ve zulüm karşısında ayağa kalkan ve sömürgeciliği lanetleyen binlerce insandan biriydi. 4 Mart 1991 günü meydana gelen Hezex serihildanında sömürgecilerin açtığı ateş sonucu ağır yaralandı.

Düşmanın bütün engelleme çabalarına rağmen, yurtseverler tarafından hastaneye kaldırıldı. Ancak bu arada çok kan kaybetmişti. Bunun için kana ihtiyacı olduğunu duyan Cizira Botanlılar, hastanenin önünde toplandılar ve hep birlikte **Ekrem**'i kendi kanlarıyla kurtarmaya çalıştılar. Fakat müdahaleler bir sonuç vermedi ve **Ekrem** şehit düştü.

Ekrem'in cenazesi kendi köyü olan Hespist'te sömürgeciler tarafından sessizce gömülmek istendiyse de, halk buna izin vermedi ve görkemli bir cenaze töreniyle şehidini toprağa verdi.

Rukiye BOZKURT

7 Mart 1991 günü tüm Kerboran (Dargeçit) köyleriyle birlikte ayağa kalkmış, sömürgeciliği protesto ediyor, bağımsızlık ve özgürlük taleplerini haykırıyordu tüm dünyaya. Türk sömürgeciliğine

ait bütün binalar taşlanıyor, halk sömürgeciliği herşeyiyle reddettiğini ortaya koyuyordu. Sömürgecilerin halkın üzerine ateş açması uzun sürmedi. Düşmanın açtığı ateşle Xelilan köyünden olup da Kerboran'da oturmakta olan **Rukiye BOZKURT** şehit düştü. **Rukiye**'nin şahadeti, Kerboran'daki kitle direnişinin Mart ayı boyunca kesintisiz devam etmesinin kıvılcımı oldu.

8 Mart günü, en az 3 bin yurtseverin katılımıyla düzenlenen cenaze töreninde konuşan eşi, **Rukiye**'nin Kürdistan yolunda şehit olduğunu ve bundan gurur duyduğunu söylüyordu. Aynı gün Xelilan köyünde de binlerce köylü, **Rukiye** için cenaze töreni düzenliyor, kendilerini engellemek isteyen sömürgeci askerlerle çatışmaya giriyordu.

Abdurrahim ÇİÇEK

15 Mart 1991'de Kerboran'ın köylerinden binlerce kişi toplanmış, **Rukiye BOZKURT**'un ailesine taziyeye gidiyordu. Doğal olarak bu toplu yürüyüş, aynı zamanda sömürgeciliği ve uygulamalarını protesto amacını da taşıyor, halkın ulusal birlik, direniş ve mücadele azmini ortaya koyuyordu. Düşman güçleri ateş açtılar kitlelerin üzerine. 22 yaşındaki **Abdurrahim ÇİÇEK** vuruluyor, düşman engellemelerinden dolayı kan kaybından şehit düşüyordu.

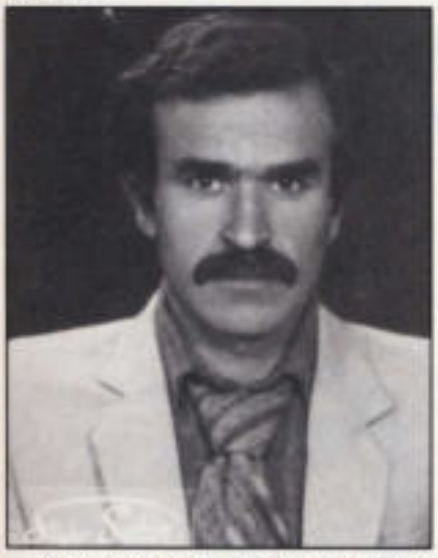

16 Mart günü, ilçede sokağa çıkma yasağı olmasına ve şehre giriş çıkışlar durdurulmasına rağmen Kerboran halkı ve çevre köylerden gelen binlerce kişi, şehit **Abdurrahman ÇİÇEK** için büyük bir cenaze töreni düzenliyor, düşmanın hiçbir baskısına boyun eğmeden mücadelede ve kazanmakta kararlı olduğunu ortaya koyuyordu. Şehidin cenazesinin ERNK bayrağına sarılması ve çok çeşitli yerleşim birimlerinden gelen insanların ortak mücadele etrafında kenetlenmeleri herkesi çok duygulandırıyor ve sevindiriyordu. **Abdurrahim ÇİÇEK**'in ağabeyi, *"Şimdiye kadar en az 10 bin kişi taziyeye geldi. Gelenlerin çok büyük kesimini tanımıyorum. Demek ki, mesele ulusal onur meselesi olmuştur"* diyerek gerçeğin çok küçük bir kısmını dile getirmeye çalışıyordu.

Ali TURAN

Aslen Hezex'in Dupiç köyünden olan **Ali TURAN**, Nisêbin Newroz serihildanında şehit düştü. Onbinlerce yurtseverin katıldığı Newroz kutlamaları sırasında düşmanın açtığı ateş sonucu şehit düştüğünde, elinde hala atılmaya hazır bir

taşı sıkıyordu. Yanında bulunan annesi, olağanüstü bir soğukkanlılıkla, *"Oğlum sen bu taşı atamadın, ama ben senin yerine atarım"* diyerek Kürdistan'da şehit analarının nasıl olması gerektiğini gösteriyordu.

Anne Zeynep Turan, oğlunun şerefli bir yolda öldüğüne sevindiğini belirterek şunları söylüyordu: *"Oğlum Ali 15 yıl şoförlük yaptı. Hiç bir kaza geçirmedi. Namusu ve şerefiyle çalışan bir insandı. Ama her şeyden önce halkını seven, haksızlığı kabul etmeyen bir kişiliğe sahipti. Böylesi şerefli bir yolda şehit düştüğü için memnunluk duyuyorum."* Eşi Emine Turan ise, zılgıtlar atarak eşinin cenazesini toprağa verirken, *"Kürt halkının verdiği mücadele için eşimin hayatını kaybetmesine hiç bir zaman üzülmeyeceğim. 2 çocuğumu da Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi için eğitip babaları gibi şerefli bir hayat sürmelerinden yana olacağım"* diyordu.

Canan ÖNEN

Canan 8 yaşında bir kız çocuğuydu. Ama ülkesindeki koşullar onun çocukluğunu yaşamasına fırsat tanımıyor, daha doğuşundan itibaren kendisini mücadelenin içinde buluyor, mücadeleyle birlikte büyüyordu. Mayıs ayında Kürdistan genelinde bazı metropol kentlerinde "Anti-terör Yasası"na karşı başlatılan açlık grevlerine Dêrika Çiyayê Mazî halkı da katılmıştı. Ancak düşman, açlık grevcilerine saldırmış ve engellemek için yoğun bir baskı ve terör uyguluyordu. Bunun üzerine Dêrika Çiyayê Mazî halkı ayağa kalkarak oturma eyleminden karşılıklı taşlı-sopalı çatışmaya kadar sömürgeciliğe başkaldırdı. Düşman, halkın üzerine ateş açarak direnişi kırmaya çalıştı. Bu arada **Canan**'ın vurulduğu ve hatta kol ve bacaklarının kırıldığı ortalık sakinleştikten sonra açığa çıktı. Tarih, 31 Mayıs 1991'di.

Emine Rindê LATİFECİ

8 Haziran 1991 günü Hezro halkı, bayrama gider gibi şehit düşen **Şinasi ŞANS (Zerdeşt)** yoldaşın Farqin'deki ailesine taziyeye gitmeye hazırlandı. Ancak kitle yürüyüşe geçtikten kısa süre sonra sömürgeciler tarafından önü kesildi. Karşılıklı taşlı-sopalı çatışmalar başladı. Bu durumun duyulması üzerine çevre köylerden toplanan binlerce kişi Hezro ilçe merkezine yürüdü. İlçe halkı da ayağa kalkmıştı. Hezro'daki bu serîhildan sırasında sömürgecilerin açtıkları ateş sonucu 13 yaşındaki **Emine Rindê LATİFECİ** ağır yaralandı.

25 Haziran günü Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi altındayken kurtarılamayarak şehit düştü.

Küçük **Rindê**'nin cenazesi Hezro'dan gelen kitleler tarafından alınarak ilçe merkezinde en az 1000 kişinin katıldığı ve ulusal bağımsızlık ve özgürlük sloganlarının haykırıldığı görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

Behzat ÖZKAN

1977 Amed doğumlu olan **Behzat ÖZKAN**, 10 Temmuz 1991'de büyük Amed serîhildanında sömürgeci güçlerin açtıkları ateşle vurularak şehit oldu. Amed, 10 Temmuz günü yediden yetmişe ayaktaydı. Kürdistan'ın dört bir yanından akın akın gelen yurtseverlerle doluydu. Sömürgeci ölüm mangaları tarafından evinden alınarak alçakça katledilen büyük halk önderi ve politikacısı **Vedat AYDIN**'ın cenaze töreni, Kürdistan halkını birleştiriyor, halkın ortak bağımsızlık iradesinin dünyaya ilan edildiği görkemli bir serîhildan oluyordu.

14 yaşındaki **Behzat** da bu tarihi güne ve eyleme katılanlar arasındaydı. Sömürgecilerin açtığı kurşunla önce boynundan yaralandı. O anda yardım istedi, çevresinde olanlardan. Ancak kitlelerden önce sömürgeci polis ve özel timler gitti yanına ve yaraladıkları yetmiyormuş gibi, bu kez de vahşice saldırarak dövmeye başladılar. Amed serîhildanının genç neferi sömürgeci düşmanın bu vahşi saldırılarıyla şehit düştü.

Nevzat KELEKÇİ

Amed serîhildanında şehit düşen yurtseverlerden biri de **Nevzat KELEKÇİ**'dir. Düşmanın barbarca saldırıları sonucu şehit düşen **Nevzat**'ın adı bile açıklanmadı önce. Başka bir isim öne sürüldü. Ancak ailesi oğlunu arıyor, bulmak için her şeyi yapıyordu. Bunun üzerine Mehmet Angar adıyla sömürgeciler tarafından işlem gören **Nevzat**'ın cenazesi ailesine verilmek zorunda kalındı. Ailesi, **Vedat AYDIN**'ın da gömülü bulunduğu Mardin Kapı Mezarlığı'nda büyük bir cenaze töreni düzenleyerek, oğullarını başka yere taşımayacaklarını, O'nu **Vedat AYDIN**'dan ayırmak istemediklerini söyledi. Cenaze töreninde yapılan konuşmada, ***"Nevzat**'ın şahadeti Kürt halkının özgür yaşam için ödediği bir bedeldir. Bu bedel ne kadar ağır olursa olsun, Kürt halkı bu hakka sahip oluncaya kadar her türlü zorluğu göğüs-*

leyecektir" denildi.

Nevzat'ın babası Ramazan Kelekçi de, taziyeye gelenlere, *"Oğlum hepimizin şehididir. Vatandan daha değerli değildir"* diyordu.

Bahattin TUFAN

10 Temmuz 1991'de büyük Amed serihildanında şehit oldu.

Zülfikar YAĞIN

10 Temmuz 1991'de büyük Amed serihildanında şehit düştü.

Havze EKİNCİ

Amed serihildanının tek kadın şehidi 55 yaşındaki **Havze EKİNCİ**, serihildan sırasında ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Ancak ileriki günlerde kurtarılamayarak şehit düştü.

Mustafa ATAN

Amed serihildanında sömürgecilerin ateş açması üzerine ağır yaralandı. Serihildandan kısa süre sonra kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak şehit düştü.

Yusra AKBAL

Nisêbin köylüleri 12 Ağustos 1991 günü birleşerek 6 bin dolayında büyük bir kitle halinde Stîlê(Akarsu) bucağına doğru yürüyüşe geçti. Köylüler, Türk sömürgeciliğinin halk üzerindeki baskı ve zulmünü, Güney Kürdistan'a saldırısını protesto ediyorlardı. Halk, sömürgeciliği lanetleyen, bağımsızlık ve özgürlük taleplerini dile getiren sloganlar haykırıyordu. Sömürgeciler bu görkemli yürüyüşü durduramayınca çareyi halkın üzerine ateş açmakta buldular. 4 çocuk annesi ve hamile **Yusra AKBAL** düşmanın açtığı ateş sonucu şehit düştü.

13 Ağustos günü 24 yaşındaki şehit **Yusra AKBAL**'ın cenazesi en az 6 bin kişinin katıldığı büyük bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

Salih KOÇ

13 Ağustos günü Misric(Kurtalan) köylüleri, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını, baskı ve işkenceleri protesto amacıyla Misric şehir merkezine yürüyordu. Yolu uzundu kitlelerin, önce Misric'e, ardından da Êlih üzerinden Amed'e kadar yürüyecek, seslerini tüm dünyaya duyuracaklardı. Ancak sömürgeci güçler, kitleler daha Misric'e ulaşmadan barikatlar kurdular önlerine. Halkın gücüyle barikatların birer birer kırıldığını gören sömürgeci güçler bu kez de halkın üzerine ateş açmaya başladılar.

Düşmanın kitlelerin üzerine ateş açması sonucu 50 yaşlarındaki **Salih KOÇ** şehit düştü. Misric serihildanı şehidi **Salih KOÇ**'un cenazesi, doğum yeri olan Ewtê(Çelikbaşı) köyünün Rikniyê mezrasında büyük bir kitlenin katıldığı görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

Ömür ERİŞ

Ömür, ilkokul 4. sınıf öğrencisi 10 yaşında hayat dolu bir çocuktu. Aynı zamanda düşmana öfke ve kin doluydu **Ömür,** yani halkımızın küçük generallerinden biri.

Ona sordum: "Baban nerde?"
- Düşman vurdu.

Ona sordum: "Anan nerde?"
- Düşman boğdu.

Ona sordum: "Karın nerde?"
- Obüs parçaladı.
Bebemiz vardı karnında.

Ona sordum: "Evin nerde?"
- Düşman yaktı.

Ona sordum: "Ya köyün?"
- Ora bomboş bir toprak.
Düşman geldi, sürdü
başka köye bütün halkı.

Ona sordum: "Gidiş nereye?"
Gözlerini kuruladı.
Güldü gevrek gevrek.

- Tek yol kaldı bana, tek
Tüm halkın tek yolu:
Düşmanı tepelemek.

Misric halkı yine ayaktaydı 5 Eylül günü. Hishis köyünde büyük bir çarpışma çıkmış, dört ARGK gerillası şehit düşmüş, ancak gerillaların cenazelerinin verilmemesi üzerine köylüler Misric'e doğru yürümeye başlamışlardı aynı gün. Misric halkı da katıldı buna. Eylemler 6 Eylül günü de devam ediyordu. Misric'te toplanan köylüler ve ilçe halkı, cenazelerin verilmemesini ve sömürgeciliği protesto ediyordu. Düşman yine her zamanki gibi, halkın serihildanını engelleyemeyince bu kez ateş açmaya başladı. Açılan ateş sonucu çok sayıda yurtsever yaralandı.

Ömür'ü ise, özel timler özel hedef seçmişlerdi. Kovaladılar önce, yakaladıkları anda da barbarca kurşuna dizerek katlettiler. Küçük **Ömür**, 6 Eylül 1991 günü şehit düştü.

Büyük halk önderi Vedat AYDIN yoldaş halkımızın serîhildanlarında yaşıyor

1953 yılında Amed'in Bismil ilçesine bağlı Kurt-Haci köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğan **Vedat AYDIN** yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini Bismil'de yaptı. Ardından Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümü'nü bitirerek öğretmen oldu.

Vedat yoldaş, öğrencilik yıllarında reformistlerin saflarında yer aldı, fakat sömürgeciliğe ve feodalizme karşı mücadelede içinde yer aldığı eğilimin tersine aktif bir tutum sergiledi.

12 Eylül askeri-faşist cuntasının işbaşına geçmesinden sonra, O da tutuklanarak Amed zindanına konuldu. Zindanda bulunduğu yıllar boyunca, saflarından geldiği DDKD gibi reformist küçük-burjuva bir örgütün şeflerinin tersine teslimiyeti değil, direnişi seçti. Onursuz bir boyuneğişi değil, onurlu bir direnişi sergiledi. Amed zindanında düşmanın vahşi baskı ve işkenceleri, kişiliksizleştirme politikaları karşısındaki direnişiyle, içinden çıktığı reformist, teslimiyetçi eğilimle kendi arasında da kopuşmalar başlamış oldu.

Vedat yoldaş, 1984 yılında cezaevinden tahliye oldu. Bu dönem, PKK önderliğinde gerçekleştirilen 15 Ağustos Atılımı'yla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin de yeni bir aşamasının başlangıcıydı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi karşısında düşman, çareyi halk kitlelerine saldırmakta buluyor, baskı, işkence ve vahşette hiç bir sınır tanımıyordu. Sömürgeci-faşist düşmanın Kürdistan'daki dizginsiz vahşetine ve insan hakları ihlallerine sessiz kalmak, suça ortak olmak demekti. **Vedat** yoldaş, bu insanlık suçuna ortak olmadı. Gerçek bir aydın olmanın sorumluluğuyla hareket ederek Amed ve çevresinde İnsan Hakları Derneği'ni örgütleme çalışmalarına katıldı. 1989 yılında İHD Amed Şubesi'nin Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi. Dernek bünyesinde yürüttüğü faaliyetleriyle, düşmanın halkımıza yönelik işkence, katliam ve baskı uygulamalarının açığa çıkarılarak teşhir edilmesinde büyük rol oynadı. TC'nin Kürdistan'da işlediği insanlık suçlarını açığa çıkarma çalışmalarında karşılaştığı engeller hiç de az değildi. Özel tim terörü, baskı, tehdit ve gözdağları birbirini kovaladı. Ancak, O, zaten direniş içinde pişmiş, halkına, ülkesine ve insanlığa karşı sorumluluk duyan, devrime inanmış bir devrimci aydındı; bu nedenle de sürekli olarak direniş ve mücadele yolunu seçti. Yapabileceklerinin en iyisini yapmaya çalıştı.

Vedat yoldaş, yaptıklarının yeterli olmadığını kendisi de biliyordu. Kürdistan'da ve Türkiye'de insanların biraz nefes alabilmesini, sınırlı da olsa legal faaliyetler yürütebilmesini isimsiz kahraman olmayı göze alarak şehit düşen ARGK gerillalarının büyük özveri ve kahramanlıkla yürüttükleri mücadeleye bağlıyor ve buna sonuna kadar bağlı kalacağını vurguluyordu. Ki yaşamı da bunun kanıtı oldu.

28 Ekim 1990'da Ankara'da yapılan İHD 3. Genel Kongresi, Türkiye'de Kürdistan sorununun ilk kez legal bir platformda böylesine açıklıkla dile getirildiği, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin meşruluğunun alenen savunulduğu ve bu yürekli çıkışların yurtsever Kürt aydınlarınca gerçekleştirildiği bir platform oldu. Kongreye katılan herkes, bunu Kürdistan kongresi olarak adlandırıyor, Kürdistan'dan gelen delegeleri "Kürdistan delegasyonu" olarak tanıyor ve onların konuşmalarını büyük bir ilgi ve sempatiyle, biraz da suçluluk duygusuyla dinliyordu. Bu kongrede **Vedat AYDIN** yoldaşın rolü büyüktü. Daha Ankara'ya doğru yola çıkarken, birçok arkadaşı gibi O da, sorunları açık bir biçimde ortaya koyacaklarını, bunların bedelleri neyse onu da ödeyeceklerini söylüyordu. Nitekim söylediğini de gerçekleştirdi. Kürdistan halkının sorunlarını, sömürgeci Türk devlet terörünü Kürtçe olarak anlattı Kongre'de. Engelleme çabalarına aldırmadı. Kürtçe konuştuğu için daha salonda gözaltına alınmak istendiyse de, delegelerin büyük çoğunluğu **Vedat** yoldaşa sahip çıkarak vermedi ve polisin tavrını protesto etti. İstediğini gerçekleştiremeyen polisler, O'nu salon çıkışında gözaltına aldılar ve hemen tutukladı.

18 Aralık 1990'da mahkemeye çıkarılan **Vedat** yoldaş, hakimin sorduğu tüm sorulara Kürtçe karşılık veriyordu. İşin içinden çıkamayan hakim, tutanağa *"Sarık anlaşılmayan bir dilde beyanda bulundu, hatta bu durum tutanağa geçerken gülümsedi"* diye geçirtiyor, **Vedat** yoldaş da bunun üzerine, Kürtçe olarak, *"Ben Türkçe değil, Kürtçe gülümsedim"* diye cevap veriyordu. **Vedat** yoldaşın kararlılığı karşısında çaresiz kalan sömürgeciler, sonuçta O'nu serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Evet, **Vedat** yoldaş, insan haklarına sahip çıkma iddiasıyla kurulan İHD 3. Genel Kongresi'nde kendi dilinde konuşmaya özen gösteriyordu. Ama bu, ulusal bağımsızlık ve özgürlük taleplerinden soyut, tek başına dili esas alan bir tavır değildi. Tam tersine kongreye katılan diğer yurtsever aydınlarla aralarındaki işbölümünün bir gereğiydi ve yaptığı konuşmada da ulusal bağımsızlık ve özgürlük talebini dile getiriyor, bunun için verilen ulusal kurtuluş mücadelesinin meşruluğunu savunuyor ve daha ilk sözünde ödenmesi gereken tüm bedelleri ödemeye hazır olduğunu vurguluyordu.

Vedat yoldaş, tahliye olduktan sonra da insan haklarını savunmaya devam etti. Partimiz önderliğindeki ulusal bağımsızlıkçı politika ve mücadeleye sarsılmaz bir bağlılık ve inançla önüne çıkan engelleri aşmasını bildi ve giderek gerçek bir halk önderi olduğunu kanıtladı.

Artık şehit düşen gerillaların cenaze törenlerinde **Vedat** yoldaş vardı. Konuşmalar yapıyor, halka ne pahasına olursa olsun şehitlerine ve mücadelesine sahip çıkması çağrısı yapıyor ve buna bizzat önderlik ediyordu. Şöyle diyordu **Vedat** yoldaş şehit gerillaların cenaze törenlerinde:

"Artık ağlamayın şehitlerin arkasından, yas tutmayın, kırmızı, yeşil ve sarı renkli entarilerinizi giyin, halaylar çekin, tüfeklerle yollayın şehitleri."

Amed HEP İl Kongresi'nde delegelerin büyük çoğunluğunun oylarıyla **Vedat** yoldaşın il başkanı seçilmesi, reformist güçlerin kendi eğilimlerini hakim kılma çabalarını da boşa çıkardı. Kongreye kadar alttan alta kulis faaliyetleri yürüterek kongrede kendi eğilimlerini egemen kılmaya isteyen bu güçler, demokratik bir işleyişi bile hazmedemeyip bu kez *"Biz Vedat'ın hangi örgütün hesabına çalıştığını biliyoruz"* diyerek doğrudan hedef göstermeye başladılar. Yasalar çerçevesinde ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet etmeye çalışan, kendi yasalarını bile ayaklar altına alan TC'nin her türlü engelleme çabalarını boşa çıkararak baskı, tehdit ve şantajlara boyun eğmeyen **Vedat** yoldaşın bu kararlılığı hem reformist güçleri ve hem de TC sömürgeciliğini bir hayli ürkütmüştü.

Kürdistan çapında devlet terörü daha da tırmandırılıyor, insanlar katlediliyor, yurtsever-ilerici basın organları ve kişilerin büro ve otoları bombalanıyordu.

Bu kontr-gerilla terörüne karşı çıkanların başında yine **Vedat** yoldaş vardı. Yapılan basın açıklamalarıyla TC terörü teşhir ediliyor, kitleler tavır almaya çağrılıyor, diğer yandan da teröre maruz kalan yurtseverlerle dayanışma geliştiriliyordu. 5 Temmuz günü, birkaç gün önce arabasına konulan bombayla ağır yaralanan Êlih(Batman) İHD Yönetim Kurulu'ndan **Sıddık Tan** ve oğlunu Amed'deki bir hastanede ziyarete en az 2 bin kişilik bir kitleyle birlikte gitti. Sömürgeciler kitleleri içeri sokmadılar. Buna karşın **Vedat** yoldaş, hastane önünde bekleyen kitlelerle orayı bir miting alanına çevirerek sömürgeci devlet terörüne karşı durulması, ulusal birlik, direniş ve bağımsızlık mücadelesine destek sunulması ve sömürgeciliğe karşı birlik ruhuyla hareket edilmesi çağrısı yapıyordu yaptığı konuşmada. Bu sömürgecileri daha da çıldırttı. **Vedat** yoldaş, gözünü kırpmadan ölüme meydan okuyor, direnişin yükseltilmesi için elinden geleni yapıyordu.

5 Temmuz günü gece geç saatlerde evine gelen bir kontr-gerilla timi **Vedat** yoldaşı evinden aldı. Ertesi gün ve sonrasındaki birkaç gün boyunca **Vedat** yoldaşın nerede olduğu sorularına, TC'nin resmi yetkilileri hiçbir yanıt vermeyerek, gözaltına alınmadığını iddia ettiler. Ancak **Vedat** yoldaşı gözaltına alan ölüm mangaları, O'nu korkunç işkencelerden geçirip, kol ve bacaklarını kırdıktan sonra kurşuna dizerek Maden-Erxeni karayolunda bulunan bir köprünün altına atmışlardı. 8 Temmuz günü cesedi bulundu burada.

Birîn dayê Vedat birîn
Hûn negirîn em namirîn
Vedat kuştin bi keviran
Li cem tune heval û biran

Vedat gula Amed li Kurdistan e
Ala rengîn lê pêçan e
Ala rengîn lê badan e
Sekinîn li huzura Agit,
Komutanê Botan e

Vedat yoldaşın böylesine bir barbarlıkla katledilmesi tüm Kürdistan halkında ve dünya kamuoyunda büyük bir tepkiyle karşılandı. ERNK Amed Örgütü, 10 Temmuz 1991 tarihli bildirisinde TC'nin neden **Vedat AYDIN**'ı hedef seçtiğini şöyle yorumluyordu: ***"Vedat AYDIN**, Diyarbakır gibi ülkemiz devriminde şehir kitlesinin demokrasi mücadelesinin sesini dünyaya duyurmada önemli bir yere sahip olan bir şehirde Kürdistan aydınının oynaması gereken rolü kendinde somutlaştıran bir halk önderiydi. O, devrimimizde aydınların mücadeledeki yerlerinin önemini kavrayan, o sorumlulukla devrimin halkın eseri olduğunu yaşamıyla ortaya koyan örnek bir kişilikti.*

***Vedat AYDIN**, yaşamını Kürdistan halkına adamış, ulusal kurtuluşçu halk hareketine özüyle katılım sağlamış, bunu büyük bir cesaret ve fedakarlıkla, düşmanla yüz yüze, ondan çekinmeden, korkusuzca yürütmüş, halkımızın yetiştirdiği değerli bir kişilikti. O, yıllarca süren zindan yaşamında düşmanın teslim alma çabalarına boyun eğmemiş, halkımızın yaşayan ve gelişen değerlerini tespit ederek ulusal kurtuluşçu anlayışın özgür geleceğin teminatı olduğunu gören bir devrimciydi. O, halkıyla yan yana, hiç bir fedakarlıktan kaçınmadan halk birliğimizin yaratılmasında katkılarını sürdürürken şehit düştü. **Vedat AYDIN**'ın katledilmesi, fasist Türk sömürgecilerinin halkımızın bir nebze özgürleşmesine, insanlık değerlerine sahip olma çabasına ne denli bir tahammülsüzlükle saldırdıklarını bir kez daha gözler önüne sermiştir."*

Başkan APO da, **Vedat** yoldaş hakkında şunları söylüyor: *"Bizim çizgimiz dahilinde Amed'de birşeyler yapmak isteyen ve çok vahşice şehit edilen **Vedat AYDIN** yoldaş çizgimize inanmış birisidir... Çok vahşi biçimde katledilmesi, bize şunu çok açık gösteriyor: Bunlar gerçekten vahşette sınır tanımazlar. Çok somuttur katlediliş tarzı ve O'nun şahsında bir halkın özgürlük umudu katlediliyor. Düşmanın sözümona yasaları vardır. Sözümona demokrasiye açılımı vardır. İşte **Vedat AYDIN**, o çerçevede faaliyet yürütmek istedi. Ama halkına ihanet etmeyerek, özgürlükten vazgeçmeyerek yapmak istedi. Ve kendisine çok vahşice saldırıldı."*

Evet, **Vedat** yoldaş, halkına ihanet etmeden, bağımsızlık ve özgürlük taleplerinden vazgeçmeden, onurlu yaşamından ödün vermeden, korkmadan, yılmadan, düşmanla iç içe, karşı karşıya inançla ve bilinçle pekişmiş bir yürek ve beyinle halkı için, halkının ve ülkesinin kurtuluşu için faaliyet yürüttü. Kürdistan halkı, **Vedat**'ı böyle tanıdı, böyle olduğu için bağrına bastı.

10 Temmuz 1991 Kürdistan tarihinde bir dönüm oldu. **Vedat** yoldaşın cenaze töreni, sadece Amed'te değil, Kürdistan genelinde büyük bir serhildana yol açtı. Halkımız, kendi önderine, bu kahraman şehidine sahip çıkarak O'nu toprağa verirken daha başka evlatlarını da birlikte verdi toprağa.

Kürdistan'ın dünyada yankılanan özgürlük ve bağımsızlık çığlığı oldu **Vedat** yoldaş. **Vedat**'lar çoğaldı, yüzbinlerce **Vedat** Amed'in surlarından ve sokaklarından dünyaya aynı çığlığı haykırdılar.

Zafere kadar bu çığlık asla susmayacak!

TC'nin cinayet günlüğünden

● 20 Temmuz 1990. Şirnex'e bağlı Avyan(Dereler) köyünün Çekçeko(Aralı) mezrasında 18 yaşındaki çoban **Fevzi Kabul**, askerler tarafından kurşuna dizilerek katledildi.

● 5 Ağustos 1990. Girgê Amo(Silopi)'da 13 yaşındaki **Faruk Aktuğ**, özel timler tarafından kurşuna dizilerek katledildi.

● 20 Ağustos 1990. Cizira Botan(Cizre)'da **Gürgin** ... adlı yaşlı bir yurtsever, oğlunun gerilla olması gerekçesiyle özel timler tarafından kurşuna dizilerek katledildi.

● 4 Eylül 1990. Qilaban(Uludere)'da **Halit Benek** adlı yurtsever, düşmanla işbirliği içindeki Mala Bayrê çeteleri tarafından katledildi. Ardından da Türk radyo ve televizyonlarında "çatışmada ölü ele geçen bir terörist" olarak gösterilmeye çalışıldı.

● 5 Eylül 1990. Müş'ta, MİT'in Zengök Oteli'ne yerleştirdiği bombanın patlaması sonucu biri Elihli(Batman) **Mehmet Türkan**, diğeri de Adanalı **Ertan Sevim** adlı iki öğretmen yaşamını yitirdi.

Hüseyin Akaslan

● 5 Eylül 1990. Amed'e bağlı Pîran(Dicle) ilçesinin Kurudere köyü Cemalağa mezrasında 37 yaşındaki **Hüseyin Akaslan** özel timlerce katledildi. Akaslan, yarı felçli ve aklı dengesi bozuk bir köylüydü. Türk basın-yayın organları "çatışmada ölü ele geçirilen bir terörist" olarak verdiler.

● 6 Eylül 1990. Cizira Botan'ın Hoşêr(Düzova) köyünden **Abdurrahim Tanrıbilir** adlı yurtsever, sömürgeciler tarafından götürüldüğü emniyette işkenceyle katledildi.

● 20 Eylül 1990. Dih(Eruh)'in Reşîna(Dikboğaz) köyü yolunda özel timlerce döşenen mayına çarpan motorsiklette bulunan Reşîna köyünden **Abdullah Özer** adlı yurtsever yaşamını yitirdi, **Faik Aydın** da ağır yaralandı.

Abdurrahim Tanrıbilir

● 25 Eylül 1990. Dih'in Basnê(Bozatlı) köyünden **Hasan Kayar, Sabri Ekinci, Kadri Özdemir** ve **Hozan Şen** adlı çobanlar, köyün Bêngov mıntıkası Dulabersiv mevkiinde sömürgeci askerler tarafından tarandı. Bunlardan 1966 doğumlu **Hasan Kayar** yaşamını yitirdi, diğerleri de yaralandılar.

İbrahim Döner

● 28 Eylül 1990. Bêdlîs(Bitlis)'in Xizan ilçesine bağlı Os köyünde imam **İbrahim Döner**, sömürgeciler tarafından camiinin içinde katledildi.

● 12 Kasım 1990. Qaqizman(Kağızman)'da 80 yaşlarındaki **Şamil Yılmaz** işkenceyle katledildi.

● 16 Kasım 1990. Bazarcix'a bağlı Akdemir köyünde ebe **Zöhre Onaylı** ve eşi **İsmail Onaylı**, kendi evlerinde özel timlerce tarandı. **İsmail Onaylı** yaşamını yitirdi.

Yakup Aktaş

● 18 Kasım 1990. Dêrika Çiyayê Mazî(Derik)'den 1966 doğumlu **Yakup Aktaş** adlı yurtsever, gözaltına alındığı Mardin Alay Komutanlığı'nda işkenceyle katledildi.

● Kasım ayı içinde Hezo(Kozluk)'ya bağlı Ayraz(Tosunpınar) köyünden hayvan otlatmaya giden 11 yaşındaki **Ş. Pınar** adlı kız çocuğu, işbirlikçi-çeteler tarafından tecavüz edildikten sonra katledildi.

İsmail Danışan

● 8 Aralık 1990. Çewlik(Bingöl)'e bağlı Gêxi ilçesinin Cünek(Yayladere) nahiyesine bağlı Tarî(Tavuztaş) köyünde 63 yaşındaki **İsmail Danışan** ile 61 yaşındaki eşi **Şagül Danışan** sömürgeciler tarafından sokakta kurşunlanarak katledildiler.

● 14 Aralık 1990. Cizira Botan'ın Derbeciyan köyünde 15 yaşındaki **Şexmus Adlım** adlı yurtsever genç, askerler tarafından kurşunlanarak katledildi.

Şagûl Danışan

Abdulkadir Aslan

Abdulkadir Aslan, Diyarbakır DGM'de tutuksuz yargılandığı bir davanın duruşmasından çıkarken mahkeme binası önünde işbirlikçi çeteler ve kiralık katiller tarafından katledildi. O sırada yanında bulunan **Ramazan Kasırga** adlı yurtsever de yaralandı.

● 24 Aralık 1990. Şirnex'in Biryan(Geçitboynu) köyünün Gevra mezrası yakınlarındaki kömür ocaklarında nöbet tutan 4 bekçiyi kurşunlayan Tatar çeteleri, **Musa Uğur** adlı bekçiyi katlettiler, **Naif Zeyrek** adlı bekçiye de işkence yaptılar.

Ramazan Akdoğan

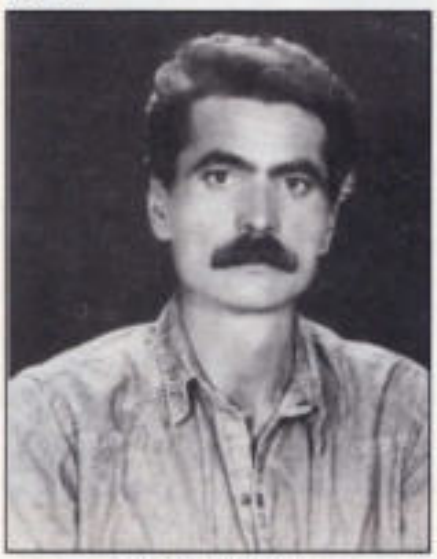

Şêxmus Adlım

● 18 Aralık 1990. Cizira Botan'ın Sisirkê köyünden şehit ARGK gerillası **Adil Aslan (Baran, Yasin)**'ın ağabeyi

Adil Aslan

Tevfik Timurtaş

● 5 Ocak 1991. Cizira Botan'da gözaltına alınan 1957 doğumlu, evli ve 5 çocuk babası **Tevfik Timurtaş**, işkencede katledildikten sonra cesedi Cizira Botan belediyesinin önüne atıldı.

● 12 Şubat 1991. Kırklareli'ndeki 109. Piyade Alayı'nda askerlik yapan 1969 doğumlu Licêli **Ramazan Akdoğan** ile yine 1969 doğumlu Çinarlı **Genco Yavuz** adlı gençler, sadece Kürt oldukları

Genco Yavuz

için katledildiler.

● 22 Şubat 1991. Cizira Botan'a bağlı Narinciyê(Köyceğiz) köyü yakınlarında 7 yurtsever katledildi. Bunlardan **A. Aziz Özdemir** ile **Süphan Özdemir**'in adları biliniyor.

● Şubat ayı ortalarında Dicle nehri kıyısındaki Çêlikê Aliyê Remo köyünde, 18-20 yaşlarındaki bir genç kız köy karakolunun yanındaki bir ağaca asılarak katledildi.

● 14 Mart 1991. Maşmaş(İncesu) köyünden **Ramazan Songel** adlı bir yurtsever, Dêrika Çiyayê Mazî şehir merkezinde çeteler tarafından katledildi.

● 29 Mart 1991. TC ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısı sırasında Qilaban dolaylarında çıkan çarpışmada yaralı olarak esir düşen ARGK gerillası **Haydar Altun** işkenceyle katledildi.

● 31 Mart 1991. **Haşim Sincar**, Bingöl Alay Komutanlığı'nda işkenceyle katledildi.

● 3 Nisan 1991. **Mustafa İlengil**, Ba-

Haydar Altun

zarcix'ta özel tim tarafından katledildi.

● 28 Nisan 1991. Çewlik merkezinde top oynayan çocukları kurşunlayan sömürgeciler 13 yaşındaki **Murat Ardıç**'ı katlettiler.

● 4 Mayıs 1991. Qilaban'ın Mijin köyünün çevresine sömürgeciler tarafından döşenen elektrikli tellere çarpan **Mehmudê Derwêş adlı yurtsever yaşamını yitirdi.**

● 18 Mayıs 1991. Bazarcix'ın Roviyan(Tilkiler) köyünü basan özel timler, **Mehmet Serindağ**'ı katlettiler, eşi **Zehra Serindağ**'ı da ağır yaraladılar.

● 3 Haziran 1991. Gridax(Ağrı)'da **Gülizar Yıldız** özel timler tarafından kurşunlanarak katledildi.

● 9 Haziran 1991. Dêrsim'in Mezgert(Mazgirt) ilçesinde yaralı olarak esir düşen ARGK gerillası **Naki Göksu**, bir binbaşı tarafından köylülerin gözleri önünde kurşuna dizildi.

Ramazan Aslan

● 13 Haziran 1991. Midyad şehir merkezinde **Ramazan Aslan** adlı bir yurtsever özel timler tarafından kurşuna dizilerek katledildi. Ramazan Aslan, daha önce defalarca gözaltına alınıp tutuklanmış, yoğun işkencelerle teslim alınmaya çalışılmış, ama bunların hepsini boşa çıkarmış kararlı, inançlı, direnişçi bir yurtseverdi.

İbrahim Sarıca

● 18 Haziran 1991. Cizîra Botan'ı basan sömürgeciler, şehirde tam bir terör estirdiler. Bu arada gözaltına aldıkları **İbrahim Sarıca** adlı yurtseveri sokak ortasında kurşuna dizerek katlettiler.

● 22 Haziran 1991. Amed şehir merkezinde **Süleyman Gülbol**, polisler tarafından taranarak katledildi.

● 22 Haziran 1991. Mêrdîn(Mardin)'e bağlı Kosar(Kızıltepe) ilçesinde kontr-gerilla tarafından bomba yerleştirilen otoya binen **Mehmet Salih Doğan**, bombanın patlaması sonucu öldü.

Yakup Kara

● 28 Haziran 1991. Qilaban'a bağlı Hêlal(Hilal) bucağı Belediye Başkanı **Yakup Kara** ile yanında bulunan **Ali Benek, Hüseyin Babat, Hamit Kara** ve şoförü **Mehmet Ürün** kontr-gerilla tarafından katledildiler.

Mehmet Kılıç

● 28 Haziran 1991. Şirnex'in Nêrex(Dağkonak) köyünde **Mehmet Kılıç** ve bir misafiri kontr-gerilla tarafından katledildi.

● 30 Haziran 1991. Kerboran'a bağlı Berezewe(Sırt) köyünde **Ramazan Durmaz** adlı yurtsever, askerler tarafından taranarak katledildi, 52 yaşındaki **Ramazan Çelik** de ağır yaralandı.

● Haziran ayı sonlarında Amed'in Pasûr(Kulp) ilçesinde 60 yaşlarındaki **Mehmet** ... isimli akli dengesi yerinde olmayan bir kişi askerlerce kurşunlanarak katledildi.

● 1 Temmuz 1991. Gridax'a bağlı Bazid(Doğubeyazıt)'de **İsmail Efe** ve **Hamit Dönder** adlı yurtseverler katledildi.

Kemal Karatay

● 4 Temmuz 1991. İstanbul/Avcılar'da bir lokantada Kürtçe konuşan **Kemal Karatay** ve **Ali Alpdoğan** adlı gençler, komiser İlyas Kaya tarafından katledildi.

Ali Alpdoğan

● 5 Temmuz 1991. HEP Amed İl Başkanı **Vedat Aydın**, ölüm mangaları tarafından evinden alınarak işkenceyle katledildi. Cesedi, 8 Temmuz günü işkenceyle

Vedat Aydın

parçalanmış ve kurşuna dizilmiş halde Maden-Amed karayolunda bir köprünün altına atılmış olarak bulundu.

● 10 Temmuz 1991. Şirnex'e bağlı Nêrex köyünde **Ömer Kılıç**, kahvede oturduğu sırada taranarak katledildi.

● 11 Temmuz 1991. HEP Amed üyesi **Remzi İl**, polisler tarafından gözaltına alındı. Remzi İl, 12 Temmuz günü Amed şehir merkezinde yoğun işkencelerden geçirildikten sonra koma halinde bir çöplüğe atılmış olarak bulundu. Hastaneye kaldırılan İl, 27 Temmuz'da yaşamını yitirdi.

● 18 Temmuz 1991. Kerboran'da **Ebubekir Baral** adlı 4 yaşındaki çocuk, polisler tarafından taranarak katledildi, 8 yaşındaki ağabeyi **Sabri Baral** ise yaralandı.

● 20 Temmuz 1991. Şirnex'in Biryan köyünden çoban **Osman Ekinci**, Görendoruk Karakolu'nda işkenceyle katledildi.

● 31 Temmuz 1991. Qilaban eski belediye başkanının kardeşi **Agit Altürk**, sömürgeciler tarafından evinin önünde kurşuna dizilerek katledildi.

● 2 Ağustos 1991. Gerillalara misilleme yapmak amacıyla Cizîra Botan'da halka ait ev, işyeri vb. yerleri kurşunlayan özel timler 18 yaşındaki **Hediye Dilçe**'yi katlettiler.

Süleyman Dalga

● 8 Ağustos 1991. Serhedanî(Kars)'a bağlı Têkor(Digor) ilçesinde gözaltına alınan 16 yaşındaki **Süleyman Dalga**, işkence edildikten sonra kurşunlanarak katledildi.

Hayrettin Demir

● 18 Ağustos 1991. Midyad'ın Ewertê (Gülgöze) köyünde 26 yaşında, evli ve 2 çocuk babası **Hayrettin Demir**, kontr-gerilla tarafından kurşuna dizilerek katledildi.

● 25 Ağustos 1991. Kerboran'a bağlı Şeta(Ayrancı) köyünde **Hacı Berekat Acun**, kontr-gerilla tarafından kendi evinin önünde katledildi.

● 25 Ağustos 1991. Nisêbin'e bağlı Dêrê(Akağıl) köyündeki evinden kontr-gerilla tarafından alınan **İsmail Yiğit**, işkence

İsmail Yiğit

edildikten sonra kurşuna dizilerek katledildi. **İsmail Yiğit**, şehit ARGK gerillası **M. Salih Yiğit (Battal)**'in ağabeyidir.

● 28 Ağustos 1991. Midyad'a bağlı Nêhilê(Yemişli) köyünde **Mehmet Selim Acar**'la (30 yaşında), 50 yaşındaki **Efrem Adlı** ve 45 yaşındaki **İşmani Adlı**, kontr-gerillalar tarafından katledildiler.

● 30 Ağustos 1991. Edirne-İpsala'da askerlik yapan Çewlikli(Bingöl) **Zeki Tanin**, ırkçı-faşist bir üsteğmen tarafından kurşunlanarak katledildi.

● Ağustos ayı içinde Midyad'a bağlı Dibanê köyü imamının oğlu **Şerif**, kendi köyünde katledildi.

Abdulmecit Çetinkaya

● Ağustos ayında Girê Sor(Siverek)'da akli dengesi bozuk **Ramazan Tüvenekli**,

askerler tarafından taranarak katledildi.

● 13 Eylül 1991. Gridax'ın Patnos ilçesine bağlı Kokin(Çukurbağ) köyünde gözaltına alınan **Osman Keleş** işkenceyle katledildi.

● 14 Eylül 1991. Mêrdin'e bağlı Mehsert(Ömerli) ilçesinin Merce(Çimenli) köyünde **Abdulmecit Çetinkaya** adlı yurtsever, kontr-gerilla tarafından katledildi.

● 18 Eylül 1991. Midyad-Kerboran arasındaki Batê(Bardakçı) köyünde 8 çocuk babası 55 yaşındaki **Zero Erdinç** ile yeğenleri 28 yaşındaki, 3 çocuk babası **İsa Erdinç** ve 25 yaşında 3 çocuk babası **Hasan Erdinç**, kontr-gerilla tarafından kurşuna dizilerek katledildi.

Süleyman Aslan

● 19 Eylül 1991. Cizîra Botan'daki sömürgeci kurumlara ve askerlere yönelik gerilla baskınından sonra, halka ait

Mehmet Gültekin

evleri kurşun yağmuruna tutan sömürgeciler, 21 yaşındaki **Meryem Dayan**'ı katlettiler.

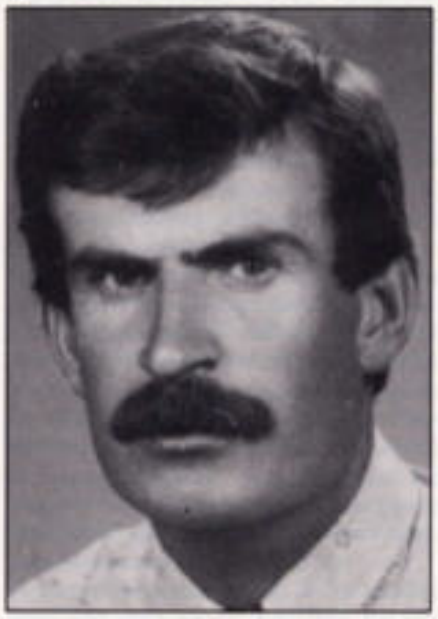
● 22 Eylül 1991. Sêrt(Siirt) merkeze bağlı Ciwanikan(Gökçebağ)'da **Derviş Adanar** adlı bir yurtsever, çeteler ve özel timler tarafından katledildi.

● 25 Eylül 1991. Hezro(Hazro)'nun Sanerik köyü Kaniya mezrasında 40 yaşında, 9 çocuk babası **İbrahim Gündem**, kontr-gerilla tarafından katledildi.

Aziz Güçlü

● 3 Ekim 1991. Nisêbin'in Bawerne(Bahçebaşı) köyünü basan sömürgeciler, köylülerden, **Süleyman Aslan**, **Mehmet Gültekin** ve belediye işçisi **Aziz Güçlü** adlı yurtseverler kontr-gerilla timi tarafından katledildi.

Zahit Turan

● 19 Şubat 1991. Mêrdin'in Gundikê Şerîfo köyünden **Zahit Turan** adlı bir yurtsever özel tim elemanlarınca katledildi.

● 24 Nisan 1991. Mêrdin'in Kerx(Üçtepe) köyünden **Talat Akyıldız** adlı yurtsever iş aramak için gittiği Antalya'da kontr-gerilla tarafından işkence edilerek katledildi.

Talat Akyıldız

● 17 Ekim 1991. Bir ARGK birliğinin Çewlik(Bingöl) şehir merkezini bastığı sırada bu fırsattan yararlanan sömürgeci polisler, **Mehmet İncedursun** adlı yurtseveri katlettiler.

Sömürgeciler, bu cinayetlerini gerillalara mal etmek istedilerse de başaramadılar. Çewlik halkı, **Mehmet İncedursun**'un katledilmesini protesto ederek, 18 Ekim günü büyük bir cenaze töreni düzenlediler.

Binlerce yurtseverin katıldığı cenaze töreniyle, katledilen yurtseverin cenazesi Çewlik şehir mezarlığında, törene katılan sömürgecilere rağmen, ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde toprağa verilmesinden sonra, şehre kadar kitle toplu yürüyüş yaptı.

● 20 Ekim 1991. Bêdlis'in Motkî ilçesinde **Maşallah Kardeş** adlı 30 yaşlarındaki bir yurtsever sömürgecilerce "dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle katledildi. Konuya ilişkin yapılan resmi açıklamalarda "Bir ARGK gerillası" olarak yansıtılmaya çalışıldı.

● 21 Ekim 1991. Amed şehir merkezinde Mardin Karakolu'nun taşınması sırasında düzenlenen gerilla baskınından sonra, özel timler yoldan geçmekte olan otoda bulunan **Sait Sanan** ile **Cavit Hakiye**'yi katlettiler. Otoda bulunan **Mehmet Atçı** ile **Cemal Atçı** adlı işçiler de yaralandı.

ARGK komutanı Dr. Baran:

"Kürdistan Halk Cumhuriyeti'ne doğru yürürken tarihi sorumluluk ve bilincimizle görevlerimizi yerine getireceğiz"

Soru: *15 Ağustos Devriminin 7. zafer yılını geride bıraktık. Dih(Eruh)-Şemzinan(Şemdinli) baskınlarıyla simgelenen bu atılımın içinde yer alan bir kişi olarak, bu atılımın hangi koşullarda nasıl hazırlandığını kısaca özetler misiniz?*

Dr. Baran: Sorunuzun cevabına geçmeden önce, 15 Ağustos Kürdistan halkına ve dünya insanlığına kutlu olsun, diyorum.

15 Ağustos Atılımı'nın gerçekleştiği koşullar oldukça zorluklarla yüklüydü. Bir karabasan gibi çöken 12 Eylül TC faşizmi genelde Kürdistan ve Türkiye halklarına, özelde ise PKK'ye yönelik terör estirerek, en ufak bir insani değeri şuursuzca saldırılarla yerle bir ediyordu. Kara faşizmin hakim olduğu böylesi yıllarda, değerli Başkanımız **Abdullah ÖCALAN** yoldaşın 15 Ağustos Atılımı'nın gerçekleşmesindeki emeği ve çabası belirleyicidir. 15 Ağustos Atılımı Başkanımızın talimatı ve planı doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Hatta bazı ögeler ve birliklerimizin bu talimatın ve planın ruhuna denk düşmeyen yetersiz çabaları olmasaydı atılım daha da farklı gelişmelere neden olurdu. Ne yazık ki, bunun gereklerini yerine getirmeyen ögelerimiz de oldu.

Bu yıllarda yurt dışında hazırlanan militanlar irade güçlülüğüne karşılık olanaksızlıklardan dolayı donanımsız bir konumdaydılar. Botan alanının ilk defa açılım yapılan bir yer olması itibarıyla kitle ilişkisi yok denecek kadar zayıftı. Coğrafya tanınmıyordu. Çevre aşiretler ve kabileler bizi ya birer adi mahkum gözüyle görüyor ya da 12 Eylül faşizminden kaçan öğrenciler olarak niteleyip, korumaya muhtaç kişiler olarak değerlendiriyorlardı. Hatta, TC'ye karşı savaşacağız dediğimizde gülmekten kendilerini alamayan çevreler de az değildi. "Bir kalaşnikof, beş jarjör ve iki el bombasıyla, hem de üç kişi koca TC'ye karşı savaş mı açacaksınız" deyip inanmak istemiyorlardı. Buna karşılık dönemin mili-tanları dönemin zorluklarına rağmen partiye ve halka verdikleri sözlerine bağlı kalarak, sabırlı çabalarından bir adım geri atmaksızın ve en ufak bir tereddüte yer bırakmadan sözlerini pratik adımlarla tamamlama çabası içinde bulunuyorlardı.

Bu pratik adımlar, 15 Ağustos 1984'-de gerçekleştirilen somut eylemlerle amacına ulaştı diyebilirim. Burası çok önemli. '80 öncesi dönemde sözümona devrimcilik ve kurtarıcılık pozisyonuyla yola çıkan bazı grup ve örgütler, propaganda ve ajitasyonla Botan kitlesine belli vaadler vermişlerse de, bunun pratik uygulayıcıları olmadıkları için halk kitlesinde büyük bir güvensizliğe yol açmışlardı. Bunların konumuna düşmemek ve onların şahsında duyulan güvensizliği güvene dönüştürmek için pratik adımların atılması vazgeçilmez bir görev oluyordu. Bu devrimci görevin sorumluluğuyla ilk adımların hazırlıklarına yönelindi. Dih'e yakın Çirav dağında birliğimiz üstlendi. Burada **Abdullah ÖCALAN** yoldaşın mesajı okundu ve HRK'nin resmi ilanı açıklandı. Böylesi tarihi ve anlamlı günü mutlaka kutlamak gerekiyordu. Biz bunun düşüncesini yaşarken saygıdeğer manevi komutanımız **Agit** yoldaş, yanına **Erdal (Mustafa YÖNDEM)** ile iki savaşçıyı alarak o gün bizden ayrıldılar. Eruh şehir merkezinin keşfini yapmak üzere gittiler. Kısa bir zaman süresi içerisinde keşif faaliyetlerini tamamlayarak, arazi parçası üzerinde eylem yerinin bir maketini yapıp, son provalarla grupların çalışmalarını tamamlayarak hedefe doğru yola çıktık. Planlanan biçimiyle güçlerimiz anında şehrin stratejik noktalarını denetim altına alarak bir dakikalık zaman süresinde düşmanın tüm mevzilerini ele geçirdiler. Vurulanlar dışında çok sayıda düşman askeri esir alınarak tüm cephane ve silahları kamulaştırıldı. Böylece eylem amacına ulaşmıştı, geriye çekilme de başarıyla yapıldı. Bizden kayıp söz konusu değildi. Sadece bir savaşçının parmağı hafifçen yaralanmıştı, hatırladığım kadarıyla atılan el bombasının parçası değmişti. Düşman ölümcül diyebileceğimiz darbeler yemişti. Eylemin başarısının büyük coşkusuyla üslerimize doğru çekildik.

Soru: *15 Ağustos Atılımı'nın büyük komutanı Agit yoldaşla uzun süre birlikte savaştınız, bize Agit yoldaşı anlatır mısınız?*

Dr. Baran: Agit yoldaşı tüm yönleriyle anlatmam ve ifade etmem mümkün değildir. Gerçekten o büyük insanı dile getirmek için ya şair ya da güçlü bir edebiyatçı olmak gerekir. Pratik yönleriyle görebildiğim ve tanık olduğum kadarıyla Agit yoldaş üstün bir moral kaynağıydı. Zorluklar ne olursa olsun zerre kadar morali etkilenmezdi. Kusur aranmaz güçlü komuta yeteneklerine sahipti. Diyebilirim ki, yapımız ve halk kitleleri arasında güven verici ve örgütleyici özellikleriyle toparlayıcı bir rolü vardı. Düşmanın üzerine yürümede ufak bir tereddüt emaresi söz konusu değildi. İkircikliğe ve kararsızlığa karşı tavrı kesindi. Alçakgönüllülüğün, devrimci yaşamın ve devrimci askeri kişiliğin simgesiydi. Oldukça duyarlı ve coşkuluydu. Tek kelimeyle ne mutlu PKK'-ye ki, böylesine kahramanları yaratabilmiştir diyebilirim. Benim üzerimde etkisi olduğu kadar, çevresinde bulunan yoldaşlar ve halk kitleleri üzerinde de bu yüce, değerli kahramanın derin etkileyici izleri vardır.

Soru: *Atılımın hemen ertesinde ortaya çıkan bölgedeki durum değişikliğini pratik açıdan değerlendirir misiniz? TC bu olayı nasıl karşıladı?*

Dr. Baran: 15 Ağustos'un hemen ardından TC'de yaşanan baştan aşağıya bir şaşkınlıktı. Şaşkın olduğu kadar da

panikçi ruh hali "Mehmetçik" şahsında yoğunca yaşanıyordu. Bir anda harekete geçen kara gücünün yanısıra uçakları, filolar halinde helikopterleri gökyüzünü doldurmuştu. TC'nin komutanları ve "Mehmetçik" ayaklanmanın soruşturmasını yapıyorlardı. Önlerine gelen her insana "sizler de ayaklanmaya katıldınız mı, amacınız neydi" biçiminde sorular soruyorlardı. Bu gidişat ayları aldı. Mıntıka, bölge, nokta operasyonlarının ardı arkası kesilmedi. Köyler basılıyor, çevrede operasyonlar yapılıyor, sabahın kör karanlığından akşam karanlığına dek ormanlar, kayalıklar, vadiler taranıyordu. Fakat her şey nafileydi, rastladıkları en ufak bir iz yoktu. Bu düşmanda derin yanlışların yanı sıra, moral bozukluğu, yıpranma ve maddi hasara neden olurken, Kürdistan halk kitlesinde, özelde de Botan kitlesinde büyük bir moral üstünlüğü, coşku ve sevinç yaşanıyordu. Halayların, zılgıtların ardı arkası kesilmedi. Herkes yardım sunarken, silah elde gruplar halinde gelen köylü gençler gerilla saflarına katılmak için HRK komutanlığına müracaatta bulunuyorlardı. Diyebilirim ki dönemin pratik yönetimi mevcut ortamı yerinde değerlendirebilseydi, '90 yılında yaşanan serihildanlar 15 Ağustos Atılımı'nın hemen akabinde gündeme gelebilirdi. Savaşın tecrübesizliğinden ve yönetimin pratik yetersizliğinden dolayı mevcut ortam değerlendirilemedi.

Buna rağmen, düşman ağızların "72 saat ömürleri kaldı, her an Mehmetçiğin elini enselerinde bulacaklar" lafazanlıklarını hem gerillalar ve hem de Botan halk kitleleri alaylı bir gülümsemeyle karşılıyor, TC'nin kofluğunu iyi biliyorlardı. Savaş cephesini yaşamayanlar için bu iddialar belki ciddiye alınabilirdi. Ancak daha sonraki süreç, 72 saatte bitirilecek denirken 7 yıla yayılan savaş gerçekleri kanıtlamış durumdadır. Bunu sağlayan, zafere yürüyen PKK'nin savaş çizgisidir.

Soru: *Uzun yıllar Botan cephesinde savaştınız ve üst düzeyde savaşı yönettiniz. Botan'ın Kürdistan açısından önemini ve gerilla savaşının yürütülmesi açısından durumunu değerlendirebilir misiniz? Türk ordusunun Botan'da yaşadığı durum nedir?*

Dr. Baran: Herşeyden önce Botan Kürdistan'ın kalbidir diyoruz. Nedeni ise, başta yurtsever bir kitle potansiyeline sahip olması, coğrafik açıdan stratejik konumunun, arazinin engebeli, yer yer sarp ve ormanlık oluşu ve gerilla savaşı için uygun koşullar bulunmasıdır. Bundan dolayı Kürdistan'ın kurtuluşunun Botan'ın kurtuluşundan geçtiğine inanıyoruz.

Düşman açısından belirtecek olursam: Yedi yıldır düşmanla bir kızgın savaş içerisindeyiz. Muazzam güç dengesizliği vardır aramızda. Sayısal güç bakımından kat be kat üstün, teknik araç gereç ve olanak bakımından son derece donanımlı olmasına karşılık her gerçen gün gerileyen, yıpranan ve darbe yiyen düşman olmaktadır. Ben bizzat düşmanın uyguladığı taktiklerin tümünde bir başarısızlığın yaşandığını görüyorum. Gerillaya karşı posası çıkmış düzenli ordu birliklerinin ve tekniklerinin işlemediği bir gerçektir. Burada gerilla denilen silahı yetkince, yerinde ve zamanında uygulamadığımızdan sözetmek gerekir. Bazı kayıplarımız olmuşsa bunun nedeni, düşmanın başarısından değil, bizim kendi taktiğimizi uygulayamamamızdandı. Gerilla taktiğimiz yetkince uygulansaydı, Botan'ın kurtuluşu çoktan gerçekleşirdi düşüncesindeyim.

Soru: *Bugüne gelişimizde 15 Ağustos Devrimi'nin yeri ve önemi nedir?*

Dr. Baran: 12 Eylül faşizminin iktidarda olduğu yıllara bakıldığında derin bir pasifikasyon, ağır baskılar ve koyu karanlıklar hakimdi. Kimse devrimciyim, demokratım kelimesini ağzına alamazdı; bir kaçış vardı, yaygın bir mültecilik yaşanıyordu. Yığınca güç kendisini tasfiye etti ve inançsızlık gelişti. Tam da bu noktada 12 Eylül faşizminin "Bitirdim, kalmadılar" teranelerine ve onun karanlığına sıkılan ilk kurşun oldu 15 Ağustos. Sadece Kürdistan halkını ayağa kaldırmakla sınırlı kalmayarak, tüm Ortadoğu'da devrimci direnişin yeniden doğuşunu müjdeledi 15 Ağustos. Daha önce, yani '80'lerden önce de PKK önderliğinde, düşmana karşı şiddet temelinde bir mücadele vardı. Ancak 15 Ağustos 1984 gerilla öncü birliklerinin resmen düşmanın askeri güçlerini hedeflemesinin ilanıdır. Gerilla öncü birliklerinden hareketle, savaşımızın yedinci zafer yılında ordulaşan bir gerçeği görüyoruz.

Her devrimci harekette büyük gelişmelere başlangıç teşkil eden önemli duraklar vardır. Partimiz önderliğindeki kurtuluş mücadelesi 12 Eylül'de yenilmedi, ama ciddi kayıplar verdiğimiz ve bir örgütsel kriz yaşadığımız gerçekti. Halk önemli bir pasifikasyona tabi tutulmuş ve ciddi bir umutsuzluk yaşıyordu. 15 Ağustos Devrimi adeta bir yeniden doğuşun başlangıcı, umudun ayaklanması olmuştur. Kürdistan halkı ilk defa 15 Ağustos'la dünyanın gündemine kendi sorununu dayatmış ve kabul ettirmiştir. Kimliğinin ispatlanması bu olayla başarılmıştır. Daha sonraki önemli gelişmeler 15 Ağustos'un açtığı çığırda vücut bulmuştur. Bu anlamda 15 Ağustos Kürdistan kurtuluş savaşının gelişmesinde önemli bir kilometretaşı olmuştur.

Soru: *Savaşımızın 7. zafer yılında Türk ordusu yeni bir sınırötesi harekat başlattı. Özel savaşın son çırpınışı olan bu harekatın amaç ve sonuçları hakkında kamuoyuna neler söyleyebilirsiniz?*

Dr. Baran: Yedi yıllık savaşımızın sonuçları belli ve nettir. Gelinen aşamada dost da düşman da bu gerçeği görüyor. TC'nin bu denli çılgınlıklara girmesinin nedeni ise, şimdiden Kürdistan'ı kaybettiğini anlamasıdır. TC şu mantıkla savaşı yürütüyor: "Ben kaybettiğime göre başkasına da bırakmam!" Bundan dolayı vahşice saldırıyor. Büyük bir askeri gücü seferber etmesine, hava gücünü harekete geçirmesine, yüzlerce defa uçaklarla akın düzenlemesine rağmen, sonuçta Güney Kürdistan'a bu son saldırısının da fiyaskoyla sonuçlandığını kendisi de teslim ediyor. Gerillaya karşı uçak kaldırmak, çılgınların, delilerin ve savaş olgusunu kavramayan ahmakların işidir diyorum. Çünkü gerilla sürekli hareketlidir, gizlidir, uyguladığı yer altı sistemidir; dolayısıyla bu tarz bir savaşla gerilla darbelenemez. Yalanla ve demagojiyle bir yere varılamayacağı da açıktır. Bu harekatta darbe yiyen, gücü kaybeden, zarar gören TC'nin kendisi olmuştur.

TC'nin sınırötesi harekatının gerçek amacı, kuzeyiyle güneyiyle birleşen halkımızın birliğini bozmak ve mücadelesine engel olmaktır. Fakat son gelişmeler, yani TC'nin sınırötesi harekatı halkımızın birliğini ve kaynaşmasını daha da güçlendirdi. TC burada da umduğunu bulamadı. TC siyasi cephede tümden kaybetmiştir. Sınırötesi harekatta uğradığı büyük bozgun ve bir hafta içerisinde beşyüz askerini yitirmesi, askeri cephede kaybettiğinin kesin işaretidir.

Soru: *7. yılda parti Botan-Behdinan'da savaş hükümeti ilan etmeye yöneliyor. Zafer yakındır. Bu konuda Botan savaş cephesine ve halkımıza ileteceğiniz mesaj nedir?*

Dr. Baran: Herşeyden önce, bu kadar kıt olanaklarla bu düzeye gelen PKK'nin bugünkü gelişme düzeyi ve olanaklara dayanarak mücadelesini sonuca götüreceğine şüphe yoktur. Çünkü ordulaşmış bir halk gerçekliği, halkımızın serihildanları düşmanı şimdiden çepeçevre kuşatmış durumdadır. Düşmanın otoritesi ve denetimi gerilemiş, PKK'nin otoritesi ve denetimi halk kitlelerinde somutluk kazanmıştır. Bu güne kolay gelinmedi. Zafer de kendiliğinden gelmeyecektir. Tüm halkımızın Başkan APO'nun komutası altında birleşerek ve tüm güç ve olanaklarını son sınırına kadar zorlayarak yüksek bir katılım sağlaması gerektiği ortadadır. Kürdistan halkının bu büyük fedakarlığı göstereceğine kesin inanıyoruz. Bugüne kadar yaşanan gelişmeler de bunu ispatlamıştır. Kürdistan Halk Cumhuriyeti'ne doğru yürürken tarihi sorumluluk ve birlincimizle, büyük bir çabayla görevlerimizi yerine getireceğimizi belirtiyoruz. Savaşıyoruz ve kazanacağız!

Mahsum KORKMAZ yoldaşla anılar

I. Bölüm

Agit arkadaşı ilk kez 1985 yılında düşman pususundan çıktıktan sonra gördüm. Konuştuğum ilk yer ise Xellan dağı oldu. Konuşmamız, düştüğümüz pusu üzerineydi. Ve Agit arkadaş şunu söylüyordu: *"Düşman pususuna düşen gerilla grubu ahmaktır!"*

Yine bir gün; K... köyünün arkasında oturuyorduk. Bu esnada kaybolmuş bir koyun yakaladık. Arkadaşların bir kısmı keselim, bir kısmı da kesmeyelim dedi. Bunun üzerine Agit arkadaş, *"üç sefer sesleniriz, sahibi çıkmazsa keseriz"* dedi. Ve tepenin üstüne çıkıp üç sefer seslendi, ancak kimse cevap vermedi. Buna rağmen, arkadaşların büyük bir kısmı koyunu kesmemede karar kıldı.

1985 yılının Ağustos'unda, merkezi toplantı yapıldıktan sonra görev alanlarına dağılacaktık. Buradaki arkadaşların birçoğu Agit arkadaşın birliğinde yer almak istedi. Ve tabii bu kabul edilmedi. Arkadaşların birçoğunun Agit arkadaşın birliğine katılmak istemesinin nedeni; Agit arkadaşın üslupta ve yoldaşlık ilişkilerinde çekici olması, parti politikasını, yaşamını ve gerilla taktiklerini büyük bir incelikle ve eksiksiz olarak uygulamasıydı. Gruplar dağıldı, Agit arkadaşın grubu Gabar'a, bizim grup ise Çolamerg(Hakkari)'e gitti.

Üç-üçbuçuk aylık bir süreden sonra 1985 Kasım'ında Habur suyu kenarına geldik. Agit arkadaşın grubu da gelmişti. Burada toplantı yapıldı ve toplantıda Dih(Eruh) kazasını basma kararı alındı. Eyleme gidecek gruplar ise, Agit arkadaş ile Erdal (Mustafa YÖNDEM) arkadaşın grupları idi. Ben de eylem gruplarında yer alıyordum. Yola çıktık ve yolumuz üzerinde bulunan H... köyünde lojistik ve cephane ihtiyacımızı temin ettikten sonra Haftanin dağına gittik ve orada konakladık. Oradan da eylem noktasına gidecektik. Ancak o gün kar yağdığı için eylemi iptal ettik. Karla karışık yağmur yağıyordu ve çok da şiddetliydi. Bu yüzden bütün elbiselerimiz, silahlarımız ıslandı; çamur içinde kaldık. Soğuktan dolayı bir türlü uyuyamıyorduk. Sabah olunca geriye dönmeye karar verdik, akşamleyin de yola çıktık. Tekrar H... köyüne geldik ve orada küçük küçük gruplar halinde evlere dağıldık. O köyden ayrıldığımızda üç yeni arkadaş da bizimleydi. Bu arkadaşlar o köyden katılmışlardı. Habur'a geldik. Habur'dan da Gabar'a geldik. Gabar'a sadece bizim grup geldi. Agit arkadaşın grubu ile diğer gruplar Habur'da kaldılar. Biz altı arkadaş Gabar'a giderken, düşmanla çatışmaya girdik, bu çatışmada Osman ŞANLI (Şeyhmus), arkadaş şehit düştü, Kalender İLHAN (Metin) arkadaş yaralandı ve kayboldu. Kazım arkadaş yaralandı. Şoreş arkadaş da kayboldu. Ben de yaralanmıştım. Gruptan yalnızca ben ve Şoreş arkadaş coğrafyayı tanıyorduk. Ben ile Kazım arkadaş, karda izleri takip ederek A... köyüne gittik, Şoreş de oradaydı. Çatışmanın sebebine gelince: Biz Gabar'a gelirken B... köyüne uğradık ve o gece orada kaldık. Köy yurtsever bir köy olduğu için herhangi bir korkumuz yoktu. Sabahın erken saatlerinde, saat 3'de köyden çıktık. Yağmur yağıyordu ve ayrıca sis de çoktu. Saat 6'ya gelmişti, ben nöbetçi idim. O esnada sesler gelmeye başladı, sis olduğu için göremiyordum. Sis dağıldıktan sonra, askerlerin yüz metre yakınımızda olduğunu gördüm. Yaktığımız ateş askerlerin dikkatini çekti ve bizi gördüler. Hemen arkadaşları uyandırdım. Askerler, teslim ol çağrısında bulunarak, bize doğru geldiler. Tabii biz de sloğan attık ve çatışma başladı. Bunlar 1985'in Aralık ayının 17'sinde oldu.

Sonunda Gabar'a ulaştık, burada Agit arkadaşı gördük. Görev dağılımı, girdiğimiz çatışma, şehit olan arkadaşlar üzerine toplantı yaptık. Toplantıdan sonra bir grup Dih mıntıkasına, biz ve Agit arkadaş Cüdi'ye doğru yola çıktık. Cüdi'ye giderken, yolda M... köyüne gittik. Gittiğimiz ev çok yoksuldu, evde sadece yağ ve un vardı, bunun az bir kısmını alarak yola koyulduk. Bizim grup yirmi'ye yakın arkadaştan oluşuyordu. Cüdi'ye ulaştık ve konaklama yerinde yemek yaptık. Yemek yedikten hemen sonra bir silah sesi duyduk. Ancak herhangi bir çatışma çıkmadı, çünkü düşman çok uzaktaydı. Oradan ayrıldık. Geceyi bir mağarada geçirdik. Yedi gün boyunca geceleri mağarada, gündüzleri de mağaradan uzaktan konakladık. Ekmeğimizi yaparkan; harmuru naylon torbalar üzerinde yoğuruyor ve kayaların üzerinde de pişiriyorduk.

Köylere gidip-gelen arkadaşlar yorulduğu için Agit arkadaş, onların yerine de nöbete giderdi, ancak diğer arkadaşlar buna pek izin vermezlerdi.

Agit arkadaş, bizlere sürekli moral verirdi, cesaret aşılardı ve bizim partiye, mücadeleye bağlılığımızı daha da artırırdı. Bizlere sürekli eğitim veriyordu. Yemek üzerinde, yürüyüşte, oturduğumuzda sürekli ve sürekli şunu söylerdi: *"Gerilla plansız ve programsız olsa ne hareket eder, ne de eyleme gider."* Hareket ettiğimizde, gideceğimiz noktayı, ne kadar süre içerisinde gidebileceğimizi, nasıl gidebileceğimizi sürekli planlardı, hesaplardı. Hesapladığımız saatte noktaya varmadığımızda da, *"Niye varamadık"* diye sorar ve nedenlerini ortaya koyardı. Ve bir dahaki sefere de aynı eksikliklere girilmemesine çalışılırdı.

Bir gece yine hareket ediyorduk, ben öncü idim. Çok hızlı yürüdüğüm ve arkama bakmadığım için birden gruptan koptuğumu, kaybolduğumu gördüm. Ancak iki saat sonra tekrar arkadaşlarla karşılaştım. Agit arkadaş beni çağırdı, öncülükten çıkarıp, arka tarafa aldı ve şunu söyledi: *"Sen öncü olarak grupla hareket edeceksin, grubun yükü hafif mi, ağır mı onu bileceksin; ve sen ne kendine göre yürümelisin, ne de herkesin senin gibi yürümesini istemelisin."* Bu dersin ardından üç gün geçtikten sonra, Agit arkadaş beni tekrar öncü yaptı.

Yine 1986'nın Ocak ayında Gabar'da bulunuyorduk. Biz on arkadaş S... köyüne erzak almak için gittik. Agit arkadaşla diğer arkadaşlar Gabar'da kaldılar. Gittiğimiz köy çete falan değildi.

Ama biz tam erzağı yüklediğimizde köylüler bize ateş açtılar, biz de erzağı alıp hızla uzaklaştık. Diğer taraftan Agit arkadaşın grubuna da düşman saldırmış ve çatışma çıkmıştı. Bizim grupla Agit arkadaşın grubu, köy ile Gabar'ın orta yerinde bir noktada karşılaştık.

1986'nın 22 Şubat'ında Gabar'da bir mağarada bulunuyorduk, yağmur yağdığı için hareket edemiyorduk. Bu esnada Avrupa'daki arkadaşların yaptıkları eylemler haberlerde söylendi. Bunun üzerine, Agit ve Harun arkadaşlar, *"Bizim arkadaşlar Avrupa'da eylem yapıyorlar, biz ise burada, bu dağlarda, bu kadar imkan olmasına rağmen eylem yapmıyoruz! Biz de artık bundan sonra sürekli eylem yapmalıyız, yapacağız"* dediler.

Agit arkadaş, arkadaşların sabahları erkenden, aç karnına sigara içmelerine izin vermezdi. *"Bir parça ekmek yiyin, ondan sonra için"* derdi. Yine, *"Sabahları elini yüzünü yıkamayan arkadaşlara yemek yok"* derdi. Tabii, su olduğunda bunu söylerdi. Agit arkadaş bizlere, yine şunu söylerdi: ***"PKK'nin önderleri olan Haki, Mazlum, Kemal, Hayri yoldaşlar şehit düştüler ve ben de bir gün şehit düşeceğim, o zaman yerimi sizler dolduracaksınız, bıraktığım göreve sizler devam edeceksiniz."*** Tabii biz bunu çok yüzeysel anlıyorduk, derinliğine kavrayamıyorduk.

Agit arkadaş, geçmiş dönemi ve geleceği sürekli değerlendirirdi, tahlil ederdi. Daha '86'da, *"Biz önümüzdeki yıl, yani '87'de yanımızda bir at bulunduracağız, yük ağır olduğu için hem arkadaşlar çok yoruluyor ve hem de ağır hareket etmemize neden oluyor. Ve ayrıca artık yoğun eylemliliğe gireceğiz"* diyordu. Ve yine, *"Eylemler için, bir grup gidip, lojistiği, keşifi, istihbaratı ile bütün hazırlığı yapacak, biz de gidip eylem yapacağız, eylemden sonra, hazırlığı yapan grup noktasında kalır, biz de kendi noktamıza geliriz"* diyordu. Yani, gerillayı oturtmaya çalışıyordu. Agit yoldaş, konaklanan noktayı bizzat kendisi kontrol ederdi. Eğer düşman gelirse nerden saldıracağız, nerden geri çekileceğiz vb. hususları iyice anlardı.

'86 Şubat'ındaydık. Yedi gün boyunca ne şekerimiz, ne de unumuz vardı, daha doğrusu yiyecek hiç bir şeyimiz yoktu. Agit arkadaşın tütün tabakasında sadece biraz tütün vardı. Agit arkadaş onu sardı ve her arkadaşın bir iki nefes içmesini istedi. Diğer arkadaşlar bunu kabul etmediler ve Agit arkadaşın içmesini istediler. Tabii Agit arkadaş da bunu kabul etmedi. Sonuçta kimse sigarayı içmedi. Ertesi gün Agit arkadaş yine o sigarayı çıkardı ve bu sefer arkadaşlar içmeyi kabul ettiler. Her arkadaş iki nefes çekti ve Agit arkadaş da içti. Bu kadar yokluk içinde, bu kadar aç ve yorgun olmamıza rağmen, yine de moralimiz en yüksek noktadaydı.

Aradan bir süre geçtikten sonra yine bir gece yürüyorduk; yağmur yağıyordu, her yer çamurdu, karanlıktı, şimşekler çakıyordu ve soğuktu. Nihayet biz noktamıza ulaştık. Noktada ateş yakıyorduk ama, yağmur çok olduğu için söndürüyordu. Biz bir daha yakıyorduk, bir daha sönüyordu ve sabaha kadar bu böyle devam etti. Yağmurdan dolayı uyuyamıyorduk da. Düşman bizim bu alanda olduğumuzu biliyordu, büyük bir panik içindeydi ve köylerde sürekli havaya aydınlatıcı mermiler atıyordu. Düşmanın bu kadar korkması, sadece, gerilla birliğinin alanda olmasından değildi, bu birliğin Agit arkadaşın birliği olmasından dolayı idi.

1986'nın 10 Şubat'ında, Gabar mıntıkasında bulunan ve düşman tarafından tamamen boşaltılan T... köyüne gidip orada altı gün boyunca kaldık. Yağmur yağdığında köyün boş olan camiinde, yağmur yağmadığında da köyün dışında, köye yakın bir yerde kalıyorduk. Düşman bizim burada olduğumuzu bildiği halde üzerimize gelemiyordu. Yine, yağmurun çok şiddetli yağdığı bir geceydi, nöbetçimiz köyün karşısında bulunan ormandan duman kalktığını söyledi. Bunun üzerine Agit arkadaş, benimle beraber bir arkadaşın gidip çok dikkatlice kontrol etmemizi istedi. Biz çok gizlice ormanın içine girdik ve dumanın kalktığı yere yaklaşmaya çalıştık. Yaklaşınca, "kimsiniz" diye sorduk. Nöbetçileri yoktu, hepsi kendilerini yere atarak, "siz kimsiniz" diye cevap verdiler. Biz ismimizi söyledik, onlar da kendi isimlerini söylediler. Bizim arkadaşlardı. Tokalaştık, birbirimize sarıldık, çok sevinmiştik. Hemen Agit arkadaşla birlikte köyde olduğumuzu söyledik. Çok şaşırdılar ve *"Hayret bu ne cesaret! Nasıl köyde kalabiliyorsunuz, biz buna cesaret edemeyiz"* dediler.

Bunu aktardığımızda Agit arkadaş *"Biz düşmana karşı taktik uyguluyoruz"* dedi.

Yine 1986' Şubat'ındaydık. Dih'ın Çiyayê Reş dağında konaklıyorduk. Biz un, bulgur vb. yiyecekler saklıyorduk. -Bu sürekli oluyordu- Bu yiyeceklerimizi bir, TC askerleri bulduğunda yerdi, bir de fareler. Fareler yiyecekleri yemekle kalmaz, bir de içine pislerlerdi. Yine bir gün ekmek yaptık, eleğimiz olmadığı için de unu eleyemedik. Arkadaşlar pişen ekmekten tek tek fare pisliklerini ayıklıyor; kimisi gözünü kapatarak, kimisi de midesi bulana bulana, zorla ekmeği yiyordu. Tabii Agit arkadaş bize kızdı. Biz de "Ne yapabilirdik" diye sorduk. Agit arkadaş, "Şutikınızı çıkarıp unu onunla eleyebilirdiniz" dedi. Biz de "Bilmiyorduk" dedik.

Tabii yemek konusu açılmıştı bir kez. Bunun üzerine Agit ve Harun arkadaşlar *"Ülkemizi kurtarınca, biz de güzel yemekler yeriz, kurtaramazsak aç kalırız"* dediler. Biz elimizdeki yiyeceklerle sofranızı zenginleştirirdik. Mesela; undan, un helvası, mertukê (hamuru yağda kızartma), un çorbası, ekmek, börek vb. yapardık. Yine, gerillanın çok yediği çortan vardı. Bu çortanın üzerine, bazı arkadaşlar "roman yazacağız" diyorlardı. Bahar geldiğinde de, yağ, tuz ve unumuz oldu mu haftalarca sadece doğadan yararlanarak karnımızı doyururduk. Bir gün yine sigaramız bitmişti. Bir arkadaş, ağaç yapraklarını aldı, sarıp içmek istedi. Agit arkadaş "Biz yarın öbürgün zindanlarda nasıl direneceğiz" deyip içmemize izin vermedi. Arkadaşların moralinin çökmemesi gerektiğini, direnmek

gerektiğini belirtti.

Çiyayê Reş dağında bir köylü yakaladık bir gün. Kimliğini istedik vermedi, "yok" dedi. Bunun üzerine Agit arkadaş, "Elini bağlayın" dedi. Biz elini bağladık. Kimliğini cebinden çıkarttık. Ajan-falan değildi tabii, ama çok korkuyordu. Elini açtık, bizde biraz un helvası vardı, onu verdik, yedi; ondan sonra kendisini salıverdik.

1986'nın Mart ayı. Dih mıntıkasındayız. Bahar gelmişti, doğa bütün güzelliklerini gözler önüne seriyordu. 21 Mart'ta, Zivinga Şikaka köyüne gidip, orada devletin silahını almış olanlara propaganda yapacaktık. İyi bir keşif yaptık. Köylüler sabah bahçelerine gidip akşam köye dönüyorlardı. Biz yol üzerinde pusu kurduk, çünkü karşı taraftakiler silahlı idi; rastgele yanlarına gidemezdik. Pusuya düşen silahlı köylülere teslim ol çağrısında bulunduk. Ancak teslim olmadılar, bize ateş açtılar. Çatışma sonucunda 5 çete öldü, biri de küçük çocuğu ile teslim oldu. Teslim olan çeteyi serbest bıraktık. Bu köy daha sonraki süreçte, partiye karşı devletten silah aldı, bu olumsuz bir şeydi. Geri döndük, konumlandığımız noktaya geldik. O gece Agit arkadaş, *"Yarın saat 5'te pusu kuracağız, onun için hazırlanın"* dedi. Pusu kuracağımız yer, vadi biçiminde bir yerdi, bir grup vadinin girişinde, bir grup da çıkışında pusu kurdu. Biz askerlerin Agit arkadaşın grubunun yanına geleceğini düşünüyorduk. Ama Harun arkadaşın pususuna düştüler. Sonuçta 2 asker öldü, çantalarını ve silahlarını aldık. Bizden ise hiç kimseye birşey olmadı. Oradan ayrılıp Gabar'a doğru yola çıktık. Aradan iki saat geçmeden altı helikopter geldi. Ancak çatışmaya girmedik.

Tarih 22 Mart idi, her taraf karla kaplıydı. Böyle zamanlarda geceleri uyumak için çalı çırpı toplayıp altımıza sererdik ve böylece uyku çok tatlı olurdu. Biz bu noktada altı gün kaldık. Suyumuzu kardan temin ediyorduk.

23 Mart'ta, keşif için B.. köyüne gittiğimizde, köyde askerlerin olduğunu gördük. Bu, düşmanın çok yönlü yöneliminin olduğunu gösteriyordu. Geri döndük. Yiyecek bir şeyimiz yoktu, elbiselerimiz yırtıktı, her tarafımız kir-pas içindeydi. Ayrıca bir de "çete"ler vardı (yani bitler, biz onlara "çete" derdik). Bu kadar zorluk, bu kadar cefa vardı, ama, yine de mücadelemize devam ediyorduk. Çünkü, bizim, büyük irademiz, büyük inancımız büyük bağlılığımız, yüce dağlarımız ve sevgili kutsal silahımız vardı.

27 Mart, çok çok güzel bir bahar günüydü. Bir tarafta açan çiçekler, bir tarafta da kar vardı. Köylüler tarlalarına akın ediyor, ekinlerini ekiyorlardı. Çobanın bağırışları ile koyunların melemeleri birbirine karışıyordu. Biz, akşam üzeri saat dörtte keşife çıktık. Yolumuzun üzerinde asker olursa geri dönecektik, olmazsa kalacaktık. Agit arkadaş ile diğer arkadaşlar da bizim yanımıza geleceklerdi. Keşif iyi geçti, asker yoktu. İki saat sonra, yani saat 6'da Agit arkadaşla diğer arkadaşlar geldiler. Birleştik ve vadiye doğru sırttan inmeye başladık o esnada Agit arkadaş; *"TC ordusu! sizin gücünüz varsa, artık bizim de gücümüz vardır. Size gününüzü göstereceğiz"* şeklinde yüksek ve coşkulu bir sesle bağırdı. Vadiye indiğimizde Harun arkadaş asker gördüğünü Agit arkadaşa söyledi. Agit arkadaş da *"Herkes yerinde otursun"* deyip öncüleri çağırdı ve yolumuzu değiştirdik. Gitmek istediğimiz alana Gabar'dan gidecektik. Gabar'da iki metre kar vardı ama donmuştu ve hava çok güzeldi. Gecenin derinliklerinden ise kurtların ulumaları geliyordu. O geceyi orada geçirdik. Agit arkadaş gece saat birde hareket edeceğimizi söyledi. Biz saat birde kalktık, kuşandık ve sessiz sessiz yola çıktık. Takvim 28 Mart'ı gösteriyordu. Saat ikide karda izlere rastladık, kime ait olduğunu bilemiyorduk. Agit arkadaş, *"Herkes yerinde otursun"* dedi ve öncülere izleri kontrol etmelerini söyledi. Öncümüz sessizce önümüzdeki sırta çıkıyordu, sırt kayalıktı. Öncü tam elini kayaya attı ki, eli soğuk bir silah namlusuna değdi ve o esnada düşman taradı. Düşman büyük-küçük bütün silahlarını kullanıyordu. Çatışma saat üçe kadar devam etti. Biz üçer, beşer kişi halinde çok dağınık geri çekilmiştik. İzli mermilerle hepimiz toplandık ve şehit düşmüş ya da yaralanmış olan arkadaş varsa eğer, onları alalım dedik. Agit arkadaş da aramızda yoktu; biz ikinci noktaya gitmiş olduğunu düşündük. Vakit çok geçti, şafağın sökmesine bir saat vardı, bundan dolayı biz önceki noktamıza geri döndük. Dönerken, yaralı olan Kalender İLHAN (Metin) arkadaş da bizimleydi, bundan dolayı epey zorlandık. Noktaya vardık ve çatışma ihtimaline karşı mevzilendik, tedbirimizi aldık. Saat beşte altı helikopter geldi. Helikopterler bizim üzerimize gelmekten ziyade çatışmanın olduğu noktaya sürekli gidiyorlardı. Agit arkadaş da hala gelmemişti. Biz düşünce geliştiriyorduk sürekli; acaba başka bir noktaya mı gitmişti, yoksa şehit mi düşmüştü. Bilemiyorduk. Akşam saat 7'ye kadar bekledik. Hava çok güzeldi ama, moralimiz bozuktu. Haberleri dinliyorduk ki, radyo hiç beklemediğimiz haberi verdi: *"Apo'nun sağ kolu Mahsum KORKMAZ, çıkan çatışmada askerlerimizce öldürüldü"*. Moralimiz, gücümüz, takatımız o an kesildi. Bütün gücümüzü düşman sanki alıp götürmüştü. Bizden dört-beş arkadaş şehit düşseydi de Agit arkadaş şehit düşmeseydi, diyorduk. Zaten Agit arkadaşın şehit düşmesi biraz da tesadüfi olmuştu; yoksa düşman askerleri ne cesaret edebilir, ne de üzerimize gelebilirdi, hiç bir zaman gelememişlerdi. O anda Agit arkadaşın şu sözleri aklıma geldi: *"PKK'nin önderleri olan Haki, Mazlum, Kemal ve Hayri yoldaşlar şehit düştü ve ben de bir gün şehit düşeceğim, o zaman yerimi sizler dolduracaksınız, bıraktığım göreve sizler devam edeceksiniz."*

II. Bölüm

15 Nisan 1986: Gabar'daydık, grubumuz oniki kişiden oluşuyordu. Sabah saat 5'te nöbetçimizi çıkarıp, çayımızı yapmaya başladık. Bu sırada nöbetçi, asker gördüğünü haber verdi. Biz de çatışmaya hazırlandık. Meğerse askerler bizi akşamdan görmüşler ve saldırı anını beklemişler, sabahın aydınlanmasıyla saldırıya geçtiler. Aramızda çatışma çıktı ve gruplar halinde ayrıldık birbirimizden. Düşman bizi çembere almıştı, grup sorumlusu arkadaş, kurtulmamızın mümkün olmayacağını, bundan dolayı yanındaki bütün belgeleri yakmamız gerektiğini söyledi. Bu yazılar arasında, epeyce fazla olan Agit arkadaşın yazıları da vardı. Biz "yakmayalım" dedik, ama arkadaş "hayır olmaz" deyip hepsini yaktı. Biz çatışarak çemberi yardık ve düşmana pusu attık, darbe vurduktan sonra da geri çekildik.

Bütün bunlar, Agit arkadaş ile birlikte kaldığım süreçten birkaç pratik idi. Benim belleğimden bu pratik süreç hiç bir zaman çıkmadı, çıkmayacak ve pratikte bulunduğum sürece Agit arkadaşın söyledikleri ve yaptıkları benim ve bütün yoldaşlarım için ışıklı ve güvenilir yol alacaktır.

"Agit yoldaş, bugün fiziki olarak aramızda yoktur. Ancak gerçek yaşamın da, belli bir sınırı bulunan fiziki varlık olmadığı açıktır. Bu nedenle, önemli olan O'nun fiziki olarak aramızda bulunması değildir; eğer O'nun kişiliği, militanlığı yaşatılıyorsa, bu kişilik ve militanlık nicelik ve nitelikçe geliştirilmişse, gerekleri yerine getirilmiş ve o sürekli yaşıyor kılınmış demektir. Mücadele arkadaşlığını her devrimci böyle ele almak ve böyle anlamak zorundadır. Biz, kişilik olarak Agit arkadaşın özelliklerini çok iyi biliyoruz. O'nu bir halkın savaş kapasitesi, savaşabilen gerçeği, savaşarak kazanabilme gerçeğinin bir temsilcisi olarak değerlendirdik. Kürdistan'da parti çizgisinin ve halka bağlılığın, yurtseverliğin ispatını, zaferini garantileyen bir militanlığın şekillenebileceğinin en belirgin örneğidir dedik. Belli ki, bunun anlamı çok açıktır. Bu, bir gerilla, bir eylemlilik olur, parti çizgisinin derinliğine geliştirilmesi olur ve hepsi de ayrı militanlık ölçüleri ile yürür. Bizde devrimci militanlığın böyle ele alınması kesin bir zorunluluktur." (Mart-'87, Serxwebün)

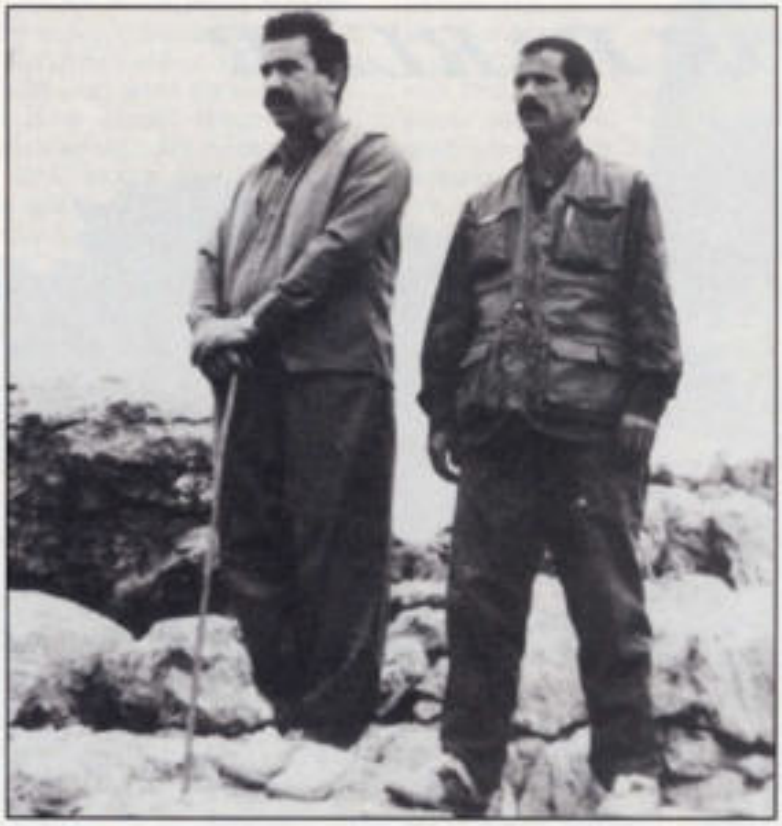
Bir ARGK savaşçısı

KURT GİBİ SÜZÜLÜR
ŞAHİN GİBİ VURUR
VE GÖZLERİ
KOR KOR PARLAR
İNANIR
SAVAŞIR
VE DÜŞERLER
DÜŞERKEN DE
YARINI YARATIR
ATEŞE VERİRLER
BÜTÜN GECEYİ

Kürdistan'da yazılan direniş tarihinin sembolü, partimizin MK üyesi Mahir yoldaş, unutulmayacak onur kaynağımızdır

Sömürgeciliğe karşı topyekün direniş içinde yeniden dirilişi yaşayan halkımız olağanüstü bir dönemden geçmektedir. Olağanüstü dönemler olağanüstü kişilikleri gerektirir; böylesi dönemlerde sıradan, basit yaklaşımlar ve kişilikler gelişmelerin altında ezilip kalır. Ama döneme güçlü yaklaşanlar, tüm güçlerini, yaratıcılıklarını konuşturanlar en büyük kahramanlığa, yüceliğe ulaşarak olağanüstü dönemlerin olağanüstü kişilikleri, önderleri olmasını da bilirler. Kürdistan halkı gibi oldukça düşürülmüş bir toplumda böyle bir konuma ulaşmak, çok büyük bir çaba, güç ve kararlılık gerektirir.

İşte **Mahir (Ahmet GÜLER)** yoldaş, zorlu dönemlerin büyük devrimcisi olmayı başarabilen, her geçen gün daha çok güçlenerek çelikleşen yeni insan tipinin bir örneğiydi. O, insanın istemesi halinde gücünü sınırsız bir şekilde devrimin hizmetine katabileceğinin, yücelmede sınır olmadığının somut bir kanıtıydı.

Serhedan(Kars)'ın Golan(Göle) ilçesine bağlı Sinemoğlu köyünde, yaşamını zorluklar ve yoğun sömürgeci baskılar altında sürdüren yoksul bir aile ortamından gelen **Mahir** yoldaş, hareketimizin Başkan APO önderliğinde ideolojik bir grup olarak şekillenerek ulusal kurtuluş ve bağımsızlık düşüncesinin Kürdistan'a taşınılmaya çalışıldığı 1970'lerin ikinci yarısında mücadeleyle tanıştı. Böylelikle, yüzyıllardır sömürgeci egemenlik ve baskı altında şekillenen kölelik ruhu ve yaşam tarzının panzehiri olan ulusal özgürlük ve bağımsızlık düşüncesi ve bunun için mücadele olanağına kavuştu.

Serhedan alanının devrimci önderlerinden **Akif YILMAZ** yoldaşın çabaları ve örgütleyiciliği sayesinde mücadelemizle tanışan **Mahir** yoldaş, mücadeleyle tanıştığı ilk andan itibaren kendini dönemin görevlerine verdi, bu konuda tüm yeteneklerini ve gücünü halkın ve mücadelenin hizmetine sunmada kendini asla sınırlamadığı gibi, gücünü sonuna kadar kullanma noktasında adeta kendi kendisiyle bir yarış halindeydi. Grup döneminin zorluklarının aşılmasında, ulusal kurtuluş düşüncesinin kitlelere taşınılması ve örgütlenmesinde gerekli olan güç, bilinç, cesaret ve kararlılığı kendi kişiliğinde somutlaştırarak aynı zamanda eşsiz bir fedakarlık örneği sergiledi. Maddi olanaksızlıklar ortamında yaşamsal ihtiyaçları karşılamadan kitlelere açılmaya, eylemsel faaliyetlerden örgütsel faaliyetlere ve örgütün ihtiyaçlarını karşılamaya kadar dönemin gerektirdiği tüm görevleri yerine getirebilmek için tüm gücünü ortaya koydu. Sorunlar karşısında çözüm gücü olma ve var olanla yetinme yerine -ki bu dönemde var olan pek bir şey de yoktu- olanaksızlıklar içinde pekçok şeyi yeniden yaratma yeteneği O'nu kısa süre içinde devrimci bir halk önderi haline getirdi. Bilinci yoğunlaştıkça katılımı artan, katılımı arttıkça düşünsel gelişimine denk bir pratiğin sahibi olan **Mahir** yoldaş, ister doğrudan Türk sömürgeciliğine ve isterse TC'nin birer uzantısı durumundaki uşaklarına karşı yoğun bir biçimde başlatılarak sürdürülen ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelesinin alandaki yılmaz bir savunucusu ve uygulayıcısı oldu.

Ulusal kurtuluş hareketimiz ve mücadelemizin daha yeni yeni filizlendiği böylesi bir dönemde **Mahirlerin** oynadıkları rol, yeşeren filizlerin büyüyerek meyve vermesinin temellerini de oluşturdu. Yaman yıllar adıyla Kürdistan diriliş ve direniş tarihinde yer alan bu yıllarda, sömürgeci Türk devletinin "Kürdistan sorunu kapandı" dediği bu dönemde mücadele, daha iyice kitleselleşmeden ve maddi politik bir güce dönüşmeden yok edilmek isteniyordu. TC, bunu gerçekleştirmek için tüm devlet olanaklarını seferber ediyordu. Bu ise, Kürdistan'ın genelinde olduğu gibi, Serhed alanında da uygulamasını yoğun bir tarzda buluyor, karşı-devrimin bu durumu, ona denk düşecek, hatta onu aşmak zorunda olan bir devrimci mücadeleyi zorunlu kılıyordu. Bir yandan TC, resmi militarist güçlerini hareketin üzerine sürer, yoğun bir devlet terörünü estirirken, diğer yandan da yerli işbirlikçiler ve uşakları, MHP çıkışlı ırkçı faşist terör ve sosyal-şoven oluşumlar hareketimize karşı azgınca saldırıyorlardı. Sömürgeci -faşist devletin tezgahladığı bir provokasyonla Kürdistan devrimcilerinin üzerine gelen sosyal-şovenizm **Mahir CAN** yoldaşı katlediyor, grubun diğer elemanlarını da fiziki olarak yok etmenin yoğun çabası içinde bulunuyordu.

İşte böylesine yaman bir dönemin olanaksızlık ortamında **Mahir** yoldaş, ekilen tohumların yeşerip meyve vermesine duyduğu sonsuz inançla kendini faaliyetlere veriyor, ortaya çıkan her olanağı değerlendirmek ve kazanılan değerleri korumak için gücünün son kertesine kadar elinden geleni yapıyor ve yoğun bir savaşımı yürütüyordu. Söz konusu bu savaşım içinde her geçen gün daha da sivrilerek öne çıkan **Mahir** yoldaş(Göle), alanda, özellikle de Serhedan'ın Golan ve Golbert(Ardahan) alanlarında direnişin sembolüne dönüşüyordu. Ör-

gütlenme, önderlik ve devrim olayına yabancılığıyla bilinen Kürdistan halkının bu alan kesiminde mücadelenin ismi **Mahir** yoldaşla anılıyordu. Halk nezdinde kararlılığı, cesareti ve mütevaziliğiyle bilinen **Mahir** yoldaş, hareketin temsilini doğru bir temelde gerçekleştirdiğinden dolayı kitle, O'nu hareketle özdeş tutuyordu.

'80'li yılların başlarına gelindiğinde parti, kitlelerin taleplerine cevap verebilecek bir örgütlenmeye ulaşmak, yeni bir sürece daha güçlü bir yapıyla girebilmek için gerekli olan hazırlıkları yapmak amacıyla güçleri ülke dışına taşırıyordu. 12 Eylül askeri-faşist rejiminin iktidara el koymasıyla birlikte partiyle irtibatı kesilen Serhed Eyaleti parti örgütleri de yoğun bir direniş gerçekleştirmek durumunda kalıyordu. Koşullar alabildiğine zordu. Dağ ve gerilla yaşamına, çalışma ve savaş tarzına yabancı olan alandaki partililer, kendilerini koruyarak savaşı geliştirmenin çabasına giriyor, bu yönde önemli karar ve uygulamalara ulaşıyorlardı. Bu çabayı **İdris ÖKMEN, Yaşar ORGAN, Ahmet KESİP** gibi önderlerin yanı sıra, halen zindanlarda olan birçok yoldaşla birlikte sürdüren **Mahir** yoldaş, Serhed Eyaleti Askeri Komitesi'nde yer alıyordu.

Düşmanın yoğun saldırıları, savaşta tecrübesizlik, parti güçlerinin bir kısmının yurt dışına çekilerek hazırlık sürecine katılmaları, büyük çoğunluğunun ise tutuklanması nedeniyle ülkenin diğer alanlarının hemen hemen boş kalması, devrim adına yola çıktıklarını iddia eden onlarca hareketin devrimci mücadeleden el etek çekmesi ve gericiliğin hortlatılarak Kürdistan'da kapkaranlık bir sürecin başlatılması çalışması, proleterleşmeyen unsurlarda yılgınlığın başgöstermesi Serhed alanı önder kadrolarına önemli görev ve sorumluluklar yüklüyordu. **Mahir** yoldaş, **Yaşar, İdris** ve **Ahmet** yoldaşların da içinde bulunduğu beş kişilik bir grupla iki yıllık bir direniş yaşamını alanın dağlık ve ormanlık sahalarında başlatıyorlardı. Böylesine olumsuzluklarla yüklü bir ortamda bile kararlılığını daha da artırarak sergileyen **Mahir** yoldaş, alanda PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin kesin zafere ulaşacağının temsilini de gerçekleştiriyordu. Kitlelerle ilişkilerini sürdürüyor, devrim dalgasının yeniden ve daha güçlü bir biçimde kabararak yayılmasının zeminini koruyor ve geliştiriyordu.

Bu durum, 1982 yılında parti ile ilişki kuruncaya dek sürdü. 1982'de ilişki kurulmasının ardından Güney Kürdistan'a geçerek yeni döneme hazırlık ve eğitim çalışmalarına katıldı. 1982 ortalarından 1989 başlarına kadar yine Serhed Eyalet faaliyetlerine sorumlu düzeyde katılan **Mahir** yoldaş, bu süre boyunca devrimci mücadeleyi yükseltmenin yoğun çabası içinde oldu. PKK III. Kongresi sonrası ve özellikle de 1987 sonlarında gerçekleşen Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı'na katıldıktan sonra, yanındaki yoldaşlarını bile şaşırtan bir hızla büyük bir gelişme gösteren **Mahir** yoldaş, daha sonraki yıllarda faaliyetlere, kendi gelişimine denk bir katılım gösterdi. Artık merkez komitesi üyesiydi.

O denemde özellikle Çel(Çukurca) alanında S. Baran tasfiyecisi tarafından partiye ve parti faaliyetlerine dayatılan reformist ve uzlaşmacı pratiğin aşılması, saptırılan taktiğin yerli yerine oturtulması amacıyla alana gönderilmek istenen müdahale gücüne birincil derecede sorumlu olarak katılan **Mahir** yoldaş, Zağroslarda yoğun kar nedeniyle grup üyelerinden birçoğunun ayaklarının yanması üzerine bir süre onlarla ilgilenmek ve o koşullarda Zağrosları defalarca aşmak zorunda kaldı. Bu nedenle asıl görev yeri olan Çel'e ancak Mayıs ayında giderek reformist-uzlaşmacı pratiğin yarattığı tahribatları yoğun bir eylemlilikle aştı. **Mahir** yoldaşın sorumluluğundaki müdahale grubunun gerçekleştirdiği eylemsel atılım kitlelerin yeniden canlanmasına, coşmasına neden oldu. Olgun ve yetkin kişiliği ve güçlü pratiğinden dolayı kısa bir süre içerisinde alandaki halkın sevgisini ve itibarını kazanırken, indirdiği yoğun darbeler nedeniyle de düşmanda büyük bir korku yarattı.

Faaliyetlere daha sonra yeniden Serhed Eyalet sekreteri olarak devam etti. Alanda yoğun gelişmeler yaşandı ve Serhed Eyaleti'nde gerillanın oturtulması görevini layıkıyla ifa etti.

Pratik faaliyet ardından PKK IV. Kongresi'ne katılan **Mahir** yoldaş, Kongre'de yoğun bir şekilde sınıf mücadelesinde partinin proleter bağımsızlıkçı çizgisinin yetkin bir savunuculuğunu yaptı. **Mahir** yoldaş, Kongre'de dayatılmak istenen reformist anlayış ve tutumların mahkum edilerek parti çizgisinin savunulmasında etkin bir tavır sergileyerek saygın bir çabanın sahibi oldu.

Kongre sonrasında Parti Önderliği'nin denetiminde olan Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **Mahir** yoldaş, bilgilenme ve yetkinleşmede adeta yeniden bir doğuşu yaşadı. Akademi'de bulunduğu süre içinde Akademi yönetiminde de birincil derecede sorumluluk alan **Mahir** yoldaş, güçlü kişiliğiyle Akademi öğrencilerine büyük bir gelişme, coşku ve moral kaynağı oldu.

Yeniden Serhed Eyalet Sekreteri olarak alana giden **Mahir** yoldaş, 1 Haziran 1991 tarihinde bizzat komuta ettiği Gihadin(Diyadin) baskınıyla 1991 atılımını başlatarak eyaletin diğer alanlarına da bunu yayma çabası içindeydi. Tam da bu dönemde 19 Haziran 1991 tarihinde Selim ve Golan ilçeleri arasında sömürgeci ordu birlikleriyle meydana gelen bir çarpışmada şehit düştü.

Devrimci yaşamında kararlılığı, fedakarlığı, cesareti, proletarya çizgisi ve onun önderi Başkan APO'ya, halka, davaya ve ülkeye bağlılığıyla tanınan, güçlü taktik önderliği ve her zaman metin olan örnek bir kişiliğiyle taktir edilen **Mahir** yoldaşın zamansız şahadeti, elbette devrimin tüm dostlarını üzmüştür. Çünkü O, deyim yerindeyse çekirdekten yetişen ve devrimci mücadelenin hemen hemen tüm süreçlerine katılarak yoğun bir emek ve çaba sayesinde layık olduğu konuma ulaşan, Kürdistan halkının gönlünü kazanan bir taktik önderliği sergileyen büyük bir devrimciydi. Halkımızın yeniden diriliş tarihinin yazılmasında önemli yeri ve katkıları olan **Mahir** yoldaş, adını tarihe altın harflerle kazıdı.

Mahir yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz, davasının takipçisi olacağımıza dair tekrar devrimci onurumuz üzerine söz veriyoruz.

YUSUF YOLDAŞI GÜLEN BİR KÜRDİSTAN YARATMA KAVGAMIZDA YAŞATACAĞIZ

Adı soyadı: **Abdulkadir BEKİROĞLU**
Kod adı: **Yusuf**
Doğum yeri: **Gercews**
Katılış tarihi:**1977**
Şahadet tarihi: **Cûdî, 7 Haziran 1991**

Devrim ve savaş yılları çoğunlukla kahramanlıkları ve acılarıyla anılır. Biz de, belki acıları en çok olan bir savaşı yaşıyoruz. Ama devrim yıllarını salt acılarıyla anmak ya da böyle düşünmek devrimi, hele de bizim devrimimizi eksik anlamak, hatta anlamamak anlamına gelir. İnsanlar ne uğruna ölümün üzerine giderler? Yürek niçin atar? Bunun tek bir cevabı vardır:

Bir tebessüm, gülen bir ülke yaratmak için!

Belki bugün değil, ama yarın Kürdistan özgürlüğü kucakladığında, gözlerde yaş kalmadığında, gülen insanların ülkesi Kürdistan'da her gülüşte bir insan hatırlanmalı, özellikle O insan. Bu insan, **Yusuf** yoldaş.

Mêrdin'in Gercews(Gercüş) ilçesinden olan **Yusuf (Abdulkadir BEKİROĞLU)** yoldaş, mücadeleye 1977 yılında katıldı. 1978-79 yıllarında İskenderun'daki Kürdistanlı yurtseverler arasında ulusal kurtuluşçu düşünce ve mücadelenin taşınılmasında köprü rolü oynadı. Sivil faşist odaklara yönelik mücadelenin geliştirilmesinde yoğun emeğin sahibi oldu. Aynı zamanda hareketin İskenderun'da hatırı sayılır oranda taban bulmasında belirleyici bir rolü vardı.

1980'in ilk aylarında Kürdistan'a dönerek, oradan Lübnan alanına çıktı. Filistin kamplarında eğitilen ilk eğitim grubumuzun içinde yer aldı. Birçok arkadaş **Yusuf** yoldaşı, 1980 askeri faşist darbesi sonrası çıktığı yurt dışı ortamında tanımıştır. Şimdi Mahsum Korkmaz Akademisi olan Helvê kampında tercümanlık yapıyordu. O dönem askeri dersleri Filistinli komutanlar veriyordu. **Yusuf** yoldaş belki onlarca eğitim grubunda tercümanlık görevi yaptı. Aynı teknik terimleri bıkmadan-usanmadan onlarca kez çevirdi. Ama O'nu salt teknik bir görevli olarak düşünmemek gerekiyor, böyle de değildi. Partinin militanı olarak her göreve itirazsız hazırdı sadece. **Yusuf** yoldaş parti tercümanlığı görevini daha sonraki yıllarda da çeşitli mekanlarda sürdürdü. En üst düzeyde yapılan toplantılara katıldı, çok geniş bir ilişkinin içinde oldu. Ama her zaman ve her güç karşısında partiyi temsil etmesini bildi.

1984 sonunda Doğu Kürdistan'a gitti. Burada da uzun bir süre dış ilişkilerde ve kitle çalışmaları içinde bulundu. 1985 yazında **Sadun (İsmet DOĞRU)** yoldaşla birlikte Güney Kürdistan'a geçti. Burada basın-yayın birimine katıldı. HRK ve daha sonra da ARGK'nın yayın organı olan *Pêşmerge* dergisinin hazırlayıcılarından biri oldu. Aynı zamanda çıkan pratik işlere de koştu. Fiziki zayıflığına rağmen yük taşıdı, sığınaklar yaptı, sınır boylarında faaliyet yürüttü. Zorluklardan bir kez olsun yakınmadı. **Yusuf** yoldaş, 4. Kongre sonrası *Pêşmerge*'nin yerine çıkarılan *Dengê Artêşa Gel* dergisinin de ilk yazarlarındandır. Savaş içinde çıkarılan bu dergide savaş sorunlarını işleyen ve şehitlerin anısına kaleme alınmış bir çok yazıda O'nun imzası vardır.

Yusuf yoldaş, sadece dili ve kalemi ile değil, silahıyla da sömürgeciliğe karşı güçlü bir mücadele yürüttü. Yıllarca Serhed Eyaleti ile Botan'ın Şemzînan(Şemdinli), Çel(Çukurca) ve Kaşurî alanlarında faaliyet yürüttü; savaştı ve halka önderlik etti. Savaş ağalarına, tasfiyecilere, feodal komploculara karşı dişe diş bir mücadele verdi, parti hattının yılmaz savunucusu oldu.

Yusuf yoldaş, PKK 4. Kongresi'nde Merkez Komitesi üyeliğine seçilmişti. Daha önce de yürüttüğü görevlerdeki başarısının yarattığı bir güveni ifade ediyordu bu. Şehit düştüğü sırada Basın-Yayın Komitesi'nin sekreterliği görevini yürütmekteydi. Aynı zamanda Mêrdin Eyaleti Koordinatörü olarak görevlendirilmişti. Mêrdin alanındaki görevini üstlenmek üzere alana giderken 7 Haziran 1991'de Cûdî dağında sömürgeci güçlerle çıkan bir

çarpışmada üstün kahramanlık örneği sergileyerek şehit düştü. Aynı çatışmada Girgê Amo(Silopi)'nun Germik köyünden olup Eylül 1989'da

ARGK saflarına katılmış, Cûdi ve Bestler'de savaşmış olan **Hozan** yoldaş ile bir yurtsever milis de şehit oldu.

Yusuf yoldaşın en karakteristik özelliği eleştirisel bir kişiliğe sahip olmasıydı. Ama O'ndaki bu eleştiri, kelimenin basit anlamıyla hataların tespit edilip söylenmesi değildi. Bunu aşan bir olaydı. İşte baştaki satırlar da burada anlam kazanıyor. **Yusuf** yoldaş kişilikleri ve olguları eleştiri süzgecinden geçirirken, bir anlamda bir karikatür çizerdi. En ciddi eleştirilerin karikatür sanatıyla yapıldığı bilinir. **Yusuf** yoldaşın kişilikleri ve olguları karikatürize etmesi, asla onları basitleştirmesi, sulandırması anlamında değildi. Söz ve davranışlarıyla güldürürken düşündürür, düşündürürken güldürürdü. O'nun bir an olsun yüreğinin karardığı görülmedi. Kendisiyle bir yıl kalan bir arkadaş, anısına yazdığı kısa bir yazıda O'nu şöyle anlatmış:

"Bir yıl kadar beraber kaldık. Kendisi Mêrdînliydi. Parti ve savaşın içinde uzun süre kalan biridir. Askeri ve siyasi yönden tecrübeliydi. Fedakardı, disipline önem verirdi. Partiyi daima korurdu. Bir hata çıksaydı canıyla-ruhuyla düzeltmeye çalışırdı. Hiç bir günü boş geçmezdi ve arkadaşlarınkinin de boş geçmesini istemezdi. Daima tasfiyecilere karşı dururdu. Arkadaşlara daima moral verirdi, şakacı biriydi, ama çok da ciddiydi. Arkadaşlara çok iyi davranırdı. Nasıl gerekiyorsa, arkadaşları öyle bilgilendirmeye çalışırdı. Binlerce düşman gelse bile arkadaşlara daima moral verirdi. Halka çok önem verirdi ve PKK üslubuyla yaklaşırdı. Komutandı, ama kimse bilmezdi. Kendini daima arkadaşlarla bir tutardı. Daima eski kişiliğin ve aşiretçiliğin karşısındaydı. Partinin istediği O'nun da istediğiydi. O'nun çalışması ve emeği büyüktü. İnsan diyebilir ki, O'nun yaşamı tam olarak anlatılamaz. O daima, Parti Önderliği'ne ve partiye bağlı biriydi."

Bu sözler kendisiyle bir yıl omuz omuza savaşan ve aynı yaşamı paylaşan bir arkadaşa ait. Ama, bu satırların altına kendisini tanıyan her arkadaşın imza atacağından kimsenin şüphesi olmasın.

Yusuf yoldaş yüreğimizde sıcak bir tebessüm, ciddi bir kahkaha olarak yer etti. Kürdistan'ın karamsar, kara ciddiyetine karşı gülen ciddiyetle cevap vermek, başlı başına bir savaş biçimi olsa gerek. O, bunu başarmıştı. O, yüreğini böyle bir platforma dönüştürmüştü. O'ndan öğreneceğimiz çok şey var.

Yusuf yoldaşın kalemi, silahı, yüreği ve anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

PKK devrim şehitleri ölümsüzdür!

Gün yüzü

Karanlık ve korkunç bir dünya
inşa edilmişti çevremizde
Zulüm surları
ezmanlara varıyordu
Ne sevineceğimiz
coşup gururlanacağımız
bir bayram
ne de bizimdir diyebileceğimiz
şafaklarımız vardı
Ölümü yaşama
Yaşamı onura çevirenler
bir tarih omuzladılar
Ve günlerden bir gün
kuşların sevinciyle
müjdelenirken zozanlarda bahar
bir kurşun sıkıldı
karanlık dünyaların
yüreğine
İşte o gün
elimizdi o,
yumruk olup karanlık
dünyaların
çürümüş duvarlarına inen
Yumruğumuzdu o,
yeni bir savaşın sevinciyle
yükselen
Ve o gün
kanımız ısındı
gözlerimiz parladı
Bir halktık
Dicle, Fırat, Munzur, Hêzil aktı
damarlarımıza
Toprak başkaldırdı yabanıla
Toprak yaşamdı artık
Çünkü bayramdı
her onbeş ağustos sabahı

Partiye bağlılığın ve partiyi koruma savaşının seçkin militanı Ömer yoldaş mücadelemizde yaşıyor

Partimizin seçkin militanlarından ve direniş şehitlerimizden **Haydar ALTUN (Kara Ömer)** yoldaş, 29 Mart 1991'de sömürgeci Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yönelik geliştirdiği saldırı harekatı sırasında yaralı olarak esir düştü ve ardından sömürgecilerce işkencede katledildi. **Ömer** yoldaş, bir grup savaşçı eğitim adayını Güney Kürdistan'daki kamplara götürmekteyken, sömürgeci ordunun harekatından habersiz olduğu için yoldaşlarıyla birlikte Haftenin mıntıkasında pusuya düşmüş ve kahramanca bir direniş ardından esir düşmüştü.

Ömer yoldaş Kayseri'nin Sarız ilçesinde 1959'da doğdu. Yoksul olan ailesi daha sonra Ankara'nın Tuzluçayır semtine yerleşecek ve **Ömer** yoldaş burada büyüyecekti. Lise mezunu olan **Ömer** yoldaş daha küçük yaşlardayken ulusal kurtuluşçu, devrimci düşüncelerle tanıştı. Hareketimizin daha grup dönemindeyken taban bulduğu Tuzluçayır'da en erkenden ilişkiye geçenlerden biri de **Ömer** yoldaşın ağabeyi, halen sömürgecilerin elinde tutuklu bulunan **Rıza Altun** yoldaştı. Bu vesileyle ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışan **Ömer** yoldaş, daha çocuk yaşlardayken, hem ailesinin yurtsever oluşu ve hem de Tuzluçayır'ın devrimci hareketlerin bir kalesi durumunda olmasından dolayı yurtsever-devrimci bir ortamda şekillendi.

1978-79'larda faaliyetlere aktif olarak katılmaya başlayan **Ömer** yoldaş, 12 Eylül cuntası öncesinde Mazra(Elazığ)-Dêrsim faaliyet grupları içinde yer aldı. Cuntanın başa gelmesinden sonra Lübnan alanına giderek buradaki parti kamplarında askeri-siyasi eğitim gördü.

Ülkeye dönüş kararının alındığı Parti II. Kongresi'ne de katılan **Ömer** yoldaş, kongre sonrası ülke zeminine aktarılan güçler içinde bulunmaktaydı. Güney Kürdistan'daki Lolan kampına giden **Ömer** yoldaş, burada 1983'ten '86 başlarına kadar güçlerimizin askeri-siyasi eğitiminde eğitmen olarak yer almasının yanısıra kamp yönetiminde de görevliydi. Ayrıca **Pêşmerge** dergisinin yazarları içinde yer almaktaydı. Güvenlik ekibi içinde de aktif görev yürütmekteydi.

1986 başlarında yeniden Lübnan alanına dönen **Ömer** yoldaş buradaki kampta bir yandan eğitim faaliyetine katılırken diğer yandan da Parti III. Kongresi hazırlıklarına katıldı. III. Kongre'de yer aldı ve tüm partili güçlerin tabi tutulduğu kişilik çözümlemesi ve yenilenme sürecinden O da geçti. III. Kongre çizgisini kendi şahsında temsil ve tüm yapı bünyesinde hakim kılma çalışmalarında aktif olarak yer aldı. Mahsum KORKMAZ Akademisi'nin kuruluşuna yönetim düzeyinde ve aktifçe katıldı. Grupların kongre çizgisi temelinde eğitiminde askeri ve siyasi eğitmen olarak görev yürüttü. Parti ve sınıfdışı ögelere ve özelliklere karşı kıyasıya bir mücadelenin yaşandığı III. Kongre süreci ve sonrasında **Ömer** yoldaş parti çizgisinin ve çıkarlarının savunulmasında en ön saflarda yerini aldı. Güvenlik Birimi içinde aktif görev üstlendi. Parti düşmanlarına, tasfiyecilere ve sınıfdışı ögelere karşı tavizsiz bir mücadele içinde oldu.

Ömer yoldaş, 1987 yılı ortalarında parti tarafından Avrupa alan faaliyetlerinde görevlendirildi. Bu alanda 1988 yılı sonlarına kadar yönetim içinde yer alarak faaliyetlere katıldı. 1988 yılında ortaya çıkan provokasyon hareketinin kendisini yanına çekmek için sergilediği tüm oyunlara karşın parti hattının tavizsiz bir savunucusu oldu.

1988 yılı sonlarında gittiği Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde bir süre eğitim faaliyetlerine katıldıktan sonra 1989'da ülke zeminine yönelen **Ömer** yoldaş, başta Cüdi alanı olmak üzere Kürdistan'ın çeşitli alanlarında faaliyet yürüttü. ARGK Askeri Konsey üyesi olan **Ömer** yoldaş, IV. Kongre öncesi dönemde ülkede gerçekleştirilen konferansta merkez komitesi yedek üyeliğine seçilmişti. Parti IV. Kongresi'nde yer alan **Ömer** yoldaş, savaş içindeki pratiğinin feodal-komplocu unsurların faaliyetlerine malzeme sunması, onların tahribatlarını ve gerçekliklerini gereğince görüp üzerlerine gidememesi nedeniyle eleştirilere tabi tutuldu. IV. Kongre platformunu parti çizgisi temelinde yenilenme ve güçlenmenin platformu olarak değerlendiren **Ömer** yoldaş, kongre sonrası süreçte yine önemli görevlerle pratik faaliyetlere atıldı.

Parti saflarında uzun yıllar sömürgeciliğe karşı mücadele eden **Ömer** yoldaş, zorlu süreçlerde üstlendiği ve kendini adadığı önemli görevlerle anılacaktır. O'nun en belirgin özelliği, parti düşmanlarına, çizgiden sapanlara, tasfiyecilere karşı acımasız bir mücadele vermesi, kendini partinin güvenliğine adamasıydı. Bunun içindir ki parti güvenliğini sağlama, O'nun en temel görevlerinden birisiydi.

Uzun yıllar savaş içinde yer alan, savaşan ve savaşçı yetiştiren **Ömer** yoldaş, direnişçi özelliğini son eyleminde de gözler önüne serdi. Son mermisine kadar çarpışan **Ömer** yoldaş sonunda her iki ayağından da yaralanmış halde sömürgecilere esir düştü. Tüm işkencelere rağmen direnişçiliğinden taviz vermedi. O'nun iradesine boyun eğdiremeyen sömürgeciler **Ömer** yoldaşı alçakça katlederek uluslararası yasaları bir kez daha ayaklar altına aldılar, "Savaş esirlerine kötü muamele edilemez" ilkesini çiğnediler.

Ömer yoldaş! Size söz veriyoruz ki; direnişçi anınızı sonsuza dek yaşatacak, sömürgecilerin kirli savaşını altederek intikamınızı alacağız. Hiç bir güç bizi insanlığın başına bela olan bu çağdışı suç gürühunu tarihe gömmekten alıkoyamayacaktır.

* * *

HARUN YOLDAŞLA DOPDOLU BİR YAŞAM

Eriş'ten ve Erbiş'ten gelen sular birleşerek nazlı nazlı Bircêla'ya doğru, oradan da Çemê Cü'ya akıyordu. Birlik, suya paralel giden yolda suyla yarışırcasına ilerliyordu. Arada bir sık ağaçlıklarda karanlıkta yere düşenlerin rap rapları sessizliğin ahengini bozuyordu.

Bircêla'ya varıldığında öncülere "dur" diye dikkat çekildi. O noktada önceden gönderilen bir grup gözcünün bulunması gerekiyordu. "Dur" diye dikkat çekenler başkaları olmuştu. Ses farklıydı. Bereket öncülerle birbirlerinin seslerini tanıdılar. Bir başka birliğimizle karşılaşılmıştı.

Bu kez birlik yine Bircêla suyuna Mirkaniş vadisinden akan suyun paralelinde ama ters yönde ilerlemeye başladığında artık düşenlerin sesi duyulmuyordu. Şelaleler biçiminde hızla, şiddetle akan suyun gürültüsü ortalığı dolduruyor, diğer sesleri bastırıyordu. Birliğin sırtladığı yük ağırdı. Kaç gün süreceği bilinmeyen bir yolculuğun tüm ihtiyaçlarını omuzlamak zorunda kalmışlardı.

Adeta parke taşlarıyla kaplanmış iki tepenin arasındaki gedikten geçildiğinde, çoban yıldızı sabahı müjdeliyordu. Yol düzlüklerle devam etmesine rağmen, herkes bir an önce yanı başında konumlanılacak olan çeşmeye ulaşmak için yoğun bir çaba gösteriyordu.

Harun yoldaş en öne geçmiş, arada bir geriye dönüp o tatlı gülümsemesiyle bazılarına;

- Nasıl?!.. Gençlere bak!.. Gençlere bak! diyerek arkadaşları coşturuyor, daha tez davranmalarını sağlıyordu.

Tepeciler, hemen yukarımızda bulunan bol kayalıklı sırta ulaştıklarında, mangalar çaylarını demliyorlardı. Kimisi de toprağımızın doğal ürünlerinden olan kengerlerin diplerine kasaturaları daldırıyorlardı. Çay yapmak üzere yakılan ateşlerin etrafında kümelenen manga üyeleri, yorgunluğu gidermenin verdiği hazla derin bir sohbete dalmışlardı. Bu ara bazı arkadaşlar sabırsızlıkla çay bekliyorlardı.

- Çayımızın durumu nasıl F... yoldaş!..

- Bardakları bekliyoruz. S... yıkamaya götürdü...

Bir arkadaş, bir yandan çayını yudumlarken bir yandan da karşısında oturan Harun yoldaşa bakarak:

- Bu kaç kez oldu. Hep eleştiriyoruz... dedi. Biraz bekledi. Çevresindekilerden yardım bekliyormuşçasına etrafına bir göz gezdirdi. Adeta kelimeler boğazında düğümlenmişti. Konuşmasına zar zor devam edebildi.

- Herkes eleştiriyor. Ama Harun arkadaş yine tutumunu devam ettiriyor.

- Neyi? diyerek bir başkası sorunu

kendisinin de tartışmaktan yana olduğunu belli ettirdi.

Bunun üzerine Harun arkadaş, yan mangada başlatılan türküleri dinleme bahanesiyle uzaklaşmayı yeğledi. Fakat tartışma daha da sertleşerek devam etti.

- Neyi olacak? Biz Harun arkadaşın öncülüğünü, saldırıya en önde katılmasını istemiyoruz. Temel görevleri var. Onlarla uğraşmalıdır.

- Elbette, geçen sonbahardan beridir beraber pratikteyiz. Hep eleştiriliyor ve her defasında da tutumunu sürdürüyor.

- Peki niye eleştirilerimizi dikkate almıyor!

- Tamam da siz Şivereza tabur baskınına ilişkin değerlendirme toplantısına katılmamış mıydınız? O toplantıda da eleştiriler gelişti. Fakat Harun arkadaş...

Artık daha fazla devam edemedi, çünkü Harun arkadaş devreye girmişti.

- Arkadaşların eleştirileri yerindedir. Dikkate alacağım. Ancak bazı durumları buna dahil etmemek gerekiyor, dedi. Böylelikle Harun arkadaş eski tutumunu devam ettireceğini belirtmek istiyordu.

- İlkbaharla beraber güçlerimizde bildiğiniz gibi bir ürkeklik yaşandı. Şahadetler meydana geldi. Ve bu durumu aşmak gerekiyordu. Aşmak ise, gereklerini bizzat pratik sahada uygulamakla mümkündü, dedi Harun arkadaş.

Yaptığı da o oldu. Yani PKK'nin komutanlık vasıfları bunu gerektiriyordu. Tıkanıklığın ortaya çıktığı noktada öne geçmek, yapıyı zaferden zafere taşıyacak özveriyi yaşamak ve yaşatmak... Zaten kış eğitiminde de bunun üzerinde önemle duruyordu.

Bir sessizlik ortalığa egemen oldu. Tüm arkadaşlar birbirlerinin gözlerine bakarak söylenenlerin doğruluk derecesini anlamaya çalışıyorlardı. Hızla, birkaç ay öncesini, faaliyetleri, bahar pratiğini, başarısızlıkları, yani birliğin örgütlenmesini, Harun arkadaşın yapıyı canlandırmasını ve özellikle peşpeşe geliştirilen yoğun eylemliliği kafalarından geçirdiler.

Artık varolan durumdan çok geleceği yaşamaya ve sonucu kestirmeye çalıştılar.

Güneş ışınları Heş tepesinin üzerindeki o karakol bozmasının üstündeki birliğe uzandığında, herkes yatacağı, birkaç saatliğine de olsa dinlenebileceği rahat bir uzanma yeri yapmayla uğraşıyordu.

Akşam üzeri yeniden yolculuk başlamıştı. Uzaktan Garê Dağı üzerinde zor görülen küçücük iki bulutçuktan başka gök pürüzsüzdü. Yeni ay çok cılız bir biçimde dünyaya yansıyordu. Hareketle beraber yokuş tırmanıldığından daha bir zorlanılıyordu. Öncüler zirveye ulaştığında uzaklardan tek tük kurşun sesleri geliyordu. Adeta taşlaşmış karın üzerine inildiğinde ayaklar kaymaya başladı, düşenler birkaç takla atmadan edemiyorlardı.

Aşağılara, vadiye inildikçe yukarıdaki serin, ferahlatıcı hava yerini bunaltıcı bir sıcağa bırakıyordu. Öğlen yenilen tuzlu davar etinin de etkisiyle ağızlar kurumuş, su isteyen kıraç toprakları andırıyordu. İleride soğuk suyuyla bilinen Nêrwan köyünün çeşmesi bulunuyordu. Herkesi ter basmıştı. Ama yolculuğun temposunda bir düşme yoktu. Her nedense birbirinin ardı sıra yıldız kaymaları oluyordu. Ay, buluta girmiş, ışığını serpmiyordu. Çeşmeye varıldığında şairin:

"Susadım ana susadım
özgürlüğü kaynağında bulduğumda
İçeceğim kana kana"

dizeleri misali herkes suyu kaynağında kana kana içmeye hazırlanmışken, dilden dile, kulaktan kulağa bölüğün artçısına kadar bir emir gitti: *"Kimse su içmesin; biraz dinleneceğiz!"* Ses duyulur duyulmaz az da olsa mırıltılarla hoşnutsuzluğunu yansıtan oluyordu. Ama bunu onların acemiliklerine bağlamak yerinde olacaktı. Her mangadan bir kişi manganın bidonunu alarak çeşmeye yöneldi. Diğerleri, başlarının üstünde uzanan uçsuz bucaksız gökyüzüne, yıldızlara bakıyor, terleri soğuduktan sonra su içmeyi iple çekiyorlardı.

Oturur oturmaz uyuyanların horlamaları arada bir duyuluyordu.

Yeniden yolculuk başladığında önden arkaya doğru birliğin sayımı ileriyordu. Ama kaç kez yeniden sayılmasına karşın bir türlü sağlıklı bir sayım gerçekleşmiyordu. Harun arkadaş, özellikle takım komutanlarına çok kızdı:

- Sorunlara ciddi yaklaşmıyorsunuz. Ya biri uyuklayarak kalmışsa..." diye kızgınlığını belli ediyor, daha yürüyüş halin-

deyken bile talimatını vererek; "Bundan sonra her takımımız kendi sayımını yapacaktır" dedi. "Noktaya ulaştığımızda zaten bazı durumları konuşacağız."

Gün ağarıyordu. Ortalık aydınlandıktan sonra konumlanma noktasına varıldı. Daha oradayken tepeciler belirlendi. Birlik biraz daha aşağıya, kuytu bir yere inerken tepeciler yukarda kalmıştı. Daha sabahın sıcaklığıyla günün çok sıcak geçeceğini düşünerek, öğlenleyin gölgenin ulaşacağı ağaçların altında yer yapıyorlardı.

Takım komutanları, takımlarını konumlandırdıktan sonra, daha gece yürüyüşünde verilen, *"zaten konuşacağız"* emrinin gereklerini yerine getirmek üzere toplanmışlardı. Hiçbir zaman arkadaşlardan esirgemediği güven verici gülümsemesiyle konuşmasına başladı Harun yoldaş:

- İşin içinde bir ciddiyetsizlik var. Yoksa sayımdan çıkan yanlışlıkların başka bir izah tarzı yoktur. Hayır! Sorunlara ciddi yaklaşmıyoruz. Biz insanların kaderlerinden sorumluyuz. Belki sayım basit gelebilir. Ama bir arkadaşın bir taşın arkasında uyukluyor olması pekala mümkün. Bundan sonra gece yol yürüyüşlerinde her takım komutanı takımından ve sayımından sorumludur"

Kimseden ses çıkmıyordu. Sergilenen yücelik karşısında herkes derin düşüncelere dalmıştı. Bir arkadaş kafasından geçiriyordu: Ciddiyet... ciddiyet... Önderliğin hemen hemen tüm çözümleme ve talimatlarında geçiyor. Ciddiyet... ciddiyet diye. Daha birkaç gün önce Harun arkadaş dememiş miydi: "Biz başlangıçta, KDP ile kısmi ilişkilerimiz sürdüğünde bakıyorduk en üst düzey yöneticilerden biri, lojistik işiyle uğraşıyor, yadırgıyorduk. Oysa şimdi soruna baktığımızda bizde de, hem de en yetenekli yönetici arkadaşımızın bu işle ilgilenmesi gereğini duyuyoruz. Ordulaşan halk gerçekliğine ulaştıkça, ordulaştıkça sorun daha bir aciliyet kazanıyor..."

Harun arkadaş, yanındaki arkadaşla konuşuyordu: "Herşeyde bu böyledir. Eylemde de..." dediğinde bu kez bir başka arkadaş bir an geçmişe uzandı. Harun arkadaşın daha önce söylediği sözler belleğinde canlandı.

- "Bakın düşman taburunun üzerine gidiyoruz. Soruna ciddi yaklaşmak gerekiyor. Düşman korkaktır. Bu doğru. Ama onun da elinde silah var.. Ve sıkacak. Fakat cesaretinden dolayı değil. Korkaklığından dolayı yapacak... Onun için düşmanı küçümsemeyeceğiz. Ancak düşmanın zayıflıkları da ortada... Ve biz zayıf noktalarını da biliyoruz. Fakat düşmanın zayıflıkları var diye, biz zayıf kalmayacağız. Ciddi yaklaşacak, sonuç alacağız. Yani gerçekçi olacağız. Biz düşmanın onca tedbirine rağmen etkili bir darbe vurduk. Bu da soruna ciddi yaklaşımımızdan doğdu..."

Düşüncelere dalıp giden arkadaşın yanı başında oturan Harun arkadaş, konuşmasını sürdürüyordu: "Evet eylemde de bu böyledir. Yürüyüşte de.. Her soruna ciddiyetle yaklaşmak gerekiyor... Mesela bir yol pratiğidir bu. En ince ay..." Düşüncelere dalan arkadaş, bu kez birkaç ay öncesine gitti.

- "Sizce kaç günde ulaşılır X...?"

- "Her zaman gittiğimiz yoldu, hevalê Harun. Biz '87'de gitmiştik. Ama o zaman Aralık ayıydı. Şimdi ise Şubat-Mart dönemi. Kışın en çok kar yağdığı dönemidir. Grup ise epey fazladır. Neredeyse yüz kişi. Ve yolculuk hantal olacak... Bence 10-15 gün arasında değişebilir. O da bir engel çıkmazsa..."

Hemen hesap makinasını cebinden çıkardı. Bazı hesaplar yaptı. Gülümsedi. Gözlerinin içi gülüyordu. Sonuç, demek ki erzak yönüyle olumluydu. Yeniden başka bir arkadaşa döndü.

- "Düşman nerelerde konumlanmış? Ha!.. Bir de o Mamreşa köyü var. O köy yolun üzerinde midir! Yani engel olabilir mi dersin?" diye sorduğunda, M. arkadaş ağız dolusu gülerek...

- "Sizi tanımayan biri hevalê Harun, herhalde çekindiğinizi sanacak. Oysa..."

- "Hayır, biz başarılacağından kuşku duymuyoruz. Ama herşeyi de hesaplamak gerekiyor. Savaş gerçekliği gerektiriyor. Çünkü, savaş tesadüfleri kabul etmez. Hesap işidir. Ayrıntı..."

M. arkadaş, yeniden düşüncelerinden, birkaç ay önce gerçekleşen yol pratiği hazırlıklarından ayrılarak Harun arkadaşın konuşmalarına kulak verdi.

- "...larına kadar planlı yürüyeceksin. Yoksa bir bakarsın yolun ortasında var olan, ama bildiğin halde hesaba katmadığın bir durum karşına çıktı ve seni amacından alıkoydu. İşte bunun önünü ancak, ayrıntılı bir planlamayla alabilirsin."

Çevresindekilere baktı. Herkesin sevinci gözlerinden okunuyordu. Takımlarına doğru yollandıklarında yüzlerinde derin bir ifade vardı. Kuş kadar hafiftiler. Çekirgeler sağa sola sıçrıyorlardı. Vadinin kızgın güneşi taşlara yansıyor, ortalık daha da ağırlaşıyordu, ama onlar yine de konuşmanın verdiği hazla çabucak yerlerine ulaşarak rahat bir uykuya daldılar...

Harun arkadaş ise, bir ceviz ağacında, köylülerin hamak türünden yapmış olduğu yere çıkarak, radyosundan Mehmed Arif'i dinlemeye başladı...

Yolculuğun üçüncü gününün, daha rahat geçeceği açıktı... Neredeyse yolun tümü düzlük ve yamaçlardan oluşuyordu. Avaşin'in tepesine kadar uzanan vadideki kuru dere yatağına paralel uzanan yol, palamut ve kevokt ağaçlarıyla kaplıydı.

Arada bir Guyînê kuşunun bet sesi duyuluyordu. Yolun iyi olmasından dolayı akşamdan beri birlikten hiç kopmayan yük hayvanlarının nal sesleri de buna eşlik ediyordu.

Diğer geceye oranla yolculuk çok rahat olmasına karşın, arkadan bazı yakınmalar duyuluyordu. Herhalde birileri grubun yürüyüş temposuna ayak uyduramamış, geri kalmıştı. Manga komutanı da kalmıştı beraberinde, ne de olsa varılacak yere fazla kalmamıştı. Ama aynı mangadan biri kendi kendisine; *"daha ne istiyor, yükünü de aldım. Dikenler var diye geride kalmak mı gerekiyor. Basbayağı kendisini yere atıyor; bu zayıflıktır"* dediğinde, yanındaki birkaç ay öncesini anımsadı...

- "Hani ne yapmışsınız? Söyleyin. Biz ayrıldıktan sonra... Yani..."

Karşısındaki suskundu... Ne diyebilirdi. Harun arkadaş orada olduğunda kampta yoğun bir canlılık vardı. Hemen her gün düşman taburu üzerinde yeni bir eylem biçimi deneniyordu. Askerler her an ölümün kokusunu genizlerinde hissediyorlardı. Bir gün baskın, bir başka gün roket saldırısı, bir diğerinde suikast... Ve çaresiz düşman, taburun etrafına onbir kanal kazmıştı. Gündüz bile dışarıda kimse açıkta gezmiyordu. Hepsi kafasını kum torbalarının arkasına gizliyordu. Oysa şimdi... Şimdi en ödleği bile top oynuyordu. Hem de bir şey yapmamaya gerekçe olarak yapının zayıflığı, genç, çocuk ve yaşlılardan oluşması gösteriliyordu...

- "Bir... bir mayın önceki gün yola koymuştuk.. Bir araba bas..."

- "Bir mayın ha!.. bir mayın! Onu da yapmasaydınız. Hem de (kızgınlığını kelimelere yüklemişti. Gözleri adeta alev saçıyordu) hem de yapıdan şikayetçisiniz... (Bir elinin tersiyle diğer elinin ayasına vurup sesinin tonunu biraz daha yükselterek) Eğer yapmayacaksanız, deyin yapmıyoruz. Yoksa yapıya suç yüklemeyin. Bu düşkünlük olur. Yapı kahramandır. Evet, yapı kahramandır. Hem de o çocuk dedikleriniz. Kemal arkadaş... O Dizêli Kemal arkadaş emri bile beklemeden mevzilerin üzerine yürüdü. Tereddütsüz ve kahramanca... Ve şahadeti de kahramancaydı... Peşpeşe birçok eylemi gerçekleştirenler (birlikteki arkadaşları göstererek) zayıf dediğiniz bu arkadaşlardır. Bakın... Kaldı ki, komutanın anlamı nedir? Eğer yapı kendi başına iş yapsa komutana ne gerek var? Komutanın bir görevi de -hem de bu komutan PKK'li bir komutan ise- zayıflarla iş yapabilmektir. Onları pratikte, yaşamla çelikleştirerek kendilerine güvenlerini sağlayarak, yüceltmektir."

Ortalığı derin bir sessizlik kaplamıştı. Genç arkadaşlar içten gülümsüyorlardı... Birden ayağı, otlar arasında görünmeyen taşa takıldığında, sendeledi; düşüncelerinden sıyrıldı. Harun arkadaşın; *"biz burada kalacağız!"* diyen sesi duyuldu. Gü-

nün ışımasına daha bir saatten fazla zaman kalmıştı. Çiyayê Kolka belki de alanın en yüksek yerlerindendi. Gün ışıdıkça doğa daha da güzelleşiyordu.

Gözleriyle yeterince seyrine doymamış olacak ki, Harun yoldaş, birliğin hemen üstündeki tepeden dünyayı, sabahın güzelliğini dürbünle izliyor, yaşıyordu. Dürbün mercekleri Garê dağına takıldığında, içini derin bir kin sardı. Daha kısa bir zaman önce, orada bulundukları sıradaki Hazım'ları, İsmail'leri, Şervan'ları, Kemal'leri ve diğer kahramanları anımsadı. Kendi kendine "Vurduk, yine de vuracağız!" dedi. "Çeteciliği yerle bir edeceğiz" dercesine dişlerini gıcırdattı. Yanındakilere döndü, içten içe Govendê'ye saygıyla bakarak gülümseyen arkadaşa baktı.

- Haydi aşağı inelim. Ne de olsa Govendê'ye de gideceğiz.

- Yolumuz oradan mı geçiyor?

- Hıı hıı, diye yanıtladı.

İyi bir gün geçirmek için her şey hazırdı. Ve her şey Kolka-Nêrwan dağını daha da güzelleştiriyordu.

- Heval! Hayvanlardan birini kesin. Bu doğa, güzelim soğuk su. Hemen bir grup arkadaş işle görevlendirilsin, diye emir verdi.

Ne de çabuk hazırlanmıştı ciğerler... Kahvaltıya yetiştirilmişti. Çaylar demleniyordu... Biri kendi kendine:

"Kurdistan welatê me
Her biji Kurdistan
APO'ye Serokê me
Her biji Kurdistan..." dizelerini mırıldanıyordu. Dayanamayan genç bir arkadaş, "Karşılık verelim mi hevalê Harun?" diye sordu. Gözlerinin gülümseyişiyle evet mesajını alarak, o incecik zayıf sesiyle:

"Emê te xelas bikin, dora te biçinin gula..." şarkısına başladığında doğal bir koro oluşmuş, sabahın serinliğinde sesleri dağdan dağa yankılanarak sürüyordu. Mangalar adeta birbirleriyle yarışıyorlardı. Sınavı genç arkadaşlar kazanmıştı. Küçük ama ruhen büyük gençlerden biri alkışlar arasında Delîl DOĞAN/ Teman köyü türküsüyle sabah konserini kapattığında, çaylar da yudumlanıyordu. Ama Kürdistan'ın doğasıyla bütünleşme coşkusu duracak gibi değildi. Eski bir zom çadın yerine konumlanan mangadan iki arkadaşın güreşe tutuştuğunu gören Harun arkadaş, silahını ve radyosunu kaptığı gibi oraya fırladı. Herkes oraya koşmuştu. Gülüşmeler, alkışlar, tezahüratlar yankılanıyordu.

Hareket edildiğinde ay ışığı yolu epey aydınlattığından daha rahat yürünüyordu. Fakat aşağılara inildikçe orman sıklaşıyor, karanlık koyulaşıyordu. Hareket etme olanağı sıfıra indiğinde, kızgınlığını belli etmemeye özen gösteren Harun yoldaş:

- Yükleri indirin, geceyi burada geçireceğiz, dedi.

Birkaç dakikada kocaman ateşlerin alevleri, karanlığa inat rengarenk büyüleyiciliğiyle kocaman ağaçların dallarına, yapraklarına uzanıyordu. Gece ateşlerin etrafındaki sohbetlerin hali başkadır. Büyüklerimiz boşuna "Agir sebre" dememişler. Konu, Sovyetler Birliği'ndeki gelişmeler üzerine açılmıştı. Gelişen durumun ilericiliği-gericiliği tartışılıyordu. Ortam epey canlanmıştı. Harun arkadaş da katıldı. Mangayı önce dinlemeyi yeğledi. Her konuşan arkadaş, arkadaşa bakarak adeta gizli bir iletişimle söylediklerinin doğrulanmasını istiyordu. Harun arkadaş ise şimdilik konuşmamayı yeğliyor, yapının değerlendirmelerini dinliyordu. Biri:

- Gorbaçov, Ekim Devrimi'ni sattı. Şimdi de kendisi gibi düşünmeyenleri satmaya çalışıyor. Yoksa ulusal kurtuluş hareketlerinden el çekmeleri neyle açıklanabilir?

Bir başkası, bu değerlendirmeye katıldığını belirterek,

- Başlatılan reformlarla geçmişin olumlu yanlarının inkar edildiğini, bunun ise temel eksiklik ve sapma olduğunu" dile getirdi.

- Aralarında küçük farklılıklar olsa da hemen hemen tümünün ortak görüşü Gorbaçov'un "gerici" olarak değerlendirilmesi gerektiği idi. Onca tartışmaya Harun arkadaş sonradan katıldığında, tüm arkadaşlar konuşmasının tek kelimesini kaçırmamacasına kulak verdiler:

- Sorun Gorbaçov ya da bir başkası değil. Sorun, var olanın kitlelere doyurucu gelip gelmemesidir. Açık ki, halk var olanı kabullenmedi. Eğer halk bir yönetimi kabul etmezse, isterse o yönetimin, rejimin ismi bilmem ne... olsun, o rejim gericidir. Dolayısıyla Gobaçov'un çıkışı bu anlamda doğrudur. Ancak, geçmişi inkar durumu, öncekinden daha da geri bir duruma yol açacağa benziyor.

- Yani Gorbaçov ilerici midir?

- Çıkışı doğruydu, yöntemi yanlış. Fakat bu çıkış, doğru yöntemini de bulacaktır. Bu da zaman ister, alt-üst oluşlar ister, mücadele ister... Evet Gorbaçov'un çıkışı ilericiydi, ama yürütülen tarza bakıldığında gericileşti.

Harun arkadaş bu yönlü konuşmalarını sürdürdü. Fakat sözcüklerin ifade ettiği anlam zenginliği başlangıçta bile bir netliği sağladı.

Bir diğer mangada ise, iki kişi kızgın korları arada bir karıştırarak, mavimsi bir alevin çıkmasını zevkle izlerken, diğer yandan da kendi aralarında sürüp giden sıcak sohbet koyulaşıyordu.

- Hiç dikkatini çekti mi?

- Ne dikkatini çekti mi?

- Ne olacak! Harun arkadaşın kişileri gerektiğinde geliştirmesi veya yerin dibine batırması...

- Dikkat etmeye gerek yok ki! Çok açık bir özelliğidir. Harun arkadaş, kendini mücadeleye katanlara yardımcı oluyor. Savaştan kaçanlara ise, göz açtırmıyor... Mesela Hazım arkadaşı hatırlıyorum da... Harun arkadaş, Hazım arkadaşı geliştirmek için elinden geleni yapıyordu. Ve o da gerçekten kendini veriyor, günden güne gelişiyordu. Ama savaşın gerekliliğini bilmesine rağmen basitleşenlere hiç yüz vermiyor...

Geçenlerde zorunlu bir yerden bazı erzaklara el koyuyorduk. Harun arkadaş, her alınan şeyi kilolarına dek hesaplamamızı istemişti. Bir arkadaş bir parçayı, parçadır, azdır diye saymamazlık edince karşı çıktı. Durumu Harun arkadaşa izah ettiğimizde; o da karşı çıkan için "Demek karşı çıktı ha... çok güzel... Halkı düşünmek kadar güzel bir şey yoktur" dedi ve defterine not etti. Daha sonra

'karşı çıkan' arkadaşı hep savaş sorunları üzerine eğitiyordu.

- Dün öğlen birinin rüyasını dinledin mi?

- Yok...

- Arkadaşlar bizi öğlen yemeğine uyandırdıklarında... Bir arkadaş güle güle katılıyordu. "Ben rüya gördüm. Acayip bir rüya idi. Rüyada kaçtım, evime gittim. Dışarı çıktığımda baktım Harun arkadaş, her zaman olduğu gibi radyosunu açmış, gülümsüyor. Dizlerim beni taşıyamaz olmuştu. Harun arkadaşın 'Hım! elimizden kaçacağını mı sandın?' demesiyle irkilerek uyandığımda bunun bir rüya olduğunu anladım. Kendimi tutamadım, doyasıya güldüm. Tutamadım çünkü, Harun arkadaşın daha aylarca öncesinden söyledikleri aklıma geldi. Bunun rüya olduğuna öyle sevindim ki anlatamam..." Hani Harun arkadaş diyordu ya: "Biz öyle yapmalıyız ki, ihanetçiler için dünyada yaşam hakkı olmasın. Gerekirse özel örgütlenmelere bile gitmeliyiz. Niyeti bozan, ihanetin kendisi için yaşam şansını sıfıra indirdiğini anlamalıdır. Anlasın ki, bir halka ihanet yok olmak demektir. Ve tek çarenin devrimde kalmak, insanlıktan nasibini alarak onurluca yaşamak olduğunu anlamalıdır..."

- Harun arkadaş böyle bir rüya gördüğünü öğrendi mi?"

- Kendisi gidip söyledi. Harun arkadaş, kahkahalarla gülüyordu. Hatta takılmaktan geri durmadı. "Yoksa niyeti mi bozdun?" dedi. O da "Yok niyeti bozmadım, ama söylenenler epey gerekiyor bize... Çünkü Kürdistan'da ihanet tarihseldir, köklüdür; kökünü kazımak için bize epey gereklidir" dedi.

- Bu anlattıkların o kadar etkileyici ki.. insan düşünmeden edemiyor. Neyi, biliyor musun?

Ayağa kalktı... Ateşin üzerine birkaç parça odun attı. İnce bir dalla korları biraz geri çekerek odunların boşta kalmasını sağladı. Erkendi daha... Ne de olsa sabaha kadar uyuyacaklardı... Kaldığı yerden devam etti:

- Neyi biliyor musun? Biz toplum olarak çok çok geri bir kültürel seviyeyi yaşadığımızdan, bizde çoğunlukla ya elini eteğini her şeyden çekerek, savaşçılığın da gerisine düşerek liberalleşen ya da liberalliği kendine yediremeyerek, geldiği veya etkisinde kaldığı sınıfı konuşturarak koyu bir despotluğu yaşayanlar çıkıyor. Ve her iki tipin de demokratlıkla alakaları yok. Sorunları tartışmadıkları gibi tartışılmasından da hoşlanmazlar. Oysa Harun arkadaşta her şey alenidir. Her zaman açık sözlülükle söylenenlerden, devrimi geliştireceklerinden dolayı yararlılığına inanılarak söylenenlerden, gerçekte yanlış da olsa, çok hoşlanır. Tartışır, tartıştırır. Birisinin bu çok tuhaf rüyayı ona anlatması ilginç değil mi?

- Sadece bu tür konularda değil, hemen her konuda öyledir. Bir ara bölük düzeyindeki bir güçle eylem yapmak üzere bir dağa çıktık. Amaç, hedefi yeniden keşifti. Sonuçta akşam üzeri bir toplantı gerçekleşti. Hepimizin beklediği konuşma şuydu: "Arkadaşlar bu hedefin üzerine gitmek bizim için çok önemlidir. Ancak istihbaratımız olmazsa da planımız doğrudur. Şimdi örgütlenmemizi yapacağız" vs. vs. Fakat olanlar karşısında hepimiz şaşırdık. Harun arkadaş, "Arkadaşlar! Hepiniz hedefi gördünüz ve hepiniz gerillasınız. Gerillada herkes herşeyden sorumludur. Hedef belli, gücümüz ortada, araziyi de gördünüz. İsteyen görüşünü belirtsin" dedi.

Belki de çoğumuz akşama kadarki sürede üzerinde düşünmemiştik. Ani yoğunlaşmalar yapının yüzünden okunuyordu. Sonuçta herkes görüş belirtti. Hatta eylem yapılamaz diyenler bile çıktı. Harun arkadaş oralı bile olmadı. Tartıştı, tartıştırdı. Tüm yapının üzerinde hemfikir olduğu bir plan kabul edildi. Sonuç mükemmeldi. Daha da ilgi çekici olanı ise, eylem yapılamaz diyenlerin bile eyleme en önde, hem de kendi istekleriyle yürümeleriydi. Vietnam'daki demokrasiden, Vietnam'daki demokratlıklardan söz edildiğinde, bana çok yavan geliyordu. Daha çok savaş koşullarıyla düşünüyordum sorunu. Bu olaydan sonra Harun arkadaşın şahsında insan bazı net sonuçlara varıyordu.

Gün ışır ışımaz yolculuk hazırlıkları başladı. Her günkünün tersine bugün gündüz yürünecekti. Uzaktan bakıldığında Avaşin yemyeşil görünüyor, sanki o da tersine yaşıyor; masmavi değil, yemyeşildir Avaşin. Bir süre dinlenildi. Kimi ayağını yıkıyor, kimi çayla uğraşırken bölük lojistikçisi de mutfakçılara gerillanın ulusal yemeği murtuğayê yaptırıyordu. Su azgınlaşmıştı. Teleferik hazırdı; azmış ya, davarlar nasıl geçirilecek, Avaşin'in akşam üzeri azgınlaşan suyundan?

- Boş yere yormayalım arkadaşları; ancak sabahın erken saatlerinde geçirebiliriz davarları. Yarına kadar buradayız, diyen Harun arkadaş, yanına bir arkadaşı çağırarak cebinden çıkardığı eski bir defteri uzattı ve: Bu, yıllardır kitaplardan aldığım notlar, alıntılar. Artık defter yıpranmış, yeni bir deftere aktarmak gerekiyor ama yazım fazla okunaklı değil.. Kimsede küçük bir defter yok mu? diye sordu.

- Ha... bulundu mu? Çok güzel! Çok yararlı notlardır. Karşısında oturan birine bakarak çok içten bir ses tonuyla, adeta "gelişmek zorundasın, yeter artık" dercesine "bu alıntıları oku, tam sana göredir" dedi.

Karşıdaki utancından başını eğdi... Zor işitilir bir sesle "iyi olur" diyebildi... Diğeri ise yazarken okuma fırsatı bulduğundan sevinçle defteri parmakları arasında tutuyordu. Defterin bazı bölümlerinde şunlar yazılıydı:

"Zorunluluk, yaratıcılığın annesidir. Bizi kamçılayan da hep zorunluluk olmuştur."

"Aydınların her zaman üç tane yanlışı olmuştur; kolay bir hayat peşindeler, bencildirler, sıkıya gelmezler."

"Bir kimseden her şey gizlenebilir, bazı şeyler herkesten gizlenebilir; ama herşeyi herkesten gizleyemezsiniz."

"Bir devrim deneyi yapmak, o konuda yazmaktan daha güzel ve daha yararlıdır." (Lenin).

"Cesaretle yapılan bir demokratik devrim deneyi, hatta bu deney başarısızlıkla sonuçlansa bile, halkların belleklerinde yüzyılların biriktirdiği utanç ve korkuyu silip süpürür, en gözden düşmüş halkların bile saygısını geri çevirir." (F. Engels).

"Savaşta yetersiz çabalar, sadece başarısızlığa yol açmakla kalmayıp kesin bir yenilgiye de sebep olabileceğinden, iki taraf da karşılıklı birbirini alt etmeye çalışmak zorundadır."

"İlk aksilik karşısında en yüksek moral bile çabucak korkaklığa, bir çeşit paniğe dönüşür. Böyle bir ordu büyük bir işi yapmayı başarırsa, bunu hiçbir zaman kendi meziyetine değil, olsa olsa komutanın yeteneğine borçludur. İki misli bir ihtiyatla yönetilmeli ordu..."

"Esneklik inisiyatifin somut bir ifadesidir. Dağılma, toplanma ve mevzi değiştirme, gerilla savaşında kuvvetleri esneklikle kullanmanın üç yoludur..."

Defterdeki yazılar, daha çok askeri konularda bir sürü alıntı ile devam ediyordu. Defterin yıpranmışlığına bakıldığında daha '80'in ilk yıllarından beri tutulduğu ve devam ettiği anlaşılıyordu.

Birlik ikiye bölünmek zorunda kaldı. Davarlar uzak bir yoldan istenilen noktaya ulaşacak, birlik ise yoluna devam edecekti.

Yamacın öte yüzünden Kiye'ye doğru iniş başladığında Harun arkadaşın sesi duyuldu.

- Aha!..

- Ne oldu?

- Ayakkabımın bir yüzünün dikişi boydan boya açıldı. Kimde ip var?

- Hevalê Harun, gel ayakkabıları değiştirelim, dedi arka taraflardan bir arkadaş.

Harun arkadaşın kızgınlığı ses tonundan da anlaşılıyordu.

- Yok yok... bağlarım, dedi sadece.

Biraz daha yürüdükten sonra asfalt gibi bir yola girmişlerdi. Harun arkadaş hemen önündekine:

- Ailenin maddi durumu nasıldı... arkadaş? diye sordu.

Bu soruya neden olan ayakkabıydı.

Diğer arkadaş:

- Ailem zengindir. Aile yaşantımda elimi sıcak sudan soğuk suya koymazdım, dediğinde, O:

- Benimki çok yoksuldu. Bir ineğimiz

vardı. Annem sütünü sağar, çevremizdeki zengin komşulara satardı. Bulunduğumuz mahallede genellikle zenginler oturuyordu. Kimsenin davarı yoktu. Yalnız bizim vardı. Ben ailenin tek çocuğuydum. Davarları otlatmaya götürürdüm."

Biraz soluklandı. Bu ara diğer arkadaş Harun yoldaşın mücadele pratiği ile sınıfsal zemini arasında bağ kurdu. Adeta beyni zonkluyordu. Yoksul yaşamın etkisi Harun arkadaşın davranışlarına, özellikle de malzemeleri itinayla kullanmasına yansıyordu. Bu kadarını tahmin etmişti. Yine sözüne devam etti.

- Çok iyi hatırlıyorum. Bir defasında babam bana bir lastik ayakkabı almıştı. Benim ayağıma taktığım ilk yeni ayakkabıydı bu. Davarı otlatmaya götürdüğümde, zengin çocukları da görsün benim ayakkabımı dercesine giyerek mahalleden geçiyordum. Ama araziye vardığımda çıkarıyor, cebime koyuyordum. Yıpranmamaları için..."

Berideki arkadaş daha da afallamış, aylar öncesine gitmişti yine. Güç artmış, lojistik birimler büyümeyi gerektiği gibi karşılayamamıştı. Elbiseler yetmiyordu. Birçoğunun elbisesi yamalıydı. Harun arkadaş işin ciddiyetini görüyor, ta D. Kürdistan'a kadar uzanarak işi çözüme bağlamaya çalışıyordu. Ama sonuçta fazla değişiklik olmayınca şakaya getirerek, arkadaşlara:

- He... elbise mi bize engel olacak!.. En kötüsünden diz üstü tüm şalvarlarımızı keseriz. Bir de bir atlet. Oh be! Ondan sonra keyfince gez, ne ağırlık sorunu, ne de yıkama derdi. Afrikalı gerillaların hiç resimlerini görmediniz mi? diyerek sorunu hafifletmeye çalışıyordu.

Herkes gülüyor, biz de öyle yaparız diyorlardı.. Daha benzeri birçok şeyi anımsadı durdu. Düşüncelerinden sıyrıldığında neredeyse konumlanma yerine gelmişlerdi. Konumlandıktan bir-iki saat sonra davarlar da getirilerek birleştiğinde, herkes "kanat takmadılar ya" diye afallamıştı.

Öğleden sonra yerel birlikle birleşildiğinde Harun arkadaş, tüm sorumlu yapıyı çağırıp gücün örgütlenmesini kendilerine yaptırmıştı. Herkes faaliyet yürüttüğü alana göre kendi kendisine birlik örgütlemişti. Harun arkadaş ise bazı küçük değişikliklerle örgütlemeyi onaylamıştı. Çünkü bu yöntemle kimsenin, ama hiç kimsenin yapı zayıftır diyemeyeceğini çok iyi biliyordu.

Akşam üzeri arkadaşlardan biri yanına giderek:

- Hevalê Harun, bizde bu tür örgütlenmeler üstten yapılmıyor mu? diye sordu.

-Genellikle üstten yapılır; ama böylesinin daha yararlı olduğuna inanıyorum. Daha 1989 Haziran toplantısında bile bu yöntemi denemiş, epey faydasını gör-

müştük. Bir arkadaş, birliğinin zayıf olduğunu söyleyince, tamam, gel yönetim olarak birlikleri değiştirelim, dedik. Bunun üzerine geri adım atmıştı. Şimdi bak, yanılgıya girmemek gerekiyor. Yönetimleri, faaliyet alanlarını yine üst-merkez belirliyor. Fakat yapıyı yönetimler belirliyor. Bu, genelle çelişmiyor; tersine güçlendiriyor. Kaldı ki yapımızın tümü üç aşağı beş yukarı aynıdır. Ve savaşa hazırdır. Hazır olmayandan söz edilecekse o da yönetimlerdir.

Ertesi gün Şemzinan(Şemdinli) alanına geçecek olan bölük gücündeki birliğin iç örgütlenmesini de takım yönetimlerine bırakmış, aynı yöntemi yine uygulamıştı. Herkes hem alandan memnundu ve hem de gelişme için kendilerine sunulan bu tür fırsatlar bulunmaz bir nimetti. Çünkü bencilliği bırakarak sorumlu davranmak ve parça-bütün ilişkisini iyi düşünmek durumundaydılar.

Yolculuk öncesi çalışanlar dışında hemen herkes öğle yemeği üzerine dut yemek için eski, harabe köye dağıldı.

Bir arkadaş:

- Hevalê Harun, siz bazen "boş verin, ne olursa olsun" diyorsunuz, gerçekten bunun doğruluk payı nedir? dedi.

- Şimdi bakın. Bunu özgülleştirmeden düşünürsen, kötü hem de çok kötü bir anlayıştır. Niye? Çünkü kendiliğindenciliği ifade eder. Koyvermişliği ifade eder; dahası sorumsuzluğu ifade eder, ama bu anlamda kullanmıyorum. Her şeyden önce, özellikle de gerillada bir komutan her şeyi detaylarıyla hesaplamak ve ona göre hareket etmek zorundadır. Diyelim ki, bugün burada konumlanmışız. Düşmanın, coğrafyanın ve kitlelerin durumu ile kendi durumumuzu göz önünde bulundurarak alınması gereken önlemi alıyoruz. Tepecileri çıkarıyoruz. Aşağıdaki vadinin ağzına nöbetçi çıkardık. Birlik içerisinden çavuşları çıkardık ve her arkadaşın derli toplu olması için manga komutanlarını daha baştan görevlendirmişiz. Daha ne yapılabilir? Hiç bir şey. Tüm gücü tepeye çıkarmanın kötülükten başka bir yararı da olmaz. Elbette böylesi günler de var. Ama bu koşullarda gerekmiyor. O halde, gerekli tüm önlemleri almışız. Ve gönlümüz rahattır. İşte bu noktada, boş ver ne olursa olsun diyorum. Ne de olsa biz savaş örgütüyüz. Ve buna göre şekillendik.

Soru soran arkadaş anlamlı anlamlı bakınıyordu. Elinde olmadan o da elini sallayarak "ne olursa olsun" dedi. Çevresindekilerden bazıları galeyana geldiğini anlayınca kahkahalarla gülmeye başladılar. Onlar da katıldı.

Ay ışığı öylesine canlıydı ki, insan bakarken ruhu açılıyordu. Neredeyse yere iğne atsan parlayacak. Birlik her günkünden daha hantaldı. Ne de olsa bir yaralımız vardı ve kendisini davarın üzerinde bile tutacak gibi değildi. İki kişi davara binmek durumundaydılar. Başka yolu yordamı da yoktu. Yaralı arkadaşı hastaneye ulaştırmak da devrimci görevlerin başında geliyordu.

Az önce yakınan arkadaş gözüne ilişince, yanına çağırdı. Biraz şakalaştı, "Neydi sorun?" diye sordu. Arkadaş utancını gizleyerek "Hiç, dedi, biraz birbirimize kızdık da."

Harun arkadaş, "Diğerlerini de çağır" diyerek bir ağacın altındaki düz yere oturdu. Radyoyu açtı... Cahşlar söylüyordu. Arkadaşlar da gelmişti.

- Ne oldu?

- Arkadaş bana sen yardımcı olmak istemiyorsun deyince çok zoruma gitti. Böyle eleştiriler doğru değildir, inancındayım.

- Elbette değil, diye söze girdi Harun arkadaş. Partimizde eleştiri-özeleştirinin yeri önemlidir. Nasıl ki, eleştirilen,

konu edilen eksiklikten kendi payını çıkarmada kendini tamamıyla soruna veriyorsa, eleştiren de kendisini tam sorumlu tutmalıdır. Yani herkes ağzının dediğini, kulağıyla da duymalıdır. Yoksa suçlamalar, düşürmeler vs. durumlar meydana gelir ki, bu tamamıyla eleştiri-özeleştiri gerçekliğimizi boşa çıkarır. Dolayısıyla hiç kimse şunu kabul etmez: Ben söylerim, tutmazsa izi kalır. Bu tutum, gerçekliğimize en büyük kötülük olur, kaldı ki, insan, vicdanen bile rahat edemez. Eleştiri silahımızı doğru kullanmak için iyi kavramak gerekir. Bunun yolu ise parti gerçekliğimizi, halk gerçekliğimizi tanımaktan geçer. Yani ucuz eleştiricilik olmaz.

Nöbetçiler, düşman devriyesinin yaklaştığını haber verince doğal bir savunma pozisyonu alındı. Ama onlar geçip gittiler.

İşin ciddiyetini anlayan her arkadaş, akşamı iple çekiyordu. Yazın uzun günlerine rağmen saat daha dört olmamıştı ki Yolculuk başlatıldı. Hem oradan uzaklaşmak ve hem de en azından karşımızda bir balık sırtı gibi uzanan sırta ulaşmak olasıydı. Fakat Harun arkadaş, olası bir durumda zorlanmamak için birliğin içinden beş kişilik özel bir grubu yarım saat kadar önceden göndererek, "Ne olursa olsun, mutlaka sırta ulaşmalısınız. Şu anda bile, biz burada çatışmaya tutuşursak, beklemeden hızla hedefinize ulaşmalısınız. Orası elimizde olduktan sonra zafer bizimdir. Biz yavaş yavaş geliriz" dedi.

Büyük bir olasılıkla düşman, birliği farketmesine karşın üzerimize gelmedi. Mesafeli bir yürüyüşle sırta ulaşanların denetimine girdiğimizde, insan "ya erkenden fark edilseydik" demeden edemiyor. Sonucu düşünmek bile ürkütücüydü. Ancak sırta ulaştıktan sonra herkes derin bir oh çekti.

Harun arkadaşın, eleştiri hakkındaki konuşmasını dinleyenlerden biri, Akademi alanında Harun arkadaşa yöneltilen ve arkadaşın da, "Bu iki eleştiri beni çok geliştirdi" biçiminde ifade ettiği eleştirilerden biri, Parti Önderliği tarafından, *"...Aslında Harun arkadaşın şimdiye kadar kendisini yaşatması bile bir başarıdır. Feodal dönemin iyi bir komutanı olabilirdi"* şeklinde ifade edilen eleştiridir. Önderliğin tüm çözümlemelerinde de belirttiği yaşamın anlamı çok açıktır. Sözü edilen yaşam, baştan sona mücadele, kararlılık, yenilmez bir irade ve kazanan bir saldırı ruhu ile dopdolu olmanın yanı sıra, "iyi bir komutan" betimlemesi de vardır. Özcesi hem yoğun bir övgü ve hem de yoğun bir yergiyi içeren bir eleştiridir. Diğeri ise, yine bir arkadaşın Harun arkadaşa yönelik geliştirdiği, *"Kendisini PKK'nin doğal bir üyesi saymaktadır"* eleştirisidir. Bu da hem övgüyü hem yergiyi birden dile getirmektedir.

Bu iki eleştiriyi düşündükçe ve Harun arkadaşı göz önüne getirdikçe içi içine sığmıyor; derinden derine duyduğu saygıyı yansıtmadan edemiyordu.

Gece boyu yol yürüdü. Dün geceye oranla yolculuk daha iyi geçiyordu. Ne de olsa bugün, dünün tecrübeleri üzerinde yaşam buluyordu. Yaralıyı daha rahat taşıma biçimlerine pratik olarak ulaşılıyor, yöntemler zenginleşiyordu. Yol yaylalık alana çıkıyor; yaylaların ferahlatıcı, binbir koku taşıyan serin havası insanı daha da açıyordu. Zaman zaman yolu kapatan gevenlerin, yürüyenlerin bacaklarına batması kaşların çatılmasına yol açıyordu. Tempo yükseliyordu, ama düne oranla, yoksa Harun arkadaşın temposuna oranla değildi. Harun arkadaş yapıyı coşturmaya çalışıyor, "Govend tutacağımız, rahat bağırıp-çağıracağımız yere ulaşmaya az kaldı" diyordu.

Noktaya varıldığında, tepeciler çıkarıldı. Geçen gün, normal, olağan bir gündü. Herkes çabucak uyumuştu. Bu, yarınki uzun yolculuğa hazırlığın bir parçasıydı. Tepeciler görevleri gereği fazla uyuyamayacaklardı.

Bu ara bazı arkadaşlar kendi aralarında konuşuyorlardı. Biri:

- Şimdi bizde her arkadaş, en az bir şehidimizin ismini almış. Düşünüyorum da, acaba Harun arkadaş, kimin ismini almış. Doğrusu, çok merak ediyorum" deyince, diğer arkadaş konuyu bildiğinden dolayı hemen cevaplamaya çalıştı:

"Harun arkadaş, 1987 Eylül'ünde, Çel-(Çukurca) alanında, yerli uşaklardan bazılarına yönelik bir eylemde şehit düşen **Harun ARAS** yoldaş ile daha '70'li yılların sonlarından beri birbirlerini tanır ve severlerdi. Yoldaşlık bağları epey güçlüdür.

Ülkeye dönüşten sonra, bir yıl kadar beraber faaliyet yürütürler. Ve kendi aralarında sözleşirler. Buna göre hangisi daha önce şehit düşerse, diğeri onun ismini alacaktır. **Harun ARAS (Şerif)** yoldaş bir kaza sonucu şehit olduğunda, eski ismi **Mahmut** olan Harun arkadaş da **Harun** ismini alıyor. Zaten Şerif yoldaş şehit düştüğünde, üzerinde Harun arkadaşa yazılmış bir mektup çıkmıştı. Ve mektubunda tamamen şunu dile getiriyordu: 'Yük bizimdir, yükümüzü kaldırmalıyız.'"

Dinleyici arkadaş, Şerif yoldaş üzerine anlatılan şeyleri çok dinlediğinden dolayı anlamlı anlamı gülerek "ne mutlu sana Şerif yoldaş" diyebildi.

Birkaç arkadaş, altında konumlanılan elma ve kavak ağaçları üzerinde dört beş tane kuş yakalayıp bölüğün mutfakçısına teslim ederek yaralı arkadaş için yağda yapmasını istediler. O imkanlara rağmen arkadaşların herşeyin temeline yaralımızın durumunu oturtmaları soyluca bir tavırdı.

Akşam saatlerine doğru zaman ilerledikçe, yolculuğun son günleri de yaklaşacaktı. Bir iki ay önce aynı güzergahtan gelip-dönen arkadaşları yanına çağıran Harun yoldaş, yol ve Hacıbek çayını geçiş için bilgi almaya çalıştı. İki noktadan geçiş mümkündü. Biraz uzuncaydı birincisi; yaralımız vardı durum zorlaşıyordu. İkincisi yakındı ama düşman konumlanmasının içinden geçmek gerekiyordu; bu yönüyle sakıncalıydı. Yine de ikincisi tercih edildi.

Tam su geçildiği an, birlik yüz metreye kadar yükselen kayalıkların üstündeki düşman karakolunun altında buluyordu kendini. Üstelik suyu geçmek de zaman alacak, seslerin çıkmasına neden olacaktı. Buna rağmen su başarıyla geçilmiş, birlik hızla uzaklaşıyordu. Yaralı arkadaş, iki takımın arasında getiriliyordu. Öncü takım, tehlike alanının dışına çıkmıştı. Arkadan kurşun sesleri gelmeye başladı. En arkadaki manganın öncüsü ile düşman devriyesi bir noktada karşı karşıya gelmişti. Karşılıklı kurşunlar sıkıldı. Düşman karakola doğru kaçınca, manga da yukarılara doğru çıkan vadicikten tırmanışa başladı. Bu esnada birlik koptu.

Tüm arama ve çabalara rağmen üç gün bir sonuç alınamadı. Çoğunlukla da genç arkadaşlardı. Bunun için Harun arkadaş tarif edilemez üzüntüler içindeydi. Savaşa gerçekliğiyle yaklaşıyordu. Ama bu durum başkaydı. İşin içinde genç arkadaşlar vardı. Hiç birisi alanı tanımıyordu ve erzakları da çok azdı.

Zaten daha sekiz-on ay kadar önce Çel alanına ikinci kez geldiğinde, beraberinde ellinin üzerinde genç arkadaştan oluşan -ki çoğu çocuk denilecek yaştaydılar- grubuyla gelmişti. Düşman istihbarat almış; sonuç alacağı umuduyla üç-beş günlük takipten sonra, Samura dağının aşağısında, eteklerine düşen Bêlot ve Lipê mezraları arasında konumlanan birliği çembere almış, habire yüklenmişti. Dağlarımızda deneyebileceği tüm tekniğini seferber eden düşman, bunları birliğe karşı kullanıyordu. Ancak sonuçta düşmanın hevesi kursağında kalmış, otuzu aşkın kayıp vererek hezimete uğramıştı. Birliğin hiç bir kayıp vermediğini gören-duyan kitlelerin coşkusu zirvedeydi. Harun arkadaş ise, artık kesin bir yargıya varmıştı: "Bunlar; geleceğin komutanlarıdır."

Kopan gruptaki genç arkadaşların sekiz-on aylık sürede daha da yetkinleştiklerini görüyordu; ama koşullar aleyhteydi. Üç-beş arkadaşla birlikte kopan grubu birkaç gün aradı; ama sonuç alamadı. Esas birlik Arê'ye üç gün önce varmış, kendileri de dördüncü gün ulaşmışlardı. Kopan manga ise bir başka alanda bulunan arkadaşlara ulaşmıştı. Harun arkadaş, haberi duyar duymaz, tabancasını çekti, sevincinden şarjörü

boşalttı; bir anda, ok gibi fırlayıp koşarak aşağı indiğinde, genç arkadaşlar da özlem ve sevgi karışımı bir ifade ile çevresinde halka oluşturdular.

Yeni bir sürece başlamak üzere alanda yapılacak toplantıya gelen Harun arkadaş, birkaç günlük yolculukta bile yanındakilere kocaman bir dünyayı yaşatmıştı.

Gündüzleri güneşin kızgınlığı herkesi gölgelere kaçırtıyordu. "Herkes toplansın" komutu verildiğinde, arkadaş ceviz ağaçları ve güzelim çeşme önünde silahını kaptığı gibi içtima sahasına fırlıyordu. Güneş kızgındı, ama ülkeye gitme istemi ondan da kızgındı.

Dönemin pratik yönetiminden sorumlu Harun arkadaşla, iki yönetici, grupların örgütlenmelerini yapıyorlardı. Bu kez örgütlenme biçimi, ötekilerden farklıydı.

O günü kaleme alan bir arkadaş, günlüğüne şöyle geçirmiş:

"4 Temmuz 1990: Bölgelerde faaliyet yürütecek olan birliklerin örgütlenmesi yapılıyordu. Okunan her isim, içtima sırasında istenen sıraya yıldırım çakarcasına geçiyordu. Öyle yüce bir ruh, öyle bir coşku yaşanıyordu ki, dile getirmek çok güç.

Kaynağı neydi bu coşkunun, yüceliğin, ülkeye ve geleceğin zaferine duyulan inançtan başka... Evet hepsi hepsi buydu. Başka bir şey değildi. Zaten bu değil miydi ki, PKK'yi PKK yapan! Unutulmuşu anımsatan... Kaybedileni aratan, öldürdüm(!) denileni diriterek; ona ruh, kan, can veren! Evet bu ruhtu elbette... Kazanma ruhu, APO'cu ruh!

Gençler vardı aralarında... Belki de çocuk... 14-15-16 yaşlarında, belki de daha küçük. Salt isimleri okunsun, özlemini derinden duydukları ülke topraklarına, kızgın savaş alanlarına ayak basmak için; boy-poslarını, simalarını, tüysüzlüklerini unuturcasına ya da unutturmak istercesine, ayak parmaklarının uçlarına basarak, kendilerini büyük göstermeye çalışan gençler... Hayır! Büyükler, aslında...Ruhen büyükler, fikren büyükler..."

Evet 4 Temmuz günü, gruplar örgütlendiriliyordu kızgın güneş altında. Ve Harun yoldaş, ülkeye dönüş için grubunu gençlerden oluşturmuştu... Gülümseyerek, "Mêledî(Malatya)'ye... Mêledî'ye gidiyoruz... Oh be! Hem de bol kayısılı şehrimiz, Mêledî'ye!" dediğinde gençlerin gözleri parlıyor, içleri içlerine sığmıyordu.

Geliyê Reş'in o doyulmaz coğrafyasına vardıklarında iki genç arkadaş önlerine çıkan ayıya saldırdılar. Ayı ölmüş... Yalnızca, evet yalnızca ayının etini tatmak için bir birlerini galeyana getiriyor, Harun arkadaştan da onay istiyorlardı. Gerilla bu ya.. Canlılığı, renkliliğiyle bilinir.

Güzelliğiyle tanınan ve şehit **Mir Nezir ALAGÖZ**'ün 1987 baharında elini basarak *"Bir karışı için kendimi feda edebilirim"* dediği Deşta Heyatê'ye geldiklerinde, bu cennet parçamızı doya doya seyrettiler. Arada bir düşmanın her karış toprağa bir bomba taktığının bir sonucu olarak atılan toplarla yanan yerler sırtarak, doğal uyumu, doğamızın estetiğini bozuyor, insanı, insanlık düşmanlarına karşı daha bir kinlendiriyordu.

Ovanın orta yerlerinde bulunan asma, üzüm ve sarmaşıkla kaybolmuş dut ağacının altında konumlandıklarında saat sabahın 08.00'ini geçiyordu.

Bu arada arkadaşlar kendi aralarında tartışıyorlardı.

- Hayır!" diye karşılık verdi biri.

- Olsun. Ben biliyorum. Bu gece oraya pusu atacağız. Ondan sonra da ver elini Govendê, Serê Silo, Gostê ve Benavok.. ve Aslan arkadaşın başında bulunduğu takım... dedi diğeri.

Biri dayanamayarak aniden fırladı, Harun arkadaşın tam karşısına geldiğinde, duruma bir anlam veremediği her halinden belli olan bir edayla:

- Ne, hani biz Mêledî'ye gidiyorduk.

Harun arkadaş kendisini tutamayarak kahkahalarla gülüyordu.

- Tamam, Mêledî'miz burasıdır. Oh be!

Uyumuş gibi yapanlar bile gülüyorlardı. Ayağa fırlayan, durumu anlamanın sevinciyle yanındakilere gülümsüyordu...

Nihayet pusu kurulmuş, düşman uşaklarının gelişi bekleniyordu... Birinci mevzide hala Harun arkadaşın radyosundan cılız bir ses duyuluyordu. Yıllardır sıcak savaş içerisinde çelikleşen Harun arkadaşın, aşmaya varan kendine güveni bütün yük bir kaybın doğmasına yol açıyordu. Evet Harun yoldaş, yaralanmıştı. Pusu noktasından uzaklaşarak bir yerde bir müddet dinlendiklerinde:

"Ben şimdiye kadar çok şey yaptım. İnanarak yaptım ve çok mutluyum. Savaşı, bilinçli ve ustaca yürütmek gerekiyor. (Yanındakilere dönerek) *Evet bilinçli hareket edin, acemilik yapmayın...* (Sürekli çevresindekileri teskin etmeye çalışıyordu) *Ve acemilik yapmayın ki, ileride vicdanen rahat olabilesiniz.* (Kendi kendisine zor işitilir bir sesle) *Slogan atayım mı? Hayır, hayır, gerek yok..."* Fiziki yaşamının son saniyelerini yaşadığı anda bile mütevaziliğini sürdürüyor, yüceliğinin parıltıları yaşama yansıyordu. Ulusal bağımsızlık, özgürlük ve sosyalist ideallerinin yoğunlaşmış bir ifadesi olarak, ***"Biji xebata me! Biji xebata me! Biji xebata..."*** diyerek sonsuzluğa uzanıyor, şehitler kervanındaki saygın yerini alıyordu.

Evet, 24 Temmuz 1990'ın akşam üzeri saatlerinde, Kürdistan'ın karanlıklarına ışık gönderen gökyüzüne, kıpkızıl bir yıldız daha eklenerek geleceği aydınlatıyordu. Milyonlardan oluşan bir halk, bu yüce devrim ışığının serpildiği yola girdi. Özgürlüğün o harika dünyasına, kalkın yoldaşlarla birlikte omuz omuza!

Xan Kûrkê direnişi şehidimiz Aziz yoldaşı saygıyla anıyoruz

Adı soyadı: **Abdullah YILDIZ**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri: **Mazra-Dep**
Katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi: **Ağustos 1991, Xan Kürkê**

Direniş şehitlerimizden **Abdullah YILDIZ (Aziz)** yoldaş Dep(Karakoçan)'in Hemikan köyündendir. Köylü kökenli olan ailesi oldukça yoksuldur. **Aziz** yoldaş ilkokulu kendi köyünde okur, ortaokul ve lise öğrenimini ise Dep'de yapar. Lise yıllarında iken ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışır. 1977'lere denk gelen bu süreçte başlangıçta devrimci gelişmeleri kenardan izler, tartışmaları dinler, araştırma-inceleme yapar; ardından kararını vererek mücadeleye aktifçe katılmaya başlar. 1979'lar sosyal-şoven gruplarla yoğun tartışma ve sürtüşmelerin yaşandığı yıllardır. **Aziz** yoldaş da bu süreçte yer alır. 1979'da bu güçlerle girilen bir kavgadan sonra kırsal alana geçerek faaliyetlerini burada yürütmeye başlar. Dep-Mezger(Mazgirt)-Gêxi(Kiği) hattında, içinde **Ekrem (Salih KILIÇ)** yoldaşın da bulunduğu bir grupla gençlik örgütlenmesi faaliyetlerini yürütür. Üstün propaganda yeteneği ve ikna gücüyle birçok genci saflara çeker.

12 Eylül faşizminin tüm karanlığıyla çöktüğü bir süreçte, 1981'de **Aziz** yoldaş partimizin geri çekilme kararına uyarak Lübnan sahasına çıkar. Eğitim kamplarında yer alır, geçmişin yoğun eleştirisi-tahlili temelinde kendini yenilemeye çalışır. Çeşitli görev ve sorumluluklar alır. '82 yılı boyunca yoğun toplu eğitimlere, seminerlere katılır. Partimizin II. Kongresi'nde alınan ülkeye geri dönüş kararı çerçevesinde Güney Kürdistan'a aktarılan kadro yapısı içinde yer alır. '83 yılında Lolan kampında sürdürülen çalışmalara, eğitim faaliyetlerine katılır. Zorluklarla yürütülen savaşımda üzerine düşen rolü oynamaya çalışır.

1984 yılı başlarında Serhed Eyaleti faaliyetlerinde yer alan **Aziz** yoldaş Gridax-Serhedan alanında yönetim düzeyinde görev yürütür. Daha sonraki atılımları hazırlayacak ön adımların atılmasında çabaları olur. Güçlerin eğitilmesi faaliyetleri geliştirilir. Kendi içinde yetersizlikler de taşısa, taktiğe tam anlamıyla cevap vermese de bu çalışmalar gelecek gelişmelerin zeminini döşer.

'86 yılında Doğu Kürdistan'a geçer ve kış ayları boyunca eğitim, geçmişi irdeleme, dönüşüm faaliyetleri içinde yer alır. Kendi eksiklik ve yetmezliklerini önemli oranda bilince çıkarır. Ardından Qilaban(Uludere) alanında faaliyetlere katılır. Kör Cemal ve Şeyhmus provokatörlerinin ortama egemen olmaya çalıştıkları ve önemli tahribatlar yarattıkları bu dönemlerde **Aziz** yoldaş da olumsuz yaklaşımlara maruz kalır. Bunlarla çatışma içinde olur. Ülke İçi I. Konferans'ta yer alır. Ardından tekrar Botan alanına yönelir.

'88'de Elk(Beytüşşebap) alanında faaliyetlerde yer alır. Geçmişte yaratılan tahribatları gidermeye çalışır.

Aziz yoldaş daha sonraki yıllarda önce Orta Eyalet'de, ardından da Cûdi'de faaliyet yürütür. Cûdi pratiğinde, o dönemde oldukça etkinlik kuran feodal komplocu anlayışları belli oranda yaşar, hatalar içine girer. Parti IV. Kongresi'nde bu pratiğinden dolayı yoğun eleştirilerden geçer. Hatalarını kaynaklarıyla birlikte kapsamlı bir şekilde ortaya koyarak özeleştiri verir ve daha sonraki pratiğinde bunlardan arınmaya çalışır.

Aziz yoldaş IV. Kongre sonrası kendini hızla yenileme ve güçlendirme sürecine girer. Kişiliğinde köklü dönüşümler yaratmak için tüm çabasını sarfeder. Bulunduğu Güney-Kürdistan alanındaki çalışmalarda yer alır. **Aziz** yoldaş güçlü bir militan devrimciliğe doğru yol aldığı bir süreçte, Ağustos 1991'de sömürgeci Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yönelttiği saldırıda Xan Kürkê direnişinde yer alarak kahramanca çarpışır ve şehit düşer.

Aziz yoldaş saflarda yer aldığı on iki yıl boyunca ulusal kurtuluş mücadelesine önemli değerler kattı, zorlu süreçlerde yer aldı, her zaman direniş hattında kalmasını bildi. Silahıyla ve bilinciyle olduğu kadar kalemiyle de düşmana karşı savaştı ve şehitlere bağlılık gösterdi. **Aziz** yoldaş, cunta öncesi süreçte mücadele içinde tuttuğu notlarını, şehitlerle anılarını **Kızıllaşan Topraklar** adı altında romanlaştırarak mücadeleye bu alanda da önemli bir katkı sundu.

Anısı önünde saygıyla eğiliyor, mücadelesini zafere taşıyacağımıza dair and içiyoruz.

Partimizin yaşlı ve emektar militanı Hesen ÇAWUŞ yoldaşı işbirlikçi güçlerin hain komplosunda şehit verdik

Adı soyadı: **Yusuf ÖZKAN**
Kod adı: **Hesen ÇAWUŞ**
Doğum yeri ve yılı: **Çolamerg-Çel, Biya Darê Köyü, 1945**
Katılış tarihi: **1983**
Şahadet tarihi: **Doğu Kürdistan-Mergewer-Dizê, Lorzin Köyü, 12 Şubat 1991**

Hesen ÇAWUŞ yoldaş, Çolamerg(Hakkari)'in Çel(Çukurca) ilçesine bağlı Biya Darê köyünde dünyada önemli gelişmelerin yaşandığı 1945 yılında doğdu. Bu yıllarda Sovyet Kızıl Ordusu desteğiyle kurulup bir yıl kadar ayakta kalabilen Mahabat Kürt Cumhuriyeti, göçebe hayatı yaşayan ailesi tarafından kendisine sürekli anlatıldı. Yine henüz çocuk yaşta iken Güney Kürdistan'da aşiretsel bir önderlik tarafından da olsa yürütülen mücadeleden etkilendi.

Faşist Türk devletinin Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamları ve 1940'larla beraber tamamlanan askeri işgal hareketini sıcağı sıcağına ailesinin anlatımlarıyla yaşadı, iliklerine kadar duyumsadı. Göçebe bir yaşantı sürdürmesi nedeniyle Kürdistan'ın orta kesimlerinde yaşayan halkımızla sıkı ilişkileri oldu. Tarih şuuruna bu temelde vardı **Hesen ÇAWUŞ** yoldaş. Hep ülkesinin bölünmüşlüğünü ortadan kaldıracak, halkını bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşturacak bir önderliğe kavuşma özlemiyle dopdolu yaşadı. O yıllarda Kuzey-Batı Kürdistan'da yaşanan sessizlik, sindirilmişlik **Hesen ÇAWUŞ** yoldaşı I-KDP ile ilişki kurmaya kadar götürdü.

Bir süre I-KDP'de pêşmergelik yaptı. Ancak bu önderliğin halkımızı ulusal bağımsızlığa götürecek yetenekte olmadığını anlayınca pêşmergeliği bıraktı ve tekrar göçebe yaşama döndü. Ancak, feodal ağalara dayandırılarak geliştirilen kapitalizm, TC sömürgeciliğinin yoğun baskıları ve feodal ağaların çapulculuğu karşısında tek geçim kapısı da kapanmış bulunuyordu. Bu nedenle sömürgeciliğin, emperyalizmin çizdiği sınırları tanımayarak bir süre sınır ticareti -"kaçakçılık"- ile uğraştı.

Partimizin, II. Kongresi'nde aldığı ülkeye dönüş kararıyla ülkeye giren ilk gruplarla, daha önce de varolan ilişkilerini daha da geliştirerek 1983'te saflara katıldı. İlk grupların alana yerleştirilip konumlandırılmasında büyük emekleri geçti.

Hesen ÇAWUŞ yoldaş, şehit **Azad** yoldaşımızın hem babası ve hem de yoldaşıdır. 1984 yılında mücadele saflarına katılan **Azad** yoldaşa hiçbir zaman bir evlat olarak yaklaşmadı **Hesen ÇAWUŞ** yoldaş. *"O, her şeyden önce yoldaşımdır. Ve bağların da en onurlusu, en yücesi yoldaşlık bağları değil midir?"* derdi **ÇAWUŞ** yoldaş. 1989 sonbaharında **Azad** yoldaşın şahadetinden sonra sömürgeci düşmana olan kini, nefreti daha da artan emektar **ÇAWUŞ** yoldaşımızın buna cevabı, militanlaşarak savaşı daha da yaygınlaştırmak oldu.

Bir yiğit düşünün kırkaltısında
Sevdalı
Ağarmış bıyıkları
Çefiyesi ve klêşiyle
Hep gülümseyen can-ceger
Dağlarına sevdalanmıştır ülkesinin
Özgürlüğe hasret kalmış
Nasır bağlamıştır cefakar omuzları
İşgalcinin aşağılayıcı yükü altında
Ve onuru çiğnenmiştir yıllarca
Hep hasret kalmıştır
koklayamamıştır doyasıya
ömrünce rengarenk güllerini
can cennet vatanının
Ağarmış bıyıkları
Çefiyesi ve klêşiyle
Bir militan düşünün onurlu
Özgürlüğe tutkun
Ve seni anmak, seni yazmak
Anına bir destan yakmak istedik
Sen fedakar
Sen emektar
Sen yiğit
Sen cefakar, inanmış ve onurlu...
Ve sen
hep gülümseyen
can-ceger ÇAWUŞUM
Namlular susmaz elbet
Sözümüz var yoldaşlara
Söz onurdur bilirsin
Çiğnetmeyiz elbet onuru
ve seni ve yoldaşlarını
gerekçesi yaptık zaferin
zaferle anılacak
zaferde yaşayacaksınız

Körfez savaşıyla beraber büyük fırsatların doğduğu önemli ve önemli olduğu kadar da kritik bir dönemeci ifade eden bir dönemde kendi payına düşen görevleri yerine getirmeye çalışırken hain-işbirlikçilerin kurşunuyla şahadete ulaştı **Hesen ÇAWUŞ** yoldaşımız.

Hesen ÇAWUŞ yoldaş, güçlü bir komutan, partimizin yaşlı ve emektar bir militanıydı. O, hiçbir zaman ihanete fırsat vermedi. En zor koşullarda dahi görev azmi ile dolu, yoksul Kürdistan köylüsünün bağımsızlık ve özgürlük tutkusunun en yüce temsilcisi, sevecen, yoldaşlarına karşı saygı ve sevgi ile dolu bir yoldaşımızdı.

Kürdistan gençliğinin ölümsüz komutanı Fırat yoldaş

Adı soyadı: **Zeynel AKYAR**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve yılı: **Dêrsim-Kislê, Holik köyü, 1 Ocak 1970**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Xana Hewêl, 24 Eylül 1990**

Fırat yoldaş, 1 Ocak 1970 tarihinde Dêrsim'in Kislê(Nazimiye) ilçesi Holik (Turnayolu) köyünde doğdu. Daha iki yaşındayken, 1968'den beri Hollanda'da yaşayan ailesinin yanına getirildi ve bundan sonraki yaşamı Hollanda'da geçti. Elektrik teknik okulunu bitiren **Fırat** yoldaş, ailesinin yurtsever olması nedeniyle

giderek yurtseverlik duygularını geliştirmeye başladı. Ancak emperyalist kültür ortamından da oldukça etkilendi.

Yurtseverlik duygularıyla vatandan kopuş ve, başka bir kültür ortamında yaşamanın yarattığı tahribatlar arasında büyük bir mücadele yaşadı. Sonunda ulusal kurtuluş mücadelemizi daha yakından tanıyarak cesur bir karara vardı ve fiilen mücadelede yer aldı. Bir dönem Almanya'nın Frankfurt kentinde kitle faaliyetleri yürüttü. 1988 başlarında da Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitti.

Fırat yoldaş, gerek Avrupa ortamının yarattığı tahribatlar ve gerekse yaşının küçük olması nedeniyle ilk dönemlerde Akademi ortamına uyum sağlamada zorlansa da, hiçbir zaman yılmayarak, PKK'nin devrimci militan ölçülerine ulaşmayı kendisine temel bir ilke edindi ve her zaman bunun çabası ve uğraşı içinde oldu.

Akademi'de sunulan eğitim olanaklarından güçlü bir tarzda yararlanarak ciddi sonuçlara vardı ve kendini dönüştürmeyi başardı.

Fırat yoldaş Akademi'deki eğitim ardından Botan'da savaşa katıldı. İki yıla yakın bir süre sıcak savaş içinde kaldı, giderek yetkinleşti, Anabirlik saflarında savaştı. 24 Eylül 1990 günü Xana Hewêl(Baykan) yakınlarında çıkan bir çarpışmada ölen bir düşman subayının silahını almaya çalışırken şehit düştü. Cenazesi arkadaşları tarafından alınarak törenle toprağa verildi. **Fırat** yoldaşın şahadeti, Xana Hewêl ile çevre ilçe ve köylerde yaşayan halkımızın mücadeleye daha güçlü bir şekilde sarılmalarına neden oldu.

Parti Önderliği, **Fırat** yoldaşın şahadetine ilişkin olarak yaptığı değerlendirmede şöyle diyor:

"Fırat arkadaş çok gençti, burada biraz emek verdik, önderliğin çabalarına yakından tanık oldu ve bu çabalar içinde kendi insanlığını gördü. En azından yüreğine devrimci yaşamın kararlılığını, beynine onun bilincini düşürdü. Buradan ülkeye doğru yola çıkarken babasına son bir çağrısı var. Giderken, babasına 'diğerlerini de gönder' diyebiliyor,'Sen beni bırak, beni tekrar oralara davet etme' veya bu anlama gelebilecek bir çağrıyı, 'boşver, diğerlerini de gönder' diye yapıyor. Büyük bir gidiş kararlılığıyla ülkeye yöneliyor. Çok genç, bir çocuk. Bunu şunun için söylüyorum: İki yıla yakın bir süre Botan direnişinde yer aldı ve en az problemli bir şekilde giderek yetkinleşen bir savaşıma cesaret ve güç getirebildi; yurtseverlik duygularını müthiş geliştirerek düşmana karşı çok büyük bir kinle, her gün artan bir kinle savaşma gücünü gösterdi ve şahadetine de yön veren bu temel savaş hattı oldu. Bundan çıkarılması gereken sonuç şudur: Halkımızın en çok bittiği denilen, en çok tahribata uğrayan, göçertilen, şekilsizleştirilen bir ortamından alabileceğimiz en umutsuz değer bile, doğru yaklaşımla, eğitim ve doğru savaş hattına getirilmeyle çok büyük bir değer, bir kahramanlık değeri olabilir. Eğer biraz daha yetkinleştirilseydi, komuta düzeni onu biraz daha yaşatma gücünü gösterebilseydi, savaşım deneyimi kazandırabilseydi, kuşkusuz Botan'dan Dersim'e kadar yaman bir savaşımın sahibi olabilirdi ve bu da ulusal diriliş ve direnişte büyük bir çabanın sahibi olma anlamına gelirdi.

***Fırat** yoldaşın şahadetinden daha fazla nasıl sonuç çıkarmalıyız? Şehit düşerken -ki sanıyorum, bir düşman yüzbaşının silahını almaya çalışırken şehit düşüyor- düşmana karşı ve öfke ile onun üzerine atılmanın ne kadar geliştiğinin de bir göstergesidir. Şehit düştükten sonra cebinde, üzerinde kan lekeleri olan bir mektup bulunuyor. Bunun birazını okumak istiyoruz. Sizler de, en iddiasız konumda yola çıkanların bile doğru bir politika altında, doğru bir eğitim ve ülke gerçekliğiyle tanışmaları sonucu nasıl bir gelişmenin sahibi olacaklarına ilişkin bazı sonuçlar çıkarabilirsiniz. Herhalde hiçbirinizin dayandığı objektif zemin, bu arkadaşımızın dayandığı zemin kadar tahripkar değildi. Dolayısıyla böyle bir zeminden bu kadar gelişmeye yol açılabiliyorsa, bir düşünceye, duyguya, partiye bağlılığa yol alınabiliyorsa, sizlerin de yol alınması düşünülemez.."*

Fırat yoldaşın şahadeti, vatanından kopanlar, göçertilen tüm Kürdistanlılara, özellikle de Kürdistanlı gençliğe kaynağa dönüş çağrısıdır. Kaynağa dönüşün sembollerinden **Fırat** yoldaşı, bağımsız ve özgür Kürdistan'da sonsuza dek yaşatacağız.

Anısı ölümsüzdür!

Buryê direniş kahramanlarının şahadeti, bağımsızlık, özgürlük ve halk demokrasisini yaratma emridir

Adı soyadı: **Abdulkerim TALİ**
Kod adı: **Hazım**
Doğum yeri: **Qilaban-Mijîn köyü**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Gewer/Buryê köyü, 22 Nisan 1990**

Qilaban(Uludere)'ın Mijin(Akduman) köyü, oldukça yurtsever ve savaşkan Guyi aşiretine aittir. Guyiler, daha I. Paylaşım Savaşı yıllarında ve sonrasında Kürdistan'ı işgale yönelen tüm yabancı güçlere karşı ardı arkası kesilmeyen bir direniş içinde oldular. İngiliz emperyalizminin Güney Kürdistan'ı işgaline karşı

kahramanca savaşan Guyiler, daha sonraki yıllarda da sadece Türk sömürgeciliğine karşı değil, aynı zamanda G. Kürdistan'daki Irak sömürgeciliğine karşı da mücadele içerisinde oldular. Bu nedenle uzun yıllar boyunca KDP'yi desteklediler, pekçok genci savaşçı olarak verdiler. Ancak partimizin alana girişiyle birlikte yurtsever ve direnişçi Guyi aşireti mensupları da I-KDP'nin bir umut olmadığını, o kadar direnmeye ve şehide rağmen yenilgi dışında bir şey görmediklerini daha yakından anladılar. Bu kez PKK vardı mücadeleyi yürüten ve gerçekten kendilerinin de önü alınamaz isteği olan bağımsızlık ve özgürlük için mücadele ancak böyle bir önderlikle zafere ulaşabilirdi. Buna yürekten inandılar ve ilk günden itibaren destek vermekte gecikmediler.

Qilaban ve çevre köylerin çoğunluğu Guyî aşiretine aittir. Mijin köyü bunlardan sadece birisidir. Aynı zamanda yoksul olan Guyiler, daha varlıklı ve baskıcı, işbirlikçi diğer aşiretlerle yoğun bir çatışma yaşadılar. Bir anlamda sürekli savaş içinde bir yaşam sürdüren Guyilerden şimdiye kadar yüzlerce ARGK komutanı ve savaşçısı çıktı. Bunlardan onlarcası kahramanca savaşarak şehit düştü. Fakat her şehit düşen gerillanın yerine yenisi geldi, kimi zaman bire üç, bire beş gelenler oldu. Bu nedenle de düşmanın yoğun işkence, baskı ve tehditleriyle yüz yüze kaldılar, Ama bunlara rağmen teslim olmadılar. Direndiler.

İşte **Abdulkerim** yoldaş da bu aşirettendi. Ailesi ve çevresi 15 Ağustos Atılımı'ndan itibaren parti taraftarıydı. 1986'da şehit kardeşi **Tahir TALİ** yoldaş ARGK saflarına katıldı. **Abdulkerim** yoldaş da köy ve çevresinde milislik yapmaya başladı. Feodal güçlere karşı da büyük bir kinle dolu olan **Abdulkerim** yoldaş, kısa süre içerisinde köy gençliğinin sembolü haline geldi. Güçlü bir örgütçüydü. Özellikle gençleri kısa sürede örgütleyerek sadece partiye destek ve hizmet sunma anlamında değil, aynı zamanda köyde bulunan yurtseverlerle dayanışma halinde günlük işlerden parti faaliyetlerine kadar her alanda büyük bir dayanışma hareketi geliştirdi. O'nun bu özellikleri bulunduğu her yerde ve her zaman büyük bir saygınlık ve sevgi çemberi oluşmasına yol açtı.

1987 yılında dört arkadaşıyla birlikte doğrudan parti saflarına katılan **Abdulkerim** yoldaş, Mijin köyünün tüm gençlerini de örgütleyerek mücadeleye katılmalarını sağladı. O'nun çabalarıyla Mijin köyünden 50 dolayında genç ARGK saflarına katıldı. Mijin köylüleri de düşmanın tüm baskı, dayatma ve işkencelerine rağmen korucu olmayı kabul etmediği gibi, kendi topraklarından da koparılmadı, bunun için büyük bir direniş gösterdi. **Abdulkerim** yoldaşın gerillaya katılması, çevrede bulunan Mala Bayrê çetelerinde büyük bir panik ve korku yarattı. Çünkü onlar, **Abdulkerim** yoldaşın düşmana duyduğu öfke ve kini biliyorlar, onun cesareti ve kararlılığı karşısında ürküyorlardı.

Katıldığı ARGK saflarında da hızla komutanlaşan **Abdulkerim** yoldaş, çok kısa süre içinde manga komutanlığına getirildi. 1989'da takım komutanlığı ve giderek Anabirlik komutanlığına kadar ilerledi. Cesareti, fedakarlığı ve olgunluğuyla örnek bir devrimci militan olduğunu kanıtlayan **Abdulkerim** yoldaş, her düzeydeki sorumluluğunun gereklerini fazlasıyla yerine getirdi. Her koşul altında düşmanın üzerine ikirciksiz yürüyerek arkadaşlarının büyük güvenini kazandı. O aynı zamanda halk tarafından da çok sevilen ve sayılan bir komutan, bir halk önderiydi.

En son düşmanla işbirliği yaparak azgın bir halk ve devrim düşmanı ve katili olan Yüksekova(Gever)'daki Buryê çetelerine yönelik bir eylem için bir grup yoldaşıyla birlikte keşfe giderken, pusuya düşen **Abdulkerim** yoldaş sonuna kadar kahramanca savaşarak şehit düştü. Şehit düşerken bile partiye ve davaya bağlılığını, ***"Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz! Yaşasın PKK, ERNK û ARGK"*** **sloganlarıyla dile getirerek halkımızın kalbinde ölümsüzleşti.**

Adı andımız, anısı öncümüzdür!

Şehmus TAŞ yoldaş

Adı soyadı: **Şehmus TAŞ**
Kod adı: **İsmail**
Katılış tarihi: **1985, Betkar-Çolamerg**
Şahadet tarihi: **22 Nisan 1990**

1985 yılında parti saflarına gönüllü olarak katıldı. Yoksul bir aileden olan **İsmail** yoldaş, devrimci mücadelemizde tam bir emekçiydi. Dava ve dava arkadaşlarına bağlılığı sınırsızdı. Her türlü işe tereddütsüzce yürür, başarılı kılmak için tüm enerjisini harcardı. Mücadele saflarında manga komutanlığından takım komutanlığına kadar değişik düzeylerde görev aldı, düşmana karşı tüm kiniyle eylemler geliştirdi ve bizzat öncülük etti.

İsmail yoldaş, mücadele saflarında daha güçlü değerler yaratma yönünde kendisini geliştirip güçlendirme çabası içindeyken Buryê köyü keşfinde 5 yoldaşıyla birlikte sonuna kadar çarpışarak şehit düştü.

Adı soyadı: **Tahir ...**
Kod adı: **Şervan**
Katılış tarihi: **1987-Qilaban**
Şahadet tarihi: **22 Nisan 1990**

Askeri kanunla parti saflarına katıldı. Kısa sürede devrimci mücadelenin sadık bir neferi haline gelen **Şervan** yoldaş, savaşta giderek uzmanlaştı. Manga komutanlığı görevinde bulundu. Çatışmalarda ustalığı ve ataklığıyla örnek bir kişilik durumuna geldi. En son Buryê köyü keşfinde 5 yoldaşıyla pusuda sonuna kadar çarpışarak şehit düştü.

Adı soyadı: **İsa İPEK**
Kod adı: **İsa**
Katılış tarihi: **1989, Evrağ-Berwarî**

İsa İPEK yoldaş

Şahadet tarihi: **22 Nisan 1990**

1989 tarihinde Berwarî'de Askerlik Kanunu'yla parti saflarına katılan **İsa** yoldaş, daha önce köy koruculuğu yapmaktaydı. **İsa** yoldaş, saflara katıldıktan kısa bir süre sonra TC'nin geçmişteki uygulamalarının intikamını alırcasına mücadeleye sarıldı. Mücadele saflarında TC'nin gerçek yüzünü daha iyi kavrayıp, bunun bir ürünü olarak düşürülmüş ve çarpıtılmış Kürt kişiliğini tanıyan ve bilince çıkaran **İsa** yoldaş, buna karşı en önemli mücadelenin, parti militan kişiliğine ulaşarak kendisini yetkinleştirmek olduğunu görür. İşte buna ulaşmak için **İsa** yoldaş tüm gücünü ortaya koyarak, kendisini yetkinleştirmek için yoğun çabanın sahibi olur.

Hazım yoldaş komutasında beş kişilik bir grupla Buryê köyü keşfine giderlerken pusuya düşerek şehit düşer.

Adı soyadı: **Mehdi ASLAN**
Kod adı: **Mehdi**
Doğum yeri: **Çolamerg**
Katılış tarihi: **1989, Seranê-Çel**
Şahadet tarihi: **22 Nisan 1990**

Mehdi yoldaş saflarda yeni olmasına rağmen, son derece uyumlu ve çalışkandı. Cesaretiyle arkadaşları arasında örnek biri durumuna gelmişti. En son Buryê'de düştüğü pusuda sonuna kadar çatışarak şehitler kervanına katıldı.

Adı soyadı: **Kemal ÇİVİ**
Kod adı: **Kemal**
Katılış tarihi: **1989, Dizê-Hakkarî**
Şahadet tarihi: **22 Nisan 1990**

Kemal yoldaş, yıllarca özlemini çektiği gerilla olarak sömürgeciliğe karşı savaşma istemine, 1989 yılında saflara katılarak kavuşur. Mücadeleye katıldıktan sonra kendisini mücadelenin beklentilerine cevap verecek düzeyde eğitme çabasına girer ve bundan da ciddi sonuçlar elde eder.

Daha önce Şukê baskınında şehit düşen yoldaşlarının intikamını almak amacıyla gerçekleştirilmesi planlanan eylemin keşif grubunda yer alırken, 5 yoldaşıyla düştükleri düşman pususunda, sömürgeci ordu sürüsü ve çetelerin üzerine hiç tereddütsüz yürüyerek, soylu bir direnişle şehit düştü.

"HALK DEMOKRASİSİNİ MUTLAKA YARATACAĞIZ!"

Adı soyadı: **Hasan KAPLAN**
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve yılı: **Berwarî-Halê köyü,1969**
Katılış tarihi: **Ağustos 1984**
Şahadet tarihi: **23 Temmuz 1990**

Aslan yoldaş, 1969'da Halê köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi alanda etkinliği ile bilinen Güyî aşireti mensubudur. Aile olarak ağaların zorbalıklarına karşı boyun eğmez, sürekli halkın yanındasaflarında yerlerini alırlar. Geçimlerini çobanlık yaparak sağlarlar. Ailenin bunun dışında geçim kaynağı da yoktur.

Bir yandan böylesi zor koşullarda yaşamlarını sürdürürlerken, bir yandan da partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği alanların başında gelen Botan'ın en stratejik bir yerinde yaşıyor olmaları nedeniyle gelişen mücadelenin sıcaklığını herkesten önce yaşamaları ve ondan etkilenmeleri söz konusudur. **Aslan** yoldaşın çevresi de kişisel ve ailesel çıkarlarının ancak ulusal kurtuluşla sağlanabileceği bilinç ve yargısına ulaşmıştı.

İlişki ve sempatizan düzeyinde faaliyetlere katılan **Aslan** yoldaş, gençliğinin en hareketli günlerini yaşamaktadır. 15 Ağustos büyük atılımının gerçekleştirdiği aydınlanmayla HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan) saflarına ilk katılanlardan biridir.

Bir müddet ülke pratiğinde faaliyetlere katıldıktan sonra, o dönemde yürütülen Berxwedan eğitim devresine gönderilir. Çeşitli alanlarda parti eğitimi görür. Sivil yaşamında okul yüzü görmemesine karşın tüm yetenek ve becerilerini parti militan kişiliğine ulaşmak için seferber eder. Özellikle askeri alanda büyük başarılar kaydederek eğitim devresini başarıyla bitirir. Yurtsever özelliğini parti ideolojisiyle yoğuran **Aslan** yoldaş, eğitim devresi sonrası ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok yoğunlaştığı, savaşın en sıcak bir biçimde yürütüldüğü alanların birinde faaliyetlere katılmak istediğini partiye bildirerek, Qilaban(Uludere) alanına **Bawer** kod adıyla gider.

Faaliyetlerin gelişim seyrinde birçok askeri eyleme katılan **Aslan** yoldaş, girdiği her eylemden daha güçlü ve daha başarılı olarak çıkar. Aynı faaliyet yerinde yanında şehit düşen **Ahmet KOTAN (Aslan)** yoldaşın ismini alır. **Aslan** yoldaşın isminin yükümlülüklerini kaldıracak inançta olduğunu her geçen gün daha bir ispatlar. Eylemlerdeki başarılarıyla halk önderlerimizden büyük gerilla eğitmeni **Mahsum KORKMAZ (Agit)** yoldaşın dikkatini çekerek birliğinde yer almayı başarır.

Aslan yoldaşın başarısı salt bununla da sınırlı kalmaz. O halk önderlerimizden, savaşımızın seçkin taktik komutanlarından **Mustafa YÖNDEM (Erdal)** ve **Mehmet SEVGAT (Bedran)** yoldaşların bulunduğu bir ortamda gelişme, güçlenme şansına da kavuşur. Dönemin atılımlarını yüklenen ve bu yüce görevlerini halk önderlerine yaraşır bir biçimde yerine getiren yoldaşlarla pratikte kalma şansını ve onurunu yetkin bir biçimde değerlendiren **Aslan** yoldaş, PKK'nin komutanlık özelliklerinden fedakarlığı, cesareti, ataklığı, inisiyatifi ve bunların oluşturduğu saldırı ruhunu kendisinde somutlaştırmıştı. Böylece halka ve yoldaşlarına bağlılığıyla göze çarpan seçkin bir komutan olur.

leştirerek kırma hayalini yitirdiği gibi, tutukladığı köylüleri de bırakarak geri adım atmak zorunda kalır.

Böylece, kişiliği ile **Aslan** yoldaş çeteciliğin gelişmesine engel olmanın yanısıra, faaliyetiyle de bulunduğu alanlarda var olan çeteciliğin dağılmasında önemli rol oynar. Bu alanda da diğer tüm alanlarda olduğu gibi sonuç alıcılığıyla tanınan bir kişilik olarak kendisini kabul ettirir.

Aslan yoldaş, daha sonra 1990 ilkbaharıyla beraber Şemzinan alanında faaliyetlere katılmak üzere alana geçer.

Parti Önderliğimizin ve partimizin II. Ulusal Konferansı Çözümlemeleri'nin yardımıyla sağlıklı bir yenilenmeyi yaşayarak ülke pratiğine adım atar. Düşmanın mili-

Şehit Hasan KAPLAN yoldaş (ortada)

Faaliyetlerde kendisinde somutlaştırdığı bu özellikleri kullanmada örnek bir pratik sergileyerek düşmana güçlü darbeler vurur. Önüne konulan görevlerin üzerine tereddütsüzce yürüyen, hizmet temelinde halkın sevgisini kazanan, düşmanın dikkatlerini toplayan bir kişiliği sergileyen **Aslan** yoldaş, halk için bir önder, düşman için ise tehlikeli bir devrimci olma konumunu yaşar.

Düşman, bundan dolayı da hem kendi yakınlarına, köylülerine ve hem de çevredeki köylere çeteleşmeleri için yoğun baskılarda bulunur. TC, tüm baskı ve işkencelerine rağmen köylüleri teslim alamadığı gibi, köy halkı ulusal kurtuluş sloganlarıyla sömürgecilere karşı, "eğer politikalarınızı değiştirmez, insanlık dışı uygulamalarınızda diretirseniz halk olarak devrime katılırız" biçiminde tavır geliştirir. Böylece TC, **Aslan** yoldaşın etkinliğini, köylülerini teslim alarak, çetetarist güçleri ve yerli uşakları çetelerle çıkan bir çatışmada **Aslan** yoldaş, 23 Temmuz 1990 günü ardında yoldaşlarına güçlü bir kişilik örneğini, zafer umudunu bırakarak sonsuzluğa ulaşır.

O, partisine, halkına ve yoldaşlarına bağlılığın, sonuç alıcılığın, fedakarlık ve cesaretin, düşmana duyulan kinin, değerlere değer katarak sahip çıkmanın, savaşı yoğunlaştırarak yaşamanın, olumlu-olumsuz tüm koşullarda zafere duyulan umudun sembolüydü. Yüksek moraldi. O, Kürdistan devriminin özüydü. Büyük bir savaş atağını yaşayan Kürt halkının kahraman komutanı **Aslan** yoldaşın izinden savaşı yoğunlaştırarak gideceğiz. "Halk demokrasisini mutlaka yaratacağız" sözünü unutmayarak, ölümüz de dirimiz de bu sözün gereklerini yerine getirmek için olacak.

Evet **Aslan** yoldaş, kurşunlarımızın söylediği ve söyleyeceği tek şarkı: Ya bağımsız Kürdistan ya ölüm!

Govendê karşıya baktı ve dedi ki:

"Akan kanlarla hüzünlüyüm"

Adı soyadı: **Mesut TANIŞ**
Kod adı: **Xelîl**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo- Biligon köyü, 1973**
Katılış tarihi: **Nisan 1989**
Şahadet tarihi: **25 Temmuz 1990**

Şemzinan-Gerdi mıntıkası direniş şehidimiz olan **Mesut TANIŞ (Xelîl)** yoldaş, sömürgecilerin kimlik tespitine göre 1973 doğumlu olarak kayda geçirilmesine karşılık, esasen 1968 doğumlu olup, Şirnex-Girgê Amo(Silopi)-Biligon köyünde dünyaya gelir. İlk temel eğitimini kendi köyü olan Biligon'da alır. Başarılı ve zeki bir öğrenci olmasına karşılık ailesinin dar gelirli oluşu, okumasına engeldir. Çok istemesine rağmen okuyamaz. Feodal çelişkilerin en yoğun olduğu bir alanda yaşam sürmektedir. O yüzden feodal çelişkilere, kalıntılara, geriliklere küçüklüğünden beri içten içe bir tepkisi vardı. Bunun için okumak, çevresine ışık saçarak aydınlatmak, dar feodal çelişkilerin üzerine kurulmuş olan yaşamı değiştirmek ister. Okuyamayışı, kendisini etkiler. Bu yönlü eksikliğinin ezikliğini tüm yaşamı boyunca içinde taşır **Xelîl** yoldaş.

Kalabalık ve dar gelirli bir ailenin çocuğudur. **Xelîl** yoldaş, aileye ekonomikmen katkıda bulunmak için yaşama çok erkenden atılır. Yaşam O'nu çok erken olgunlaştırır. Sade ve özlü bir yaşamın sahibidir. **Xelîl** yoldaş, sade ve özlü yaşamı ile aktif emek üretkenliğini birleştirerek, çevrede saygınlık yaratır.

Xelîl yoldaş, yurtseverlik özelliklerini aile ocağından ve Botan'ın zengin kültür mirasından alır.

Xelîl yoldaş, yöresinde faaliyet yürüten bir gerilla birliğimiz tarafından Nisan '89'da mücadele saflarına alınır. Birliğimize katılıştaki tavrı, örnek bir tavırdır. Gerilla birliğimiz, bu eylemde 9 kişiyi saflara çekerken, içlerinde en coşkulu olan **Xelîl** yoldaştır. Hatta kararsızlık içinde olan arkadaşlarla bizzat kendisi ilgilenmiş, onları ikna etmeye çalışmıştır.

Xelîl yoldaş, saflarımıza katıldıktan sonra uzun bir süre Kaşûrî mıntıkasında faaliyet yürütür. Bu alanda birçok eyleme katılır. Gerek eylemlerde, gerekse kendisine verilen görevlerde, sorunlara samimi yaklaşımı, fedakarlığı ile göz doldurur. Çatışmalarda inisiyatifli ve özverilidir.

Daha sonra **Xelîl** yoldaş, Xabûr'daki kampımızda eğitimden geçirilir. Partinin kış dönemi eğitim faaliyetlerinden yararlanır. Eğitime doğru ve samimi yaklaşımı ile de örnek gösterilenler arasındadır. **Xelîl** yoldaş, bu eğitim devresini en özlü çabayla tamamlamış, ülkeye yönelmenin beklentisi içindedir. 1990 bahar atılımına hazırlanan gerillalarımız, Mart ayı başında bir grup yoldaşla Xabûr'dan Çel-(Çukurca)'e, oradan da Zagros'lara gelirler. Bu, uzun ve zorlu bir yolculuktur. Bu yolculuklar esnasında ünlü Mamreşa çatışmasına girerler. Bu çatışmada da düşman ve çete güçlerini püskürtmede aktif rol oynar **Xelîl** yoldaş.

Zagroslar'ın A.. mıntıkasına geldikten sonra, II. Ulusal Konferans kararları ve gelen talimatlar üzerinde belli bir eğitime tabi tutulurlar. Ülke pratiğine dair yeni perspektiflerle donatılırlar. Gruplar hızla ülkeye yönelmenin yoğun hazırlıklarını yaparlar. Grupların ülkeye yönelimi Haziran ortalarında hızlandırılır. Haziran sonu ülkeye yönelirler. Görev alanı Botan I. Bölge Şemzinan alanıdır. Grup büyük bir coşkuyla yola çıkar. Bu alanda çeşitli faaliyetlerde bulunarak, hızla düşmanın 1987'den beri özellikle Şemzinan alanında yoğunlaştırdığı çetecilik faaliyetine karşı propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmasına girerler. Düşman, grubun faaliyetlerinden haberdardır. Sürekli büyük güçlerle operasyonlar düzenleyerek gruba darbe vurmak ister.

Gerilla birliği Rizê-Grana köyleri arasında bir alanda konumlanır. Çeteler, birliği uzaktan gözlemektedirler. Düşman haberdar edilir. Düşman alandaki tüm gücünü toplayarak, güçlerini var olan çetelerle daha da güçlendirerek, birliğin konumlanma noktasına gelir. Yavaş yavaş tüm güçlerini mevzilendirerek birliği çembere alır. Birliğin nöbetçileri düşmanı önce fark etmezler. Fark ettiklerinde ise düşman tüm gücünü mevzilendirmiştir.

Çatışma saat 11.30'da başlar. Çatışmanın hemen başında birliğin komutanı olan **Aslan** yoldaş şehit düşer. Birlikte ilk başta bir dağılma tehlikesi görülür. **Xelîl** yoldaş, birliğin hem geniş yönetiminde yer alır, hem de manga komutanıdır. İnisiyatif düşmandadır. İnisiyatifin düşmandan alınması stratejik olan tepeye ulaşmakla mümkündür. Düşmanın yoğun ateş ve toplarının altında bu görevi üstlenecek fedakar militanlara ihtiyaç vardır. Hemen **Xelîl** yoldaş öne atılır. Kendisiyle birlikte üç arkadaş hızla tepeye tırmanmaya başlarlar. Alan çıplaktır. Düşman yoğun top atışına başlar. Top yağmurunun altında ilerlemeleri güçleşir. Sürekli yata kalka üstün azim ve direniş örneği sergileyerek tırmanışlarını sürdürürler.

İşte, talihsiz an gelip çatar. Bir top gelip hemen yanıbaşlarında patlar. **Xelîl** yoldaş, bu defa yere uzanmamış, sadece diz üstü çökmüştür. Patlayan topun şarapneli gelip sol böbreğine isabet eder. Ağır yaralanır. İşte o gün tarih 23 Temmuz '90'ı gösteriyordu. Birlik üstün kahramanlık direnişiyle, çemberi yararak alandan uzaklaşır.

Yaralı olan **Xelîl** yoldaşı, birlikteki yoldaşları iki gün boyunca taşır.

Birlik Govendê Dağı'nın ormanlık bir yerinde konumlanır. Tüm çabalara rağmen **Xelîl** yoldaşın yarası tedavi edilemez. Top şarapneli sol böbreğini parçalamış, içerden sağ böbreğini de tehdit etmektedir. **Xelîl** yoldaş, gittikçe ağırlaşır.

25 Temmuz 1990 tarihinde şahadete ulaşarak, cenazesi Güney Kürdistan'daki Govendê Dağı'na törenle gömülür.

O, En çok sevdiği ve uğruna can verdiği Kürdistan'ın koynuna girerek, ölümsüz şehitler kervanında yerini aldı.

Anısı mücadelemize önderdir!

"...Eskiye ait olan ne varsa, üzerine yürüyüp ezmek, ilerlemenin kıstasıdır"

Adı soyadı: **Mürsel GÖK**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri: **Çolamerg-Çel**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şemzinan-Gerdi, Rizê-Rana, 27 Temmuz 1990**

İçerisinde bulunduğumuz dönem, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından birçok gelişmelerin yaşandığı ve zafere gebe bir dönemdir. Şüphesiz bu gelişmelerde şehitlerimizin payı birincil derecededir. Çünkü onlar, en yüce varlıklarını, yani yaşamlarını feda ederek, uğruna savaştığımız değerleri daha da yüceltmişlerdir.

Bunun için yaşanan her şahadet olayının önemini kavramak ve bilince çıkarmak gerekir. Her şahadet, bağrında yeni bir tecrübeyi barındırır ve özgür-bağımsız bir Kürdistan için yaşama bir katkıdır. Her şahadet belleğimize kazılır, yüreğimize gömülür. Her şahadet günümüzde halkı ayağa kaldıran birer komut niteliğindedir.

Mücadelemizde örnek bir kişiliğe sahip olan **Mürsel GÖK (Rizgar)** yoldaş, Çolamerg(Hakkari)-Çel(Çukurca)'nın bir köyünde zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Yaşamın tüm zorluklarına rağmen, ailesi tarafından okutulmaya çalışılır. Ancak lise eğitimini tamamlayabilir. Arkadaşları arasında ve çevresinde tüm yönleriyle örnek bir kişiliğe sahiptir. Bu kişiliğiyle giderek halkın saygınlığını da kazanır.

Ailesinin yurtsever oluşu, bu duyguların kendisinde köklü olmasını sağlamışsa da, kendisinde var olan yurtseverlik duyguları, giderek bilinçlilik temelinde bir gelişim ve dönüşüm geçirir. Aynı şekilde, bu duygularını ve düşüncelerini ailesine ve çevresine de kavratmada yüksek bir sorumluluk duygusuyla hareket eder. Kimi yerde amatör spor kulüpleri etrafında gençleri toparlamaya, kimi zaman da çeşitli gençlik gruplarını biraraya getirerek, onlara ulusal kurtuluş mücadelemizi anlatmaya çalışır.

Lise yıllarında reformist Kürt küçükburjuva örgütlerinden etkilenmişse de, onların tasfiyeci, uzlaşmacı ve teslimiyetçi yanlarını kısa zamanda farketmiş ve onları teşhire yönelmiştir. Gerçek kurtuluşun partimizin ideolojik-politik-örgütsel hattında olduğunu kavrayarak, partiye, Parti Önderliği'ne sempati duymaya başlamıştır. Kısa sürede partiye katılmak ve fiili örgütlenmede yer almak, yetkin bir militan kişiliğe ulaşmak için adım atar.

Parti saflarında örgütlenmeye verdiği

önem, onun öngörülü ve sorunlara ciddi yaklaşımının bir sonucudur. Her zaman bağımsızlık mücadelemizin temel esasının örgütlenme olduğunun bilincindeydi. Var olmak, yeniden direnebilmek ve insanlık deryasında layık olduğumuz yeri alabilmemiz için, tarih boyunca Kürt halkının içinde bulunduğu bölünmüşlüğün ve parçalanmışlığın ortadan kaldırılmasının zorunlu olduğuna inanıyordu. Kitle faaliyetleri ve kitle örgütlendirilmesi en çok ilgisini çeken mücadele alanıydı.

Aynı şekilde, başta eğitime, özgül durumuyla da kişilik sorununa son derece yüksek değer biçerdi.

Tüm yönleriyle, yeni yaşamı ve en önemlisi parti militan özelliklerini kendi şahsında somutlaştırmıştı. Kendisinde, eski yaşamın en ufak belirtisini görmek, aynı biçimde eski yaşama ait en ufak özleme rastlamak, hatta ona ilişkin bir anıyı anlattığına tanık olmak mümkün değildi. Kendisi ile konuşanlara parti yaşamının standartlarını, kendi pratik tecrübelerini şirin, özenli bir üslupla anlatmaya çalışırdı.

Yine aynı şekilde çevresindeki kişilerde var olan anlayışları kavramakta ve tespitte güçlük çekmezdi. Bu, onlara yaklaşımı belirlemede, üslubu belirlemede de özenli olmasını sağladığı gibi, özellikle üslup konusuna önem verir, kişilerde beliren olumsuzluk ve yetmezlikleri en uygun bir tarzda ortaya koymaya ve çözmeye çalışırdı.

Bu bağlamda kendisinde endişe yaratan iki önemli faktör vardı; birincisi, bilgisizlikten kaynaklanan bir korkuydu ki, bu onda müthiş ve sonsuz denebilecek bir bilgilenme sürecini doğurmuştur. İkincisi; boş pratikçi bir faaliyet korkusuydu ki, bu da onun pratiğe daha da yüklenmesine yol açıyordu. Faaliyetlerinde özellikle partinin taktik yaklaşımını tespit eder ve ona ulaşmak için tüm gücünü ve enerjisini ortaya koyardı.

Parti çizgisine, partinin genel işleyiş tarzına ve bu konuda parti tüzüğünün hayat bulmasında son derece duyarlı bir yaklaşım içerisindeydi. Partiyi yetkince temsil etme konusuna yüksek bir sorumluluk bilinciyle yaklaşırdı. Bir raporunda bu konuya verdiği önemi şöyle belirtiyor:

"Bir partiyi parti yapan, partinin genel gelişimini sağlayan ve büyüyerek amacına ulaşmasına temel teşkil eden, partinin tüzüğüdür.

Üstatlarımızın bu konudaki belirlemelerinde ifade ettikleri gibi, eğer bir parti yıkılmak isteniyorsa, tüzüğünün bir maddesinin uygulanmaması o partinin yıkılmasına yetecektir." Teorik düzeyde de olsa parti temsiline ilişkin belirlemeler, aslında onun pratik yaşamında bilince vardığı ve üstün bir kavrayışa sahip olduğu durumlardır.

Partiye düşman anlayışlara karşı giderek proletarya anlayışını daha derin özümseyerek bu yönde duyarlı bir mücadele içindedir. Bir raporunda bunu kendi dilinden şöyle ifade etmektedir:

"Toplantılar; ortak kararların alındığı ve kolektivizmin uygulandığı bir zemin olduğundan, toplantının yapılamaması halinde kolektivizm ilkesi ortadan kalkmış olur.

Kolektivizmin olmadığı yerde anarşi olur, dolayısıyla disiplin ilkesi de zedelenir.

Disiplinin olmadığı yerde, ne alt-üst ilişkisi, ne örgüt ilişkileri, emir-talimat-denetim ve ne de demokratik-merkeziyetçilik ilkesi hayat bulur."

Rizgar yoldaş yeniliğe açık yapısıyla eskinin tüm yetmezlik ve olumsuzluklarının üzerine atılımcı bir ruhla yürümeyi prensip haline getirmiştir. Öyle ki, eskiye ait olan ne varsa onları söküp atmayı hedeflemiş ve hiçbir zaman onlara tutucu ve gerici bir yaklaşım göstermemiştir. Bu konuda eleştiri-özeleştiri silahını da yetkin bir şekilde yaşamında somutlaştırmıştır. Yine bu konuda sözü **Rizgar** yoldaşa bırakmak daha doğru olacaktır:

"Geleceğe, eskinin eleştirisi temelinde, içinde bulunulan eksiklik ve yetmezliklerden arınarak, daha güçlü bir yapılanmayla ulaşmak gerekir.

Ortaya çıkan sorunların kökenini doğru saptamak ve doğru çözüme ulaştırmak, pratik yaşamı daha da güçlendire-

cektir. Her türlü yanlış anlayış ve yaklaşımları bertaraf edecek güce ulaşmak için, kavrayışta eskilerin mutlaka yıkılması ve yerine yeninin inşa edilmesini temel alan çalışma tarzına ulaşmak, eskiye ait ne varsa üzerine yürüyüp acımasızca ezmek, ilerlemenin kıstasıdır."

Bütün bu özellikler parti çalışma tarzı ve üslubu ile kazanılınca, **Rizgar** yoldaşın şahsında somutlaşan devrimci militan özellikler, onu PKK'nin direniş ve direnişçilik ruhuna ulaştırır. Öyle ki, bunu fiziki olarak en değerli varlığı olan yaşamını feda ederek kanıtlar.

Rizgar yoldaşın direnişini ve direnişçilik geleneğini sürdürmek ve onu daha da somutlaştırmak, iktidara getirmek görevimiz ve andımızdır.

KÜÇÜK BARAN YOLDAŞ!

ADINI "İSİMSİZ KAHRAMANLAR" ABİDESİNİN ZİRVESİNE NAKŞEDECEĞİZ!

Kod adı: **Küçük Baran**
Doğum yeri: **Cizîra Botan**
Katılış tarihi: **Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **27 Temmuz 1990**

Şemzinan-Gerdî mıntıkası direnişinde **Küçük Baran** yoldaşı şehit verdik.

Küçük Baran yoldaş, kültür ve medeniyetimizin beşiği, Kürt yurtseverliğinin sarsılmaz kalesi, serîhildanlar diyarı ve Botan'ın kalbi Cizîra Botan(Cizre)'da dünyaya gelir. **Küçük Baran** yoldaş, yurtsever göçer bir ailenin oğludur. Onda Medlerden Mervanlara, Bedirxanlılardan 1990 Cizîra Botan serîhildanına uzanan tarihsel Kürt yurtseverliği somutlaşmıştır.

Küçük Baran yoldaş, daha 14-15 yaşlarındadır. Ağustos '89'da Feraşin yaylalarına giden bir gerilla birliğimize babasının da isteğiyle katılır. **Küçük Baran** yoldaş, saflarımıza katıldıktan sonra, Çel'deki kamplarda partimizin Kış Dönemi Eğitim Devresi'nden geçerek, ulusal kurtuluş savaşımızın seçkin bir militanı olmak ve devrimci intikam silahıyla yoğrulup, bin yıldır alınması gereken ulusal intikamımızı, PKK'nin devrimci intikam silahıyla almak için yoğun bir çaba içine girer.

O, saflarımızdaki en genç, dinamik, en neşeli ve en coşkulu yoldaşımızdır. Neşesi tuttuğu dilanlarda dile gelirdi. Kıvrak, hareketli ve yöresel süslemelerle halayları izleyenlerin içini ferahlatırdı.

Devrime olan inancını silahına olan bağlılığıyla gösterir, silahını gözü gibi sever, canı gibi korurdu. Sürekli silahını temiz tutar, yoldaşlar arasında silahına özen göstermeyenleri şiddetle eleştirirdi. En büyük istemi orta-otomatik bir silaha sahip olmak ve düşmana olan kinini en acımasız bir biçimde konuşturmaktı. Fakat komutan yoldaşları, yaşını ileri sürerek bu istemi ertelerler.

Birçok alana pratik faaliyetlere gider. Bu faaliyetlerde üstün çaba, azim ve kararlılığıyla tüm dikkatleri üzerinde toplayarak, gelecek için büyük umutlar vaad eder.

1990 Bahar Atılımıyla geri-cephe faaliyetlerinin örgütlendirilmesi için **Rizgar** yoldaşın komutasında, Şemzinan-Herki mıntıkasına gider. Bu alanda uzun süre faaliyet yürütürler.

Şemzinan-Gerdî mıntıkasında faaliyet yürüten bir gerilla birliğimize erzak ulaştırmak için Herki mıntıkasından erzak getirirler. Grup, Gerdî mıntıkasında düşman pususuna düşer. Düşmanla aralarında şiddetli bir muharebe başlar. Bu muharebede yüzlerce düşman askerine karşı, sadece beş kişidirler. Çatışma boyunca insanlığın ender tanık olabileceği kahramanlıkları göstererek, düşmana onlarca kayıp verdirirler.

Küçük Baran yoldaş, çatışmadaki kararlılığı ve direnişçiliğiyle, düşmanın yüreğine korkuların en büyüğünü salar. **Küçük Baran** yoldaşın direnişi silahının son mermisine kadar devam eder. Silahının son mermisini de kendisine saklayarak, düşmana esir düşmektense ölümü tercih eder.

Küçük Baran yoldaş, bu çatışmada **Rizgar, Yılmaz** ve **Selim** yoldaşlarla birlikte şehit düşer.

O, ulusal kurtuluş savaşımızın isimsiz kahramanları arasında yerini alarak, yolumuzu aydınlatan bir meşale olarak yüreğimizde ve beynimizde yaşayacaktır.

Küçük Baran yoldaş! And olsun, şart olsun ki; uğruna can verdiğin, kan döktüğün Kürdistan'ı bağımsızlığa ulaştırarak, adını, "isimsiz kahramanlar" abidesinin zirvesine nakşedeceğiz.

"ÇOK GURURLUYUM; ÇÜNKÜ TARİHİ DÜŞMANIMIZ TC'YE KARŞI SAVAŞACAĞIM"

Adı Soyadı: **Fatih ASLAN**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve yılı: **Elk-Yeşilöz köyü, 1972**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **27 Temmuz 1990**

Elk(Beytüşşebap)'in Yeşilöz köyünde, 1972 yılında dünyaya gelir. Köyleri güzel mi güzel, şirin bir yer... Kürdistan güzelliklerinden bir belde. **Yılmaz** yoldaşın güzelliklerine layık olabilecek bir yer, Yeşilöz. İkisi birbirinden kopmayan... Mem û Zin gibi. Daha küçücüktür... Küçücük ayaklarıyla, insanı kendine çeken minik gözleriyle; dağında, bayırında, ovasında... gündüz boyu dolaşır, dolaşır ama bir türlü doymaz Yeşilöz'üne. Anası-babası O'nu evde tutmaya çalışırlar. Ne var ki O, doğaya aşıktır. Köyünün insanına hayrandır. Ne pahasına olursa olsun yerinde durur mu, **Yılmaz** yoldaş? Bir günlükde olsa, havasından, kuşundan, güneşinden kopuk, içiçe yaşamayışı, O'nda bir hüzün çemberi yaratır. O, doğa ile insanın, toprak ile suyun bağlılığı, birbirinden kopmazlığı gibi bağlıdır topraklarına.

Daha küçücük yaşlarda, içinde bir korku yüreğini derinden etkiler. O da köyünden koparılma korkusudur. **Yılmaz** yoldaşın ailesine bağlılığını, bir parça ekmeğini arkadaşlarıyla paylaşımını hazmedemezler köy ağasının çocukları. En çok istediği, bütünleşme arzusu ile yanıp tutuştuğu, canından bir parça gibi sevdiği doğasına koşarken engellemeye çalışanlar peydahlanmıştı. Bu da O'nda derin bir tepki ve kinin başlamasının nedeni oluyordu.

Gürbüzlüğünü ilkokulda da çekemiyorlardı aç kurtlar. Fırsat bulduklarında tartaklıyor, al kanlar içinde bırakıyorlardı. Boyun eğmemeye çalışıyordu. Tek başına olduğundan güç yetiremiyordu onlara. Al kanlar içinde eve döndüğünde, annesinin gözyaşlarıyla karşılaşıyordu. Bunu kabullenemiyordu. Annesine moral vermeye çalışıyor, ender görülen bir ağırbaşlılıkla yaklaşıyordu olgulara.

Tüm zorluklara rağmen ilkokulu bitirmişti. Okuma imkanları olmadığından tahsiline devam edemedi. Artık babasının yükünü paylaşma fikri ile dolup taşıyordu. Ve fazla zaman geçmeden iş hayatına başlamıştı bile. Sorumluluk duygusu günden güne gelişiyordu. Bu çabası, kendi gücünün çok üstünde sorunları çözmeye çalışma pratiği, tüm köyün dikkatini üstüne çekmişti. Fırsat buldukça doğa ile dertleşiyor, tüm kinini, tepkisini dile getiriyor, kendi kendisi ile konuşarak rahatlıyordu.

Köy ağasının baskısı gitgide artıyordu. Ailesinin azıcık toprağına göz dikmiş, onlardan almak istiyordu. Zorbalık ve çile öyle bir seviyeye geldi ki, ansızın patladı. Ve ağanın adamlarından biri öldürülünce, **Yılmaz** yoldaşın korktuğu başına gelmişti. Köyünden zorunlu kopacaktı artık.

Ve şehir hayatı başlar. Şehir ve **Yılmaz** yoldaş birbirlerine hiç uyum sağlayamazlar. Yürürken, uyurken hep Yeşilöz'ü görür. Böylece var olan sessizliği, duygusallığı daha da derinleşir. Artık büyümüştür. Gittiği şehir Türkiye metropollerine gidenlerle doludur. Birçok işyerinde çalışmaya başlar, ama bir türlü kendini işe veremez, köyünden, insanlarından, arkadaşlarından kopukluğun ezikliğini yaşar. Bu nedenle sürekli bir işte çalışamaz. Aldığı ekmek parasını, çevresindeki fakirlere verir, küçük çocuklarla ilgilenir. Kürt insanının gerçekliğidir **Yılmaz** yoldaş.

Yıl 1989. Çevresinde önemli kıpırdanmalar olduğunun farkına varmaya başlar. Yine şehirdeki sömürü gerçekliğini kavramada da fazla gecikmez. Ve bu kıpırdanmalar onu çekmeye başlar. TC'nin sömürüsünden kurtulmanın yollarını arama girişimi yoğunlaşır. Daha sonra amcasının oğlunun partiye katıldığını duyunca, hiç zaman kaybetmeden parti saflarına O da gelir.

Partinin yaşamına ilk zamanlarda uyum sağlamada zorluk çekse de, aldığı güçlü eğitimle en çok değişime uğrayan, uyum sağlayanlardan biri olur. Silahını çok sever. Onu kendinden hiç ayırmaz. Birlikte kaldığı bir yoldaşı bir gün,

- **"Yılmaz** yoldaş gel silahları değişelim" der.

- "Emir gelmeden verilen silah değişmez. Hem parti silahları arasında herhangi bir fark da yok. Ayrıca ben silahımı canımdan daha çok seviyorum" diye cevap verir.

Aldığı eğitimle daha bilinçlenmiş, kini ve öfkesi daha bilenmişti. Yine bir arkadaşı ile yaptığı bir sohbette:

- "Yılmaz yoldaş, kendini nasıl hissediyorsun?" sorusuna karşılık;

- "Şu anda çok iyiyim ve daima da öyle olmaya çalışacağım. Ve parti benden hiç bir imkanını esirgemediğinden dolayı, borçluyum. Çok gururluyum; çünkü, tarihi düşmanımız TC'ye karşı savaşacağım. Tabi partinin bana verdiği güçle" diyordu.

Evet, **Yılmaz** yoldaşın alçakgönüllülüğü, iyimserliği, fedakarlığı, görevlere koşma istemi hep canlıydı. Bir grup yoldaşı ile 27 Temmuz 1990'da bir görev dolayısıyla faaliyetlere başlarken, hain Gerdi çetelerinin kurduğu pusuya düşerler. Büyük bir direniş göstererek şahadete ulaşır.

O'nun yurtseverliği, özverisi, pratiğe yaklaşım üslubu örnek alınmalıdır. Pratiğe gitme önerisi kabul edilince adeta uçuyordu. O'na borçluyuz. Borcumuzu onun akan kanlarının bedeli olarak, zaferi yaratarak ödeyeceğiz.

Anısı mücadelemize önderdir!

Sessizdi,
sakindi,
iyimser
ve duygusaldı.
Görkemliydi,
ve
direngendi.
Gerçek Kürt insanının
sade-temiz,
saf-inançlı
kişiliğinin
kendisiydi
İşte bu
Yılmaz yoldaştı...

Anınızın önderliğinde, gerilla yangınını tüm Kürdistan dağlarında gürleştireceğiz...

Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve yılı: **Feraşin**
Katılış tarihi: **Haziran 1989**
Şahadet tarihi: **27 Temmuz 1990**

27 Temmuz 1990 tarihinde Şemzinan(Şemdinli)'ın Gerdi mıntıkasında çıkan çatışmada, büyük bir direniş sergileyerek şehit düşen yoldaşlarımızdan biri de **Selim** yoldaştır.

Selim yoldaş, Feraşin mıntıkasında dünyaya gelir. Ailesinin ekonomik durumu orta hallidir. Ailesinin imkansızlıklarından dolayı fazla okuyamamış, ancak ilkokulu bulunduğu alanda okuyabilmiştir. Köyde kalarak ailesinin maliyesine katkıda bulunmuştur. Askerlik Yasası'yla mücadele saflarında yerini alır. Mücadeleye katılışından birkaç ay sonra eğitim amacıyla kampa alınır. Burada siyasi-askeri olarak gördüğü eğitimden sonra parti sorunlarını daha iyi kavrayarak kendisini ileri görevlere hazırlar. Eğitim devresi bitiminde, Herkî alanında gerilla faaliyetlerine katılır. Kısa süren bir faaliyetten sonra Gerdi mıntıkasına geçer. Bu alanda da faaliyetlere katılır, sömürgeciliğe ve çeteciliğe karşı geliştirilen intikam eylemlerinde aktif olarak yer alır. Bu alanda girdikleri bir çarpışmada düşmana karşı olan kiniyle yoğrulan bu kahramanımız, bağımsızlık şehitleri kervanı içerisinde yer alarak ölümsüzleşir. O çarpışma anında bile hiç tereddütsüz düşmana karşı direniş bayrağını yere düşürmeden, kanının son damlasına kadar çarpışarak adını adsız kahramanlar ordusu içine yazdırır.

Gerçek adını bilmediğimiz bu adsız devrim savaşçısını, gerilla yangınını bütün dağlarımızda gürleştirerek, halk ayaklanmalarının girmediği köy, şehir bırakmayarak yaşatacağız.

Selim yoldaşın şahsında tüm adsız kahramanları saygıyla anıyoruz...

Anıları mücadelemize önderdir!

"Dünyayı, halkları, insanları anlamak, ancak bir PKK'linin ruhuna sahip olmakla mümkündür"

Açıldı gözlerim
Görmeye geldim
Kato'dan şafağın
Seyrine geldim
Açıldı kollarım sonsuzluklara
Kürdistan anamı sarmaya geldim.

Adı ve soyadı: **Faruk AKBULUT**
Kod adı:**Zekî**
Doğum yeri ve yılı: **Bêgir, 1969**
Şahadet tarihi : **Texta Reş, Eylül 1990**

Toprağımız susamıştı; kan istiyordu. Ve kızıl bir kan damlası aktı toprağa. Bu kara toprağın zincirlerini söküp koparacağız. Kirli, paslı tel örgülere akan her kızıl kan damlası cesaret verecek, umut verecek, kıracak korku çemberini, kölelikten, sömürülmüşlükten kurtaracak; özgürlük, bağımsızlık getirecek Kürdistan'a.

Öncü şehitlere **Zekî** yoldaş da katıldı. O, şahadetiyle Bêgir(Muradiye) üzerini saran korku bulutunun içinde kıpkızıl bir güneş gibi doğdu. **Zekî** yoldaş, kara talihini yırtıp Bêgir'den partiye ilk katılanlardan ve Bêgir'ın ilk şehidi. İlk şahadet, karanlık bir yolu aydınlatan bir projektör gibidir. **Zekî** yoldaş da öyleydi. Ve kendi görevini yapmanın huzuruyla yatıyor, kanla sulanmış Kürdistan toprağına.

Zekî yoldaş, her Kürdistanlı gibi gözlerini hayata açtığında, ilk tanıştığı sıcak bir ana sütü değildi. Tanıştığı sefaletti. Her tarafı zenginliklerle dolu Kürdistan'ın fakir bir çocuğuydu. Çocukluğu yoksullukla mücadele içinde geçti. Yaşıtları oyuncaklarla oynarken, O, hanıl hanıl çalışıyordu. Bütün bu zorluklara rağmen okumaktan kopmadı. Aksine sarıldı kitaplara. Ve başarıyla sona eren bir ilkokul dönemi, ortaokul dönemi, okul ve iş arasında koşuşturmakla geçti. Yetişkin arkadaşları tatilde gezip tozarken, o fakirliğin beynine vura vura çalışıyordu; bıkmadan, usanmadan. **Zekî** yoldaşın hayat felsefesi olmuştu, umutla hep yarına bakarak çalışmak, çalışmak, çalışmak... Lise yılları da iş-okul-ev üçgeni arasında geçti. Aileye biraz daha katkı için alınteri dökülüyordu **Zekî** yoldaş.

Büyüyen bir hırs ile çalışıyordu. Bêgir ona dar geliyordu. Daha fazla çalışmak istiyordu. Yetişkin Kürdistan gencini, mıknatıs gibi çeken İstanbul ile tanışmıştı. Burada kendi kişiliğinden ödün vermeyen **Zekî** yoldaş, alınteri dökerek yaşamını sürdürüyordu. İstanbul büyük şehirdi. Mutlaka işten başka şeyler de düşünüyordu. Bir dönem çevrenin de etkisiyle Türk solundan etkilendi. Bu Türk solunun ideolojisi ve politikasının kurtuluşu sağlayacak güçte olmadığını anlayınca, sonunda o etkilerden kurtuldu.

Partimizin genel mücadele etkisi, **Zekî** yoldaşı İstanbul'da yakaladı. Parti ile tanışır tanışmaz, hemen bu işe atılmak isteyen biri oluyordu. Parti onun yaşantısını alt-üst etmişti. Bir an önce partiye katılmak için yanıp tutuşuyordu. Şiir ve edebiyata meraklı olan **Zekî** yoldaş için, parti ve parti ortamı bulunmaz bir dünyaydı. Kürdistan ve Kürdistan gerçekliği ona ilham kaynağı olmuştu. Artık en güzel şiirlerini Kürdistan için yazıyor; bu ona büyük bir zevk veriyordu. Ve amacına ulaşacaktı **Zekî** yoldaş. Her taraf ona karanlık geliyordu. Köle olduğunu hissediyordu. Bêgir şahsında tüm Kürdistan'ı selamladıktan sonra, özgürlük ve bağımsızlık kokan dağlara merhaba dedi.

Zengin Kürdistan'ı doya doya anlatmak istiyordu, ama anlatamıyordu. İçi bir türlü rahat etmiyordu. Henüz yeni gelmesine rağmen PKK'nin özelliklerinden birini şöyle belirtmişti: *"Dünyayı, insanları anlamak, ancak bir PKK'linin ruhuna sahip olmakla mümkündür."*

Parti içinde kısa bir durgunluktan sonra açılan **Zekî** yoldaş, gelişmeye, güçlenmeye çalışıyor, içi içine sığmıyordu. Bir an önce pratiğe gitmenin özlem ateşiyle yüreği sımsıcaktı.

Kamp içinde sevilen biriydi **Zekî** yoldaş. Dürüst, çalışkan, özverili ve fedakardı. Coşkuyla pratiğe hazırlanıyordu. Çünkü bir an önce düşmanla savaşmak, ondan hesap sormak istiyordu. Geçmiş yaşantının, yüzyılların intikamını böyle alacaktı.

Pratiğe çıkacak grupta yer aldığını duyunca, sevinçten uçuyordu adeta. Hesaplaşma günü gelmişti. Halkının intikamını almaya söz vermişti.

Eylül 1990'da Texta Reş'te, düşmanla girdiği çatışmada kahramanca savaşarak şehit düştü. Gözü geride kalmadı. O'nun şahadetinin olduğu dönemde Bêgir'den, Kürdistan'ın dört bir ucundan gençler akın akın gerilla cephesine akıyordu; şehitlerin yolunda yürümeye. Kürdistan halkı, şehitlerin açtıkları yola girdi. Yürümeye başladı. Artık sorun zaferdir. Zaferi de sizden aldığımız güçle yaratacağız.

Bozulmamış Kürdistan yurtseverliğinden PKK'ye akışın yiğit savaşçısı Selim yoldaş

Selim yoldaş, aslen Kuzey-Batı Kürdistanlı olup, ekonomik nedenlerden dolayı Güney Kürdistan'a çok önceleri göç eden bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yoksulluğun bir türlü peşini bırakmadığı **Selim** yoldaş, geçimini sağlamak için kaçakçılara kılavuzluk yapmak zorunda kaldı. Artık, yaşamı bir bütün olarak silahına bağlıydı.

Sömürgecilerin hudut kuvvetleriyle sayısız çatışmalara girdi, ama her seferinde de başarılı sonuçlar aldı. Bu durumuyla yöre halkı içinde yiğitliğiyle tanınırken, sömürgeci TC'nin boy hedefi durumuna geldi. TC kendisini 15 civarındaki sömürgeci askerin öldürülmesinden sorumlu tutuyordu.

Partimizin '80'lerde geri çekilmeye başladığı dönemde hemen partiyle ilişkiye geçerek, grupların rehberliğini yapmaya başladı. Partiyle ilişkisini sadece kendisiyle sınırlamadı, tam tersine çevresini de katmanın çabası içinde oldu.

Giderek ilişkilerini daha da sıklaştıran **Selim** yoldaş, kesin kararını vererek profesyonel olarak mücadeleye katıldı. **Selim** yoldaş partiye sunduğu özgeçmiş raporunda katılma nedenini şöyle anlatıyordu: "*Düşündüm, çok iyi düşündüm, bu güne kadar ekmek parası için onlarca kez sınırı vurdum, hemen her geçişte ölümle yüzyüze geldim ve belki de öleceğim açık bir gerçek. O zaman niye daha büyük değerler için ölmeyeyim? Bundan böyle partinin hizmetinde çalışacağım. Vatanım için öleceğim, halkım için öleceğim.*"

Bundan sonraki yaşamı artık partinin ve halkının hizmetindeydi. Bu kez silahını gerillaların ülke topraklarına girmesi için sıkıyordu. Birkaç kez sınırda pusuya düşen gruplar bizzat **Selim** yoldaşın ustalığıyla pusuyu yarmayı başarır. Büyük bir sorumluluk ve bilinçle görevine sarılan **Selim** yoldaş, yoldaşlarıyla yaptığı sohbetlerde, "*Eskiden bu huduttan hiç korkmuyordum, ama artık korkuyorum. Çünkü geçiş esnasında tüm grubun güvenliğini kendi omuzlarımda hissediyorum; bir arkadaşa bir şey olursa kendimi affetmem*" diyerek duyduğu derin sorumluluğu dile getiriyordu. Burada sadece gerillaları koruma değil, esas olarak parti bilincini ateş hattında konuşturuyordu.

Düşmanı kahreden bir pratiğin sahibi olan **Selim** yoldaş, bu kez gerillaları geçirmeyecekti sınırdan. Kendisine bu kez alanın ihtiyaç duyduğu yayın ve bir miktar cephaneliği geçirme görevi verilmişti. "*Oldukça rahatım, bir tehlike olsa da, sadece kendime olacak* " diyerek, görevini icra için daldı karanlıklara.

11 Ekim 1990'da sınırı geçerek Nisêbin'den taraf yol aldı. Ancak düşman hudutu büyük bir yığınakla takviye etmişti. Hudutu geçtikten kısa bir süre sonra düşman pususuna rastladı. Düşmanın teknik olarak üstün olmasına karşın, **Selim** yoldaş inancı ve göreve bağlılık duygusuyla yalnızdı. Göğüs göğüse düşmanla çatışan **Selim** yoldaş, "***Bijî Serok APO!***", "***Bijî PKK!***" sloganlarıyla ölümsüz şehitler kervanına katıldı.

Anısını düşmana güçlü darbeler indirilmesine gerekçe yapacağız!

Ji bo şerê gelî xweş lêxin sazê

Hemû pêre bêjin kilama nazê

Çavê Kurd'an û dostan li meye birano

Emê bi vê çekê berdine qazê...

Xebata me; li her aliyê Kurdistan

Şiara me; an serxwebûn an neman

Rêberê me; PKK ye birano

Fedayiyê gelê xwe ye Partizan.

Nezir yoldaşı elim bir kazada şehit verdik

Şehit **Nezir** yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Dini olarak Yezidi olmalarından dolayı sürekli baskı ve sömürü altında bir yaşam sürdürdü. Maddi durumları yoksul olduğundan bir taraftan okul okurken, diğer taraftan da ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla okul tatillerinde çeşitli işlerde çalışırdı.

Partimiz geri çekilme dönemiyle birlikte Güney-Batı Kürdistan kitlesi üzerinde olumlu etkiler bırakmaktaydı. İşte **Nezir** yoldaş ve ailesi de partiden etkilenerek sempatizan düzeyinde çalışmalara katılmaktaydılar.

Kültür ve diğer faaliyetler içerisinde yer alan **Nezir** yoldaş, ERNK üyesi olarak faaliyetlerini sürdürmekteydi. Kendisinin kültür alanındaki yeteneklerini mücadelenin hizmetine sunmaktan bir an bile geri durmayan **Nezir** yoldaş, giderek gelişen ve güçlenen bir pratik içinde olur.

1989 yılında okulunu terk ederek kendisini tamamiyle faaliyetlere katan **Nezir** yoldaş, kitle ve gençlik içerisinde faaliyetlerde bulundu. Okul okuduğu dönemde ağırlıklı olarak aydın gençlik içinde faaliyet yürütmekteydi.

Kitle faaliyetleri ardından 1989'un Haziran ayında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **Nezir** yoldaş, siyasi ve askeri eğitim gördü. Gördüğü eğitimle kendisini yenileyen ve daha da güçlendiren **Nezir** yoldaşı, parti Güney-Batı Kürdistan'da kitle faaliyetleri yürütmesi için görevlendirdi.

Yürüttüğü kitle faaliyetlerinde göz dolduran bir pratiğin sahibi oldu. Düşmanın halkımızı böl-parçala politikasını kendi pratiğinde mahkum edip bunu giderek halk kesimleri içerisinde yaygınlaştırma çabaları içinde oldu.

Sürekli sıcak savaşımın yürütüldüğü Botan alanında olma istem ve arzusu içinde olan **Nezir** yoldaş, olgun, dürüst ve alçakgönüllü yapısıyla yoldaşları ve halk kesimleri içinde sevilip sayılan bir yoldaştı.

Ağustos 1990'da 15 Ağustos Atılımı'nı kutlama hazırlığı içinde olan **Nezir** yoldaşı 7 Ağustos 1990 tarihinde bir kaza sonucu şehit verdik. 8 Ağustos günü binlerce Kürdistanlı'nın katıldığı bir cenaze töreni ile Otlice köyünde toprağa verildi.

Daha bıyıkları terlememiş, Cîlo kadar engin ve yüce Cîlo yoldaşı şehit verdik

Adı soyadı: **Sennar GÜR**
Kod adı: **Cîlo**
Doğum yeri ve yılı: **Çolamerg-Elk-Berê Kişlê köyü, 1975**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çel, 1990 sonbaharı**

Cîlo yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'ndan itibaren mücadelemizi destekleyen, çok sayıda savaşçı veren Elk(Beytüşşebap)'e bağlı Feraşin alanından yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğudur. Doğar doğmaz kendisini bir yaşam kavgası içinde bulan **Cîlo** yoldaş, çok gencecik yaşta ulusal bağımsızlık savaşımızla tanışmış, bir anlamda savaşla birlikte büyümüştür. Daha 14 yaşındayken üç arkadaşıyla birlikte ARGK saflarına katılan **Cîlo** yoldaş, Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitimini tamamladıktan sonra Anabirlikte yer alarak Elk alanında faaliyet yürüttü. Bir süre sonra faaliyetlerine Çel(Çukurca)'de devam etti.

Çok genç yaşta mücadeleyle tanışan **Cîlo** yoldaş, sempatikliği, atikliği, fedakarlığı ve cesaretiyle bulunduğu her yerde kitleler ve yoldaşları tarafından sevilen ve dikkat çeken bir gerillaydı. Düşmana karşı yılların kini ve partisinden aldığı bilinçle savaşma heyecanıyla dopdoluydu. Verilen her göreve hazırdı, yaşının küçüklüğü ve fiziki yapısı, O'nun devrimci görevlere dört elle sarılmasını engellemiyordu. O, küçük yaşta hiçbir engel tanımayan bir kahramandı.

Sömürgeciler, genç ve tecrübesiz bildikleri yoldaşların geleceğin kurmayları olarak bu savaşı yürüteceklerinden öcü gibi korkmakta ve bunun tedirginliğini yaşamaktaydılar. Bu genç yoldaşlar geleceğin temsilcileriydi. Eylemlerde düşmanın üzerine yürürken hiçbir korku ve tereddüt göstermemiş, çatışmalarda adeta bir ateş, bir volkan olmasını bilerek

düşmana hak ettiği şamarı indirmişlerdir. TC subayları, ordu sürülerini gerillanın üstüne sürerken, "Onlar çocuktur, direnemezler" diyerek "kocaman" askerlerine cesaret vermeye çalışmış, ama genç yoldaşlar yaşları küçük olmasına rağmen vatana derinden bağlılıkla PKK'nin direnişçi geleneğini birleştirerek kahramanca savaşmışlar ve düşmana geri adım attırmışlardır.

Bunlardan biri olan **Cîlo** yoldaş, düşmana karşı parti silahıyla donanarak değerli bir ARGK savaşçısı haline gelmiş, bu gururla Cilo dağı gibi başı her zaman dik olmuştur.

O, düşmana karşı genç Kürdün sembolüydü.

O, gencecik yaşta derin yurtseverliğin vatan için çarpan yüreğiydi.

Cîlo yoldaş, Çel alanından başka bir alana giden gerilla birliği içinde yer alıyordu. O dönem düşman araziyi, patika yolları yoğun olarak mayınlayarak güçlerimizin hareket etmesini engellemek istiyordu. İşte **Cîlo** yoldaşın da içinde yer aldığı gerilla birliği, düşmanın mayınlama sahasına giriyor ve bir mayının patlaması sonucu **Cîlo** yoldaşı şehit veriyorduk. Halka, mücadeleye ve partiye bağlılığını hiçbir zaman dilinden düşürmeyen **Cîlo** yoldaş, şahadet anında bile ***"Biji Serok APO", "Biji PKK"*** sloganlarını haykırarak uğruna savaştığı Kürdistan toprağıyla bütünleşti. Mayınlanan alana pusu atan düşman güçleri, gerilla birliğini yoğun bir ateş çemberine almış, ama gerilla birliğinin etkin karşı saldırıya geçmesiyle birlikte düşman geri püskürtülerek kaçmak zorunda kalmıştır.

Cîlo yoldaş! Sen tereddüt göstermeden vatanın kurtuluşu uğruna şahadet tacını giydin. Bizim de ülkemizi bir zindana çeviren TC sömürgecilerine karşı savaşımda insanlık cenneti olan bağımsız Kürdistan'ı yaratacağımızdan emin olmalısın.

Cîlo yoldaşın anısı mücadelemize önderdir!

Gerilla
sen
Halkımıza kol geren
Kürdistan'da yeşeren
Halkımızın bağrından
çıkan
Ülkeye olan
İntikam!

Gerilla
Sen
Sensin cansıza
can katan
Sensin halkını coşturan
Sensin halkına
ışık tutan
Sensin özgür
vatan kuran
İntikam
Gerilla
Sen

DEMHAT YOLDAŞ MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAK

Adı soyadı: **Ağa AY**
Kod adı: **Demhat**
Doğum yeri ve yılı: **Pasûr-Çixsê köyü, 1972**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **1991**

Bir bilsen
bir bilsen yoldaşım
düşerken hat boylarında
seni yüreğimize damıttık
inceden inceye
inceden inceye nakşettik seni
kızıl kanınla atlas ülkeme...

Ağa AY (Demhat) yoldaş, 1972 yılında Amed(Diyarbakır)'in Pasûr(Kulp) ilçesine bağlı Çıksa köyünde doğdu. Ailenin bir yandan yoksulluk durumu, diğer yandan ise çok çocuklu olması geçim sorununu ağırlaştırır. Bu durum karşısında **Demhat** yoldaş, yoksulluğun ezikliğini, yalnızlığını duyar. Daha ilkokul çağlarında düzenin çarpık yapılanmasına ve yoksulluğa karşı nefret duyar. Sömürgeciliğin baskı kurumlarına duyduğu kini yanında, öz Kürt yurtseverliği de gelişir. İlkokulu kendi köyünde okur. İlkokul sonunda parasız yatılı okulu kazandığından ortaokulu ve liseyi Amed'de okur. Bu dönemden sonra ailesinin kendisini yalnız bırakması **Demhat** yoldaşı erken yaşlarda yaşam kavgasına iter. O, hem çok sevdiği okumasına devam ederken, cumartesi ve pazar günleri de simit satar veya inşaatlarda çalışırdı. Böylelikle hem okul giderlerini karşılar, hem de geçimini sağlardı. **Demhat** yoldaş, bu yıllarda yaşamın en zorlu yanlarıyla karşılaşa karşılaşa düzenin gerçek yüzünü öğrenir. Çevresindeki gençlikte yoz, sahte arkadaşlıklar sürerken, onda parti hareketimize içten içe sempati gelişir. O, devrimci düşüncelere açıktı ve geçmişte yaşanan Kürt isyanlarına ilgi gösteriyordu. Okulda yürüttüğü tartışmalarda Şêx Seid isyanını arkadaşlarına açıkladığı için birçok kez ceza alır. Okulda başarılı olup derslerini çok sevmesine rağmen, yaşadığı kötü yaşam koşulları ve okul müdürünün takındığı karşı tavır nedeniyle okulu lise ikinci sınıfta bırakmak zorunda kalır.

Bundan sonra yılmadan-yorulmadan ağır işlerde çalışır. Bu durum O'nda mücadeleci kişiliği ve yaşam sevgisini geliştirir. O, yaşama emeğiyle sıkı sıkıya bağlıydı. **Demhat** yoldaşı üzen tek şey, bu dönemde partili arkadaşlarla ilişki halinde olmamasıydı. Devrimci yaşama katılmak, sömürgeciliğe karşı öfkesini göstermek istiyordu. Amed öğrenci gençliğinin protesto gösterilerine katılıyor, yürüyüşlerde sloganları ön saflarda haykırıyordu. Bir defasında, bu yürüyüşler sırasında polis tarafından gözaltına alınmasını **Demhat** yoldaş şöyle açıklıyordu: *"17 Mart Halepçe katliamını protesto yürüyüşü sırasında polis beni gözaltına aldı. İçerde üç gün kaldım. Üç gün boyunca işkence altında olmama rağmen, benden hiçbir şey alamadılar. O ortamda gerçekten mutluydum; hiç olmasa kendi halkımla ilgili bir yürüyüşten dolayı gözaltına alınmıştım."* Bu gözaltı olayı onu partimiz öncülüğündeki devrimci mücadeleye daha da yakınlaştırır. İçten içe özlemi daha da artar. Bu özlem içinde Amed sokaklarında gezerken tesadüfen ERNK bildirisini dağıtan genç bir yurtseveri görünce, hemen koşar arkadaşın yakasını tutar, partili arkadaşlarla tanışmak istediğini söyler. Bu, **Demhat** yoldaşın mücadeleye ve partiye duyduğu derin bağlılığını ve özlemini gösterir.

Yunanistan'da bulunan yakınlarının, **Demhat** yoldaşa yazdıkları mektuplarda, partimizden bahsetmeleri, Atina'da partili arkadaşların serbest hareket ettiklerini yazmaları üzerine Yunanistan'a geçmeye karar verir. Bu kararında parti hareketimize karşı duyduğu derin bağlılığı, azim ve cesareti görmek gerekir. Yunanistan'a üç arkadaşıyla beraber deniz yolu ile geçmek isterler. Bu geçiş esnasında bulundukları kayık batar ve iki arkadaşı denizde boğulurken, kendisi yüzerek Yunanistan'a bağlı bir adaya ulaşmayı başarır. Bu olay O'nun yılmaz mücadeleci kişiliğini yansıtır.

Yine **Demhat** yoldaşın, partiye alındığı Yunanistan biriminde bu üstün azim ve kararlılık gücü yanında olgun tavır, parti değerlerine sahip çıkma özelliği, hatalarıyla verdiği amansız mücadelesinde eksikliklerini gidermesi, O'nu parti yapısı içinde saygın ve örnek bir duruma getirdi. Bu üstün kişilik özelliklerini gittiği partimiz merkez okulu Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde de gösteren **Demhat** yoldaş, yapı ile kaynaşmada oldukça hızlı yol alması, yapılan eleştirileri ağırbaşlılıkla dinlemesi ve oldukça özlü yaklaşımları nedeniyle aynı saygınlığı Akademi ortamında da kazanmıştı.

Demhat yoldaş, Akademi ortamında askeri ve siyasi eğitimini başarılı bir tarzda tamamladıktan sonra, alındığı Amed planlamasında ülkeye dönüşün sevincini yaşıyordu. Her gün daha canlı, daha atik ve girişken olan **Demhat** yoldaş eylem planları hazırlıyor, hazırladığı eylem planlarını arkadaşlarına coşku ile anlatıyordu.

Demhat yoldaşın ülkeye dönüş sırasında, sınır boylarında şehit düşmesi, vatanımızın sömürgecilik tarafından bölünmüşlüğünü bir kez daha hatırlattı. Tel örgü ve mayınlarla ülkemiz Kürdistan'ı parçalayan sömürgeci-emperyalist güçlere öfke ve nefretimizi daha da artırdı. **Demhat** yoldaşın anısını yaşatmanın biricik yolu olan parti önderlik çizgisine sarılırken, söz veriyoruz: **Demhat** yoldaş, kararlılık ve azimle mücadelemizi yükselterek anınızı yaşatacağız.

Hundula direniş şehitlerimiz güç kaynağımızdırlar!

Adı soyadı: **Ramazan ...**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri: **Derik (Güney-Batı Kürdistan)**
Katılış tarihi: **1985**
Şahadet tarihi: **Hundula, 5 Aralık 1990**

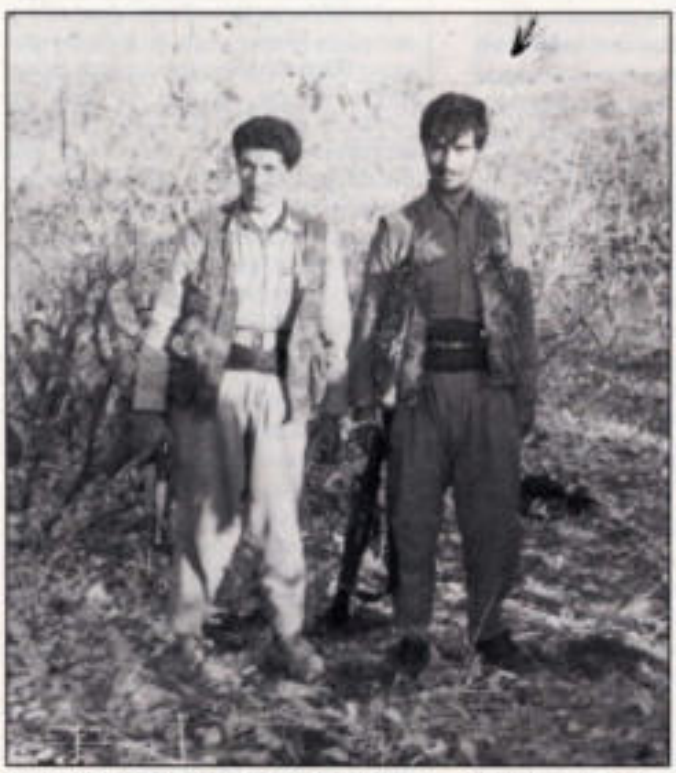
Ramazan yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Okulda öğrenimine devam ederken partiyi tanıdı. Bu ilk ilişki ardından, 1985 yılından başlayarak öğrenciler arasında propaganda ve daha sonra da köylerde cephe çalışmalarını yürüttü.

Ramazan yoldaş, bu çalışmaları yürütürken, yazdığı raporlarında Akademi'ye gitmek ve eski kişiliğini değiştirip parti çizgisine ulaşarak, silahlı mücadele içinde yer almak istediğini belirtiyordu. Parti, yoldaşımızın bu isteğini olumlu karşılayarak Kasım 1989 tarihinde O'nu Akademi ortamına aldı. Akademi ortamında katıldığı eğitim devrelerinden yararlanmaya çalışarak, kişiliğini güçlendirme ve partiyi ideolojik-politik hattıyla daha iyi kavrama yönünde çaba sarfetti.

Ramazan yoldaş, belli bir süre Akademi'de eğitim gördükten sonra, 17 Şubat 1990 tarihinde Lübnan'ın Barlias şehrinde faaliyet yürütmek için parti tarafından görevlendirildi. Yoldaşımız bu alanda da sürekli silahlı mücadeleye katılma istemini dile getiriyordu. Parti bunun üzerine, O'nu tekrar Akademi ortamına alarak Botan Eyalet planlamasına kattı. Böylece ülkeyi daha iyi tanıma fırsatı bulan **Ramazan** yoldaş, Mardin Eyaleti'nde mücadele yürütmek istiyordu.

Ramazan yoldaş, ülkeye yönelirken coşkulu, umutlu ve azimliydi. Önüne büyük hedefler koymuştu. Ancak ülkeye ulaşalı daha 10 gün olmuşken, Hundula (Eroğlu) köyünde 5 Aralık 1990'da yaklaşık 8 saat süren çatışmada kahramanca direnerek **Şervan** yoldaşla birlikte şehit düştü. Bu çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirilmişti. SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, bu çatışmanın yaşandığı günlerde parlamentoda yaptığı bir konuşmada hükümeti eleştirirken (söz konusu çatışmayı vesile ederek), *"2 kişi karşılığında 50 kayıp veriyorsunuz"* demişti.

Adı soyadı: **Hasan TURAN**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve yılı: **Şemrex-Bakater köyü, 1971**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Hundula, 5 Aralık 1990**

Şervan yoldaş, Şemrex(Kızıltepe)'in Bakater köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşlardayken mücadelemiz köylerine de taşınmıştı. **Şervan** yoldaş, bu nedenle yurtseverlik duygularıyla erkenden tanıştı. O büyüdükçe, yurtseverlik duyguları da büyüdü ve büyüyen bu duygularını çevresinde de savundu. Bir süre sonra partiyle güçlü ilişkiler kurdu.

Şervan yoldaş, ailesinin geçim sıkıntısından dolayı Türkiye metropollerine giderek iki yıl süreyle buralarda çalıştı. Burada yaşarken, Kürdistanlıların trajik durumlarını daha yakından gördü ve anlam vermeye çalıştı. Kendisinde, tek kurtuluş yolu olarak gördüğü silahlı mücadeleye katılma isteği oluştu. Metropolden döner dönmez partili arkadaşları aradı. 1990 yılında partiyle ilişki kuran **Şervan** yoldaş, 6 ay kadar milislik ve kuryelik görevlerini yürüttü. Ardından partinin talebi üzerine silahlı mücadele saflarına katıldı. 2 arkadaşıyla birlikte Stewr(Savur) alanında ARGK saflarında yerini aldı.

Şervan yoldaş, fiili katılımıyla birlikte Bismil ova kesiminde üç ay kadar cephe faaliyetlerini yürüttü. Daha sonra kendi istemi üzerine kırsal kesime çekilerek askeri eylemlilikte yer aldı. **Şervan** yoldaş, alındığı hareketli birlikte birçok eyleme katılarak militan kişiliğini gösterdi. Bir akrabasının ihanet etmesi, **Şervan** yoldaşı üzer ve bu nedenle düşmana karşı eylemlerde daha bir kararlılıkla savaşır. İhaneti mahkum etmek ve ezmek için daha fazla çaba sarfeder.

Şervan yoldaş, 5 Aralık 1990 tarihinde Hundula ve Şêxanê-Dorî mıntıkaları arasında çıkan çatışmanın 7. saatinde yaralanır. Yaralı durumdayken üstündeki tabancasıyla 1 üsteğmeni de vurduktan sonra, ***"Biji PKK"*** ve ***"Biji Serok APO"*** sloganları eşliğinde tabancasındaki son mermiyle de kendi şahadetini gerçekleştirir.

"BENİ ZAFER NARALARIYLA UĞURLAYIN"

Canım Kürdistan'a soğuk bir sonbahar gününün yorgunluğu çökmüş, dağlar koyu bir sis akınının hücumuna uğramıştı. Sis dağları öyle sarıp sarmalamıştı ki, tüm vadileri, boğazları kapatmış, adeta bir şey görmek olanaksızlaşmıştı. Dağlar sisin oluşturduğu bulut kümesi içinde kaybolmuş, tüm görkemliliğini yitirmişti. Artık dağların heybetli görüntüsünü seyretmek imkansızdı. Sadece dağların zirveleri, bulut kümesini bir mızrak başı gibi delip sonsuzluk ülkesini ve bağımsızlık savaşçılarını selamlamaktaydı. Dağlara abanmış sis kütlesi, dağların zirvelerini kendisine şapka yapıp etrafında halaya tutuşmuştu. Sisin etkinliği belirli bir yükseklikten sonra kaybolmakta ve yerini ormanlık bir alana bırakmaktaydı. Dağların etekleri çepeçevre sık ormanlarla çevriliydi. Ağaçlar yapraklarını dökmüş, üryan halleriyle kışa son hazırlıklarını yapıyorlardı.

Yağan yağmur nedeniyle yerler çamur olmuştu. Soğuk bir rüzgar esiyor çıplak bedenleri yalaya yalaya. Buram buram bir toprak kokusu rüzgara karışarak etrafa yayılıyordu. Yağmur sularını doya doya içen toprak ana en sevilesi kokularını yayıyordu. Adeta tabiatın nefes alış-verişini duyumsamak mümkündü. Rüzgarın hoyrat esişine, dökülmüş, sağa-sola savrulan meşe yaprakları da eşlik ediyordu.

Göçmen kuşlar bu eşsiz cennet parçasını çoktan terketmişlerdi. Göçmen kuşların gitmesine inat, onların ormanda yarattıkları boşluğu serçeler, keklikler, bülbüller vb. kuşlar dolduruyorlardı. Kuşların enerji dolu uçuş ve şakıyışları göçmen kuşları aratmıyor, çok zengin bir ses cümbüşünün ormanda yankılanmasına yol açıyorlardı. Neler yoktu ki bu ses cümbüşünün içinde. Kuşların ötüşleri, rüzgarın etkisiyle etrafa savrulan yaprakların hışırtısı, rüzgarın uğultusu. Hemen yanıbaşında tüm asiliğini takınarak, Kürdistan halkının öfkesi, isyanı gibi durdurulmaz bir akışı, Mezopotamya'yı döne dolaşa, evrile kıvrıla gürül gürül heybetli akışıyla Zap suyu. Bütün bunlar ormanın derinliklerinde yarım kalmış bir senfoninin yazılan son notalarının akordlarıydılar. Bu seslere karışıp, ses cümbüşünü zenginleştiren daha nice sesler vardı. Tümünü ayırt etmek imkansızdı kuşkusuz.

Ormanın derinliklerinden ağır bir inleme sesi yükseliyordu.

* * *

- Hevalê Salih... Hevalê Salih... Hevalê Salih...

Soğuk bir sıvı damlacığının yüzüne düşmesiyle irkildi Salih. Tüm vücudu ansızın yüzüne düşen sıvı damlacığın etkisiyle kaskatı kesilip gerildi. Bu soğukluk vücudunun her yerini dolaştı. Tüyleri diken diken oldu. Ne olduğunu anlamaya çalışırken, "olsa olsa yağmurdur" diye düşündü usunda. Vücudundaki ürperti hala dinmemişti ki, belli belirsiz, çok hafif bir sesin tekrar kendi-

Filit ASLAN yoldaşın anısı, bağımsız Kürdistanı yaratma mücadelesinde andımız olacak

1966 yılında Wan(Van)'ın Elbak(Başkale) ilçesinin Güroluk köyünde dünyaya gelen **Salih (Filit ASLAN)** yoldaş, geçimini hayvancılıkla sağlayan bir ailedendi. Sağlıklı bir aile ortamında büyümesi, daha ileriki yıllarda devrimcilik hayatında kazandığı militan yapının zemini olur.

İlkokulu köyünde, ortaokul ve liseyi ise Wan merkez ilçede okur. Daha küçük yaşlarda iken, bir kan davasında babasını yitirmesi, kendisinde derin izler bırakır. Ticaret lisesini bitirdikten sonra, 1986 yılında Dicle Üniversitesi Meslek Yüksekokulu İşletme Bölümü'ne kaydını yapar. Tatillerinde ise ailesinin geçmine katkıda bulunur.

Ailesi ve çevresinin yurtsever olması ve mücadeleye sempati duymalarından dolayı sömürgecilerce yakalanıp zindanlara konulması, **Salih** yoldaşın ulusal kurtuluşçu militan olarak yetişmesine yakından etki yapar. Küçük yaşlarda iken tanıştığı aşiret ve kan davalarının anlamsızlığı kendisini ciddi düşüncelere iter, geleceğe yönelik de bazı arayışlar içerisine sokar.

1982'de partinin ülkeye girişi ardından mücadeleden ciddi bir biçimde etkilenen **Salih** yoldaş, gücü oranında mücadeleye katkılar sunmak için belli çalışmalarda bulunur. Parti ile hiç bir ilişkisi olmamasına rağmen, bireysel de olsa bulunduğu ortamda bir şeyler yapmanın uğraşı içinde olur. Kırsal alanda ve okulda propaganda faaliyetleri içerisine girerek değerler üretir. Yine bu sürede ajan-işbirlikçi faaliyetlere karşı mücadele içine girerek, buna elebaşılık edenleri ve yapanları tespit etmeye çalışır.

Bu çalışmaları 1988'in Ekim ayına kadar sürer. Bu dönemde tanıştığı partili yoldaşlar vasıtasıyla hiç tereddütsüz mücadele saflarına katılır. Gerçi okulu bitirdiğinde muhasebeci olarak çalışmak ister. Ancak mücadeleye katılma yönünde fırsat doğmuşken, bunu kaçırmadan mücadele saflarına katılır.

Partiye katıldıktan sonra kendi duygularını şöyle dile getirir; *"Yaşamım boyunca beni en çok sevindiren olay, partili arkadaşlarla görüşüp, parti saflarına katılarak, düşmana karşı olan kinimi, onu topraklarımızdan söküp atmak için boşaltma imkanına kavuşmaktır."*

Saflara katıldıktan sonra, atik, cesur, güzüpek oluşu ve alçakgönüllülüğüyle son derece uyumlu çalışması, büyük-küçük her işe koşması, yoldaşlarının dikkatini çekerken, gelecek vaadeden bir militan olduğunu da ortaya koyar.

1988-'89 Benavok Direniş Şehitleri Kış Dönemi Eğitim Devresi'ne alınır. Eğitimden gereken sonucu çıkarmak için dört elle sarılır. Ancak parti, daha eğitimini tamamlamadan başka bir alana gönderir. Zorluğuyla bilinen Zagros yolculuğunda, diğer arkadaşların yanı sıra kendisinin de ayağı yanar. Buna rağmen birliğin kayıp vermeden yolculuğu sona erdirmesi için elinden gelen fedakarlığı yaparak arkadaşlarına örnek olur. Her tarafa koşar, en önde yürür, yol açar, arkadaşlarının biriken silahlarını bitkin düşünceye kadar taşır. Gözleri kar çarpması sonucu görmez duruma gelmesine rağmen, grubu toplu ölümden kurtarmak için fedakarlığını sınırlamaz.

1989'da Elbak(Başkale) alanına yeni dönem taktiğini oturtmak için bir mangalık güçle, manga komutan yardımcısı olarak gider. İnanç ve umut sağlamlığını, ruh büyüklüğü ve yüksek enerji gücüyle bütünleştirmiş olarak alanda güçlü atılımın yaratılması için her şeyini ortaya koyar. Faaliyetlere yeni açılan bir alan olmasına rağmen, kısa sürede 75 savaşçı adayı çıkarılır.

Wan alanında yürütülen başarılı faaliyetlerden sonra kendisinin de ısrarla istediği Botan alan faaliyetlerinde görevlendirilir. Aralık 1989'da gittiği Çel-(Çukurca) alanında, birlik komutanı olarak görev alır. 1990 atılımlarına hazırlandığı bir dönemde, mayın tuzağına basması sonucu şahadet mertebesine ulaşır.

sine seslendiğini fark etti.

Hevalê Salih... Hevalê Salih... Hevalê Salih...

Sesi tanımaya çalışıyordu. Belli ki ses, kendisine yabancı değildi. Tanıdık, bildik bir sesti bu. Fakat kimdi? Kİm olabilirdi?... Bir türlü çıkaramıyordu. Yüzüne düşen sıvı damlacığının soğukluğu iliklerine kadar işlemiş, vücudunu bir ürperti kaplamıştı. Salih bunun etkisinden kurtulamamışken, kafası kendisine seslenen kişinin kim olduğuyla meşguldü. Korkunç acılarına rağmen tüm benliğiyle, kendisine seslenen, kendisine bu kadar yakın bu sesin kime ait olabileceğini düşünüyordu. İçinde aniden doğrulup kalkmak için müthiş bir istem duydu Salih. Tüm çabalarına rağmen bunu yapamayacağını anladı. Bu sesin sahibini mutlaka bilmeliydi. Kim olduğunu sormak, kafasını meşgul eden bu bilmeceyi çözmek istiyordu. Bütün çabalarına rağmen sormak istediğini soramadı. Kelimeler boğazında düğümlendi. Nefes alıp vermekte güçlük çekiyordu. Yüreğine yumruk gibi bir ağırlık çöktü. Her an, her dakika direncinden birşeylerin kaybolduğunu hissediyordu.

Aynı ses ağır bir tonla kulaklarında tekrar çınlamaya başladı.

Hevalê Salih... Hevalê Salih... Hevalê Salih...

Yüzüne düşen sıvı damlacığın vücudunda yarattığı tedirginlik hala geçmemişti. Üstüne üstlük vücudunu ağrıdan bir titreme sarmıştı. Buna rağmen başını kaldırıp kendisine seslenene bakmak istedi tekrar. Tüm çabalarına rağmen kaslarına söz geçiremedi. Çabalarının yersiz ve boşuna olduğunu aslında O da biliyordu. Fakat, pes etmemek, inadına direnmek, mücadeleci olmak onun militan kişiliğinin özelliğiydi. İşte bu esnada da soylu militan kişiliğini tekrar konuşturmak istiyordu. Bu sefer çabalarının sonuç vermeyeceğini bildiğinden fazla inat etmedi. Sesin geldiği yöne usulca başını çevirdi. Tüm çabalarına rağmen ancak gözlerini hafifçe aralayabilmişti. Sesine söz geçiremiyordu. Vücudundaki titreme ağırdan tüm benliğini sarıyor, titreme şiddetleniyordu. Ama o direnmekten asla yılmayan bir kişilikti. Kendisini toparlamaya çalışarak, çok alçak bir sesle seslendi, gırtlağından boğuk ve hırıltılarla karışık bir ses çıktı.

Sen kimsin? diye sordu Salih.

Benim Hevalê Salih, ben Şoreş, dedi ses...

Aniden yüreğinin derinliklerini büyük bir sevinç kapladı. Sonbahardan kışa adım atmaya bir elin parmakları kadar gün kalmazken, Salih'in burnuna taptaze bahar çiçeklerinin çıldırtıcı kokuları geliyordu. O en çok sevdiği kardelen çiçeğinin kokusunu duyumsadı. Doya doya sinesine çekmek istiyordu. Bu istemini sınırsızca yaşayarak, bahar özlemini giderdi.

Demek ki bu kadar merak ettiği sesin sahibi Şoreş'ti. Böyle zor anda sevdiği bir yoldaşının sıcak sesini duymak onu çok mutlu etmişti. Yanıbaşında yoldaşlarının bulunması ona güç ve güven veriyordu. Ama Şoreş'in de gelmiş olması Salih'in gücünü bir kat daha artırmıştı.

Vücudundaki titremeler gittikçe artmasına rağmen, Salih bunları unutmuş, titremenin etkisinden kurtulmuştu. Güçlükle seslendi.

- Şoreş, sen misin? dedi Salih.

- Benim Hevalê Salih, dedi Şoreş.

Belli ki birşeyler anlatmak istiyordu Salih. Fakat tüm çabalarına rağmen usundaki düşüncelerini bir türlü ifade edemedi.

Soreş, Salih'in başucunda çömelmiş, onu donuk bakışlarıyla süzüyordu. Böyle bir anı daha önce hiç yaşamamıştı. Ne yapacağını bilmez bir durumdaydı. Çaresiz bir şekilde bakışları Salih'te, onun ayaklarında donmuştu. Ne yapmalıydı? Bunu bir türlü netleştirip, bir karara varamıyor, ne yapması gerektiğini kestiremiyordu.

Salih güçlükle açtığı gözlerini tekrar kapatmıştı. Vücudunu ürperten sıvı damlacığı etkisini yitirmişti. Fakat vücudundaki titreme devam ediyordu. Salih, yağmurun yağmadığını anlamıştı. "Olsa olsa bu başucumda duran Şoreş'in gözyaşlarıdır." Beyni bunlarla karmakarışıktı. Biraz da hiddetlenmişti Salih. "Nasıl olur? Bir gerilla, bir özgürlük savaşçısı için şahadetten daha anlamlı, ulaşılması zor bir mertebe olabilir mi? Olamaz elbette. Öyleyse bu ağlamak da neyin nesi? İnsan şahadete ulaşacak olan yoldaşını sevinçle, sloganlarla, zafer naralarıyla ve düşmana olan kinini bilemekle uğurlar" diye düşünüyordu. Beyni bunlarla meşgul olurken birden önüne geçilmez bir güç onu dünyasından çekip aldı. Onu mücadeleye katılış yıllarına götürdü.

Salih artık vücudundaki titremeyi hissetmiyordu.

* * *

Daha gencecik bir fidanken çevresine, dostlarına 15 Ağustos Atılımı'yla birlikte gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve halk olarak görevlerini anlatarak, onları mücadeleye kazanmak için nasıl da çırpınıyordu. Bu uğurda bir insan kazanmak için dilidamağı kuruyana, dilinde tüy bitene kadar, mücadele hakkında bildiklerini anlatır, halen görevlerini yerine getiremediğine inanarak kendi kendisine kahrlanırdı. "Neden tarihin önüme koyduğu görevi daha yetkince yerine getiremiyorum" diye düşünür. Bunun nedenini, maddi temelleriyle birlikte kavramaya çalışarak günbegün ileriye adım atardı. Yaşamı boyunca hep büyük düşündü. Büyüğü başarmaya soyundu. Büyük davanın adamı olmaya hazırladı kendisini. O, küçük işlerle küçük insanların, basit işlerle basit insanların uğraştığını çok iyi biliyordu. O, "Tarihi değiştirmek, talihi değiştirmektir. Bir halkın talihini değiştirmek, tarihini değiştirmekten geçer" sözünü kendisine ilke edinmiş ve bilince çıkarmıştı.

O inancını, MÖ. 612'de Demirci KAWA'nın zalim Dehak'a karşı Ninova sarayını yerle bir ederek yaktığı özgürlük ateşinden, 21 Mart 1982'de Çağdaş KAWA Mazlum DOĞAN'ın Amed (Diyarbakır) zindanlarındaki üç kibrit çöpü ile teslimiyet ve ihanete karşı tutuşturduğu "Berxwedan" ateşinden, HRK'nin büyük komutanı Mahsum KORKMAZ (Agit)'ın 15 Ağustos 1984'te Dih(Eruh)'te sömürgeciliğe karşı yaktığı "Serxwebûn" ateşinden alıyordu.

Ve tarih, durdurulmaz akışını bir kez daha kanıtlamıştı. Bu savaş; ne Nemrut'un İbrahim'e karşı yürüttüğü despotizm, ne Darius'un Atina'ya düzenlediği imha seferleri, ne de Kartaca'nın Roma çıkartmasıydı. Bu bir halkın ikibinbeşyüz yıllık özgürlük ve bağımsızlık özlemlerine karşı, sömürgeciliğin inkar ve imha politikalarıyla bir halka dayatılan "beyaz terör" ve "kışla kültürüyle" yok etme, özümseme savaşıydı.

Artık insanlar tarih önünde saflarını belirlemeliydiler. İşte Salih de bu bilinçle safını belirlemiş ve tarihsel misyonunu yüklenmiş, savaş alanına yürümüştü. Savaş alanına yürürken dilinden düşürmediği şu dizelerle yaşamını özdeşleştirmişti:

İnsanlar için ölebileceksin
hem de
yüzünü bile görmediğin insanlar için
hem de
hiç kimse seni buna zorlamamışken
hem de
en güzel
en gerçek şeyin
yaşamak olduğunu bildiğin halde
bu kadar sevilesi bir dünyada
Yaşadım diyebilmek için

Salih silaha bu anlayışla sarılmıştı. Yaşamın sorun olduğu her alanda o devrimciliği çözüm yapmıştı.

• • •

Kulakları sağır eden bir patlama koptu aniden. Etrafa koyu bir toz-duman bulutu yayıldı. Gruptakiler büyük bir heyecanla kendilerini yere attılar. Tedirgin bakışlarla etrafı gözetliyorlardı. Patlamadan sonra grup toz bulutunun arasında renk değiştirmişti. Patlamanın olduğu yerde ağır bir inleme sesi yükseliyordu. Sesin geldiği yerle grup arasında yaklaşık 20-25 m. civarında bir mesafe vardı. Grup ani ve çevik hareketlerle doğrulup sese doğru yöneldi. Toz bulutu hala dinmemişti, ama uzaktan toz bulutu arasında yere, sereserpe uzanmış bir insan silueti görünüyordu. Yerde uzanan Salih'ti. Grup büyük bir şaşkınlık içindeydi. Başına toplandılar. Manzara herkeste şok etkisi yaratmıştı. Salih boylu boyunca yere uzanmış, hafif inlemelerle büyük acılar çekiyordu. Sağ ayağı dizinin hemen altından, sol ayağı da bilekten itibaren parça parça olmuştu. Oluk oluk kan akıyordu. Kanı durdurmaya çalıştılar. Olmadı, yapamadılar. Ellerindeki kefiye ve şutiklerle Salih'in bacaklarını iyice sardılar. Acele bir sedye hazırlayıp kampa doğru yola çıktılar.

• • •

Bütün bunlar bir film şeridi gibi gözlerinin önünden bir bir akıp geçti. Filmin her karesinde patlamayı tekrar tekrar yaşadı Salih. Yüreğini derin bir hüzün kaplamıştı.

Daha mücadele saflarında yeniydi. Ama kısa ve özlü parti yaşamına çok şey sığdırmıştı. PKK militan kişiliğine ulaşmada seçkin bir adaydı. O önüne koyduğu hedeflere ulaşmada örnek bir insandı. Kendisini bekleyen çok şey vardı. Mücadele saflarını böyle erken terk etmek korkusu onu telaşlandırmıştı. Onun telaşı ölümden korkmak, ölümden kaçmak değildi. O tarihin önüne koyduğu görevi, yeterince başarıya ulaştıramamaktan ve tarihin huzurunda halkına karşı borçlu kalmaktan korkuyordu.

• • •

Soğuk bir sıvı damlacığının yüzüne tekrar düşmesiyle irkildi. Birden daldığı uykudan uyandı. Her yanı titriyordu. Yüzüne ter tanecikleri birikmişti. Ayaklarından sürekli kan kaybediyordu. Benzi solmuştu Salih'in. Ayaklarına dokunan en ufak birşey, en ufak bir hareket ona müthiş bir acı veriyordu. Hafifçe gözlerini açtı. Gözleri başucunda bekleyen Şoreş'in gözlerine takıldı. Derin bir nefes alarak güçlükle konuşuyordu.

- Şoreş niye ağlıyorsun? dedi Salih

Şoreş, "Ben ağlamıyorum, yüzüne, düşen benim terimdir" demek istediyse de diyemedi. Kelimeler boğazında düğüm düğüm olup konuşmasını engelledi.

Salih tekrar tüm gücünü topladı. Kendisini şahadetin beklediğini biliyordu. Baş ucunda bekleyen yoldaşlarına karşı son görevini yapmalıydı. Savaş gerçekliğini anlatmalı, onların bu gerçekliğe doğru yaklaşmalarını sağlamalıydı. Salih tüm benliğini zorlayarak, derin bir nefes aldı. Mümkün mertebe anlaşılır, ağır bir tonla tekrar konuşmaya başladı.

- Şoreş! Ayıp değil mi? Niye ağlıyorsun? Biz bir halkın kaderini değiştirme savaşımını veriyoruz. Bu mücadele saflarında düşenler, savaş alanından kaçanlar ve şahadetler olabilir. Duygusal düşünmeyin. Ayıptır, üstüme ağlama, dedi Salih.

Şoreş beyninden vurulmuşa dönmüştü. O, Salih'e moral vereceğine, Salih ona moral veriyordu. Utanmıştı. Şahadete gitmeye hazırlanan yoldaşının inancına, kararlılığına gıpta etmişti. Kürdistan halkının böyle önderleri olduktan sonra nihai zafere ulaşmaması düşünülemezdi.

Şoreş tekrardan gücünü toplayarak ağlamadığını, bunun gözyaşı değil de, ter olduğunu anlatmak istediyse de bu onurlu, kahramanca tavrın karşısında bunu açıklama cesareti bulamadı kendinde. Zaten neyi açıklayacaktı ki? Bu kahramanca tavrın karşısında neyi açıklayabilirdi?

- Beni sloganlarla, zafer naralarıyla uğurlamanız gerekirken, siz üstüme ağlıyorsunuz. Ayıptır, üstüme ağlamayın, dedi tekrar Salih.

Grupta çıt çıkmıyordu. Aceleyle toparlanıp Salih'i kampa yetiştirmek için hazırlandılar. Salih'i sedyeye usulca yerleştirdikten sonra dört kişi sedyeyi kollarından tutarak ilerlediler.

Ayak sesleri Zap'ın coşkun akışından çıkan ıslık seslerine karışıyordu.

Salih gittikçe kan kaybediyordu. Yüzü bembeyaz kesilmişti. An be an fiziğinin tükendiğini hissediyordu. Artık düzenli nefes alamıyordu. Üzerine bir ağırlık abanmıştı. Sancıları duyulmaz olmuştu.

Grup hızlı adımlarla yola devam ediyor, kampa ulaşmaya çalışıyordu. Salih'in teninin beyazlaştığı, gözlerinin donuklaştığı Emin'in gözlerinden kaçmamıştı. Emin kendisini iki defa kontrol etmiş, ancak kampa ulaşacaklarına kanaat getirmişti. Yola devam ettiler.

Salih'in nefes alış-verişi çok düzensizleşmişti. Sürekli kan kaybetmekteydi. Grubun tüm çabalarına rağmen kan bir türlü durdurulamamıştı. Yüzündeki beyazlık gittikçe artmış, kanı çekilmiş, adeta kireçleşmişti. Salih bunun şahadete ulaşmanın belirtileri olduğunu çok iyi biliyordu. Sonsuzlukta erimenin bu soylu duygularını yaşıyordu. Birçok şahadet olayına tanık olmuş, şimdi de şahadet nöbetini o devralmıştı.

Tüm yaşamı bir film şeridi gibi gözlerinin önünden hızlı hızlı akıp geçti. Üstüne büyük bir ağırlık çöktü birden, yüreği sıkıştı. Ağzında kan biriktiğini fark etti Salih. Arkadaşlarına seslenmek istedi. Çabaları boşunaydı. Sesi çıkmadı. Müthiş bir slogan atma istemi belirdi yüreğinde. Var gücüyle ama duyulması imkansız bir sesle haykırdı:

- Biji xebata me!

- Biji serxwebûn û azadiya gelê Kurdistan!

- Biji Serok ...

Salih, Kürdistan ulusal bağımsızlık savaşının şehitler kervanına katılmıştı. O en çok sevdiği renklere sarılarak, en çok sevdiği Kürdistan'ın koynuna girdi.

BÜYÜK YURTSEVER VE YİĞİT SAVAŞÇI İSMET YOLDAŞIN ANISINA

Adı soyadı: **Lokman ...**
Kod adı: **İsmet**
Doğum yeri: **Qilaban-Mergeh köyü**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **Elk-Komata, 8 Nisan 1990**

İsmet yoldaş, Qilaban(Uludere)'nin Mergeh köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Bütün yaşamı dağlık alanlarda geçti.

İsmet yoldaş, 1986 yılında ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katıldı. Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılım nedenini şöyle açıklamıştı: *"Dağlarda savaşan ARGK gerillalarının eylemlerini duyuyordum. Gerillalar şehit düştüğünde kendimde şunu hissedebiliyordum: Bunlar kendiliğinden kan dökmezler, nihayetinde bunlar da insandır. Durup dururken boşuna kan dökmüyorlar, mutlaka bir amaçları, gayeleri olmalı diyordum. Çok düşünüyordum; düşman Kürtlerin her şeyine, tüm varlığına el koymuş; ülkemiz üzerinden kirli ellerini çekmiyor, halkımıza ve ulusumuza ait ne varsa talan ediyor, yağmalıyor ve namusumuza bile el atmıştır. Bu nedenle yiğit Kürdistan gençliği kalkıp ulusal bilinç temelinde düşmanın her türlü zulüm ve vahşetine karşı mücadele veriyor, kanını ve canını veriyor. O zaman kendime sordum; ben de bu toplumun bir insanı, bir evladıyım; o halde hiç şüphesiz bana da düşen görevler var, mutlaka bir şeyler yapmalıyım; dağlarda savaşan gerillalardan fazla bir yanım yok. Bu bilinçle hiç tereddütsüz kararımı vererek ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katıldım."*

İsmet yoldaşı mücadele saflarına çeken O'nun yurtseverlik duyguları, partiye olan sonsuz inancı ve derin düşüncesi idi. Partinin ideoloji ve politikasına ulaşmak pratiğini doğru yönde geliştirmek, partinin mücadele sorunlarına ulaşabilmek ve çözüm gücü olabilmek için kış eğitim devresinden yararlanarak, çok yoğun çabalar içerisine girdi.

1988 tarihinden bu yana **İsmet** yoldaş, manga komutanlığı, takım komutanlığı ve bölük komutanlığı gibi görevler üstlendi ve küçümsenmeyecek başarılar sağladı. Yoldaşımızın alçakgönüllülüğü ve halka yaklaşımı gerçekten PKK'nin komutanlık özellikleri ve parti yaklaşımı idi. Halka karşı büyük bir sevgi ve saygı ile doluydu. Gerek görevlere, gerekse halka karşı her yönü ile olağanüstü çaba, gayret ve sorumluluk duygusu ile hareket ederdi. Aynı derecede yanındaki bütün yoldaşlara karşı da sevgi-saygı gösterir, kolektif düşünceyi her alanda titizlikle yerine getirirdi. Devrimci inisiyatifi, katılımcı kazanmayı esas alan esnekliği, yaratıcılığı, savaşta yoldaşlarına sürekli her koşulda moral ve cesaret veren yaklaşımları **İsmet** yoldaşı saygın bir yere oturtuyordu. Özellikle yoldaşımızda öz ve biçim daima birbiriyle uyumluydu. **İsmet** yoldaş, bunu sürekli pratiğine aktaran ve bildiklerini sonuç alıcı bir biçimde yanındaki yoldaşlara da aktarmasını bilen örnek bir yoldaştı. Devrimci parti çizgisinden, disiplininden uzaklaşmayan, gerilla yaşamını düşüncede ve ruhta keskin irade gücü ile hakim kılan, mücadelenin sorunlarına göre kendini yenileyen ve taktikler geliştiren bir yoldaştı. Hiçbir zaman görevlerden kaçmayan, her koşul altında hiç tereddüt etmeden görev ve sorumluluk duygusu ile hareket eden, şahinin vuruş tarzı ile her an düşmana darbe indirmeye hazır bekleyen örnek bir komutandı. Parti tarihimizde ülke toprakları üzerinde resmi olarak önemli bir role sahip olan Mahsum KORKMAZ Akademisi'nin kuruluşunda emeği geçmiş, buradaki eğitim devresinden en iyi bir şekilde yararlanarak derinleşip, partinin ideolojisini, politikasını ve savaş gerçekliğini bilince çıkarmıştır. Parti dışı anlayışlara karşı tavır koyarak, partiyi iç ve dış saldırılardan militan bir kişilikle taviz vermeden korumuştur.

İsmet yoldaş, eğitim devresi bitiminden sonra kararlılık sözünde şunu belirtiyordu: *"Devrimci militan özelliklere ulaşamadığımı, kendimi toplumsal hastalıklardan arındıramadığımı, parti dışı anlayışlara karşı engel olup çözüm gücü olamadığımı görerek bu tarihi fırsattan yararlanmaya çalıştım. Partiden çok şey aldığımı belirterek bunu pratikte yerine getirebilmek üzere başta Parti Önderliği'ne, partiye, devrim şehitlerine, zindan ve dağ direnişçilerine kanımın son damlasına kadar bağlı kalacağıma söz veriyorum."*

Evet, **İsmet** yoldaş vermiş olduğu sözüne bağlı kalarak, 8 Nisan 1990 tarihinde Komata'da sömürgeci faşist güçlerle girdiği iki günlük bir çatışmada üstün cesaret örneğini sergileyerek parti direniş ruhuna uygun olarak militanca, kahramanca şahadete ulaştı. O, şehitler kervanına katılarak bizlerin ve halkımızın gönlünde ebediyen yerini aldı. Bütün şehitlerimizin anılarını yaygın eylemlerle yaşatarak, onların bizlere armağan ettikleri ışıklı yolda ulusal kurtuluş mücadelemizi zafere götüreceğiz.

Dîlan yoldaşın anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Kod adı: **Dîlan**
Doğum yeri: **Nisêbin**
Katılış tarihi: **30 Mart 1990**
Şahadet tarihi: **Garisan, 19 Ocak 1991**

Dîlan yoldaş Mêrdîn(Mardin) ilimizin Nisêbin(Nusaybin) ilçesinde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi Nisêbin yöresinin ileri gelen ailelerinden olup, maddi durumları oldukça iyidir. **Dîlan** yoldaş daha küçük yaşlardayken ulusal kimliğinin ayrımına varmış, ailesinin yurtsever özelliğini kendi kişiliğine taşırmasını bilmiştir. Çocukluğunda, ağabeyinin isteği üzerine İstanbul'a gidip bir süre orada kalır. Bu süre içinde kendi ulusal kimliğinin ayrılığını daha içten hisseder ve bir an önce Kürdistan'a dönmek, kendi insanları arasında yer almak isteğini dile getirir.

15 Ağustos atılımı ile tüm Kürdistan'ı saran bağımsızlık rüzgarı, kısa sürede **Dîlan** yoldaşın ailesini de etkilemiş ve birçok aile bireyi parti saflarına katılmıştır.

15 Ağustos Atılımı'ndan sonra TC'nin tüm Kürdistan'da estirmeye başladığı terör ve özel savaştan, bu aile de payını almıştır. Ve ailenin bazı bireyleri partiye üye olmak ve destek vermekten tutuklanmıştır. Tüm bu yaşananlar **Dîlan** yoldaşın kişiliği üzerinde derin izler bırakmış, daha küçük yaşlarda olmasına rağmen bunlara anlam vermesini ve partinin verdiği savaşımın haklılığını ve mutlaka desteklenmesi gerektiğini kesin bir biçimde kavramasını sağlamıştır. Bu nedenle **Dîlan** yoldaş, daha mücadeleye doğrudan katılmadan önce, gerek aile çevresinde, gerekse de arkadaş çevresinde sürekli olarak mücadeleyi ve partinin halkımıza sunduğu kurtuluş yolunu propaganda etmiş, tartışmıştır. O, bu özellikleri ve daha küçük yaşlarda kendisini gösteren fedakar, canlı ve sevimli kişiliği sayesinde, söz konusu çevreler içinde sevilip sayılan biri olmuştur.

Canlı ve dürüst kişiliği, **Dîlan** yoldaşın parti ile kendisi arasında kurduğu düşünsel bağın, 30 Mart 1990'da somut bir ilişkiye dönüşmesini sağlamıştır. Kürdistan'da savaşın gün geçtikçe geliştiği ve beraberinde sömürgeci baskıların arttığı bir dönemde, **Dîlan** yoldaşın eğitimini tamamlaması için metropole gönderilmesi ailesince düşünülmüştür. Fakat **Dîlan** yoldaş, tüm bu öneri ve olanaklara oldukça kararlı bir şekilde karşı çıkmış, *"Ülkem ve halkım bu durumdayken benim metropole gidip sömürgeci eğitimi tamamlamam en büyük onursuzluk olur, bunu kabul edemem"* diyerek en anlamlı çıkışı sergilemiştir.

1990 Newroz'unda Nisêbin'de başlayarak tüm Kürdistan'ı saran halk ayaklanması, **Dîlan** yoldaşı, kesin bir biçimde yol ayrımına götürmüştür. Ve bu yol ayrımında, **Dîlan** yoldaş, yönünü Kürdistan ulusal kurtuluşunun gerçekleştirilmesinde aktif rol almak için ARGK saflarına çevirmiştir. 30 Mart 1990'da, ARGK-Cüdi birliğine bir grup savaşçı ile birlikte katılmıştır. Mücadeleye katıldığı gibi canlı ve fadakar kişiliği ile kısa süre içinde kendisini yoldaşlara kabul ettirmiştir.

Dîlan yoldaş, bir süre Cüdi alanında kaldıktan sonra eğitim için Bestler alanına gönderilir. Bu alanda sürekli çevresine ve yoldaşlarına yardımcı olmaya çalışır. Yetmezliklere giren arkadaşlara ilgi gösterir ve onları geliştirme çabaları içine girer. Doğanın zor şartlarına ve kendisinin fiziki zayıflığına rağmen, bunu hiç bir zaman sorun etmez, sürekli olarak yoldaşlar arasında fedakarlık ve canlılığın çekim merkezi haline gelir. Karşılaştığı bazı olumsuzluklara karşı, parti disiplini içinde resmi toplantılarda eleştiriler getirerek partiye ve çizgisine bağlılığını kanıtlar. Sürekli savaşa bir şeyler katmanın çabası içinde olan ve bu temelde yararlılıklar gösteren **Dîlan** yoldaş, 16 Ağustos 1990'da düşmanla girdikleri çatışmada bir grup arkadaşı ile birlikte düşman çemberinde kalır. Bu olayda diğer yoldaşlarla birlikte kararlı bir direniş gösterir ve düşman çemberinden çıkmayı başarır. Bu tecrübe **Dîlan** yoldaştaki savaşma azmini oldukça ilerletir.

Dîlan yoldaş, yüce duygularla yüklü olarak ve savaşmanın soylu coşkusu içindeyken, 19 Ocak 1991 tarihinde Garisan alanında hiç istenmeyen ve oldukça elim bir kaza sonucu şehit düşerek, fiziki olarak aramızdan ayrılır.

Mangada silahını temizleyen bir arkadaşın dikkatsizliği üzerine ateş alan silah **Dîlan** yoldaşın yaralanmasına yol açar. Daha olayın sıcaklığı üzerindeyken, O, çevreden koşan arkadaşlara moral verir ve şehit düşeceğini biliyormuşçasına son kez ***"Biji Serok APO!", "Biji PKK!"*** sloganlarını haykırır. Ve bir süre sonra tüm müdahalelere rağmen şehit düşer.

İlerde birçok görevler üstlenebilecek yetenek, bilinç ve sorumluluğa sahip böylesine değerli bir yoldaşımızı istenmeyen bir şekilde yitirmemiz, mücadelemiz açısından önemli bir kayıptır. Ancak her zaman söylediğimiz gibi, devrim şehitlerine gerçek bağlılık, onların arkalarından ağıt yakmakla değil, anılarını mücadele bayrağı yapmakla yerine getirilir.

Dîlan yoldaşın mücadele ruhu ve azmini özgür Kürdistan'ı kurarak yaşatacağız.

Adil yoldaşı elim bir kaza sonucu şehit verdik

Adı soyadı: **Naci KAYA**
Kod adı: **Adil**
Doğum yeri ve yılı: **Wan-Payizava-Atrin köyü, 1970**
Katılış tarihi: **10 Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **9 Mart 1991**

Sömürgecilere karşı savaşın yanısıra doğa koşullarıyla olan mücadelemiz de amansız bir biçimde sürmektedir. Denebilir ki, faşist sömürgecilere karşı silahlı mücadeleyi yürütebilmek için önce doğa koşullarına karşı savaşmak ve yenmek gerekmektedir. Bundan ötürüdür ki, silahlı mücadelemizin başından beri Kürdistan'ın sert coğrafya ve iklim koşullarına karşı son derece fedakarane bir direngenlik ve savaş yürütülmektedir. Açık ki, bu savaş da acımasız, bu savaş da kan ve can istiyor. Bunun bilincinde olan birçok yoldaşımız böylesi bir direnişle şehit düştü, birçok yoldaşımız ise malul ve savaş dışı kaldı.

Adil yoldaş, Wan'ın Payizava(Gürpınar) kazasına bağlı Atrin köyünde doğdu. 1970 yılında Alan aşiretinin bir üyesi olarak gözlerini yaşama açan **Adil** yoldaş, genelde Kürdistan'ın kırsal kesiminde olduğu gibi ekonomik, sosyal, kültürel gelişmeden uzak tutulmuş köy ve aile çevresinde yetişir. Ailesi, alandaki diğer aileler gibi geçimini genelde koyunculuk ve kısmen de tarımcılıkla sağlayan orta halli bir aile konumundadır. Kendisi böyle bir ailenin tek erkek çocuğu olduğundan, ailenin geçimini sağlamada da büyük bir rol oynar. Kapalı ve sömürgeci etkiye fazla açılmamış bir çevre içinde yetiştiğinden, TC okullarında da hiç okumaz.

Ama O'ndaki aydınlanma ve bilinçlenmeyi, Kürdistan'da herkesi ve her yeri etkisi altına alan somut mücadele pratiği sağlar. Ve düşmanın bize dayattığı özel savaşın bütün çabalarını yoğunlaştırmasına karşılık, kurtuluş savaşımızın hızla gelişerek atılım yaptığı 1989 döneminin 10 Ağustos'unda, Askerlik Yasası'yla saflara katılır. Daha önceden hazır olduğu için ve kişilik özellikleri gereği mücadeleye adım attığı andan itibaren devrimci savaş yaşamına rahatlıkla ayak uydurur. Yurtsever özellikleri ve yetişme tarzı sayesinde dürüst karakterli biri olarak, çalışkanlığı ve hürmetkarlığını silahlı savaş pratiği içinde devam ettirir. Yoldaşlara olan saygısını her fırsatta kendine özgü yaklaşım özellikleriyle somut bir şekilde gösterir. O'nun ordu yaşamı içinde en çok dikkat çeken ve saygı toplayan özelliği ise iradi ve fiziki direngenliği ile askeri alandaki becerisidir. O'nun her türlü doğa ve diğer zorluklar karşısında, yurtseverlik ve kararlılığından doğan direngenlik ve fedakarlığı gerilla yaşamında, yürüyüşlerde, doğal engelleri aşmada, eylem ve diğer pratik faaliyetlerde kendisini sayısız örnekte göstermiştir. Bu nedenle söz konusu zorlukları aşmada, onlara karşı mücadele etmede yoldaşlarına son derece güven vermiş, dayanak olmuş ve takdir toplamıştır.

Adil yoldaş, adeta doğuştan bir askerdi. Askeri alandaki yetenekli savaşçılığı, bunu bize rahatlıkla söyletmektedir. Köy yaşamından dışarı çıkmadığı ve hiç bir özel eğitim görmediği halde oldukça nişancı bir özelliğe sahipti. Keskin nişancılığıyla gece karanlığında dahi attığı hedefi vuran bir arkadaştı. Savaştaki cesareti ve silaha olan sevdasıyla göz dolduran **Adil** yoldaş, en az diğer özellikleri kadar usta savaşçılığıyla tanınırdı.

Askerlik Yasası'yla saflara katılan **Adil** yoldaş, kısa süre içinde Şax(Çatak) alanında pratik faaliyetlere katılır. 1989 yılının sonlarında Çel alanına gelerek orada kamp eğitim devresinde yer alır ve kendisini geliştirir. '90 yılında Çel alanında pratik faaliyetler içinde en aktif bir şekilde yer alır. Yeteneklerinden dolayı, hemen bu yılda manga komutanlığı görevini üstlenir ve başarıyla yürütür. '90-91 kış döneminde yine Çel'deki eğitim devresinde yer alır. '91 yılında takım yönetiminde yer almaya başlar. **Adil** yoldaş kısa devrimci yaşamına rağmen, bu hızlı ve başarılı gelişme grafiği içinde 20 civarında eylem ve birçok çatışmada yer alır. Her eylemde de saldırı grubunda yer alarak fedakarlığını ve gözünü budaktan esirgemeyen bir yiğit olduğunu kanıtlar.

Böylesine parlak bir gelecek vaadeden bu değerli yoldaşımız, 9 Mart 1991' de talihsiz bir şekilde şehit düşer. 9 Mart'ta iki yoldaşıyla yaptığı bir karfırtınalı yolculukla yaşama gözlerini yumar. Etrafı tutmuş olan düşman güçlerinin engeli yüzünden ve randevuya yetişmek için karda yoluna devam etmek zorunda kalan yoldaşlarımızdan **Adil** yoldaş, yolculuk esnasında rahatsızlanır ve onu düşüren de bu durum olur. Doğa koşulları karşısında onca direngen olmasına karşın, kar fırtınası altında arkadaşlarının gösterdiği çabaya rağmen kurtarılamayarak şehit düşer.

Adil yoldaş! Sen parti tarihimizde, yoğun şahadet olaylarının yaşandığı Mart ayında, soylu kararlılık ve fedakarlığınla toprağa uzanarak şehitler kervanı içindeki kutsal yerini aldın. Senin uğruna savaştığın Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü için kanımızın son damlasına kadar savaşmayı ve şehitlerin yolunda sonuna kadar yürümeyi devrimci bir görev biliyoruz.

Seni de tüm şehitlerimiz gibi yüksek saygıyla anıyoruz.

Fedakarlık ve bağlılığın seçkin örneklerinden Sıddık yoldaşı unutmayacağız

Adı soyadı: **Fesih ...**
Kod adı: **Sıddık**
Doğum yeri: **G. Batı Kürdistan**
Şahadet tarihi: **8 Nisan 1991**

Sıddık (Fesih) yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğuydu. Babası öldüğünde henüz küçük yaştaydı. Babasının ölümü üzerine amcası O'nu yanına alır. Bu yüzden baba şefkatinden mahrum ve zorluklarla dolu bir yaşam geçirir. Küçük yaşlarda başlayan zorlu yaşam, üniversitedeki öğrencilik yıllarına kadar devam eder.

Zorlu ve acılı yaşamı O'nu sürekli doğru olanı araştırmaya iter. Hep bir arayış içindedir. Kürt ve Kürdistan adına yola çıkan reformist örgütlerle ilişki kurar. Özlü bir yaklaşımla Kürdistan sorununa yaklaşır. Ancak reformist örgütlerin amaç ve hedeflerini yakınen gördükten sonra onlardan uzaklaşmaya çalışır. Parti ideolojisiyle tanıştıktan sonra bu örgütlerden kopar, onların sahtekarlıklarını ve Kürdistan adına yaptıklarını çok iyi bildiği için onları teşhir eder. Reformist örgütlere bağlı olan amcasının yoğun baskısını görür, ancak PKK'nin bağımsızlıkçı çizgisine olan bağlılığı ve inacı O'nu baskılara karşı direngen kılar.

Devrimci öğrenci kesim arasında çalışır. Yoldaşlık ilişkilerindeki canlı ve samimi yaklaşımı, kitleye olan saygısı **Sıddık** yoldaşı kitleye ve yoldaşlarına kabul ettirir ve sevilir hale gelir. Halk ve öğrenci kesimi arasında propaganda ve eğitim faaliyetleri yürütür. Görevlerini layıkıyla yerine getirir ve büyük azim ve moralle çalışır.

Kendisini askeri ve siyasi yönden daha da geliştirmek ve yetkin, devrimci bir kişiliğe ulaşarak, dönemin görevlerine cevap verebilmek için Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde öğrenim görmek ister. Bu talebi parti tarafından kabul edilir. Akademi'de kısa bir eğitim devresinden geçtiktan sonra Kuzey Kürdistan'a geçer. Botan Eyaleti'nde Çel(Çukurca) bölgesinde gerilla faaliyetlerine katılır.

Sıcak savaş alanında da güçlü bir savaşçı olduğunu kanıtlar. Güçlü özellikleriyle savaşın zorluklarını karşılayan ve sürekli moral kaynağı olan **Sıddık** yoldaş, arkadaşlarının sevgi ve sempatisini kazanır. Özellikle IV. Ulusal Kongre sonrası çalışmalara canla başla katılır. Çel'in Bigaltê köyünde devrimci görevlerini yerine getirerek, bir grup arkadaşıyla bir nehri geçmek isterken azgın sulara kapılır. Bu talihsiz kaza sonucu 8 Nisan 1991 tarihinde çalışmalarının en verimli anında yoldaşları arasından ayrılır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

SEYİTXAN YOLDAŞ MÜCADELEMİZDE SÜREKLİ ANILACAKTIR!

Adı soyadı: **Ali İhsan FİDANCI**
Kod adı: **Seyitxan**
Doğum yeri ve yılı: **Amed-Farqîn, 1966**
Katılış tarihi: **1990 sonbaharı**
Şahadet tarihi: **1991**

Bağımsızlık mücadelemizin genç neferlerinden **Seyitxan** yoldaş, silahlı mücadele saflarına 1990 yılının sonbahar aylarında katılır. Ancak mücadele ile olan ilişkileri ve devrimci yaşamı ondan önceki yıllara dayanmaktadır. Aslen Amedli olmasına rağmen, ailesinin metropole göç etmiş olması nedeniyle, kendisinin mücadeleye hizmet etmesi, metropol zemininde gerçekleşir. Birçok yurtsever aydın Kürdistanlı genç gibi O da yükselen mücadelenin derin kavrayışına ulaşır, etkisi altına girer. Ve gereklerini yerine getirmeyi kendisi açısından bir zorunluluk olarak görür. Buna ulaşması fazla zor olmaz. Çünkü yurtsever, aydın, uzak görüşlü ve devrimci düşüncelere sahip bir insandır. PKK önderliğinde yükselen savaşı, halkına karşı görevlerini yerine getirmede tarihi bir fırsat olarak görür ve bu temelde mücadeleye dört elle sarılır. Belli bir dönem İzmir'de siyasal cephe faaliyetlerine katıldıktan sonra, profesyonel devrimciliğe geçiş yapar ve Botan alanına gider.

Seyitxan yoldaşın kaynağa dönüşü derin bir anlamla yüklüdür. Ülke zemininde silahlı mücadeleye katılımıyla kendi şahsında birçok şeyi dile getirmiş, anlam kazandırmıştır. Her şeyden önce, bireyin mensup olduğu halk, egemenlik altında olduğu müddetçe, bireysel yaşamın istenildiği kadar mal-mülk ve parayla donanımlı da olsa, hiçbir anlam ifade etmediği, diğer yandan bağımsızlık ve özgürlüğün derin tarihi bilinçle bir tutku düzeyinde benimsendikten sonra, her türlü engele rağmen, bireyin kendi görevini yerine getirmeye çalıştığı bir kez daha O'nun şahsında kanıtlanır. Bunda, parti mücadelemizin gücü ile **Seyitxan** yoldaşın kişiliğindeki özün bileşkesini görmek mümkündür. Çünkü O, parti mücadelemizin geleceğinde bağımsızlık ve özgürlüğü gördüğü, kendisi de bu geleceğin tutkusuyla dopdolu olduğu için tercihi devrimcilikte yapmış, bir bağımsızlık savaşçısı olarak kaynağa dönüşü gerçekleştirmiştir. O'nun bu katılımına anlam kazandıran özgün gerçekler vardır. Şöyle ki: **Seyitxan** yoldaş, oldukça varlıklı bir ailenin çocuğu olarak bireysel yaşamını sürdürmenin tüm imkanlarına sahiptir. Ailesi O'nu profesyonel devrimcilikten alıkoymak için, birçok ileri maddi yaşam olanağı teklif etmesine rağmen, O, bu yaşamı kabul etmez, bir halkın kurtuluşu uğruna savaşmanın onuruna erişmek ister. Üstelik, fiziki olarak ağır rahatsızlıkları vardır ve tedavi altındadır. Ancak, bu fiziki rahatsızlığını mücadeleye katılmanın önünde kesinlikle engel olarak görmez. İki özel doktoru olmasına ve bu konuda ailesi her türlü imkanı seferber etmesine rağmen, O, kurtuluşu olduğu gibi, sağlıklı bir yaşamı da mücadelede arar. Bu temel ahlak, anlayış ve yaklaşım tarzı **Seyitxan** yoldaşın mücadele saflarında yerini almasını sağlar.

Seyitxan yoldaş, kısa ömürlü mücadele yaşamında kişiliği ve yaşam tarzıyla yoldaşları üzerinde derin bir etki yaratmasını bildi. Fiziki rahatsızlığından dolayı tüm yoldaşları gibi, hareketli gerilla yaşamına ve sıcak savaşa belki arzuladığı tarzda katılamadı ama, devrimci yaşama ve parti ortamına gereken değeri biçti, her anını anlamlı kılma, bu yaşamdan gerekenleri alma ve kendisinden de değer katma çabasında oldu. Hasta olmasına rağmen sürekli halkın içinde çalışmayı ya da bir askeri komutan olmayı arzuladı, bu verimliliğe ulaşmanın özlemiyle yaşadı. Kültürlü, bilinçli, ileri görüşlü ve zeki yapısıyla göze çarpan bu yoldaşımız, kendilerini mücadeleye katmada gevşek davranan, imkanları değerlendirmeyen yaklaşımlara karşı örnek bir tutumun sahibi olmasını bildi.

Yakasını bir türlü bırakmayan hastalığıyla savaşırken, hiçbir zaman devrimci görevlerini savsaklamadı. Yattığı yerden bile, olumsuzluklara, hata ve yanlışlıklara müdahale etmesini, eleştirmesini ve yerine doğruyu geçirmesini bildi. Bilinci ve uzak görüşlülüğü ile yoldaşlarına destek sunmayı, zayıflıkları güçlülüğe dönüştürmeyi, partiden aldıklarını kendisinde saklamamayı temel bir prensip olarak gördü ve uyguladı.

Seyitxan yoldaş, tüm bu özelliklerinin yanı sıra olgun, azimli, direngen ve iradeli bir yoldaş olarak tanınırdı. O, yaklaşımlarında hiçbir zaman duygusallığa yer vermez, bilinç ve iradeyle hareket etmesini bilirdi. Birçok şeyi anlayışlı, mantıklı karşılamasında ve gerçekçi yoruma tabi tutmasında bu temel yaklaşımı belirleyici bir rol oynardı. O'nun rahatsızlık duyduğu tek şey, fiziki hastalığından dolayı kendisini arzuladığı tarz ve düzeyde mücadeleye katamamasıydı. Yine, yoldaşlarının O'na hizmet etmesinden derin bir rahatsızlık duyar ve bunu sürekli minnettarlıkla dile getirirdi. Bununla birlikte yoldaşlık ilişkilerinin kutsallığını, anlam ve önemini işler, sık sık yoldaşlarıyla bu tarz konuşmalar yapardı. **Seyitxan** yoldaş, bulunduğu ortamlarda derin, olgun yaklaşım ve ilişkileriyle çevresinde mutlaka olumlu bir izlenim yaratır, çevresini derinden etkilerdi.

Bu değerli yoldaşımız, parti tarafından köklü bir tedaviden geçirilmek amacıyla elverişli bir sahaya alınmak istenmiş, ancak bu olanağa kavuşamadan yolda şahadete ulaşmıştır. Yüreği yüce davamıza inançla dolu olarak, yüksek bir irade gücüyle hastalığa yenilmemek için direnen **Seyitxan** yoldaş, aynı irade ve direnç gücüyle gözleri bağımsızlığın ufuklarında aramızdan ayrıldı. Davamızın değerli bir şehidi olarak O'nu uğurlarken, silahını devralacak ve özlemini mutlaka somut bir gerçeklik haline getireceğiz.

Özgür Kürdistan uğruna şahadete ulaşan Mehmet yoldaşın anısına

Adı soyadı: **Cemil ...**
Kod adı: **Mehmet**
Doğum yeri: **Şirnex-Şelerut**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Gabar, 1989**

Mehmet yoldaş, Şirnex(Şirnak)'ın Şelerut(Çobankuyu) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu.

Yoldaşımız 15 Ağustos silahlı mücadele atılımından etkilenerek 14 yaşındayken gerilla saflarına katıldı. Mücadelemize katılmadan önce ailesi çok yoksul olduğundan, ağır işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunuyordu. Şanlı 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra faşist TC, bölgede amansız baskı politikasını hızlandırdı. Kürdistan'ın tüm köylerinde terör estirdi. **Mehmet** yoldaşın köyü de düşmanın bu insanlık dışı zulmünden etkilendi. Bu sürede yaşı küçük olmasına rağmen bu işgalci güçlerin kendi ülkesini sömürmelerini görüp anlamıştı. Faşist TC'ye karşı, amansız bir mücadele veren gerilla saflarına katılmak **Mehmet** yoldaş için bir insanlık onuru idi. 1988 başlarında ilişkiye geçerek büyük bir sevinçle saflara katıldı.

Faşist TC'nin yoğunlaşan amansız baskı ve zulmü karşısında halkımız kendi önderlerini partimiz öncülüğünde çıkartmıştır. **Mehmet** yoldaş, halkımızın çıkardığı önderlerden bir tanesidir. Gerilla saflarında giderek gelişen dürüst kişiliği, olgunluğu ile tüm arkadaşların gönlünde taht kurdu. O halkımızın yarattığı yüce bir değer olarak Kürdistan'ın fethedilmez dağlarının doruklarında, düşmanın korkulu rüyası olmasını bildi. Saflarda olduğu sürece kendisine verilen her görevi büyük bir sorumlulukla yerine getirerek, başarıdan başarıya koşuyordu. **Mehmet** yoldaş, kendisine düşen görevi yerine getirmenin, düşmanın zulmüne karşı en iyi cevap olduğunu anlamıştı.

Mehmet yoldaş, artık her eylemde en önde yer almasını bilerek, mücadelemizde cesaretin timsali oldu. 1989 yılının Temmuz ayında Gabar'da yaptıkları bir eylemden geri dönerlerken, düşmanın kurduğu bir pusuya düşerek şahadete ulaştı.

Yoldaşımız, düşmanın kirlettiği Kürdistan toprağını kendi kanı ile temizleyip özgürlük ve bağımsızlığa susamış toprağımıza düşen bir damla su oldu. Özgür Kürdistan toprağının bağrında yeşeren kıpkızıl bir gül olarak kalacaktır.

Mehmet yoldaş, bu yolda düşen ne ilk ne de son şehidimizdir. O şehitler kervanına katılarak, bağımsızlık bayrağını zirveye ulaştırmasını bildi. Tüm şehitler gibi **Mehmet** yoldaşın kanı da yerde kalmayacaktır. Özlemi uğruna can verilen bayrağın, Bağımsız, Birleşik ve Özgür Kürdistan dağlarına mutlaka gerilla elleri ile dikilmesi anılara en büyük bağlılık, düşmana ise en büyük darbe olacaktır.

Şehitlere sözümüz; bize bıraktıkları mücadele bayrağını daha yükseklerde taşımaktır. Bu değerli yoldaşımızın şahadeti ile bu sözün gereklerini yerine getirmenin sorumluluğunu bir daha hissediyoruz.

Zinar yoldaşı şehit verdik

Adı soyadı: **Halil Oral NAİFOĞLU**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbin-Kerben köyü, 1970**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **1991**

Yaşama gözlerini yoksulluklar içinde açan **Zinar** yoldaş, ailenin en büyük çocuğu olması nedeniyle de omuzuna büyük sorumluluklar yüklenir. Ailenin yoksulluğu O'nun yaşamına damgasını vurur. Daha küçük yaşlarda çalışır, didinir. Yoksulluğa karşı savaş içinde büyüyen **Zinar** yoldaş, sorumluluk duygusuyla sorunlara yaklaşır. Bu sorumluluk duygusu O'nu erkenden devrimci düşüncelerle de tanıştırır. Yoksulluğun nedenlerini ve yaşamın neden köreltilmek istendiğini kavradıkça kurtuluşun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yer alıp savaşmakla mümkün olacağını anlar. '90 yaz aylarında gerilla saflarına katılır.

Birçok gerçekliği gerilla saflarında daha iyi kavrar. Kurtuluşa olan inançla eğitime yaklaşır. Parti Askeri Konseyi'ne yazdığı bir raporunda şunları dile getirir: *"Bûyê Şehitleri Eğitim Devresi'nin bir gerillası olarak bundan soraki yaşamımda, partime ve halkıma yararlı olacağıma, yaşamım boyunca eksik ve yetersizliklerime karşı savaşım göstereceğime, silah arkadaşlarıma sonsuz bir bağlılık, görevlerde, nöbette, düşmana karşı eylemlerde devrimci, intikamcı bir ruhla sürekli saldırı ruhunu muhafaza edeceğime dair yeminimle, partinin askeri-siyasi eğitiminden en iyi bir tarzda yararlanacağım."*

Gerilla yaşamının akıcılığı ve canlılığı içinde yaşama adapte olurken, yoldaşlarıyla birlikte güzel anlar yaşar. Bahar aylarında, doğanın gerillaya sunduğu nimetlerden yararlanılır. Her günkü gibi **Zinar** yoldaş da kalkar, yağmurun yağışından sonra yerde biten bir mantarı pişirerek yer. Ancak çok geçmeden midesinde duyduğu rahatsızlığı ve artan sancıyı dile getirir. Arkadaşlara çok geç haber vermesiyle yapılan müdahale yetersiz kalır. **Zinar** yoldaş partiye, halka verdiği sözün gereklerini yerine getiremeden en verimli dönemde talihsiz bir zehirlenme sonucu şehit düşer.

Selim yoldaşı unutmayacağız

Adı soyadı: **Mehmet BUCAK**
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve yılı: **Riha, Girê Sor, 1955**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Şax-Terxinis, Nisan 1990**

Aslen Girê Sor(Siverek)'lu olan **Selim** yoldaş, Dilük(Antep)'un İslahiye ilçesinde büyür. Aile yapısı küçük-burjuva aristokrat olan **Selim** yoldaş, aydın özelliklere sahiptir. Mücadelemizin İslahiye alanında gelişip boy vermesiyle birlikte sempati duymuş, dolaylı da olsa tanımıştı. Geçim sıkıntısı nedeniyle gittiği metropol kentlerde belli bir süre çalıştıktan sonra mücadeleye katılma kararını verip Mêrdin alanındaki askeri birimlerimiz aracılığıyla Botan alanına gelir. 1990 Nisan'ında Şax(Çatak)'a bağlı Ferxinis köyüne yapılan baskında güçlü direniş örneklerini göstererek şehit düşer.

Anısını mücadelemizde yaşatacağız.

ENGİN YURTSEVERLİĞİN VE FEDAKARLIĞIN TİMSALİ HASAN BENEK YOLDAŞ, ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAKTIR!

Adı soyadı: **Hasan BENEK**
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Hêlal, 1968**
Katılış tarihi: **10 Nisan 1989**
Şahadet tarihi: **Aluş köyü, 23 Ocak 1991**

Günden güne nihai zafere yolaldığımız bu anlamlı süreçte, her biri birer vatan parçası olan şehitlerimiz, mücadele azmimizi daha da güçlendirip bilemektedir. İhanetle yurtseverliğin en uç noktalarda içiçe yaşandığı ve gerçek insan kimliğine ulaşmanın oldukça zor bir sanat olduğu Kürdistan'da şehitlik mertebesine ulaşmak, nerede ve ne zaman olursa olsun, daha kapsamlı atılımların vesilesi olmuştur. Kürdistan insanının binlerce yıldan beri kendisine düşman hale getirilmesi sürecini yaşayan bir konumu yerle bir etmesi ve bağımsızlık mücadelemiz içinde yücelmesi kişinin insan olma mücadelesinin bir zaferidir.

Partimizin IV. Ulusal Kongresi'nin verdiği güç ve heyecanla görevlerin üzerine giderken yitirdiğimiz **Hasan BENEK (Rêzan)** yoldaşın şahadeti, önümüzdeki tarihi sürece girerken cesaret ve fedakarlığı hangi düzeyde temsil etmemiz gerektiğini gösteren bir örnek olmaktadır.

1968 yılında Qilaban(Uludere)'ın Hêlal(Hilal) köyünde dünyaya gelen **Rêzan** yoldaşın ARGK saflarına katılışı 10 Nisan 1989 tarihine rastlar. Düşmanın özel savaşının yörede tırmandırıldığı ve hain çeteciliğin kol gezdiği bir dönemde sömürgeci ordudan firar edip ARGK saflarına katılan **Rêzan** yoldaş, daha ilk günde sömürgeciliğe ve yerli uşaklarına karşı duyduğu devrimci kinini dile getiriyordu. Devrimle karşı-devrimin içiçe ve dişediş bir mücadele sergilediği Qilaban yöresinde yaşanan eylemlilik, bütün yöre halkını olduğu gibi, **Rêzan** yoldaşı da derinden etkilemişti.

Daha ARGK saflarına katılmadan, dostunu ve düşmanını çok iyi tanıdığını söyleyen bu yiğit yoldaşımıza birlik komutanı *"Sen artık yürüyeceğin yolu çok iyi biliyorsun, senin adın **Rêzan** olsun"* demişti. ARGK saflarına katıldığı ilk günden itibaren bütün güç ve yeteneğini ortaya koyan **Rêzan** yoldaşın mücadele yaşamı cesaret, fedakarlık ve Kürdistan'a sonsuz bir bağlılıkla özetlenebilir. Bir ARGK savaşçısının üzerinde taşıması gereken soylu değerlerin tümünü taşıyan **Rêzan** yoldaşın kısa süre içinde hem görev yürüttüğü birlikler ve hem de bulunduğu alanda halk içerisinde yarattığı saygınlık, O'nun halkımızın özgürlük mücadelesiyle nasıl kopmaz bağlarla bütünleştiğinin ifadesidir.

Partimiz önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve savaş gerçeğimizi kısa sürede bilince çıkarıp ARGK saflarında gördüğü eğitimden doğru sonuçlar çıkaran **Rêzan** yoldaş, pratik mücadele şahsında ve askeri faaliyetlerde birçok başarılar göstermiş, önce manga komutanlığı ve daha sonra da takım komutanlığı düzeyinde görev yürütmekteydi. Yoldaşlara karşı beslediği sevgi ve sahip olduğu yüksek devrimci ahlak, bu yoldaşımızın yaşamının ayrılmaz bir parçasıydı.

Rêzan yoldaş, ARGK saflarına katıldıktan şehit düştüğü güne kadar daha çok Botan II. Bölge sahasında ve sınır boyundaki ARGK birlikleri içinde görev almış, yörede düşmanın resmi ve sivil güçlerine korku salmıştı. O'nun bu kahramanca mücadelesi bu yöremizde ihanete ve kararsızlığa karşı yiğitçe bir çıkıştır.

23 Ocak 1991 günü, bir grup yoldaşıyla göreve giderken, Aluş köyünde bulunan düşman güçleriyle girilen çatışmada şehit düşen **Rêzan** yoldaşın anısı, bağımsız Kürdistan yaratma mücadelesinde bize güç ve cesaret vermektedir.

Rêzan yoldaşın anısını gerilla savaşımızda daima yaşatacağız!

Dara yoldaş, partiye bağlılığın sembolü olarak sonsuza dek anılacaktır

2 Haziran 1991'de Berwarî'nin Gûhêşin mıntıkasında düşman pususuna düşen ARGK birliği, yaklaşık 12 saat süren bir çarpışmada **Dara** yoldaşı şehit verdi. Çarpışma anında dizinden yaralanan **Dara** yoldaşın, kan kaybından dolayı takatı kesilir. Grubun kurtulması için kendisi çarpışma alanında kalmayı ister. Grup da kendisini geri almak kaydıyla, bir noktada saklar. **Dara** yoldaş tüm techizatını arkadaşlarına vererek, yanına iki elbombasını alır.

Bir grup arkadaş daha sonradan geri dönerek **Dara** yoldaşı almak ister, ancak koydukları noktada bulamazlar. Çevreden aldıkları bilgilere göre; çemberin giderek daraldığını gören **Dara** yoldaş, düşmanın eline sağ geçmemek için yanına aldığı bombaları bedeninde patlatarak şahadete ulaşır.

Anısı öncümüzdür!

Hêzil Vadisi-Axyan direniş şehitlerinin anıları bizlere yol gösteriyor

Adı soyadı: **İslam ÜRÜN**
Kod adı: **Seyitxan**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban, 1956**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Hêzil Vadisi-Axyan, 14 Eylül 1990**

Qilaban(Uludere)'da yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Seyitxan** yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra ortaokula başladı. Ancak ailesinin maddi durumu iyi olmadığı için okulu bırakmak zorunda kalan **Seyitxan** yoldaş, çobanlık, çiftçilik yaparak ailenin geçimine katkıda bulundu. Zaman zaman Mersin, Adana gibi metropollere giderek işçilik yapan **Seyitxan** yoldaş, 1976 yılında askere alındı ve bu süre içinde sömürgeciliği daha iyi tanıdı. Askerden döndükten sonra 12 Eylül 1980'e kadar aile işleriyle uğraştı. Cunta geldiğinde yörede tutuklanan gençler arasında **Seyitxan** yoldaş da vardı. Amed(Diyarbakır) cezaevinde 1 yıl çeşitli işkencelere maruz kalan **Seyitxan** yoldaş cezaevinden çıktığında sömürgecilere olan kini daha çok artmıştır. Cezaevinde partili kadrolardan aldığı eğitimle de kısa bir süre içinde ulusal kurtuluş mücadelemizde yer almakta tereddüt göstermedi. Yaşamları boyunca sömürgeciliğin en katmerli ve her türlü baskı ve işkencelerine rağmen yurtseverliklerinden taviz vermeyen, savaşkan özelliklere sahip insanların arasında yetişen **Seyitxan** yoldaş, 1983 yılında yörede devrimcilerle ilk ilişkiye geçen arkadaşlardan biridir. Önceleri milislik yapan **Seyitxan** yoldaş, 1987 yılında bir ihbar sonucu eve yapılan baskında partiye ait bir mektubun ele geçmesiyle deşifre oldu ve dağa çıkarak ARGK saflarına katıldı.

Mücadele ettiği süre içinde fedakar, atak, olgun olduğu kadar şakacı özellikleriyle yoldaşlarının ve alandaki halkın sevgi ve saygısını kazanan **Seyitxan** yoldaş, sırasıyla manga komutan yardımcılığı, lojistik, manga komutanlığı ve takım komutanlığı görevlerinde bulundu. Çalışkanlığıyla da tanınan **Seyitxan** yoldaş, 14 Eylül 1990 tarihinde Hêzil Vadisi-Axyan mıntıkasında sömürgecilerle ARGK birliği arasında meydana gelen çatışmada direnerek şehit düştü.

Adı soyadı: **Lokman ÜNVER**
Kod adı: **Hekim**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban, 1976**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Hêzil Vadisi-Axyan, 14 Eylül 1990**

Çok küçük yaşta olmasına rağmen ulusal kurtuluş mücadelemizin derin etkisi ve sorumluluğunu yüreğinde taşıyan **Hekim** yoldaş, 1989 yılında evden ayrıldı ve gönüllü olarak ARGK saflarına katıldı. Çok fakir ve yurtsever bir ailenin çocuğu olan **Hekim** yoldaş, yaşına göre çok olgun, çalışkan, atik ve fedakar olmasının yanı sıra hiç bir yetersizliğe göz yummayan, anında eleştiren özelliklere sahipti. Bu özelliklerinden dolayı yoldaşları ve komutanlarının sevgi ve beğenisini kazanan **Hekim** yoldaş, çatışmalarda cesurca mevziler arasında mekik dokur gibi gidip gelerek kuryelik yapardı. 14 Eylül 1990'da Hêzil Vadisi-Axyan mıntıkasındaki çatışmada şehit düştü.

Adı soyadı: **Tahir ...**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo, Gilgewrê, 1974**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Hêzil Vadisi-Axyan, 14 Eylül 1990**

Şervan yoldaş 1974 yılında Girgê Amo(Silopi)'nun Gilgewrê(Zevki) köyünde dünyaya geldi.

Genç ve dinamik bir yapıya sahip olan **Şervan** yoldaş, 1989 yılında Askeri Kanun gereği ARGK saflarına katıldı. Kısa sürede birliğin gönüllü savaşçısı konumuna ulaşan **Şervan** yoldaş, fedakar, atik, cesur, çalışkan, güler yüzlü, yoldaşlık ruhuyla dolu ve canlı yönleriyle bir komutanın bütün özelliklerine sahipti. **Şervan** yoldaş, devrimci temelde günbegün gelişen yiğit bir yoldaşımızdı. Saniyesi ve dakikası yoldaşlarını düşünmek ve onlara hizmet etmekle geçen **Şervan** yoldaş, faaliyet yürüttüğü Anabirlik ve Elk birliklerinde bir ara lojistik görevini de üstlendi. Manga komutan yardımcılığı görevini de yürüten **Şervan** yoldaş, yaşadığı son ana kadar yoldaşlarına olan bağlılığı ile görev yaptı. Bütün birliğin sevgi ve saygısını kazanan **Şervan** yoldaş, 14 Eylül 1990 tarihinde Hêzil Vadisi-Axyan mıntıkasında meydana gelen çatışmada direnerek şehit düştü.

Adı soyadı: **Süleyman ALİM**
Kod adı: **Nizar**
Doğum yeri ve yılı: **Elk-Hemka, 1970**
Şahadet tarihi: **Hezil Vadisi-Axyan, 14 Eylül 1990**

Elk(Beytüşşebap)'in en yoksul, yurtsever ve savaşkan köylerinden biri olan Hemka(Başağaç) köyünde dünyaya gelen **Nizar** yoldaşın yaşamı yoksulluk içinde geçti.

Çobanlık ve çiftçilik yapan ailesi geçimini zor temin etmekteydi. Alanda uzun bir süredir yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi doğal olarak bu aileyi de etkiledi. Çok erken yaşlarda evlenen **Nizar** yoldaş bir çocuk babasıydı.

ARGK gerillaları köye geldiklerinde Askeri Kanun gereği saflara katılmasına rağmen, bir gönüllüden daha güçlü bir katılım yaptı. Güçlü bir fiziğe, sakin ve ağırbaşlı bir kişiliğe sahip olmasının yanı sıra çok çalışkan olan bu yoldaşımız, içinde yer aldığı Anabirlik ve daha sonra da Elk birliklerinde lojistik görevini gece-gündüz demeden yüksek bir fedakarlık ruhuyla yürüttü. 14 Eylül 1990 Hêzil Vadisi-Axyan mıntıkasında girilen çatışmada en önde savaşan yoldaşlar arasındaydı. Düşmanın yoğun top atışlarına rağmen bir an bile mevzisini terk etme gibi tereddüte girmedi. Mevziye düşen bir top mermisi ile şehit düşen **Nizar** yoldaşın kanı, Kürdistan toprağını kurumaması ve onun gibi nice **Nizarlar**'in filizlenip bağımsızlığa dek savaşmaları için suladı.

Adı soyadı: **Emin ...**
Kod adı: **Canşer**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Hêzil Vadisi-Axyan, 14 Eylül 1990**

Aslen Girgê Amo(Silopi)'nun Teya aşiretinden olan **Canşer** yoldaş, ailesi koçer olduğu için Elk(Beytüşşebap)'in zozanlarına geldikleri 1989 yazında, zozanlarına uğrayan Elk birliğine katılan **Canşer** yoldaş, kısa sürede yoldaşlarına alıştı. Partiyi ve orduyu ailesi gibi kabul eden bu genç yoldaşımız, zeki ve uyanık olmasıyla tanınırdı. Parti eğitimi ile birleşen bu özellikleri O'nu giderek olgunlaştırmakta, yaşından büyük şeyleri düşünüp tartışmaya sevketmekteydi. Henüz önünde daha uzun bir mücadele süreci olmasına rağmen, **Canşer** yoldaş

genç yaşta, 14 Eylül 1990 Hêzil Vadisi-Axyan mıntıkasında şehit düştü.

Serhat yoldaşı aydınlık geleceğin halk komutanı olarak mücadelemizde yaşatacağız

Adı soyadı: **Yakup ŞEN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve yılı: **Şemko(Yazı) köyü, Girgê Amo, 1973**
Katılış tarihi: **Ekim 1989**
Şahadet tarihi: **Bestler, 6 Haziran 1991**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin etkilediği ve katılımların yoğun olduğu Girgê Amo(Silopi) alanında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak yaşama gözlerini açan **Serhat** yoldaş, daha küçük yaşlardan itibaren kurtuluş hayali ile büyür. TC tarafından yapılan operasyonların kime karşı olduğunu ve halka niçin baskı yapıldığını büyüklerinden duymakta ve kafasında bin bir soru ile köy yaşamının dar kalıplarından ötesini düşünmektedir. İlkokul beşinci sınıfa kadar okur. Sonra O da diğer yurttaşları gibi ailenin geçimine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalışır. Büyüdükçe mevcut gerçekleri daha iyi kavrar. Hayal ettiği gerillaya ulaşmak ister. **Serhat** yoldaş bu özlemini şöyle dile getirmekteydi: ***"Agit yoldaşın kahramanlığını, komutan özelliklerini dile getiren bantlar, beni çok etkiliyordu. Bantları dinledikçe içimdeki hasret kabarıyordu."*** Bu hasretle **Serhat** yoldaş kararını vererek Ekim 1989'da gerilla saflarına katılır.

Yıllardır hep düşündüğü ve özlemini çektiği yaşama kavuşan **Serhat** yoldaş, gerilla yaşamı içinde çok mutludur. Kısa süre içinde gelişme kaydeder. Gönüllü katılım sağlayan konumda olması atak ve gelişkin özellikleri, gelişmesi için en önemli etkenlerdir. Belirleyici olan özelliği ise, O'nun içten içe kaynayan atılımcı ve savaşçı ruhudur. Savaş ruhuyla dopdolu olan **Serhat** yoldaş gerilla kurallarına bağlı ve pratikte en iyi şekilde uygulayanıdır. Kısa süreli eğitimlerden çıkardığı sonuçlardan hareketle gerillayı uy-

gulayarak ve ona uymakta duyarlı davranır. Öyle ki, birliğin içinde en önemli görevlerde hep önlerde olur. Keşif kolunun önünde yürüyen, öncülüğün kurallarına uygun hareket eden **Serhat** yoldaş, çoğu zaman birliğin güvenliğini sağladığı için arkadaşların büyük taktirine layık olur. Tüm görevlerde başarıyı esas alarak, kendisini sonuna kadar verir ve başarır. Her görevin üzerine kendisine güvenerek yürür. Kendi çaba ve emeğiyle yürüyen, savaşçılığı tutturan **Serhat** yoldaş, manga komutanlığına atanır. Geleceğin güçlü komutan adayı olduğunu pratiğinde kanıtlar

Ağırlıklı olarak Bestler bölgesinde faaliyet yürüten **Serhat** yoldaş araziye hakimdir ve girdiği her eylemden başarıyla çıkar. Eylem kurallarına sonuna kadar bağlı olan **Serhat** yoldaş başarının sırrını iyi kavrar. Bunun için de çoğu eylemlerin gerçekleştirilmesinde üstün fedakarlıklar gösterir.

Son olarak 6 Haziran günü bir grup yoldaşıyla Şirnex-Dih(Eruh) karayoluna mayın döşemek üzere görevlendirilir. **Serhat** yoldaş, mayını uzaktan kumandalı bir tarzda patlatmaya hazır bekleyen arkadaşlarının güvenliği için eylemin üst tepesinde mevzilenir. Konvoy gelir, ancak mayın istenilen etkiyi göstermez. Bu arada düşmanla çatışma başlar. **Serhat** yoldaş, silahını ateşleyerek, bulunduğu tepenin alt kesimindeki arkadaşlarını korur ve kendisine ulaşmalarını bekler. Arkadaşlarının geri çekilmesini sağlar. Mevzisi düşman tarafından tespit edilen **Serhat** yoldaş, son kurşununa kadar çarpışır. Arkadaşlarının geri çekildiğini farketmediği için, mevzisini terketmez. Düşman güçleri tek mevzide savaşan kahramana karşı, tüm imkanlarını seferber ederek, mevziyi ele geçirmeye çalışır. **Serhat** yoldaşın düşman güçlerine karşı kahramanca direnişi, düşmanın içine korku salar. Bu örnek ARGK gerillalarının öyle kolay kolay mevzisini terketmeyeceğini ve ölümüne bu vatan topraklarına bağlı olduğunu kanıtladı.

Haruna direniş şehitlerimizi özgürlük yürüyüşümüzü zafere götürerek yaşatacağız!

Parti IV. Ulusal Kongresi'nden bu yana atılım yaparak daha da boyutlanan ulusal kurtuluş mücadelemiz bahar aylarıyla birlikte yaygın bir faaliyetlilikle ülke genelinde etkinlik göstermeye devam etti. Düşmanın çok yönlü önlemlerine rağmen birçok alanda çeşitli kapsam ve içerikte eylem, savaşa katılım, gösteri, miting, boykot, işgal vb. gerçekleşti. Dönemin mücadele taktiğini, düşmanın boşa çıkarma amaçlı tüm yönelimlerine rağmen uygulama ısrarında olan gerilla güçlerimiz, düşmanın özellikle Botan'da kökleştirmeye çalıştığı politikaları boşa çıkarma azim ve çabasını gösterdiler. Mevcut gelişmelere geçmişte olduğu gibi, ordu gücüyle karşılık veremeyen ve mücadelemizin gelişip kökleşmesini engelleyemeyen düşman, günümüzde de halkımızın bağrında adeta kangrene dönüşen ihanete-çeteciliğe sarılarak bu gerici, karşı-devrimci yapıyı besleyerek yaşatmaya çalışmaktadır. Ve ancak bu kesimin ihanetinden yararlanarak gerilla güçlerimize darbe vurmayı amaçlamaktadır. Mücadelemiz karşısında geçmişteki gibi açıktan çıkmaya cesaret edemeyen çetecilik, bu durumda komplolarla düşmanın bu taktiğinin aleti olmaktadır.

2 Nisan 1991 tarihinde Haruna'da Dilopkê köyü çeteleri tarafından tezgahlanan komplo düşmanın çaresizliğini yansıtan bariz bir olay olmuştur. Dilopkê köyü çeteleri tarafından hazırlanan bu komploda altı değerli kadro ve savaşçımız büyük bir direniş sergileyerek şahadete ulaşmıştır. Düşmanın politikalarını boşa çıkarmak ve alanda faaliyetleri geliştirmekle görevli olan bu yoldaşlar, önceden tezgahlanan komplo sonucu düşmanın çemberine girmelerine rağmen, üstün bir cesaret ve inisiyatif gücüyle düşmanın sayıca kabarık gücüne karşın saatlerce çatışmış ve düşmana kayıp verdirmeyi başarmışlardır.

Bu direnişte, **Ferhan, Xelat, Harun, Lokman, Adar** ve **Ömer** kod adlı yoldaşlar şahadete ulaşmışlardır.

Ali YAĞCIBULUT (Ferhan) yoldaş 1966 yılında Bazarcix'ın Abdullah Ovası -"Küçük Vietnam"- köyünde dünyaya geldi. Ailenin geçim sıkıntısı nedeniyle iş için başka alanlara göçmesinden dolayı ilkokula Adana'nın Osmaniye ilçesinde başladı ve Dilûk(Antep)'te bitirdi. Ortaokulu Narlı'da okuduktan sonra, Dilûk'a giderek liseyi burada bitirdi. **Ferhan** yoldaşın yaşamış olduğu Bazarcix alanı, '80 öncesinde devrimci hareketlere yataklık etti. '80 öncesinde alanda parti hareketimiz de faaliyet yürütüyordu ve oldukça da etkiliydi. **Ferhan** yoldaşın ailesi köylü kökenine dayanmakla birlikte proleter özelliklere de sahip yurtsever bir aileydi. Abdullah Ovası köyü, "Küçük Vietnam" ismini ulusal kurtuluş mücadelemize yediden yetmişe destek vermiş olmasından alır.

Ferhan yoldaş küçüklüğünden beri okul arkadaşları tarafından çok sevilen, dürüst, çalışkan, fedakar ve eski yaşamı kabul etmeyen, sürekli yeniyi esas alan ve uygulamaya çalışan bir kişiliğe sahipti. Boş zamanlarında ve tatillerde sıvacılık yapan babasına yardım eder ve ailenin bütün işleriyle uğraşmaya çalışırdı. Bildikleriyle sürekli çevresini aydınlatarak, çevresindekilerin saygısını kazanırdı. Bu, O'ndaki örgütleyici karakteri göstermektedir.

Ferhan yoldaş liseyi bitirdikten sonra İstanbul Üniversitesi Antropoloji Bölümü'nü kazanır. Üniversitenin I. yılında mücadeleyle ilişkiye geçer geçmez partimize büyük bir sempati duyar. Partimizin şahsında onuru, yüceliği görür; halk olarak ne duruma getirildiğimizi, vahşi düşmanı daha yakından tanıyarak anlar ve bundan kurtuluş için mutlaka mücadele etmenin gerektiğini kavrar. Eline geçen parti yayınlarından en doğru bir şekilde yararlanarak, kendisini politik olarak geliştirir. Bu sayede kendi kişiliğinde yoğun bir eleştiri-özeleştiri olayını gerçekleştirir, bunu kendisiyle sınırlamayarak çevresine de yayar.

Ferhan yoldaş, İstanbul alanında birtakım örgütsel faaliyetlere girer. Bu dönemde olgun üslubuyla çevresindekileri etkileyen, onlara öncülük eden, devrimci bilinç, fedakarlık ve çalışkanlığıyla herkesin beğenisini kazanan **Ferhan** yoldaş, artık aktif katılım yapmanın zamanının geldiğini düşünerek büyük bir coşkuyla mücadele saflarına gelir.

Ferhan yoldaş, 1990'ın Mayıs ayı sonlarında Güney-Batı Eyaleti Bazarcix bölgesinde ARGK saflarına katılır. Görevlere dört elle sarılarak çalışkan ve olgun kişiliğiyle saflarda da çok sıcak ilişkiler geliştirir. **Ferhan** yoldaş, 2 ay gibi bir süre dağda kaldıktan sonra Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Bu alanda partinin sunduğu eğitim olanaklarından daha iyi yararlanarak dönemin militan kişiliğine ulaşmak için büyük çabalar sarf eder. Yine bu alanda takım komutanlığına getirilir. Bu görevde bulunduğu süre içinde sürekli olarak yoldaşlarının önünü açar, fedakar ve olgun kişiliği ile sorunlara çözüm getirerek partinin yetki anlayışını doğru bir şekilde ele alır ve uygular.

Ferhan yoldaş, gelişmeye açık yapısı, ulaştığı düzey ve kendisini geliştirmek için harcadığı çabalar dikkate alınarak daha sonra Akademi yönetimine alınır. **Ferhan** yoldaş, buna ilişkin Parti Önderliği'ne yazmış olduğu bir raporunda şöyle diyor:

"Yeni devreye partinin verdiği yönetim görevi ile başlamak, her şeyden önce benim kendimi eğitmemde muazzam bir olanaktır. Sadece kendimi eğitmekle kalmayacak, sahip olduğum değerleri yoldaşlarımla paylaşma noktasında da daha bir titizlikle üzerinde duracağım." **Ferhan** yoldaş raporunda belirttiklerini ya-

şamda da gerçekleştirdi. Yönetim sürecinde partinin yetki anlayışını çok iyi kavradı ve yaşama geçirdi. **Ferhan** yoldaş bu sürede olgun kişiliğini politikleştirerek, halk ve parti gerçekliğini en doğru bir biçimde kavradı. Böylece partinin militan kişiliğine ulaşmada büyük bir adım atarak, partiyi en iyi bir şekilde koruyacak, temsil edecek ve yürütecek keskinliğe ulaşmış olarak Botan Eyaletimize doğru bir grup arkadaşla yola çıktı.

Ferhan yoldaş, Botan'a giderken uğradığı kamplarda büyük sorumluluklar aldı, kamp tabur komutanlığını yaptı. Her aldığı ufak veya büyük sorumlulukları kendi gelişimi için büyük bir basamak olarak değerlendirdi ve partinin yetki anlayışını bu noktada en doğru bir şekilde yaşama geçirdi. Olgun kişiliğiyle yaşamın her alanında çıkan sorunlara çözümler üretebilen, her alandan gelen savaşçı ve kadro adaylarıyla yoğun ilgilenen ve yoldaşlık ilişkilerini doğru sıcak bir temelde gerçekleştiren **Ferhan** yoldaş, kısa sürede burada da sevilen ve saygı duyulan bir konuma geldi.

Ferhan yoldaş, bu alanda da büyük tecrübeler kazanmış ve Botan IV. Bölgesi Dih(Eruh) alanına gelmişti. Bu alanda kısa bir süre sorumlu düzeyde faaliyetlere katıldıktan sonra çetelerin komplosu sonucu altı yoldaşıyla birlikte '91 Nisan'ında kahramanca direnerek şehit düştü.

Ferhan yoldaş! Uğruna şehit düştüğün yüce ve onurlu amaçlar doğrultusunda sizlerin yolunda ve sizlerin mirasını da devralarak büyük bir azim, kararlılık ve büyük bir direnişle kanımızın son damlasına kadar savaşacağımıza onur ve namus sözü veriyoruz.

Aynı çatışmada şehit düşen **Hatice KASAR (Xelat)** yoldaş, aslen Çewlik'in Kanireş(Karlıova) ilçesinden olmasına rağmen ailesinin uzun süreden beri metropolden olmasından dolayı Aydın'da büyür. 1978'den itibaren mücadeleye sempati duyan **Xelat** yoldaş, 1981-86 yılları arasında tutuklu olarak Aydın, İzmir ve Çanakkale cezaevlerinde kalır. Cezaevinde direnişçi tavır sergileyen **Xelat** yoldaş, 1988'de silahlı mücadeleye katılır.

Akademi eğitiminden sonra Güney-Kürdistan faaliyetlerinde yer alır. Qilaban(Uludere) alanında çalışmalara katılan **Xelat** yoldaş, Sinath Kamp yönetiminde yer alır. Yeni saflara katılan savaşçı adaylarının eğitimi ile yakından ilgilenir. **Xelat** yoldaş, en son Haruna alanında görev üstlenmiş ve bu görevini yürütmekteyken şahadete ulaşmıştır.

Aynı çatışmada asıl adı **Zeki** olan

Harun yoldaş da şahadete ulaşmıştır. Şirnex'in Basan ilçesinden olan bu yoldaşımız, değerli özelliklere sahip olan yaman bir savaşçıydı. Oldukça yurtsever ve halkçı özelliklere sahipti.

Şirnex'in Basan(Güçlükonak) ilçesinden olan **Zeki** yoldaş da pratik savaş ortamında mücadeleye değerli katkılar sunmuş, birçok eylem ve çatışmaya katılarak düşmana karşı aktif düzeyde savaşmış olan değerli bir yoldaştı. Yaklaşık iki yıldır bulunduğu Haruna alanında da faaliyetlere aktif düzeyde katılmış, birçok görev üstlenerek yerine getirmiştir.

Asıl adı **Seyfettin AKAT** olan **Lokman** yoldaş da uzun yıllardır mücadele saflarında bulunan değerli bir yoldaşımızdır. Çatışma süresince de büyük bir fedakarlık ve cesaret örneği sergilemiş, düşmana darbe vurma azmiyle güçlü savaşçı özelliklerini sergilemiştir. Direnerek şahadete ulaşan bu yoldaşımız da uzun bir dönemden beri Haruna alanındaki faaliyetlerin içinde bulunmaktaydı.

Kerboran(Dargeçit)'ın Kuprasi köyünden olan **Ömer (İzettin)** ve aynı yerden olan **Adar (Zeynep)** yoldaşlar da bu di-

renişte yoldaşlarıyla omuz omuza sonuna kadar direnmiş ve büyük bir kinle düşmana darbe vurmayı başarmışlardır. Onların sayıca üstün düşman gücüne rağmen büyük bir inatla sergiledikleri direniş, düşmana ve onun tabak yalayıcıları olan çetelere büyük bir darbe olmuştur.

Gerilla güçlerimizin girdiği her çatışma ve eylemde olduğu gibi, bu çatışmada da faşist Türk sömürgecileri büyük bir direnişle karşılaşmış ve asıl ölümcül darbeyi bu noktadan almışlardır. Baştan beri süregelen direniş geleneğimiz bundan böyle de nice şahadetler pahasına da olsa kökleşip ulusal bir karaktere bürünerek devam edecek ve ihanetle birlikte sömürgeciliği de ülke topraklarından söküp atacaktır.

Besta Bikê'yi direnişiyle kızıllaştıran Xelef
Selman ve Ramazan yoldaşlar yolumuzu aydınlatıyor!

Adı soyadı: **Mehmet ÇEVLİK**
Kod adı: **Xelef**
Doğum yeri: **Şirnex-Avyan köyü**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Besta Bikî, 3 Mayıs 1990**

Xelef yoldaş, yoksul köylü bir ailenin çocuğu olarak Şirnex-Avyan(Dereler) köyünde dünyaya geldi. Mücadeleye katılmadan önceki yaşamı köyde hayvancılık yapmakla geçti.

Yeni dönem (15 Ağustos 1984) silahlı mücadelemizin başlamasıyla birlikte partimizle ilk ilişkiye geçen ve destek sunan ailelerden biri de **Xelef** yoldaşın ailesi oldu. Bu nedenle düşmanın tüm baskı uygulamalarına rağmen yoldaşımızın ailesi, ne mücadeleyle ilişkisini kopardı ve ne de desteğini kesti.

Xelef yoldaş, 1987 yılında Askerlik Yasası'yla ARGK saflarına katıldığında evli ve bir çocuk babasıydı. Ülke içindeki bir eğitim kampında birkaç ay eğitim gören yoldaşımız, bu olanaktan yararlanmayı başardı. Kişisel ve halk gerçekliğini bilince çıkararak, kendini aktif savaşıma hazır konuma getirdi. Büyük cesareti, engin fedakarlığı ve kararlı yapısıyla grup öncüsü göreviyle sorumlu kılındı. Bu görevinde, yoldaşlarını her türlü tehlikeden korumaya özel bir önem veren örnek bir pratik sergiledi. Daha sonraları Qilaban(Uludere), Şirnex ve Elk(Beytüşşebap) alanlarında manga ve takım komutanlığı görevlerini yürüttü. Görevlerinde önemli başarılar elde eden **Xelef** yoldaş, askeri ve siyasi eylemlerde gösterdiği yiğitlik, atiklik, yaratıcılıkta yoldaşları arasında örnek oluşturdu. Yoldaşlık ilişkileri, inanç, kararlılık ve sorumluluk duygusu gibi özellikleri, birlikte savaştığı arkadaşlarına moral verdi. Olgun, sevgi-saygı dolu yapısıyla parti çizgisinin takipçisi ve savunucusu oldu.

Xelef yoldaş, mücadele yaşamı uzadıkça daha çok öğrenerek uygulayıcı oluyordu. Şöyle diyordu bir konuşmasında: *"Ben devrim saflarına katılmadan önce, büyük namusumuz olarak kadını görüyordum. Devrimci mücadelede namus kavramının ne olduğunu öğrendim. Anladım ki, özgür bir vatan toprağı kazanmadan, bizlerin namustan bahsetmemiz sahtedir. Düşman, namus kavramını sahtekarca kavratıp empoze etmekteydi. Biz devrimcilerin en büyük ve kutsal namusu vatan toprağıdır. Onurlu devrimcilere düşen görev, bunu bilince çıkartmak ve bu gerçek uğruna savaşmaktır. Bu, vatan, namus ve yurtseverlik borcunun bir gereğidir."*

Xelef yoldaş, bir süre ülkedeki Mahsum KORKMAZ Akademisi Şubesi'ne giderek eğitim çalışmalarına katıldı. Bu eğitim devresinde partinin idolojik-politik çizgisini kavramaya çalıştı ve değerli komuta özelliklerini kazandı. Eğitimden sonra parti dışı anlayışlara karşı kararlıca mücadele etti. Her ne kadar, politik derinliğe ulaşmadığı için, bu konuda fazla çözümleyici olmasa da, doğruya ulaşma yönünde çaba sarfetti. O, partiye, Parti Önderliği'ne, şehitlere ve yoldaşlarına verdiği sözün gereklerini yerine getirmek için sürekli çaba gösteren bir yoldaşımızdı.

Xelef yoldaş, son olarak Şirnex-Besta Bikî'de düşmanla çıkan büyük bir çatışmada kararlıca savaşırken şehit düştü.

Adı soyadı: **Selman ÖZKAN**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri: **Qilaban-Bêcûhê köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Besta Bikî, 3 Mayıs 1990**

Azad yoldaş, Qilaban(Uludere)'ın Bêcihê köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yoksul

olduğundan, ailenin geçimine katkıda bulunmak için köyde çobanlık ve çeşitli işlerle uğraşır. Partiye katılmadan önceki yaşamında da halk tarafından sevilen ve her yönden örnek gösterilen bir yapıya sahipti.

Bulunduğu köyün hepsi, düşman silahlarını almasına rağmen, O kararlılıkla silah almıyor ve silahları alanlardan da nefret ediyordu. Sürekli çetelerle kavga halinde olup, ulusal kurtuluş savaşımızın propagandasını yapıyordu.

Azad yoldaşın kendisi şunu dile getiriyordu:

"Partimizin öncülük ettiği ulusal kurtuluş savaşından çok etkilenmiştim. Sonsuz güvenim vardı, dolayısıyla çetelerle kavga içindeydim. Onlara boyun eğmiyordum. Bunlarla çelişkimden dolayı ulusal kurtuluş mücadelesinde yer aldım."

Evet, **Azad** yoldaşı mücadeleye çeken partiye olan sonsuz inancıydı. O, çoktan TC'nin baskı ve sömürüsü altında yaşamanın olanaksız olduğunu bilince çıkarmıştı. Mücadeleye 1989'da katıldı. İlk başlarda henüz savaşçı olmasına ve hiçbir eğitim görmemesine rağmen bulunduğu takım içinde fedakarlığı ve cesareti ile tanınıyordu. Takımın moral kaynağıydı. Parti çizgisini, ideolojisini ve politikasını kavraması ve daha da bilinçlenmesi için 1990 Kış Süresi Eğitim Devresi'ne katıldı. Bu eğitimden çok yönlü sonuçlar çıkararak, partinin militan çizgisine hızla ulaşmaya başladı. Bu süreden sonra, çeşitli görevlerde yer aldı. Pratiğinde yoldaşlarına, görevlere yaklaşımı daima örnek bir kişiliği temsil ediyordu. O, babası, değerli şehidimiz **Hesen ÇAVUŞ** yoldaş ile birlikte saflarımızda onurlu bir ilişkinin temsilini yapıyordu. Baba-oğul aynı dava uğruna aynı heyecan ve kahramanlıkla savaşıyorlardı.

Azad yoldaş, 3 Mayıs 1990'da halkımızın ayağa kalktığı bir dönemde, Şirnex-Besta Bikî mıntıkasında 17 yoldaşıyla beraber faşist TC ordu birliklerine karşı kahramanca direnerek şahadete ulaştı. Anısı ölümsüzdür.

Ramazan yoldaş, 3 Mayıs 1990'da Besta Bikî'de şehit düştü.

Faşist Türk sömürgeciliği 1990 yılında Şaxi(Çatak), Berwari(Pervari) ve Elk(Beytüşşebap) zozanlarını boşaltarak köyleri, gov ve zomları yakıp yıktı, yerine binlerce asker, tim ve çete doldurarak aylarca süren aralıksız operasyonlara başladı. İşte bu operasyonlarda 25-28 Temmuz 1990 günlerinde dört gün üst üste alandaki bir ARGK gerilla birliğiyle düşman güçleri arasında sabahın erken saatlerinden akşam karanlığına dek süren muharebeler yaşandı. Düşmanın onca güç yığmasına, her geçiş noktasına pusu atmasına ve tüm askeri-teknik olanaklarını seferber etmesine rağmen, iki takımlık ARGK gerilla birliği destansı bir direniş ve kahramanlık örneği sergileyerek açlığa, susuzluğa, uykusuzluğa ve düşman gücüne karşı başarılı bir savaşım sürdürürken, bir hainin teslim olup ihanet etmesi sonucu bu başarı kana boğduruluyordu.

İşte bu öykü, düşmanın güç getiremediği, ancak ihanetin ölüme hazırladığı şehit yoldaşların anısına ithaf edilmiştir. Soylu anıları Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizde ihanete karşı diriliş temsili olarak özgürlük ve bağımsızlık yolunda ebediyen yaşayacaktır.

...VE KAN AKIYORDU MASİRO

Kıpkızıl Temmuz güneşinin altın sarısı ışınları, yeşile bürünmüş zozan dağlarının kuytuluklarına sığınakalmış kar yığınlarının katılaşmış kristalciklerinde yansıyarak, rengarenk parıldıyor ve gün ışığının sıcacık kollarında gevşeyerek çözülen karlar damla damla sulaşıp kendini yamaç aşağı bırakmaya çabalıyordu.

Mamê Mus dağından ve Mismo'dan inen kar suları, birbirleriyle kucaklaşarak Suxurpaşa'dan gelip Piling Ağa ve Gelya Korê sularıyla gürleşen serin pınar akıntıları Texta Reş kayalıklarının başladığı yerde kavuştuğu Turanus suyuyla daha bir güçlenerek Masirolaşıyor ve daralan yatağını gere gere, Texta Reş dağına paralel coşuyor, kabarıyor, dizginleri çözülmüşcesine şahlanarak akıp gidiyordu.

"Çoşkun akışına hayranım" dedi, dürbünüyle uzakları tarayan gerilla. "Bir an bile durmak nedir bilmiyor; hep koşturuyor, sanki bir yerlere ulaşması gerekiyormuşçasına."

"Masîro öyledir" diye yanıtladı, arkadaşı. Sırtını, Texta Reş'in kapkara, iri bir kaya parçasına dayamış, sağ kolunu da Bikisi'nin üzerine yaslayıp yüzünü sıcacık Temmuz güneşinin kavuruculuğuna terketmişti. Kucak kucak ışın doluşan gözlerini kırpıştırarak derin bir iç çektikten sonra, konuşmasını sürdürdü:

"Masîro'nun acelesi vardır; bir an önce Dicle'ye varmak ister. Dicle, onun sevdalısıdır. Şu karşıda görünen Girê Ezmanan ve Qutnus sularını önüne kattıktan sonra Meydan Casus'a, oradan Milê Mêrgê'ye geçerek Masîro Dêm suyunu bağrına katar. Masîro Dêm, tatlı, berrak bir sudur; şimdi kabanıklığının doruğunu yaşıyordur. Birkaç gün sonra suyu azalmaya başlar. Zozan otları sararmaya başladıkça, buna üzülüyormuşçasına yatağında geriler ve doğa sarı renge büründükçe, o da yatağının çakıllarını açığa çıkararak kaynağına çekilir, ufacık bir gölcük olup öylece mahzun mahzun kışın geçmesini ve yeniden baharın gelerek doğanın şenlenmesini bekler. Baharda da karların eriyip zozan otlarının boy vermesiyle birlikte, yeniden gerilip coşarak yatağını doldurur ve koşarak Masîro'nun azgın kollarına atılır. O günlerde Masîro, bıçak keskinliğinde soğuk ve kasırga şiddetinde akışkandır. Masîro Dêm'i dalgalarının önüne katıp sert kayalıklara çarpa çarpa Hêşet'in alt yamaçlarına akar. Orada, Çatak suyu ve Çemê Karê ard arda onu beklemektedirler. Sanki yüzyıllık yoldaşmışçasına birbirleriyle sarmaş dolaş olup halkalar çize çize keyifle daha aşağıdaki Mûks suyuyla buluşmaya giderler. Mûks suyu, çok serin, çok tatlıdır; şirin şirin bir akışı vardır. Masîro, onu şefkatle bağrına basar, sanki sularını okşuyormuşçasına dalgalarıyla sarmalar. Bu, aynı zamanda onun iyice güçlenip olgunlaşarak Botanlaştığını gösterir ve Botanlaştıktan sonradır ki kendine daha bir güvenle Berwarî'yi ikiye bölerek Sêrt(Siirt)'in altında batıdan güneye yönelir ve hedefine sevdalısı Dicle'yi alıp Botan çayı olarak Cizîra Botan(Cizre) ovasına doğru olgun bir coşkunlukla akmaya başlar."

Dürbün ile uzakları tarayan gerilla, arkadaşının Masîro'yu tanımlamasından daha da etkilenerek, dürbünü, Masîro'nun coşkun akan sularına doğrultup aşağı doğru kaydırarak Girê Nêriyan ile Girê Ezmanan arasındaki dar vadiden koşarak gelen Girê Ezmanan çayının kayalıklara çarpılıp saçılan sularını bir süre seyretmeye koyuldu. Ardından, dürbünü su boyunca güneye kaydırarak suyun artık kayalıkların ardına gizlendiği noktadan itibaren yukarıda, Girê Nêriyan'in tam zirvesinde durdurup biraz seyrettikten sonra, dudaklarını bir gülümseme sararak dürbünü gözlerinden alıp Masîro'yu anlatmaya dalan arkadaşına uzattı:

"Al bak, arkadaşlar tepede çok rahat hareket ediyorlar. Hiç doğru değil."

Arkadaşı, Bikisi'nin üzerinden kolunu kaldırarak uzattı. Dürbünü alıp dizlerinin üzerine koydu. Sonra, boynundaki dürbün kabından birkaç sigara yaprağı çıkarıp camlarını yavaşça ovmaya başladı.

"Hepimiz öyleyiz. Hangi gün düşmanı ciddiye aldık ki? Arkadaşların tepecileri de şimdi bizi görüp 'Nasılsa arkadaşlar orayı tutmuş, biz de buradayız, herşey tamam' diyerek, kurtarılmış bölgedeymişçesine rahat hareket ediyorlar."

"İyi ama insan, gene de temkinli davranır. Düşmanın zozanları boşaltıp zozan sürülerinin on katı asker ve çeteyle doldurduğunu herkes biliyor. Üstelik randevuya da geliyorlar. İnsan biraz gizli hareket eder."

Dürbünün camlarını gönlünce temizleyen gerilla, arkadaşının gizlilik üzerine uzayıp giden nutkuna hafifçen tebessüm ederek dürbünü alıp gözlerine tuttu ve Girê Nêriyan'in tepesine doğrultarak netleştirmeye başladı. İyice netleştirip bir müddet seyrettikten sonra, aşağılara, Girê Ezmanan'a, oradan da Mamê Mus dağına kaydırdı. Mamê Mus dağının Masîro'ya dimdik inen kayalıklarının gerisinde uzanan yemyeşil zozan otlarının üzerinden bakışlarını, Mismo dağına doğru kaydırdı. Bakışlarıyla dağı tararken, bir yandan da zozanların bir yıl önceki halini anımsıyor ve içinden hayıflanıyor, düşmana kinlendikçe kinleniyordu. Daha bir yıl önce, yine bu noktada konferans toplantısına gelmişler ve dört yüzü aşkın gerilla bölgelerden akagelip Texta Reş'te, marsız ağaçlarının gölgesinde haftalarca bir arada, zozan halkıyla iç içe kalmışlardı.

Dürbünüyle, Mamê Mus dağının eteğinden akıp gelen berrak sularda kıvılcımlanan gün ışınlarını seyrederken, her ışın, gözlerinde bir zozan insanı oluyor ve rengarenk giysiler içinde, koyun sürüleriyle iç içe Masîro'ya doğru akışlarını hayal ediyordu. Sonra, Masîro'da nasıl konakladıklarını, orada nasıl coşkuyla bir araya geldiklerini, uzun sopaları ve çökük yanaklarıyla yaşından çok çok olgun çoban çocukların nasıl süt ikram ettiklerini, kadınların keşk, sirik ve sac ekmeği sunduklarını, yaşlı erkeklerin gerillaların

ellerinde taşıdıkları gökkuşağı rengindeki bayrağı görünce nasıl gözyaşlarını tutamadıklarını, ellerindeki süt sağma kovalarıyla koşuşturan gelinlik kızların nasıl zılgıt çaldıklarını ve sonra hepsinin iç içe karışıp nasıl Masiro'yu geçerek Turanus suyunun Masiro'yla kucaklaştığı geniş düzlükte halay tuttuklarını ve oradan, Texta Reş'in gökyüzüyle kucaklaşan doruğuna tırmandıklarını bir bir anımsadı. O günleri anımsadıkça halkın ve devrimin gücüne olan inancı daha bir pekişiyor ve düşmana olan nefreti kabardıkça kabarıyordu. Nihayet hala gizlilik üzerine konuşmakta olan arkadaşına dayanamayıp söylendi:

"Sen, düşmanı boş ver; aslında bizde iş yok. Biz, kendimizi versek, düşman hiçbir şeydir. Bak, biraz gevşek davrandık, biraz sert vurmadık, şu güzelim toprakları boşalttı. Hani o meleşen kuzular, o cıvıl cıvıl insanlar? Bunun karşısında düşmanı kıyımdan geçirmemiz gerekirdi. Biz, öyle mi yaptık?"

"Orası öyle; biz, düşmana gereğince vurmuyoruz."

"Evet vurmuyoruz, ama beynini dağıtıcasına vurmak gerek" diyerek, yeniden dürbünüyle zozan güzelliklerini taramaya başladı. Masiro kıyısı boyunca Gelya Koré'ye doğru bakıyordu ki, aniden duruverdi. Gözleri büyük büyük açıldı. İçindeki kin, nefret ter olup vücudundan dışarı taşmaya ve soluğu sıklaşmaya başladı. Gördüğüne inanmak için başını biraz ileri uzatıp daha yakından baktı. Evet, gördükleri gerçekti. Masiro kıyısı boyunca, Texta Reş yamaçlarındaki kayalıklara sine sine gelen düşman askerleri, onların varlığından habersiz ilerliyorlar. Dürbünü hemen gözlerinden alıp arkadaşına uzattı:

"Al, şu aşağıdaki yamaca bir de sen bak."

Arkadaşı, dürbünü alarak gözlerine yakınlaştırdı ve denilen yere bakmaya başladı. Bir süre baktıktan sonra arkadaşının soğukkanlılığına hayret ederek bağırdı:

"Düşman geliyor, hemen komutan arkadaşa haber vermeliyiz!"

"Doğru, sen varıp haber ver. Diğer üç arkadaş da önlerine pusu atsın."

"Peki, ya sen?"

"Ben mi" diye sorarak, hafiften gülümsedi ve ardından elini Bikisi'nin üzerine koyarak, kendine güvenli bir ses tonuyla arkadaşını yanıtladı:

"Ben, Bikisi'yi alıp şu ilerideki sarp kayalıkların doruğuna yerleşeceğim. Düşmanın bizden haberi yok. O, Girê Nêriya'daki arkadaşları kuşatmaya almak için buradan geçiyor. Onları, geçtiklerine pişman edeceğiz".

Gerillaların, daha fazla bekleyecek zamanları yoktu. Yapılan görev bölümüne itiraz edilmeden, üçü, kendisini yamacın ucundaki kayalıklara, düşman askerinin önüne bırakmak üzere ayrılırken, diğeri komutanına haber vermeye, iri yapılı gerilla da Bikisi'yi alarak bakışlarıyla hedeflediği yüksek kayalıkların doruğuna ayrılmaya başladı.

Girê Ezmanan Dağı'nın doruğuna yükselen güneş, şimdi daha bir ışıldayarak sıcacıklaşmış ve Texta Reş'in herbiri tonlarca kilo büyüklüğündeki kayalarından yansıyarak ortalığa kavurucu bir bıkkınlık veriyor, bedenleri terlettikçe terletiyordu. Daha aşağılarda, vadinin genişleyen yerlerinde kar yüklü yamaçlardan inen serin bir esinti, zozan otlarının çeşit çeşit kokularını bağrına katıp hafifçe yükselmeye çabalıyor, ancak dağa hakim olamadan, yarı yolda takatsız kalıp yamaç sivriliklerinde yitiyordu.

Klêşlerinin kabzalarına yapışıp parmakları tetikte sabırsızlanan her üç gerilla, kavurucu güneşin altında terleyen göğüslerine, arada bir çarpan hafif serinlikteki esintinin sürekliliğinin arzusu içinde, düşmanın iyice yakınlaşmasını bekliyorlardı. Nihayet az ötedeki karşı yamaçtan aşağı inen düşman askerleri, önlerindeki gerillalardan habersiz ve uzaktaki diğer gerilla grubunu kuşatıyor olmanın rahatlığıyla, tespih tanesi gibi peşpeşe, daracık vadiye akmaya başladılar. Öndeki MG-3'lü düşman askerinin vadinin dibine inmesiyle, ortadaki gerilla arkadaşlarıyla işaretleşti ve üç klêş namlusundan boşalan seri mermiler, düşman askerlerinin üzerine bir sel gibi akıverdi. Neye uğradıklarını şaşıran askerler, silahlarına davranma fırsatı bile bulamadan, yamaçta tutunamayarak çığlıklar ve böğürtüler eşliğinde, aşağı yuvarlanıp Masiro'ya doğru dökülmeye başladılar.

Düşman, karşı yamaçta çakılıp kalırken, gerillalar, devrilen askerlerin bellerini doğrultmalarına fırsat vermemek üzere tek tek ve isabetli atışlara başladılar. Ancak komutanlarının seslenişiyle ateşi kesiverdiler.

"Durumunuz nasıl? Yardıma ihtiyacınız var mı?"

Gerillalar, tebessümle komutanlarını yanıtladılar:

"Hayır, yok. Vadiye inenlerin hepsini devirdik. Diğerleri de yerlerinde çakılıp kaldı. Artık ilerleyemezler."

"İyi. Doruğa dört arkadaş daha gönderdim. Onlar oraya varınca, siz, daha da rahatlarsınız. Biz de diğer vadi ağızlarını tutacağız..."

Komutan, daha konuşmasını tamamlamadan, doruktaki Bikisi'nin tok ve seri sesi Texta Reş kayalıklarında yankılanmaya başladı. Bikisi'nin konuşmasıyla, gökte süzülen bir şahinin avına inmesi gibi sadece kanatlarının tiz sesinden öte herşey sus pus oldu. Sadece epey uzakta, Girê Nêriyan'daki gerilla grubunu çevreleyen düşman askerinin gerilla noktasına attığı havan güllelerinin patlaması sesi duyuluyordu. Bikisi, avını kapıp yükseldikten sonradır ki, çok uzaklardan can çekişiyormuşçasına bir MG-3'ün kısık kısık öksüren sesi işitilmeye başladı. Buna kulak kabartan gerillaların merakını, hızlı önsezisiyle komutan hemen değerlendirip giderdi.

"Ta Turanus'un bitimindeki dağdan sıkıyorlar. Demek ki çemberi geniş atmışlar. Ancak oradan etkileyemezler. Bizim için önemli olan, kendimizle diğer arkadaş grubu arasındaki düşman güçleridir. Onlarla çatışırsak, arkadaşların çekilmelerini sağlayabiliriz. Haydi, herkes görev başına!"

Gerilla komutanı, elindeki telsizle bir yandan düşman gücün konuşmalarını dinleyip değerlendirirken, bir yandan da yoldaşlarını mevzilendirmeye çabalıyordu. Texta Reş'ten Masiro'ya inen daracık vadilerden sürüngenler gibi tırmanageleri düşman güçlerinin önüne, hemen üçer-beşer kişilik pusu grupları serpiştirerek, ana güçle birlikte daha üst bir noktaya çekildi. Düşman güçleri, hala Texta Reş'deki gerilla grubunun farkına varmamış olduğundan, diğer grubun etrafına ikinci, üçüncü çemberleri atmanın heyecanıyla kayalıkları tırmanıyor ve mevzilenecek bir yer arıyordu, ki, hemen ötelerindeki kayalıkların gerisine kamufle olmuş gerillaların namlularından saçılan kurşun fırtınasına kapılıp başaşağı dökülmeye başladılar.

Hiç ummadıkları bir an ve yerdeki bu pusu, yüreklerini ağızlarına getirmiş, kurşun yiyenler bir yana düşerken yemeyenlerdeyse silaha davranacak cesaret bırakmamıştı. Gerillaların namlularına yeniden hedef olmamak için, kendilerini kayalıkların dibine sürüklemeye çabalıyor ve yerleri belli olmasın diye, kurşun sıkmaya bile yanaşmıyorlardı.

Harekatı yöneten düşman komutanı da hala durumu kavrayamamış, yaralanan askerlerden gelen "Bize üstten ateş ediyorlar komutanım, onun için ilerleyemiyoruz" şeklindeki telsiz haberine, "Nasıl olur, oğlum? Oradaki tepede biz varız" diye hayretle anlam bulmaya çabalıyordu.

Üst noktaya konumlanıp kayalıkları mevzi edinen gerillalar, isabetli atışlarla, düşman askerlerinin yerlerinden çıkmalarını engelliyor ve çığlık çığlığa bağıran yaralı asker ve çetelerin kurtarılmalarına müsaade etmeyerek, onları öğle sıcağının kavuruculuğunda kan-revan içinde, böğürtüleriyle başbaşa bırakıyordu.

Bu arada Girê Nêriyan'da da top sesleri kesilmiş, yerini alan Bikisi, MG-3 sesleri Girê Ezmanan kayalıklarında yankılana yankılana Masiro'ya yayılıyor ve Texta Reş'teki klêş sesleriyle kucaklaşıp Masiro boyunca yankılanarak gidiyordu.

Derken gün, öğle sonrasına devrilerek Girê Nêriyan'daki gerilla grubunu gölgede bıraktı. Az sonra da oradan Bikisi sesi kesiliverdi. Texta Reş'teki gerillalarsa, hala, kıstırdıkları düşman askerlerini tek tek mermi atışlarıyla bekletiyor ve dikkatleri bulundukları noktaya çekerek, diğer grubun yükünü hafifletmeye çabalıyorlardı. Nitekim bir süre sonra, Bikisi'nin sesi Girê Nêriyan'ın Outnus suyuna yönelen yamacında işitildiğinde, gerilla birliğinin komutanı derin bir soluk alarak, alnındaki ter birikintisini kolunun yeniyle sildi ve yanındaki gerillalara yavaşça seslendi:

"Arkadaşlar geri çekilmeye başladılar. Ateşi daha da şiddetlendirin ki, onları bıraksınlar."

Bu habere sevinen gerillalar tetiğe daha seri dokunmaya başladılar. Düşman artık bir değil, iki gerilla grubuyla karşı karşıya olduğunu anlamış ve kendisine çok sayıda ölü ve yaralı verdiren gerilla grubu üzerinde güçlerini yoğunlaştırarak, yaralılarını geri çekme çabasına girmişti. Ne var ki, yaralı düşman askerleri öyle bir yere kıstırılmışlardı ki, ne kendileri sindikleri yerden çıkabiliyor, ne de aşağıdan diğer düşman askerleri gerillaların namlusuna hedef olmadan yanlarına varabiliyorlardı.

İnili-ufaklı siyah çakılların üstüste yığılmasıyla oluşmuş Texta Reş'in dimdik yamaçlarında aralarında pek açıklık olmayan gerillalar, düşman askerlerini o halde akşama dek bekletirken, çaresizlik içinde kalan askerlerin bağırışları, çağırışları ve yaraları gittikçe azıtan askerlerin böğürtüleri, güneşin Kandil dağının gerilerine çekilmesiyle daha bir artıyor ve koyulaşan kayalıklarda titrekleşerek yankılanıp yitiyordu. Karanlık, Masiro'nun dolu dizgin akan sularının üzerine gri bir tül perdesi gibi serilirken, gerilla komutanı, kazandığı muharebenin coşkusuyla doğrularak yoldaşlarına talimatını keyifle iletti:

"Haydi yoldaşlar, çekiliyoruz!"

Kurye gerillalar, hemen harekete geçerek, belirli yerlere yerleştirilmiş gerilla birimlerini toparlama işine koyuldular. Çok geçmeden de gerillalar bir araya gelmiş, kaşla göz arasında sayım yapılmış ve zayiat vermemiş olmanın coşkusuyla yüklenip Masiro'ya doğru akmaya başlamışlardı. Öncülere yol güzergahı talimatını veren birlik komutanı, diğer gerilla grubunun çekildiği yönü takiben Texta Reş'in batı yakasına doğru yol almayı uygun bulmuştu.

Düşman telsizindense habire kendi birliklerine komutlar yağdırılıyordu:

"Tutulmadık bir tek vadi ağzı kalmasın! Tüm iniş ve geçiş noktalarına pusu atın! Bir teki bile kaçmamalı!"

Üzerinde özgürlük savaşımı verdikleri araziyi adım adım, avuçlarının içi gibi tanıyan gerillalar, dağın en sarp, en inilmesi güç yanına doğru birer pezkovî çevikliğiyle grubu yürütmeye başladılar. Ayaklarının ancak yarısı kadarının basabileceği kaya parçacıkları üzerinde, bazen üst kayalara tutunarak, bazen elele tutarak çok dik bir yamacın sırtından zikzaklar çizerek Masiro'ya doğru inişe geçtiklerinde, Texta Reş kayalıkları daha da kararmış, gecenin sessizliği ortalığa hakim olmuştu. Kendini bir bir aşağı bırakıveren gerillaların ayaklarının altından kayan ufacık çakıl parçacıkları, kaya uçlarına çarpa çarpa yüzlerce metre aşağıya bir vıyıltıyla yuvarlanıveriyor, kimileyin de gerillaların sırtlarına, kafalarına düşerek inişi daha bir ağırlaştırıyordu. Her taş düşüşünde gerillalar, kayalıklara sıkıca yapışıp başlarını korumaya alıyor ve "Dikkatli inin, taş yuvarlatmayın" diye talimat göndererek tekrar inişe devam ediyorlardı.

Nihayet gerilla öncüsü, kendini nispeten sarp bir kayalıktan aşağı bırakarak, Masiro'nun kıyısındaki ıslak çakılların üzerine iniverdi. Hemen, olduğu yere çökerek, dürbünüyle üç bir yanını güzelce taradı. Kendince, ortalığın tenha olduğu kanaatine vardıktan sonra, dilinin ucunu dişlerine yapıştırarak çıkardığı çağrı sesiyle arkadaşlarının inmesini sağladı. Böylelikle gerilla grubu peşpeşe Masiro kıyısına iniverdiğinde, gece epey ilerlemiş ve sabaha çok az bir zaman kalmıştı. İçinde bulundukları düşman çemberinin dışına çıkılmış, ancak yöreye it sürüleri gibi dağılmış diğer askerlerin pusularına düşme tehlikesi oldukça yüksek duruyordu.

Gerilla komutanı, elindeki telsizden aldığı duyumları, yılların tecrübesini ve önsezilerini birbiriyle yoğurup manga komutanları ve yöreyi daha iyi tanıyan arkadaşlarının görüşlerini değerlendirerek gruba Bindarînê kayalıklarına doğru ilerleme talimatı verdi. Ve birer ateş parçası öncüler, klêşlerini sıkıca kavrayarak grubun önünde yolun her karışını kontrol ede ede ilerlemeye başladılar.

Çatışmanın verdiği yorgunluk ve bitkinlikle hantallaşan vücutlar, gergin bir yürüyüşte daha da ağırlaşıyor ve gözkapakları habire kenetlenerek ayakları oldukça hareketsizleştirmeye çabalıyordu. Derken epey yol aldıktan sonra, Masiro'nun hemen kıyısında doğup onunla kucaklaşan bir su kaynağının başında durdular. Gerillalar, ön ve arka yönlere ikişer nöbetçi çıkardıktan sonra, sırtlarını dağa, yüzlerini de Masiro'ya çevirerek oturdular. Görevli gerillalar, hemen davranıp çantalarda kalan erzakı arkadaşlarına dağıtmaya başladılar. Birkaç zeytin tanesi ve yarımşar sac ekmeğinden ibaret son erzaklarını, sabahtan beri bir şey yememiş olmanın iştahıyla mideye indiren gerillalar, yemeğin üzerine buz gibi pınar suyundan kana kana içip sıcacık bir çayın yoğun özlemini hissettiler. Ancak değil ateş yakmak, sigara içmelerinin bile uygun görülmediği böylesi bir yerde ve anda, fazla beklemenin de mümkün olmaması nedeniyle gerillalar, nöbetçilerini değiştirip diğer ihtiyaçlarını da karşılayarak, yeniden yola koyuldular.

Büyük bir dikkat ve sessizlikle yol almaya çalışan gerilla grubu, Texta Reş'in bitimine yaklaştığında şafak sökmek üzereydi. Grup, önündeki sırtı aşacak ve Texta Reş ile Bindarînê arasındaki vadiyi geçerek, Bindarînê kayalıklarının olduğu gür ormanlığa varacaktı. Ancak daha sırtı

aşmamışken, pusuya yatmış düşmanın namlularından kusan kurşun selinin içinde, oldukları yerde çakılı kalıverdiler. Birlik komutanı, hemen arkadaşlarına seslendi:

"Önümüzü tutmuşlar. Bu saatten sonra geri de dönemeyiz. Yana çekilip hemen zirveye tırmanmalıyız."

Ve böylelikle birlik, birbirini savunarak yana çekilip düşman ateşinin tesirinden çıktıktan sonra, hemen beş kişilik bir tepeci birimi ayrılarak zirveye gönderildi. Geride kalanlar ise, gerekli sayım ve kontrolü yapıp kayıp vermemiş olduklarını tespit ettikten sonra, tepecilerin peşinden Texta Reş'in bitiminin zirvesine doğru tırmanmaya başladılar.

Texta Reş dağının batı yakası, Berwarî topraklarında Bedinan Beg Kalesi'ne bakan yönde Bindarînê kayalıklarından uzun ve geniş bir vadiyle kesilirken, dağın inişe geçtiği noktasında yükselen ve yükseldikçe sivrilen kayalıklara varan gerilla birliğinin tepecileri, hemen yörelerini araştırmaya koyuldular. Bulundukları yerdeki kayalıklar, doğu yönüne doğru kavis çizerek alçalıyor ve birkaç yüz adım ötede yeniden yükselerek tam karşılarında sarp bir zirve oluşturuyordu. İri yapılı gerilla, Bikisi'yi uygun bir noktaya yerleştirmeye çalışırken, diğerleri de mevzi yapmaya ve dürbünle dağ zirvelerini gözetlemeye başladılar ve o esnada tam karşılarındaki bu zirve noktada, düşman gücünün de mevzi hazırlamakta olduğunu farkettiler. Gerillalardan biri hemen komutana haber vermeye inerken, diğerleri de mevzilenip beklemeye koyuldular.

Konaklama noktasına henüz varmış olan gerilla grubu, yere yeni sırt vermişti ki, tepeci arkadaşlarının hızla inişinden, etraflarında düşman askerlerinin olduğunu anladılar. Meraklı bakışlar içinde arkadaşlarının komutanla konuşmasını ve komutandan gelecek talimatı beklediler. Nihayet tepeci arkadaşını dinlerken yüzü gerilen, bakışları sertleşen gerilla komutanı, konuşmanın bitiminde arkadaşlarına dönüp gülümseyerek, "Haydi yoldaşlar, rahat yok. Herkes mevzilere" diye gerekli dağılımı yapma ve konumlandırma işine girişti. Ve böylelikle günün ufuktan ucunu gösterivermeye başladığı bu uzun yaz gününün ilk saatlerinde gerillalar ile düşman güçleri arasında ilk mermiler sıkılmaya başlarken, Bindarînê kayalıklarındaki gür ormanlığa çekilmiş olan diğer gerilla grubu, kurşun sesleriyle uyanarak durumu kavramaya koyuldu.

Çatışma, aralıksız devam etti. Her iki gücün konumlandığı yer de sarp zirve noktası olduğundan, ancak uzaktan bir dövüş sergilenebiliyordu. Düşman gücü bir türlü cesaret edip gerilla mevzilerinin üstüne yürüyemediği için uzaktan top atmayı denedi. Ancak zirvenin sivriliği, topları boşa çıkarıyordu. Hedefini bulmayan topların yanda, yörede gümleyen gür sesleri, MG-3'lerin şerit şerit harcanan kurşun vızıltıları ve tek tek öten Bikisi, Karnas, Bruno sesleri, akşama dek karşılıklı Texta Reş kayalıklarının batı yakasında yankılandı. Düşman, binlerce askerine, helikopterine, topuna rağmen ne bir adım ilerleyebiliyor, ne de duruma hakim olabiliyordu. Gerillaların isabetli atışları karşısında, bulundukları kayalıkların gerisinden çıkmaya bile fırsat bulamadan bu yoğun muharebeyi ölgünce yaşadılar. Öyle ki, daha günün akşama kavuşmasına epey bir süre varken, düşman acı içinde ateşi kesiverdi. Çatışmanın uzaktan kumandayla idare edildiği anlaşılan düşman telsizinden habire çatışmadaki düşman komutanlarına saldırı emri veriliyordu. Telsiz emri, "Niçin saldırmıyorsunuz? Üzerlerine yürüyün, dökülen kanlarımızın bedeli olarak ilerleyin" diye habire savaşa kışkırtırken, çatışma komutanı, "Yürüyoruz komutanım. Onları sıkıştırmışız. Çevreliyoruz..." diyerek durumu kurtarmaya çabalıyordu.

Nihayet akşamın gri perdesi Masîro vadisine çöküverirken, silahlar çoktan susmuş, yerlerini havan seslerine bırakmıştı. Bir müddet sonra onlar da sustu ve gece başlarken, gerillalar yeniden Masîro kıyısına inip uzun günün açlık, susuzluk ve yorgunluğunu birer sigara yakıp çatışma üzerine sohbet etmeyle gidermeye çabaladılar.

Bu esnada gerilla komutanı da, yardımcılarını toplayarak çekilebilecekleri yeni yönü tartışıyordu.

"Artık Bindarînê tarafına geçemeyiz. Önümüzdeki vadiyi tamamen tutmuşlardır."

"Bence de orayı tutarlar" diye, birinci manga komutanı görüşünü belirtti.

"Öyleyse en iyisi Masîro'nun karşısına geçip Kato'ya yürümektir."

"Hayır, şimdi Kato'yu çoktan tutmuşlardır."

"Geriye Girê Ezmanan kalıyor. Oraya ulaşırsak, düşman çemberinin dışına varabiliriz."

"Arkadaşlar aç ve yorgun. Oraya ulaşabileceğimizi sanmıyorum."

"Ama yürümek zorundayız. Masîro'dan karşıya geçip alabildiğimiz kadar yol almalıyız. Şimdiye kadar kayıp vermedik, bundan sonra da vermemek için, birbirimizden kopmadan ve seri bir şekilde çemberlerin dışına çıkmayı başarmalıyız."

Gerilla komutanı bunları söyledikten sonra, hemen grubun toplanması talimatını verdi ve çarçabuk çevresine toplanan arkadaşlarına yönelik şöyle konuştu:

"Arkadaşlar, düşman, yığdığı asker, çete ve diğer güçleriyle çember üstüne çember atarak bize burada ne pahasına olursa olsun bir darbe vurmayı amaçlıyor. İki günlük çatışmadan başarıyla çıkışımız, onu daha da çılgına çevirmiş ve daha çok güç yığmasını getirmiştir. Düşmanın bu hesabını boşa çıkarmak için biz de ne pahasına olursa olsun, çemberlerin dışına çıkmalıyız. Biliyorum iki gündür bir şey yemedik. Tek bir saat bile uyumadık. Mermilerimiz azaldı. Bedenlerimiz yoruldu. Ancak gerillacılık, devrimcilik işte böylesi günler içindir. Böylesi günler fedakarlığın, cesaretin, dayanıklılığın, üstün yoldaşlık ilişkilerinin ve partiye, şehitlere bağlılığın sergilendiği, doruğa tırmandırıldığı günlerdir. Bu iki günlük günboyu başarı dolu muharebelerimizde yoldaşların daha bir çelikleşip kaynaştığını görmekten sevinç ve gurur duyduğumu belirtmek isterim. Şimdi gi-

deceğimiz yol uzun. Yine yorucu olacak ve yine aç, uykusuz yürüyeceğiz. Bu yol alışta şehitlerimizin anıları ve uğruna bu günlere seve seve katlandığımız davaya olan sarsılmaz inancımız, bize yardımcı olacaktır. Bu yürüyüşü de başaracağımıza, arkadaşlara olan güvenimin büyüklüğüyle inanıyorum. Her arkadaştan fedakarlık, dayanıklılık ve çaba bekliyorum. Eğer arkadaşların belirtmek istediği bir şey yoksa yürüyüşe geçebiliriz."

Gerillalar, komutanlarının bu duygulandırıcı ama gerçeği çok çarpıcı yansıtan nutkuna içten bir tebessümle "Em serkevtinê dixwazin" diyerek hazır olduklarını belirttiler ve böylelikle Masîro kıyısı boyunca yoğun düşman pusularına doğru yol alınmaya ve Masîro'da karşı kıyıya geçecek bir geçit aranmaya başlanarak, gerilla birliği yeniden harekete geçti.

Temmuz ayının son haftasına yeni girildiği ilk bir zozan gecesinde Masîro'nun çağıl çağıl akan berrak sularında ışıl ışıl yansıyan yıldızların rengarek parıltıları, gerilla yürüyüşüne eşlik edercesine kıvılcımlanarak kıyı boyunca deviniyordu. Masîro'nun cıvıl cıvıl balıkları, iki de bir su yüzüne sıçrayarak adeta gerillaları selamlarcasına parlak ay ışığıyla kucaklaşıp gerisin geri suyun apak dokuları arasındaki yerlerine dönüyor ve yerlerine yenileri selama yükseliyordu. Zozan otları hala körpe, hala ceşni kokuluydu. Rêwaz biraz kartlaşmış, kenger dikenlerini sertleştirmiş, ancak otlar, yenmeyi mahzunca beklemenin körpeliğinde direniyorlardı. Düşmanın her dağı, her taşı dolduran kirli potinleri altında çiğnendikçe kahroluyor ve her seherin doğuşuyla düşmana inat yeniden dirilip dimdik tutunmaya çabalıyorlardı.

Zozan otlarının efsunlayıcı kokusunun gevşeticiliğinde yol alan gerillalar gözkapaklarını birbirinden zoraki ayırmaya çabalayarak ilerlerken, bir yandan günlerdir düşman kuşatmasının içinde inadına kalıp erkenden çıkmamış olmalarına kızıyor, bir yandan da iki gün üstüste alınan başarının verdiği coşkunluğun tadında bağırlarını serin zozan esintisine açmış, yürüyüşün verdiği terlemenin hazzında yürüyorlardı.

Nihayet Masîro'yu geçebilecekleri daracık bir vadinin ağzına gelip durdular. Grup komutanı hemen öncülerin yanına vardı. Öncüler, yörenin kontrol edilmesi gerektiğini belirttiler. Vadi ağızlarına keşifçiler çıkarıldı. Gelen keşifçiler düşmanın yoğun pusu atmış olduğunu belirttiler. Birlik komutanı arka tarafa geçerek durumu yardımcılarıyla değerlendirdi ve topladığı arkadaşlarına şöyle izah etmeye çalıştı:

"Arkadaşlar, geçeceğimiz yolda düşman pususu var. Geldiğimiz yöndeyse sürülerce düşman gücünün olduğunu biliyorsunuz. Bu daracık vadide kalmamızın mümkün olmadığı da ortada. Öyleyse tek çaremiz, ilerlemektir. Dört arkadaş vadinin köşesini tutup düşmanın ateş etmesi durumunda seri ateşle susturarak grubun geçmesini sağlayacak. Her arkadaş çok sessiz, çok seri ve mümkün mertebe yere yakınlaşarak geçmeye çalışacak. Her iki takım da hazırsa, yürüyoruz."

Dört kişilik ateş ekibi hemen saflardan ayrılıp vadi ağzında yerini aldıktan sonra, gerilla birliği sessizce vadi ağzını geçmeye başladı. Grubun daha da cesaretlenmesi için, ön safta karşı tarafa yürüyen birlik komutanı, vadi ağzının karşı tarafına geçtikten sonra durup geçen yoldaşlarını bir kenara almış ve köşeye de üç arkadaşını yerleştirerek geçişten sonra diğer ateş grubunun çekilmesinin sağlanmasını tasarlamıştı.

Nihayet ilk takım gerilla grubu salimen geçişi tamamladıktan sonra, ikinci takım vadi ağzına yürümeye başladı. Ancak, gecenin suskunluğu bu kez devam etmedi ve gerillalar tam vadi girişinin orta yerine gelmişken, düşman pususundan kor kızıllığında yüzlerce kıvılcım üzerlerine akmaya başladı. Gerillalar, kendilerini hemen yere atıp gerisin geri çekilmeye başlarken, karşılıklı köşelere yerleşmiş gerilla birimleri, namlularını düşman pusularının üzerine kusturmaya başlayıverdiler. Gerillaların bu çift taraftan akan seri atışlarını hiç beklemeyen düşman güçleri, çareyi, başlarını mevzinin gerisine çekip namlularını rastgele tutup tetiğe dokunmada buldular.

Gerilla komutanı, çıkan bu aksiliğe sinirlenmiş ve hemen iki arkadaşını geri göndererek kopan takımın getirilmesini istemişti. Ancak her iki savaşçı ateş seli altında karşı tarafa geçip arkadaşlarını epey süre boşuna aradılar. Gerilla takımı çoktan olduğu yeri terketmiş ve inisiyatifi eline alarak geniş bir manevrayla pusu noktasını dolanmaya başlamıştı.

Arkadaşlarını bulamayıp geri dönen her iki savaşçının ardından, vadi ağzına yerleştirilen diğer dört yoldaşları da karşı tarafa geçişi sağlayarak, gerilla birimi gündüzü aratmayacak aydınlıktaki ayışığı altında yeniden yoluna devam etmeye başladı. Gerilla komutanı, düşman pususunu kayıp vermeden geçişten dolayı seviniyor, ancak birliğin yarısının kopmuş olmasına da bir o kadar üzülerek içinden kendi kendine kahroluyordu: "Onlara kim geri çekilme emri verdi? Halbuki biz, ateş açtıktan sonra rahatlıkla geçebilirlerdi. Şimdi onları kim yönetecek? Bu yoğun düşman gücünün ortasında kim koruyacak? Acaba nereye gidecekler? Başlarına bir şey gelse, kendimi nasıl affedebileceğim? Partiye ne yanıt vereceğim?.."

Daha bu düşüncelerle yoğrulu olarak iç muhasebesini yaparken, yanında, yöresinde patlayan kurşun sesleriyle kendini yere atıverdi. Gerilla grubu bu kez farketmeden düşman pususuna düşmüştü. Ancak düşman, gerillaları kendisine yakınlaştırmaya cesaret edememiş ve ayışığına güvenerek, uzaktan ateş açmıştı. Düşmanın ateşine gerillalar hemen ateşle karşılık vererek yana çekildiler. Artık Masîro'yu geçemeyecekleri apaçık ortadaydı. Düşman, yakındaki tüm geçiş noktalarına pusular serpiştirmişti. Gerillalar, herhangi bir dağın zirvesine ulaşacak zamanlarının da kalmadığını görüyorlardı. Nereye tırmansalar, az sonra boyverecek gün ışığında orta yerde kalıp görüleceklerdi. Bu da yeniden günboyu bir çatışma riski demekti. Nihayet karar verildi ve gerillalar güneşin, Girê Ezmanan zirvesini kızıllaştırarak ışınlarını Mêrga Zer yaylalarına uzatma çabasında yükseldiği bir anda kendilerini konferans noktasının altındaki bir vadiciğe ulaştırıp yeniden Texta Reş'in bağrına sığındılar. Yakınlarındaki su kaynağından beslenen birkaç ağaçtan gür yapraklı dallar koparıp kayacıkların arasında kendilerini kamufle ettiler. Yoğun çatışmaların, pusuların, açlık, yorgunluk ve gerginliğin verdiği bitkinlikle gözkapakları kenetleniveren gerillalar, nöbetçileri dışında hemencecik derin bir uykuya dalarlarken, günün kızıl ışınları Meydan Casus yaylalıklarının gür otlarını kucaklamış, Mîlê Mêrgê ve Kandil dağını ısıtmaya başlamıştı. Ancak havanın bir durgunluğa gebe olduğu her halinden anlaşılıyordu. Piro'dan Herekol doruklarından, Girê Niskê'den ve Kela Memê'nin yukarılarından, Kaplan dağından parça parça bulut kümecikleri iki koldan hareketlenerek Girê Ezmanan'a doğru yol alıyor ve güneşin önüne geçmeye çabalarcasına gittikçe yakınlaşıp koyulaşıyorlardı.

* * *

Aynı gece, pusu yerini geçemeyerek birlikten kopan ve gerisin geri yol alarak geniş bir manevrayla Masîro'nun karşı yakasına geçişi hedefleyen gerilla takımının komuta kademesinde sadece Bedro kalmıştı. O da hemen inisiyatifi ele alarak, çoktandır arzulayıp da bir türlü kavuşamadığı bir görevin kendisine kalmış olmasının coşkusuyla birliği hızlandırdıkça hızlandırıyor ve pusuyu geçen grubun aksi yönünde yol aldırmaya çabalıyordu. Takımın manga komutanları, yanına gelerek pusuyu geçmeleri ve düşmanın bu denli yoğun olduğu bir ortamda birbirlerinden ne pahasına olursa olsun kopmamaları gerektiğini ve kopmaları halinde düşmana yem olacak-

larını anlatmaya çalışmışlarsa da, "Bir şey olursa, benden hesap sorarlar, sizden değil" diye onlara çıkışmıştı. Manga komutanlarının daha da üstelemeleri üzerineyse, onları hareket ve savaş anında komutanın emrine itiraz etmekle suçlayıp bastırarak istediği istikamette yürümelerini sağlamıştı. Böylece Bedro'nun komuta ettiği gerilla takımı bir an önce düşman çemberinin dışına çıkma gayesiyle ayaklarına ve iradesine yüklenerek Masîro boyunca doğu yönünde yol almaya başladı ve önceki çatışma noktasının aşağısına varmadan önce Masîro'yu geçerek Meydan Casus yaylalıklarının kenarından geçip suyu azalmakta olan Masîro Dêm'in yatağına vardı. Masîro Dêm'in yukarısından karşıya geçerek gerillalar yönlerini Katoya Kurdê dağına verip yol almayı sürdürdüler. Ancak gece, o denli hızlı ilerlemekte ve bu genişçe çizilen manevra o kadar uzamaktaydı ki, çıplak, dümdüz yaylalıkları aşıp Kato'nun apak sarp kayalıklarına ulaşamayacaklarını anlayan manga komutanları ve deneyimli savaşçılar, Bedro'nun yanına gelerek, bu durumu iletmiş ve yönün değiştirilmesi üzerine görüşlerini bildirmişlerdi. Bedro ise, onları tersleyerek geri çevirmiş ve kendi kendine söylenmeye başlamıştı.

"Bunlar adam olmaz" derken içinden geçirdiklerini seslice dışa vurmuş ve yanına yaklaştığı bir savaşçıya içini dökmeye başlamıştır. "Niye ki komutan olarak ben kaldım diye, beni çekemiyorlar. Oysa ben onları düşünüyorum. Bu düşman çemberinde yapılacak en iyi şey, inisiyatifi elden bırakmayarak çatışılacak bir noktayı tutup düşmanın çekilmesini beklemektir. Bunun için de ne dersem onu yapmaları gerekir. Yoksa herkes bir yana çeker. Ben olmasam, şimdi grup, pusunun ortasında kalmıştı. Yine ben geri çekilme emri verip kurtardım. Orada nasıl kurtardımsa, burada da grubu kurtaracağım. Ama bunlar engel oluyor. Bir de manga komutanı olacaklar. Hih! Hepsini değiştireceğim. Hele ortalık bir sakinleşsin, görür onlar."

Gerilla takımının yerinde durmasıyla o da durup konuşmasını kesmek zorunda kaldı. Hemen aklına bir sürü düşünce akın etmeye başladı. Acaba yine düşman pususuna mı rastlamışlardı? Düşman acaba ne kadar güç yığmış ve ne kadar geniş alan tutmuştu? Bu sefer de pusuya rastlamışlarsa, işi bitikti. Artık grubu götürecek yer de yoktu. Oysa ilk kez komuta edeceği, dileğince emredeceği bir takım savaşçıyla baş başa kalıyordu. İnsan, bir günlük paşalık uğruna neler vermezdi ki? Hele şu vartayı atlatsa, onları öyle bir düzenleyecek, öyle bir yönetecekti ki diğer komutanlara taş çıkartacaktı. Ama bir yandan şu manga komutanları, bir yandan da şu düşman, ona engel oluyorlardı. İçinden her ikisine de kızarken, vücudunun hafiften ürperdiğini hissetti. Bunu, terlemiş vücuduna dolan seher esintisine bağlamaya çalıştıysa da, ürperti bir gidip bir gelmeye ve bedenini soğuk bir ter basmaya başladı. Acaba önde ne oluyordu? Grup, niçin durmuştu? Varıp bakmaya yeltendi. Sıradaki yerinden ayrılıp bir adım attı. Aklına binbir türlü düşünce doluştu. Yeniden yerine geçti ve önündeki savaşçıya yarı sertçe buyurdu:

"Git öncülere sor, takımı niye durdurmuşlar, diye. Çabucuk bir cevap getir!"

Genç savaşçı, silahını elinde tutarak hemen yerinden ayrılıp ön tarafa koştu ve çok geçmeden de geri döndü. Getirdiği yanıtı komutan Bedro'ya iletti.

Bedro, aldığı yanıta son derece hiddetlenerek bağırmaya ve söylenerek öncülerin olduğu yere yürümeye başladı. Artık bedenindeki ürperti ve soğuk terleme geçmiş, vücudu yeniden ısınmaya başlamıştı. Öncülerin olduğu yere vardığında sertçe çıkıştı:

"Niye benden habersiz takımı durduruyorsunuz? Önde yürümeye korkuyorsanız, ben geçeyim, yoksa devam edin!"

Öncü gerillalar, komutanlarının bu hiddeti karşısında donup kalmışçasına sakin ve kısık bir sesle cevap vermeye çabaladılar:

"Sesini biraz indir Bedro arkadaş, her taraf düşman dolu."

Bedro, öncülerin bu uysallığını fırsat bilerek kendini daha da konuşturdu:

"Ne yapayım düşman doluysa? Ben mi çağırdım? Kaldı ki düşmandan korksam, burada olmazdım. Bir-iki çatışmaya girdiniz diye ödünüz patladı."

İri gözlü sarışın öncü bu ithamlara artık dayanamayıp patladı:

"Bana bak sen, ödü patlayan sensin..."

Daha konuşmasını tamamlamadan diğer öncü hemen adım atıp aralarına girdi:

"Öyle yapmayın arkadaşlar. Burası ne tartışılacak, ne de sertleşilecek yerdir. Bu tür şeylerin eleştirisi var, eleştirilecek yeri, zamanı var. Şimdi tartışacağımıza, uygun bir yere çekilip gizlenelim. Neredeyse güneş doğacak ve hala bu dümdüz yerdeyiz."

Kısa bir sessizlik oldu. İri gözlü sarışın öncü, yetmezliğini anlamışçasına başını önüne eğip yana ayrıldı. Komutan Bedro, gözlerini arkadaşına dikti. Aydınlanmaya yüz tutmuş seherin berraklığında yansıyan incecik, uzun yüzüne baktı. Henüz terlemekte olan bıyıkları zar zor gözüküyor, iri dudakları hafiften açık durarak bir şeyler konuşmaya hazır bir görünüm veriyordu. Siyah iri gözleri sanki sulanmış, daha da parlamış gibiydi. Elmacık kemiklerinin üzerindeki tüysüz et sanki kıpır kıpır ediyor, avurtları bir içe göçüp bir dışarı çıkıyordu. Bir müddet öylece arkadaşının yüz hatlarını seyrettikten sonra, dönüp arkasına baktı. Yirmi adım kadar ötesinde yere çömelmiş vaziyette duran gerilla takımı, şimdi çok daha belirgin gözüküyordu. Birdenbire yeniden ürpermekte olduğunu hissetti. Soğuk bir dalga gelip bedenine yerleşti. Oradan dizlerine, sonra da tüm vücuduna yayıldı. Bir gökyüzüne, bir ufuğa, bir arkadaşına baktı. Sonra yavaşça fısıldadı:

"Ne yapalım?"

"Başta da söyledik, dinlemedin. Yapılacak tek şey, aydınlık basmadan gizlenecek bir yer bulmak. Bu sayımızla o kadar düşman askerine karşı bu düzlük yerde akşama dek çatışamayız."

"Peki nereye gidelim? Ben buraları

tanımıyorum ki?!"

Biz, sarı arkadaşla uygun bir yer tespit ettik. Sıkışırsak tepeye çıkıp çatışabiliriz veya manevra yapıp düşmanı oyalayabiliriz. Sıkışmasak gizlice dururuz. Grubu da zaten bunu danışmak için durdurmuştuk."

"İyi, çabucak gidelim öyleyse."

Katoya Kurdê'nin Masiro'ya bakan eteklerindeki yaylalıkların diz boyu yükselmiş körpecik otları, gerillaların gittikçe hızlanan ayakları altında boyun bükerken, dağın doruklarından inen serin bir esinti, gittikçe hızlanmaya çalışarak Masiro'ya doğru akıyor, oradan Texta Reş'i kucaklayarak Turanus yaylalarına doğru usulca yol almaya çabalıyordu.

Üçüncü günün şafağını zozanlar, koyu bir sessizlikle karşılayıverdi. Bir fırtına öncesi durgunluğun ortalığı saran gerginliğiyle zozanlar, adeta doğaya küsmüşçesine mat giysilere bürünmüş, bir önceki günün coşkusunu yüreğinde bir yerlere gömmüş, göz kıyıcıkları hafiften buğulanıvermiş, boşaldı, boşalacak bir halde duruyordu.

Şafakta özgürce doğmuş olan güneş, şimdi kat kat gri bulutların kıskacından bir türlü sıyrılamıyor ve sıcacık, parlak ışınlarını zozanların körpecik otlarına ve apak sularına uzatmayarak hapsedilmişçesine bir sıkıntı cenderesinde debelenip duruyordu.

Masiro, sanki susmuş, durmuş, bulanmıştı; isteksiz, durgun bir akıcılıkta yatağını daraltan kayalara ilişmeye bile üşenircesine keyifsizce mesafe alıyor, sularını gittikçe gölgelendirerek, karalara bürünmeye hazırlanıyordu.

Zozanların durmak bilmez keklikleri, cıvıl cıvıl börtüsü böceği bile kuytuluklara sığınmış ve durgunluğa gömülerek günü suskun karşılamayı yeğlemişlerdi.

Gün epey ilerlediği halde, yamaçların kuytuluklarına sinmiş karlar bir türlü erimedi, incecik sular coşagelip akmadı. Zozan kokulu esinti, ortalığa atılmadı ve güneş bir türlü kendini bulutların kıskacından kurtaramadı. Gökyüzü, bu huylandırıcı durgunluğu birkaç damla gözyaşıyla daha da matemleştirirken, çok uzaklarda, Milê Mêrgê çayırlıklarının alçak tepeciklerinden birkaç kurşun sesi güne aniden katılıverdi. Tüm zozan, birdenbire kulak kesildi. Önceki durgunluktan daha koyu bir durgunluk ortalığı sardı. Sonra tüm gemler çözülürcesine, bir canlanma zozanlara yayıldı. Kato'dan, Aker Kalesi'nin doruklarından, Kandil Dağı'nın yamaçlarından buz gibi bir esinti inerek kayalıkları döve döve, zozan otlarını kırbaçlarcasına, Masiro boyunca yol almaya başladı. Masiro, birdenbire kabarıp gümbürdeyerek yatağını daraltan kayaları şamarlarken, güneş, kıskaçları parçalayıp yırtarak ışınlarını olanca hızıyla bulut kümelerinin arasından tam da Milê Mêrgê vadisine uzattı. Vadi, azar azar aydınlanıverirken, daha berideki tepeciklerden yeniden kurşun sesleri işitilmeye başladı ve bir daha da kesilmeksizin Aker Kalesi'nin dip yaylalıklarında tok sesler çıkararak zozanlarda yayılmaya başladı.

"Sana söyledim, ulaşılmayacak yolda boşuna yürümeyelim diye. Şimdi bu çıplak tepelerde ne yapacağız?"

Komutan Bedro, arkadaşının bu hiddetli sorusuna yanıt vermeden bakışlarını önünde upuzun uzanan yaylalardan alarak, arkadaşının gözlerinin içine dikti. Yüzünü gerip kaşlarını çatarak, arkadaşı hafiften gözkapaklarını kısıp başını önüne eğinceye dek dik dik baktı ve sonra da köpürmeye başladı:

"Komutan ben miyim, sen misin? Burada durduksa bir bildiğimiz vardır. Bir daha işime karışırsan elini kolunu bağlar, içtima önüne çıkarırım. Hep sizin dikkatsizliğiniz yüzünden düşman yerimizi buluyor. Sonra da, 'Ne yapalım' diye ağlıyorsunuz. Bir daha olmasın! Şimdi git ve mangayı alarak şu tepeyi tut" diyerek, parmağıyla tam karşılarına düşen tepeyi işaret etti.

Komutanın işaret ettiği yere bakan gerilla, sesini kısarak görüşünü açıkladı:

"İyi ama orası çırılçıplak, bir tek taş bile yok!"

Komutan Bedro, arkadaşının bu itirazcılığına artık dayanamadı:

"Git, yoksa alırım ayağımın altına. Disiplinsiz herif!"

Manga komutanı gerilla, daha fazla yanıt vermedi. Klêşini elinde sıkıca kavrayarak oradan uzaklaşıp mangasına yönelirken içinden, "Bu Parti üslubu değil" diye bağırmak geliyor, ancak bir şeyler ağzını kenetlemişçesine bir türlü çözülemiyordu. Derken çok geçmeden mangasıyla birlikte çıplak tepecikte beliriverdi. Komutan Bedro, çömelmiş olduğu yerden tepeye çıktıklarını görünce yanındaki savaşçılara söylenmeye başladı:

"Bakın, kızıp bağırınca nasıl oluyor bu işler. İyilikten, yumuşak sözden anlamıyorsunuz. Haydi siz de gidin. Hepiniz gidin! Herkes bir tepeyi tutsun! Düşmanı yaklaştırmayın! Bugün, sizin gününüz. Haydi ne duruyorsunuz? Tepeleri tutup düşmana gününü gösterin!"

Komutan Bedro, bu son sözcükleri o kadar yüksek sesle söylemişti ki, sesinin kabalığına kendisi de şaşırdı. Birdenbire kesiliveren kurşun seslerinin yerini dolduran sessizlikte sesi, çın çın çınlamıştı. Bir müddet durup etrafa kulak kabarttı. Sonra, yanındakilere döndü:

"Sesler niye kesildi?"

Yanındaki manga komutanı eliyle yan tarafı işaret ederek cevapladı:

"Tepecilerimizin olduğu yerden kurye arkadaş geliyor. Yanıtı en iyi o verebilir."

Tüm başlar kurye gerillanın geldiği yöne dönmeye başladı. Az sonra ondört-onbeş yaşlarında incecik boylu bir gerilla, elinde sıkıca tuttuğu silahıyla yanlarına vardı. Henüz tüylenmemiş dolgun yanaklarını ve şakakları ter içinde kalmıştı. Varır varmaz soluk soluğa konuşmaya başladı:

"Üstümüze gelen düşmanı durdurduk. Öndeki çete ve askerleri devirdik. Komutan arkadaş 'Burada fazla çatışamayız' diyor. Düşmanın bu şaşkınlığından faydalanıp manevra yapmak gerektiğini söylüyor."

Komutan Bedro, kurye savaşçıya yanıt vermeden bakışlarını tepeci arkadaşlarının olduğu yere çevirdi, bir süre baktıktan sonra yana, ardından da geriye baktı ve getirip arkadaşının yüzünde durdurdu. Arkadaşı, başını hafiften öne eğdi ve komutanın emrini beklemeye başladı.

"O tepecilere söyle, korkuyorlarsa insinler, yerlerine başkalarını çıkarayım. Yok cesaretleri varsa devam etsinler. Hem çete öldüreceksin, hem asker öldüreceksin, hem de yerim iyi değil deyip manevra yapmayı isteyeceksin. Korkak herif..."

Daha konuşmasını tamamlamamışken, yanında duran uzun boylu, buğday tenli manga komutanı atıldı:

"İyi ama Bedro arkadaş burası çatışılacak yer değil. Kaldı ki arkadaşlar üç gündür tek lokma bir şey yememişler. Nasıl akşama dek aç, susuz, uykusuz bu çırılçıplak tepeciklerde çatışacaklar? Bu akıl işi değil."

"Sus" diye Bedro elini kaldırarak arkadaşına döndü. "Birlik komutanı yanınızdayken hiçbiriniz hiçbir şeyine itiraz etmiyordunuz. Komutan ben olunca nasıl da korkunuz açığa çıktı. Benim hayrıma pusudan kurtuldunuz. Yine çete ve asker öldürdük. Anlaşılan başarımı kıskanıyorsunuz. Hepiniz çatışacaksınız! Bu, askeri emirdir. Çatışmayanı vururum."

"Peki, eleştiri kabul etmiyor musun?"

"Ne eleştirisi? Eylem içinde eleştiri, tartışma olmaz. Düşmanla savaşılır. Haydi gidin!"

Manga komutanları ve savaşçılar daha fazla üstelemediler. Silahlarını sıkıca tutup çevredeki tepeciklere dağılmaya başladılar. Çok geçmeden de yeniden kurşun sesleri ortalığı doldurdu ve bir daha da kesilmedi.

Komutan Bedro, bulunduğu yerde çömelmiş, bir yandan sigarasını nefeslerken, diğer yandan kuryelerini tepelere gönderip haber alıyor ve tepelerden olumlu haberler geldikçe, daha bir bağırıp çağırarak emirler yağdırıyordu.

Nihayet gün, öğleye vardığında düşmana epey zayiat verdirilmiş, düşman, tepelerden püskürtülerek eteklerde beklетilmişti. Ancak bu çatışmalar sürerken, di-

ğer yandan, aylardır zozanlara yığdırılmış olan düşman güçleri hızla çatışma noktasına doğru dört bir yandan kaydırılıyor ve çatışma noktası çember üstüne çembere alınıyor, gerilla mevzilerinin zayıf noktalarından içeri sızılmaya çalışılıyordu.

Karşı tepelere konumlandırılmış düşman MG-3'leri habire takviye ediliyor ve gerilla mevzilerinin üstüne hadsiz hesapsız mermi sıkılarak etkinlik sağlanmaya uğraşılıyordu.

Gerillalar, çırılçıplak zozan tepeciklerinin doruklarında yüzükoyun uzandıkları çimenlerin üstünden, düşmanın bu yoğun ateşine ve üstüste saldırılarına karşı direnmeye ve düşmanı yaklaştırmamaya çabalarken; öte yandan yüzlerce şehidin kanıyla sulanmış kutsal vatan topraklarını, kendilerini yeniden ve yeniden yaratan partiyi, onları onurlu bir yaşamın sahibi kılan Başkanlarını ve yurtlarından, yuvalarından ettirilen mazlum halklarının kutsal davasını sloganlar eşliğinde anarak inançları daha bir pekişiyor, düşmana olan kinleri daha bir kabarıyor ve mevzilerinden kopup düşmanın üzerine birer şahin hışmıyla atılmak arzusuyla, tetiklere dokundukça dokunuyorlardı.

Derken güneş gelip Aker Kalesi'nin doruğuna dikildi. Şimdi gökyüzü daha bir açılmış, kat kat bulutlar seyrekleşerek kümelenivermiş ve açılan aklıklardan sızan gün ışınları Milê Mergê yaylalarını apaydınlık kılmıştı. Çok uzaklardan, Piro Dağı'nın doruklarından peşpeşe uçup gelen bir küme şahin, Aker Kalesi'nin en uç noktasına konmuş ve oradan aşağıya dimdik inen kayalıklardan derin vadiye doğru birkaç kez keskin uçuşlar yaptıktan sonra yeniden gelip Katoya Kurdê'nin bitimindeki zaptedilmez kalenin en doruk noktasına yerleşerek bakışlarını Milê Mergê'ye, oradan Masîro'ya, Texta Reş'e ve tüm zozanlara dikmiş, heybetlice durmaya başlamışlardı.

Komutan Bedro, bakışlarını Aker Kalesi'nin doruklarına uzatmış, dimdik yükselen kayalıkların göbeğinde döne döne uçuşan bir kuş sürüsünü bakışlarıyla izliyor, en dorukta dürbününe takılan şahinlerin sert pençeleriyle kaşılaşmalarını izlemenin heyecanını yaşıyordu ki, aniden çok yakınından gelen bir sesle irkildi. Bakışlarını sesin geldiği yana çevirdi, iyice yoğunlaştırdı. Hafif gri renkte bir tavşan, yeşil otların üzerine sinmiş, tir tir titriyor ve olduğu yerde çakılı duruyordu. İlkin buna bir anlam veremedi. Sonra tavşanın üzerine düşen koyu gölgeyi farkedince bakışlarını yukarı doğru çevirdi. Ancak daha gökyüzünde bir şey görmemişken, bu kez gerisinden gelen bir sesle yeniden irkildi. Bakışlarıyla sesin geldiği yönü taradı. Kıpırdayan otların üzerinde birkaç sürüngenin kendisine doğru sürünegeldiğini gör-

"Bu, bir anıdır; Kürdistan tarihinin
etle tırnak bileşiminde yaşanan

Şahinler uçuşurken Akêr zirvelerinde,
Sinerken tavşanlar otlak diplerine
yeniden ve yeniden tekrarlanan.
Ölürken dirilen,
Diriyken ölenin
öyküsünün anlatımıdır, bir kez daha.

Bir savaş ki Akêr Kalesi gibi yücelen
Her yanı uçurum, sarp ve keskince sertleşen
Doruklarında şahinleri güneşle kucaklaşan
Suları kan, bedenleri can, onurluca yaşanan
ve onursuzca satılan,
satıldıkça onursuzlaşan
Bir an, bir yaşam, bir parçası,
Eskimiş tarihin dip köşesinde;
titredi beden, titredi yürek, titredi inanç
çözüldü dokular, çözüldü dizler, çözüldü insanlık.
Unutuldu vatan, unutuldu bilinç, unutuldu tarih
ve patladı öd, yırtıldı bağ, dondu kan.

İşte böyle yazılageldi Texta Reş'in öyküsü
pazarlandı yiğit bedenler Milê Mêrgê alçaltılarında
Satıldı direniş kaleleri zozan tepeciklerinde
satıldı namus, satıldı şeref, satıldı onur
Kol gezer oldu ihanet, düşman kucağında.
Ve arkadan çevrildi mevziler peş peşe sinsice.

Ancak;
Ahdedilmişti bir kez yeniden yazılmaya tarih,
Çevrilmeye çarklar tersine, yıkılmaya tabular peşpeşe
Ahdedilmişti koparılmaya tırnaktan et
ve dirilmeye ölümde.
İşte böyle sıkıldı kurşunlar ihanete dirençle
Damla damla kutsar oldu kan,
vatan topraklarını kızılca
Koptu kıyamet yaşatırken ölümde insanlık onurunu,
Omuz omuza yürüyordu bedenler özgürlük ülkesine

Ve dikildi zozan doruklarınına isyan fidanları
Kızıllaştı körpecik otlar, çiçeklendi rengarenk
Dağ-taş şahlandı, onurlandı, kutsandı şahadetle
Kanat açtı bölük bölük şahinler irem bahçesine
Ve kızıl akar oldu Masîro, yana yana intikam alevleriyle."

dü. Bedenini hafif bir ürperti dalgası sardı. Peşinden soğuk soğuk terlemeye başladı. Bakışlarını hemen yöresine kaydırdı. Birdenbire yalnız başına kalmış olduğunu gördü. Karşıki tepelere baktı. Yeniden sağına, soluna, yöresine bakındı. Görünürde hiçbir şey yoktu; yalnız kendisine doğru gelen sürüngenler ve tepelerden dört bir yana yükselen kurşun sesleri...

Yavaşça dizleri üzerine kalktı. Bedeni titreyerek öne kapaklandı. Yeniden doğruldu. Elleri yavaş yavaş havaya kalkarken, solgun, kuru dudaklarının arasından titrek, ölgün bir ses çıkıverdi. Hemen Aker Kalesi'nin doruklarından keskin bir esinti, şahin hızıyla inerek bu birkaç sözcüğü önüne katıp sürükledi, Girê Nêriyan kayalıklarına vura vura darmadağın edip bıraktı. Güneş, hemen birkaç bulut kümesini önüne çekip ışınlarını iyice gizledi, ortalığı bir matlığın içine gömdü. Herekol'dan, Piro'dan, Kör Kandil'den, Kela Memê'den, Girê Ezmanan'dan, Mamê Mus'tan bulut kümeleri kucak kucağa akın ederek güneşin önünde yığıldıkça yığılmaya başladı. Masiro, birdenbire yerinde çakılırcasına durgunlaşıverdi ve yeniden solgun, kuru dudakların arasından ölgün, titrek bir ses, sürüngenlere doğru yakarmaya başladı...

Birkaç damla yaş, gökyüzünden zozanlara damladı; kızgın gerilla namlularının üzerine düşüp hemen kuruyuverdi. Gerillalar, tetiklere daha bir dokunuvermeye başladılar. Peş peşe şakıyan gerilla namlularından ince, yumuşak bir ezgi zozan otlarını yalaya yalaya Masiro'ya doğru yankılanmaya başladı.

* * *

Çatışma dışında kalmış olan diğer gerilla takımı, akşam karanlığı çöktüğünde konaklamış olduğu noktadan ayrıldı. Masiro'yu geçtikten sonra yönünü Girê Ezmanan'a çevirerek yürüyüşe geçti. Gerillalar, günboyu süren çatışmayı uzaktan duymuş, ancak ne yardım etmeye, ne sonucunu öğrenmeye güçleri olmadığından, akşamı bekleyip düşman çemberinin dışına doğru yürümeyi hedeflemişlerdi. Gerillaların komutanı, çatışmalarla dolu üç günlük açlığın ardından grubun fazla hareket edemeyeceğini düşünüyor ve en ufak bir çatışmayı dahi yaşama durumlarında, kayıp verebilecekleriinden endişeleniyordu.

Gerillacılık tecrübelerine dayanarak yaptığı değerlendirmelerde böylesi yorgunluk ve açlıkla girilen çatışmalarda, mevzilerde kurşun patlamasıyla birlikte bir rehavetin çöktüğünü göz önüne getiriyor ve ne pahasına olursa olsun, savaşçılarına bir şeyler yedirerek yeniden güç toplamaları gerekliliği üzerinde düşüncesini yoğunlaştırıyordu. Tüm savaşçı ve komutanların bilgisine başvurmuş, ancak hepsi de birkaç saatlik mesafede bile herhangi bir erzak deposunun varlığından haberdar olmadıklarını belirtmişlerdi.

Gerilla grubu, çok ağır ve sessizce yol alırken iyice yoğunlaşan düşüncesi, birdenbire belleğinde bir şimşek gibi çakıverdi. Hemen olduğu yerde durdu. Öncüleri yanına çağırdı ve grubun yönünü Girê Nêriyan'a çevirmelerini söyledi. Grubun canlılığını artırmak için de düşüncesini arkadaşlarına aktardı.

Gerilla birliği, çok geçmeden Girê Nêriyan'da belirtilen noktaya ulaştı. Gerilla komutanı, hafızasını zorlayarak iki yıl önceki bir konaklama esnasında beraberlerinde getirip gömmüş oldukları bir miktar öğütülmemiş buğdayı, gömmüş olduğu yerden bulup çıkardı. Hemen kuytu bir köşede ateş yakılıp üzerine tencere konuldu. Buğday taneleri bir miktar yağla iyice kızartıldı, tuzlandı ve her gerillaya birer avuç dolusu dağıtılarak yeniden yola devam edildi. Gerillalar, kızartılmış bağday tanelerini atıştıra atıştıra Girê Nêriyan'ı Qutnus suyu boyunca dolanarak Kato'nun eteklerinden Girê Ezmanan'a doğru yöneldiler. Kavrulmuş buğday taneleri, gerillaların midesine indikçe, takatları artıyor ve artan takatları, ayaklarına güç katarak daha hızlı yürümelerini sağlıyordu. Gerilla komutanı, ne pahasına olursa olsun düşman çemberinin dışına çıkmaları gerektiğini biliyor ve grubun bir önünde, bir arkasında yürüyerek yoldaşlarını daha hızlı yürümeye sevkedici çabada bulunuyordu. Ancak düşman, hazırlıklarını aylardır yapmış olduğundan, çember üstüne çember atmış ve daireyi genişletebildiği kadar geniş tutmuştu.

Nihayet gerilla birimi Mêrga Zer'in güneyinden geçerek Pertavîn köyünün aşağılarından, Girê Ezmanan dağının doruğuna ulaştığında şafak sökmek üzereydi.

Girê Ezmanan, adına layık bir yücelikte göğe hadsiz hesapsız yükselen sarp kayalıklardan oluşmakla beraber, dağın yukarılarına doğru, iğne diksen gözükecek tarzda bir düzlük arzediyor ve zirvesi yeniden sarp, çetrefilli kayalıklarla örülüyordu. İşte gerillalar, eteklerden yukarı tırmanırken, ortalık iyice aydınlanıvermiş ve yamaçlar seçilmeye başlamıştı ki, tam karşılarındaki yamaçtan bir düşman kolunun hızla zirveye tırmanmakta olduğunu gördüler. Gerillalar, düşmanın bu hızlı hareket edişinden, onları görmüş olduğunu ve zirveyi tutarak imha etmeyi hedeflediğini sezinlemekte gecikmediler ve hemen ağır otomatik silahlı gerillalar grubun önüne fırlayarak düşman askerlerine paralel bir şekilde dağın zirvesine doğru koşmaya başladılar.

Gerillaların ani harekete geçişini gören düşman güçleri de görülmüş olduklarını anlayıp onlardan önce zirveyi tutma çabasıyla adımlarını daha da hızlandırdılar. Ancak düşman askerleri ne kadar hızlı davranırlarsa davransınlar, yabancısı oldukları bu sarp, keskin kayalıklı, sert ve uçurumlu dağlarda, bu toprakların evladı olan gerillalar kadar rahat hareket edemiyor ve onlar kadar hızlı, onlar kadar çevik tırmanamıyorlardı. Böylelikle kayalıkların bitip yumurta büyüklüğünde bir engebenin bile olmadığı düzlüğün başlangıcı olan noktaya düşman askelerinden önce varan gerilla, önündeki düzlüğü aşamayacağının bilincinde olarak hemen elindeki Afarof'u ayaklarının üzerine oturtup, tırmanmakta olan düşman askerlerinin üzerine konuşturdu. Düşman güçleri, olduğu yerde çakılıp kalarak ileriye tek adım atamadan mevzilenmek durumunda kaldılar. Böylece, düzlüğün bitimi olan dağ zirvesindeki kayalıklar boş kalarak, çatışma dağın orta yerinde başladı. Gerillalar hemen gerilerindeki yamaca bir grup çıkararak orayı emniyete alıp, düşmanın geriden kuşatması karşısında tedbir aldılar.

Gerillaları kıstırmayı hedefleyen düşman, var gücünü bu kez Girê Ezmanan'a aktarmaya başladı. Ancak çok geniş atmış olduğu çemberin en dış noktası olduğundan güçlerinin iç kesimlerden gelmesi epey süreyi aldı ve gerillaların isabetli atışları sonucu helikopter ile güç indirimini de başaramayınca arzuladığı bir kıstırma harekatını gerçekleştiremedi. Hakimiyetleri gerillalar ile aynı yükseklikte olduğundan, etkili atışlarda bulunamadılar. Yan vadiciklerden tırmandırmaya çalıştıkları asker ve çetelerin, üstte konumlanan gerillaların yoğun ateşi karşısında bir türlü adım atamamaları yüzünden, acizliklerini top atışlarıyla örtmeye başladılar. Ve yoğun top atışları, Girê Ezmanan kayalıklarını döverken, gerilla grubunun direnişi bir şahadetle doruklanıyor, çok uzaklarda Herekol dağının eteklerinde, Çemê Karê'de bir başka gerilla birliği, sabahtan beri konumlanmış olduğu kayalıkların arasından, şahadetlerin intikam hırsıyla tetiklere dokunuyor ve kayalıklarda parçalnıp alevler içinde yanan içi rütbeli dolu düşman araçlarının üzerine birer şahin çevikliğiyle atılarak kana kan, cana can almanın onurlu kavga bayrağını yüceltiyordu...

Şervan

Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi şehitlerinin anıları zafer andımızdır!

Adı soyadı: **M. Ali İKE**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri: **Şirnex-Bacrit köyü**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin silahlı direniş temelinde yaygınlaşıp kökleştiği alanlarımızın başında gelen Şirnex'in Bacrit köyü erkenden mücadeleye açılan ve ARGK'ye sayısız savaşçı veren direnişçi köylerimizden biridir. Köyün geleneksel direnişçiliğini, yurtseverlik ve Kürtlük özünü kendisinde somutlaştıran **Ramazan** yoldaş, böyle bir çevrede yetişmiş ve direniş saflarına erkenden katılmıştır. Özlü kişiliği ve ateşli yurtseverliğiyle kısa sürede kendisini geliştirip yetkinleştiren **Ramazan** yoldaş, önce manga komutan yardımcısı, daha sonra ise manga komutanlığına getirilmiştir. Yaşadığı süre içerisinde kendisine verilen her türlü görevi üstün bir sorumluluk anlayışıyla yerine getiren ve geleceğin güçlü bir komutanı olduğunu kanıtlayan bu yoldaşımız, kutsal vatan topraklarını koruma savaşımındayken, 27 Temmuz 1990 günü Çiyeyê Kurdê-Aker Kalesi'nde düşmanla girilen bir çarpışmada kahramanca direniş sergilemiş ve son mermisine kadar savaşarak şahadete ulaşmıştır.

Adı soyadı: **Gülperi KAPLAN**
Kod adı: **Saadet**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Mijin, 1973**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Qilaban(Uludere) alanında mücadeleye ilk katılan, bu alanda kadın kitlesinin mücadeleye katılımının da önünü açan **Saadet** yoldaş, 1987 yılında parti saflarına katılır. Daha önce de bir milis olarak aktif yardım ve destekleri vardı. ARGK saflarında bir gerilla olarak Kaşuri-Çel-(Çukurca) alanlarında faaliyet yürüttü, kitlelerle kaynaşma ve propaganda alanındaki ustalığıyla mücadeleye önemli destek sundu. En son bağımsız kadın birliklerinde takım komutanı olarak görev sürdürdü. **Saadet** yoldaş, tertemiz kişiliği ve derin yurtseverliği ile Kürdistan kadınının ordu saflarında seçkin bir örneğini teşkil etti. **Saadet** yoldaşın pratiği

aynı zamanda önü açıldığında Kürt kadınının nasıl rahatlıkla komutanlığa bile yükselebileceğini gösterdi. Savaş ve yaşam coşkusuyla dopdolu olan **Saadet** yoldaş, 27 Temmuz 1990'da Aker Kalesi'nde düşmanla girilen çatışmada şehit oldu.

Kod adı: **Rauf**
Doğum yeri: **Güney-Batı Kürdistan**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Aslen Güney Kürdistanlı olan **Rauf** yoldaş, partimiz ile bulunduğu alanda tanıştıktan sonra 1989 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitti. Burada gördüğü eğitimden sonra, aynı yıl bir grup yoldaşı ile birlikte Kuzey-Batı Kürdistan'a geçiş yaptı. 27 Temmuz 1990 günü Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi'nde 16 yoldaşı ile birlikte şehit düştü.

Kod adı: **Agit**
Doğum yeri: **Qilaban-Mijin köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Agit yoldaş Qilaban'ın Mijin köyünde dünyaya geldi. Mücadelemizin bu alanda gelişip güçlenmesiyle birlikte ARGK saflarına katılıp, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yer aldı. 1989 yılında mücadele saflarına katılan **Agit** yoldaş, cesareti, fedakarlığı, atikliği ve canlılığıyla yoldaşlarına örnek olmasını bilen bir arkadaştı. 27 Temmuz'da Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi'nde düşman ile girilen çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Kod adı: **Ferhan**
Doğum yeri: **Qilaban-Ziravik köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Ferhan yoldaş, mücadelemizin en fazla gelişim gösterdiği Qilaban alanında

ARGK saflarına katılmıştır. 1989 yılından itibaren mücadelenin ön cephesinde savaşan **Ferhan** yoldaş, 27 Temmuz

1990 tarihinde Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi'nde düşmanla girilen çatışmada şahadete ulaşmıştır.

Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri: **Qilaban-Nervêh köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Ferhat yoldaş da diğer yoldaşları gibi mücadelemizin gelişip güçlendiği Qilaban alanında saflara katıldı. 1989 yılında mücadeleye katılan **Ferhat** yoldaş, yoldaşlara güçlü bağlılık özellikleriyle örnek bir arkadaş olmasını bilmiştir. 27 Temmuz 1990'da Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi çatışmasında şehit düşmüştür.

Kod adı: **Dilsoz**
Doğum yeri **Çolamerg, Merkez köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

1989 yılında mücadeleye katılan **Dilsoz** yoldaş, Çolamerg(Hakkari)'in merkez köylerindendir. Botan 4. Bölgede mücadele yürüttü. Mücadele yaşamı boyunca atak, girişken ve fedakar özellikleriyle sürekli yoldaşlarının takdirini kazandı. 27 Temmuz 1990 tarihinde Aker Kalesi direnişinde şehit düştü.

Adı soyadı: **Leyla ÖZGÜL**
Kod adı: **Jiyan**
Doğum yeri: **Girgê Amo, Serê Biyê köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Leyla yoldaş, 1989 yılında Girgê Amo(Silopi) alanında mücadelemize katıldı. **Leyla** yoldaş, mücadelemizin en fazla gelişip güçlendiği bu alanda önce sempati duymuş, daha sonra da bizzat ARGK saflarında yerini almaya karar vermiştir. Nitekim bu kararını gerçekleştirdikten sonra, bunu hem kendisi ve hem de ülkesi Kürdistan'ın kurtuluşu için bir ön adım bilip mümkün olduğu kadar yararlı olmaya, devrimin yükünü omuzlamaya çalıştı. 27 Temmuz 1990'da Aker Kalesi'nde düşmanla girilen çatışmada şahadet mertebesine ulaştı.

Kod adı: **Xıdır**
Doğum yeri: **Güney Kürdistan**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Güney Kürdistan alanında mücadelemizle tanışan **Xıdır** yoldaş, 1989 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitim gördükten sonra aynı yıl ülke mücadelesine katılır. **Xıdır** yoldaş da Aker Kalesi'nde çıkan çatışmada diğer yoldaşlarıyla beraber direnerek şehit düşer.

Kod adı: **Rüstem**
Doğum yeri: **Güney-Batı Kürdistan**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Aslen Güney-Batı Kürdistanlı olan **Rüstem** yoldaş, 1989 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'nden mezun olup ülke pratiğine katıldı. 27 Temmuz 1990 tarihinde Aker Kalesi çatışmasında şahadete ulaştı.

Adı soyadı: **Ahmet GÜLDÜRÜ**
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve yılı: **Şax-Muxik köyü, 1968**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Ahmet yoldaş, Şax(Çatak)'ın Muxik köyünde 1968 yılında dünyaya geldi. Aslen Alan aşiretinden olan **Ahmet** yoldaş, ARGK birliklerinin Şax alanına girmesiyle birlikte mücadelemize sempati duymuş ve daha fazla zaman kaybetmeden 1989 tarihinde mücadele saflarında yerini almıştır. 27 Temmuz Aker Kalesi direnişinde şahadete ulaşmıştır.

Kod adı: **Aydın**
Doğum yeri: **Şax**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Şax(Çatak) Êzdinan aşiretine mensup olan **Aydın** yoldaş, 1989 tarihinde ARGK saflarına katıldı. Temmuz 1990 Aker Kalesi çatışmasında şehit düştü.

Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri: **Şirnex**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Şirnex(Şırnak)li olan **Mahsum** yoldaş, ARGK saflarına 1989 yılında katıldı. Geldiği Gabar alanında birçok çatışmada yer alan **Mahsum** yoldaş, daha sonra 4. Bölge faaliyetlerine katıldı. 27 Temmuz'da Aker Kalesi'nde şehit düştü.

1990 tarihinde mücadele saflarına katılan **Gabar (Hacı)** yoldaş, Berwarî(Pervarî)'nin Aker köyünde doğup büyür. 1990 yılında ARGK saflarına katılır. **Gabar** yoldaş, Aker Kalesi direnişinde şehit düşer.

Zeki yoldaş, Wan(Van)'ın Ebex(Özalp) ilçesindendir. Mücadelemizin Wan alanında gelişmesiyle birlikte sempati duyar ve 1990 tarihinde ARGK saflarına katılır. Olgun, ağırbaşlı ve fedakarlığıyla yoldaşları arasında yer edinen **Zeki** yoldaş, 27 Temmuz 1990'da Aker Kalesi direnişinde kahramanlık destanı yaratarak şehit düşer.

Adı soyadı: **Mehmet OKÇU**
Kod adı: **Bişar**
Doğum yeri: **Gridax-Bazid, 1954**
Katılış tarihi: **1977**
Şahadet tarihi: **Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi, 27 Temmuz 1990**

Bişar yoldaş, 1954 yılında Gridax-(Ağrı)'ın Bazid(Doğubeyazıt) ilçesinde bir işçi ailesinin çocuğu olarak günyaya gelir. İlk ve ortaokulu Bazid'de okuyan **Bişar** yoldaş, 1971'de yatılı öğretmen okulunu kazanır. 1973 yılında mezun olan **Bişar** yoldaş, aynı yıl üniversite sınavlarını kazanarak ODTÜ'sini kazanır.

Devrimci olmadan önce geçimini, özellikle okul tatillerinde çekirdek, nohut satarak, garsonluk ve ayakkabı boyacılığı yaparak; büyüdüğünde ise tırpan vurma, hamallık, ot ve tezek satışı, inşaat işçiliği yaparak sağlar. Öğretmen okulunu bitirdikten sonra Erzirom'un Xinûs ilçesinde bir yıl öğretmenlik yapar.

Devrimciliğe 1968-70 yıllarında ortaokulda okurken ilgi duyar, yürüyüş, gösteri ve tartışmalara katılır. Üniversite yıllarında iken partiyle tanışır.

1977'de bir faşistin partimizce cezalandırılması ardından tutuklanan **Bişar** yoldaş, 1983'e kadar çeşitli cezaevlerinde kalır. Bırakıldıktan sonra askerliğe alınan **Bişar** yoldaş, 1988'de mücadele saflarına katılır. Akademi'de siyasi ve askeri eğitim gördükten sonra, 1989'un Temmuz'unda Botan Eyaleti'ne görevli olarak gider. Bu alan çalışmalarında komutanlık düzeyinde yer alan **Bişar** yoldaş, Serhed Eyalet sorumluluğu sırasında Çiyayê Kurdê-Aker Kalesi'nde şehit düşer.

Kamuran yoldaş ölümsüzdür

Adı soyadı: **Cemalettin AKSOY**
Kod adı: **Kamuran**
Doğum yeri ve yılı: **Mêrdin-Hezex, 1976**
Katılış tarihi: **12 Temmuz 1990**
Şehit düştüğü yer ve tarih: **Çelê-Hirkaş köyü, 31 Mayıs 1991**

Kamuran (Cemalettin AKSOY) yoldaş, 1976 yılında Mêrdin(Mardin)-Hezex(İdil) ilçesine bağlı Hendek köyünde orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokul öğrenimine 1982 yılında başlar, 1987 yılında mezun olur. Bulunduğu çevre ve özellikle ailesinde var olan güçlü ulusal duygu ve üstün özellikler kendi şahsında tüm canlılığıyla ve netliğiyle görülüyordu. Bu temelde 12 Temmuz 1990'da gönüllü olarak saflara katılmıştır. O partiye katıldığı günden şahadete ulaştığı güne kadar ikirciksiz ve kararlıydı. Muazzam öğrenme azmi ve mükemmel yazım yeteneğine sahipti. O'nun tüm çabası partinin militan kişiliğine ulaşmaktı. Bu nedenle de eğitim devrelerinde kendisine oldukça yükleniyor, muazzam katılım sağlıyordu.

Her şehidimizin anısını yaşatırken, gerçekten ne denli yaman savaşçı ve kahramanlar olduklarını tam ifade edemediğimizi de belirtmek gerekir. Bu nedenle de **Kamuran Gabarê** yoldaşın gerçek cevherini kendisinin not defterinden alıntı yapmadan ifade edemeyeceğiz. ***"Kamuran Gabarê 12 Temmuz 1990 günü partiye katılmıştır. Bir ay Mêrdin bölgesinde, bir ay Gabar'da ve bir ay da Cûdî bölgesinde görev yaptı. Kamuran Gabarê şimdi Kürdistan dağlarında bir savaşçıdır"*** diye yazıyordu kendi pratiğine ilişkin. Değerli yoldaşımız bir süre Qilaban(Uludere)'da faaliyet yürüttükten sonra Çelî(Çukurca) alanına 1990 yılının son aylarında geldi, burada 1991 baharına kadar eğitim devrelerine katıldı, yüksek başarı gösterdi. Pratik faaliyetlere atılmada ısrarlı olur. Bu ısrar ve istemi üzerine pratik faaliyetlere gönderilir, 29 Mayıs 1991 günü takım arkadaşlarıyla birlikte yol yürürken düşmanın döşediği mayına basar ve ağır yaralanır. Kendisini taşıyan arkadaşların sırtında marşlar ve türküler söyleyip moral kaynağı olur; direnme ruhu, cesaret ve kararlılığın seçkin bir örneğini kendi şahsında ispatlar. Kendisi ağır yara aldığı halde sürekli arkadaşlarının durumunu sorar, yaptığı şakalarla onlara moral vermeye çalışır. ***"Berxwedan jiyane"***, ***"Bijî Serok APO"*** sloganlarını atarak militanca tutumunu ortaya koyarken, ***"Lêxin gêrilla Lêxin"*** türküsüyle de yoldaşlarından beklentilerini dile getirir. O, daima gülen yüzü ile savaş arkadaşlarının derin sevgisini kazanır, kalplerimizde sökülmemecesine yer edinir.

Kamuran yoldaş, 31 Mayıs 1991 günü öğlen saatlerinde mayın patlaması sonucu kurtulamayarak kahraman şehitler kervanına katılır.

– Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Ubeyt yoldaş

Adı soyadı: **Ubeyt ÖKDEM**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri: **1 Ocak 1970**
Katılış tarihi: **Temmuz 1988**
Şahadet tarihi: **Kêrê Dağı, 27 Şubat 1990**

1988 yılında gönüllü olarak ARGK saflarına katılan **Ubeyt** yoldaş, 1989 yazında Orta Eyalet'te faaliyetlerine devam etmiş, bir süre sonra Botan Eyaleti'ne yeniden dönerek Gabar birliğine katılmıştır. Zamanla Gabar birliği yönetiminde yer alan **Ubeyt** yoldaş, 27 Şubat 1990 tarihinde Kêrê Dağı'nda çıkan çarpışmada düşmana karşı kahramanca savaşarak 7 yoldaşıyla birlikte şehit düşmüştür.

Mustafa yoldaş

Adı soyadı: **Mustafa ...**
Doğum yeri: **Şax-Toranos**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **27 Temmuz 1990**

Şax(Çatak)'ın Toranos köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Mustafa** yoldaş, mücadelemizle tanışmadan önce aşiret kavgalarında yer aldığından belli bir süre tutuklanır. Tutuklu bulunduğu süre içinde düşmanı çok yakından tanıyan **Mustafa** yoldaş, 1988 yılında alanda faaliyet yürüten gerilla birimiyle tanışır ve bundan sonra yaşamında yeni bir dönem açılır. Gerilla birliğiyle ilişki halinde 1989 yılında bizzat ARGK saflarına katılıncaya kadar milislik yapar, gerillanın lojistik sorununun çözümüne yardımcı olur.

Mustafa yoldaş, 1989 yılında gerillaya katıldığı zaman en dikkat çekici özelliği saygı uyandıran soğukkanlılığı, cesareti ve savaşkanlığıdır. Birçok çarpışma ve eylemde yer alır. En son 27 Temmuz 1990 günü sömürgeci ordu birlikleri ve beraberlerindeki çetelerle çıkan çarpışmada kahramanca savaşır. Ancak yanında şehit düşen yoldaşlarının silahını düşmana kaptırmamak için mevzisinden ayrıldığı bir sırada isabet eden bir düşman kurşunuyla şehit düşer.

İlyas yoldaş

Adı soyadı: **İlyas YILDIRIM**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri: **Mêrdin-Cibiltinê**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **4 Eylül 1990**

Ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışmadan önce kendi köyü olan Cibiltinê-(Yolindi) köyünde ailesinin geçimine katkıda bulunan **İlyas** yoldaş, zaman zaman metropol kentlerine de giderek çalışmak zorunda kaldı. **İlyas** yoldaşın yurtsever olan aile çevresinde savaşçı ve savaş esirleri de bulunmaktadır. Sürekli olarak ilişkide bulunduğu gerilla birliğinden de çok etkilenir. 1989 yılında fiilen ARGK saflarına katılıncaya kadar milislik yapar, kendisine verilen her görevi yerine getirir. Yaklaşık bir yıllık gerilla yaşamı süresince de yoldaşları ve kitleler tarafından saygı duyulan ve sevilen bir gerilla olmasını bilen **İlyas** yoldaş, 4 Eylül 1990 tarihinde çıkan bir çarpışmada şehit düştü.

Abdullah yoldaş

Adı soyadı: **Abdullah ...**
Doğum yeri: **Şirnex-Hevlêr**
Katılış tarihi: **Ekim 1989**
Şahadet tarihi: **Mayıs 1990**

Ekim 1990'da ARGK saflarına katılan **Abdullah** yoldaş, kısa süreli bir eğitimden sonra Qilaban(Uludere) alanında faaliyetlere katıldı. Oldukça yurtsever, fedakar ve mücadeleye bağlıydı. En büyük isteği iyi bir komutan olmaktı, bu yüzden askeri ve siyasi eğitimine büyük önem vererek kendisini geliştirme çabası içindeydi. Yoldaşlarıyla uyumluydu. En zor görevleri başarmak için büyük bir çaba içindeydi. Konuşmaları sırasında sık sık *"Partimizin bu kadar iyi olduğunu bilseydim, evdeyken bile düşmana birçok darbe vurma imkanı vardı, bunu yapabilirdim"* diyerek, düşmana karşı ne kadar kinli ve gecikmiş olduğunu vurguluyordu.

Gözlerinde ve yüreğinde her zaman için düşmana karşı intikam parıltısı vardı. O, sömürgeciliğe karşı savaşmanın coşku ve azmini sürekli yaşadı. Bir görev esnasında üzerindeki el bombasının piminin kırılmasıyla patlaması sonucu Mayıs 1990'da şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşti.

Haki ve Mahmut yoldaşlar görevlerinin sadık takipçileri olarak aramızdan ayrıldılar

Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve yılı: **Güney Kürdistan**
Katılış tarihi: **Şubat 1989**
Şahadet tarihi: **18 Kasım 1990**

Şubat 1989'da Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **Haki** yoldaş, burada gördüğü askeri ve siyasi eğitim sonucu yetkinleşerek Eylül 1990'da faaliyet yürütmek üzere Botan Eyaleti'ne gelir. Botan Eyaleti II. Bölge Qilaban(Uludere) alanında faaliyetlere katılan **Haki** yoldaş, takım yönetiminde yer alır. Fedakar, atik ve cesur bir kişiliğe sahip olan **Haki** yoldaş, üstlendiği bir görevi sonuna kadar yerine getirmek için girdiği büyük çabalarla da tanınırdı. Yoldaşlık ilişkilerinde olgun, alçakgönüllüdür, bireysel değil kolektiftir. Verilen görevlere itiraz etmeyen, tam tersine yerine getirmek için elinden geleni sonuna kadar yapan **Haki** yoldaş, kısa mücadele yaşamı boyunca birçok eylemde yer almış, düşmanla girilen birçok çarpışmaya katılmıştır. Eylemler sırasındaki cesareti ve soğukkanlılığıyla yoldaşları arasında büyük bir moral ve güç kaynağı olmuş ve örnek alınmıştır. **Mahmut BEDÜK** yoldaşla birlikte düşman konvoylarının gelip geçtiği bir yol güzergahına mayın döşerken kaza sonucu şehit düştü.

Adı soyadı: **Mahmut BEDÜK**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban/Nerveh, 1958**
Katılış tarihi: **1984-90 arası milislik, daha sonra gerilla**
Şahadet tarihi: **18 Kasım 1990**

Mahmut yoldaş, daha 1982'lerde partimizin ülkeye yeniden dönüşü başlattığı bir dönemde Güney Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır ve sempati duyar. 15 Ağustos Atılımı'nın ardından mücadelemizin hızla gelişimine karşı düşmanın "Köy koruculuğu" uygulamasına başlaması ve özellikle Botan'da bu politikayı hayata geçirmeye çalışması karşısında tüm baskı ve işkencelere rağmen kendisi köy korucusu olmadığı gibi, aile-akraba çevresinin de düşmanın oyununa gelmemesi için büyük çaba harcar ve başarılı olur.

Oldukça yoksul olan ve 5 çocuğu

bulunan **Mahmut** yoldaş, derin yurtseverlik duygularıyla mücadeleye sarılır ve birçok kez gözaltına alınıp tutuklanmasına, korkunç işkencelerden geçirilmesine rağmen, sonuna kadar direnerek düşmana taviz vermez. Tam tersine, içinde bulunduğu son derece ağır koşullara rağmen, bir yandan ailesinin geçimini sağlamaya, diğer yandan da mücadeleye destek olmaya çalışır. Çok güçlü bir örgütleyicidir, bulunduğu alanda 40 dolayında genç savaşçıyı ARGK saflarına kazandırır. Gerillayla birlikte gerçekleştirdikleri eylemler sonucunda alandaki çeteciliğin parçalanmasında büyük rol oynar.

Mahmut yoldaşın şahsında yoksul Kürt köylüsünün direnişçi karakterini görmek mümkündür. Son derece fedakar, cesur ve mücadeleye bağlı olan **Mahmut** yoldaş, çevre köylerde en çok sevilen, saygı duyulan değerli bir ulusal kurtuluşçuydu. O, kendisinin, ailesinin ve halkının kurtuluşunu ulusal kurtuluşta gören, inanan ve bunun için tüm gücünü seferber eden büyük bir emekçiydi aynı zamanda. Partiyle ilk ilişki kurduğu andan şehit düştüğü ana kadar yapabileceklerinin en iyisini yapma çabasını gösterdi ve bunu başardı. Bir halk milisi komutanı olan **Mahmut** yoldaş, 1990 baharında iyice deşifre olup da faaliyet yürütemez duruma gelince doğrudan ARGK saflarına katıldı. En son **Haki** yoldaşla birlikte mayın döşerken bir kaza sonucu şehit düştü.

Haki ve **Mahmut** yoldaşların anılarını mücadeleyi zaferle taçlandırarak yaşatacağız.

Selim yoldaş mücadelemizde yaşıyor!

Adı soyadı: **Selim ÇEVİK**
Kod adı: **Şevket**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Avyan, 1966**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet yeri: **Bestler**

Askerlik Yasası'yla ARGK saflarına katılan **Şevket** yoldaş, kısa sürede kendisinin ve savaş gerçekliğimizin bilincine vararak birçok baskın, pusu vd. eylemlerde yer aldı. Halka, mücadeleye ve partiye bağlılığı hızla gelişen **Şevket** yoldaş, uyumlu ve disiplinli ilişkileri ve çalışmasıyla içinde bulunduğu arkadaş grubunun güçlenmesine yardımcı oldu.

Bestler'de bir düşman operasyonu esnasında nöbet tuttuğu sırada, arkadaşlarını korumak ve kurtulmalarını sağlamak amacıyla düşmanla girdiği çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Şevket yoldaşın cesareti ve fedakarlığı bize bir devrimcinin gerektiğinde ne kadar cesur ve fedakar olması gerektiğini göstermektedir. Bize düşen, **Şevket** yoldaşın cesareti ve fedakarlığını yaşamın her alanında göstererek, sömürgeci-faşist düşmanı ülke topraklarımızdan kovmak ve özlemini duyduğu ve uğruna şehit düştüğü bağımsız, özgür bir Kürdistan'ı yaratmaktır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

İhsan yoldaş

Adı soyadı: **İhsan KAPLAN**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri: **Qilaban-Mijin**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Fereşîn-Serhêşin, Haziran 1990**

Kürt yurtseverliğinin en belirgin olduğu alanlardan biri olan Botan Eyaletimizin Qilaban(Uludere)-Mijin köyünde dünyaya gelen **Mazlum** yoldaş, düşmanın kurum ve kuruluşlarıyla Kürdistan'ı işgal etmesine geçmişten beri tepki duyan ve sürekli savaşan bir çevrede büyür. Yurtseverliğin en soylusunun ve düşmana karşı kinin en üst düzeyde yaşandığı bu alanda hem köy işleriyle uğraşır ve hem de okula gider. 1988-89 yıllarında ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanda sistemli bir kabarış dönemine girmesiyle birlikte kalabalık bir genç arkadaş grubuyla mücadele saflarına gönüllü olarak katılır. Sevecen, saygılı ve yoldaşlarına karşı olgun yaklaşımları yanında fedakar, cesaretli, atılgan, kolektif çalışmayı kendine temel alan kişiliğiyle yoldaşlarının ve komutanlarının yüksek ilgi ve sevgisini kazanır.

Gördüğü eğitimlerle parti kişiliğine ulaşmayı hedef alan **Mazlum** yoldaş, kısa bir süre sonra manga komutanlığına getirilir. Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitim gördükten sonra 2. Bölge Anabirliği'nde bir takımda manga komutanlığı göreviyle pratiğe yönelir. Bestler, Şax(Çatak) ve Fereşin mıntıkalarında faaliyetlere katılır. Fereşin mıntıkasında 17 düşman askeri ve bir asteğmenin öldürüldüğü, 3 adet G-3 silahı, 1 tabanca ve dökümanların ele geçirildiği bir eylemde **Mazlum** yoldaş, **Hayri** yoldaşla birlikte aldıkları ağır yaralar sonucu kurtarılamayarak şahadete ulaştılar.

Anıları mücadelemizde yaşayacak!

Têkoşer yoldaş

Adı soyadı: **Sabri ARPA**
Kod adı: **Têkoşer**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Serê Dehlê, 1976**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Bestler, 3 Mayıs 1990**

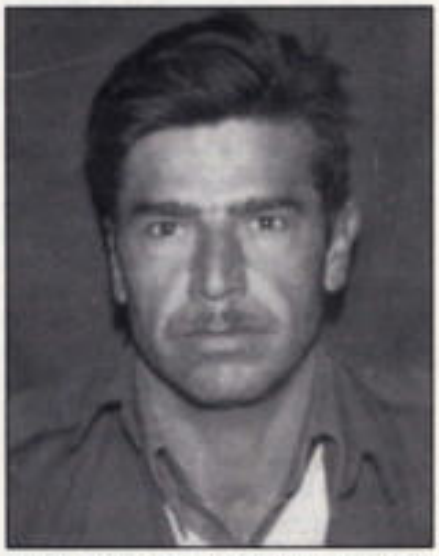
Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan **Têkoşer** yoldaş, 1989 yılı yaz sonunda Şirnex'e bağlı Serê Dehlê köyünden askeri yasa ile Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK saflarına alınır. Ve tez zamanda yoldaşlarıyla kaynaşıp bütünleşerek gelişme gösterir.

Cüdi birliğine katılan **Têkoşer** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak, fedakarlığı ve çalışkanlığıyla katıldığı birçok eğitim çalışmasından iyi yararlanarak aktif bir savaşçı konumuna yükselir. Cüdi-Bestler ve Qilaban(Uludere) mıntıkalarında faaliyetlere katılır. Ülkesine ve halkına olan bağlılığını partiye gün geçtikçe derin bağlılıkla sergileyen **Têkoşer** yoldaş, düşmana karşı olan kinini de eylemlerdeki yüksek moraliyle sergilemiş ve tüm arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanmasını bilmiştir.

Şirnex'in Bestler mıntıkasına yönelmeden önce, 1989 kışı boyunca Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde kendini çok daha güçlendirerek pratiğe iyice hazırlanmıştır. Aldığı siyasi ve askeri eğitimle bu alanda faaliyetlere katılmıştır. 3 Mayıs 1990'da Bestler'in Besta Bikê mıntıkasında yüzlerce düşman askeri ve çetelerinin azgınca saldırısına karşı verilen savaşımda 16 yoldaşıyla birlikte şahadet mertebesine yükselen **Têkoşer** yoldaş, ordumuz saflarında sürekli canlılığın, yüksek moral, çalışkanlık ve yurtseverliğin anımsatıcısı olarak anılacak ve düşmana sıkılan her kurşunda intikamı binlerce kez alınacaktır.

Halk milisinin yaratılıp örgütlendirilmesinde Şerif yoldaşın anısı önderdir

Adı soyadı: **Şerif KESKİN**
Doğum yeri: **Çel-Şiloka köyü**

Yoksul ve çilekeş bir halk evladı, sömürgeci-faşist güçlerin döşediği bir mayının infilak etmesi sonucu şahadet tacını giydi. Çel(Çukurca)'in Şiloka köyünden olan **Şerif** yoldaş, yurtseverliğin ve Kürtlüğün canlı olduğu, sömürgecilerin oluşturduğu sunni sınır hattının bir köyünde dünyaya geldi. Gözlerini baskı, sömürü, talanın olduğu bir ortamda açan **Şerif** yoldaş, derin Kürtlük duygularıyla büyüdü. Yaşam koşulları epey ağır olan sınırda geçim kaynağı ticarettir. Bu ticaret Güney parçasıyla sürekli bir ilişkiyi de doğurmaktaydı. Böylesi bir ortamda, Kürt oldukları için halk, ilkel-milliyetçiliğe yardım ve destek sunmaktan geri durmamıştır. Bu durum alternatif bir gücün olmayışından kaynaklanmaktaydı. Parti hareketimizin alana girişiyle, alan halkı ilk defa kendisini gerçek anlamda temsil eden öncüsüyle tanışıyordu. İşte **Şerif** yoldaş da bu dönemdeki ilk ilişkilerden birisidir. Kendisini geri çekmeden ilişkiye geçmiş ve destek sunmuştur.

Mücadeleye hizmet etmenin gururu içindeydi artık. Düşman halk kitleleri üzerinde baskılarını yoğunlaştırarak sınır hattını fiziki, mayın, karakol vb. türden önlemlerle tutmaya başlayıp, halk ile devrimci öncüleri arasındaki ilişkiyi koparmak istemiştir. **Şerif** yoldaş, köyleri göçertilmesine, stratejik kamp sistemine alınmasına rağmen partisinden ayrı olmamış, mutlaka bir imkanını bulup görüşmelerini sıklaştırabilmiştir. Bu çabalar içinde **Şerif** yoldaş ve Eriş köyünden **Eyüp** adlı yurtsever sınıra döşenen bir mayının patlaması sonucu şehit düşmüşlerdir.

"Beni partiye çeken şey, partinin yaşam tarzıydı"

Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri: **Güney-Batı Kürdistan**
Şahadet tarihi: **Mêrdîn, Eylül 1990**

Xebat yoldaş, ata topraklarına ilk defa ayak basıyordu. Ailesi Mêrdîn'in Tora mıntıkasındandı ve isyancı bir karaktere sahipti. Düşmanın yerel isyanları kanla bastırdığı yıllarda Güney-Batı Kürdistan'a göç etmişlerdi. **Xebat** yoldaş, Kuzey-Batı Kürdistan'ı ancak ailesinin ve büyüklerinin anlatımlarından tanıyordu. Bu özlemle büyümüştü. Okul yıllarındayken de ilerici düşüncelerle tanışması, Ö'nu yakın zamanda parti ile ilişkiye geçmeye götürmüştü.

"12 Eylül darbesinden sonra, hemen hemen her gün grup grup insan bu tarafa geçiyordu. Oldukça zorlu koşullarda yaşıyorlardı. Kim olduklarını bilmeden, herkese yardım etmeye çalışıyordum. Benim için kıstas, bunların ülkemden geliyor oluşları ve arkalarındaki faşist takipti" diye belirtiyor bir raporunda **Xebat** yoldaş. Bu vesileyle hemen hemen tüm devrimci güçlerle tanışır. Bu tanışıklık içinde giderek partiye yakınlık duyar. Partiye yakınlığını, *"Beni partiye çeken şey, partinin yaşam tarzıydı"* diye belirtir.

Liseyi bitirinceye kadar parti ile ilişkileri taraftar ve destek verme düzeyinde sürdü. Daha sonra aktif olarak parti saflarına katıldı. Tüm yeteneklerini ulusal kurtuluşun hizmetine koymada tereddüt etmedi.

Bir ozan olarak ulusal kurtuluşçu kültürün gelişmesinde ve halkta yer etmesinde de genel olarak çaba sarfetti. Yüze yakın şiir ve onlarca beste çalışmasını mücadelenin hizmetine sundu. Devrimcilerden beklenen çok yönlülüğün temsilcisi olarak yer edindi.

Xebat yoldaş, partinin istediği her alanda çalışmalara canı gönülden katıldı. Ancak ülkedeki silahlı mücadeleye katılmak kendisinin temel istem ve arzusuydu. Partiden talebi Mêrdîn alanındaki silahlı mücadeleye katılmaktı. Partinin bu istemine olumlu cevap vermesi ardından Mêrdîn alanına gitti.

Xebat yoldaş, Eylül 1990'da sömürgecilerle girdiği bir çarpışmada şahadete ulaştı. Anısı söylenen türküde, yakılan ağıtta ve dinmeyen silah seslerinde yaşayacaktır.

Çirav direniş şehitlerimiz

Kod adı: **Fevzi**
Doğum yeri: **Güney-Batı Kürdistan**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çirav, Mayıs 1990**

Devrim şehitlerimizden **Fevzi** yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'a bağlı bir köyde dünyaya gelir. Ailesi yoksul olduğu için, çocukluğunu bir süre doğduğu köyde geçirdikten sonra, kent merkezine göçerler ve orada daha küçük yaşlarda işçilik yapmaya başlar. Yaşının ilerlemesine paralel olarak bir metropol kentine gider ve orada tekrar emekçi yaşamına devam ederek birikethanede çalışır. İçinde güçlü devrimci duyguları taşıdığından dolayı, bir grup arkadaşıyla birlikte, ezilen bir ulus olarak Filistin halkının mücadelesine katılmayı amaçlar. Ancak, bu amaçla gittiği Beyrut'ta yaşam çizgisi tümden değişir. Çünkü orada partili yoldaşlarla tanışır ve onların, kendisini aydınlatma çabaları sonucunda, **Fevzi** yoldaş hiç okuma-yazması olmadığı halde gerçekleri zorlanmadan kavrar, kabul eder; kendi ulus ve ülke gerçekliğinin bilincine vararak, partiye katılma kararını verir.

Fevzi (solda) ve Adnan (sağda) yoldaşlar

Bu sürede hem bir işte çalışarak partiye maddi destek sağlar, hem de parti eğitimini görür. Böyle dolgun kılınan 1 yıllık bir süreden sonra, kendi isteği üzerine Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alınır. 1989 yılında girdiği Akademi'de kısa bir sürelik pratik işlerden sonra düzenli eğitim devrelerine katılır. Gördüğü iki eğitim devresinden sonra okuldan mezun olduğunda partiyi, mücademizi ve halk gerçekliğimizi daha iyi tanımıştır artık. Özellikle askeri yönden gelişir. Parti kendisini siyasi yönden de daha iyi geliştirmek için bu yönlü yaklaşımını artırır ve O'nu, 3-4 ay planlama çalışmalarına katar. Bu olanaklar **Fevzi** yoldaşı adım adım geliştirir. Ama O, ülkeden uzak kalmaya daha fazla dayanamaz ve partiden ülkeye gitme isteminde bulunur. Çünkü düşüncesinde ülkeye gidip savaşmaktan başka hiç bir şey yoktur artık.

Partinin de istemini uygun görmesiyle **Fevzi** yoldaş, 1989'da ülke pratiğine yönelir. İlk faaliyet alanı olarak Bestler'de savaşa katılır. 1990 yılına kadar burada sürdürdüğü başarılı savaşçılık döneminden sonra, askeri becerisi ve cesaretinden ötürü manga komutanlığı görevine getirilir.

1990 yılında dağıtım olunca **Fevzi** yoldaş, bu sefer Gabar mıntıkasına geçerek savaşı orada sürdürür. Bir süre burada faşist düşmana karşı kararlıca savaşan bu değerli yoldaşımız, daha sonra Çirav dağında, Mayıs 1990'da sömürgeci güçlerle girdiği çatışmada 4 yoldaşıyla birlikte şehit düşer. O'nun direnişçi özelliği, son anda da kendisini en güçlü bir şekilde konuşturur. Yüzlerce sömürgeci askere karşı bir adım dahi geri atmadan son mermisine kadar savaşarak toprağa uzanır.

Son derece fedakar, yaşamda hep canlı ve moral kaynağı olan şehit **Fevzi** yoldaşın anısı mücadelemize sürekli güç katacaktır.

Adı soyadı: **İ. Ahmet SÜLEYMAN**
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve yılı: **Güney-Batı Kürdistan, 1968**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Çirav, Mayıs 1990**

Mayıs 1990 Dih-Çirav direnişçilerinden şehit **Adnan** yoldaş da Güney-Batı Kürdistanlıdır. Doğduğu yörede yurtseverliğin güçlü olması ve yurtsever bir çevre içinde doğup büyümesi, O'nu daha doğuşuyla birlikte yurtsever bir kişilik olarak şekillendirir.

Adnan yoldaş, yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olduğundan, burjuva okullarında da fazla okuyamaz. Ancak ilk öğrenim görebilir. Ve daha çok yaşam kavgasına atılır. Ailesi, tüm yöre halkı gibi, geçimini hayvancılıkla sağlamaya çalışmaktadır. Ancak bu sorunu çözememekte ve ailenin yoksullukla cebelleşmesinin önüne geçememektedir. Bütün bu nedenlerle, ailenin tek erkek evladı olarak geçim yükü **Adnan** yoldaşın sırtına biner. **Adnan** yoldaş, büyük yerleşim yerlerinde çeşitli işlerde çalışarak ailesini güçlendirmeye çalışır.

Bu amaçla çalışırken 1987 yılında partili arkadaşlarla tanışır. Onlar vasıtasıyla partiyi tanır. Kendi öz gerçekliği ve kurtuluş mücadelesi hakkında aydınlanır. Aradığı ve arzuladığı büyük ereğe ulaşmışçasına partiye katılımda karar kılmakta bir an bile tereddüt etmez ve çalıştığı işi bırakarak, parti çizgisi doğrultusunda siyasi faaliyetlere atılır. Güney-Batı Kürdistan'ın çok sayıda ilçe ve köyünde ulusal kurtuluşçu siyasal propaganda faaliyetini yürütür. Daha çok da memleketi olan Derik'de bu çalışmaları yoğunca yürütür.

Bir süre devam eden böylesi bir çalışmadan sonra, Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi'de gördüğü okul eğitiminden sonra partiden ülke faaliyetine katılma isteminde bulunur. Çünkü eğitimini yeterli görmekte ve kendisini ülke pratiğine hazır hissetmektedir. Akademi öncesinde siyasal kitle faaliyetleri içindeyken de kendisini eğitmiş ve belli bir deneyim, birikim sahibi olmuştu. Bu nedenlerden ve özünde taşıdığı bilinçli yurtsever-direnişçi özelliğinden ötürü, ülkedeki sıcak savaş pratiğine katılma istemini sürekli kılar.

Nihayet isteği parti tarafından kabul edilir ve 1989 Haziran'ında, Türk sömürgecilerine karşı doğrudan savaşmak ü-

zere Kuzey-Batı Kürdistan'a giriş yapar. İlkin Gabar'da çalışma yürütür, ordan Çirav mıntıkasına geçer. Çirav'da içinde yer aldığı takımın siyasi komiserliğini üç ay yaptıktan sonra, takım komutanlığına getirilir. Bir süre sonra Botan'da oluşturulan anabirlikte yer alır ve bu anabirlikte manga komutanlığına getirilir. 1990 Mayıs'ına kadar, kısa ama dolgun süreçte, çoktan beri taşıdığı zaptedilmez arzusuna göre faşist düşmana karşı kararlıca savaşır. Bu değerli yoldaşımız, henüz gelecek için savaşı geliştirme ve daha iyi savaşmanın soylu tasarımları içindeyken, 1990 Mayıs'ında faaliyet için Dih'a gitmek isterken, ihbar edilmeleri sonucu Çirav dağında sömürgeci birliklerle girdikleri çatışmada, 4 yoldaşıyla birlikte şahadete ulaşır.

Sıcak mücadele içinde, vatan için daha fazla yararlı olacağı bir sırada aramızdan erken ayrılan şehit **Adnan** yoldaşı saygıyla anıyoruz.

Abdulkerim KARA (Yılmaz) yoldaş, 1974 yılında Qilaban(Uludere)'ın Hêlal(Hilal) köyünde dünyaya geldi. 1989 baharında mücadele saflarına katılan **Yılmaz** yoldaş, 1990'da Çirav dağında sömürgeci güçlerle girdikleri çarpışmada dört yoldaşıyla birlikte şahadete ulaştı.

Abbas YİĞİT yoldaş mücadelemizde yaşıyor!

Adı soyadı: **Abbas YİĞİT**
Kod adı: **Salah**
Doğum yeri ve yılı: **Elk-Pirozi, 1974**
Katılış tarihi: **Temmuz 1989**
Şahadet tarihi: **1990**

Abbas yoldaş, Elk(Beytüşşebap)'in Pirozi köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi sömürgeci TC'nin yoğun baskıları sonucu Kaşuri alana girmesiyle ailece mücadelemize sempati duyarlar. Bu dönemden sonra **Abbas** yoldaş, milislik görevine başlar ve hiç tereddüt etmeden kendisine verilen bütün görevleri yerine getirmeye çalışır. Temmuz 1989 tarihinde ARGK saflarına katılan **Abbas** yoldaş, daha sonra birçok çatışmaya girer ve kahramanca çatışır.

Partimiz PKK'nin 11. kuruluş yıldönü-

alanında bulunan Eleman köyüne yerleşir ve KDP'nin bu alan üzerindeki tahribatlarına rağmen, güçlü yurtseverlik özelliklerini korur. Bu alanda da ailece TC'nin geliştirmiş olduğu çeteciliğe karşı kararlıca dururlar. Partimizin önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin münü kutlamak amacıyla gerçekleştirilmesi planlanan eylemde mutlaka yer almak ister ve eylemin ilk saldırı grubunda yer alır. Ancak eylem yerine ulaşmadan önce karşılaştıkları düşman ile çatışmaya girerek şahadet mertebesine ulaşır.

Emin İŞLEK yoldaş

Adı soyadı: **Emin İŞLEK**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Ziravan köyü, 1973**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Çirav, 30 Mayıs 1990**

1989'un Mayıs ayında Askerlik Yasası'yla saflara alınına **Emin** yoldaş, geçimini çobanlıkla sağlayan bir aile çevresinde yetişir. Daha küçük yaşlarda çobanlık yapmaya başlar. 17 yaşına kadar yaşamı çobanlık yapmakla geçer. Evli ve yaşamın kör döngüsü içinde geleceği fazla kestiremeyen bir yaklaşım içindeyken, ARGK gerillaları ile tanışır. Sömürgecilere karşı olan kin ve öfkesi O'nu gerillaya yakınlaştıran bir ögedir. O da kurtuluş mücadelesi içinde yerini almak ve sömürgecilere karşı savaşmak ister. Yalnız yaşam koşulları, geçim sıkıntısı O'nun bu istemini sınırlar. Dağlarda çobanlık yaparken, kendisini hep gerillaya yakın hisseder ve vatanı görevinin ağırlığını derinden yaşar. Askerlik Kanunu uygulandığı gün ise, böyle bir görevinin olduğunun bilinci içinde katılım sağlar. Artık dağlardan hiç kopmaz. Bir çoban olarak değil, bir gerilla olarak dağlarda daha özgür ve rahat hareket eder. Enerjik, güçlü bir savaşçı olarak gelişir. Birçok çatışma ve eylemde yer alır. 30 Mayıs 1990 günü Çirav'da sömürgeci kolluk kuvvetleriyle ARGK birliğimiz arasında çıkan bir çapışmada şehit düşer.

Anıları mücadelemize önderdir!

İsa BİRİMAN yoldaş

Adı soyadı: **İsa BİRİMAN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri: **Cizîra Botan-Banê Xanê köyü**
Katılış tarihi: **Mayıs 1989**
Şahadet tarihi: **Pira Binapêşi, 27 Nisan 1990**

Geçmişten beri ulusal kurtuluş mücadelesini yakınen izleyen ve günümüzde sömürgecilere karşı bir direniş kalesi rolünü oynayan Cizîra Botan halkı, bağrında yiğit savaşçılar yetiştirmiş ve devrime adamıştır. **İsa** yoldaş da böyle yurtsever bir aile çevresi içinde yetişmiştir. Yurtsever orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **İsa** yoldaş, ilkokul ikinci sınıfa kadar okur. Yaşamının en canlı, atak yıllarını doğup büyüdüğü köyde bekleyiş içinde geçirir. İmkanları elverdiği, çalışma koşulları olduğu halde dışa açılmaz. Bazen metropol şehirlerine gider. Ama kısa süreli bir kalışın ardından tekrar köyüne döner. Çünkü O'nu köye bağlayan nedenler vardır. Yakın akraba çevrelerinden birçoğu ARGK saflarındadır. Yine nereye giderse gitsin gerillanın bağımsızlık ve özgürlüğe çağıran sesi kulaklarından hiç eksik olmaz. Tüm Kürdistanlı gençler açısından olduğu gibi, O'nun için de dağdaki gerilla çekim merkezidir. Bu nedenle O'nu köye çeken ve içinde canlı tuttuğu özlem çok derin ve anlamlıdır. Tek amacı, elinde silah bağımsızlığı için savaşan bir gerilla olmaktır. Ailesi, **İsa** yoldaşın bu istem ve özlemini çok iyi bildiği için engellemez. Katılım sağlamasında yardımcı olur.

1989 yılının Mayıs ayında gönüllü olarak ARGK saflarına katılır. Atak, girişken ve oldukça canlı olan **İsa** yoldaş, kısa süre içinde gerilla yaşamına adapte olur. Yazdığı özgeçmiş raporunda, "Takım komutanı olmak istiyorum" diye belirtir. Buna ulaşmanın çaba ve duyarlılığı içinde çalışır. Buna layık olmaya çalışan güçlü bir ARGK savaşçısı olarak gelişme sağlar. Botan Eyaleti'nin, 3. Bölge Pira-Binapêşî mıntıkasında sömürgecilerle girilen bir çatışmada, 27 Nisan 1990 günü şehit düşer.

Ramazan ACU yoldaş

Adı soyadı: **Ramazan ACU**
Kod adı: **Süleyman**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Avka Masiyan**
Şahadet tarihi: **Eylül 1990**

Askerlik Yasası ile saflara alınan **Ramazan** yoldaş, kısa süre içerisinde mücadeleyi daha yakından tanıyarak gönüllü ve kararlı bir katılımı gerçekleştirir.

Belli bir süre **Agit (Mahsum KORKMAZ)** yoldaşın şahadete ulaştığı Gabar mıntıkasında faaliyet yürütür. Agit yoldaşa bağlı kalacağına dair verdiği söze layık olmaya çalışır. Düşmanın üzerine yürüme gücü ve güçlü yoldaşlık ilişkileriyle örnek olan **Ramazan** yoldaş, Eylül 1990 tarihinde bir çete köyünü basmaya giderken çetelerle çıkan çatışma sonucu şahadet mertebesine ulaşır.

Zeki BİRLİK yoldaş

Adı soyadı: **Zeki BİRLİK**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo-Aktepe köyü, 1969**
Katılış tarihi: **Eylül 1989**
Şahadet tarihi: **Botan 3. Bölge, 1990**

Tarım ve hayvancılıkla geçimini sağlayan orta halli bir ailenin çocuğu olan **Zeki** yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalışır. Köyde tarım işleriyle uğraşırken, metropol şehirlerine kadar açılarak inşaatlarda çalışır. Aile yaşamı içinde hiç rahat etmez. Çünkü yakın akrabalarından birçoğunun direkt veya dolaylı olarak TC ile ilişkileri vardır ve bu O'nu hep rahatsız eder. Ama aynı zamanda kendi köyünden yakınlarından bir kısmı ARGK saflarındadır. O daha çok mücadele içinde olanlardan yana tavır takınır. TC ile ilişki içinde olanlarla sürekli bir çelişki ve çatışma içindeyken, ARGK saflarında yer almak O'nun da en büyük istemi olur. Bağımsızlık mücadelesi içindeki yerini almak üzere, ARGK birlikleriyle ilişki kurmaya çalışır. 1989 Eylül ayında gönüllü olarak mücadele saflarına katılır. Kısa süreli devrimci yaşamı içinde başarılı bir savaşçı olduğunu kanıtlar. Düşman güçlerle yoğun çatışmaların yaşandığı ortamda silahını en iyi bir biçimde kullanır ve savaşır. 1990 yılında Botan Eyaleti'nin 3. Bölge birliği içinde yer alırken, düşmanla girilen bir çatışmada şehit düşer.

Dırbaz KABUL yoldaş

Adı soyadı: **Dırbaz KABUL**
Kod adı: **Veysi**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Avyan, 1969**
Katılış tarihi: **Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **Deşta Lalo, 1990**

Güçlü kitle dayanaklarının başında gelen Şirnex bölgesinde, yoğun bir katılımın sağlandığı bir ortamda yaşayan **Dırbas** yoldaş, yöre halkının temel geçim kaynağı olan hayvancılıkla uğraşan bir aile içinde yetişir. Tüm yaşıtları gibi O da küçük yaşlardan itibaren çobanlık yapmaya başlar. Ailenin geçimine katkıda bulunur. Devrimci saflara katılmadan önce yaşamının akışı böyledir. Ancak köyünde onlarca gencin katılım sağladığı ARGK saflarına katılma O'nun da özlemidir. Ağustos 1989'da bir ARGK birliğinin Askerlik Yasası'nı uygulaması üzerine O da saflara katılır. Savaşkan ve güçlü özellikleriyle sıcak savaşın içinde gelişir ve güçlenir. Anabirlik içinde görev alarak düşmana karşı birçok çatışmada yer alır. Botan 3. Bölge, Deşta Lalo mıntıkasında sömürgecilerle bir ARGK birliğimiz arasında çıkan silahlı çatışmada şehit düşer.

Kemal GÜLEŞ yoldaş

Adı soyadı: **Kemal GÜLEŞ**
Kod adı: **Cuma**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Dahlekê köyü, 1975**
Katılış tarihi: **1989 yazı**
Şahadet tarihi: **Gabar-Deşta Lalo, 1990**

1989 yaz aylarında ARGK saflarına gönüllü olarak katılan **Kemal** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Daha küçük yaşlarda düşmanın baskı ve uygulamalarına tanık olur. Yabancı güçlerin ülke toprakları üzerindeki egemenliğine karşı tepki duyar. Bir Kürt genci olarak kendisine düşen görevin ne olduğunun bilincini taşır. Hangi saflarda yer alması gerektiği kararını verir. Çünkü hiçbir gelecek vaadetmeyen dar bir köy yaşamı içinde kalmak O'nu hep sıkar. ARGK birliklerinin köylerine geliş-gidişi O'nu da yakından etkiler ve kararını vererek ARGK birliklerine katılır. Özgür dağların doruklarında elde silah savaşmak her Kürt gencinin en büyük özlemidir. İşte **Kemal** yoldaş bu özlemini gidererek savaşın sıcaklığı içinde güçlü bir savaşçı olduğunu gösterir. Birçok çatışma içinde yer alır ve düşmana olan kin ve öfkesini, namluya sürdüğü mermilerle kusar. 1990'da Gabar'ın eteklerindeki Deşta Lalo yakınlarında sömürgecilerle girilen bir çatışmada şahadete ulaşır.

Lezgin KABUL yoldaş

Adı soyadı: **Lezgin KABUL**
Kod adı: **Faik**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Avyan köyü, 1978**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Ekim 1990**

Kendisini mücadele ortamında tanıyan ve mücadele ile birlikte büyüyen **Lezgin** yoldaş, savaşın çocukları erkenden büyüttüğünü ve Kürdistan çocuklarının savaşın çocukları olduğunu en iyi şekilde kanıtlayan yoldaşlardan biridir. Henüz 11 yaşındayken silaha sarılmış, hareketli birliklerde, savaşın yoğun olduğu alanlarda savaşmıştır. Yaşını ve fiziki zayıflığını, üstlendiği görevleri yerine getirmede hiç bir zaman engel olarak görmemiş, yaşının üstünde bir cesaret ve fedakarlıkla savaşmıştır. Düşmana karşı olan kinini ***"Ben düşmana karşı yirmidört saat hiç durmadan savaşmak ve ona büyük darbeler vurmak istiyorum"*** biçiminde dile getiren **Lezgin** yoldaş, gerek yaşamdaki canlı-atık hali gerekse de çatışmalardaki cesaretiyle bunu kanıtlıyordu. Ulusal kurtuluş için istediği gibi savaşma olanağını henüz bulmuşken, erkenden şahadete ulaşması bizim bir özgün gerçekliğimizin ve savaşımızın acımasızlığının kanıtı oluyor. **Lezgin** yoldaş, 1989 yılında saflara katılmış, 1990 yılında da şahadete ulaşmıştır.

Hıdır YOLAÇ yoldaş

Adı soyadı: **Hıdır YOLAÇ**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo-Koyunören köyü, 1966**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr, 1990**

Mücadele saflarına 1989 yılı baharında katıldı. Evli ve bir çocuk babası olan **Hıdır** yoldaş, yoksul ve yurtsever bir kesime mensuptur. Mücadelemizin Girgê Amo(Silopi) alanında kök salmasıyla birlikte mücadelenin etkisi altına girmiş, belli bir süre milislik yaptıktan sonra bir savaşçı olarak ARGK'ye katılmıştır. Bulunduğu ARGK birliğinde kısa süre içerisinde manga komutan yardımcılığına getirilmiş, ayrıca lojistik, kuryelik vb. gibi görev alanlarında da sorumluluklar üstlenmiştir. **Hıdır** yoldaş, düşmana karşı taşıdığı sınıf kinini, yurtseverlik ve bağımsızlığa olan özlemini mücadele için kararlılığın zemini haline getirmiş olan ve bu temelde kendisini mücadeleye-savaşa katan bir yoldaştı. Şehit düştüğü ana kadar da bu ruh haliyle savaşmış ve en son 1990'da Xizxêr alanında girdiği çatışmada sonuna dek savaşarak şahadete ulaşmıştır.

Lezgin KIRAVUŞ yoldaş

Adı soyadı: **Lezgin KIRAVUŞ**
Kod adı: **Rıza**
Doğum yeri: **Hezex**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **22 Nisan 1990**

Rıza yoldaş, oldukça arzuladığı ARGK saflarına 1989 yılında katıldı. Mücadele saflarına katıldıktan sonra bütün görevlerinin üstesinden gelmek için yoğun çaba sarfetmiş ve verilen görevleri mutlaka başarmıştır. Silah arkadaşları O'nun için "Bir mangadaysa tek başına bir manga, bir takımdaysa bir takım gibi güçlü" değerlendirmesini yapmışlardır.

Nitekim atak, cesur, canlı, işbitirici özellikleri ve güçlü yoldaşlık ilişkileri göz önünde bulundurulan, ayrıca hızlı gelişimi ile geleceğe güçlü yürüyeceğini ispatlayan **Rıza** yoldaş komutanları tarafından manga komutanlığına getirilir.

Rıza yoldaş, devrimci yaşamı boyunca düşmana olan kin ve nefretini pratikte de göstererek her çatışmada düşmana mutlaka kayıp verdirmeye çalışmıştır.

Rıza yoldaş, Kinyaniş mıntıkasında düşmanla girdiği çarpışmada kahramanca savaşmış, vurduğu düşman askerlerinin silahlarını almaya çalışırken isabet eden bir top mermisiyle 22 Nisan 1990 tarihinde şehitler ordusuna katılmıştır.

Sait yoldaş

Adı soyadı: **Sait ...**
Kod adı: **Mesut**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo-Girê Çolyan, 1975**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Sinath, Nisan 1990**

Ulusal kurtuluş savaşımızın genç savaşçılarından olan **Mesut** yoldaş, Girgê Amo(Silopi)'nun Girê Çolyan köyünden yoksul bir ailenin çocuğuydu. 1989'da Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK' ye katılana dek köy yaşamı içinde büyüyen dürüst, fedakar, çok genç yaşına rağmen tüm görevlerini başarma ve yerine getirmede sonuna dek iddialı ve yoldaşlık ilişkilerinde güçlü bir yoldaştı. Sömürgeciliğin ırkçı ve faşist uygulamalarına karşı çocukluğunu dahi yaşamadan savaş cephemize aktif olarak katılmıştır. Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nin en başarılı öğrencilerinden olan **Mesut** yoldaş, 1990 baharında Şar(Çatak)-Berwari(Pervari) birliğinde yer aldı. Bahar atılımını güçlü kılma yolunda adım atma çabaları içindeyken ve ülkedeki savaşa yeniden katılma sevincindeyken bir sınır geçişi esnasında patlayan mayınla şehit düştü.

Erdal KABUL (Cihat) yoldaş, 1976'da Avyan'da doğdu. 1989'da saflara katılan **Cihat** yoldaş 1990'da Gabar'da şehit düştü.

Salih yoldaş Gabar'da şehit düştü.

KAŞURÎ-ALEMON DİRENİŞ ŞEHİTLERİ BİZİMLEDİR

Adı soyadı: **Lezgin YİĞİT**
Kod adı: **Musa**
Doğum yeri: **Elk-Pirosi köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Kaşûrî-Alemon köyü, 17 Temmuz 1990**

Lezgin yoldaş, 1984-85 yılından itibaren mücadelemiz ile tanışmış ve milislik görevini üstlenerek sürdürmüştür. Düşmanın bu durumu farketmesi sonucu tutuklanarak cezaevine konmuş, bir ay kadar cezaevinde kaldıktan sonra rüşvet

ile serbest bırakılmıştır. Ancak bu tutuklama ve de yapılan işkenceler O'nu mücadeleden ayıramamıştır. Serbest bırakıltan sonra da ulusal kurtuluş görevlerine devam etmede kararlı olduğunu vurgulayarak, 1989 yılında Kurtuluş Ordumuz saflarına aktif olarak katılmıştır. 1989-90 yılı kışı boyunca Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitimini tamamlayarak pratik faaliyetlere katılmıştır.

Lezgin yoldaşın güçlü yönetici özellikleri yanında, güçlü fiziki yapısı ve geçmiş pratik deneyimi, önemli görevleri erkenden omuzlamasını birlikte getirmiştir. Daha saflara katıldıktan iki gün sonra yer aldığı bir eylemde 30 çeteyi silahsızlandırmıştır. İlkin manga komutanlığına, iki ay sonra ise takım komutanlığına getirilmiştir. Güçlü fiziki yapısından dolayı ise arkadaş yapısı tarafından kendisine "Helikopter" adı takılmıştı. Güçlü yoldaşlık ilişkileri, örnek kişilik özellikleri nedeniyle tüm yoldaşları tarafından sevilen-sayılan bir yoldaştı. 1990 başlarında 2. Bölge Anabirlik yönetiminde de yer alan **Lezgin** yoldaş, cesaret ve fedakarlığın simgesi onuruna erişmiş bir yoldaşımızdı. 17 Temmuz 1990 tarihinde Kaşûrî mıntıkasında çıkan bir çatışmada kahramanca savaşarak şahadete ulaştı. Mücadele saflarında kısa süren yaşamına rağmen, kendini faaliyetlere güçlü bir biçimde kattı. Anısı halkımızın ve silah arkadaşlarının mücadelesinde sonsuza dek yaşayacaktır.

Adı soyadı: **İsmail TANIŞ**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri: **Girgê Amo-Bilikan köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Kaşûrî-Alemon köyü, 17 Temmuz 1990**

1989 yılında saflara askerlik yasasıyla alınan **Haki** yoldaş, gerilla yaşamına uyum sağlamakta fazla zorlanmaz. Yaşam ve ilişkilere erkenden adapte olur. Yaşamını dağlarda çobanlık yaparak geçirdiği için, kendisi açısından dağlardaki yeni yaşam çok değişik ve anlamlıdır. Her şeyden önce dar bir döngü olan köy ve çobanlık yaşamının anlamsızlığını ve kazandırmayan, tüketen yönlerini görür. Gerillanın akıcı ve coşkulu yaşamı O'nu çok duygulandırır. Onlarca insanın hangi amaçla bir araya geldiğini kavrar ve gerilla yaşamına katılmanın büyük gururunu yaşar. Takım düzeyinde köylere iniş ve halkla temasta kendisini çok mutlu hisseder. Çünkü O da, artık ülkesi ve halkı için savaşan ve gerektiği yerde ölmesini bilen güçlü bir halk savaşçısıdır.

1989 kış sürecinde, Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitime alınan **Haki** yoldaş, burada da güçlü bir savaşçı ve başarılı bir öğrenci olduğunu kanıtlar. Büyük bir istek ve coşkuyla eğitime yaklaştığı için eğitimden, en iyi bir biçimde yararlanmasını bilir. Halk ve savaş gerçekliğini kavradığı oranda pratiğe döker. Yaşam ve ilişkilerde oldukça uyumlu, disiplinli ve kurallı hareket eder. Akademinin örnek kişilikleri arasında yerini alır. 1990 bahar aylarında pratiğe yönelirken manga komutan yardımcısı olarak görev alır. Pratik içinde görevini layıkıyla yerine getirir. Görevini bu temelde yerine getirirken, cesur ve atılgan kişiliğiyle düşmana karşı savaşta ön saflarda yer alır. Çetelere karşı kurulan bir pusuda üç arkadaşıyla birlikte 17 Temmuz 1990 tarihinde Kaşûrî-Alemon köyü mıntıkasında saatlerce süren bir muhabereden sonra şehit düşer.

Adı soyadı: **Osman BELEK**
Kod adı: **Alişêr**
Doğum yeri: **Elk-Alemon köyü**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Kaşûrî-Alemon köyü, 17 Temmuz 1991**

Gerilla saflarına 1988 yılında katılan **Alişêr** yoldaşın katılımında ailesinin içinde bulunduğu durumu kabul etmemesi rol oynar. Babasının para karşılığında düşmana hizmet eden konumu, bir çete olarak gerillaya karşı durması, O'nu sürekli rahatsız eden ve aile içinde sürekli kavgalara yol açan bir durumdur. Babasının bu konumuna tepki duyar ve gerillaya katılmaya karar verir. Vatana ihanet eden çeteciliğin söküllüp atılması için eylem talebinde bulunan savaşçılar arasında yerini alır. Vatan ve halk gerçekliğini öğrendikçe, vatan hainlerine karşı kin ve öfkesi daha da büyür.

1989 kış sürecinde Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitime alınan **Alişêr** yoldaş, kısa bir süre eğitim görmesine rağmen en hızlı gelişen, kavrayan öğrenciler arasında yerini alır. Alçakgönüllülüğü ve fedakarlığıyla tanınan **Alişêr** yoldaş, düşmanın üzerine korkusuzca yürüyen cesur ve atik bir savaşçıdır. Bu özellikleri çok belirgin olan **Alişêr** yoldaş, eğitim sürecinden sonra pratiğe yönelirken, takım komutanlığı yardımcılığıyla görevlendirilir. Çetelere kurulan pusu eyleminde, babasıyla karşılaşır. Pusu eylemi beş saatlik çatışmaya dönüşür. **Alişêr** yoldaş, çatışma esnasında babasının "teslim ol" çağrılarına karşılık; *"TC'ye uşaklık yapmayın, partiye teslim olun, çeteciliği bırakın;*

Kürdistan davasına ihanet ediyorsunuz" diye haykırır. Çetelerin çağrıya cevap vermemesi üzerine **Alişêr** yoldaş, silahının namlusunu çete ve askerlere yöneltir. Çatışmanın başından sonuna kadar kahramanca çatışır ve şehit düşer. En ufak bir duygusallığa kapılmadan, vatana ihanet eden bir babaya karşı savaşan bu kahraman Kürt evladını, yoldaşları omuzlarında taşıyarak çatışma alanından uzaklaştırırlar. Vatan haini bir babanın kirli ellerine bırakılmayan **Alişêr** yoldaş, uğruna her şeyi göze aldığı vatan topraklarına, çok sade şekilde yoldaşlarının eliyle teslim edildi.

Adı soyadı: **Emin EDİŞ**
Kod adı: **Korkmaz**
Doğum yeri: **Çel-Gremoz köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Kaşûrî-Alemon köyü, 17 Temmuz 1990**

1989 yılında Askerlik Yasası'yla saflara katılan **Emin** yoldaş, tüm emsalleri gibi köylünde, ailesinin geçim kaynağı olan hayvancılık işleriyle uğraşarak ya-

şama başlar. Gerillanın dağdaki yaşamı, O'nun da hayalidir. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının köylüler üzerindeki etkisini O da sürekli yaşar. Köylerinde sürekli konuşulan ve tartışılan konu gerilla ve savaş hususlarıdır. **Emin** yoldaş da, bu tartışma ve konuşmalara katılır. Gerillaya duyduğu sempati, TC'ye olan kin ve öfkesinden dolayıdır. Çünkü yoğun baskı uygulamalarına maruz kalan halkın durumu O'nu çok üzer. Gerillaya katılma istemini kendi içinde saklı tutar. Ancak köylerine gelen bir ARGK birliğinin Askerlik Yasasını uygulaması bu istemini karşılar. 1989'da gerilla saflarına katılır. Kısa süre içinde sıcak savaş ortamında gelişip seçkin bir savaşçı olduğunu kanıtlar.

1989 kış sürecinde Ülke İçi Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitime alınır. Eğitimden en iyi bir biçimde yararlanmaya çalışır. Çalışkan ve özlü yaklaşımıyla arkadaşları arasında sevilen-sayılan bir arkadaş olarak gelişme gösterir. Görevlere yaklaşımdaki özlülüğü ve girişkenliği dikkate alınarak manga komutan yardımcısı olarak görevlendirilir. Pratiğe yönelirken oldukça coşkuludur. 17 Temmuz 1990 tarihinde çetelere karşı kurulan bir pusuda **Korkmaz** yoldaş da yer alır. Bu eylemde üç arkadaşıyla birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şahadete ulaşır.

Hozan yoldaşı bağımsız ve birleşik Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağız

Adı soyadı: **Memo Amed ÖMER**
Kod adı: **Hozan**
Doğum yeri: **Güney-Batı Kürdistan**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **29 Nisan 1991, Herekol**

Hozan yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da varlıklı ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşlarda, Kürt ve Kürdistan sorunu ile ilgili tartışmaların yapıldığı ve çözüm yollarının arandığı yıllarda birçok gerçekliğe tanık olur.

Orta öğrenimini tamamlayan **Hozan** yoldaş, bir sağlık okulunda öğrenimine devam eder ve bu okuldan mezun olur. Ancak, egemen güçlere hizmet etmek istemediğinden çalışma hayatına atılmaz.

Yurtsever bir aile ortamında edindiği yurtseverlik duygularıyla, Kürdistan'ı bölen suni sınırlara sürekli tepki duyar. Bu sınırların nasıl kaldırılması gerektiği konusu üzerinde düşünür ve bağımsız, birleşik bir Kürdistan'ı hayal eder.

İşte bu soylu arayış içinde olan **Hozan** yoldaş, parti faaliyetlerinin bulunduğu alanda gelişmesi sonucunda ilişkiye geçer ve kısa sürede mücadelemizin ideolojik-politik çizgisini benimser. Partimizin bağımsızlıkçı çizgisinden ve PKK'li savaş esirlerinin direnişlerinden derinden etkilenir. Bundan sonra, parti ve önderliğindeki ulusal bağımsızlıkçı mücadelenin propagandasını çevresinde geliştirmeye başlar. Yürüttüğü kitle faaliyetlerinde mücadele ve direnişleri en etkin dille anlatarak kitleye mal etme çabasında olur. Yaptığı çalışmalarla halkın güven ve saygısını kazanan **Hozan** yoldaş, bir süre sonra parti çalışmalarına profesyonel düzeyde katılma kararına ulaşır. Parti, O'nun bu talebini olumlu karşılayarak, Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitime alır. 1987 yılında Akademi'de gördüğü eğitimden güçlü sonuçlar çıkararak, kendisini ülkede savaşabilir hale getirir. Bu alanda örnek bir pratiğin sahibi olur.

Hozan yoldaş, eğitim devresinden sonra Güney-Batı Kürdistan'a dönerek faaliyet yürütmeye başlar. 15 Ağustos 1990 tarihinde tekrar Akademi'ye çağrılarak, Şeyhmus YİĞİT Eğitim Devresi'ne katılır. **Hozan** yoldaş, bu eğitim devresinde devrimci-militan kişiliğe ulaşmak için yoğunca çaba sarf eder. Parti Önderliği'nin dönemin taktiğine ışık tutan çözümlemeleri üzerine derin bir yoğunlaşmayı sağlayarak sıcak savaş ortamına ulaşmanın hazırlığını yapar. Bu çabalarında belli bir sonuca ulaşan **Hozan** yoldaş, sıcak savaş ortamında yer alma talebinde bulunur. Parti, O'nun bu talebini kabul edince, üstün bir moralle bir grup arkadaşıyla ülkeye gider. PKK IV. Ulusal Kongresi ardından Botan Eyaleti 4. Bölge'de görevlendirilir. Kısa bir sürede

savaşçı pratiğiyle kendisini kabul ettirir.

Hozan yoldaş, Botan'da gerilla yaşamına erkenden adapte olur. Yoldaşları arasında sevilen ve sayılan bir yoldaştır. Grup içerisinde moral kaynağı olur ve her işe severek kendisini verir.

IV. Ulusal Kongre'nin verdiği ruhla, gerillayı oturtma ve geliştirme çalışmalarında yerini alır. Bu kutsal görevini yerine getirme çabasında iken bir ihbar sonucu grup çembere alınır. Fakat grup hiçbir şeyden habersiz keşfe çıkar. Keşif grubunun pusuya düşmesi üzerine çıkan çarpışmada grubun kurtulmasını sağlayarak, kendisi şehitler kervanına katılır.

29 Nisan 1991 tarihinde Herekol'da şehit verdiğimiz **Hozan** yoldaşı, yiğit, fedakar, sade ve özgün kişiliğiyle anacağız.

"Yaşasın PKK!" sloganıyla ölümsüzleşen Edip yoldaşı anıyoruz

Adı soyadı: **İbrahim YESAK**
Kod adı: **Edip**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan-Meydin köyü, 1972**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Gabar-Haryna, 1990**

Edip yoldaş, yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Cizîra Botan-(Cizre)'da dünyaya gelir. Henüz küçük yaştayken tüm Kürdistan'da olduğu gibi ailenin geçimine katkıda bulunmak için çobanlık yapar ve bu arada ilkokula da devam eder. İlkokulu bitirince öğrenimini sürdürmek ister, fakat ailesinin durumu buna elvermeyince çobanlık yapmaya devam eder.

Edip yoldaş, küçük yaşta hayata atılmanın verdiği acıların tüm izlerini üzerinde taşıyordu. Ve bunun nedenlerini soruşturur, çevresini araştırır, fakat istediği gibi bir sonuca varamaz. Bu durum sürekli devam eder. Ta ki bağımsızlık ve özgürlük savaşçısı arkadaşlar kendi köyüne gidene kadar. Büyük komutan **Mahsum KORKMAZ**'ın köylerine gitmesi, **Edip** yoldaşın yaşamında değişime neden olur.

Edip yoldaş, gerillalara her türlü yardımda bulunarak, ilişkilerini geliştirir. Çevresinin ve köylülerinin o zamanlar faşist düşman korkusundan, "Apocuların yanına gitme" demelerine rağmen, O arkadaşlarla olan ilişkilerini güçlendirir. Ailesi de O'nun aracılığıyla partiye, o dönemde elinden gelen maddi-manevi yardımlarda bulunur.

Edip yoldaş, düşmanın ülkemizdeki baskı, zulüm, işkence ve talanına son vermenin yolunun mücadeleden geçtiğine ve bu mücadelenin de PKK saflarında yer almakla mümkün olacağına inanır. Bu köklü inançla 1988'de ARGK saflarına fiilen katılır.

Edip yoldaş ağırbaşlılığı, güleryüzlülüğü ve azmiyle arkadaşları arasında sevilir. Kısa süre sonra takımın lojistik görevini üstlenir. Bu görevi bir süre yürüttükten sonra manga komutan yardımcılığına atanır. Gabar'a bağlı Haryna mıntıkasında görev yaparken 1990 yazında şehit düştü. Faşist Türk rejiminin ve Şeyh İdris-i Bitlisi'nin başlattığı ve günümüzde de köy koruculuğu adıyla devam eden ihanetin temsilcileri korucu çetelerin öncülüğüyle gerçekleşen düşman operasyonunda, Fındıka dağında eşsiz kahramanlık örneğiyle büyük bir direniş gösterdi. Son nefesinde bile düşmana olan kinini ve devrime olan bağlılığını göstermiştir. ***"Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın PKK", "Yaşasın mücadelemiz"*** diyerek şahadete ulaşmıştır.

Abbas ve Nuri yoldaşların şahadeti ihanete ölümcül bir darbedir

Adı soyadı: **Abbas ...**
Kod adı: **Nawdar**
Doğum yeri ve yılı: **Çel-Rindikê köyü**
Katılış tarihi: **Eylül 1989**
Şahadet tarihi: **Oramar, 10 Nisan 1990**

Çel(Çukurca)'in Rindikê(Geçitli) köyünde doğan **Abbas** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğuydu. İlkokulu bitiren **Abbas** yoldaş, Eylül 1989'da Askerlik Yasası gereğince ARGK saflarına katıldı. Zeki ve olgun bir kişiliğe sahip olan **Abbas** yoldaş, yasa uygulamasıyla saflara katılmış olmasına rağmen, hızlı bir gelişme gösterdi ve katılımı gönüllü olarak yapan arkadaşlar kadar partiye ve mücadeleye bağlandı. Yüksek bir sorumluluk duygusuyla kendini görevlere veren **Abbas** yoldaş, fedakar, cesur ve yoldaşlarına karşı da saygı ve sevgiyle doluydu. O'nun bu özellikleri, yoldaşlarının tüm dikkatini kendisinin üzerine çekmekteydi.

Abbas yoldaş, Güney Kürdistan'la sınır oluşturan Oramar mıntıkasında sömürgeci ordu askerleri, Buryê, Sukê ve Setê çeteleri ile işbirlikçileri KDP'lilerden oluşan düşman güçlerinin Setanus'ta kurdukları pusuya düşen ARGK birliği içindeydi. Çıkan çarpışma sonucu son mermisine kadar kahramanca savaşarak 10 Nisan 1990 günü şehit düştü

Kod adı: **Nuri**
Doğum yeri: **Wan-Şax,**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **1990**

Nuri yoldaş, Wan'ın Şax(Çatak) ilçesinden olup Alan aşiretine mensuptur. 1989 yılında Askerlik Yasası'yla katıldığı ARGK saflarında alçakgönüllü, fedakar, cesur özellikleriyle dikkati çeker. Partiye ve mücadeleye ölümüne bir bağlılık ve görevler karşısında yüksek bir sorumluluk duygusu içinde olan **Nuri** yoldaş, **Abbas** yoldaşla aynı çatışma içinde büyük kahramanlık örnekleri sergileyerek şehit düştü.

Yurtsever H. Kasım ALTÜRK ölümsüzdür

Adı soyadı: **Kasım ALTÜRK**
Doğum yeri: **Qilaban**

H. Kasım, aslen Qilabanlı(Uludere) olup yurtsever bir Kürt insanıdır. Yurtsever özelliklerinden dolayı, gelişen kurtuluş mücadelemize sempati beslemekte ve ERNK üyesi olarak mücadelede yer almaktaydı. Bir oğlu da daha önce gerilla saflarına katılmış ve düşmana karşı savaşarak şehit düşmüştü. Oğlunun sömürgeci düşmana karşı yiğitçe savaşarak şehit düşmesi yurtsever **H. Kasım**'ın başını dik tutan bir gurur vesilesi olmuştur. O'nun bu tutumu yöre insanları tarafından bilindiği gibi, düşmanın faşist birlikleri tarafından da bilinip izlenmekteydi. Sömürgeci güçler bu yurtsever insanımıza diş bilemekte ve katletmek için bir fırsatını kollamaktaydılar. Nitekim TC, özellikle Qilaban ve Çel(Çukurca) yörelerinde yoğunlaştırdığı güçleriyle partimize ağır darbeler vurmak isterken kendisi ağır darbeler alarak gerisin geriye malzemelerini bile terk ederek dönmek zorunda kalmış ve sömürgeciler, yediklerî darbenin acısını çıkarmak için Qilaban şehir merkezinde, hiç bir nedeni yokken, savunmasız-suçsuz Kürt insanı yurtsever **H. Kasım ALTÜRK**'ü tarayarak şehit etmişlerdir.

TC ne kadar kuralsız ve sahtekarca savaştığını bir kez daha bu olayda da gösterdi. Savunmasız bir insanımızı katletmesi yetmiyormuş gibi, güya kendisinin suçlu konumunu gidermek ve PKK'ye karşı başarılı olduğunu göstermek için, olayı, kendi yayın organlarında "Bir terörist ölü olarak ele geçirildi" biçiminde tamamen çarpıtarak verdi.

Saygın yurtsever **H. Kasım,** oğlu, şehit **Mahmut ALTÜRK**'le koyun koyuna Kürdistan devriminin yüceliğine ulaştı. Anısı, kırda ve şehirde gelişen kurtuluş hareketimizle topyekün olarak ayağa kalkışa geçen yaşlı, genç her yurtsever Kürt insanı için güç kaynağı olacaktır.

Xalit yoldaş, Setê'de çatışmada şehit düştü.

Direnişleriyle Botan'ı kızıllaştıran Berwarî direnişçileri

Adı soyadı:**Gürgün ÜNVER**
Kod adı: **Lokman**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Deliko köyü, 1 Ocak 1972**
Katılış tarihi: **1990 Temmuz**
Şahadet tarihi: **Berwarî, 24 Haziran 1991**

Gürgün ÜNVER (Lokman) yoldaş 1 Ocak 1972 tarihinde Qilaban(Uludere)'ın Deliko(Kalemli) köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okur, orta halli bir ailenin en büyük erkek çocuğudur. Küçük yaşlarda sorumlu bir kişilik kazanır. 15 Ağustos Atılımı ardından mücadeleden **Lokman** yoldaşın ailesi ve çevresi de etkilenir. Bu süreçten sonra bu çevreler ulusal kurtuluş mücadelesine aktif destek sunarlar.

Lokman yoldaşın gerillalarla küçük yaşta başlayan ilişkisi, en son '90 yılı Temmuz'unda 3 arkadaşıyla beraber gerilla saflarına katılmasıyla sonuçlanır. Kürdistan'ın Güney parçasına geçmek için sınıra yönelir. Sınırı silahsız aşarak eğitim kamplarına ulaşır. Eğitim kampında iki ay kaldıktan sonra Hiror'a gider. Orada belirli bir faaliyette bulunur. Daha sonra kış sürecinde Sinath'a geçer '91 baharında Güney Kürdistan'daki halk ayaklanmasına katılır. Burada canlılığı, ataklığı ve olgun kişiliği ile dikkat çeker. Bu süreçte manga komutanlığı görevi verilir.

Baharda TC'nin Güney Kürdistan'daki kamplarımıza yönelik saldırılarına karşı görevini başarıyla yapar. Mayıs ayında, düşmanın yoğun saldırılarını ve sınırlandırmalarını boşa çıkarmak için partinin açmaya çalıştığı Garzan mıntıkasına manga komutanı sıfatıyla yollanır. Olgun ve fedakar kişiliği ile yol boyunca yoldaşlarına yardımcı olur ve yoldaşlarının derin güvenini kazanır.

Yoldaşlarıyla birlikte görev alanına yönelirken, Botan ile Garzan arası sınır görevi yapan Botan Çayı'nın bulunduğu alanda düşmanla çatışmaya girerler. Grubunu korumak için sorumluluklarının bilinciyle yoğun bir çaba harcar. Tüm takımın ardından gelerek geride kalanlara yardım eder. 24 Haziran 1991 tarihinde düşmanla çıkan çatışmada ön mevzilerde yer alarak yoldaşlarını korumaya çalışması, bu uğurda kahramanca direnmesi örnek bir tutum olur. Yaşamını bu uğurda feda etmesi O'nun soyluluğunu gösterir. Mücadelemizin değerli militanı **Lokman** yoldaş, bu çatışmada 4 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Adı soyadı: **Ahmet ÇELİK**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbîn-Tandır köyü, 1974**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Berwarî, 24 Haziran 1991**

1974 yılında Mêrdin(Mardin) ilinin Nisêbîn ilçesine bağlı Tandır köyünde doğdu, **Berxwedan** yoldaş. Babasının Avrupa'da oluşu ve ağabeylerinin metropollerde okuması nedeniyle küçük yaşlarda ailesinin sorumluluklarını taşımaya başlar. Varlıklı bir ailenin çocuğudur. Köyde kaldığı süre içerisinde kendisini oldukça sevdirmiştir. Çalışkan, fedakar ve dürüst bir kişilik yapısı vardır. Köyde herkes tarafından sevilmesi kişilik özelliklerinin etkileri sonucudur. Yardımsever oluşu da ona köylüler arasında "Fedakar" isminin takılmasına neden olur..

1987 yılında Mêrdin'de faaliyet yürüten gerilla birimleriyle ilişki kurmak ister. Daha sonra gerillalarla ilişki kurarak çevresinde belirli bir faaliyet yürütmeye başlar. Büyük bir hırs ve azimle mücadeleye katkıda bulunmaya çalışır. 1990 yılında ise mücadeleye savaşçı olarak katılır. 1990 yılının Kasım'ında kamplarda eğitim görmeye başlar. Güney Kürdistan'da kampta iken faşist Türk devletinin komplocu saldırılarına karşı başarıyla savaşır.

Berxwedan yoldaş eğitimden sonra Garzan'a gitmek üzere yola koyulur. 2 aya yakın geçici olarak 4. Bölge'de Garisan mıntıkasında kalır. Daha sonra Garzan'a geçmek için grubuyla yola çıkarken, 24.6.1991 günü düşmanla aralarında çatışma çıkar. Düşman çok büyük sayıda bir kuvvetle saldırıya geçer. Çıkan çatışmada mücadeleci kişiliğiyle başarıyla savaşır, çatışmada aldığı ölümcül yaraya rağmen direnişini sürdürür. Takımıyla beraber düşman çemberini yarar, Yürüyemeyecek durumda olan **Berxwedan** yoldaş, arkadaşları tarafından sonra alınmak üzere gizli bir yere bırakılır. Ancak ertesi gün bir vatan hainiinin yerini tespit edip, düşmana ihbar etmesiyle yeniden çembere alınır. **Berxwedan** yoldaş düşmanın eline geçmemek için soylu bir direngenlik gösterir ve yanındaki bombasıyla kendini imha eder. Şehitler kervanına şan ve şerefle katılır. Kişilik meziyetleri ile her yerde özgün bir yere sahip olan **Berxwedan** yoldaşın mücadeleci kişiliği mücadelemizde yaşayacaktır.

Adı soyadı: **Diyanet TÜRKAN**
Kod adı: **Rojîn, Sozdar**
Doğum yeri ve yılı: **Sêrt-Şemsê Köyü, 1976**
Katılış tarihi: **1991 Mart**
Şahadet tarihi: **Berwarî, 24 Haziran 1991**

Rojîn yoldaş, Sêrt'in Şemsê(Güneşli) köyünde 1976 yılında doğdu.

Orta halli, yurtsever bir ailenin kızıydı. 1991 yılı Mart ayında iki arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katıldı.

Rojîn yoldaş, sonuna kadar partiye ve

mücadeleye bağlı, gelişmeye açık olan bir arkadaştı. Şehit düşmeden önce söylediği *"Partime borçlu gideceğim, şehitler kervanına erken katılıyorum"* şeklindeki son sözleri, O'nun mücadeledeki kararlılığını açıkça ifade ediyordu. **Rojîn** yoldaş, Kürt insanının düşürülmüşlüğünden, insan olmaktan uzak bir kişiliğe maruz bırakılmışlığından en çok payını alan Kürt kadını saflarından geliyordu. Kadın olmanın yolaçtığı ağır baskıyı yaşayan, düşmanın da bunu yoğunca kullandığı bir alandan geliyordu. Kürt kadınının bu düşürülmüşlüğünü kısmen de olsa bilince çıkarmıştı. Mücadelemizin kadına verdiği önemi gören **Rojîn** yoldaş, gerilla mücadelesine yoğun bir çaba sonucu katılıyordu. Bulunduğu alanda henüz gerillanın fazla bir faaliyetinin olmaması O'nu çabasından alıkoymuyor, sorumluluklarını yerine getirmede duyarlı davranıyordu. Nihayet gerillaların bulunduğu alana girmesi ile hemen ilişki kuruyor, köyünde ve çevresindeki diğer köylerde cephenin ilk çalışanları arasındaki yerini alıyor, Kürt insanı ve de kadını olmanın bilinciyle sorumluluklarını yerine getirmek için çabalıyordu. Daha ilk başlarda kendisinde egemen olan düşünce, gerilla saflarımızda halkımızın tarihi intikamının ifadesi olmak ve bunu da düşmana karşı aktif silahlı mücadele içerisinde yer alarak yerine getirmek şeklindeydi.

Rojîn yoldaş, gerilla saflarımıza katılınca eğitim kamplarımızdan birinde eğitime alınır. Kendisinin sürekli ve kararlı istemleri sonucunda önerisi kabul edilip Garzan'a gönderilir. 24.6.1991 tarihinde Berwarî-Şuz(Palamut) köyü yakınlarında **Rojîn** yoldaşın da içinde bulunduğu gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında çatışma çıkar. Düşman, helikopterler, yüzlerce asker, özel timler ve bölgedeki çeteleriyle var gücüyle saldırıp gerilla birliğimizi imha etmeye çalışır. Fakat gerillalarımızın yoğun ve kararlı direnişleri karşısında kendisi daha da büyük darbe alır.

Rojîn yoldaş, çatışmada ağır yara alır. Diğer bir yaralı arkadaşına yaklaşarak birlikte slogan atmaya başlarlar, şehit düşmeden önce ***"Bijî Berxwedan", "Bijî PKK", "Bijî ERNK", "Bijî ARGK", "Bijî SEROK APO";*** diye haykırırlar.

Onlar PKK şehitler kervanının ölümsüz neferleri olarak mücadelemizde yaşayacaklardır.

Adı soyadı: **Selim AKDENİZ**
Kod adı: **Zerdeşt**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbîn, Gundikê Xilit köyü, 1975**
Katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi: **Berwarî, 24 Haziran 1991**

1975 doğumlu olan **Zerdeşt** yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğudur. Uzun süre köyde yaşamına devam eden **Zerdeşt** yoldaşın ailesi yurtsever özelliklere sahip bir ailedir. Babası ve iki ağabeyi devrimci faaliyetlerde bulundukları bir sırada, 12 Eylül faşist cuntası tarafından katledilmişlerdir. Bir ailede, aile reisi önderliğinde bütün ailenin devrimci faaliyetlerde bulunması her bakımdan önemlidir. Günümüz Kürdistan'ında aile yapısının bu niteliğe kavuşması demek, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin kazanımı demektir. Proleter bir kişilik yapılanması ile çağın bütün gelişimlerine uymak demektir. Bu nitelikler **Zerdeşt** yoldaşın ailesinde mevcuttu. Sonuçta ölümü bile göğüsleyecek bir aile yapısının ortaya çıkmış olması bunun göstergesidir. Bu mücadelenin en güzel ve en görkemli örneğidir.

İşte **Zerdeşt** yoldaşın böylesi bir aile yapısı içerisinde büyümesi, şüphesiz O'nu da etkileyecekti. Daha küçük yaşta babasının ve ağabeylerinin TC faşist cuntası tarafından katledildiğini annesinin O'na söylemesi ve O'nu da bu mücadeleye hazırlaması önemli bir süreci göstermektedir. Kürdistan'da bir annenin en değerli varlıklarını yitirmesi, fakat buna karşın kalan son evladını da bu onurlu mücadele içerisine yollaması gerçekten saygı duyulması gereken bir özelliktir. Ancak devrimciler, bu mücadeleye böylesine kayıtsız katılabilir. Bu örnek aynı zamanda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin başarısı uğruna ne gibi fedakarlıkların yapıldığını ortaya koymaktadır.

Böylesi bir ortamda büyüyen **Zerdeşt** yoldaş, kendi kimliğine ulaşmanın önemini çok iyi farkeder. Ancak kimlik kazanmanın onurlu bir mücadeleyle hedefe ulaşmakla mümkün olacağını anlayarak, 1991 yılında mücadele saflarına katılır. PKK'nin önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin başarıya ulaşacağına inanır ve özgür bir gelişimin bu mücadele içerisinde yer alıp savaşmakla mümkün olacağını pratiğiyle kanıtlar. Yine bu mücadeleyle babası ve ağabeyleri ile katledilen tüm Kürdistanlıların hesabını sömürgecilerden soracağını bilir.

Parti saflarına katıldıktan sonra belirli bir eğitimden geçirilir. Gördüğü bu eğitimden sonra Garzan mıntıkasına gitmek üzere yola çıkar. Berwarî-Sêrt (Garisan) bölgesinde 24.6.1991 günü düşmanla çatışmaya girer. Çatışmada yiğitçe savaşır. Düşmanın yüzlerce kişilik gücüne karşın o bir grup yiğit savaşçıyla beraber onurlu savaşımına devam eder. Mücadelesinden hiçbir ödün vermez. Bu savaşımda düşmanın kurşunuyla yaralanır. Mücadeleye olan inancı ***"Bijî Serok APO"*** haykırışıyla sloganlaştırarak hayata gözlerini yumar, ölümsüz şehitler kervanına şan ve şerefle katılır.

Adı soyadı: **Vehbiye DOĞAN**
Kod adı: **Leyla**
Doğum yeri: **Nisêbîn-Zaxoran köyü, 1973**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Berwarî, 24 Haziran 1991**

Leyla yoldaş Nisêbîn'in Zaxoran köyünde doğdu. Yurtsever bir aile ve çevre ortamında yetişti. Kürt halkı üzerindeki somut baskı ve işkenceyi kendi yaşamında da bizzat yaşadı, tanık oldu. Faşist Türk devletinin, ne kadar barbar ve ne kadar acımasız olduğunu Kürdistan gerçekliğinde yaşayarak öğrendi.

Bu nedenledir ki; bu baskı ve zulme, işgalci gücün keskin sömürüsüne karşı mücadele etmenin gereğine inandı. Bu somut gerçeklik içerisinde partimiz saflarına katıldı. Faşist Türk devletinin onurlu ve şanlı bir direniş bayrağı altında yıkılacağını pratiği ile gösterdi.

Parti saflarında kararlı ve alçakgönüllü yapısı dikkat çekici özellikleri olarak öne

çıkmaktaydı. Uyumlu kişiliği, görev aşkı O'nu yoldaşları içinde özgünleştirmiştir.

Belli bir eğitimden sonra Garzan bölgesine gitmek için grubuyla yola çıkar. Yolda düşmanla çıkan çatışmada mücadeleci kişiliğiyle, onurlu bir direniş sergiler. Yaralanan arkadaşlarına yardımcı olmak, onlara moral vermek, düşmanın üzerine kararlıca ve inançlıca gitmek büyüklüğünü gösterir. Bu esnada aldığı ölümcül yarası O'nu direnişinden alıkoyamaz, ***"Biji PKK," "Biji Serok APO"*** sloganlarını haykırarak mücadeledeki kararlılığını ve devrime olan inancını gösterir. Bu gerçeklik aynı zamanda arkadaşlarına moral verir, **Leyla** yoldaşın bu kararlılığı savaşanların gücüne güç katar.

O'nu PKK şehitlik mertebesinde mücadeleci kişiliğiyle sürekli anılarımızda yaşatacağız. Çünkü O, Kürdistan'da kurtuluş bayrağını omuzlayan seçkin değerlerimizden biri olmuştur. Çünkü O; düşmanın sömürü ve baskısını, Kürdistan kadınının direngen öncülüğünü kendinde somutlaştırarak yıkabileceğini göstermiştir. **Leyla** yoldaşın sloganları PKK ve Kürdistan ruhunu net bir biçimde yansıtmış, bize ışık tutmuştur.

Direnişçi kişiliğine ve mücadeleci ruhuna bağlı kalarak haykırıyor ve diyoruz ki:

Kanımızın son damlasına kadar savaşacak olsak bile, kurtuluş bayrağını verdiğimiz şehitlerin gücüyle zafere ulaştırmadan, Kürdistan'ı dünya halkları arasında saygın bir konuma getirmeden, faşist güçleri Kürdistan'dan ve bütün mazlum halkların üzerinden kovmadan, mücadelemiz durmayacaktır. Şehit **Leyla** yoldaşın anısıyla mücadele azmimizi sürekli tazeleyeceğiz, anısını zafere taşıyacağız.

Direnişin abidesi Selim yoldaşı mücadelemizde yaşatacağız

Adı soyadı: **Firaz ...**
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri: **Berwarî-Sanê köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Berwarî, 1 Eylül 1991**

Selim yoldaş, Berwarî'nin Sanê köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğar. Çiftçilik ve çobanlık yaparak aile geçimine katkıda bulunur.

Mücadelemizin Berwarî alanında gelişmesi ardından, sömürgecilerin köy koruculuğunu geliştirme politikası Sanê köyünde de hayata geçirilmeye çalışılır. Başta karşı koymalar olur. Ancak düşmanın dayatmaları karşısında köyün tümü çeteleşir.

İşte köyü ve yakınlarının çoğu çete olan **Selim** yoldaş, düşmanın bu politikasını asla kabul etmez. Küylülerinin ve yakınlarının düştüğü bu onursuz yaşama karşı içten içe bir direniş sergileyen **Selim** yoldaş, 1989 yılında köylerine saldırı düzenleyen bir gerilla grubu tarafından Askerlik Kanunu ile saflara alınır.

Köyünün mücadele saflarında olan tek devrimcisi olma gibi onurlu bir yapıya kavuşan **Selim** yoldaş, halk ve yoldaşları içerisinde sürekli üstün moral ve coşkusuyla tanınan ve aranan biri olur.

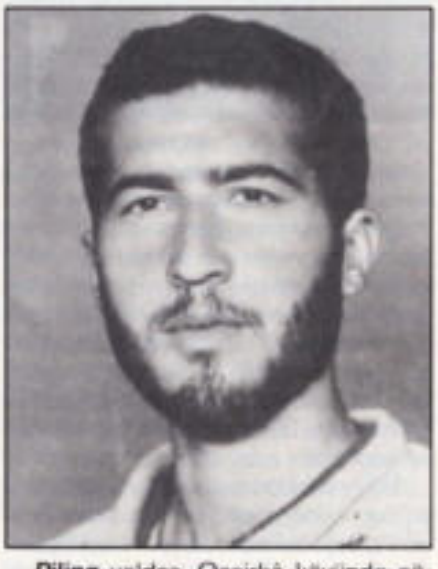
Mücadele saflarında çeşitli düzeylerde görev alan **Selim** yoldaş, iki kez manga komutan yardımcılığına getirilir. Cesur, atılgan, eylem ve çatışmalarda sürekli en önde yer almayı isteyen, her zaman üstün saldırı ruhuna sahip bir yoldaştır.

Saflarda bulunduğu 3 yıl boyunca hep aynı cesaret, özveri ve fedakarlıkla hareket eden **Selim** yoldaş, partiye ve Parti Önderliği'ne, halka ve yoldaşlarına son derece bağlı bir pratik sergiler.

Kendisini geleceğin görevlerine hazırladığı ve daha yararlı olacağı bir dönemde Berwarî'ye bağlı (Hud)Yanıkses Karakolu'na 1 Eylül 1991 günü yapılan saldırı eyleminde şahadete ulaşır.

Sadık TURAN yoldaş, 1959 tarihinde Êlih(Batman)'te doğar. Lise yıllarında iken iki kez Tokat'a sürgün edilir. 1988'de Antalya'da faaliyet yürütürken, Antalya'nın Kaş ilçesinde bir ihbar sonucu katledilir.

Piling yoldaş, Qesirkê köyünde sömürgecilerle çıkan bir çarpışmada kahramanca direniş sergileyerek şahadete ulaştı.

Anısını sömürgecilere karşı savaşımımızı daha da güçlendirerek yaşatacağız.

Şaban TEMEL (Harun, Tekin) yoldaş, 1985 yılında mücadeleye katılır. Takım komutanı olan ve bölge yönetiminde yer alan **Harun** yoldaş, Mayıs 1991'de Çolamerg(Hakkarî)-Levîna'da düşmanla girdiği bir çarpışmada şehit düşer.

Cesur ve korkusuz Yahya ABDURRAHMAN yoldaş ölümsüzdür

Yahya ABDURRAHMAN (Ethem) yoldaş, partiye katılmadan önce de cesur ve korkusuzdu. Çelikten bir yüreğe sahipti. O'na bu özelliğinden dolayı birçok kişi "çift yüreklidir" der.

1963 yılında Güney-Batı Kürdistan'ın bir köyünde dünyaya gelen **Ethem** yoldaş, ilkokuldan sonra okuyamaz ve iş hayatına atılarak aile geçimini omuzlar. En zor işlerde çalışır.

Şehit **Ethem AKCAN (Mehmet Sait)** yoldaşın etkisinde kalır. O'nun etkisiyle ailede ulusal kurtuluşçu ruh ve düşünce gelişir, güçlenir. **Yahya** yoldaş bir raporunda mücadeleye katılışında rol oynayan etkeni şöyle yazar: *"Değerli gençlerimizin kendilerini vatan için feda edişlerini görünce, düşmanın bütün zulmü gözlerimin önüne geldi ve ben de onların yolunda yürümeye karar verdim."*

Ethem yoldaş 1988'de partiye katılır. 1990'da Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **Ethem** yoldaş, Akademi ortamının imkanlarından en iyi bir şekilde yararlanmaya çalışır. Okuma-yazması kısıtlı olmasına rağmen, yoğun bir çabayla parti hattına ulaşmaya çalışır.

Ethem yoldaşın partiden istemi, Kürdistan dağlarında gerillanın bir neferi olarak sömürgeci faşist Türk devletine karşı savaşmak ve bin yılların intikamını almaktı.

Bu istemi parti tarafından olumlu bulundu ve umutları gerçekleşti. "Sınır"a ulaştıklarında BKC (Bikisi)'sini kaldırarak şöyle der: ***"Oh... Ülkemin güzel havasını içime çekerek, düşman askerlerini birer birer uçuracağım. Ya ülkemizden defolurlar ya da sonları bu olur."***

Ethem yoldaş, 1990'ın sonbaharında çıkan bir çarpışmada kahramanca direnerek ulusal bağımsızlık ve özgürlük şehitlerimiz arasındaki yerini aldı.

Haşim (Kazım) yoldaş, 1990'da Gabar'da şehit düştü.

Hamit yoldaş, Serhedan(Kars)'ın Têkor(Digor) ilçesindendir. Çalışmak için gittiği Libya alanında mücadeleye katıldı. Akademi'de eğitim gördükten sonra, 1988'de ülkeye giriş yaptı. 1990'da Semzinan(Şemdinli)'da şehit düştü.

Aslen Dêrsimli olan **Dîjwar** yoldaş, 18 Eylül 1990'da Dih(Eruh)-Nivilan'da şehit düştü.

Aziz (Yasin) yoldaş, 16 Hazirani'da Samader'de şehit düştü.

HESINKAR YOLDAŞIN ANISI, YOLUMUZU AYDINLATAN MEŞALE, DÜŞMANA İNDİRECEĞİMİZ BALYOZ OLACAKTIR

Adı soyadı: **Hesinkar** ...
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve yılı: **Güney-Batı Kürdistan, 1971**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Haziran, 1991**

Ölümsüz şehitler zincirimizin bir halkası da **Kawa (Hesinkar)** yoldaştır. **Kawa** yoldaş 1971 yılında Güney-Batı Kürdistan'da yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu.

Yurtsever olan ailesinde, vatanperverlik aşkıyla büyüyen **Hesinkar** yoldaş, daha çocukken bile Kürdistan ve Kürt kelimelerini içten bir duyguyla telaffuz eder. Bu, giderek düşmana, sömürgeciliğe olan kin ve nefretini daha da büyütür, derinleştirir.

1987 yılında partimiz PKK ile tanışır. Ve hemen, hiç tereddüt etmeden çeşitli faaliyetlerde yer alarak görevler üstlenir. Bu faaliyetleri 1990'a kadar devam eder. Bilinçlendikçe, mücadele azmi artar ve artık profesyonel olarak çalışmalarda yer almak ister. Aynı yıl içerisinde siyasi ve askeri eğitimini yaparak daha da güçlenmek üzere Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi'deki eğitim faaliyetlerinde **Hesinkar** yoldaş gelişerek devrimci kişiliğin güçlü bir timsali olur. Yoldaşlan arasında sevilen, saygı duyulan bir kişiliğe ulaşır.

Hesinkar yoldaş, disiplinli, güçlü moral sahibi, ciddi ve her an faaliyete hazır bir devrimciydi. Birincil tercihi sıcak savaş ortamına ulaşmaktı. Bunun için "Arkadaşlar gidiyorlar. Ben ne zaman gideceğim?!" derdi.

19.05.1991 günü sömürgeciliğin halkımıza reva gördüğü sınırı parçalayarak 82 yoldaşıyla beraber, onurun, insanlık değerlerinin silahla, siyasal zorla adım adım kurtarıldığı savaş alanına geçtiler. Onyedi günlük bir yürüyüşten sonra görev alanlarına ulaştılar.

6 Haziran 1991 günü ise **Hesinkar** yoldaş, şehitler kervanına katılarak fiziki olarak aramızdan ayrıldı.

bidir. Ayrıca zerdüşt Kürtlerden oluşu itibariyle de Kürdistan halkının tarihsel geçmişinin özelliklerini, derinliklerindeki özü yaşamaktaydı.

Sebri yoldaş, çocukluğunda da zeki, girişken ve oldukça kabiliyetlidir. Hiç bir zaman doğru olmayanı onaylamaz ve sürekli en doğrusuna ulaşarak gerçekleştirirdi. Bu özellikleriyle O'nu gören herkesin gönlünde hemen yer edinirdi. **Sebri** yoldaşı en iyi tanıyan annesi özelliklerini şöyle dile getiriyordu: *"... Sebri yiğit ve zekiydi. Yürekliydi: Sekiz çocuğum vardı, fakat gönlümdeki birinci yeri Sebri alırdı. Herkesin kendisine hürmeti vardı. Kendisine kötülük edeni affetmezdi. Zulüm ve baskıyı hiç bir zaman kabul etmezdi..."*

Sebri yoldaş, 1988 yılında, bir taraftan gündüzleri beton işlerinde çalışarak okuyan kardeşlerinin okul masraflarını karşılamada ailesine yardımcı oluyor, diğer taraftan da, parti ile bağlarını daha da güçlendirerek cephe faaliyetlerinde yer alır; okuma ve eğitim, maddi yardım toplama, propaganda vb. çalışmaları yürüterek, şehit **Xebat** yoldaşın da desteği ile devrimci kişiliğini geliştirmeye çalışıyordu.

28 Haziran 1989 tarihinde, **Sebri** yoldaşın önerisi parti tarafından olumlu görülerek, siyasi ve askeri eğitimini tamamlamak üzere Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alındı. Sebri yoldaş Akademi'ye gideceğini öğrenip bunu annesine de söylediğinde, annesi şöyle diyordu: *"... Allah sana ve arkadaşlarına yardımcı olsun. Benim istemim de, sesin hep iyi ve kahramanlığınla bize gelsin..."*

Sebri yoldaş, eğitim ortamında da kısa sürede tüm yoldaşları arasında sevilen, örnek alınan bir yoldaş olarak gelişme sağladı. Parti militan özelliklerine ulaşmada önemli çabaların sahibi oldu. Akademi eğitiminden sonra yıllarca özlemini çektiği düşmanla nihai hesaplaşmayı gerçekleştirmek üzere Botan alanına gitti.

1990 baharı kanla sulanıyordu. Şehirlerde halk serhildanları ve kırsal alanlarda ise gerilla eylemleri, biri diğerini destekliyor, zaferin yakınlığını müjdeliyorlardı. Giderek gelişen, geliştikçe derinleşen halk savaşımızın faşist TC güçlerine peşpeşe vurduğu ölümcül darbelere bir yenisi de Nisan ayında Elk (Beytüşşebap) alanında ekleniyordu. Günlerce süren çarpışmada ARGK birliği düşmana büyük kayıplar verdirdi. Bu çarpışmada **Sebri(Cemil)** yoldaş da büyük kahramanlıklar yaratarak şehitler kervanına katıldı.

Sebri yoldaş! Sana söz veriyoruz ki, silahımız elde, uğruna canını feda ettiğin yolun takipçisi olacağız. Ta ki, sonuna kadar bağlı kaldığın hedefe ulaşıncaya dek.

Sebri yoldaş sürekli bir gül gibi Kürdistan'ı süsleyecek!

Sebri (Cemil) yoldaş 1967 yılında, Güney-Batı Kürdistan'da yurtsever ve

Kürt halkının tarihiyle güçlü bağları olan bir ailenin çocuğu olarak yaşama gözlerini açtı. **Sebri** yoldaşın babası yedi yıl Güney Kürdistan'da peşmergelik yapmıştır. Babasıyla **Sebri** yoldaşın ailesi, geçmişten beri bir yurtseverlik okulu gi-

Ulusal kurtuluşun çocuğu Salih yoldaşın anısı zaferin teminatıdır

Salih KARA (Ferhat) yoldaş, 1975 yılında Qilaban'ın Hêlal köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi imkansızlık ve diğer ağabeylerinin okumalarından dolayı ancak kuran kursuna gider. Daha küçük yaşlardayken ailesinin gecimine katkıda bulunmak için ot biçme, çobanlık yapma vb. işlerde çalışır. Bu durum daha küçük yaşlarda kendisine emekçi kişiliği kazandırır.

Köy içerisinde olgun ve yardımsever davranışları ile sevilir ve sayılır. Çok küçük yaşlarda olmasına rağmen, kendi ailesi ile köylüleri arasında çelişki doğduğunda, **Ferhat** yoldaş, gerici ortaçağ bağlarının esiri olmadığından, bu yapıdan olumsuz etkilenmez, ailesinin çeliskide olduğu insanlar ile ilişkiyi kesmez, arkadaşlığını sürdürür. Köyde biri huzursuzluk yaratsa bundan rahatsızlık duyar, öfke besler ve her fırsatta buna karşı çıkar.

Ferhat yoldaş daha o dönemde pratiğe olan merakını ortaya koyar, girişken yapısıyla başladığı işi sonuna kadar devam ettirir. Bütün bu yaşam biçimi O'nun kişiliğini henüz küçücük yaşlardan itibaren şekillendirir, dürüstlük, fedakarlık, cesaret, kendine güven ve pratik beceri O'nun yaşamı olur.

15 Ağustos Atılımı **Ferhat** yoldaş üzerinde büyük bir etkide bulunur. Kendi içinde bağımsızlık mücadelesini bütün yönleriyle yaşarken, gerillaları doğrudan görme ve tanıma arzusu giderek dayanılmaz hal alır. Nihayet uzun süre yaşamını etkileyen, hayal ve rüyalarını süsleyen gerillalarla 1986 yılında ilişki kurar. Dağda konumlanan gerillalara düşmanın geldiğini bildirerek, grubu mutlak bir kayıptan kurtarır.

1988 yılının sonbaharında çokça özlem duyduğu ARGK birliğinde gerilla olmak için ilk adımı atar. Qilaban alanında başladığı savaş faaliyetlerine 1989 bahanına kadar savaşçı olarak katılır.

1989 yazında Aşûtê köyü çatışmasında büyük kahramanlıklar sergiler. Çok sayıda düşman gücüne karşı, amansız bir direniş sergileyen grupta, **Cabbar, Azad** ve **Mehmet** yoldaşların şehit düşmeleri ardından, orta-otomatik silahın düşmanın eline geçme tehlikesi doğar. Orta-otomatik silahın düşmanın eline geçmesi durumunda çatışmanın düşmanın lehine döneceği açıktır. İşte bu durumda **Ferhat** yoldaş, uzakta mevzilenmesine rağmen hemen orta-otomatik silahın başına koşarak düşmanın üzerine tüm görkemliliğiyle saldırır. Grup bundan sonra inisiyatifi ele geçirerek, düşmana büyük kayıp verdirir. Çatışma sonrasında yapılan toplantıda, **Ferhat** yoldaş çatışmada gösterdiği başarıdan dolayı kahramanlık ödülü olarak manga komutan yardımcılığına getirilir ve kendine bir kalaşnikof silah verilir.

Ferhat yoldaş, 1989'un Aralık ayında Şemzinan(Şemdinli)'in Salara köyü yakınında çete ve sömürgecilerle girdikleri çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Devrimci emekçi ve bağımsızlık savaşçısı Ehmed yoldaş ölümsüzleşti!

Ehmed OSO (Mazlûm) yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da yoksul bir aile ortamında yaşama gözlerini açtı. Doğmadan üç ay önce babasını kaybetti ve 6 yaşındayken de annesi O'nu ağabeyiyle yalnız bıraktı.

Ehmed yoldaşın çocukluğu, her Kürdistanlı çocuk gibi baskı, zulüm ve yoksulluk içinde geçer. Ailesinin hiç bir geliri yoktur. Bu da **Ehmed** yoldaşın erkenden çalışmaya başlayarak, sömürge dahi olmayan ülkesindeki yaşamın zorluklarını tatmasını beraberinde getirir. Sürekli en ağır işlerde çalışması **Ehmed** yoldaşta mücadeleci bir kişilik yaratır. Doğal olarak proletarya disiplinine ulaştırmıştır yaşamın zor koşulları O'nu.

Ehmed yoldaş 1986 yılında partimizle tanışır tanışmaz, büyük bir sempati duymaya başlar ve gerçek kurtuluşun ancak vatanın kurtarılmasıyla sağlanabileceği bilincine ulaşır. Bir süre köy ve iş çevresinde propaganda vb. faaliyetlerde yer alır. Fakat kısa süre sonra bununla yetinemeyeceğini anlar ve alanda faaliyet yürüten parti çalışanları aracılığıyla eğitime gitme isteğini bildirir.

Bir süre Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde siyasi-askeri eğitim gördükten sonra 1988 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte Botan Eyaletimize geçer. Akademi'den ayrılmadan önce Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporunda ülkeye dönerek savaşma istemini şöyle dile getiriyordu: *"Benim birinci tercihim sıcak savaş ortamına ulaşarak savaşmaktır. Fakat yine de parti bana hangi görevi verirse versin, tereddütsüz III. Kongre çizgisini hayata geçirerek yürüteceğim. Bu yürüyüşümde sonuna kadar şehitlere, partiye ve Parti Önderliği'ne bağlı kalacağım. Yine söylüyorum, benim asıl istemim ülkeye, özellikle de Botan'a geçmektir..."*

Botan Eyaletimizde de **Ehmed** yoldaş, birçok faaliyet ve eylemde en ön saflarda yer alır. Eylemlerde sürekli en önde yer alıyordu. Düşmanla girdiği çatışmalarda, yoldaşlarına bağlılığını, ataklığıyla adeta "yoldaşım şehit düşeceğine ben şehit düşeyim... Yoldaşım yaralanacağına ben yaralanayım" şeklinde ortaya koyardı.

1990 baharında, **Ehmed** yoldaşın da içinde yer aldığı ARGK birliğiyle faşist TC güçleri arasında Dih yakınlarında birkaç gün devam eden büyük bir çarpışma meydana geldi. Bu çarpışmada **Ehmed** yoldaş fedakarlığı, kahramanlığı, ataklığı ve çevikliğiyle düşmana büyük kayıplar verdirerek ölümsüzleşti.

Ehmed yoldaşı anlatmak, O'nun anısını yaşatmak, ancak ve ancak uğruna gözünü kırpmadan şahadete yürüdüğü davasını zaferle taçlandırmakla mümkündür.

Ehmed yoldaş! Sen en verimli çağında fiziki olarak aramızdan ayrıldın. Devrimimizin acımasızlığı bir kez daha senin şahsında ortaya çıktı. Fiziki olarak aramızda olmasan da, senin manevi komutan bize, özgürlük ve bağımsızlığımıza ulaşıncaya dek yol gösterecektir.

Halkımız, siz manevi komutanları önderliğinde bugün serhildanlara kalkıyor, düşmanın üzerine yürüyerek tarihi hesap soruyor.

Sana ve tüm devrim şehitlerine sözümüz, savaşı her alanda daha da yaygınlaştırmak olacaktır.

Anınız bizlere sonsuza dek yol gösterecek ve öncümüz olacaktır

Kısa ama soylu bir pratiğin sahibi Ahmet ÇETİN yoldaşın anısı andımız olacaktır!

Adı soyadı: **Ahmet ÇETİN**
Kod adı: **Eşref**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Nerveh, 1965**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi:**Çolamerg, 9 Ekim 1990**

Bağımsızlık savaşı şehitlerimizden **Ahmet ÇETİN (Eşref)** yoldaş, 1965 yılında Qilaban (Uludere)'ın Nerveh(Taşdelen) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaşlardan itibaren aile geçimine katkıda bulunması, aile sorumluluğunu paylaşması, ortak emek ve yaşamı üretmeye karşı duyarlılık ve sorumluluk bilincini geliştirdi. **Eşref** yoldaş küçük yaştan itibaren yaşama ve üretime karşı emekçi, emeğiyle yaşayan ve bunu başkalarının yardım ve hizmetine sunmaktan çekinmeyen bir mizaca sahipti.

Qilaban, 1983'lerden itibaren gelişen mücadeleye ilk kucak açan alanların başında gelir. Yurtsever ve geçim sıkıntısı çeken yoksul köylülükten oluşması silahlı savaşımımızın burada erkenden ve sağlam bir temel bulmasına yol açtı. Hiç bir maddi-manevi katkısını esirgemeyen Qilaban yoksul köylülüğü, çok sayıda evladını sıcak savaşa doğrudan vermekte tereddüt etmemiş ve kutsal davada birçok evladı da şehit düşmüştür.

İşte bu ortam içerisinde doğup büyüyen **Eşref** yoldaş, gerek yörenin bu yapısal olumlu nitelikleri, gerekse de alanda gelişen modern ulusal kurtuluş mücadelesinin derin etkisiyle, 1989 yılında bağımsızlık savaşına fiili olarak katıldı.

Bulunduğu Feraşin alanında, aile geçimine katkıda bulunmak amacıyla çalışırken, yanına uğrayan gerilla grubunun yapmış olduğu propagandayla mücadelemizi daha iyi kavrama ve öğrenme şansına kavuşur. İlk karşılaştığı gruba, yanında bulundurduğu dürbünü vermek ister. Ancak grup, her Kürt gencinin bundan sonraki görevlerinin başında, vatani görevlerinin olduğunu ortaya koyarak, bu görevin aynı zamanda kendisinin de görevi olduğunu vurgular. Yapılan bu göreve çağrı konuşması üzerine **Eşref** yoldaş, hiç tereddütsüz gerilla birliğine katılır.

Eşref yoldaş birliğe katıldıktan sonra tüm güç ve yeteneklerini seferber ederken, bunları savaşı geliştirmek için aktif bir şekilde mücadelenin hizmetine sunar. Saflara katıldığı ilk andan başlayarak savaşın en sıcak olduğu alan ve koşullarda faaliyet yürütür.

Eşref yoldaşın geçmiş yaşamının kazandırdığı tecrübeler, dikkatli ve duyarlı yapısıyla birleşince üstlendiği her görevi başarıyla yerine getirir. Bu güçlü yeteneklerinden dolayı birliğin birçok pratik işinde görevlendirilir. Kendisi de aldığı görevleri büyük bir özveri ile yerine getirir.

9 Ekim 1989'da bir görev gereği gerilla birliği Çel alanından başka bir alana giderken, düşmanının kurduğu pusuya düşer. Çıkan çarpışmada, grubun öncülerinden **Eşref** yoldaş, kahramanca direnerek, uğruna ölümlere seve seve gittiği Kürdistan'ın kutsal toprağına düşer.

Suni sınırlarda şehit düşen Hıdır yoldaşı, bağımsız birleşik Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağız

Adı soyadı: **Abdülmecit KOLANÇ**
Kod adı: **Hıdır**
Doğum yeri: **Cizira Botan, Yamaç Köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Güney Kürdistan 13 Haziran 1990**

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüyen **Hıdır** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesinin alanda gelişmesiyle birlikte harekete karşı sempati duyar. Cizira Botan ve çevresinde parti faaliyetlerinin yoğunlaştığı 1989 döneminde Askerlik Kanunu'yla saflara alınır.

Saflara ilk katıldığı aylarda, feodal komplocu anlayışın kendisini konuşturduğu alanlarda kalır. Bu anlayışın sahiplerini yakından tanır ve onların şahsında da olsa bir güvensizlik olayını yaşar. Parti gerçekliğini derin kavrama durumunda olmayan bir eğitim adayı konumundayken, olumsuzluklarla karşılaşması O'nu birçok konuda zorlar. Partinin feodal komplocu anlayış ve tutumlara karşı başlattığı yoğun müdahaleler sonucu, **Hıdır** yoldaş da eğitim kamplarına alınır. Henüz parti olayını kavramayan birçok kadro ve savaşçı adayı gibi, O da yoğun bir eğitimden geçer. Doğu Kürdistan'da belli bir süre kalır. 4. Ulusal Kongre sürecinin yaşandığı dönemde ise, Güney Kürdistan'da eğitimini sürdürür.

Parti eğitiminden geçen **Hıdır** yoldaş, yaşadığı güvensizlik olayını aşar, ulusal kurtuluşçu bir kişiliğin, parti öncülüğünde yürüyerek ve ona bağlı kalarak savaşması gerektiğini kavrar. Parti olayını ve gerçekliğini kavradıkça güvensizliğini güvene-karara dönüştürür. IV. Ulusal Kongre'nin her kadro ve savaşçıya yüklediği görev ve sorumluluk anlayışıyla göreve yaklaşan **Hıdır** yoldaş, kısa süre içinde arkadaşlarının da takdirini kazanır. Bu temelde sıcak savaş alanlarına giderek sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı savaşmaya hazır hale gelen **Hıdır** yoldaş, belli bir kişilik dönüşümünden sonra görev alanına doğru yola koyulur.

Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarından harekete geçen bir birlik düzeyindeki arkadaş yapısıyla görev sahasına doğru yol alırken, oldukça coşkulu olan **Hıdır** yoldaş, sömürgeci güçler tarafından döşenen bir mayının patlaması sonucu şehit düşer. 13 Haziran 1991 günü konumlandıkları yerde birliğin güvenliğini sağlamak amacıyla bir grup yoldaşıyla birlikte tepeye çıkar. Akşama kadar görevinin başında olan **Hıdır** yoldaş, tepeden aşağı doğru inerken, bir an önde yürüyen arkadaşından kopar. Bu arada bastığı bir mayının patlaması sonucu şehitler kervanına katılır.

Nizar SAKAR yoldaşın anısını direnen Kürdistan'da yaşatacağız

Adı soyadı: **Nizar SAKAR**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan, 1974**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Dih-Fındık, Haziran 1990**

"Tarih kolay yazılmaz. Halklar için bu daha da böyledir, Hele Kürdistan halkı söz konusu olduğunda bu daha da böyledir". Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın da belirttiği gibi Kürdistan gibi sömürgeciliğin binlerce yıldır yaşandığı ülkemizde halkımızın tarihinin yine halkımız tarafından yazılması için binlerce vatan evladından oluşan bir şehitler kervanı oluşmuş ve bu kervan özgürlüğe doğru yolculuğunu daha hızlı bir şekilde devam ettirmektedir. İşte bu özgürlüğe yürüyüş kervanına 12 Haziran 1990'da **Sefkan** yoldaşımız da katıldı.

Sefkan yoldaş, 1974 yılında ülkemizin tarih boyunca sömürgeciliğe karşı kininin ve günümüzde ise modern ulusal kurtuluşumuzun yarattığı serîhildanların şehri olan Cizîra Botan(Cizre)'da dünyaya geldi. Sömürgeciliğin ülkemizde uyguladığı politika sonucu yoksulluğu yaşayan halkımızın bu durumunu **Sefkan** yoldaşda küçük yaştan itibaren yaşamaya başladı. Babasının tutuklu olması, bu durumun kendisi için daha da ağır geçmesine neden oldu. Bundan dolayı küçük yaştan itibaren çalışmaya başladı. Babasının tutuklu olması nedeniyle ailenin tüm geçimi **Sefkan** yoldaşın omuzuna yüklenmişti. Kimseden maddi yardım istemeyecek kadar gururlu olan yoldaşımız, bundan dolayı gücünü de zorlayarak birçok işte çalışmak zorunda kaldı. Gerek bu yaştan itibaren emeğinin karşılığını alamama ve gerekse algılamaya başladığı ulusal çelişkiden dolayı düşmana karşı kin duymaya başladı. Yaşadığı zor şartlara rağmen başkalarına yardımı ve fedakarlığı da hiçbir zaman eksik etmedi. Haksızlık durumlarında sürekli zayıfın yanında yer aldı. Girişkenliği ve diğer özellikleri ile toplumda sevilir ve sayılır bir konumdaydı. Büyüdükçe daha da olgunlaştı ve düşmana karşı kini daha da artmaya başladı. Çok genç yaşta olmasına rağmen düşmana karşı duyduğu kinini birçok defa bilinçli bir tavra da dönüştürdü. Hatta bir defasında şoförlük yaptığı arabayı bilinçli bir tavırla özel tim arabasının üzerine sürdüğü için yoğun işkence de gördü.

Parti ile direkt ilişkiye geçtikten sonra bir grup arkadaşla birlikte 1989 yılında gerilla saflarına katıldı. Uzun süre arzuladığı düşmanla direkt karşı karşıya gelme ve böylelikle sömürgeciliğe karşı duyduğu kini eyleme dönüştürme şansını yakalamış olması O'nu daha da aktifleştirdi ve şahsında yaşanan hücum ruhunu da açığa çıkardı. Cesareti, fedakarlığı, kararlılığı bu hücum ruhu ile birleşince girdiği eylemlerin birçoğunda en ön saflarda düşmana yöneldi. Sürekli arkadaşlarına cesaret ve fedakarlıkta örnek oldu. Sekiz kontr-gerillanın da öldürüldüğü 12 Haziran 1990'daki Dih-Fındık bölgesinde çıkan bir çatışmada ölümsüzlüğe ulaştı. Binlerce vatan evladının silahını almak için yarıştığı bir dönemde partimizin yarattığı tutarlı yurtseverlik çizgisinin sonucu olarak, şehit düşen yoldaşların silahını alma yarışına babası da katıldı.

Sefkan yoldaş ve binlerce devrim şehidinin kanlarıyla ışıklandırdığı devrim yolunda kurtuluşa kadar yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Fedakarlığın ve cesaretin seçkin örneği Rênas yoldaşı şehit verdik

Adı soyadı: **Hasan DEMİR**
Kod adı: **Rênas**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex, Axêr 1974**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi:**Çel-Kaşûrî, Nisan 1991**

Mayıs 1989 tarihinde saflara katılan **Hasan** yoldaş, yaşama gözlerini yoksulluk içinde açar. Daha küçük yaşlarda çobanlık yapmaya başlar. Ailenin geçimine bu tarzda katkısını sunar. Zenginlik kaynakları bol olan, ama talan edilen bir ülkede, yaşamın tüm zorluklarına karşı koyan **Hasan** yoldaş, direngen bir kişilik olarak büyür ve yetişir. Yaşamın zorlukları içinde çelikleşen **Hasan** yoldaş, devrimci mücadelenin etkisini de daha küçük yaşlarda duymaya başlar. Doğup büyüdüğü alan ulusal kurtuluş mücadelesinin yakın etkisi altındadır. Gerillayı çobanlık yaptığı sırada tanır. O'nu gerillaya bağlayan direngen kişiliği olur. Yaşı küçük olmasına rağmen gerillaya katılmakta tereddüt etmez. Olgun ve direngen kişiliği, O'nu erkenden gerilla saflarına katılmaya sevkeder.

Yaşamın ancak savaşılarak kazanılacağına inanan **Hasan** yoldaş, olgun ve direngen kişiliğini savaşçı kişilikle bütünleştirir. Sıcak savaş alanlarında en zorlu görevleri üstlenir. Ve hep en önde olur. Kış-kar koşullarında kamplar arasında kuryelik yapar. Yerinde zamanında irtibatı sağlamak ve haber ulaştırmak için durup dinlenmeden hareket eder. Çünkü, kişiliği kadar derin bir görev ve sorumluluk anlayışına sahiptir.

Olgun, direngen ve fedakar kişiliğiyle tanınan **Hasan** yoldaş, arkadaşları arasında sevilen-sayılan bir konumdadır. Yoğun bir pratik içinde olan **Hasan** yoldaş, eğitimini pratik içinde pişerek tamamlar. Eğitimde kavradığını en iyi bir biçimde pratikle bütünleştirerek görevini yerine getiren **Hasan** yoldaş, yaşam ve ilişkilerinde de uyumlu ve sadeydi. Gösteriş ve biçimden uzak, özlü ve doğal bir yaklaşımla hareket eder ve çevresindeki arkadaşlarda saygınlık uyandırır, kendisini sevdirir. Sade ve direngen kişiliği, O'nu gerillanın yaşam ve ilişki tarzı içinde geliştirir, duyarlı kılar; gerilla yaşamının sıcaklığı ve akıcılığı içinde güçlü bir konuma ulaşır.

Yaşamın zorluklarını yaşayarak kavrayan ve üstesinden gelen **Hasan** yoldaş, parti ve yoldaşlarının güvenini kazanır.

1991 kışında kamplar arası kuryelik görevini sürdüren **Hasan** yoldaş, enerjik ve direngen yapısıyla bir kış boyu karfırtına demeden görevini yerine getirir, O'nun için görev herşeyin üstündedir ve mutlaka başarılmalıdır. Bu bilinçle en ufak bir bireysel endişeye düşmeden görevinin üstüne yürür. Her seferinde en zor koşullarda görevini mutlaka başarır. Partiyi yerinde zamanında bilgilendirir.

Hasan yoldaş, 27 Nisan 1991 tarihinde gittiği Çel(Çukurca) bölgesinin Kaşûrî mıntıkasında alçakça bir komplo sonucu şehit düşer. Bir grup arkadaşıyla birlikte uzun bir yürüyüşten sonra dinlenmeye geçen **Hasan** yoldaş, konumlandıkları yerde yaylım ateşine tutulur, açılan ateş sonucu şahadete ulaşır.

Kahramanca direnişin sahibi Şahin TANIŞ yoldaşı anıyoruz!

Adı soyadı: **Şahin TANIŞ**
Kod adı: **Nizar**
Doğum yeri ve yılı: **Biliga Köyü, 1971**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Cûdî-Dola Fehmê, 7-8 Haziran 1991**

Nizar yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğuydu. 9 kardeştiler. Çocukluğunu yaşamasına fırsat yoktu. O evde kardeşlerine yardımcı olmayı öğrendi önce, sonra da çobanlık yapmayı. Yaşından çok olgun tavır ve davranışları, alçakgönüllülüğü, zekiliği ve çalışkanlığıyla tüm köy halkının sevgi ve saygısını kazandı. Daha çocukluk yıllarında bile insan yaşamına, doğaya büyük değer veren ve saygı duyan **Nizar** yoldaş, bu özelliğini ARGK saflarında ulusal kurtuluşçu bilinçle yoğuruyor ve böylelikle çok kısa sürede yetkin bir gerilla oluyordu.

Nizar yoldaşın ailesi sürekli olarak gerillayla ilişki halindeydi. Bir ARGK birliğinin 31 Ağustos 1989'da Biliga köyünde gerçekleştirdiği toplantıdan sonra **Nizar** yoldaş dört arkadaşıyla birlikte doğrudan ARGK saflarında yerini aldı. Bestler ve Çirav mıntıkalarında faaliyet yürüttü. Görev ve sorumluluklarına büyük bir duyarlılıkla yaklaşıyor, gereklerini yerine getirmek için tüm çabasını harcıyordu. Yoldaşlarını, ülkesini, halkını ne kadar çok seviyorsa, bir o kadar da düşmana kinliydi. Manga komutan yardımcısı olarak faaliyet yürüttüğü Çirav mıntıkasında 1990'ın Ağustos ayına kadar kaldı. Yeni faaliyet alanı Cûdî mıntıkasıydı. Fedakarlığı, direngenliği, olgunluğu ve alçakgönüllülüğüyle içinde yer aldığı tüm birimlerde örnek bir tavır sergileyen **Nizar** yoldaş, 7-8 Haziran 1991 tarihinde Cûdî'nin Dola Fehmê mıntıkasında sömürgeci ordu birlikleriyle çıkan bir çarpışmada kahramanca savaşarak şehitler kervanına katıldı.

Acımasız doğa koşullarında Serîhildan yoldaşı şehit verdik.

Adı soyadı: **İsmet KAYIK**
Kod adı: **Serîhildan**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbin, 1974**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **11 Şubat 1991**

Yurtsever bir aile çevresinden gelen **Serîhildan** yoldaş, 1990 yılında mücadeleye katılır. O'nun mücadeleye katılmasında, Nisêbîn alanında yaşanan hızlı gelişme ve halk ayaklanmaları belirleyici bir rol oynar. Bir yandan parti mücadelesinin tüm kitleleri kapsamasına, bir yandan da sömürgeciliğin yönelimlerine bizzat tanık olmak O'nun aktif savaşıma katılmasını sağlar.

Serîhildan yoldaş, mücadeleye katıldıktan sonra eğitimini görmek amacıyla Botan Eyaleti'ne gider. Çel(Çukurca) alanındaki kamplarda değişik eğitim devrelerine katılır. Bu süre zarfında yurtseverliğini bilinç ve kararlılıkla bütünleştirerek her yoldaşı gibi gelişme gösterir. Henüz eğitim sürecinde olan **Serîhildan** yoldaş, düşmana karşı arzuladığı gibi savaşma olanağına kavuşmadan 11 Şubat 1990 tarihinde Çel'de karda donarak şehit düşer.

Bu olay da bir kez daha göstermiştir ki, Kürdistan'da gerillanın mücadelesi sadece düşmana karşı değildir. Oldukça asi olan doğa koşulları ve coğrafyaya karşı da bir savaş içinde olmak aynı bir direngenliği, fedakarlık ve cesareti gerektirmektedir.

Serîhildan yoldaş, doğa koşullarına karşı savaşımda verilen pek çok şehidimizden biri olarak ölümsüzler kervanına katıldı.

Serîhildan yoldaş! Direniş şehitlerine verdiğimiz sözü tekrarlıyoruz: Anınıza bağlılığın gereği olarak mücadeleyi zaferle taçlandırıncaya kadar izinizden ayrılmayarak, direnişçi ve mücadeleci kişiliğinizi zaferin teminatı yapacağız. Anınız andımız olsun!

Hacı ULAŞ yoldaş, yeni dönem mücadelemizde vatana dönüş ve mücadeleye katılış emridir

Adı soyadı: **Hacı ULAŞ**
Kod adı: **Kasım**
Doğum yeri ve yılı: **Dep-Keklik köyü, 1970**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **Şêx Ömeran dağı, 1990**

Hacı ULAŞ (Kasım) yoldaş, 1970 yılında, Dep(Karakoçan)'in Keklik köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babasının diğer aile fertleriyle daha sonradan Almanya'ya gitmesiyle, ailesinden ayrı, dedesinin yanında köyde kalır.

İlkokulu köyde bitirdikten sonra Almanya'ya ailesinin yanına gider. Ülkeden bu ayrılış kendisinde derin izler bırakırken, ciddi arayışlar içerisine girmeyi de beraberinde getirir. Ülke sevgisini, ülke yaşantısını beyninde sürekli canlı tutan Hacı yoldaş, ülkesine, köyüne ve arkadaşlarına kavuşmanın özlemini yaşar.

Gittiği Almanya alanında okula başlayan **Hacı** yoldaş, burada da zekiliği ve kavrama yeteneğinin üstünlüğüyle okulda başarılı olur. Ancak yabancı bir ülkede ve yabancı bir kültür ortamında okumanın ezikliğini yaşar. Bu durumuyla Almanya'daki yoz ve yabancı kültür ortamının gençliği çeken olumsuzluklarına karşı sürekli mücadele içinde olur ve buna karşı özünü koruma savaşı verirken, aynı zamanda Kürdistanlı gençliği ve yakın arkadaşlarını da bu savaşımın içine çekme mücadelesini verir.

1985 yılında bulunduğu Hamburg alanında mücadele ile tanışır. Sürekli yaşadığı ülke özlemi ve bireysel olarak ulaşamadığı çözüm noktalarını mücadelenin yol göstericiliğinde bulur ve sempatizan düzeyinde çalışmalara katılır. Bir taraftan okula giderken, diğer taraftan ise zamanının bir bölümünü dernek, eğitim ve kitle faaliyetlerine ayırır.

Canlı, atik, coşkulu ve inançlı tavrı ile yoldaşlarının ve kitlenin saygısını kazanan **Hacı** yoldaş, kendisini eğitip geliştirmeyi önüne temel bir görev olarak koyar. Bu konuda yürüttüğü bireysel çabaların yanında bölge biriminin de yakın desteğini alır.

1986 yılının sonlarına doğru kararını vererek profesyonel düzeyde mücadeleye katılma kararına ulaşır. Aldığı bu kararla artık mücadelenin bir neferi olma mutluluğuna erişir. Alındığı merkezi eğitimde Parti III. Kongre çözümleme ve kararları temelinde eğitimden güçlenerek çıkan **Hacı** yoldaş, Almanya ve İsviçre'nin çeşitli kentlerinde kitle faaliyetlerine katılır. Ancak Avrupa alanında yürüttüğü çalışmalar kendisini tatmin etmez ve partiye sunduğu raporlarında ülkeye gitme isteminde bulunur.

Partinin **Hacı** yoldaşın bu önerisine olumlu cevap vermesi üzerine 1988 yılının başlarında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alınır. Parti eğitiminin en güçlü uygulandığı bu ortamda kendisini daha da yetkinleştirerek, ideolojik-politik formasyona ulaşır.

Akademi'de kendisine sunulan olanaklardan güçlü bir biçimde yararlanan **Hacı** yoldaşı, parti silahlı savaşa katılmak için Dih(Eruh) alanında görevlendirir.

1988 kış döneminde Dih faaliyetlerine katılır, kısa bir süre sonra aktif görevler alarak çalışmalara yönelir. En son Misarî yerel hazırlık komitesi üyeliğini yapan **Hacı** yoldaş, geleceğin büyük görevlerine adaydı.

Son olarak 12 yoldaşıyla beraber Şêx Ömeran dağında bir ihbar sonucu sömürgeci güçlerle girdiği bir çarpışmada şahadete ulaştı.

Anısı yol göstericimiz olacaktır!

Yurtseverliğin sembolü Yusuf ARAN yoldaş

Adı soyadı: **Yusuf ARAN**
Kod adı: **Serbest**
Doğum yeri ve yılı: **Çolamerg-Qilaban-Gerur, 1962**
Katılış tarihi: **15 Aralık 1989**
Şahadet tarihi: **Hozê Merê, 1 Haziran 1990**

Serbest yoldaş 1962 yılında Qilaban'ın Gerur(Ortabağ) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi imkansızlıklardan dolayı ancak ortaokula kadar okuyabildi.

Daha önceden sempati duyduğu partimizle 1983 yılında ölümsüz komutan **Mahsum KORKMAZ** yoldaş sayesinde tanıştı. Ardından milisliğe başladı. Bu dönemde yer yer küçük çaplı eylemlere de katıldı. 1984 yılında İlişkilerini daha da sıklaştırdı. 15 Ağustos Atılımı'nın hemen ardından, TC'nin geliştirmek istediği köy koruculuğuna karşı mücadele etti. Devletin tüm dayatma ve baskılarına karşı direnerek koruculuğu kabul etmedi. Bunun üzerine çeşitli defalar gözaltına alınarak korkunç işkencelerden geçirildi. Ama O her defasında düşmanın hevesini kursağında bırakarak kararlılığını dile getirdi. 1986'da işbirlikçi-ajanların bir komplosu sonucu Ortabağ Bölük Komutanlığı'na götürülerek işkencelerden geçirildi. Sömürgeci caniler O'nun öldüğünü sanarak, köyün mezrasına attılar. Odun toplamaya giden bir köylü tarafından baygın olarak bulunan **Serbest** yoldaş, sömürgecilerin hastaneye kaldırılmasına izin vermemeleri üzerine, 8 gün komada olmak üzere toplam 32 gün yatakta kaldı. Ancak düşman, dayatmalarından vazgeçmedi. "Ya korucu olursun ya da seni yaşatmayacağız" tehditlerinde bulunarak, bu kez de çeşitli komplolar geliştirmeye kadar işi vardırdı. Bir eve konulan bombanın faili olarak 3 kardeşi ile beraber Diyarbakır Cezaevi'ne sevkedildi. 4 ay sonra kini daha da bilenerek cezaevinden çıktı.

15 Aralık 1989 günü **Serbest** yoldaşın evi çeteler tarafından sarıldı. Çetelerin "Apocular evine geliyor" diyerek baskı yapmaya kalkışmalarına karşılık silahını alarak karşı direnişe geçen **Ser-**

best yoldaş, isabetli atışlarıyla 2 korucuyu öldürürken, diğerlerini de geri püskürttü. TC sömürgecilerinin de yardıma gelmesiyle çatışma daha da şiddetlendi. Bu arada **Serbest** yoldaş, bir yolunu bularak çatışmayı yardı ve gerilla grubuna katıldı.

Düşman yediği bu darbeyi hazmedemeyerek **Serbest** yoldaşın ailesine yöneldi. Birkaç günü içinde tüm aile fertlerini bir kamyona bindirerek köyden sürgün ettiler. Böylelikle aileyi düşürmeyi ve **Serbest** yoldaşı teslim almayı denediler. Fakat bununla büyük bir yanılgı içine düştüğünü çok kısa sürede anladı düşman. Çünkü **Serbest** yoldaş, o denli bağlanmıştı ki mücadeleye, O'nun için mücadeleden kopuş büyük bir onursuzluk, mücadeleye bağlılık ise onurların en büyüğüydü.

1 Haziran 1990 günü gerilla grubunun öncüsü iken, azgın çetelerin pususuna düştü. Sağ kolundan yaralanan **Serbest** yoldaş, sol koluyla belindeki el bombasının pimini çekerek ***"Biji Kurdistan", "Biji Serok APO"*** sloganlarını haykırarak şahadete ulaştı.

Bekir ÇELİK yoldaşı saygıyla anıyoruz

Adı soyadı: **Bekir ÇELİK**
Kod adı: **Rizgar**
Doğum yeri ve yılı: **Êlih-Çineryan köyü, 1970**
Şahadet tarihi: **Dih, 6 Mayıs 1990**

Rizgar yoldaş, 1970 yılında geçimini çiftçilik ve çobanlıkla sağlayan yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Êlih(Batman)'ın Çineryan köyünde dünyaya gelir. Yaşamı her Kürdistanlı gibi acı ve ızdıraplarla dolu geçer. Küçük yaşlarından itibaren çobanlık yapar. İlkokulu ancak dördüncü sınıfa kadar okur. Daha 12 yaşlarındayken PKK savaşçılarıyla tanışır. Yaşı küçük olmasına rağmen, duyduğu Kürt ve Kürdistan kelimeleri kendisinin ilgisini çeker. İlişkide olduğu gerillalara yemek getirir. Kendisinde olan silah sevgisi, gerillaları gördüğünde daha bir canlanır.

Ailesinin yoksul oluşu kendisini daha fazla çalışmayla yüz yüze bırakır. Türkiye metropollerine giderek en tortu işlerde çalışmak zorunda kalır. Girişken, çevik, haksızlığa asla boyun eğmeyen, sürekli karşı çıkan, kavgacı bir kişiliği vardır.

Ailesinin maddi olarak zayıf oluşu, aşiret kavgaları ve düşmanın da '80'lerle beraber daha da ağırlaşan baskı ve teröründen dolayı ailesi Avrupa alanına çıkar. **Rizgar** yoldaş da 1986 yıllarında Almanya'ya gider. Gittiği alanda hemen partili arkadaşlarla ilişkiye geçer, çeşitli düzeylerde görevler üstlenir.

1987 yılında merkezi eğitime alınan **Rizgar** yoldaş, eğitim sonrasında tamamıyla profesyonel çalışmalara katılır. Eğitim süresince fedakarlığı, çalışkanlığıyla, sürekli okuma, eğitme arzusuyla kısa zamanda kendisini geliştirerek örnek gösterilecek bir konuma ulaşır.

Avrupa alanında kısa süreli katıldığı kitle çalışmalarında başarılı bir pratik sergiler. Ancak O, sürekli ülke özlemi içerisinde olur. Sömürgeciliğin baskı ve sömürüsünden dolayı cennet ülkesini terk ederek gelmenin ezikliğini yaşar ve düşmanla kıyasıya bir savaşımın yürütüldüğü ülke topraklarına ARGK'nin bir neferi olarak dönmenin arzusu içinde olur. Sadece kendisinin dönüşü değil, ülkeyi terkedip Avrupa alanına çıkan tüm Kürdistanlıların bir an önce ülkeye dönemleri gerektiği bilinciyle hareket eder, bu yönlü kitleleri eğitmeyi temel alır.

Partiye sunduğu raporlarında ülkeye gitme istemini dile getiren **Rizgar** yoldaşın istemi kabul görerek, Mayıs 1987'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gönderilir. Akademi'de bulunduğu yaklaşık bir yıllık bir sürede siyasi ve askeri eğitim görerek kendisini yetkinleştirir. Oldukça coşkulu, canlı, gelişmeye açık, yaşına rağmen bir hayli olgun yapısıyla arkadaş yapısı içinde adeta bir çekim merkezi olur. Partinin sunduğu eğitim olanaklarından çok iyi bir şekilde yararlanır. Ardından Garzan Eyaleti planlamasına katılarak ülkeye yönelir. Sömürgecilerle nihai hesaplaşmanın olacağı ülke topraklarına gitmenin coşkusunu yaşar tüm arkadaş yapısıyla.

Rizgar yoldaş, sadece Garzan Eyaleti'nde değil, Kürdistan'ın kalbi Botan'da da faaliyetlere katılır. Tüm coşku ve enerjisiyle faaliyetlere yüklenir. Çok kısa bir sürede düşmanın korkulu rüyası haline gelir. TC basını *"Bölücü , terörist Rizgar topraklarımıza girdi, Batman petrol rafinerisini bombalayacak"* biçiminde manşet atar.

6 Mayıs 1990 günü sömürgeci Türk ordu birlikleri ile Dih(Eruh) alanında girdiği bir çatışmada kahramanca direnerek iki yoldaşıyla birlikte şehit düştü. **Rizgar** yoldaş, ilk çatışma anında ağır yaralanmış olmasına rağmen, devrimci sorumluluk duygusunu, partiye bağlılığı ve parti değerlerini koruma ilkesini bir an olsun aklından çıkarmadan arkadaşlarına yanından bulunan 30 milyon lira tutarındaki parti parasını vererek, mutlaka partiye ulaştırılması gerektiğini vurgular. Arkadaşları kendisini çatışma alanından uzaklaştırırlarken, aldığı ağır yaralardan dolayı yolda şahadete ulaşır.

Rizgar yoldaşı anmak ve O'nun anısını yaşatmak ancak ve ancak O'nun özlem ve arzusu olan bağımsız Kürdistan'ı kurmakla mümkündür.

Dr. Cesur ve Mehmet KILIÇ yoldaşları bir komploda şehit verdik

Adı soyadı: **Veysel ERİKLİ**
Kod adı: **Dr. Cesur**
Doğum yeri ve yılı: **Mersin, 1967**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Şirnex, 29 Haziran 1991**

Aslen Dilük(Antep)'li olup TC metropollerine göç eden bir Kürt ailesinin çocuğu olan **Dr. Cesur (Veysel ERİKLİ)** yoldaş 1967 yılında Mersin'de doğmuştur. İlk ve orta öğrenimini Mersin'de tamamlayan **Cesur** yoldaş, daha sonra girdiği üniversite sınavında Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanır. Burada 6. sınıfa kadar okur.

Dr. CESUR (Veysel) yoldaş devrimci mücadeleyle daha genç yaşta tanışır. Ülkenin dışında olması ve çevresindeki insanların Türk olmasından dolayı ilk başlarda Türk solu (MLSPB) ile ilişki içine girer. Marksizm-Leninizmi araştırıp okuyan **Veysel** yoldaş belli bir süre çalışmalarını bu örgüt içinde yürütür. Bu arada Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyar ve üniversitedeki yurtsever öğrenci kesimi ile ilişkilerini giderek geliştirir. Ağırbaşlı ve oturaklı yapısıyla öğrenci gençlik arasında saygın bir yeri olan **Veysel** yoldaş daha öğrencilik sıralarında halka ve yoldaşlarına olan saygı ve sevgisini belli ederdi. **Veysel ERİKLİ** yoldaş, 1989-90'da Çukurova üniversitesi, Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği'nde iki dönem yönetim kurulu üyeliği ve dernek başkanlığı yapmıştır. Daha okul sıralarında genç bir öğrenci lideri olarak ön plana çıkar **Veysel** yoldaş, tutarlı ve kararlı yapısı nedeniyle bir sözüyle binlerce öğrenciyi harekete geçirmesini bilmiştir. Öğrencilikteki çalışkanlığı, devrimciliğine de yansıyordu. Örgütçülüğü ve kararlı kişiliği ile göz dolduran **Veysel** yoldaş, sık sık polis baskınlarına hedef oluyordu.

Bu arada Kürdistanlı yurtsever kesimle ilişkilerini giderek geliştiren **Veysel** yoldaş, partinin bazı yayınlarını okuma fırsatını bulur. Doktor olmasına bir ay kala kararını verir. Burjuvazinin sunacağı imkanlar yerine, kaynağa dönüşten yana seçimini yapar. Gerilla olacak ve savaşacaktır. Bu karar, yıllardır TC metropollerinde kültür ve kimliğinden uzaklaştırılmaya verilen bir cevaptı. Böylece 1990 baharında bir grup arkadaşıyla birlikte Kürdistan'ın kalbi olan Botan alanına gelir. Belli bir süre Güney Kürdistan'da kaldıktan sonra sıcak savaş alanına gelmek için sürekli diretir. Buradan Bestler alanına gelen **Dr.Cesur** yoldaş, yoldaşlarının sağlık sorunuyla ilgilenir. Ayrıca kapı kapı dolaşıp halkın sağlık sorunlarıyla da ilgilenir. **Dr. Cesur** yoldaş halkın ve yoldaşlarının sağlığı için sürekli araştırma yapar ve bunun için çantasında ilaçla birlikte cilt cilt tıp kitapları taşırdı. **Doktor Cesur** yoldaş bölge halkı için adeta Lokman-ı Hekim olmuştu. Tüm köylülerin ve yoldaşlarının "dert ortağı" idi.

PKK'nin 4. Ulusal Kongresi'nden büyük güç ve destek alan **Cesur** yoldaş, bu kısa sürede parti içindeki sınıfdışı anlayışlarla tutarlı mücadele etmiştir. Parti çizgisinin güçlü bir takipçisi olmak için Parti Önderliği'nin çözümlemelerini her fırsatta okur ve anında yoldaşlarına aktarırdı. Yapısı itibariyle halkla kısa sürede kaynaşmayı sağlayan **Cesur** yoldaş, halkın gönlünde taht kurmayı başararak kaynağa dönüş hareketinin güçlü bir temsilcisi olmuştur.

29 Haziran 1991 gecesi Şirnex'in, Nerex(Dağkonak) köyüne halkın bazı sağlık sorunlarını çözmek için uğrar. Bir yurtseverin evindeyken daha önce ARGK saflarından olup da Güney Kürdistan'dan kaçıp TC'ye teslim olan bir hainin komplosu sonucu evinde bulunduğu **Mehmet KILIÇ** adlı yurtseverle birlikte kurşuna dizilerek katledilir. Halkın tepkisinden korkan düşman, cenazeleri aynı gece Şirnex'de gömer.

Adı soyadı: **Mehmet KILIÇ**
Doğum yeri ve yılı: **Nerex(Dağkonak) köyü, Şirnex 1966**
Şahadet tarihi: **Şirnex, 29 Haziran 1991**

Yoksul bir aile ortamında doğup büyüyen **Mehmet** yoldaş Şirnex kömür ocaklarında işçi olarak çalışarak yaşamını sürdürmenin çabası içinde olur. Evli ve iki çocuk babasıdır. Aile geçimi, ekonomik sıkıntılar O'nu da daha genç yaşlarda yaşam kavgasına çeker. Ancak **Mehmet** yoldaş daha başka işlerle de meşguldur. Yurtsever bir aile ortamında büyüdüğü için, ulusal kurtuluş mücadelesinin yakın etkisi altındadır.

1985'te gerilla birimleriyle tanışır. Gerillanın alanda yürüttüğü faaliyetleri yakından izler, büyük bir sempati duyar. Gerillalardan öğrendiği gerçekler O'nun yaşamına yeniden yön verir. Bir kömür işçisi olarak çalışmanın, dağda çobanlık yapmanın bireyi bile kurtarmadığı Kürdistan koşullarında, sömürgeci güçler tarafından her şeyin talan edilip götürüldüğü gerçekliğini öğrenir. Gerillanın, köylerinde yaptığı toplantılardan önemli sonuçlar çıkarır. Kürdistan halkının bağımsızlığı için savaşımın şart olduğunu derinden kavrar.

1989'da alanda daha da kök salan parti faaliyetlerinin her Kürdistanlı insana yüklediği sorumluluk ve görevleri, **Mehmet** yoldaş da milislik düzeyinde üstlenir. Ayrıca yakın akraba çevresinden ARGK saflarına katılanlara karşı duyduğu sorumluluk ve kendisinde derin olan yurtseverlik duygusu da O'nu harekete geçirir. Partiye hizmet etmek onun için bir vatan borcudur. Fedakar ve cesaretli özellikleriyle çevresini de harekete geçiren ve devrime değerli hizmetler sunan, özgün ve sade bir kişiliğe sahiptir.

Her Kürdistanlı insanın devrime karşı duyması gereken sorumluluğu duyması, **Mehmet** yoldaşın en belirgin özelliğidir. İşte bu yaklaşımı sömürgecilerin de ilgisini çeker. Düşmanın halkı yıldırmak, korkutmak ve gerilladan koparmak için uyguladığı baskı ve işkenceden **Mehmet** yoldaş yılmaz. Tam tersine düşmana karşı kinle dolarken, gerillaya her türlü yardım ve desteği sunmaktan geri durmaz.

Kaçarak düşmana sığınmış bir hainle birlikte köye gerilla kıyafetleriyle gelen bir grup özel tim **Mehmet** yoldaşı çok sevdiği ve ölümüne bağlı olduğu köyünden koparır. Gerilla kıyafetiyle gelenlerin içerisinde bulunan ve tanıdıkları hainin düşmana sığındığından habersiz olan **Doktor Cesur** yoldaşla **Mehmet** yoldaş sorumluluk duygusuyla gelenlere sahip çıkarlar. Ancak haince komploya düşürülen yoldaşlarımız birlikte köyün dışına çıkarılıp oradan Şirnex alayına götürülerek vahşice katledilirler.

Evet, tüm yaşamı boyunca olduğu gibi, şahadetiyle de çevresini etkileyen, harekete geçiren, öncülüğünü en görkemli bir biçimde kanıtlayan **Mehmet** yoldaş, ulusal kurtuluşçu bir nefer olarak halkın bağrına gömüldü. **Mehmet** yoldaşın anısına da bağlı kalarak O'nu düşmanı vatan topraklarından çıkararak yaşatacağız.

Anıları mücadelemize önderdir!

Bestler direniş kahramanlarımızı yükselen mücadelemizle selamlıyoruz!

Adı soyadı: **Adalet BORA**
Kod adı: **Bêrîvan, Sultan**
Doğum yeri ve yılı: **Girê Sor-Zihni köyü, 1 Şubat 1969**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Girê Sêvê-(Bestler), 16 Ağustos 1990**

Adalet yoldaş, 1969 yılında Girê Sor-(Siverek)'un Zihni köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Ailesinin topraksız olmasından dolayı sürekli topraklı aileler ile ortak çalışmaları, aileyi sürekli göç eden bir duruma getirir. **Adalet** yoldaş da üretime katılarak aile geçimine katkıda bulunur. Kendilerinin bu durumundan dolayı feodal beylere içten içe sürekli kin besler. Partimizin Girê Sor alanında feodal-işbirlikçilere karşı giriştiği mücadeleden etkilenen Bora ailesi, bu etkilenmeyi direkt ilişkiye geçerek eyleme kavuşturur. Mücadeleye duydukları sempatiden dolayı sömürgecilerin baskılarına maruz kalırlar.

Sömürgecilerin baskılarının yoğunlaşması üzerine 1980'lerde ailece Güney-Batı Kürdistan'a göç ederler. Daha küçük yaşlarda iken doğup büyüdüğü topraklardan kopması **Adalet** yoldaşda büyük etki bırakır. Bu yıllar parti hareketinin de yurt dışına açılma yıllarıdır. **Adalet** yoldaş, böylesi bir ortamda tekrardan parti hareketiyle ilişki kurar. Ailenin tüm fertleri mücadelenin hizmetine girerler. Bundan sonraki dönem **Adalet** yoldaş için parti ve halk gerçekliğini daha da yakından tanıma dönemi olur.

Kürdistan toplumu içindeki gerici feodal düşüncelerden dolayı okula gönderilmemiştir, ancak mücadele ile tanıştıktan sonra kendi çabasıyla okumayazmayı öğrenir.

Adalet yoldaş, ilk dönemde kendisine verilen görevleri yerine getirir. Bir taraftan kendisini eğitirken, diğer taraftan da kitle içinde ajitasyon ve propaganda faaliyetlerine katılır. Bulunduğu mahallede kadın temsilciliğini yapar. Göreve ve halka bağlılık özellikleri ile kitle içinde sevilen ve aranan biri durumuna gelir.

1988 yılında kararını vererek Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi'de gördüğü eğitim ile kendisini gelişkin bir konuma ulaştırır. Belli bir eğitimden sonra Güney-Batı Kürdistan'da kitle faaliyetlerine katılır. Bir yıl sonra eğitim amacıyla yeniden Akademi'ye alınır. Bu alanda komutanlık özelliklerini geliştirir ve istemi üzerine 1989 yılında Botan alanında faaliyetlere katılmak üzere ülkeye gönderilir. Bu alanda manga ve takım komutanlığının yanı sıra, takım yönetiminde de yer alır. Görevlere bağlılığıyla yoldaşlarına örnek olur. Ağırbaşlı, olgun, kararlı davranışlarıyla saygınlık kazanmasını bilir.

16 Ağustos 1990'da komutanı olduğu birlik sömürgecilerce çembere alınır. Altı yoldaşıyla beraber kaldıkları ormanlık alansömürgeciler tarafından ateşe verilir. Ardından çıkan çatışmada **Adalet** yoldaş, altı yoldaşıyla beraber şehitler kervanına katılır.

Adı soyadı: **Hüseyin KANGAL**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve yılı: **Kırşehir-Körpınar köyü, 4 Nisan 1971**
Katılış tarihi: **Haziran 1990**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Girê Sêvê-(Bestler), 16 Ağustos 1990**

Baran yoldaş, ailesinin 19. yüzyıl sonlarında Kürdistan'dan Anadolu'ya sürgün edilmesinden dolayı 1971 yılında Kırşehir'in Körpınar köyünde dünyaya geldi. Yaklaşık yüzyıllık sürgüne rağmen, aile Kürt gelenek ve göreneklerini canlı olarak yaşatan ve yurtsever bir aile durumundadır. Ailenin bu olumlu özellikleri **Baran** yoldaşın kişiliğinin şekillenmesinde olumlu etkiler bırakır. Daha küçük yaşlarda olmasına rağmen Kürtler'in uğradıkları baskı ve sömürüyü kendi yaşantısında görür. Kaldığı şehir hiç bir zaman kendisine çekici gelmez, sürekli Kürdistan'da olmaya ve yaşamaya özlem duyar.

Kendisinde sürekli canlı olan Kürdistan sevgisi, partimiz PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesiyle daha bir anlam kazanır. Bu süreden sonra mücadeleye ilgi ve sempatisi gelişir.

1989-90'da Antalya-Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. sınıfta okuduğu dönemde kesin kararını vererek Haziran ayında fiili olarak mücadeleye katılır. Devrimci ruh ve kararlılıkla, sömürgeci düzenin sunduğu bireysel yaşam olanaklarına sırtını dönerek kaynağa dönüş

hareketini geliştirdi. Artık halkına ve ülkesine kavuşmuş, yoldaşları ile omuz omuza savaşmanın gururunu yaşıyordu **Baran** yoldaş. Ancak kısa bir pratiğin ardından, 16 Ağustos 1990 tarihinde Bestler'de sömürgecilerle girdiği çarpışmada kahramanca direniş sergileyerek altı yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Adı soyadı: **Hayati DEMİR**
Kod adı: **Delal**
Doğum yeri ve yılı: **Mazra-Palî, 1971**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Girê Sêvê-(Bestler), 16 Ağustos 1990**

Delal yoldaş, 1971 yılında Mazra(Elazığ)'nın Palî ilçesinde doğdu. Orta öğrenimini Mazra'da tamamlar. Antalya Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okuduğu dönemde, 1990 serîhildanlarının etkisiyle Botan alanında gerillaya fiili olarak katılır. Katılışı yeni de olsa içinde yer aldığı gerilla birliğindeki yoğun çabaları, kendini eğitme ve geliştirme kararlılığı devrimci kişiliğinin bir yansımasıdır. Atik, canlı, fedakar, bilinçli yapısıyla birliğin moral kaynağı durumundadır.

Delal yoldaş, olumlu özellikleri ile geleceğin komutanı olduğunu ortaya ko-

yuyordu. Daha mücadeleye katılışının ilk adımında, 16 Ağustos 1990 tarihinde altı yoldaşıyla beraber Bestler'de sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada kahramanca direniş içinde şahadete ulaştı.

Delal yoldaşın şahadeti, sömürgeci eğitim kurumlarında beyhude bir çabayla gelecek arayan Kürdistan gençliğine, bağımsız ve özgür bir vatan yaratarak geleceğin güvenceye alınabileceği, bunun dışında hiçbir şeyin gelecek vaadetmediği yolunda bir çağrıdır.

Kısa ama soylu bir pratiğin sahibi olan **Delal** yoldaş mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Adı soyadı: **İsmail ZENGİN**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve yılı: **Pirrîn-Gökçay köyü, 1 Ocak 1966**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Girê Sêvê-(Bestler), 16 Ağustos 1990**

Şoreş yoldaş, 1966 yılında Pirrîn-(Adıyaman)'ın Gökçay köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk öğrenimini köyde yaptı. Orta öğrenimine ise ailesinin yoksul oluşundan dolayı Mazra'da yatılı olarak devam etti ve daha sonra kaydını Malatya Turan Emekçi Lisesi'ne aldırdı. Bu dönemde gelişen devrimci dalganın etkisinde kaldı.

Girdiği üniversite sınavlarında Çukurova Üniversitesi Makina ve Mimarlık Fakültesi'ni kazandı. Üniversite çevresinde yürütülen çalışmalar içinde yer almasından dolayı birkaç kez gözaltına alınarak korkunç işkencelerden geçirildi.

Daha 1988 yılında yörede faaliyet yürüten **M. Emin TAŞTAN** yoldaşla ilişkiler içinde oldu, aktif bir biçimde propaganda ve örgütlenme çalışmalarında yer aldı. Adana'da yüksek öğrenimi döneminde olumlu ve mücadeleci özellikleri ile gençlik içinde sivrilirken, düşmanın da boy hedefi durumuna geldi.

Artık legal çalışma olanaklarını bulamayan **Şoreş** yoldaş, okulunu 4. sınıfta terk ederek, 26 Mayıs 1991 tarihinde Botan'da ARGK birliğine katıldı. İlk katıldığı birlikte yer alan arkadaşların çoğu yeniydi. **Şoreş** yoldaş daha ilk günde cana yakın, alçakgönüllü, olgun kişiliği ile yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazandı.

Cesareti, fedakarlığı ve gelişmeye son derece açık kişiliğiyle geleceğin büyük komutanlarından biri olmaya adaydı. *"Eğitimim üzerinde oldukça duracağım, Zeki (M. Emin TAŞTAN) yoldaşın yerini mutlaka dolduracağım"* diyerek eğitimine yüklendi.

Ancak, 16 Ağustos 1990 tarihinde Bestler'de altı yoldaşıyla birlikte ölümsüz direnişin sahibi olarak aramızdan ayrıldı.

Adı soyadı: **Methi ...**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve yılı: **Dih-Zivinga Şikaka, 1975**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Girê Sêvê-(Bestler), 16 Ağustos 1990**

Metin yoldaş, 1975 yılında Dih(Eruh)'ın Zivinga Şikaka köyünde dünyaya geldi. 1989 yılında daha 14 yaşlarındayken Askerlik Yasası'yla mücadeleye katıldı. Yaşı küçük olmasına rağmen tam bir savaşçı pratiğin sahibi oldu. Girdiği bir çarpışmada tek başına kalmasına rağmen, güçlü direniş sergileyerek düşman çemberinden sıyrıldı ve bir kaç gün sonra birliğine tekrardan kavuştu.

Yanlış yaklaşımlara, hata ve eksikliklere karşı tavizsiz davranırdı. Alt üst ilişkilerine gereken duyarlılığı gösterdiği gibi, yetmezliklere karşı eleştiriler geliştirerek ilkeli yaşamı kendine bir prensip edinmişti.

Daha büyük görevlerin talibi olduğunu pratiğiyle kanıtlayan **Metin** yoldaş, 16 Ağustos 1990 tarihinde Bestler'de çembere alınan birliğin kurtulmasını sağlamak amacıyla altı yoldaşı ile beraber girdikleri bir çarpışmada şehitler kervanına katıldı.

Adı soyadı: **Derviş KURT**
Kod adı: **Delîl, Hayri, Avareş**
Doğum yeri: **Pirrîn-Aldûş**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Şirnex-Girê Sêvê(Bestler), 16 Ağustos 1990**

Delîl yoldaş, Pirrîn'in Aldüş(Gerger) ilçesinde doğdu. 1990'da mücadele saflarına katıldı. Bestler(Bestan) alanında 16 Ağustos 1990 tarihinde altı yoldaşıyla beraber şehitler kervanına katıldı.

Adı soyadı: **Reyhan KAL**
Kod adı: **Jiyan, Biyani**
Doğum yeri ve yılı: **Ankara, 1969**
Katılış tarihi: **Haziran 1990**
Şahadet tarihi: **16 Ağustos 1990, Bestler**

Tarihin unutulan halkı olmaktan çıktığımız, savaşan halk gerçekliğine ulaşarak bağımsızlık ve özgürlüğe koştuğumuz günümüzde, partimiz önderliğinde tutuşturulan büyük devrim ateşi, söndürülemez bir gürlükte Kürdistan'ın dört bir yanını sarıyor. Bugünlere kolay gelinmedi; partimizin nefes nefese bitmeyen mücadelesi ve kahraman şehitlerimizin kanları eski Kürdistan'ı, bugünkü yeni Kürdistan düzeyine getiren temel gerçeklerimizdir. Şehitlerimizin her birinin yaşamı soylu değerlerle doludur. Bu yaşamı dile getirmeye kalemlerin gücü yetmez.

Yurtseverliğe, her halktan daha çok bizim halkımızın ihtiyacı vardır. Çünkü sömürgeciliğin, Kürdistan ve Kürtlüğe amansız saldırısı vardır. Bunun en tehlikeli araçlarından biri de sömürgeci eğitim kurumlarıdır. Örneğin, her insanın öğrenime ekmek-su kadar ihtiyacı vardır. Fakat Türk sömürgeciliğinin eğitim kurumlarının insanları bırakalım aydınlatmasını, tersine ufuklarını karartmayı, özlerinden boşaltarak kişiliksizleştirmeyi ve devletin kul-kölesi olacak maketler yaratmayı amaçladığı biliniyor.

Yaşamı, bu politikaların egemen olduğu sömürgeci metropollerde geçen ve bu ortama isyan ederek öze-kaynağa dönüş hareketine katılan **Jiyan** yoldaşın şahadeti, bu nedenle büyük anlam ifade ediyor. Onun coşkulu yurtseverliği, öyle ki, girdiği toplumda ya büyük olumlu etki yaratmış ya da olumsuz tepki toplamıştır. Bu, **Jiyan** yoldaşın yurtseverlikteki kararlılığının keskinliğini gösteriyor. Örneğin "Kürt" sözcüğünden bahsetmenin büyük cesaret istediği bir dönemde, bir grup arkadaşıyla sohbetlerinde "Kürt" deyimi geçtiğinde **Jiyan** yoldaş, yerinden birden fırlayarak coşkulu bir kararlılıkla, "Biz de Kürdüz" şeklinde haykırır. O'nun bu cesaretli çıkışları, daha sonraki dönemlerde de devam edecekti.

Jiyan yoldaş, 1969 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Ankara'da dünyaya geldi. Aslen Serhedan(Kars)ın Qulp (Tuzluca) ilçesinin Sürmeli köyünden olan **Jiyan** yoldaş, babasının devlet memuru olmasından dolayı sürekli Kürdistan'dan uzak yaşadı. Ancak buna rağmen ülke ve halk değerlerini unutmayarak, gerek aile içinde, gerekse kendi kişiliğinde yurtsever duyguları sürekli canlı kıldı. İlkokulu, ailesinin memur olmasından dolayı çeşitli metropol kentlerde bitirdi. Ailesinin daha sonra Antalya'ya yerleşmesiyle, öğrenimini burada sürdürdü. Yıllarca bu şehirde yaşamasına rağmen, alışmamış, Kürdistan'ı özlediğinden alışamamıştır. Mevcut düzene, yaşama isyan eden **Jiyan** yoldaş, arayışlar içerisine girerek, özlemini duyduğu gerçekliğe ulaşmaya çalışır.

1987 yılında üniversiteye girmesiyle birlikte devrimci, sosyalist görüşlerle tanışır. Büyük bir çabayla bu araştırmalar üzerinde yoğunlaşır. Öyle ki, hem yoğun araştırmalarından ve hem de fiili bir şeyler yapamamanın ezikliğinden hasta düştüğü de olur. Bir şeyler yapmak için çırpınır; birikimlerini çevresine özenle aktarmaya çalışır. "Kürdistan" kelimesini, çok derinden, içten, özlemle ve iliklerine dek hissederek telaffuz eder. O dönemlerde, *"Kürdistan'ın bundan 10 yıl sonraki durumunu merak ediyorum"* der çevresine. Geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ını görür. **Jiyan** yoldaş, ailesini daha fazla yurtseverliğe çekmek için de mücadele eder.

Jiyan yoldaş, üniversite yıllarında partiyle tanıştı. PKK ideolojisini tanımayla birlikte kendi gerçekliğine çözüm bularak sömürgeci uygulamalara da bir anlam vermeye başladı. PKK gerçekliğini ve mücadeleyi tanıdıkça katılma ve fiili yer alma özlemi daha gürleşti. Ve **Jiyan** yoldaş, o büyük ve dayanılmaz özlemine 1990'ın Haziran'ında kavuştu. Ziraat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirmeye bir ay kala coşkuyla ve hasretle Kürdistan dağlarına koştu. Artık başka hiçbir şey umurunda değildi, yoldaşlarının arasına katıldıktan sonra.

Jiyan yoldaş, bu mutlu anını partiye sunduğu raporunda şöyle dile getirmekteydi: *"Bu katılımımda sadece yurtseverlik duyguları rol oynamadı. Öğrencilik döneminde geliştirmeye çalıştığım sosyalist bilincin ve çözümlemenin beni en iyi parti koşullarında verimli kılacağına inandığım için saflara katıldım."*

Jiyan yoldaş, coşkuludur, kin ve nefret beslediği sömürgeci düşmana karşı savaşmaktan gururludur. Yüksek azim ve kararlılıkla geçmiş bireysel yaşamından tamamen koparak en verimli çağını halkı ve inandığı düşünceleri uğruna adamaya koşan **Jiyan** yoldaş, sıcak savaşımımızın doruk noktasında olduğu Botan Eyaleti'nde, düşmana en çok darbenin vurulduğu, en güzel toprak parçalarımızdan olan Bestler'de binlerce sömürgeci-faşist militarist güce ve azgın çetelere karşı gerilla eğitim birliğiyle birlikte gün boyu süren silahlı çatışmada, büyük bir fedakarlık sergiledi. **Jiyan** yoldaş ile altı yoldaşı birlikte düşmanın dikkatlerini kendi üzerlerine çekip savaşı noktalaştırarak, eğitim grubundaki diğer yoldaşların düşman çemberini aşmasını sağladı. Üstün bir kahramanlık sergileyen **Jiyan** yoldaş, düşman karşısında kazandıkları zaferin coşkusuna kapılarak sloganlar eşliğinde düşman mevzisine saldırıya geçerken, şahadete ulaşarak özlemini çektiği halkının kalbine gömülme onuruna erişti.

Jiyan yoldaşın bilinçli, azimli, kararlı, cesaretli, yurt ve insan sevgisiyle donanmış kişiliği, Kürdistan gençliğine yer almaları gereken safları gösterdi.

"Bu topraklar yaşaman için değil, ölebilmen için; özgür yaşam yaratmak uğruna" diyen **Jiyan** yoldaş, Kürdistan'ın 10 yıl sonrasını göremedi, ama o büyük gün geldiğinde "toprağın derinliklerinde sonsuz bir uykuda" olsa da zaferimizin coşkusuna O da katılacak, dağların doruklarında zaferin seyrine dalacaktır.

Bestler direniş şehitlerimizin anılarını, sömürgecileri ülkemizden söküp atmanın gerekçesi yapacağız!

Tu şoreşger bûyî tu berxwedanvan,
Tu canfida bûyî, tu welatparêz
Tu şehîd bûyî, ji bo gelê xwe
Tu JIYAN bûyî, ji bo têkoşîna me
Tu rêheval ŞOREŞ bûyî, ji bo şoreşa me...

Bu topraklar
uyuman için değil,
ölebilmen içindir
Özgür yaşamlar uğruna!
Mavi: Özgürlük demekmiş
Kara gözlerinle sen mavi bak...
Bak ki, hep mutluluğu taşısın.
Savaşmak senin için ne?
Savaşmak bizim için ne?
Etlerim kurtlandı bebek!
Bir yanım ölürken,
diğer yanım direngen!
Umut kalbimde, yaşam kalbimde!
Bir yanı kurumaya yüz tutmuş
insan olmanın isyanı oysa
Selam ona
"Yaşam bir armağansa aslında
Neden parçalıyor, dilimliyor
İnsanlar onu"
Diyor;
Andrey Vozenski
İsyanı oysa bu,
Onurun.
Kayan bir yıldızın bıraktığı ize bak!
İşte tüm anlatmak istediklerim
Beni orada bekle bebek
Sevdam özgürlük!
Onunla geleyim sana!
Yüklenen tüm yiğitlikleriyle
Adı ciğer yakan halkımız!
Doymadık bebek
İnan doymadık
Ne sana / Ne de o sevdaya!

Reyhan KAL

Girê Kewan doruklarında govende kalkan yoldaşların anısına

Adı soyadı: **Kinê ARUR**
Kod adı: **Rûken**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan, Biyakubê köyü, 1973**
Katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Rûken yoldaş, emekçi ve dini etkilerin yaygın yaşandığı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Daha küçük yaşlardayken ailesi ekonomik nedenlerden ötürü Cizîra Botan(Cizre)'a göç eder. Köydeki sınırlı mal varlığı ve emek gücüyle elde ettikleri parayla küçük bir tamir atölyesi açan ailesi, şehir yaşamına ayak uydurmaya çalışır. Emek gücüyle yaşamını kazanan bir aile ortamında büyüyen **Rûken** yoldaş, yaşama karşı sorumluluk taşıyarak yetişir. Kürdistan gerçeğinde yaşanan koyu dini etkilerle çevrili olan **Rûken** yoldaş, kadına biçilen değer ve çizilen hudutları aşamayan, dar bir çevre içinde tutularak okula gönderilmez.

Aile ve çevrenin dar kalıpları içindeki yaşama ayak uydurarak fazla kurtuluş umudu göremeyen **Rûken** yoldaş, 1987 yıllında **Binevş AGAL(Bêrîvan)** yoldaşı tanıma şansına kavuşur ve **Binêvş AGAL** yoldaşın şahsında yeni bir geleceği görmeye başlar. Mücadelemize karşı sempatisi gelişir. Bunun sonucu olarak gelişmeleri yakınen izler. Mücadelemiz hakkındaki her gelişmeye karşı kendisini sorumlu hissederek alandaki faaliyetlere kendi çapında katılım sağlar. Kısa süre içindeki değişikliği ailesi de fark eder. Yurtsever bir aile olmasına rağmen dini etkilerin derin yaşanmasından dolayı **Rûken** yoldaşın mücadeleye katılmasına engel olmaya çalışır. Ancak **Rûken** yoldaş, kadının devrimdeki rolünü ve gerçek kurtuluş yolunu bilince çıkararak mücadeleye profesyonel olarak katılmaya karar verir. *"Şêr şêre çi jine, çi mêre"* diyerek Mayıs 1991'de mücadele saflarına katılır.

Rûken yoldaş geldiği Bestler alanında, olgun, dürüst ve sakin yapısıyla arkadaşları arasında saygınlık kazanarak örnek bir kişilik sergiler. Görevler karşısında oldukça fedakar ve enerji dolu yapısıyla çalışır. Yoldaşlarına yaklaşımda mütevazi olan **Rûken** yoldaş, her yoldaşının gönlünü alır ve kaynaşmasını bilir. En büyük özlemi ise, partinin siyasi ve askeri eğitiminden geçerek, partinin militan kişiliğine ulaşma ve silahını iyi tanıyarak düşmana karşı kullanmadır. Ve düşmanın yüzyıllardır halkımıza karşı işlediği suçların hesabını sormaktır.

Olanaklar dahilinde kısa süreli de olsa siyasi ve askeri eğitimden geçen **Rûken** yoldaş, eğitimden kendi çapında sonuç çıkarıp, tanıdığı ve kavradığı silahını hiç yanından ayırmadan düşmana doğrultacağı anı bekler. Eylemlere katılma özlemiyle doludur. Nitekim istenmeyen yer ve zamanda özlem duyduğu an gelir çatar. 18 Temmuz 1991 tarihinde Şehit Xelil Takımı'yla yeni açılım sağlanan Qilaban(Uludere) zozanlarında, binlerce sömürgeci kolluk kuvvetleri ve yüzlerce çeteyle saatler süren çatışmada, örnek bir direniş sergileyerek 11 can yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Rûken yoldaşın mücadeleci kişiliğini, her Kürt kadını ve erkeği kendisine örnek alarak insanlık onurunun ancak savaşılarak kazanılacağı gerçeğine varmalıdır.

Rûken yoldaşın anısı intikam yeminimiz ve savaşta azmimiz olacaktır.

Adı soyadı: **Medine YILMAZ**
Kod adı: **Mizgîn**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex, Girîndol köyü, 1973**
Katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Mizgîn yoldaş, yurtsever ve emekçi bir aile içinde yetişir ve büyür. Ailesi yaşamını hayvancılıkla sağlarken, O da köydeki işlerin yoğunluğu ve yoruculuğu

içinde yaşamını sürdürür. Ancak içinde taşıdığı duygu ve düşünceler O'nu farklı bir yaşama hazırlar. Özellikle yakın çevresinde birçok kişinin gerilla saflarında yer alması ve düşmanın yoğun baskı ve işkencelerine maruz kalan ailesi ve çevresinin zorlu yaşamı O'nun bu yönlü düşüncelerini yoğunlaştırır. Çok sevdiği ağabeyi milislik yaparken, O da birlikte hareket eder. Düşmanın pervasız yönelimleri sonucu ağabeyi dağlara gider ve orada düşmana esir düşer. **Mizgîn** yoldaş bunu içine çeker ve düşmana karşılık vermek için de gerilla olmayı düşünür.

Düşmanın ailesini ve yurtsever çevreleri mücadeleden koparma ve sindirme çabalarına rağmen, **Mizgîn** yoldaşın aile ve çevresi tam tersine mücadeleye olan bağlılıklarını derinleştirir. 1983'ten beri gerillayla kurulan bağlar gittikçe güçlendirilir. Böyle bir aile ve çevre içinde yetişen **Mizgîn** yoldaş, içinde taşıdığı duygu ve düşünceleriyle hergün biraz daha gerçeği yakalar. Öyle bir an gelir ki, kendisini boşlukta hisseder. Yapması gerekenin ne olduğunun kesin kararına varır. **Mizgîn** yoldaşın bu onurlu ve soylu kararı O'nu özgür dağların doruklarına çıkarır.

Emsallerinden farklı bir yaşam biçimi seçerek, feodal çitlerin kadına biçtiği ve onu boğduğu değerleri reddeder. Partinin Kürdistan kadınına verdiği değere anlam biçer, özgür Kürdistan kadınının gitmesi gereken yolda yürür. Bestler alanında gerilla birlikleri içinde yer alır. Canlı, atak ve girişken yapısıyla kısa sürede gelişme

kaydeder. Bünyesinde yer aldığı takımların iç düzenlemesinde çeşitli görevler üstlenir. Yoldaşlarına hizmet sunmakta bitmez-tükenmez bir çabanın sahibi olur.

Parti eğitimiyle Kürdistan kadınının içine kapanıklığını, kendini küçük görme özelliğini kısa sürede aşarak, girişken bir özellik kazanır. Köylü kökenli olmasına rağmen, cinsler arası devrimci eşitlik ilkesiyle hareket ederek örnek bir yaklaşım gösterir. Yaşam ve ilişkilerde doğru olana ulaşma çabası içinde olan **Mizgîn** yoldaş, binlerce düşman gücüne karşı, erkek yoldaşlarıyla omuz omuza vererek çarpışır. Aynı mevzide yer aldığı yoldaşı **Rûbar** ile birlikte düşmanın yoğun ateşi altında son mermisine kadar karşı koyar ve aynı mevzide şehit düşerler. **Mizgîn** yoldaş, PKK'nin mücadeleci ve cinsler arası doğru yaklaşım ilkesini kısa mücadele yaşamında kavramaya çalışır. Çarpışma anında örnek tavır sergileyerek ulusal kurtuluş mücadelesinde kadının rolünü temsil eder. Yaşamında, ilişkilerinde olduğu gibi, muharebe anında da kadının eşit olduğunu ve güçlü savaşçı ve komutan olabileceğini bir kez daha gösterir.

Besêy ANUŞ'larla ve en son halkalarını oluşturan Girê Kewan direnişine kadar Kürt kadını ulusal kurtuluş savaşına karşı sorumluluk taşıyarak savaşı muharebe alanlarında karşılamıştır. **Mizgîn** yoldaş da saf ve sade bir köylü kızı olarak saflara katılır. Ancak direniş geleneğine bağlı hareket ederek, şahadet olayını kahramanca karşılar. Şahadetiyle bir kez daha şu gerçekliği, Kürdistan kadınının da kurtuluşunu özgür dağların doruklarında gördüğünü ve düşman güçlerini Kürdistan'dan çıkarıncaya dek savaşın böyle süreceğini ispatlar.

Adı soyadı: **Rewşen ABDULSELAM**
Kod adı: **Nûjîn**
Doğum yeri ve yılı: **G. Batı Kürdistan, Girê Pirê Köyü, 1974**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Nûjîn yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. O'nun doğup büyüdüğü çevrede ilkel-milliyetçi ve reformist örgütlerin etkinliği olmasına rağmen, ailesi bunlardan farklı bir yapıya sahiptir. Bu nedenle köydeki insanlarla anlaşamaz, şehre göçerler. Şehirde okuma imkanına kavuşan **Nûjîn** yoldaş, yeni bir çevreyle tanışır. Ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok tartışıldığı öğrenci gençlik arasında birçok şey öğrenir. Yaşı küçüktür, ancak ilgisi büyüktür. Duyarlı olan **Nûjîn** yoldaş, daha ortaokula gittiği yıllarda partiye sempati duymaya başlar. Özellikle bağımsızlık şehitlerinin anısına yazılanları okuyarak,

onların yaşam ve mücadeleci özelliklerini öğrenir. Ulusal bilince ulaşarak, Kürdistan'ın parçalanmışlığını ve nedenlerini kavradıkça suni sınırlara karşı öfkesi ve kini büyür, tel örgülerle kaplı olan "hudut" denilen alana baktıkça bunu kabul edemez ve *"mutlaka ortadan kalkmalıdır"* diye düşünür.

'89-'91 yılları, **Nûjîn** yoldaşın partiyi daha çok tanıma fırsatına kavuştuğu, partinin saflarında aktif olarak yer aldığı ve PKK'nin militan kişiliğine ulaşmaya çabaladığı yıllardır. O'nun gün be gün mücadeleyi tanıması, partiye vatanına, halkına ve önderliğe olan bağlılığını daha çok artırır. '89 başlarında aktif olarak çalışmalara katılan **Nûjîn** yoldaş, partinin kendisine tanıdığı eğitim olanaklarından iyi bir şekilde yararlanır. Kitle faaliyetleri içinde yer alır. Genç yaşına rağmen sorunlara yaklaşımda çözümleyici, ikna etme özelliğiyle de iyi bir örgütleyicidir. Her kişiye göre, yaşa göre yaklaşım gösterir ve kazanır. Daha çok cephe faaliyetleri içinde çocukların eğitimiyle ilgilenen **Nûjîn** yoldaş, geleceğin gençliği olarak çocuklara değer verir, sevecen ve eğitici yaklaşımlarıyla çocukların çekim merkezi olmayı bilir. Yaşlısı, genci ve çocuğuyla herkes tarafından sevilen ve aranan bir konuma ulaşır. Bunlarla yetinmeyen **Nûjîn** yoldaş, ülkenin sıcak savaş alanlarına ulaşmak ve orada çalışmak ister.

Nûjîn yoldaş, 1991 Mayıs'ının başlarında Bestler alanına gelir, yıllardır üzerinde çokça düşündüğü ve hayal ettiği gerillayı ve yaşamını yakınen takip eder. Kısa sürede gerilla yaşamına adapte olur. Manga komutanlığı görevini üstlenir, yine yoldaşlarının eğitimiyle yakınen ilgilenir. O her zaman *"Bizi bekleyen görevlerin tarihi görevler olduğunu ve bu görevleri yerine getirmenin kaçınılmazlığını"* vurgular ve kendisine verilen tüm görevlere de bu bilinçle yaklaşır. Aldığı her görevi mutlaka başarır ve bunun için yine yoldaşlarına eğitici yaklaşır, kendi eğitimine de önem verir. Lafazanlıktan nefret eder ve sade, özlü konuşmalarıyla kavratıcı olur. Yaşam ve ilişkilerinde devrimci üslup ve ahlakı esas alır ve alınmasını ister. Parti çizgisinin yaratıcılığına inanarak, bunu herkese anlatır ve buna bağlılığın gerekleri üzerinde durur. Bu bilinçle hareket eden **Nûjîn** yoldaş, pratik içinde daha güçlü gelişir ve olgunlaşır.

Kendisini siyasi alanda olduğu kadar askeri olarak da geliştirir. Bir kadının siyasi bir önder ve askeri bir komutan olarak kendisini yetiştirmesi gerektiğini vurgular ve buna ulaşmanın çabası içinde olur. Her yönüyle örnek davranışlar sergileyen **Nûjîn** yoldaş mücadele yaşamı içinde bilinçli davranır. Parti ruhuna, yoldaşlık ilişkilerine bağlı kalarak, zindan ve dağ direnişçilerinin örnek yaşam ve ilişkilerini kendine rehber alır ve yürür. Bünyesinde yer aldığı Şehit Xelil Takımı'nda 18 Temmuz 1991'de binlerce düşman askerine ve yüzlerce çeteye karşı savaşır. Saatlerce süren çatışmada 11 can yoldaşıyla ölümsüzleşerek şahadete ulaşır.

Şahadete varmadan önce çatışma esnasında yakındaki arkadaşına *"Yoldaş, ben artık şehitler kervanına katılıyorum. Sizlerin savaşı sürdürerek zaferi kazanmanızı umut ediyor ve bekliyorum"* der ve şehit düşer. Evet, daha çok savaşılacak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi zafere ulaştırılarak, şehitlere olan bağlılık yeminiyle hareket edilecektir.

Adı soyadı: **Dilber ÖZDEMİR**
Kod adı: **Gülistan**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex, Girgê Amo, Xinis Köyü, 1972**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Maddi zorluklar yüzünden Êlih'den Girgê Amo'ya göçen bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Oldukça geniş bir aile çevresi vardır. Küçük yaşta annesini kaybeder. Üvey annesi **Gülistan** yoldaşa baskı ve haksızlık yapar. Ancak bu baskı ve haksızlık O'na direnmeyi öğretir. Bu durum O'nda, her zaman pısırıklaşan bir ruh yerine, direnen bir ruh, zulme ve baskıya karşı çıkan, ezilenden yana olan bir kişilik yaratır. Ayrıca bu durum O'nu olgunlaştırır ve geliştirir. Çıkış yolu arar, hem köleliği, hem de haksızlığı ortadan kaldırabilecek bir çıkış yolu. Daha sonraları partiyi tanır. Hem kendisi hem de bütün ezilenler için, bütün ezenlere karşı kurtuluşun dağlarda

olduğunu düşünür. Bu arada evlendirmek isterler. Bunu da, O, köle düzenin bir parçası olarak görür ve bütün baskılara rağmen karşı çıkar. Buna rağmen nişanlarlar. 1989'da arkadaşlar köye gidip toplantı yaparlar, **Gülistan** yoldaşın istediği fırsat eline geçmiştir. Ve arkadaşlara mücadeleye katılmak istediğini belirterek o gün arkadaşlarla birlikte dağa çıkar. İlk başlarda rahatsızlanır. Gözleri neredeyse göremez hale gelir. Ancak O'ndaki direniş ruhu ve O'nun köleliğe karşı olan kini bütün zorlukları aşmasında güç kaynağı olur. Güney Kürdistan'a giderek eğitimini tamamladıktan sonra tekrar Bestler'e döner. Daha sonra Şax(Çatak) mıntıkasını açmak için giden grupta yer alır. Orada büyük direnişler gösterir. Günlerce aç susuz çemberlerde kalırlar, ancak **Gülistan** yoldaşın direngen ve fedakar yapısı yoldaşlarına da güç verir. Tekrar Bestler alanına döner. Neşeli, direngen ve fedakar yapısıyla arkadaşların moral kaynağı olur. Uzun süre manga komutanlığı yapar.

En son Şehit Xelîl Takımı'nda manga komutan yardımcısı olarak yer alır. Girê Kewan'da düşmanla girilen çarpışmada kahramanca direnir, ancak düşmanın eline yaralı olarak esir düşer. Faşist TC askerleri **Gülistan** yoldaşı şutikle bağlayarak dağlarda sürükler, ancak gösterdiği direniş karşısında kurşuna dizerek katlederler. Direnişi rehberimizdir.

Adı soyadı: **Edip BALTAŞ**
Kod adı: **Rêncber**
Doğum yeri ve yılı: **Êlih, Hezo, 1971**
Katılış tarihi: **5 Haziran 1991**
Şahadet tarihi: **Qilaban, Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Rêncber yoldaş, emekçi bir aileden gelmektedir. Mensup olduğu aile ve çevresi yurtsever olmasına rağmen mücadeleye katılımcı adımlar bugüne kadar gerçekleştirmemiştir. Ancak **Rêncber** yoldaşın mücadele saflarına katılımı ve şahadete ulaşması çevreyi derinden etkileyerek birçok gencin mücadele saflarına katılmasını sağlamıştır. Bu gerçeklik **Rêncber** yoldaşın çevre üzerindeki etkinliğini ve saygınlığını göstermektedir.

Babası belediye işçiliğinden elde ettiği ücretle aileyi geçindiremez. Bu nedenle **Rêncber** yoldaş, lise yıllarında ve sonrasında garsonluk yaparak aile ekonomisine katkıda bulunur.

Rêncber yoldaşın pratikçi yapısı daha çocuk yaşlarda şekillenir. Bir yandan okula giderken, bir yandan garsonluk yaparak yaşamını kazanmaya çalışır, diğer yandan da boş zamanını değerlendirerek, bölgesel futbol ve atletizm müsabakalarına katılır ve sayısız ödüller kazanır. Canlı, atik, sıcak ve mütevazi kişiliğiyle çevresi ve arkadaşları arasında büyük saygınlık kazanır. Bu gerçeklik, O'nun mücadele saflarına katılmasından etkilenen birçok gencin mücadele saflarına katılmasıyla her yönüyle doğrulanmaktadır. Aynı zamanda bunlar, okul yıllarında sempati duymaya başladığı ulusal kurtuluş mücadelemiz için öğrenci gençlik arasında yürüttüğü çalışmalarının bir ürünü olmaktadır. Bölgede düzenlenen serihildan, açlık grevi, afişleme, pullama ve bildiri dağıtma faaliyetlerine en önde katılarak çeşitli sorumluluklar üstlenir.

Rêncber yoldaşın en büyük özlemi, bir an önce özgür dağlarımıza ulaşıp, elde silah, barbar ve çağdışı sömürgecilikten işlediği tarihsel suçların hesabını birer birer sormaktır. Bu nedenle kırsal alandaki gerilla faaliyetlerine katılmak için, sık sık dayatmada bulunur. Başlangıçta arkadaşlar, alanda gösterdiği üstün başarıdan ötürü belli bir süre kalmasını uygun görürler. 1990'da alanda yaşanan bazı tutuklanmalar sonucu **Rêncber** yoldaş belli bir süre ilişkisiz kalır ve deşifre olduğu için TC metropollerine gitmek zorunda kalır. Gittiği alanda çalışmalarını yürütür.

5 Haziran 1991'de bir grup yoldaşıyla birlikte Bestler alanına gelir. Şehit Dr. Cesur Eğitim Devresi'nde, askeri ve siyasi eğitim görür. Kendisini içtenlikle verdiği eğitim devresinde üstün başarı elde ederek kısa sürede muazzam bir gelişme kaydeder. Görevlere en içten ve en önde gider. Partiye bağlılığı, dürüst, canlı, aktif ve mütevazi kişiliğiyle eğitim devresinde yer alan yoldaşlarının saygınlığını kazanır. **Rêncber** yoldaşın edindiği kişilik ve özellikler her devrimcinin ulaşması gereken vasıflardır.

Rêncber yoldaş, 18 Temmuz 1991 Girê Kewan direnişinde, kahramanca direnerek 11 can yoldaşıyla birlikte özgürlük şehitleri kervanına katılır.

Rêncber yoldaşın anısı, direnerek yaşayan halk gerçekliğimizde yaşayacaktır. O'nun izinde bağımsız-özgür Kürdistan'ı yaratmak devrimci andımızdır.

Adı soyadı: **Xalit SİDAR**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex, Gundik köyü, 1971**
Katılış tarihi: **Haziran 1990**
Şahadet tarihi: **Qilaban, Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Erdal yoldaş 1971 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha yaşama gözlerini açar açmaz, milyonlarca Kürt çocuğu gibi çocukluğunu tatmadan, aile ekonomisine katkıda bulunmak amacıyla çobanlık, el işleri ve ara işlerde çalışarak yaşam kavgasına atılmak zorunda kalır. Bu vesileyle, köyde okul olmasına rağmen, **Erdal** yoldaş okula gidemez.

Bu ezilmişliğin ve sömürgeciliğin yaygın baskıları altında, yurtsever bir çevrede şekillenen Gundik köyü halkı, ilk grupların ülkeye girdiği 1983 yılında, mücadeleden etkilenerek sempati duyar ve mücadelenin alanda kök salmasında önemli bir rol oynar. Ölümsüz kahraman **Agit** yoldaşın komutası ve bizzat muazzam çabasıyla yürütülen faaliyetlerde, kısa sürede muazzam bir gelişme yaratılır. Bunun sonucunda, yöreden ve özellikle de Gundik köyünden onlarca genç mücadele saflarına katılır. Bu katılımlar arasında öncü olarak çıkan, **Osman SİDAR (Erdal)** yoldaş, **Xalid** yoldaşın ağabeyidir ve 1984'ün sonlarında fiilen mücadele saflarına katılır. Mayıs 1990'da komutanlığını yaptığı takım ile düşman kolluk kuvvetleri arasında çıkan ve saatlerce süren çatışmada, **Osman** yoldaş ve 6 yoldaşı düşmana büyük darbe vurup, efsanevi bir kahramanlık göstererek şehitler kervanına katılırlar. Mücadelemizi bu aşamaya getiren

birçok tarihsel eylemlilikte **Osman** yoldaşın da büyük emeği vardır. **Osman** yoldaş düşmana karşı kin dolu ve her an patlamaya hazır bir bomba gibiydi. Yoldaşlar arasında canlı, atik, pasifliği reddeden, sonuna kadar fedakar özellikleriyle örnek bir kişiliğe sahipti.

Onlarca yıldır, faşist Türk sömürgeciliği, direniş odaklarını imha etme politikasını ulusal kurtuluş mücadelemize karşı daha da katmerleştirerek en katı bir şekilde sürdürmektedir. Bunun en bariz örneğini Gundik köyü ve özelde **Xalit** yoldaşın ailesinin üzerinde işkence, hakaret, yoksullaştırma ve her türlü çağdışı uygulamalarla yürütür. Ama **Xalit** yoldaşın ailesi bunlar karşısında, her Kürdistanlı ailenin kendisine örnek alması gereken bir direniş sergileyerek, düşmanın tüm özel savaş politikalarını yerle bir edip daha şimdiden Kürdistan tarihine ismini altın harflerle yazdırır.

Xalit yoldaş, halk gerçekliğimizi ve gerçek kurtuluş yolunu kavradıkça, mücadele saflarına katılmak için daha yoğun çabaya girer. Ancak aile ekonomisine katkı sunduğu ve alanda kuryelik vb. özel faaliyetler yürüttüğü için profesyonel faaliyetlere katılması arkadaşlar tarafından uygun görülmez. Bu süreçte **Xalit** yoldaş, gruplarımızın alanda bulunması ve çeşitli ilişkiler sağlamak için örnek çalışmalar yapar. Bu sürede köy ve çevre alanlarda yürüttüğü faaliyetlerle birçok genci parti saflarına katar. En son Mayıs 1990'da ağabeyi **Osman (Erdal)** yoldaşın şehit düşmesiyle birlikte mücadeleye kesin katılma istemini bir kez daha belirtir.

Ve artık, ne yoksulluk ne de başka bir engel tanır. Haziran 1990'da bir grup yoldaşı ile birlikte saflara katılır. **Xalit** yoldaş, ağabeyi **Osman** yoldaşın kişiliğine ve mücadele anlayışına layık olmak için O'nun kod ismi olan **"Erdal"** adını alır.

Xalit yoldaş yıllardır özlem duyduğu silahına kavuşmuştur. Silahın namlusundan çıkan kurşunlarla düşmandan bir bir hesap soracaktır. **Osman** yoldaşın mücadeleci kişiliğini kendisine esas alıp kısa bir sürede kişilik dönüşümünü sağlayarak muazzam gelişmeler kaydeder. Bunun sonucu olarak, manga komutan yardımcılığına atanır. Durağanlıktan ve pasiflikten nefret eden **Xalit** yoldaş, kısa bir süre sonra manga komutanlığına atanır. Bu süreç içinde birçok grubun çeşitli alanlara geçmesi için fiili sorumluluk üstlenir. Bu faaliyette karşılaştığı onlarca zorluk ve tehlikeye rağmen, hiçbir kayıp verdirmeksizin en sağlıklı bir şekilde alanlara grupları aktarır. Bu çalışma temposu ile örnek bir pratik sergiler. **Xalit** yoldaş, görevsizliği pasiflik sayarak durmaksızın uğraşır ve bitmez-tükenmez bir enerjiyle çalışır. Günlerce süren dış görevlerin dönüşünde yorgunluk, hantallık nedir bilmez. Birlikte dönen arkadaşlar dinlenmeye çekilirken, O mutlaka, dinlenmeksizin bir şeylerle uğraşır ve yaratıcı kişiliğini burada da yansıtır. **Xalit** yoldaş okuma-yazması olmamasına rağmen, sürekli okuma-yazma öğrenme çabasındadır ve öğrenir de. Yapılan siyasi ve askeri eğitime içtenlikle katılır. Arkadaşları arasında sık sık bilimsel tartışmalar açarak, kafasına takılan sorular ve çelişkileri çözmek için iyi bir araştırma ve incelemeye girerek sonuca gider.

Bu örnek konumu ve pratiği sonucu **Xalit** yoldaş, manga komutanlığı ve takım komutan yardımcılığı ile görevlendirilir. 18 Temmuz 1991'de yönetiminde yer aldığı Şehit Kadir Takımı'nın binlerce düşman askeri ve yüzlerce çete ile girdiği ve saatler süren çatışmada **Xalit** yoldaş, efsanevi bir direniş örneği sergileyerek birçok yoldaşın kurtulması için kendisini siper eder, özgürlük ve bağımsızlık şehitleri kervanına katılır.

Xalit yoldaş, fedakar, canlı, mücadeleci ve direngen kişiliği ile yoldaşları arasında büyük bir saygı uyandırmıştır. Mücadelede yoldaşları üzerinde büyük etki yaratarak onların kalbinde taht kurmuştur. **Xalit** yoldaşın anısı mutlaka bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratma andımızdır.

Anısı mücadelemize önderdir.

Adı soyadı: **Hüseyin ÖZŞERİK**
Kod adı: **Battal, Engin**
Doğum yeri ve yılı: **Gürrgum, Bazarcix, Doğanlı Karahasanlar Köyü, 1971**
Katılış tarihi: **Aralık 1989**
Şahadet tarihi: **Qilaban, Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin Güney-Batı Eyaleti'nde kök salması ile birlikte, en fazla taban oluşturan alanlardan biri, **Engin** yoldaşın küçüklükten beri yaşamının şekillendiği Bazarcix(Pazarcık) alanıdır. Daha mücadelemizin ilk dönemlerinden itibaren aile çevresi saflarda yer alır. Bunlardan biri babasıdır. **Engin** yoldaş, mücadele tarihinde partinin dönemsel taktiğini tutturup, ülke pratiğinde büyük yaratıcılıklar sergileyen **Mustafa YÖNDEM** yoldaşın yeğenidir.

Engin yoldaş, daha küçük yaşlarda ailesi aracılığıyla devrimci düşüncelerle tanışır. Daha bu yıllarda sosyalizme olan sempatisi ile inceleme ve araştırmaya yönelir. Lise öğrenimini bitirdikten sonra sosyalist düşüncelerle önemli oranda tanışmış

ve adım adım gereklerini yerine getirmek için derinliğine kavrama çabasındadır.

Ailesinin Avrupa'da olmasından dolayı liseyi bitirdikten sonra ailesinin yanına Avrupa'ya gider. Aralık 1989'da babasının aracılığı ile Avrupa'da parti saflarına katılır. Merkezi eğitimin ardından Bonn'da 6 ay parti-cephe birimi içerisinde faaliyet yürütür. Bu faaliyetten sonra daha güçlü eğitimden geçmek, partiyi her yönüyle daha iyi kavrayıp uygulamak için, Parti Önderliği'nin yakın denetimi altında olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada gördüğü muazzam eğitim ile kısa sürede ulaşması gereken kişiliğin yürüyüş doğrultusuna girer. Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nin yapıldığı Kürdistan ve Ortadoğu'nun kaderini belirleyen böylesine tarihi bir dönemde **Engin** yoldaş, Parti Önderliği'nin yakın denetimi altında partimizin döneme ilişkin politikasını, parti yaşam tarzını ve kişilik sorununu önemli oranda kavrar ve uygulama sahasında gereklerini yerine getirmeye çalışır. Akademi alanında 7 ay kalır. **Engin** yoldaş, Akademi'yi marksist-leninist bir enstitü olarak değerlendiriyordu. Ülkeye yönelmek için hazırlık sürecine girer. Ciddi sorumluluklar altına girdiğinin bilincindedir. Botan alanına gelmesinin temel amacını şöyle dile getiriyordu: *"Belli bir süre için Botan Eyaleti'ne gidip orada bir yandan devrimci teoriyi pratikte uygulamak, pratik deneyim edinmek, diğer yandan da yıllardır bu alanda sürdürülen silahlı mücadeledeki tahribatları önlemek, feodal-komplocu ve proletarya dışı yaşam tarzına taviz vermeksizin PKK'nin doğru yaşam tarzını uygulamak ve yapıya kavratmak."*

1 Mayıs 1991 tarihinde Botan-Bestler mıntıkasına gelir. Olağanüstü bir dönem yaşanmaktadır ve böyle tarihi anlamı olan dönemlerin de olağanüstü kişilikle kar-

şılanması gerektiğinin bilincine varmıştır. Bu nedenle, doğru yürüyüşü egemen kılmak için, sosyalist kişiliğe yakışacak bir şekilde zamanını devrim çıkarları doğrultusunda değerlendiri ve yaratıcı bir tarzla sonuç almaya çalışır.

Engin yoldaş 18 Temmuz'da çıkan çatışmada içinde bulunduğu takım arkadaşlarıyla birlikte düşmana karşı saatlerce çarpışır. **Engin** yoldaş bir yandan çatışırken, diğer yandan da yaralanan arkadaşlarını büyük bir fedakarlık ve cesaretle kurtarır. Artık O'nun için ölümün gülücükleri kendini yer yer göstermeye başlar. Belki de yoldaşları arasında son saatlerini ya da dakikalarını yaşıyordu. Ama onurlu bir mücadele ve onurlu bir gelecek için ölüm, O'nun için zor olan olgu değil, tam tersine ölümde yaşamı diriltmek, ölümsüzleşmektir.

Engin yoldaş, arkadaşları arasında PKK kişiliğine ulaşmış, cesaretli, atik kişiliği, sonuna kadar devrimci fedakarlığı ve saygınlığı ile tanınır. **Engin** yoldaş Girê Kewan'de çıkan çatışmada 11 can yoldaşı ile birlikte düşmana karşı saatlerce çatışır. Ve yaşamının son saniyelerinde ***"Bijî PKK", "Bijî Serok APO"*** sloganları ile 11 yoldaşı ile birlikte PKK devrim şehitleri kervanına katılır.

Adı soyadı: **Emin YEŞİL**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve yılı: **Amed, 1969**
Katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

1969 Amed(Diyarbakır) doğumludur. **Mahmut** yoldaşın kişiliği çocukluktan itibaren Amed ortamında yapılanır. İlk, orta ve lise öğrenimini bitirdikten sonra, Konya Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanır. Bu okulu iki yıl okuduktan sonra, terkederek Mayıs 1991'de fiilen devrim saflarına katılır.

Mahmut yoldaş lise yıllarında burjuvazinin çarpık yaşam tarzını görünce, arayışlar içerisine girer. İçinde yaşadığı toplumsal bunalım, ekonomik kriz ve siyasal çöküş O'nun, daha o günlerde olgulardan hareket ederek edindiği bilimsel tarzdaki inceleme ve araştırma ile sosyalist tezlerle tanışmasına neden olur. Liseyi bitirip üniversiteye girdiği ilk dönemlerde gerçek kurtuluşun okuduğu okul olduğunu sanır. Bu yanılgıda çevrenin de etkileri vardır. Fakat üniversite ortamını somut koşullarda görünce ideolojik yalpalamadan ziyade ideolojide netleşmeye gider. Ve parti düşünceleriyle tanışır. Bu süreç içinde yıllarca hayal ettiği gerçek kurtuluş yolunun mücadele olduğunu kavrar ve kısa sürede buna katılma kararını vererek devrimci ortamla bütünleşir. **Mahmut** yoldaş, daha önceleri de marsizme yöneldiği için belli bir birikimi vardı. Ondan dolayı parti saflarına katılınca siyasal olarak fazla zorluk çekmez. Fakat temel eksikliği olan PKK politikası ve yaşam tarzını kavramak ve uygulamak noktasında koşullarla amansız mücadele vererek eksikliğini gidermeye çalışır.

Mahmut yoldaşın şahsında yeni şekillenen Kürt aydın gençlik tipini görmek mümkündür. PKK'nin insanlığa kazandırdığı yeni Kürt tipini, **Mahmut** yoldaşın bağımsız Kürdistan için döktüğü oluk oluk kanlarda çok berrak ve net bir şekilde görmek mümkündür. Parti saflarında önemli gelişmeler kaydeden **Mahmut** yoldaş, mücadelede Kürt halkının bağımsızlığını görür ve bunun coşkusuyla mücadelenin akışına ayak uydurmaya, gelişmeleri güçlü karşılamaya çalışır. Girişken kişiliği ile aldığı her görevi yaratıcı ve usta tarzda mutlaka başarmaya çalışır. **Mahmut** yoldaş, Girê Kewan'de düşman güçleriyle çıkan çatışmada kahramanca çatışarak, PKK militan kişiliğine yakışır bir mücadeleyi esas alıp sonuna kadar direnerek 11 can yoldaşı ile birlikte şehit düşer. Anısı mücadelemize önderdir.

Adı soyadı: **Mehmet BOZKURT**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve yılı: **Amed-Bismil-Başköy, 1974**
Katılış tarihi: **20 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Dijwar yoldaş dokuz nüfuslu ailesinin en büyük çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi kıt olanaklarla geçimini sağlayan ve yurtsever özellikleri bağrında taşıyan bir konumdadır. **Dijwar** yoldaş, gerek ilkokulu okuduğu esnada, gerekse daha sonraları aile ekonomisine katkıda bulunmak için her türlü zorlu işlerde çalışır. Daha o yaşlarda sömürüyü ve ezilmişliği iliklerine değin duyar. Bu durum O'nda yurtseverlik duygularını geliştirir ve düşmana karşı bir kin büyütür. İçinde bulunduğu çevreye saygılı, olgun ve enerjik yapısıyla çevrenin saygısını kazanır. Çevre üzerinde yarattığı olumlu etki arkadaş çevresi üzerinde de vardır. 1991 yılının başlarında mücadele gerçekliğimizi kavrar ve gerçek kurtuluş yolunun bu olduğunu anlayarak mücadeleye katılmaya karar verir. Bunun arifesinde dilinin döndüğü ve mücadeleyi tanıdığı kadarıyla çevresinde propaganda yapar. Bunun sonucunda üç arkadaşını da mücadeleye kazandırarak 20 Mayıs 1991'de sıcak savaş saflarına katılır. Ailesi yurtsever olmasına rağmen, Kürdistan'da şekillenen "her şey bizim dışımızda gelişsin" anlayışıyla hareket ederek **Dijwar** yoldaşı engellemeye çalışır. Tüm bu engelleme çabalarına rağmen, **Dijwar** yoldaş mücadeleye katılır. Geldiği Bestler alanında kısa bir askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra, yapılan yeni düzenlemeyle yeni bir faaliyet alanına açılan Şehit Xelil Takımı'nda yer alarak gönderilir.

Dijwar yoldaş gerek eğitime ve gerekse görevlere yaklaşımında enerjik, atik, öğrenme ve gelişme çabası içinde olan dürüst, fedakar ve olgun kişiliğiyle hızlı bir gelişme sağlayıp kısa sürede sıcak savaşa adapte olma başarısını gösterdi. Bu durumuyla örnek bir konuma sahiptir. Aynı zamanda her Kürt gencinin kendisine örnek alması gereken bir kişilik ve yaşamın sahibiydi.

Dijwar yoldaş 18 Temmuz 1991'de Girê Kewan direnişinde, kahramanca direnerek 11 can yoldaşıyla birlikte şehit düştü. **Dijwar** yoldaşın anısı intikam yeminimiz ve bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yaratılması için andımızdır.

Kod adı: **Seyfi**
Doğum yeri ve yılı: **Serhedan, 1975**
Katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Seyfi yoldaş aslen Serhedanlı(Kars) olup ailesi uzun yıllardır İstanbul'da oturur. 1975 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. **Seyfi** yoldaş ortaokula gittiği dönemde ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır. Edindiği ulusal ve sınıfsal bilinci daha da derinleştirmek için yoğun bir araştırma ve inceleme içine girer. Bunun bir sonucu olarak ulusal kimliğini sorgulamaya başlar. Metropolde büyümesine ve ailesinin birçok olanak ve vaadlerde bulunmasına rağmen, **Seyfi** yoldaşın kalbi her an ülkesi için çarpar. Büyük arzusu ülkesinin kurtuluşu için savaş yürütmektir. Bu

arzusunda oldukça ısrar eder ve ailenin tüm vaatlerini reddedip Mayıs 1991'-de bir arkadaşıyla birlikte saflara katılarak Bestler alanına gelir.

Seyfi yoldaş oldukça genç olmasına rağmen olgun ve sempatik yapısıyla ideal bir kişiliğe sahipti. Arkadaşlar arasında çıkan küçük sorunlara dahi çözümleyici ve olgun yaklaşarak *"Bünyemizde hiç bir uyumsuzluğa yaşam hakkı tanımamalıyız"* derdi. **Seyfi** yoldaş korkaklığın amansız düşmanıydı. Nitekim bu gerçekliğini çatışma sırasında tecrübesiz ve genç olmasına rağmen oldukça soğukkanlı ve cesurca çatışarak ispatladı. **Seyfi** yoldaşın erken şahadeti büyük bir talihsizliktir. Çünkü namert düşmana karşı kin dolu ve her an patlamaya hazır bir bomba gibiydi. O, hep *"Çağdışı barbar düşmanla daha yeni hesaplaşmaya başladım, hesabını ağır soracağız"* derdi.

Seyfi yoldaş 18 Temmuz 1991'de düşmanla saatlerce girdiği çatışmada 11 can yoldaşı ile eşsiz bir direniş göstererek şahadete ulaştı. Anısı mücadelemize önderdir.

Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve yılı: **Kayseri, Sarız, 1968**
Katılış tarihi: **Mayıs 1990**
Şahadet tarihi: **Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Akif yoldaş, 1968 yılında memur bir ailenin çocuğu olarak Kayseri'nin Sarız ilçesinde dünyaya gelir. Daha çocuk yaşta, içinde yaşayıp büyüdüğü ortamın ulusal gerçekliğine uzak olması karşısında, kendisini derin bir boşlukta görür. Okulda gösterdiği başarıdan ötürü ailesi sevinç duyar ve bireysel kurtuluşu dayatır. Ailenin tüm dayatmaları karşısında **Akif** yoldaş ailesinin geçmişini ve ulusal kimliğini sorgulayarak, yıllarca kafasını kurcalayan şu sorulara çözüm getirmeye çalışır: Neden Dêrsim'de değil de Sarız'dayız? Dêrsim'de yaşanan insanlık jenosidinin nedeni nedir? Kimdir insanlığımızı katledenler? Kimdir, milyonları dilsiz, düşüncesiz ve yurtsuz bırakanlar? Kimdir, bizi gerçekliğimizden sürüp, sömürüye, baskıya ve horlanmaya maruz bırakanlar? Ve neden, suç sayılıyor gerçekliğimizi konuşmak? Bu gerçeklerden hareket eden **Akif** yoldaş, derin bir bilimsel araştırma ve inceleme içine girerek, daha o yıllarda bilimsel bilince sahip olur. Edindiği bilgileri dilinin döndüğü kadarıyla, çevresine anlatmaya ve kavratmaya çalışarak, onlarda yurtsever ve ilerici düşünceyi pekiştirmeye çalışır. Ancak, o dönemde hareketle ilişkiye geçemez.

Akif yoldaşın en belirgin özelliklerinden biri de, attığı her adımı ve konuşmayı, onlarca kez ölçüp-biçip emin olduktan sonra gerçekleştirmesidir. Bu özelliğiyle de kendisini çevresine ve devrimci ortama kabullendirir. Herhangi bir konuyu, **Akif** arkadaş söyledi denildiğinde, artık o konunun doğruluğu tartışılmaz. Bu nedenle çevresinde şekillenen bazı Türk ve Kürt sol hareketlerini itibara almayarak yaklaşım göstermez. Ama halkların yaratıcılığına ve kurtuluşuna olan inancı hiç bir zaman kınılamaz. Yıllarca kurtuluşu sembolize edebilecek siyasi organizasyona ulaşmanın umudunu yüreğinin derinliğinde taşır.

Akif yoldaş, sık sık *"İnsan kanıyla beslenen her şeyden nefret ediyorum"* derdi. Haksızlığa karşı O'nda var olan hassasiyet gerçekleri öğrendikçe daha da büyütür. Bu özellikler, O'nda büyük bir halk sevgisi ve halka bağlılık yaratır.

Akif yoldaş, 1988'de Ankara Üniversitesi Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nin Psikoloji Bölümü'ne başlar ve aynı yıl ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışarak, yıllardır kafasını işgal eden sorular birer birer yanıt bulur. Gerçek kurtuluş yolunu bulan **Akif** yoldaş, muazzam bir çabayla bilimsel araştırmaya yönelir. Edindiği teorik bilgileri, günlük yaşamında ve pratiğinde uygulamaya çalışır. Her türlü oportünist, reformist ve sosyal-şoven sapmalara karşı mücadele vererek gerçek devrimciliği sembolize eder. **Akif** yoldaş, kararlı, azimli, dürüst insanlara mütavezi ve eğitici yaklaşımıyla birçok öğrencinin ve çevrenin mücadele saflarına kazanılmasında önemli rol oynar.

Düşmanın yönelimleri karşısında dönem dönem örgütsel bağları kopan **Akif** yoldaş, en son olarak 1990'ın başlarında yeniden örgütsel ilişkiye geçer. Mayıs 1990'da üniversite ikinci sınıfta iken bir grup arkadaşıyla birlikte düzenin sunduğu küçük ve basit dünyayı elinin tersiyle iter ve sıcak mücadele saflarına katılır. Artık **Akif** yoldaş, mutlu ve gururludur. Çünkü yıllardır özlem duyduğu vatan topraklarına kavuşacak ve de Kürdistan'ın yüce ve özgür dağlarında özgürlük mücadelesinin yılmaz bir neferi olacaktır. Bundan daha mutlu ve soylu bir yaşam var mıydı? Bu coşku her ifadesinde ve davranışında görülmekteydi. **Akif** yoldaş, *"Halk adamı, halkın içinde yaşar"* diyerek Kürdistan halkına öğretmen ve öğrenci olmanın mutluluğunu yaşıyordu.

Mayıs 1990'da geldiği Bestler alanında hem eğitimini yapar, hem de yoldaşlarını eğitmeye çalışır. Eğitici, dürüst ve alçakgönüllü kişiliğiyle kısa sürede yapının sempati ve saygınlığını kazanır. Çizgi devrimciliğini yaşamının her anında sergileyip, parti dışı anlayışların amansız düşmanıdır. Bu özellikleriyle alanda yaşanan yetmez devrimciliğin önünde Çin Seddi gibi bir bent oluşturur. Bu nedenle güdülerini tatmin edemeyen feodal komplocu ağayari unsurlar, **Akif** yoldaşı hedef alırlar, çeşitli vesilelerle, köylülüğün hakim olduğu yapı içinde teşhire yeltenerek, bunalıma iterler. Bu bağlamda köleliği ve boyun eğmeciliği kişiliğine yediremez. Bunun için, birçok örgütsel sorumluluğa layık olmasına ve yürütebilme kapasitesine rağmen, uzun süre örgütsel sorumluluk verilmez. Partimizin 4. Ulusal Kongresi sonrası alana yapılan müdahaleyle, feodal komplocu anlayış mahkum edilerek Kongre çizgisi temelinde yaklaşım gösterilir. Bunun bir sonucu olarak manga komutan yardımcılığına getirilir.

Şehit Dr. Cesur Eğitim Devresi'nde eğitmenlik ve güvenlik sorumluluğunu üstlenir. **Akif** yoldaşın, görevlerinde gösterdiği üstün başarıdan ötürü, eğitim devresinin sonuçlandırılma toplantısında daha farklı örgütsel sorumlulukla onurlandırılması, yapı tarafından karar altına alınır. Partimizin eğitim olayına her alandaki yaklaşımını eksiksiz uygulayan bir kişiliktir. Ulus ve sınıf düşmanlarına karşı kin ve nefret dolu, her an patlamaya hazır bir bombaydı. Yoldaşlarına yaklaşımında da alçakgönüllü, sürekli güler yüzlü, sempatik, dürüst ve sonuna kadar bağlıydı. İfade etmekte zorlandığımız yüce ve örnek kişiliğiyle tüm mücadele ve eğitim devresindeki yoldaşlarının beynini ve yüreğini kazanmıştı. Kendisini yapıya öylesine kabul ettirmişti ki, dış görevlere gittiği gün adeta eğitim devresinde bir boşluk vardı. Herkes bir şeylerini kaybetmiş gibiydi o gün.

Akif yoldaş eğitimin devre sonu değerlendirme toplantısına sunduğu özeleştiri raporunun bir kesitinde, *"Üzerimde oynanan her türlü feodal komplocu oyun,*

fiziki zayıflığını teşhir etmeleri ve bu bağlamda örgütsel sorumluluk vermeme çabaları karşısında kısa dönem bunalıma düştüm. Ama bunun bir PKK militanına yakışmayacağını anlayıp kendimi bu psikolojiden hemen sıyırdım" demektedir. **Akif** yoldaş yıkılmaz ve zaptedilmez bir iradeyle çizgi devrimciliğinin en bariz örneğini sergiler. Halka, partiye, şehitlere ve davaya olan bağlılığı, fedakar, dürüst, olgun ve müthiş direnişçi bir ruha sahip oluşu O'nu yapıya kabul ettirmişti. **Akif** yoldaş hiç bir şeyin arkasına sığınmazdı, ne fiziki zayıflık ve ne de başka bir şeyin, *"Yetkisine dayanarak hareket eden bir unsur PKK devrimciliğinin dışında her şey olabilir. Bunun için, bir devrimci, yetki, kariyerle değil, kendi öz iradesi, bilinci ve yetenekleriyle hareket etmelidir"* derdi. Kendisini her yönüyle ispatlayan gerçek bir PKK militanıydı.

Akif yoldaş, mücadele yaşamında düşmanla girdiği sayısız çatışmada düşmana büyük darbeler indirmiş ve yoldaşlarına moral ve cesaret kaynağı olmasını bilmiştir. Bulunduğu Bestler alanında daha ilk kez gittiği Girê Sêvan'(Elma Tepesi)'de 15 Ağustos 1990'da düşman kolluk kuvvetleri ile **Akif** yoldaşın da içinde yer aldığı gerilla birliğimiz arasında iki-üç gün kıyasıya devam eden çatışmada yedi can yoldaş şehit düşer ve düşmana onlarca kayıp verdirtilir. Çatışmanın verdiği yorgunluğun, açlık ve susuzluğun sonucu özellikle yeni arkadaşlar takatsız kalırlar. **Akif** yoldaş, gülümser ve sempatik ifadeleriyle arkadaşlara güç ve cesaret verir. En tehlikeli anlarda bu ve bunun gibi, nice görkemli yaklaşımlan onun korkusuzluğunu ve cesaretini göstermektedir. **Akif** yoldaş en ön saflarda tepeye yetişir ve orada düşman çemberine girer. Bunun sonucu gruptan kopar ve düşmanla üç gün çeşitli aralıklarla tek başına çatışmaya girer. Araziyi ve coğrafyayı tanımamasının sonucu 9 gün aç susuz tek başına kalır. Gösterdiği muazzam çabanın sonucu beşinci gün çobanlarla ilişkiye geçer, ancak Kürtçe bilmediği ve yöre insanını andırmadığı için çobanlar ne yardımcı olur ve ne de yiyecek verirler. Bu durum O'nda yalnızca ve yalnızca ana dilini katleden düşmana karşı kin ve nefreti artırır. Zorluklar ve tehlikeler karşısında gösterdiği büyük çabanın sonucu 9. gün grupla ilişkiye geçer. **Akif** yoldaş daha o zaman yeni olmasına rağmen, bu O'nda yılgınlık değil, davaya bağlılık, kararlılık ve yıkılmaz bir iradeyi pekiştirir. Bu zorluklar ve tehlikelerle savaşım **Akif** yoldaşın nasıl bükülmez bir iradeye sahip olduğunun en bariz göstergesidir.

Akif yoldaşta var olan derin yurtseverlik özü O'nun halka olan bağlılığı ve ölçülü yaklaşımlarında ortaya çıkıyordu. Küçükle küçük, büyükle büyük olmasını bilirdi. O'nda kariyerizm ve büyüklük kompleksinin zerresini görmek imkansızdı. Kitle faaliyetlerine gideceksin denildiği an, öylesine mutlu ve neşe dolu olurdu ki, görev dönüşünde artık günlerce kitlenin yurtseverliğini ve canlı Kürt özelliklerini anlatmakla bitiremezdi. Kitleyle daha iyi uyum sağlamak ve gerçek kimliğine kavuşmak için büyük bir çabayla kısa sürede Kürtçe'yi öğrendi. **Akif** yoldaş, *"Dil bir devrimci için temel kıstas değil, ilişki ve uyum aracıdır. Ama düşmana karşı büyük bir savaşımdır. Çünkü yüzyıllardır katledilen ana dilimizdir. Biz sömürgeciliğin katlettiği tüm insani değerlerimizi, yeniden yaşama kavuşturup güzelleştireceğiz"* derdi. Yine; *" Halkına doktor olmak isteyen bir devrimci, mutlaka ve mutlaka halklaşmayı bilmelidir"* derdi. Bir dalın dahi ağaçtan koparılıp yere atılmasına tahammül edemezdi. Ülkemizin güzelliği ve doğası karşısında, pratik suç işleyen arkadaşa, oturur saatlerce yurtseverliği ve yaptıklarının zararlarını anlatırdı. *"Düşman katlediyor güzelliklerimizi, cayır cayır yakıyor ormanlarımızı, kıskanıyor, sindiremiyor kendisine zenginliklerimizi. Biz yurtseverlik adına yapmamalıyız bunları. Kendimize örnek almalıyız, Kızılderililerin derin yurtseverliğini. Nasıl ki Amerikan istilasına karşı, her ağaca bir can siper ettilerse, biz de edinmeliyiz mutlaka bu yurtseverlik vasıflarını"* derdi. **Akif** yoldaş derin yurtseverliğiyle, ulusal, toplumsal ve devrimci değerlere sahip çıkmakta ve bağlılıkta sınır tanımazdı. Onları korumak için adeta bir sanatkarın hassasiyetini gösterir ve üzerine titrerdi.

Akif yoldaş en zorlu ve karmaşık sorunlar karşısında büyük bir siyasal öngörüyle çözüm gücü olmasını bilirdi. Onda şekillenen tüm olumlu özellikler, bir PKK militanının mutlaka ve mutlaka erişmesi gereken en ideal özelliklerdi. Arkadaşlar arasında doğan en ufak soruna bile müsamaha göstermeyerek *"Kırmamız ve yıkmamız gereken yoldaşımız değil, namert düşmanımızdır"* derdi. Eğer bir insanın güzelliği, yaptığı işler, doğruluk, gerçekçilik, dürüstlük ve toplumsal davada gösterdiği fedakarlıklar orantılıysa; **Akif** yoldaş bunları en görkemli bir biçimde uyguladı.

Akif yoldaş hep şunu derdi ki: *"Halk olarak daha yeni namert ve barbar düşmanla hesaplaşmaya başladık. Onlar, yüzyıllardır cennet gibi yurdumuzu talan ve istila etmesinin hesabını misliyle soracağız."*

Son olarak yeni bir faaliyet alanına açılmak için görevlendirilen Şehit Xelil Takımı'nda gösterdiği üstün başarıdan ötürü manga komutan yardımcılığı ve birtakım örgütsel sorumluluklarla görevlendirildi. 18 Temmuz 1991'de birliğin yeni gittiği Hêlal yaylalarının Qilaban(Uludere)-Girê Reş dağında binlerce düşman gücü ve yüzlerce çetenin çemberine düşerler. Saatlerce süren bu çatışmada, **Akif** yoldaş, sürekli en öndeydi ve birliğin savunmasını üstlenmişti. Birçok yoldaşın kurtulmasında kendisini siper ederek temel rol oynadı. Saatlerce süren bu çatışmada **Akif** yoldaş eşsiz ve büyük bir kahramanlık örneği göstererek Girê Kewan(Keklik Tepesi)'de 11 can yoldaşıyla ölümsüzleşerek Kürdistan devrim şehitleri kervanına katıldı. **Akif** yoldaşın soylu şahadeti ve direnişi bütün arkadaşlar üzerinde derin etki yaratarak günlerce O'nun örnek ve direnişçi kişiliği konuşuldu, konuşuluyor ve konuşulacaktır.

Akif yoldaş; soylu ve yüce şahadetiniz devrimci intikam yeminimiz ve bağımsız özgür Kürdistan'ı yaratma andımızdır.

Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve yılı: **Mêrdin-Midyad, 1978**
Katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Qilaban-Girê Kewan, 18 Temmuz 1991**

Serdar yoldaş, 1978 yılında Mêrdin'in Midyad ilçesinde maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Dayısının şehit düşmesi ardından Mayıs 1991'de okulunu terkederek mücadele saflarına katıldı.

Yaşı küçük olmasına rağmen hızla gelişen, partiyi tanımak için yoğun çaba harcayan, fedakar, özlü ve alçakgönüllü yapıya sahip bir arkadaştı. Cüdi, Gabar ve son olarak da Bestan mıntıkasında faaliyetlerde bulundu.

18 Temmuz 1991 günü 11 yoldaşıyla beraber Girê Kewan'da sömürgeci güçlerle girdiği ve saatlerce süren çarpışmada kahramanca direnerek şehitler kervanına katıldı.

GAZIYA LAWÊ KURD

Xortekî aza û hişyar im
Ji bo azadî evîndar im
Li hemberê zordariyê
Têkoşer im, şoreşvanekî pir dijwar im

Çek li mil û rêxt li pişt
Pênivîs bi destan û zana
Ez bi bang û qêrîn û hewar im

Pêşmerge me li Kurdistan
Xwendevanim li dibistan
Girtiyê azadiyê me li zindan

Li mêrg û kanî û li ber çeman
Ez şêr û pilingê çol û çiyan

Gûndîme ez, karker û rêncber
Keçim, kurim, zarok û kal û ciwan im
Ez bayê felata welat im
Ez gula ber çemê Ferat im

Dixwazim bindestî rabe ji rû erdê
Dixwazim bişkê nîrê koletiyê
Divêm aşîtî û azadî
Çareserî, wek hevî û biratî
Şareza û pir zana
Dev bi ken û rû bi geş

Havînga me li Nemrût
zivistanga me li Xerpût
Wexta payîz, gûlweşîn
Ber bi şino bimeşin
Dema bihar û Adar
Kulîlk diçin serê dar
ku tê şadî û xweşî
xwîn dikele li jiyan
Çiqas xweşe KURDISTAN

Ferhad

Beşir yoldaş direnen Kürdistan gerçekliğinde yaşıyor

Adı soyadı: **Tuncay ELMAS**
Kod adı: **Beşir**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbin, 1974**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Şemzînan, 27 Temmuz 1991**

Beşir yoldaş, genç yaşlarda serîhildanlar diyarından mücadelemiz saflarına akan, derin yurt sevgisiyle dolu, canlı, fedakar, cesur bir yoldaştı. Alanın özelliği göz önüne getirildiğinde bu yoldaşı daha iyi anlamak gerekiyor. 12 Eylül faşist diktatörlüğü ve Özal aile ve toplum tipi Kürdistanlı gençlik üzerinde çok tahripkar bir rol oynamıştır. 12 Eylül demek, düşürülmüş bir kişilik demektir. Evet, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında yenilgilerini resmen gören sömürgeciler toplumun başına bela bir tip ortaya çıkarmak istemişlerdir. Fakat partimiz öncülüğündeki kaynağa dönüş hareketi bu alandaki düşman oyunlarını boşa çıkarmış ve Kürdistan gençliği, devrimin en dinamik yapısı olarak bir sel misali devrime akmıştır. Devrime gelirken rejimin etkilerini beraberinde taşıyan gençlik, mücadelemizin yardımıyla gerçekliğini tanımakta ve bu uğurda emek kavgasına tutuşmaktadır.

Böylesine bir gençliğin şekillendirildiği '80'li yıllar ve yaygınlaşan halk savaşı **Beşir** yoldaşı da etkilemiştir. O, halk ayaklanmaları döneminde aktif eylemci olarak serîhildana katılan ve bu ruhla kıra taşan vatan sevgisiyle dolu gencecik bir yoldaştı. Mücadele saflarında hızlı ve özlü bir gelişme sağlayarak partinin militan kişiliğine ulaşmayı hedefledi ve bu uğurda pratik adımlar attı. Cüdî'den eğitim kamplarına geçen **Beşir** yoldaş, 2. Bölgede eğitimini tamamlayarak, özlemini çektiği dağlarımıza bir an önce partili güçlerle çıkmak istiyordu. Bu konuda hem birlikteki arkadaşlara ve hem de bölge karargahına başvuruları olmaktaydı. Kendini geri vermeden, canla-başla yapacağı işe-göreve sarılmaktaydı. Fedakarlığı ve canlılığıyla dikkatleri toplayan **Beşir** yoldaş, Herkî alanında pratik sahada mücadeleye katılacağı müjdesini almıştı. Artık her şey O'nundu. Arzuladığı ve hasretiyle tutuştuğu sıcak savaş cephesinde olacaktı. **Beşir** yoldaş Herkî takımında pratik faaliyetteyken kısa bir pratik sonrası düşman güçlerine yönelik pusu eylemlerine girdi. Şemzînan(Şemdinli)'a 3 km. yakınlıkta bir alanda gündüz geçekleştirdikleri eylemde 10 düşman askerini öldürmüşlerdi. Eylem sonrası çıkan çatışmada akşama kadar eşsiz bir kahramanlıkla direndi ve yoldaşlarıyla birlikte düşmana çok sayıda kayıp verdirdi, 27 Temmuz 1991 günü meydana gelen bu çatışmada **Beşir** yoldaş şehitler ordusunda yerini alıyordu.

Beşir yoldaşın arısı halk savaşında ovadan-dağa dalgalanan bir bayraktır.

Cesaret, fedakarlık ve atikliğin bileşkesi Celal yoldaşı şehit verdik

Celal (Süleyman) yoldaş Kiçi aşireti koçerlerindendi. Yaşama gözlerini yoksulluk ortamında açtı. Topraksız olan koçer aşiretleri düşman baskısını en yakından hisseden kesimlerdendir. Geçimleri eldeki hayvanlarla olan koçerlerin yaşamları da buraya bağlıdır. Düşmanın baskıları, yoksulluk ve topraksız oluşun verdiği göçerlik, bu biçimde ülkeyi tanımayı ve derin bir yurt sevgisini oluşturdu. **Celal** yoldaş da daha küçük yaştayken zozanlara çıkmak, aileye yardımcı olmak zorunda kalır.

Derin yurtsever duygulara erişen **Celal** yoldaş, partimiz öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır ve mücadeleden etkilenerek saflarda yerini alır. 1989 yılında mücadele saflarına katılan **Celal** yoldaş, Botan Eyalet Anabirliği'nde yer alarak birçok eyleme katılır. Aynı yıl eğitim amacıyla Çel(Çukurca) bölgesine gelir ve burada siyasi-askeri eğitimini tamamlayarak II. Bölge çalışmaları içinde yerini alır. **Celal** yoldaşın atikliği, fedakarlığı, cesareti çalışmalardaki başarısı, düşmana karşı eylemlerdeki gözüpekliği O'nu manga komutan yardımcılığından başlayarak görev, rol üstlenmeye götürür.

Olgun, canlı ve atik özellikleriyle tüm yoldaşlarının saygısını kazanan **Celal** yoldaş, II. Bölge'de Deze-Oramar birliğinde alan yönetiminde yer alır. Alandaki eylemlilikte tereddütsüz yürüyen **Celal** yoldaş, 5 kişilik bir arkadaş grubuyla bir eylem için keşife giderken yapılan bir ihbar sonucu Ağustos 1991'de Hêlal(Hilal) köyünde düşman pususuna düşer ve **Siyabend** yoldaşla birlikte şehit olur.

Celal yoldaş, cesaretin, gözüpekliğin ve fedakar-canlı-atılganlığınla bize örneksin!

Hüseyin AKA yoldaş bağımsızlık savaşımızda ebediyen yaşayacaktır!

Adı soyadı: **Hüseyin AKA**
Kod adı: **Siyabend**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Ripin, 1969**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Ağustos 1991**

Siyabend yoldaş, 1969 yılında Qilaban (Uludere)'ın Ripin köyünde dünyaya gelir. Henüz küçük yaşta iken yöredeki kan davasından dolayı Doğu Kürdistan'in Urmiye merkezine ailece göç etmek zorunda kalırlar. İlkokulu Kürdistan'ın bu beldesinde okur. Ancak yoksul oluşlarından dolayı hem okul okur, hem de rençberlik yapmak zorunda kalır.

Yurtseverlik özellikleri canlı olan **Siyabend** yoldaş, İran Şah diktatörlüğüne karşı gelişen halk hareketinin içinde yer alır. Vatan ve kurtuluş özlemi kendisini sürekli düşündüren konuların başında gelir.

15 Ağustos Atılımı Doğu Kürdistan kitlesi üzerinde büyük bir etkide bulunur. Mücadelenin giderek Kürdistan'ın her alanında yaygınlaştığını gören **Siyabend** yoldaş hiç zaman kaybetmeden 1987'de mücadele saflarında yer alır.

Yıllardır özlemini çektiği ülke topraklarına sömürgeciliğe karşı bir savaşçı olarak gider. Botan savaş cephesinde kısa bir eğitimin ardından Çel(Çukurca)'de faaliyetlere katılır. 4 yıl boyunca içinde yer aldığı silahlı savaşımda sömürgecilere karşı büyük bir kinle silaha sarılır, Çolamerg(Hakkari)'in çeşitli alanlarında faaliyetlerde bulunarak yüzlerce eylemin içinde yer alır.

Mücadele kararlılığı, parti, Parti Önderliği ve halka bağlılığıyla yoldaşları içinde saygınlık kazanır. Halkı ve dağlarıyla bütünleşerek yeni kişiliğin sembölü olur.

Manga komutanlığı ve komutan yardımcılığı görevlerinde de bulunan **Siyabend** yoldaş, canlı, atak ve özverili yapısıyla başarıdan başarıya koşar. Arazi yapısını iyi bildiği için yer yer rêzanlık görevini de yürütür.

Ağustos ayı içinde beş kişilik bir grupla bir eyleme giderken Hêlal(Hilal) köyünde düşman pususuna düşerler. Sömürgecilere karşı görkemli bir direniş sergileyen **Siyabend** yoldaş, **Celal (Süleyman ...)** yoldaş ile beraber şehit düştü.

Abdulkerim KARA (Yılmaz) yoldaş aslen Qilabanlıdır. 1989'da katıldı. Çirav'da şehit düştü.

Leşker ve Sait yoldaşlar

15 Ağustos'un sıcaklığıyla düşmanın üzerine yürüyüp özgürlüğe olan susamışlıkla şahadete ulaştılar

Adı soyadı: **Sait YILMER**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve yılı: **Cizira Botan, Hevlêr Köyü, 1973**
Şahadet tarihi: **Bestler, 19 Ağustos 1991**

Sait yoldaş, Cizira Botan'ın Hevlêr(Hisar) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde okur. Her Kürt çocuğu gibi daha küçük yaşlarda sömürgecilerin baskı ve işkencelerine tanık olur. Genç yaşlarda sömürgecilerin Kürdistan'da uyguladıkları baskı ve asimilasyonu iliklerine kadar hisseder ve sömürgecilere karşı büyük bir kin besler, isyan ruhuyla doludur. Düşmana olan kini gün geçtikçe artar ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı ilgisi hızla gelişir. Artık tek düşüncesi ve hedefi vardır; O da gerillaya ulaşmak ve mücadele safları içinde yer alarak düşmana olan kin ve öfkesini savaşarak boşaltmaktır.

Nihayet beklediği an gelir. Gerillalar köyüne gelir ve Askerlik Yasası'yla **Sait** yoldaşı da saflara alırlar. Bu **Sait** yoldaşın da talebi ve en büyük istemidir. Partinin Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarına gider. Bir süre siyasi ve askeri eğitim gördükten sonra, sıcak savaş alanlarına döner. Eğitim sonrası gelişme kaydeden **Sait** yoldaş, manga komutan yardımcılığı görevini üstlenir.

Bestler mıntıkasında üstlendiği birçok görevi başarıyla yerine getirir ve başarılı bir savaşçı olduğunu kanıtlar. Birçok eylem içinde yerini alarak düşmana kayıplar verdirir. İstediği tarzda savaşmanın mutluluğunu yaşar. Hep daha çok eylem ve düşmana darbe vurma istemi içinde olur ve mutlaka her eylemin içinde yer almak ister. Bu konuda dayatıcı olur. En ağır görevlerin üzerine büyük bir coşku ve azimle gider. Bir gerillada en belirgin özellikler olan fedakarlık ve cesaretle işlerin üzerine yürür.

Eylemlere katılma istemi ve hücum ruhuyla düşmanın üzerine yürüme, **Sait** yoldaşın Şirnex-Cilaban yolunda düşman konvoyuna kurulan pusuda yer almasını ve düşmana olan kinini bir kez daha kusmasını sağlar. Ancak bu sefer düşmanın beklenmeyen yoğun gücüyle karşılaşma sonucu, büyük bir direniş örneği sergileyerek silahını düşmanın askerlerine doğrultur, karşılıklı çatışma esnasında şehit düşer, Can yoldaşı **Leşker**'le beraber ölümsüzler kervanına katılır.

Adı soyadı: **Mehmet Zaman ACAR**
Kod adı: **Leşker**
Doğum yeri ve yılı: **Midyad-Sitê Köyü, 1973**
Katliş tarihi: **Haziran 1990**
Şahadet tarihi: **Bestler, 19 Ağustos 1991**

Leşker yoldaş, Midyad'a bağlı Sitê köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailenin yoksul oluşu O'nun da erkenden yaşam kavgasına atılmasına yol açar. Küçük yaşta çeşitli işlerde çalışmaya başlayarak emeğiyle ailenin geçim sıkıntısını hafifletmek ister. Ancak emeğin yanısıra, baskı zulüm ve sömürüyü tatmaya başlar. Ailesinin fakir olması ve köyde oturmasından dolayı okula gidemez. Okul çağında bir emekçi olarak çalışır. Aile ve çevresinin yurtsever olmasından dolayı ulusal kurtuluş mücadelemize kısa sürede sempati duyar ve saflara katılmayı düşünür. Erkenden mücadeleyi tanıması ve gerillaları köyde görüp konuşmasıyla birlikte, kurtuluşun, özgürlüğün kalesi olan dağlarda ve PKK'nin öncülüğünde olduğunu kavrar.

Köylerine gelen gerillalar içinde, eskiden tanıdığı ve kişiliğindeki sadeliğiyle gençliği etkileyen **Kamuran DÜNDAR (Zana)** yoldaşı görmesi, içindeki duyguları harekete geçirir. **Zana** yoldaşın konuşması, ilgilenmesi **Leşker** yoldaşı küçük denecek yaşta mücadeleye katılma kararına götürür. En son 1990 Haziran'ında kararını vererek gerillaya katılır.

Saflara katıldıktan hemen sonra, eğitim amacıyla G. Kürdistan'daki eğitim kamplarına gönderilir. Bu dönemde gittiği eğitim kampında feodal-komplocu anlayışın hakimiyeti söz konusudur. Parti düşmanlığına hizmet eden bu anlayış sahiplerinin parti ortamında kendi hakimiyetlerini kurmak ve yapıyı bastırmak amacıyla başvurduğu yöntemler önemli tahribat yaratır. Bundan etkilenenlerden biri de **Leşker** yoldaştır.

Ancak bu yönelimler ve parti dışı uygulamalar **Leşker** yoldaşı, olumsuz yönden etkilemez. Hiç bir zaman Parti Önderliği'ne ve partiye karşı güvenini, bağlılığını sarsmaz. Bu parti dışı anlayış sahiplerine karşı büyük bir inanç ve sabırla mücadele eder, er-geç PKK'nin adaletinin gerçeği çözeceğine inanır. Bu inançla partinin müdahalesini bekler. Zaten kısa bir süre sonra, parti tarafından bu alana müdahale edilerek bu anlayış sahipleri mahkum edilir. **Leşker** yoldaş ve O'nun durumunda olan diğer arkadaşlar üzerinde yaratılan tahribatlar giderilmeye çalışılır.

Partinin adaleti ve büyüklüğü karşısında oldukça etkilenen **Leşker** yoldaş, partiye layık bir pratik sergilemenin ve partinin bir militanı olduğunu kanıtlamanın ülkenin sıcak savaş alanlarında mümkün olacağı kararına varır. Mücadele etmekte sonuna kadar kararlıdır. Yazdığı bir

raporda ülke içine girip mücadele etme önerisinde bulunur. Bu önerisi parti tarafından kabul görür. Kısa bir eğitimden sonra Bestler alanına gönderilir.

Leşker yoldaş pratik faaliyetlere büyük bir inanç ve azimle katılır. Durmadan kendisini görevlere verir ve gelişmeleri takip eder. Fedakarlığı ve cesaretiyle kendisini arkadaş çevresi içinde kabul ettirir ve sevgi-saygısını kazanır. O'nun için yorgunluk, soğuk-sıcak, zorluk denilen bir şey yoktur. Boş kalmayı kesinlikle kabul etmez. Katılım ve çabasıyla tam bir emekçidir. Değerlere sahip çıkan ve koruyan birisidir. Çünkü O, emeğin ne olduğunu ve nasıl kazanıldığını yaşayarak öğrenmiştir.

Birçok özelliğiyle, özgün yanlarıyla **Leşker** yoldaş, yoldaşları arasında en çok sevilen ve sayılandır. Arkadaşlarına en güzel sözlerle hitap eder, hiçbir tarzda arkadaşlarına kızmaz. Onlara hizmet etmede, işlerin en zorunu üstlenerek dinlenmelerini sağlamada fedakarlık gösterir ve her işe koşar. Düşmana karşı ise kin ve öfkeyle doludur, savaşma azmi ve coşkusuyla taşar, mutlaka her eylemde yer almak ister ve girdiği birçok eylem ve çatışmada düşmana hakkını verir. Silaha sevdalıdır. En büyük silahı hep O taşır ve uzun dönem takımın Afarofcusudur. Bu görevini büyük bir gurur ve şevkle yapar. Ardından BKC'yi taşır. Hafif silaha fazla rağbet etmez.

Yaşam ve ilişkilerde, eylem ve çatışmalarda hep aynı ölçüleri koruyan **Leşker** yoldaş, arkadaşlar içinde büyük bir moral ve güç kaynağıdır. Şehit düştüğünde manga komutanıdır. Gelecek vaadeden **Leşker** yoldaş, bir grup arkadaşıyla 15 Ağustos'un atılım ruhuyla Qilaban(Uludere)-Şirnex(Şırnak) yolu üzerinde kurdukları bir pusu eyleminde 2 özel tim aracını imha ederlerken, 20'den fazla özel timi ise safdışı bırakarak, yaralanır. Yoldaşları tarafından olay yerinden uzaklaştırılır, fakat yolda şehit düşer.

12 Ağustos 1991'de pusu eyleminde **Sait** yoldaşla birlikte Ağustos'un sıcaklığı ve özgürlüğe olan susmışlıkla şahadete ulaşan **Leşker** yoldaş, fedakarlığı, coşkusu, sevecenliğiyle mücadelemizde sönmeyecek bir meşale olacaktır.

Son ana kadar bağlı olduğu ve haykırarak şehit düştüğü ***"Biji Serok APO"*** sloganına bağlı kalacak, yoldaşlığın gereklerine cevap vererek savaşacak ve sömürgeci düşmanı Kürdistan topraklarından söküp atacağız.

Anıları önderimizdir!

Abdulaziz yoldaş

Abdulaziz yoldaş, 1968 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Gever-(Yüksekova)'de dünyaya gelir. Geçim sıkıntısından dolayı Wan-Elbak(Başkale)'a yerleşirler.

Emin (Hasan ÖREK) yoldaşın komutasındaki gerilla grubu tarafından Askerlik Yasası'yla saflara alınan **Abdulaziz** yoldaş, Elbak alanında faaliyetlere katıldıktan sonra Çel(Çukurca) alanında faaliyetlere katılır.

Kısa süre içerisinde kendisini askeri ve siyasi alanda geliştirip güçlendiren **Abdulaziz** yoldaş, komutan olarak sömürgecilere karşı savaşır. Fedakar, dürüst, özlü, mücadele ve halk gerçekliğine sonsuz bağlı, kararlı, cesaretli, arkadaşlarla ilişkilerinde tutarlı, askeri yeteneklere sahip bir yoldaş olarak yoldaşları tarafında sevilip sayılır.

2 Ağustos 1991'de Çel alanında bir grup yoldaşıyla birlikte sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada şehit düşer.

Hacı yoldaş

Girgê Amo(Silopi)'nun Heştan köyünde dünyaya gelir. 1989'da mücadele saflarına katılır. Cûdi ve Qilaban(Uludere) alanında faaliyetlerde bulunur. Parti ve Parti Önderliği'ne bağlı, fedakar, alçakgönüllü, atik ve cesur bir yoldaştır.

Cûdi'de düşmanla girdikleri bir çarpışmada, kendisi düşmanın dikkatini üzerine çekerek yoldaşlarının kurtulmasını sağlar ve şahadete ulaşır.

Lokman yoldaş

Gerçek adı **Hasan** olan **Lokman** yoldaş, Qilaban'ın Dalko köyünde dünyaya geldi. 1989 yılında kendi isteği ile mücadele saflarında yerini aldı. Parti çizgisine, partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığı ile tanınan **Lokman** yoldaş, Gabar ve Qilaban alanında faaliyetlerde bulundu.

Fedakar, alçakgönüllü ve atılgan olan **Lokman** yoldaş, Gabar'da düşmanla girdikleri bir çarpışmada yoldaşlarının kurtulmasını sağlayarak şehit düştü.

Agit yoldaş

Gerçek adı **İdris** olan **Agit** yoldaş, Girgê Amo'nun Zifkî köyündendir. 1986'dan itibaren milislik yapan **Agit** yoldaş, 1988'de mücadeleye savaşçı olarak katıldı. Askeri alanda sergilediği üstün başarıdan dolayı, manga komutanı, takım komutan yardımcılığı ve son olarak da takım komutanlığı görevinde bulundu.

1991'de Texta Reş'de 7 yoldaşıyla beraber şehit düştü.

Kahraman yoldaş

Ali (Kahraman) yoldaş, Şirnex'in Ogir köyündendir. 1988'de mücadele saflarına savaşçı olarak katıldı. Okuma yazması olmamasına rağmen iyi bir propagandacı olarak kendisini yetiştirdi. Partiye, Parti Önderliği'ne, halka ve yoldaşlarına bağlı bir yoldaş olan **Kahraman** yoldaş, manga komutan yardımcılığı görevinde bulundu.

Yer aldığı grup içerisinde fedakarlığı, alçakgönüllülüğü ile sürekli ileriye ve başarıya göz diken bir yoldaş olarak tanındı. Sömürgeciliğe duyduğu derin kini, girdiği çatışmalarda hakim olduğu saldırı ruhu ile düşmanın üzerine yürüdü.

1991'de Texta Reş'te düşmanla girilen bir çarpışmada 7 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Emin yoldaş

Emin yoldaş, 1 Temmuz 1991'de milis olarak görev yürüttüğü bir sırada şehit düştü

Haşim yoldaş

Haşim yoldaş, Şirnex'in Avyan köyünde doğdu. Mücadelemizin alana girmesiyle sempati duydu. Yakın çevresinin mücadele saflarında yer alması **Haşim** yoldaşı oldukça etkiledi. Disiplinli, fedakar ve üstün bir ahlak sahibi olan **Haşim** yoldaş, sömürgeciliğe karşı kin ve öfke ile doluydu. 1989'dan itibaren bölgedeki Anabirlik içinde görev aldı. Kısa süre içinde manga komutanlığına getirilen **Haşim** yoldaş, 23 Nisan 1990 tarihinde Gabar'da şehit düştü.

Partimiz gelecek vaadeden yetenekli bir komutanını, yoldaşlarımız çok sevdikleri bir can yoldaşı, Şirnex halkı çok sevilen genç önderlerinden birini kaybetti

Adı soyadı: **Mir Zeydin ZEYREK**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Biryan köyü, 1971**
Katılış tarihi: **1989 baharı**
Şahadet tarihi: **Şirnex, 21 Eylül 1991**

Xebat yoldaş, 1971 yılında Şirnex il merkezine bağlı Biryan(Geçitboyu) köyünde maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin en çok sevdiği çocuğu olarak nazlı büyütüldü. Ailesi O'nun parlak istikbalini görüyor ve bunun gereklerine göre yaklaşıyordu O'na. Bu nedenlerle fazla aile baskısı görmeden, serbest-özgür bir şekilde yetişti. Geri, gerici otoriteleri fazla tanımadı. Bu O'nda özgür, olgun ve sorumluluk duyguları gelişkin bir kişiliği daha küçük yaşlarda oluşturdu. **Xebat** yoldaş zaman zaman Kürdistan'ın diğer yörelerini dolaşarak, sosyal yapısını da zenginleştirdi.

Genç **Xebat**, delikanlılık döneminde zaman zaman ailesinin kömür ocaklarının başında bulundu, zaman zaman aileye ait arabalarda şoförlük yaptı. Genç yaşta, yöre adetleri gereği evlendi. Bu olgular O'nda sağlıklı ve oturaklı bir kişiliğin biçimlenmesine hizmet etti.

1989 yılının baharında gönüllü olarak partiye katıldı. Daha önce partiyi fiilen hiç tanımamış, partililerle hiç görüşüp konuşmamış olmasına ve kendi köylerinde parti etkinliğinin pek olmamasına rağmen, şahadet olaylarından etkilenerek, onlara bağlılıktan ötürü ve genel parti etkisiyle kararlı bir şekilde, coşkuyla katılım kararını verdi.

1989 döneminde savaşçılık düzeyinde Şirnex-Bestler mıntıkasında faaliyet yürüttü. Bu dönemde eylem ve çatışmalardan kitle faaliyetine, günlük pratik işlere kadar her türlü göreve enerjiyle ve fedakarane bir şekilde koştu. Sadece bu dönemde 2-3 çatışma ve 1 eyleme katıldı ve bunlarda aktif bir rol oynayıp başarıyla çıktı. Şirnex-Avyan Taburu'na yönelik yapılan ve 7 askerin öldüğü, 5 silahın alındığı eylemde yine O vardı.

1990 döneminde, askeri yetenekleri, eylem ve çatışmalardaki başarısı ve fedakar kişiliği nedeniyle, manga komutan yardımcılığı ardından, manga komutanlığına getirildi. Arkasından takım yönetimine alındı. Artık hızlı gelişiminin önüne hiçbir şey engel olamıyordu. '90 döneminde sık sık gittiği köy-kitle çalışmalarının yanısıra 5-6 eylem ve 2-3 çatışmaya girdi. Artık bu eylem ve çatışmalarda komutanlık düzeyinde yer alıyordu. Manga komutanı iken, Şirnex yöresindeki eylemlerin çoğuna, hemen hemen hepsine katıldı. Bu eylem ve çatışmalarda düşman güçlerine birçok ölü ve yaralı kaybı, maddi zarar verdirdi.

Xebat yoldaş, böylesi parlak pratiğinden ötürü yıl sonunda yapılan PKK IV. Ulusal Kongresi'ni takiben gerçekleştirilen yeni düzenlemede parti tarafından Şirnex-Bestler Mıntıka Yönetimi'ne getirildi. O artık hızla büyük görevlere, önderlik düzeyine yükseliyordu.

Bu dönemde, takım komutanı olarak Şirnex-Bestler yöresinde yapılan eylemlerin büyük ağırlığı, hemen hemen hepsinde O'nun damgası vardı.

Bizzat kendi köyünde bir ajan odağa yönelik olarak gerçekleştirdiği eylemde yedi kişi yaralandı. Daha sonra Şirnex-Bestler yöresinde oluşturulan bir eylem timinin başına geçerek iki başarılı eylem gerçekleştirdi. Arkasından takım komutanı olarak Şirnex-Avyan Taburu'na yönelik yapılan bir eylemin komutanı yine O'ydu.

6 Temmuz '91'de Şirnex il merkezine yapılan baskın eyleminde, şehre giren saldırı gruplarının birinin başında yine O vardı. Şirnex Türköz Karakolu'na yapılan bir eylemde de eylemin komutanlığı kendisine aitti. Bu eylemde kullandığı B-7 ile hedefini başarı ile vurdu. Ve hücuma hazırlandı, ancak eylemin diğer kanatları başarısız kalınca bunu gerçekleştiremedi.

En son olarak 21 Eylül '91'de güçlerimizin büyük bir saldırı ile gerçekleştirdiği gündüz eyleminde yer aldı. Sabah saat 8.30'da Şirnex Türköz Karakolu'na yapılan ve karakolu ele geçirmeyi amaçlayan bu eylemde, **Xebat** yoldaş merkezi hücum grubunun başında yer aldı. Eylemde ustaca kullandığı B-7 ile hedefini vurdu. Bir omuzunda B-7, diğer omuzunda kalaşnikof kullandı. Üç roket atımı arasında üç kalaşnikof şarjörünü de hedefine boşalttı. Manga olarak saldırıya geçtiler ve bu saldırı sırasında **Xebat** yoldaş yaralandı, **Kemal** yoldaş ise şehit düştü.

Yaralı olarak yoldaşları tarafından bir saat kadar taşındı. Ağır yara almış olmasına rağmen, son derece soğukkanlı davranarak hep eylemde yer alan diğer yoldaşların gelip gelmediklerini, sağ salim olup olmadıklarını sordu. Ve sürekli çevresindekilere *"Bir şey olmaz yoldaşlar, normaldir, savaşın doğal sonucudur bu"* diye telkinlerde bulundu. Ve sonunda genç bir komutan olarak gözlerini yaşama kapattı. **Xebat** yoldaş, Şirnex halkı ve yoldaşları tarafından çok sevilen bir

komutandı. İlişkilerinde hep ölçülü ve verimliydi. Yoldaşlar arasında olduğu gibi halk arasında da otoritesini sağlam bir şekilde kabul ettirmişti. Şirnex yöresinde eylemleri ve askeri yeteneği ile düşmanın yüreğine korku veren, ad yapan bir komutan olurken, halkın ise saygı ile aradığı, kolay kolay kendisini bırakmadığı bir partiliydi. Özverili çalışmaları sonucu kendi aile ve çevresinden istediği siyasi ürünü almasını bilmişti. Bu özelliğinden dolayı, '91 döneminde düşmanın burnunun dibinde 500 kişilik bir köy toplantısını gerçekleştirdi.

Bu yetenek ve pratiklerin sahibi **Xebat** yoldaş sessiz, alçakgönüllü, yoldaşlarına karşı son derece saygılı, olgun bir kişilikti. Yanında bulunan yoldaşları O'ndan hiç ayrılmak istemezlerdi. Askeri yetenekleri ve kişiliği ile her zaman çevresine güven, moral ve cesaret veren bir kişilikti. Ancak liberal değildi, mücadelesiyle pratik hattını ve parti resmiyetini uygulamanın belirgin ve enerjik çabası içinde olduğunu her zaman gösterirdi. Cesur bir eleştiriciydi ve yanlış anlayışların, tutumların üstüne gitmekten çekinmeyen bir pratiğin sahibiydi. Parti talimatlarını uygulamada kararlı, cesur ve partiye bağlıydı. O, partiye ve parti talimatlarına nasıl bağlı olduğunu, bizzat pratiği ile ispatlamıştı. Bundan dolayı, daha önce uygulanamadığını gördüğü önemli bir parti talimatını, şahadetinden kısa bir süre önce kararlı bir şekilde uygulamıştı. Bütün bu pratikler O'nun parti kişiliğine yetkin bir şekilde ulaşmak için nasıl bir çaba içinde olduğunu göstermektedir.

Xebat yoldaş bağımsız ve özgür Kürdistan'da hep yaşayacaktır!

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde Kemal yoldaş yolumuzu aydınlatan bir meşaledir.

Adı soyadı: **İbrahim Yusuf HASAN**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve yılı: **Güney-Batı Kürdistan, 1968**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **21 Eylül 1991**

Kemal yoldaş, 1968 yılında Güney-Batı Kürdistan'ın Dêrik ilçesinde feodal ve zengin bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Bunun için geldiği sınıf ve düşmanın etkilerini taşımaktaydı. **Kemal** yoldaş, partiyi ve insanlık gerçeğini tanıdıktan sonra daha çok iyiye ve güzele yaklaşarak partiyi bir yaşam gerekçesi haline getirdi. Yüreğinde iyi ve güzel şeyleri saklayan **Kemal** yoldaşın ailesi de partiyle ilişkiye geçtikten sonra kendinde var olan iyi ve kötü şeyler arasındaki çelişki gittikçe arttı. Nihayet kendi özgür iradesiyle insanlık, onur ve şeref yolunu seçti. Bundan şu sonucu çıkardı: Eski yaşamdan alabildiğine uzaklaşmak ve yeni yaşama olanca gücüyle kendini vermek.

Okuma yazma yetersizliğinden dolayı partiyi teorik olarak fazla inceleyemedi, ancak kendisi için gerekli sonuçları çıkarabildi ve savaşım gerçekliğine ulaştı. Bundan dolayı 1988 yılında partiye katılım kararını aldı.

Askerlik yaptıktan sonra partinin isteği üzerine Güney-Batı Kürdistan'da kitle faaliyetleri yürüttü. Daha sonra kendi isteğiyle Lübnan sahasına giderek bu sahada siyasi faaliyet yürüttü. Partinin isteği üzerine Arap proletaryası içinde yer aldı ve düşmanın kendi kişiliği üzerindeki etkilerini bu yolla ortadan kaldırdı.

Akademi ortamına gelirken amacı kendi eski kişiliğini atmak, proleter bir kişiliğe, PKK'nin militan kişiliğine ulaşmaktır. Bu dönemde Parti Önderliği'nden gördüğü zengin eğitimle önüne koymuş olduğu kişilik hedefine ulaşmada önemli mesafeler kaydetti.

Daha sonra ülkeye giriş yaptı ve ARGK saflarında savaştı. **Kemal** yoldaş, parti dışı anlayışlara karşı sonuna kadar savaşıyor ve bulunduğu alandaki faaliyetlere IV. Kongre ruhunu oturtmak için kendinde varolan tüm çabayı harcıyordu.

Bestler mıntıkasında düşmana karşı geliştirilen bir eylemde sahip olduğu rolü oynamak için hücum grubunda yer aldı. Bu eylemin içinde hücum talimatı verildikten sonra, yüksek hücum ruhu ve büyük bir kahramanlıkla düşmana saldırdığı esnada yaralandı. Yaralı olmasına rağmen savaşmaya devam eden **Kemal** yoldaş, düşmanın eline sağ geçmemek için, sloganlar atarak ve elindeki bombayı kendi bedeninde patlatarak kahraman şehitler ordumuza katıldı.

Seydo ALA yoldaşın anısını mücadelemizin harcı yapacağız

Seydo ALA (Murad) yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da doğar. Ailesinin aydın oluşundan dolayı daha küçük yaşlardan itibaren politikayla tanışır. Ortaokul ve liseyi bulunduğu yerde okuyan **Murad** yoldaş, daha sonra eğitimine Ankara Üniversitesi Kimya Fakültesi'nde devam eder. Ancak 1985'te eğitimini yarıda bırakarak Kürdistan'a döner. 1986'da Beyrut'ta Ekonomi Fakültesi'ne kaydını yapan **Murad** yoldaş, 1987'de mücadeleye saflarına katılıncaya kadar okuluna devam eder.

Profesyonel olarak mücadeleye katıldıktan sonra, Güney Batı Kürdistan'ın çeşitli şehirlerinde kitle faaliyeti yürüten **Murad** yoldaş, fedakar ve olgun yapısıyla çalışmalarda yer alır. Kürdistanlı aydın gençlik içerisinde çalışmalar yürütür.

Devrimci kişiliği, üstün morale sahip yapısı ve derin yurtseverlik özellikleriyle gençliğin ilgi kaynağı olur. Yürüttüğü çalışmalarda ülkesiz ve kimliksiz bir halkın yaşama şansı bulamayacağını daha iyi bilince çıkarır. Kitle çalışmalarında iken partiye sunduğu bir raporunda düşüncelerini şöyle dile getirir: *"Ben, ülkesiz ve kimliksiz bir halkın dünya insanlığı içinde yer edinemeyeceği gerçekliğini bilince çıkarmış durumdayım. Eğer bir kişi kendi onur ve varlığını düşmanın elinden kurtarmazsa, o kişiye insan denilemez. Bu gerçeklikten dolayı ben PKK önderliğinde ve Başkan APO'nun yol göstericiliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yer aldım. Bu inançla sonuna kadar partiye bağlı kalacağımı belirtmek isterim."*

Evet, **Murad** yoldaş bu inanç ve kişiliğe layık bir pratiğin sahibi olur. Üstün moral ve fedakar yapısıyla kendi rolünü en yetkin oynamanın çabası içinde olur. Kendisinde var olan eksiklik ve yetmezliklere karşı acımasız bir mücadelenin içinde olan **Murad** yoldaş, parti ölçülerine ulaşmanın eksiklik ve yetmezliklere karşı amansız bir mücadeleden geçtiğinin bilincinde olarak hareket eder. *"Evet, eksiklik ve yetmezliklerim var. Ama bu eksiklik ve yetmezliklerin benim çalışmalarımın önünde engel olmayacağını vurgulamak isterim. Ben kendimi her türlü göreve hazır hissediyorum"* diyerek kendi durumunu ortaya koyan **Murad** yoldaş, sıcak savaş ortamında yer almak istediğini belirtir.

1990 yılında bu istemine kavuşan **Murad** yoldaş, bir grup yoldaşı ile birlikte Kuzey-Batı Kürdistan'a geçer. Sömürgecilere karşı büyük kin ve nefretiyle savaşan **Murad** yoldaş, 30 Kasım 1990 tarihinde girdikleri bir çarpışmada şehit düşer.

Agit (Rıza) yoldaş, 1987'de Hollanda'da saflara katılır. 1988'de Akademi'ye gider. Kasım 1988'de ülkeye giriş yapan **Agit** yoldaş, 1990'da Haruna mıntıkasında şehit düşer.

Botan 4. Bölge şehitleri yol göstericimizdir!

Adı soyadı: **Mustafa Abdullah**
Kod adı: **Ali**
Doğum yeri ve yılı: **Güney-Batı Kürdistan, 1972**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Şax, 18 Temmuz 1991**

Güney-Batı Kürdistan'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Mustafa** yoldaş, ekonomik sıkıntılardan dolayı daha küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlar. Okula gider, ancak ortaokula kadar okur. Bu yaştan sonra çeşitli işlerde çalışır. Emeğin değerini bilen ve çalışarak yaşamını sürdüren **Mustafa** yoldaş, sorumluk duygusu derin bir yapı kazanır.

Bu sorumluluk duygusu, O'nu, erkenden ulusal kurtuluş mücadelesine karşı da ilgili kılar. Parti ve Parti Önderliği'nin yakın etkisi altında olan Güney-Batı Kürdistanlı kitlelerin kendi içindeki örgütlülüğü ve birlikteliği içinde, partiyi tanıma imkanına kavuşan **Mustafa** yoldaş, 1989'da aktif bir parti sempatizanı olarak faaliyetlere katılır. Cephe faaliyetleri içinde önemli hizmetler yaparak çalışır. Bu dönemde kendini eğiterek parti çizgisini ve politikasını kavrama ve bunun pratikte uygulayıcısı olma yönünde araştırıcı ve inceleyici olur. Olgun bir kişiliğe sahip olan **Mustafa** yoldaş, devrimci kişiliğin özelliklerini şahsında bütünleştirme ve böyle bir kişiliğe ulaşma yönünde de çaba sarfederek sürekli parti eğitiminden geçmek ister ve bu konuda dayatıcı olur. Bunun yanısıra ülkeye, sıcak savaş alanlarına kavuşma özlemini her fırsatta dile getirir, sık sık öneride bulunur.

Mayıs 1991'de istemine kavuşur. Belli bir süre parti eğitiminden geçen **Mustafa** yoldaş, siyasi olduğu kadar askeri olarak da kendini yetiştirir. Yoldaşları arasında sevilen ve saygı duyulan bir konumda olur. Emekçi bir kişiliğin sadeliği ve sorumluluğuyla görevlere yaklaşır ve kendisine verilen her görevi sorumluluk taşıyarak yerine getirir. Sıcak savaş alanlarında kaldığı süre içinde askeri olarak kendisini geliştiren ve coğrafyaya erken adapte olan **Mustafa** yoldaş, gezdiği ve gördüğü her yeri inceler, vatanın güzelliklerine anlam biçer. Bir kez Hêzil suyu başında durur ve düşünür. Yanındaki yoldaşına dönerek, *"Bak Hêzil nasıl akıyor. **Şahin KILAVUZ**'ların şehit düştüğü ve gömüldüğü sudur bu"* der. Adım adım kan dökülerek kazanılan mevzilere değer biçen bir yaklaşımla doğayı izler, sever ve Hêzil suyu başında söz verir. Şehitlerin kanı yerde kalmayacak yeminiyle bir kez daha inancını ve kararlılığını biler. Dağlarına ve sularına hayran hayran bakar, *"Şimdiye kadar şehirlerde nasıl yaşadığıma anlam veremiyorum. Bu kadar güzellik ve cennet gibi coğrafyamız dururken"* diye vatana olan özlemini dile getirir. Gerilla yaşamına değer vererek, uzun yıllar bundan uzak yaşamanın anlamsızlığını anlatır durur.

Bestler alanından Şax(Çatak)'a geçerken, yolda bir mayının patlaması sonucu aynı birlikte yer alan bir yoldaşının yaralanması üzerine, yakında bulunan çeşmeye su getirmeye ilk koşan **Mustafa** yoldaş olur. Daha çeşmenin başına varmadan ikinci mayın patlar ve **Mustafa** yoldaş ağır yaralanır, şehit düşeceğini çok iyi bilir ve yoldaşlarına bakarak, ***"Biji Serok"*** sloganlarını haykırarak, partiye ve Parti Önderliği'ne olan bağlılığını dile getirir. Partiye olan inancı ve bağlılığıyla şahadete ulaşır.

Adı soyadı: **Halit BENEK**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo, 1972**
Katılış tarihi: **Mayıs 1989**
Şahadet tarihi: **Şax, Texta Reş, 26 Temmuz 1991**

Doğan yoldaş, yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluk yıllarını yurtseverlikleriyle tanınan aile ve akraba çevresinde yaşar. Doğduğu yer olan Girgê Amo(Silopi)'da ilk öğrenimini tamamlar. **Doğan** yoldaş, küçük yaşlarda ailesinin maddi yaşamına katkıda bulunmak amacıyla yaşam kavgasına atılır. Ticaret, kaçakçılık (sınır ticareti) vb. işlerle uğraşan babasının yanında, yaşamın zorluklarından geçerek büyür. Sorumluluk üstlenmeye yatkın, zeki ve girişken kişiliğiyle aile ve akraba çevresinde sevilen biri olan **Doğan** yoldaş aynı zamanda, emeğin değerini bilen, halkın değer yargılarına bağlı, düşmanın asimilesinden uzak bir kişiliğe sahiptir.

1989 yılında Askerlik Yasası'yla saflara alınır. Doğal bir yurtseverliğe sahip

olan **Doğan** yoldaş, parti ortamında girdiği eğitimle kısa süre içerisinde yurtseverliğin gereklerinin neler olduğunu kavrar. Davasının bilincine ulaşır. Güçlü kişilik özelliklerini bilinçle bütünleştirdikçe sağlam ve kendinden emin bir gelişme sürecine girer. Girişken, cesur, atak ve askeri kişiliğiyle ARGK'nın değerli bir mensubu haline gelir.

Saflarda yaşadığı süre zarfında, Cûdî, Bestler, Berwarî ve Şax alanlarındaki faaliyetlerde yer alır. Bir savaşçı olarak üzerine düşen her görevi yerine getirdiği gibi, sorumlu düzeyinde de görev üstlenerek bu sorumluluğunu yerine getirme çabasında olur. Bazı fiziki rahatsızlıklarına rağmen ikirciksiz bir biçimde kendisini pratiğe kattığından sürekli gelişen ve yükselen **Doğan** yoldaş, önce manga komutanlığına, daha sonra da takım komutanlığına atanır. Pratikte edindiği savaş tecrübesine dayanarak girdiği eylem ve çatışmalarda, kazanılan başarılarda önemli roller oynar. Sürekli üstün olan morali, cesareti, saldırı ruhuna sahip olma gibi özellikleriyle savaşçı yapı arasında sevilen-sayılan ve aranan bir komutan olan **Doğan** yoldaş, aynı zamanda oldukça canlı, sempatik, insanlarla erkenden kaynaşabilen ve girdiği ortamlarda mutlaka bir etki yaratabilen bir yapıya da sahipti. Yaşça küçük sayılmasına rağmen, kısa süre içerisinde bu denli nitelikli bir gelişme gösterebilen **Doğan** yoldaş geleceği parlak olan, kendinden emin adımlarıyla kişiliğinde geleceği temsil edebilme gücünde seçkin bir ARGK komutanıydı.

Doğan yoldaş 26 Temmuz 1991 tarihinde Şax'ta Texta Reş alanında faşist Türk ordusuna karşı günboyu süren çatışmada son mermisine kadar savaşarak şahadete ulaştı. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

SAİT YOLDAŞ DİRENEN KÜRDİSTAN MÜCADELESİNDE YAŞAYACAK

Adı soyadı: **Beşir ZEYBEK**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex, Heştan köyü, 1968**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Temmuz 1991**

Yurtsever, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Sait** yoldaş, ilkokulu kendi köyü olan Heştan'da okumuş, daha sonra ailenin maddi geçim kaynağı olan köy işlerine katıldığından dolayı öğrenimine devam edememiştir. İki yıl dini öğrenim de görmüştür. Devrimci mücadeleye katılmadan önce de, haksızlığı kabul etmeyen, köydeki suni çelişkilere karşı olan, çevresinde olgun-oturaklı kişiliğiyle saygı uyandırmış bir yapıya sahiptir, insanlara karşı saygınlığıyla tanınır ve köy halkı tarafından sevilen bir insandır.

Sait yoldaş silahlı mücadelemizin Botan alanında başladığı ilk yıllarından itibaren arkadaşlarla ilişkiye geçmiş, uzun dönem milis olarak çalışmış ve birçok görevi yerine getirmiştir. Yurtsever ve kurtuluş davasını erkenden benimsemiş, mücadeleye sahip çıkmış bir insan olarak, daha sonraki hizmetini direkt gerillaya katılarak sürdürmeye başlar. **Sait** yoldaş, 1987 yılında mücadeleye gönüllü olarak katılır.

Saflara geldiktan sonra, Bestler, Garisan ve Garzan alanlarındaki faaliyetlerde yer alır. Sistemli bir eğitimden geçmemiş olmasına rağmen, kendi imkanlarıyla kendisini çok kısa süre içerisinde geliştirir. Bir savaşçı olarak kendi üzerine düşen her görevi yerine getirme çabasında olur. Katıldıktan yaklaşık iki ay sonra manga komutanlığına getirilir. Daha sonraki süreçlerde takım komutanlığı, bölük komutan yardımcılığı görevlerini üstlenir ve yürütür. Birçok eylem ve çatışmada komutanlık görevinin yanısıra fiilen katılımcı olur. Örgütsel alanda da kitle faaliyetlerinde başarılı bir pratiğin sahibidir. Kitleler tarafından aranan bir komutandır.

Sait yoldaş, partiye bağlılığı ve düşmana karşı duyduğu derin kinle tanınan bir arkadaştı. Bu özelliklerini, kendisini sürekli ve hızlı geliştirmesinden, yine düşmanın üzerine yürürken sergilediği üstün cesaret ve kararlılığından anlamak mümkündü. Düşmana karşı pasif durmayı hiç bir zaman kendisine yedirmezdi. Sürekli saldırı ruhunu canlı tutar, bunu yapıya da aşılamanın yoğun uğraşını verirdi. Bir komutanın sahip olması gereken özellikleri pratikte gösterebilen **Sait** yoldaş, savaşçı yapı içerisinde çekici, yapıcı bir komutan olarak sevilir ve aranırdı.

Birçok savaşçı onun takımında savaşmak isterdi. Yaklaşımları, üslubu ve yapıcılığı insanlar için adeta bir çekim merkeziydi. Göreve son derece bağlıydı. Partinin kendisine verdiği bir görevi ne pahasına olursa olsun yerine getirmeye çalışırdı. Görev bilinci oldukça gelişkindi. Bu konuda kapasitesinin üstünde bir çabaya sahipti. Savaş pratiğinde

oldukça cesaretli, fedakar ve düşmanın üzerine ölümüne giden bir arkadaştı. Çatışma ve eylemlerde sergilediği üstün komuta yetenekleriyle sayısız kez komutasındaki gücü düşman çemberinden kurtarmış, izlediği taktiklerle düşmanı birçok defa yenilgiye uğratmış, taktiklerini boşa çıkarmıştır. **Sait** yoldaş, bu ataklığı, girişkenliği ve bölük düzeyindeki gücü düşman çemberinden kurtarma yeteneğiyle birkaç kez parti tarafından ödüllendirilmiş, henüz yaşadığı dönem- de parti tarafından ödüle layık görülmüştür.

Temmuz ayında bir grup yoldaşıyla eylem hazırlığındayken düşmanın pususuna düşen **Sait** yoldaş, aynı fedakarlık ve cesaretli tutumu sergileyerek mevzi tutmuş, grubu kurtarmak için son mermisine kadar çatışmıştır. Bu tutumuyla grubu kurtarmış, kendisi de kanının son damlasına kadar düşmana nefes bile aldırmadan savaşmış ve şahadete ulaşmıştır. Düşmanın pususunda düşmana darbe vurmayı başarmış, son eylemde de ne derece savaşkan, direnişçi, partiye, davaya ve yoldaşlarına bağlı olduğunu kanıtlamıştır.

Sait yoldaş, parti mücadelesinin yarattığı bir halk önderi, bir kahraman ARGK komutanı olarak, genç yıllarında kendisini davaya sonuna kadar veren bir savaşçı olarak ölümsüzleşti. O'nun dinamizmi, askeri kişiliği, cesareti, fedakarlığı ve korkusuzluğu örnektir.

Henüz genç yaşlarda edindiği savaş tecrübesi, soğukkanlılığı, üstün savaşma arzusuyla geleceğin güçlü komutanlarından olan **Sait** yoldaş, gerek yaşadığı gerekse de şehit düştüğü anda **Agit**'lerin, **Bedran**'ların, **Erdal**'ların takipçisi olduğunu kanıtladı. Aynı şekilde, partiye, önderliğe, halka ve davaya verdiği sözlerine bağlı olduğunu ölüm pahasına da olsa kanıtladı.

Anısı önünde saygıyla eğiliyor, davasını zafere taşıyacağımıza dair söz veriyoruz.

Namet (Haki) yoldaş 1979'da Cizîra Botan(Cizre)'da doğdu. Ekim 1990'da Cûdî-Şax alanında şehit düştü.

Üstün saldırı ruhunun temsilcisi Abdurrahman ZENGİN yoldaşı şehit verdik

Adı soyadı: **Abdurrahman ZENGİN**
Kod adı: **Bawer, Kazım**
Doğum yeri ve yılı: **Mêrdîn-Hezex-Zinarex, 1964**
Katılış tarihi: **Ağustos 1985**
Şahadet tarihi: **25 Ağustos 1991**

1964 yılında Mêrdîn'in Hezex(İdil) ilçesinin Zinarex köyünde yoksul ve geçimini kısmen bağcılık, kısmen de çeşitli inşaat işlerinde çalışarak sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Kazım** yoldaş, henüz 5-6 yaşlarındayken ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çobanlık yapmaya başlar. Daha sonra öğrenimine başlar. Öğrenim sırasında marangozluk, inşaat kalıpçılığı, soğuk demircilik ve daha sonraları ise elektronik-elektrik işlerinde çalışarak, bir yandan öğrenimini sürdürürken, diğer yandan da ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalışır.

1976-78 yılları arasında devrimci düşünceler ile tanışan **Kazım** yoldaş, ulusal ve toplumsal düşünceleri kavramaya çalışır. 1978-80 yıllarında partimize sempati duymasına rağmen, parti ile bir türlü ilişkiye geçemez, var olan sınırlı ilişkileri de 1980 faşizminin iktidara gelmesi ardından kesilir.

1983-85 yılları arasında alanda faaliyet yürüten gerilla grubu ile ilişkiye geçen **Kazım** yoldaş, bu tarihten itibaren yarı profesyonel düzeyde faaliyetlere katılır. 1985 yılında Güney-Batı Kürdistan'a geçen **Kazım** yoldaş, Kürdistan'ın bu parçasında ve de Lübnan alanında parti-cephe çalışmalarına katılır. Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde gördüğü eğitimden sonra Mêrdîn I. Bölge'de çalışmalara katılır. 1989'a kadar bu alan çalışmalarına katılan **Kazım** yoldaş, daha sonra Botan 3. Bölge'de görevlendirilir. Haruna mıntıkasında önce manga komutanlığı görevini yürüten **Kazım** yoldaş, daha sonra siyasi komiser olarak faaliyetlere katılır.

Sırasıyla Gabar ve Bestler alanında çalışmalar yürüten **Kazım** yoldaş, Mart 1990'da takım komutan yardımcısı olarak Çirav mıntıkasında görevlendirilir. Bu görevini Ağustos 1991'e kadar sürdüren **Kazım** yoldaş, Gabar'da karargahta manga komutanlığına getirilir.

Görev yürüttüğü alanlarda kendisini geliştirip yetkinleştiren **Kazım** yoldaş, kendisine verilen görevleri yerine getirmek için üstün çabanın sahibi olur. Yoldaşları ve halk tarafından sevilip sayılan **Kazım** yoldaş, yürüttüğü pratiğiyle bir halk önderi olduğunu kanıtlar. Alçakgönüllülüğü, özverisi ve yoldaşlarına yaklaşımıyla örnek alınması gereken biri olur. Yine küçük yaşta yaşamın zorluklarıyla tanışması kendisini devrimimizin zorluklarına karşı da hazırlıklı kılar.

25 Ağustos 1991'de sömürgeci ordu sürüsüne ve Sipiyan çetelerine karşı yapılması planlanan pusu eyleminde mayın döşerken, mayının patlaması üzerine şahadete ulaştı.

Halil yoldaş, 1989'da Çirav'da bir çarpışma esnasında kayadan düşerek şehit oldu.

Serîhildan yoldaş, 1991'de Gabar'da şehit düştü.

Kahraman yoldaş, 1990'da Haruna'da şehit düştü.

Adnan MELİK (Ferhan) yoldaş, 1963 yılında Güney-Batı Kürdistan'da varlıklı bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Üniversite yıllarında ilken partimizle tanıştı ve belli düzeylerde faaliyetlere katıldı. 1988'de profesyonel katılım sağladıktan sonra Akademi alanına gitti. Burada gördüğü siyasi ve askeri eğitimden sonra ülkeye yöneldi. 1990'da Şirnex'de şehit düştü.

Fesîh HESEN yoldaş

Fesîh HESEN (Sedîq) yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da doğdu. Üniversite okuduğu yıllarda mücadele ile tanışan **Sedîq** yoldaş, bu dönemden itibaren öğrenci gençlik içerisinde aktif faaliyetlerde bulunur.

5 Eylül 1990'da kendi istemi üzerine Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alınan **Sedîq** yoldaş, bu alanda gördüğü siyasi ve askeri eğitimde devrimci bir kişiliğe ulaşır.

Sürekli Kuzey-Kürdistan'daki silahlı mücadeleye katılma istemini dile getiren **Sedîq** yoldaş, Parti Önderliği'ne sunduğu bir raporunda istemini şöyle dile getirir: *"Şimdi içinde bulunduğumuz dönem oldukça yakıcıdır. Fiziki olarak bazı rahatsızlıklarım olsa da kendimin mücadeleye atılımı önünde engel olarak görmüyorum.*

Parti Önderliği'ne son sözüm: Partiye içerden ve dışardan yönelecek her türlü bozguncu ve komplocu düşman faaliyetlerine karşı parti ölçüleri doğrultusunda mücadele edeceğim ve elimden geldiğince yoldaşlarıma destek ve yardımlarımı sunacağım. Parti çizgisi temelinde yürümeyi kendime bir görev bilerek Parti Önderliğine, partiye ve yoldaşlarıma layık olmaya çalışacağım."

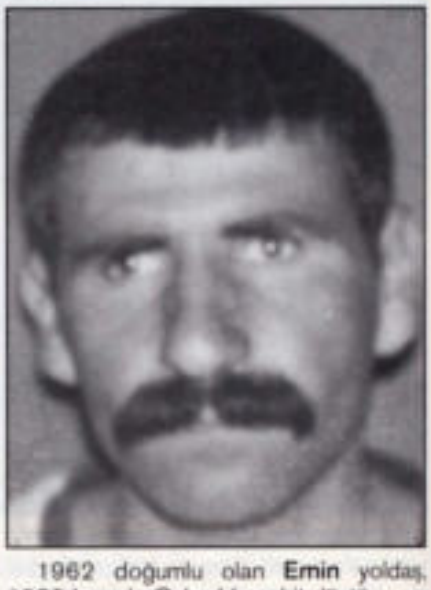
Şemzînan alanında gerilla faaliyetlerine katılan **Sedîq** yoldaş, komutanlık düzeyinde çalışmalarda yer alır. Görevini icra ettiği bir dönemde Şemzînan'da şehit düştü.

Serkan yoldaş, 1990'da Gêrê'de şehit düştü.

Heval yoldaş, 1990'da Kaşûrî'de şehit düştü.

1962 doğumlu olan **Emin** yoldaş, 1989 kışında Gabar'da şehit düştü.

Mehmet ERTÜRK yoldaş

Adı soyadı: **Mehmet ERTÜRK**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo-Takyan köyü, 1932**
Şahadet tarihi: **1990**

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak Girgê Amo(Silopi)'nin Takyan köyünde dünyaya gelen **Mehmet** yoldaş, ailesinin yurtseverlik özelliklerinden dolayı kendisi de yurtsever olarak büyür. Daha sonra Cizîra Botan alanına göçen **Mehmet** yoldaş, burada gelişen gerilla savaşının

etkisinde kalarak, o dönemde alanda faaliyet yürüten ARGK'nin değerli komutanlarından **Adil ASLAN (Baran)** yoldaşa katılmak istemini bildirir. **Mehmet** yoldaşın bu talebi ailesinin durumu, 8 çocuk babası oluşu ve ailede çalışan bir başkasının olmayışı dikkate alınarak kabul edilmez, ama alanda yapılması gereken çok görevin olduğu ve gücü oranında bu görevleri yerine getirmesinin daha uygun olacağı kendisine iletildi. **Mehmet** yoldaş, büyük bir coşkuyla görevlere sarılır. Çevresi tarafından sevilen, sayılan **Mehmet** yoldaş, kendisine verilen her görevi coşkuyla yerine getirir. Katledilene kadar da sayısız görev yapar. Sömürgecilerin gelenekselleşmiş operasyonlarından birinde evinden alınarak Şirnex işkence merkezine götürülür. Burada günlerce en barbar işkencelere maruz kalır. İhanete zorlanır. **Mehmet** yoldaş, düşmana taviz vermeden direnir. Düşman, **Mehmet** yoldaşın bir tavrı karşısında kudurur, "bize sığınakları göstereceksin" dayatmasıyla **Mehmet** yoldaşı helikoptere koyarak gezdirirler. **Mehmet** yoldaşın direnişçi tavrında hiç bir değişikliğin olmadığını gören işkenceciler **Mehmet** yoldaşı helikopterden aşağı atarak şehit ederler.

Bahri ASLAN yoldaş

Adı soyadı: **Bahri ASLAN**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Deşta Lalo, 1956**
Şahadet tarihi: **1986**

Bahri yoldaş, 1956 yılında Şirnex'in Deşta Lalo köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu.

Bahri yoldaş, 1986 yılında **Bedran (Mehmet SEVGAT)** yoldaşın komuta ettiği bir eylem sonrasında yapılan operasyon sonucu evinden alınarak Şirnex işkence merkezine götürülmüş ve ağır işkenceler sunucunda katledilmiştir. Dih-(Eruh) ve Şemzînan(Şemdinli) baskınlarıyla gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizden etkilenen **Bahri** yoldaş, partinin kendisine verdiği her görevi layıkıyla yerine getirerek, alanda mücadelenin gelişimine önemli katkılar sundu. Üç çocuk babası olan **Bahri** yoldaş, ailesinin geçimini işçilik yaparak sağlıyordu. Yakalandığı ana kadar fedakarlığı, cesareti ve abilganlığıyla çevresinde de sevilen biriydi. Düşmanın ağır işkenceleri karşısıda da tereddüte düşmeyerek büyük bir direniş sergileyen **Bahri** yoldaş, işkence sonucu katledildi.

Sömürgecilere karşı soylu kinin sahibi olan **Bahri** yoldaş, son ana kadar partiye, halka ve mücadeleye duyduğu bağlılığın temsilcisi oldu. Sömürgecilerin vahşi ve insanlıkdışı işkencelerine karşı başı dik ve gururluca ölüme meydan okudu.

Ceger yoldaş yaşıyor

Geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Ehmed (Ceger)** yoldaş, 1987 yılında okuduğu okulu terk ederek mücadele saflarına profesyonel olarak katıldı.

1988'de kendi istemi üzerine Akademi ortamına giden **Ceger** yoldaş, Bagok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi'nde yer alarak, kendisini askeri ve siyasi olarak geliştirdi.

1989'da ülkeye yönelen **Ceger** yoldaş, Cûdî'de düşmanla girdikleri bir çarpışmada şehit düştü.

Hawar yoldaş 1990'da sınırda şehit düştü.

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısının Arê'de büyük bir bozgunla sonuçlanmasının öyküsü

"TC'nin Güney hudutları üzerindeki yığınaklarının amacı, Irak rejimi değil, Kürdistan üzerindeki devrimci savaşımı, onun gelişim ve başarısını engellemektir." (P. Önderliği, Şubat 1991 değerlendirmesinden)

Emperyalizmin Kuveyt'in işgalini gerekçe göstererek Irak'a karşı başlattığı savaşın gelişmesine paralel olarak G. Kürdistan'da kendiliğinden de olsa halk ayaklanması gelişti. Diğer yandan Irak'ın güneyinde islam ideolojisi önderliğinde şii halk hareketi gelişmesini sürdürdü. Kürt ve Arap halklarının emperyalist ve gerici savaşa karşı, halk savaşını dayatması emperyalizmi canevinden vurdu.

Partimizin 4. Ulusal Kongresi kararları gereğince, Güney Kürdistanlı halkımızın ayaklanmasına öncülük etmek ve bağımsızlığa ulaştırmak için PKK, sınır kesiminde azımsanmayacak derecede kadro ve savaşçı gücüyle Güney'deki gelişmelere müdahale etti. Halkımız, PKK'nin bu müdahalelerini coşku ile karşıladı. Başta Zaxo ve Dihok olmak üzere birçok alandaki kitleler, kısa zamanda PKK önderliği etrafında kenetlendi. Ancak, başarıyla gerçekleşen halk hareketi henüz örgütlenme olanağına kavuşmamıştı. Emperyalizm bu gelişmelerden endişeye kapıldığından, Saddam güçlerinin abluka altında ve savaşamaz bir konumda olduğu bir aşamada, ABD ve müttefikleri savaşı durdurarak ateşkes ilan ettiler. Ve Saddam'ın Kuveyt'te bulunan muhafız ordusunun hızla Kürdistan'a kaydırılması için izin verildi. ABD ve Irak rejimi arasında sağlanan anlaşma gereğince, Kürdistan halkına karşı yeni bir komplo sergilendi. Saddam, kara ve hava saldırıları ile bir kez daha Güney halkımıza karşı saldırıya geçti. Faşist Saddam güçleri savunmasız halkımıza karşı bu saldırılarını sürdürürken, ABD ile işbirliği içindeki faşist Türk devleti de yüzbinleri aşan ordu güçlerini sınır boylarında konumlandırdı. Tek amacı, PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim ve başarısını engellemekti. Yoksa, Irak rejimi, TC için bir tehdit oluşturmamaktaydı. Zaten böylesi bir konumu da yoktu. Onun için asıl tehlike PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiydi.

Saddam'ın güçlerinden kaçan Güney halkımızın, sınır kesiminde stratejik alanlara yerleşmemesi, Kuzey-Batı'daki halkımızla bütünleşmemesi, PKK'nin denetimi altına girmemesini sağlamak ve vatan topraklarını işgalci güçlere karşı korumak için halk kurtuluş ordusunun saflarına katılmasını engellemek için faşist Türk ordusu da Mart 1991'de Güney Kürdistan toprakları üzerinde geniş çaplı operasyonlara başladı. Bu operasyonlara 70 binlik komando birlikleri yanında binlerce özel tim ve çete de katıldı. Aynı zamanda sömürgeciliğe karşı uşaklığı meslek edinen ilkel-milliyetçi güçler de yer yer katıldılar. Qilaban'dan başlayarak Şemzinan alanına kadar koordineli bir şekilde saldırılara giriştiler. Sınır kesiminde konumlanan ARGK kampları ilk hedefler arasında idi. TC ulusal kurtuluş güçlerimize karşı bu derece kapsamlı saldırılarını sürdürürken, dünya kamuoyuna yönelik de Güney'den kaçan mültecilere yardım ettiği şeklindeki tamamen yalana dayalı, demagojik propagandalarından da geri durmadı. Bir yandan halkımıza ve onun önder güçlerine karşı komplolarla imha seferlerini düzenlerken, diğer yandan da "insancıl" davranmayı ihmal etmedi.

Düşmanın sınır boyunca gerçekleştirdiği bütün saldırılarına karşı ARGK gerillaları, her alanda kahramanca direnerek düşman saldırılarını geri püskürtüp, darmadağın etti.

İşte düşman saldırılarının yoğunlaştığı alanlardan birisi de Şemzinan alanıydı. Faşist TC ordu birlikleri bu alanımızda binlerce kişilik bir güçle 30 Mart 1991 tarihinde Deşta Heyatê, Geliyê Reş ve Arê mıntıkasına girdi. Düşman saldırılarını haber alan ARGK gerillaları, aynı gün saat 16.30 civarında Deşta Hayatê'nin Bêgijnê mıntıkasında bir düşman birliğini pusuya düşürdü. Düşman, hiç de beklemediği bir anda ve yerde gerillanın ateşi altında şaşkına döndü. Gerillalar, seri ateşiyle ilk darbesini indirdikten sonra düşmanın toparlanmasına olanak vermeden hızla geri çekildiler. Düşman, kayıplarını gizlemesine rağmen, ilk belirlemelere göre 5 düşman askeri öldürüldü. Gerillaların bir başka hedefi de, düşmanın lojistik ihtiyacını karşılayan ve erzak taşıyan yük hayvanları -ki bunlar 40 civarında katırdan oluşuyordu- oldu. Birkaç katır ölürken, geriye kalanların bir kısmı kurşun sesleriyle yüklerini düşürdü, bir kısmı da kendi başlarına sağa sola dağıldılar. Düşman bu ilk hareketinde aldığı darbe ile daha temkinli hareket ederken, Güney Kürdistan'ın dağlık, ormanlık ve derin vadilerinde rahat hareket edemeyeceğini de kavramış oldu. Ama geri çekilmesi için henüz bu darbe yetmemişti.

Faşist ordu birliklerinin bir kolu Geliyê Reş'e çıkarken, ağırlıklı bir bölümü de Arê vadisinde operasyona çıktılar. Arê'de hazırlıklarını yapan ve önceden mevzilenen ARGK gerillaları önemli stratejik noktaları tutarak düşmanı vadinin derinliklerine çekmek için mevzilerinde beklediler. 1 Nisan 1991 tarihinde saat 07.00 civarında beklenen an gelmişti. Bir bölük gücünde olan düşmanın öncü kolu Şemzinan'dan Arê'ye gelen Zêrwê'den yamaç yamaç vadinin derinliğindeki suyun

kenarına kadar inmişti. Vadinin üç tarafını da çember içine alan gerillalar, tam hedefe girmesiyle birlikte düşmanı ağır otomatik ve ferdi silahlarla yoğun ateş altına aldı. Geriye kaçış yolu da kalmamıştı düşmanın. İleriye ise hiç gidemiyorlardı. Olduğu yerde kendisini yere atanlar da gerillanın intikam kurşunlarıyla canveriyorlardı. Çok kısa zamanda düşman bölüğü tamamen etkisiz kılınarak büyük bir bölümü imha edildi. Hele hele ilk ateşle birlikte düşmanın çok güvendiği çetelerin, gerillaların çağrısı üzerine, tek kurşun sıkmadan savaş alanını hızla terketmeleri ve kaçışmaları düşman ordusundaki bozgun ve moral bozukluğunu daha da artırdı. Çaresizlik içindeki düşman takviye gücü çatışma alanına girmediği gibi, karla kaplı dağların zirvelerinde silah mesafesi dışındaki bir sahada helikopterlerle sürekli indirme yaparak güç yığmaya başladı. Bu güç yığmalar da sonuç vermiyordu. Zira dağın zirvesindeki kar ve fırtınada kimse duramıyordu. Bu güçlerin çatışma alanına müdahale etmesi söz konusu olamazdı. Düşman, gerillaların çemberi altındaki birliğine güya moral vermek için helikopterlerle yüksekten uçuş yapıyor, çok uzaktan A-4 ve A-6'larla seri atışlarda bulunuyordu. Ama bunlar da kar etmiyordu. Havan atışlarının da yararı olmuyordu. Havan atışları kendi mevzilerini dövmekten başka bir işlev görmüyordu. Gerillaların B-7 roketlerinin atışları, düşman mevzilerini birer birer düşürüyordu. Saat 20.00'ye kadar çatışma aynı düzenle geçti. 2 Nisan 1991 tarihinde gerillalar, düşman etrafında oluşturdukları çemberi biraz daha daralttılar.

Düşmanın tüm çabası, ölü ve yaralılarını helikopterlerle kurtarmaya yönelikti. Düşmanda kayda değer hiç bir hareket görülmedi. ARGK gerillaları ikinci gün de akşama kadar inisiyatifi ellerinde bulundurarak, akşam saatlerinden itibaren geri çekildiler. 3 Nisan 1991 tarihinde gerillaların geri çekilmesinden sonra düşman, gerisinde birçok malzeme bırakarak hızla geri çekildi. Akşama kadar beş-altı helikopter eşliğinde ölü ve yaralılarını taşımakla meşgul oldu. Düşman, gerisinde sayılamayacak kadar çok parka, bot, yağmurluk, yiyecek maddeleri, bol miktarda mermi, M-63 şeritleri vb. malzemeler bırakarak kaçtı. Bırakılan malzemeler arasında bir adet lav silahı da bulunmaktaydı. Ayrıca, birçok komandoya ait not defterleri de geride kalan malzemeler arasında bulunuyordu. Turgay Büyükkaya'ya ait not defterindeki bazı yazılar mehmetçiğin ruh halini yansıtma açısından ilginçtir. Bu not defterinde komandonun tarifi şöyle yapılmaktadır: *"70/1 çapında, 550 gün uzunluğunda, 18 ay genişliğinde, 78 hafta ağırlığında. Baldız belde, kan elde, tekmeyle beslenen, düdükle ısınan, nohutun gazıyla çalışan, bir yanlışta acınmadan 50 şınav 50 mekik çeken, 70/1 model, Türk yapısı, bereyle bot arasında sıkıştırılmış, ayda 178.200 liraya kandırılmış komandodur, komando*

4. Dağ ve kom. BL. 3.Tim
MKTF Nişancısı
Turgay Büyükkaya, İstanbul-Sefaköy"

Başka bir sayfada "Komando" başlıklı şiirde *"Akşam olur güneş batar / komando pusuya yatar / komutan gelir kafa tutar / Beni buradan kurtar yarab / Akşam olur tüfek elde / yüzyirmi mermi takılı belde / Vakit geçmez gurbet elde / Beni buradan kurtar yarab"* denektedir. Ayrıca Hamit Ergin adlı komandoya Halil Ergin tarafından Bursa'dan gönderilen ve kurşunlarla paramparça olmuş mektup zarfı ve daha birçok notlar ile paramparça olan yazılar geride bırakılanlar arasındaydı. Bunlar, kendilerini "Kobra avcısı", "Eşkiya avcısı" olarak adlandıran komandoların savaş alanında tam bir bozguna uğrayarak nasıl avlandıklarını gösteren sadece birkaç örnektir. Yapılan tarifte ve yazılan şiirde pohpohlanan ve "güçlü, yenilmez!" imajı yaratılarak kamuoyuna lanse edilen komandonun ARGK gerillaları karşısındaki ruh hali yansıtılmaktadır. Gerçekte ise komando günlerini saymakta ve bir an önce kurtulmak için çaresizlik içinde yakarmaktadır.

Çatışmadan birkaç gün sonra görüştüğümüz bir çete, suyu geçerken bir komandonun suya kapıldığını, kurtarma girişimlerine karşılık bir yüzbaşının "Bırakın gitsin!" dediğini söylüyordu. Bu da kandırılmış komandoya verilen değeri gösteren başka bir örnektir.

İki gün üst üste gerillaların çemberi altında devam eden çatışma ve bir düşman bölüğünün tümden imha olmasına karşın, TC'nin hiç bir açıklama yapmaması da işin ayrı bir yönüdür. Binleri aşan bir güçle önemli stratejik noktaları tutmayı hedefleyen ve hazırlıklı olan faşist ordunun alelacele işgal ettiği alanlardan geri çekilmesi, yaşadığı bozgun halinin, yediği ağır darbenin göstergesidir.

1991 bahar atılımında Arê çatışması, Botan 1. Bölgesi ve Şemzinan alanında yükseltilecek gerilla savaşımız için bir sıçrama ve atılım olmuş, inisiyatifin güçlerimizin eline geçmesini sağlamıştır. Sağlanan zafer, ARGK gerillalarının savaş sanatında ustalaşmasının da göstergesidir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde bunca gelişme yaratan bu çatışmada, ARGK'nin değerli komutanlarından ve halkımızın yiğit evlatlarından **Zeki DEMİR (Erdal)** yoldaş şehit düştü. Arê'de sağlanan zafer ve Güney Kürdistan'da yükselen devrimci savaşımız bundan böyle **Erdal** yoldaşın adıyla anılacaktır. Güney'deki serihildanların yenilgisinin ardından PKK önderliğinde Güney'de geliştirilen yeni dönem silahlı mücadelemizin ilk şehidi olarak **Erdal** yoldaş, daima anılacak ve onun adıyla yeni zaferlerin yolu açılacaktır. Ülkemizin üç parçasının birleştiği bu alanda akıtılan kanlar ülkemizin parçalanmışlığının ortadan kaldırılmasını sağlayacak ve parçalar arasındaki mücadelenin birlikteliğinin sembolü olarak Arê çatışması ve **Erdal** yoldaşın ismi daima birlikte anılacaktır.

Kahramanlığın ve fedakarlığın simgesi Erdal yoldaşın anısına

Adı soyadı: **Zeki DEMİR**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve yılı: **Elbak-Tiranis, 1970**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Arê, 1 Nisan 1991**

Erdal yoldaş, anı yazısıyla dile gelmeyecek kadar cesaretli, dürüst ve fedakar bir insandı. Bu özelliklerinin yanı sıra, güçlü fiziki yapısıyla da başlı başına bir simgeydi. Kahramanlığın, fedakarlığın, savaşçılığın simgesiydi.

Gelişen mücadelemiz karşısında çözümsüz kalan Türk sömürgeciliğinin, son olarak Nisan ayında sınır boyunca, güçlerimizi belli noktalarla sınırlandırıp, darbe vurmak için 70 bin kişiyle başlattığı operasyon amacına ulaşamamış, Türk ordusu yüzlerce kayıp vererek geri çekilmiştir. Bu çatışmalardan en şiddetlisi de Şemzinan(Şemdinli)-Arê mıntıkasında yaşandı. Bir bölük düşman askeri tümden imha edilirken, ARGK gerillalarından da **Erdal** yoldaş, şahadete ulaştı.

Orta halli bir ailenin çocuğu olan **Erdal** yoldaş, 1970 yılında Elbak(Başkale)'ın Tiranis köyünde dünyaya gözlerini açar. Elbak'ın sıradan köylülerinin yaşamı bu ailede de hakimdir. Wan-Elbak alanı sınırlı da olsa Botan'ın bazı özelliklerini, toplumsal olarak aşiretçiliği taşısa da özellikle sınır boylarında kaçakçılık ve taşımacılık yaşama egemen durumdadır. Köylü kesimi çoğunlukla, feodaller dışında taşımacılıkla uğraşır. Ancak **Erdal** yoldaşın ailesi Elbak'ın Payizava(Gürpınar)'ya yakın kesimlerinden olması ve Şerefan aşiretinden görünmelerine karşılık, esas Kurmanc (hiç bir aşirete mensup olmama) olmasından dolayı dışa açılımı sağlayamamış, çoğunlukla kendi yaşamını dar-kapalı bir biçimde sürdürme durumunda kalmıştır. Çünkü Kurmanc kesimi hiç bir hakka sahip değildir, egemen durumda olan aşiretlerin boyunduruğu, sömürgecilik ve yerli temsilcilerinin zorbalığı altında yaşamak zorundadır. Ayrıca Kurmanclar savaşçı ve cesur yapılarıyla tanınırlar. Yalnızlık ve boyunduruk tehlikesi onları silahla bütünleşmek zorunda bırakmıştır. Toplumsal olarak bu gerçekliği yaşamaları, ekonomik olarak da dışa kapalı olmaları, onları hayvancılık ve tarımcılıkla uğraşmak zorunda bırakmıştır. Bu durum ise, gelişen ekonomik koşullar karşısında kendilerini zorlamakta, her geçen gün biraz daha yoksullaştırmaktadır. **Erdal** yoldaş, aile içerisinde çobanlık, rençberlik vb. işlerle uğraşmış, ancak ilkokulu bitirebilmiştir.

Partiye 1989 yılında Askerlik Yasası'yla katılır. Bir süre alandaki güçlerle hareket ettikten sonra eğitime gönderilir. Köylü, dar yaşamının verdiği zorlanmayla bir süre eğitimden gerektiği düzeyde yararlanamazsa da bazı şeyleri anladıkça, partiyi tanıdıkça açılır ve kısa sürede pratiğe yetecek asgari bir düzeye ulaşır.

1989 sonlarında bir grup arkadaşla Botan-Çel alanına geçer. Fiziki olarak güçlü oluşuna, partiye ve mücadeleye inanç da eklenince 15 günlük zorlu yolda bir 57'lik topu tek başına taşıyarak alana ulaştırır. Bu nedenle, daha sonra da topu taşıdığından, kendisine "Erdalê Topê" ismiyle hitap edilmeye başlandı. Çel-Bircêla alanındaki parti dışı anlayışlardan olumsuz yönden etkilense de ayakta kalmasını, ülkeye gitme özlemini ve soluk soluğa mücadeleyi yaşamasını bildi, başardı. 1990 baharında ise Elbak alanında manga komutan yardımcılığı düzeyinde faaliyetlere katıldı. Bir önceki yılın tahribatlarının giderilmesinde, kitlelerin yeniden kazanılmasında çaba sahibi oldu. Yıl sonunda Şemzinan(Şemdinli)-Makurki mıntıkasına dönen **Erdal** yoldaş, görevin düzeyine bakmaksızın bir kervan grubunun başına geçerek, kış hazırlıklarının yapılmasında büyük emek ve çaba sarf etti.

Kış hazırlıkları sürecinde Şehit Harun Taburu'nun genişletilmiş yönetiminde yer aldı. Süreç boyunca kendisini tüm faaliyetlere özlü bir biçimde vererek örnek bir tavır sergiledi. Eski yaşamın verdiği darlığı inanılmayacak düzeyde parçaladı.

Parti yaşamında sürekli canlı, moralli, seviyeli, fedakar, yaptıktan sonra konuşan, katılımda kendini sınırlamayan, her gün giderek kapsamlaşarak gelecek vaadeden örnek bir militandı **Erdal** yoldaş. Bu özellikleri, kendisinin, partiye, halka, ülkeye ve Kürt gençlerine hangi düzeyde bağlı olduğunu da göstermektedir.

Hazırlık süreci sonrasında ise Botan Eyaleti I. Bölge yönetiminde yer aldı. Özgülde takım komutan yardımcılığı görevini üstlendi. Görevlere ciddi yaklaşım ve yerine getirmedeki kararlılığıyla tanınan **Erdal** yoldaş, 1 Nisan 1991 sabahı devriye grubunun önünde yürürken düşman pususuna düşer. Açılan ilk ateşten sakınan **Erdal** yoldaş, grubu korumak ve düşmanın planlarını boşa çıkarmak için bir an bile tereddüt etmeden PKK komutanlarına yaraşır tarzda birliğinin hemen üstlerinde bulunan sırtta mevzilenmesi emrini verir. Kendisi ise biraz yukarısında bulunan kayalığa ulaşmak için harekete geçerken şehit düşer.

Arê çatışmasında başarıya gitmenin ilk ve en önemli halkası; gücü koruyarak, komutanlığını yerine getiren **Erdal** yoldaştır. O'nun yaratıcı komutanlığıdır.

Şervan yoldaşı şehit verdik

Adı Soyadı: **Necdet SOYSAL**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve yılı: **Mêrdîn-Stewr-Pınardere köyü, 1974**

Şervan yoldaş, Mêrdîn(Mardin)'in Stewr(Savur) gibi yurtseverliğin köklü olduğu bir alanında, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve orta öğrenimini Mêrdîn'de görür. Lise yıllarındayken yoksul olan ailesinin maddi gelirine katkıda bulunmak ve öğrenimini daha iyi sürdürmek amacıyla, yaz aylarında İzmir-İstanbul gibi metropol kentlere çalışmaya gider. Orada kötü yaşam şartları içinde birçok ağır işte çalışır. Mücadelemizin Kürdistan genelini olduğu gibi Türkiye sahasını da etkisi altına almaya başladığı yıllarda **Şervan** yoldaş da, artık bazı gerçekleri bilince çıkarır. Diğer yandan, İstanbul ve İzmir'de içinde kaldığı çevreler genellikle Kürdistan'dan mevsimlik işçi olarak giden yurtsever çevreler olduğundan, onlardan da etkilenir ve Kürdistan'a döner dönmez mücadele saflarında yerini alır. Çok genç yaşlarda mücadeleye katılmaya karar vermesi ve öğrenimini yarıda bırakarak parti saflarına katılması, O'ndaki yurtseverliğin olduğu kadar, sömürgeciliğe karşı duyduğu kinin de bir göstergesi olmuştur.

Şervan yoldaş, saflara geldikten sonra belli bir dönem Mêrdîn alanında kalır. Ancak, parti eğitiminden geçmek amacıyla daha sonra Botan Eyaleti'ne gider. Botan'da bir yandan pratik bazı görev ve işlerle mücadeleye katkıda bulunurken, esas olarak da eğitimini tamamlamaya çalışır. **Şervan** yoldaşın amacı da bir an önce kendisini geliştirip, güçlendirmek ve pratik mücadeleye katılmaktır. Bunu partiye verdiği özgeçmiş raporunda şöyle dile getirir: *"Ben eğitimimi gördükten sonra, 3. Bölge'de faaliyetlere katılmak istiyorum. Orada tanıdığım ajan ve çeteler vardır. Ve sanırsam orada düşman askerleri daha çoktur. Hazırladığım bazı eylem planları da vardır. Başarılı olacağım konusunda kendime güveniyorum."* Tamamen geleceğe göz diken ve kendisini geleceğin güçlü bir savaşçısı, eylemcisi olarak hazırlayan **Şervan** yoldaş, günlük pratik yaşamda da katkılarını sunar.

Eğitim gördüğü süreçte, yoldaşlarından kopan **Şervan** yoldaş, sınır bölgesinde düşmanın uzaktan taraması sonucunda şahadete ulaşır. Bu olay bir kez daha göstermiştir ki, hiç bir savaşçı ne pahasına olursa olsun yoldaşlarından uzaklaşmamalı, tabi olduğu birlik, takım veya güçle hareket etmeyi esas almalıdır. Çünkü, gerillada en ufak bir hata veya kuralsızlık rahatlıkla imhayı beraberinde getirmektedir. Bu tür kayıpların önüne geçmek için kuralların harfiyen uygulanması her zaman için esas alınmak zorundadır.

ZAP, HAFTANÎNÊ VE AVA GÛZÊ ŞEHİTLERİ ZAFER GÜNEŞİNİN IŞILTILARI ARASINDA ÖZGÜRLÜK GÜNÜNE YÜRÜYEN ÖLÜMSÜZ KAHRAMANLAR KERVANINA KATILDILAR

2 Ağustos 1990'da Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesiyle Körfez krizi patlak verdiğinde, Türk devleti denizin azgın dalgaları arasında boğuşanın yılana sarılması gibi bu yeni duruma sımsıkı sarılıyordu. Değişen dünya düzeninde kendisine ihtiyaç duyulacağından hareketle yeni bir politik yönelime girecekti. Israrla, emperyalizmin Ortadoğu'yu yeniden çıkarlarını esas alma temelinde biçimlendirme planlarına dahil olmak ve bir şeylerin de kendi payına düşmesini sağlamak istedi. Somutta ise, bir numaralı baş ağrıtan sorunu durumundaki ulusal kurtuluş mücadelemizi Körfez krizi gölgesinde tasfiye etmeye yöneldi; fırsat bu fırsatken kaçırmamalıydı kendince. Güney Kürdistan'daki gelişmeler de TC açısından tehlike çanlarını çaldırıyordu. Buna seyirci kalması beklenemezdi TC'nin; nitekim ihtiyaç duyulan her açıdan kendini sunduğu emperyalizmden, verdiklerinin karşılığında destek ve onay alarak mücadelemize ve öncüsü PKK'ye karşı planlarını uygulamaya geçiriyordu.

Nitekim 1991'de 28'i 29 Mart'a bağlayan gece Türk ordu güçlerinin Güney Kürdistan'da ARGK kamplarına yönelik giriştiği operasyon, emperyalist-sömürgeci planın bir parçası olarak uygulamaya geçirilecekti.

Bu operasyonun hazırlıklarına bir ay önceden başlandı. Hazırlık süresi boyunca 9. Kolordu'ya bağlı özel kayak birlikleri Kuzey'den getirtilerek sınır şeridi üzerinde üslendirildiler. Komando ve özel timlerden oluşan 70 bin civarındaki en seçme birlikleri sınıra yığıldılar. Kullanacakları büyük miktardaki silah ve cephaneyi helikopterlerle sınırdaki tabur ve karakollara taşıdılar. Harekatın provası niteliğinde yoğun tatbikatlar başlattılar. 15 Mart günü telsizden de harekat merkezine hazırlıkların tamamlandığı haberinin verilmesi üzerine sınırda üslendirilen tüm birliklere sınırı tutma ve araziye çıkma talimatı parolayla verildi. 15 Mart'tan saldırı gününe kadar, sınır boyunca TC'nin tüm askeri güçleri araziye çıkarak sınırı tuttular. Saldırıdan kısa bir süre önce alanda bulunan tüm çeteleri sınır noktalarına topladılar. 28 Mart gecesi önceden toparladıkları malumatlar temelinde kamplarımıza baskınlar düzenlemek üzere harekete geçtiler. 29 Mart günü tüm sınır boyunca gerillalarımız ile faşist-sömürgeci güçler arasında yoğun çatışmalar başladı.

Operasyonun zamanlaması ve kapsamlı hazırlıklarından da anlaşılacağı gibi, TC, PKK'yi tümden imha etmek gibi büyük bir iddia ile saldırıyı geliştirdi. Daha çatışmalar sürerken "60 PKK'li öldürüldü" şeklindeki bir haberin burjuva basınında hemen yayınlanması da, TC'nin amaçlarını gösterip, sınır operasyonunun ortak komplonun bir parçası olduğunu net bir biçimde ortaya çıkarmaktadır. Fakat üç ana alanda yoğunlaşan çarpışmalarda ARGK, ağır darbeler indirdiği düşmanın emellerini kursağında bırakmıştır.

Türk ordusunun Güney Kürdistan'da partimize yönelik geliştirdiği imha operasyonunun fiyaskosunu Kurtuluş Ordumuz şöyle hazırladı:

Şemzinan'da sınırı geçen binlerce Türk askeri gücü ile önlerine kattıkları tüm Şemzinan bölgesi çetelerinin kamplarımıza ulaşmadan sınır arazisi üzerinde yolları kesildi. Geliyê Reş mıntıkasında gerillalarımızın kurduğu pusuya düşen düşman güçlerine yoğun ateş açıldı. Açılan ateş sonucu 4 ölü ve çok sayıda yaralıyla darbe alan düşman güçler dağıldı. İran'a kadar uzanan noktalarda yoğunlaşan çatışmalarda gerillalarımız hiçbir kayıp vermeden düşmanı hezimete uğratarak geri püskürttüler.

Çel(Çukurca) alanının doğuya düşen sahasında da düşman saldırısı fiyaskoyla sonuçlandı. Düşmanı keşfe çıkan gerillalarımız düşmanın hazırlıklarıyla karşılaştılar. Bunun üzerine gerillalarımız, tedbir açısından konumlandıkları tüm noktalarını değiştirdiler. Böylece saldırıları boşa çıkan düşman güçler, yorgun ve bezgin olarak geri dönmek zorunda kaldılar. Gerillalarımız takibe çıkarak, dönmekte olan düşman güçlere Banisitêra üstlerinde pusu kurdular. Pusuya düşen düşman güçleri perişan edildi. Telsizle sağladıkları haberleşmelerde, yaralı verdiklerini, gerillanın çemberinden çıkamadıklarını bildiriyorlardı. Daha sonra yaralılardan birinin öldüğü öğrenildi. Perişan halde kaçan düşman askerleri, sırt çantalarını ve diğer mühimmatlarını pusu alanında bıraktılar. Aynı operasyon güçlerinin Kinyaniş koluna da başarılı bir pusu kuran gerillalarımız, düşman askeri içinde çok sayıda çete bulunduğundan ve bunların IV. Ulusal Kongre'nin af çağrısına uyacakları umudu taşındığından ateş açmadılar. Fakat operasyon kolundan ayrı duran operasyon komutanı subay açılan bir el ateşle öldürüldü.

Zap üzerinde sürdürülen operasyonda KDP'li bir hainin düşmanı gerillalarımızın bulundukları noktaya getirmesi üzerine çıkan şiddetli çatışmalar iki gün sürdü. KDP'ye mensup Cemîlê Sipindaroki adlı hain, saldırıdan bir gün önce dostluk maskesiyle gerillalarımıza uğramıştı. Böylece noktayı öğrenen hain, gidip büyük bir düşman gücünü arkasına alarak gerillalarımızın üzerine getirdi. Günlük faaliyetlerini yürütmek üzere dağılan gruplar halindeki gerillalarımızdan 15 kişilik bir grup pusuya düştü. Çatışma sabah saat 06.00'da başladı ve devam etmekteyken diğer gruplarımızın yardıma gitmesiyle düşman güçler çembere alındı. Kıstırılan Türk askerleri ancak iki gün sonra çemberden çıkabildiler. Ağır kayıplara uğratılarak püskürtülen düşman, KDP'li hainin arazi konusundaki yol göstericiliği sayesinde pusuya düşürdüğü gerillalarımızdan 7'sini şehit etti. Bu çatışmada **Sozdar** (ilk gün yaralandı, ikinci gün şehit düştü), **Hazım, Nazif, Aslan, Mahabad, Besê** ve **Korkmaz** yoldaşlar kahramanca direnişleri ve düşmana indirdikleri ağır darbelerle şehit düştüler.

Qilaban alanında ise, birkaç koldan harekete geçen Türk operasyon güçleri, aynı akibete uğratılmaktan kurtulamadılar. Haftanînê üzeri gelen düşman koluna pusu kuran gerillalarımız, sabah saat 06.30'da seri ateşe başladılar. Şiddetlenen çatışma diğer noktalara da sıçrayarak, Qilaban sınırı boydan boya çatışmalara sahne oldu. Haftanînê'de **Akif** ve **Alaattin** yoldaşlar şehit düştüler. Ava Gûzê noktasında çatışmanın şiddetlenmesi üzerine, diğer noktalara haber ulaştırmakla görevlendirilen **İdris** ve **Fırat** yoldaşlar, araziyi yeterince tanımadıklarından düşman güçlerin arasına düşerler. onları sağ olarak ele geçiren düşman güçler, acizliklerini bu iki yoldaşımızı vahşice katlederek ortaya koyarlar. Fakat Ava Gûzê'deki yoldaşlar, düşmana ağır kayıplar verdirerek onların intikamını alırlar.

Partimiz 11 şehidimizin kanı pahasına, onlarca ölü ve yaralı verdirerek düşmanı sınır operasyonunda hezimete uğratıp, emperyalizm, Türk sömürgeciliği ve Kürt işbirlikçi-ihanetçi güçlerin ortak komplosunu boşa çıkardı. Bu nedenle de Güney Kürdistan şehitlerimiz daha bir anlam kazanarak Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan'ın abideleri olarak yaşatılacaklardır.

Adı soyadı: **Tahir TOK**
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Mijin köyü, 1972**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **29 Mart 1991**

Halkımızın yiğit evladı ve ordumuzun değerli komutanı **Tahir TOK (Akif)** yoldaş, mücadele saflarına 1989 yılının bahar aylarında katıldı. Qilaban(Uludere) gibi mücadelemizin kök saldığı bir alandan oldukça yurtsever bir aile çevresinden gelmekteydi. İçinde yetiştiği ortamın tüm özlü özelliklerini kişiliğinde taşıyan, bu anlamda halkçı bir karaktere sahip olan **Akif** yoldaş, aynı zamanda mücadelenin ortaya çıkarıp geliştirdiği aydın, bilinçli, mücadelenin gerçek sahiplerinden bir halk komutanıydı.

Akif yoldaş, partimiz PKK'nin özü işleme, geliştirme ve en güçlü biçimi verme kabiliyetinin ortaya çıkardığı bariz örneklerden biriydi. O'nun mücadele saflarındaki iki yıllık pratiği irdelendiğinde rahatlıkla bu sonuca ulaşmak mümkündür.

Akif yoldaş, başlangıçta genel bir yurtseverlik duygusuyla mücadele saflarına gelir. Bu yurtsever özü bilinçle bütünleştikçe sürekli gelişme ve güçlenmeye yönelik bir seyir izler. Sorunlara yaklaşımdaki olgun, tutarlı ve derin olma gibi özellikleri O'nun hızlı gelişmesinde önemli bir rol oynar. Nitekim, saflara geldikten kısa bir süre sonra manga komutanlığına yükselir. Pratik savaş ortamında Qilaban ve Elk(Beytüşşebap)'de komutanlık ve pratik yönetim düzeyinde faaliyetlere katılır. Bu süre zarfında gerçekleştirilen birçok eylemde ve düşmanla girilen birçok çatışmada fiilen yer alır, aktif düzeyde savaşır. Uzun bir dönem Anabirlik bünyesinde yer alan **Akif** yoldaş, savaş ortamında gelişip, deney-tecrübe sahibi oldukça daha büyük sorumluluklara layık görülür ve takım komutanlığına yükselir.

IV. Ulusal Kongre süreci ve sonrası ortamından da yararlanan **Akif** yoldaş, geçmişin eleştirisi temelinde yenilenerek, pratiğe yönelme amacıyla parti eğitiminden de oldukça güçlenerek çıktı. Pratik çabaları ve sorunlara yaklaşımdaki duyarlılığıyla gelecek vaad eden bir komutan olduğunu bu süreçte de ispatladı. Sorunların derin kavrayışına ulaşan ve bunun olgunluğunu ilişkilerinde, yaşam tarzında ve en önemlisi de parti görevlerine yaklaşımda gösteren **Akif** yoldaş, mücadelenin gerçek sahiplerinden ve pratik yürütücülerinden olduğunu bu süreçte de kanıtlar. Sorumluluk üstlenerek pratiğe yönelebileceğine dair partiye güven veren bir çabanın sahibi olur.

Akif yoldaş, IV. Ulusal Kongre sonrası süreçte bir takımlık güçle, takım komutanı olarak Qilaban alan faaliyetlerini yürütmekle görevlendirilir. Kısa bir dönem bu faaliyetleri sürdürür ve partinin kendisine verdiği görevi büyük bir sorumluluk anlayışıyla yerine getirme çabasında olur. Bu süreçte komutası altındaki takımla Güney Kürdistan'da, Qilaban sınır kesiminde bulunduğu bir sırada faşist Türk ordusunun bilinen saldırısı gerçekleşir. Planlı ve amaçlı bir şekilde kabarık bir güçle gerçekleştirilen sömürgecilerin bu saldırısına karşı mevzi tutan ve saldırıyı püskürtmek amacıyla gün boyu çatışan **Akif** yoldaş ve komutasındaki takım, düşmanın kabarık gücüne karşılık direnişleriyle düşmana darbe vurmayı ve saldırının diğer mevzilere sıçramasını engellemeyi başarırlar. Mücadele yaşamı boyunca fedakar, kararlı, cesaretli ve değerlere sonuna kadar bağlı olduğunu ispatlamış bir kişilik olarak **Akif** yoldaş, bu direnişte de aynı değerli yaklaşım ve kişiliğin sahibi olduğunu gösterir. Gün boyu süren yoğun çatışmaya rağmen, engin bir sorumluluk anlayışıyla yoldaşlarını korumak ve saldırıyı püskürtmek amacıyla mevzisini terk etmez. Canını ortaya koyarak büyük bir direniş sergileyen **Akif** yoldaş, son mermisine kadar çatışmaya devam eder. Partinin direniş ruhuna sonuna kadar sahip çıkar, yaşatır ve ne kadar güçlü bir irade ve kararlılık sahibi olduğunu kanıtlar. **Akif** yoldaş, bu yiğitçe direnişi sonucunda şahadete ulaşır.

Akif yoldaşın derin bir tarihi bilinçle Güney Kürdistan'da döktüğü kan ve faşist Türk ordusunun iğrenç emelli saldırısına karşı gösterdiği kararlı direniş; ulusal ihanet, yenilgi ve kaçışların olduğu bir süreçte, partimizin ulusal bütünleştirici, direnişçi; yenilgiye, kaçışa, ihanete karşı olma özünün bir direnişçinin şahsında dile gelişidir.

Akif yoldaş, yurtsever, kararlı, fedakar, partiye sonuna kadar bağlı bir devrim neferi olarak bu davanın haklılığına olan inancıyla mücadeleye emeğini, kanını kattı. Yaşamında olduğu gibi, şahadetinde de partiye, halka, davaya bağlılığını korudu ve bağımsızlığa olan derin inancıyla ölümsüzleşti. O'nun anısına bağlılığın bir gereği olarak, umut ve inancını somut bir gerçeklik haline getireceğiz.

Adı soyadı: **Ayşe Abdulaziz Hacı MUHAMMED**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve yılı: **Dêrik-Girê Sor-Tilahman, 1971**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **28 Mart 1991**

Sozdar yoldaş, 1971 yılında Güney-Batı Kürdistan'ın Dêrik mıntıkasında varlıklı ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha çocukluğunda bile, çok şeyi bilip tanımayı seven, kavrayışı yüksek ve güçlü olan bir kişiliğe sahipti. Kendince yanlış ve olumsuz gördüğü şeylere yaşamda karşı çıkma ve eleştirme özelliği vardı. Bu güçlü kişiliği saf yurtsever özellikleriyle birleşince, daha gencecik yaşta ulusal kurtuluşçu militan, O'nun şahsında yetişiyordu. Çünkü yurtsever bir aile ortamında yetişmesi, O'nun, küçüklükten gelişkin yurtsever duygu ve düşüncelere sahip olmasını beraberinde getirmişti.

Araştıran, öğrenmek isteyen, kafasını sürekli ciddi ve toplumsal sorunlarla yoran Kürdistanlı bir genç kız olarak **Sozdar** yoldaş, Güney Kürdistan'da orta öğrenim sıralarında öğrenim görürken, kendi yöresinden bazı öğrenci arkadaşları vasıtasıyla parti ve partimizin düşünceleriyle tanıştı. Zaten kendisi yurtsever bir ruhla dolup taşıyordu, bilinçliydi ve her fırsatta vatan üzerine düşünüp tartışıyordu. Bu nedenle partiye kopmaz bağlarla bağlanmada hiçbir zorluk çekmedi. Yalnız, bilinir ki, Kürdistan'ın toplumsal aile yapısı, genç kızların, özgür bir şekilde siyasal-toplumsal rollerini oynamaları önünde sayısız engeller çıkarır. İşte **Sozdar** yoldaşın aile çevresi, her ne kadar yurtsever özelliklere sahiptiyse de, ülkemizin söz konusu toplumsal gerçekliğinden ötürü, O'nun, bağımsız bir

şekilde kendi ulusal kurtuluşçu rolünü oynamasına izin vermek istemez. Yalnız **Sozdar** yoldaş, son derece coşkuludur, kararlıdır. Aile içindeki bu sorun üzerinde şiddetle, direngen ve inatçı bir şekilde durur; seviyeli ve sonuç alıcı bir üslupla engellemelere karşı çıkarak sorunu ortaya koyar ve belli bir mücadeleden sonra kendisini kabul ettirir. Amaçladığı özgürlüğe ulaşınca da, 1989 yılında saflara katılır.

Saflara katılımı yaptıktan sonra önce kendi yöresindeki öğrenci gençlik içinde siyasal propaganda faaliyetlerini yürütür, daha sonra bunu halk kesimleri içinde devam ettirir. Bu çalışmalar içinde değişik zorluklarla karşılaşır. Ama O, daha baştan, önüne çıkacak her türlü zorlukları göz önüne almış ve öyle kararını vermiştir. Ve böylece, her türlü zorluk ve engele rağmen, Kürdistan kadınının kendi ulusal kurtuluşçu rolünü oynayacağını şahsında kanıtlamıştır.

Sozdar yoldaş 1990 döneminde Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne girdi. Buradaki yaşama hemen adapte olarak, kamptaki yoldaşlar içinde kendi devrimci kişiliğini kanıtladı. Mücadelenin güncel sorunları üzerinde sürekli kafa yorup tartışıyor ve bildiği her şeyden yoldaşlarını yararlandırıyordu. Günlük yaşamı ise hep kolektif kılıyordu. Bütün bu özellik ve tutumları, kamptaki yoldaşların ona daha fazla inanmasını sağlıyordu.

Bu dönemde **Sozdar** yoldaşın çok yakından tanıdığı ve güçlü devrimci kişiliğini iyi bildiği bir yakınının şehit düşmesi, O'nun sıcak bir intikamcı ruh ve ateşli bir yurtseverlikle mücadeleye daha güçlü sarılmasını, düşmana olan büyük kininin daha da artmasını sağladı. Bu durum O'nun devrimci kişiliğini daha da güçlendirdi.

Akademi'de siyasi ve askeri eğitimini tamamladıktan sonra parti kendisini Derik (G. Batı Kürdistan) mıntıkasına gönderdi. **Sozdar** yoldaş, Derik merkezinde ve çevre köylerinde 2 ay kadar bir süre kitle faaliyetleri yürüttü. Rolünü yetkin oynayarak görevlerini yerine getirdi. Halk kendisinden çok memnun kaldı. Yalnız O, her zaman Kuzey-Batı Kürdistan'a gitmek ve rolünü sıcak savaş içinde oynamak istiyordu.

Nihayet 1990'ın sonlarında parti bu soylu isteğini yerine getirdi ve kendisini Qilaban faaliyetlerine gönderdi. **Sozdar** yoldaş burada önce eğitim gördükten sonra kamp yönetiminde yer aldı ve yoldaşlara 3 ay kadar siyasi eğitim verdi. Ardından Çel(Çukurca) alanına geçti. Burada da eğitimini devam ettirerek 1990-91 kış dönemi "Şehit Naci KAYA Eğitim Devresi"ne katıldı. Bir taraftan eğitim görür, her fırsatta kitap okur ve kendisini eğitirken, diğer yandan yakın çevresine eğitim veriyordu. Çünkü boş durmayı hiç sevmezdi.

Sozdar yoldaş, böylesine canlı ve verimli eğitim çalışmalarından sonra, 1991 döneminde Çel'in Pinyanış alanında faaliyet yürütmek için Zap mıntıkasına gitti. Burada, TC'nin sınır ötesi saldırısında, alçakça bir komplo girişimi ve ihbar sonucu, düşmanın, **Sozdar** yoldaşın da içinde olduğu bir grubumuza, göreve gittiği bir sırada kurduğu pusuda, PKK militanlığına yaraşır bir şekilde yiğitçe çatışarak ağır yaralandı. Dirençli bir biçimde, mücadele için yaşama isteğiyle dolu olarak ve partiye, halka bağlılığını dile getiren konuşmalar, sloganlarla ertesi güne kadar yaralı kaldı. Ancak kurtarılamayarak şehit düştü.

O, Kürdistan dağlarında yeni açmakta olan bir çiçekken vatanı uğruna hayata gözlerini yumdu; Zap'ın vahşi arazisinde artık sürekli O'nun direniş ve temiz yurtseverlik kokusu buram buram etrafa yayılacaktır.

Adı soyadı: **Ömer YALÇIN**
Kod adı: **Hazım**
Doğum yeri ve yılı: **Çolamerg-Kotranûs, 1972**
Katılış tarihi: **10 Eylül 1990**
Şahadet tarihi: **27 Mart 1991**

Mücadele saflarına katılmadan önceki yaşamı, metropollerde mevsimlik işçi olarak geçen **Hazım** yoldaş, 10 Eylül 1990 tarihinde saflara katılır. Bir yandan yurtsever bir öze sahip bulunması, bir yandan da sömürgecilikle Kürdistan halkı arasındaki çelişkiye, çalıştığı metropol alanında yakından tanık olması, mücadele saflarında erkenden yerini almasını sağlar. Saflarda yer aldıktan sonra, Naci KAYA Eğitim Devresi'ne katılarak siyasi ve askeri eğitimden geçen **Hazım** yoldaş, oldukça hızlı bir gelişme temposuna sahipti. Sahip olduğu özellikler, erkenden parti yaşamına adapte olmasını sağlamış, kendisinden beklenenin üstünde bir gelişme sağlamasını beraberinde getirmiştir.

Doğa koşullarına hakim, hareketli, çevik ve oldukça da cesaretli bir savaşçı olan **Hazım** yoldaş, askeri olarak da komutanlığa yatkın özelliklere sahipti. Henüz yeni ve tecrübesiz sayılabileceği bir süreçte bile girdiği çatışmalarda inisiyatif ve çarpışma yeteneğiyle geleceğin komutan adayı olduğunu kanıtlamış, bu konuda çevresine ve yoldaşlarına güven vermesini bilmişti. Nitekim eğitim sonrası süreçte pratiğe manga komutanı düzeyinde bir görevle yönelmiş, bu görevi yerine getireceğine dair kendisine olan güveni daha da pekiştirmişti. **Hazım** yoldaş, pratik savaş ortamında gelişme, güçlenme ve iş yapma şansına sahip olduğu bir süreçte, kendisini gelişen mücadeleye katma şansına erişemeden 27 Mart günü şahadete ulaştı. Avaşin alanında düşmanın pususuna düşen grubumuzun içinde yer alan **Hazım** yoldaş, yaralı vaziyetteyken, **"Biji Serok APO"**, **"Biji Berxwedan"** sloganlarını haykırarak, yoldaşlarına cesaret ve moral vererek şahadete ulaşır. Son anda bile iradesini kaybetmeyen ve ölümü büyük bir cesaretle karşılayarak ölümsüzleşen bu genç yoldaşımızın yükselttiği sloganlar, ihaneti önüne katarak saldırıya geçen faşist Türk sömürgeciliğine ve ona peşkeşlik eden ihanete verilebilecek en anlamlı cevap niteliğini taşımaktadır.

Adı soyadı: **Naci KUŞER**
Kod adı: **Nazif**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban-Marûfan köyü, 1975**
Katılış tarihi: **Eylül 1989**
Şahadet tarihi: **27 Mart 1991**

Silahlı direniş mücadelemizin erkenden kök saldığı Qilaban gibi yurtseverliğin oldukça köklü olduğu bir alanda doğup büyüyen **Nazif** yoldaş, 1989 Eylül'ünde Askerlik Yasası'yla saflara alınmış ve ulusal kurtuluş savaşçısı

olmaya yatkın olan özellikleri parti ortamında işlenerek zamanla güçlü bir savaşçı konumuna yükselmişti. **Nazif** yoldaş, saflara katıldıktan sonra 1989-90 kış sürecinde katıldığı Şehit Bedran Eğitim Devresi'nde yurtsever özünü ulusal kurtuluşçu düşüncelerle birleştirmiş, bu temelde savaşkan, görevine sadakatle bağlı olan, kararlı, fedakar bir savaşçı konumuna yükselmiştir. 1990 yılında pratik savaş ortamına giren **Nazif** yoldaş, belli bir dönem bu ortamda kalmış, daha sonra ayrı görevlerini yerine getirmek ve ikinci bir parti eğitiminden geçmek amacıyla Çel-Avaşin alanına geçmişti. '91' kışında gördüğü eğitimle daha da güçlenen **Nazif** yoldaş, özellikle askeri konulara ilgi göstermiş, bu temelde silaha hakimiyetini oldukça geliştirmişti. Nitekim girdiği bazı çatışmalarda üstün bir çarpışma yeteneği sergilemiş, çevresine ve yoldaşlarına bu temelde güven vermişti.

Nazif yoldaşı en belirgin özelliği ile tanımak gerekirse, öncelikle O'nun değerlere bağlılığından ve ilişkilerinde son derece saygılı-ölçülü oluşundan bahsetmek gerekecek. Değerlere bağlılıkta oldukça duyarlı ve hassas davranır, bu özelliğini sürekli çevresine de aşılamaya çalışırdı. Yoldaşlarıyla olduğu gibi, halkla da kaynaşabilen, halkın değer yargılarına oldukça saygılı olan **Nazif** yoldaş, aynı zamanda ağırbaşlı ve anlayışlı bir kişiliğe de sahipti. O'nun çevresini incittiğine, yoldaşlarına karşı doğru olmayan bir tutum veya davranışa girdiğine tanık olunamazdı. Kendisine yöneltilen en basit eleştirilere bile büyük değer biçer, dikkate alır ve kendisini eğitmenin aracı haline getirmesini bilirdi.

Değerli özelliklere sahip olan ve bu yapısıyla gelecek vaad eden **Nazif** yoldaş 27 Mart günü bir grup yoldaşıyla göreve gittiği bir esnada Güney Kürdistan'a saldırı düzenleyen faşist Türk ordu birlikleriyle karşılaşmış ve girdiği çatışmada sonuna kadar direnerek şahadete ulaşmıştır.

Adı soyadı: **Ayşe TAR**
Kod adı: **Mahabad**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban, 1976**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **27 Mart 1991**

1989 yılında saflara katılan **Mahabad** yoldaş, katıldığı iki yıllık süreçte Qilaban(Uludere)-Kaşüriler, Bêdlis Zozan kesimi ve Çel(Çukurca) gibi alanlarda savaşmış, birçok çabşma ve eyleme fiilen katılmıştır. Henüz çocuk denecek yaşlarda olmasına rağmen, muazzam bir direngenliğe, cesaret ve savaşma azmine sahip olan **Mahabad** yoldaş, Kürdistan kadınının tüm özlü özelliklerini kişiliğinde taşıyan, mücadeleye bağlı, yoldaşlarına sonsuz değer biçen ve parti yaşamına ölümüne bağlanan bir yapıya sahipti. Sömürgeci kültür ve asimilasyon politikasından uzak şekillenen kişiliğiyle duru, terteriz bir Kürt kızı olan **Mahabad** yoldaş, parti ortamında gördüğü eğitimle ulusal kurtuluşçu düşünceleri de kavramış ve yaman bir savaşçı konumuna yükselmişti. Düşmana karşı savaşmak, özellikle de eylem ve çatışmalara katılmak adeta O'nun tek yaşam kaynağıydı. Eğitim amacıyla alındığı kamplarda kalmayı bile kendine yedirmez, öneri ve raporlarıyla sürekli pratiğe gitmenin dayatıcılığında bulunurdu. O'nun en belirgin özelliği çok iş yapan, her işe koşan, kendisini hiç bir zaman sınırlandırmayan, enerjik, çalışkan ve fedakar bir yapıya sahip oluşuydu. Diğer yandan, partiden öğrendiklerini uygulama çabasında olûr, doğru bildiği bir şeyi sonuna kadar savunur, liberal, uzlaşmacı tutumlardan her zaman kaçınırdı. **Mahabad** yoldaş, doğruyu bilen, ama buna rağmen yanlış uygulayan yaklaşımlara adeta düşmandı. Doğrulara sahip çıkan ve yanlışlara karşı gücü oranında eleştirici olmayı kendisine ilke edinen **Mahabad** yoldaş, en zor koşullarda partiye, yoldaşlarına bağlı kalan direngen bir savaşçıydı. Günlerce düşman çemberinde aç kaldığı, ölümle burun buruna geldiği anlar olmuş, ancak bu O'nun davaya bağlılığını daha da pekiştirmiş, mücadelenin anlam ve önemini, değerlere bağlılığın nasıl olması gerektiğini daha da derinden kavramasına yol açmıştı.

En son olarak bulunduğu Çel alanında, kış sürecinde bir eğitim devresine daha katılarak özellikle de askeri yönden alabildiğine güçlenen **Mahabad** yoldaş, alandaki pratik faaliyetlere katılmış, kendisine verilen her türlü görevi yüksek bir moral ve azimle yerine getirmeye çalışmıştır. Faşist Türk ordusunun Güney Kürdistan'a saldırı düzenlediği günün sabah saatlerinde düşmanın çemberinde kalan grubumuzun içinde **Mahabad** yoldaş da vardı. Çatışmanın ilk dakikalarında şehit düşen yoldaşlarının üzerine koşan **Mahabad** yoldaş, çatışmanın ilerleyen dakikalarında şahadete ulaşır. Yüreği inançla ve yurt sevgisiyle dopdolu olan bu temiz, yiğit Kürt kızı bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Adı Soyadı: **Mirkê ÜLPER**
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve yılı: **Qilaban, 1979**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **27 Mart 1991**

Sömürgeci asimilasyon politikasının ulaşamadığı ve bu anlamda sade, özlü ve yurtsever Kürt özelliklerinin günümüze kadar korunabildiği Botan alanının yetiştirdiği tipik kişiliklerden biri de **Besê** yoldaştı. **Besê** yoldaş, henüz çocuk denebilecek yaşlardaydı. Ancak işlendiğinde, ideal biçime kavuşmaya aday bir pırlantayı andırıyordu. O'nun şahsında halkımızın, özellikle de Kürt kadınının şahsında saklı olan tüm sadeleği, özgürlüğe olan özlemi ve sömürgeciliğe, köleliğe duyulan derin nefreti görmek mümkündü. O bir çocuktu ama, ergin bir insanın olgunluğuna, dayanıklılığına, zorluklara katlanma gücüne sahipti. Botan insanının savaşçı özelliklerine de sahip olan **Besê** yoldaş, silahına bir çocuğun anasına bağlı olduğu derecede bağlıydı. Düşmana karşı çatışmaya girmek, düşmanın üzerine yürümek O'nun için neredeyse bir tutkuydu. İdeolojik-politik olarak partiyi fazla tanımamasına rağmen, partinin yaşamından, insanlara yaklaşımından ve düşmana karşı kararlı savaşımından sonuç çıkarmış, bu temel nok-

talardan hareketle partiye ve parti yaşamına son derece bağlanmıştı.

1990 yılında mücadeleye katıldıktan sonra, ailesi çeşitli bahanelerle O'nu almak istemiş, ancak **Besê** yoldaş, ailesinin bu talebini tepkiyle karşılayarak, partiden, yoldaşlarından kopmayacağını, ailesine asla dönmeyeceğini ve tek ailesinin parti olduğunu belirtmişti. O'nun bu kararlı tavrı, ailesinin tüm ısrarlarına rağmen saflarda tutulmasını ve geri gönderilmemesini sağlamıştı.

Saflarda kaldığı bir yıllık süre zarfında iki eğitim devresinden geçen **Besê** yoldaş, en son gittiği Çel(Çukurca) alanında pratik faaliyetlere katılmaya başlamıştı. Bir grup yoldaşıyla birlikte Zap alanında göreve giderken girilen çatışmada beraberindeki yoldaşlarıyla sonuna kadar direnmiş ve şahadete ulaşmıştır. Mücadele yaşamına doymadan aramızdan ayrılan bu genç savaşçının anısı mücadelemize önderdir.

Adı soyadı: **Mustafa SÜRER**
Kod adı: **İdris**
Doğum yeri ve yılı: **Serê Kehnî, 1971**
Katılış tarihi: **1991 başı**
Şahadet tarihi: **29 Mart 1991**

1991 yılının ilk aylarında Serê Kehnî(Ceylanpınar)'den mücadele saflarına katılan **İdris** yoldaş, siyasi ve askeri eğitimden geçmek amacıyla Botan Eyaleti'ne gitmiş ve belli bir dönem Botan Eyaleti'nde bulunmuştu. Bu alanda bulunduğu süre zarfında bir yandan eğitimini tamamlamaya çalışmış, bir yandan da pratik savaş ortamında deney-tecrübe sahibi olmayı hedeflemiş, bu konuda yoğun bir çabanın sahibi olmuştur.

Yurtsever, özlü bir kişiliğin sahibi olan ve bu yapısıyla gelişmeye aday olan **İdris** yoldaş, henüz eğitimini tamamlayıp pratiğe yönelme şansına erişemediği bir süreçte, TC'nin Güney Kürdistan saldırısı esnasında faşist Türk ordusuyla girdiği çatışmada şahadete ulaştı. Son nefesine kadar direnerek şahadete ulaşan **İdris** yoldaş, direnişiyle teslimiyeti bir kez daha mahkum etmiş ve partimizin direnişçi geleneğinin takipçisi olduğunu ispatlamıştır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. O'nu mücadelemizde sonsuza dek yaşatacağız!

Adı soyadı: **Sadun OLCAY**
Kod adı: **Fırat-Kenan**
Doğum yeri ve yılı: **Pirsûs-Kaberli köyü, 1973**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **29 Mart 1991**

Fırat yoldaş, yoksul ve emekçi bir ailenin çocuğu olarak Pirsûs(Suruç)'ta dünyaya geldi. Maddi olanakların olmayışından dolayı ilkokuldan sonra öğrenimini sürdüremedi. Yine ailesinin yoksulluğu nedeniyle, daha çocuk yaştayken pamuk toplama işinde çalıştı. Sömürüyü, baskıyı ve horlanmayı bu dönemden yaşamaya başladı. Yoksulluk nedeniyle 1984'te ailece Dilûk(Antep)'a göç ettiler. **Fırat** yoldaş, burada da çalışma hayatına devam ederek, aile geçimine katkıda bulundu. Kendisinin ezilen sınıfa ait olduğunun bilincine vararak, kurtuluş arayışlarına girdi. Yıllar süren arayışları sonucunda kurtuluş yoluyla 1990 yılında tanıştı.

Fırat yoldaş, Dilûk'ta mücadeleyle tanıştıktan kısa bir süre sonra, bir grup arkadaşla Akademi'ye gitti. Yaklaşık yedi aylık bir süre askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra, 1991 yılının Şubat ayı sonlarında tekrar ülkeye dönüş yaptı.

Fırat yoldaş, canlılığı ve alçakgönüllülüğüyle arkadaşları arasında sevilip sayılan bir yoldaştı. Sorunlar ve gelişmeler üzerinde sürekli yoğunlaşan ve eğitimini aksatmayan bir savaşçıydı. Akademide bulunduğu sıralarda, raporlarında sürekli ülkeye dönüş yapmayı talep ediyordu. Talebi kabul edildiğinde büyük bir sevinç ve coşku yaşamıştı. Çünkü O, baskısız ve sömürüsüz bir dünyayı yaratmak için yaşamını adayan bir yoldaşımızdı. Ülke pratiğine girdiğinde canlılığı, atikliği ve dürüstlüğüyle başarılı çalışmalar ortaya çıkarıyordu.

Fırat yoldaş, 29 Mart 1991 günü iki arkadaşıyla birlikte, faşist Türk ordu güçlerinin Güney Kürdistan'daki gerillalarımıza saldıracakları haberini eğitim alayına iletmek üzere şafak atmadan yola çıkar. Yorucu bir yolculuktan sonra, **İdris** yoldaşla birlikte farkına varmadan düşmanın pususu içinde dinleniyorlar. Diğer arkadaş ise, *"Ben gidiyorum, siz peşimden gelirsiniz"* diyerek yoluna devam ediyor. Düşman güçleri sabah saat 05.00 sularında Güney Kürdistan'ın tüm sınır boyunca birçok noktada saldırıya geçerler ve bu arada **Fırat** ve **İdris** yoldaşlar da sağ ele geçirilirler. Çatışmalar saat 13.00 sularına kadar devam eder. Gerillalar güçlü manevra ve taktiklerle, çete ve askerlerden yaklaşık 40 kişiyi öldürürler ve birçoğunu da yaralarlar.

Düşman, aldığı darbenin çılgınlığıyla **Fırat** ve **İdris** yoldaşları en vahşi işkence yöntemleriyle, kasaturalarla delik deşik ederek katleder. Yoldaşlarımız isimlerini bile açıklamaz, gösterdikleri kahramanca tavırla düşmanı bir kez daha kahrederler. Onların soylu anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Adı soyadı: **Mehmet YAVUZ**
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve yılı: **Mehsert-Beşikkaya köyü, 1971**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **27 Mart 1991**

Aslan yoldaş, mücadele saflarına 1990 yılının ilk aylarında katıldı. Mücadele saflarına fiilen katılmadan önce, kaldığı metropol alanında belli bir dönem mücadeleye sempatizanlık düzeyinde katılım sağladı. Silahlı mücadele sahasından uzak olmasına rağmen, gelişen mücadelenin yakın etkisini yaşadı ve yükselen savaşın tüm yurtsever Kürdistanlılara, özellikle de gençliğe yapılan en anlamlı çağrı olduğunu anlayıp kavramakta gecikmedi. Özellikle 1990 yılında topyekün bir halkın kendi mücadele biçim ve silahlarına da sarılarak ayaklanmalarla sömürgeciliğe karşı çıkmasını, kendisinin de Kürdistanlı yurtsever bir genç olarak saflarda aktif yerini almasında emredici bir gelişme olarak gördü.

Aslan yoldaş, halkına karşı asli görevlerini yerine getirmek ve sömürgeciliğe karşı mücadele yürütmek amacıyla silahlı savaşım saflarında yerini aldıktan sonra, partinin siyasi ve askeri eğitiminden geçmek amacıyla Botan Eyaleti'ne gönderilmişti. Parti tarafından tanınan bu fırsatı, kendi halk gerçekliğini derinliğine kavramak, kişilik dönüşümünü sağlayarak sömürgeciliğe karşı savaşımda yetkinleşmek amacıyla en iyi bir biçimde kullanmaya çalışan **Aslan** yoldaş, oldukça yeni olmasına rağmen, kısa bir süre içerisinde önemli bir yenilenmeyi yaşamış ve belli bir kapasiteye ulaşabilmişti. O'nun gelişme, parti gerçekliğine ulaşma ve verilen eğitimden en iyi bir biçimde yararlanmada gösterdiği çaba, yine girdiği ortamlarda esprileri, ilişki tarzı ve yaklaşımlarıyla moral kaynağı olması yoldaşlarına örnek olan bariz özellikleriydi.

Bir yandan eğitimini tamamlayarak pratiğe yönelmenin hazırlığında olan **Aslan** yoldaş, diğer yandan da kendisine verilen görevleri en iyi bir biçimde yerine getirmenin çabasındaydı. Faşist Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yaptığı saldırı esnasında, yani 27 Mart gününün sabah saatlerinde **Aslan** yoldaş, beraberindeki bir grup yoldaşla görev gereği gittikleri Zap alanında düşmanın çemberine düşerler. Sömürgeci ordu güçleriyle karşılaştıkları ilk anda grubun önünde bulunan **Aslan** yoldaş, düşmanın açtığı yaylım ateş sonucunda şehit düşer.

Adı soyadı: **Hacı Ahmet KONUR**
Kod adı: **Alaattin**
Doğum yeri ve yılı: **Amed, 1970**
Katılış tarihi: **Mayıs 1990**
Şahadet tarihi: **Güney Kürdistan sınırı, 29 Mart 1991**

Bağımsızlık mücadelemizin genç neferlerinden **Alaattin** yoldaş, 1990 Mayıs'ında mücadele saflarına katılır. Mücadele ile tanışıklığı daha eskilere dayanmasına ve belli bir sempatizanlık devresi yaşamış olmasına rağmen, aktif katılımı ancak 1990 Mayıs'ında gerçekleştirebilir. Amed gibi mücadelemizin merkezi ve direnişlerin aralıksız sürdüğü bir alanda yetişmesi, yine aile çevresinin yurtsever oluşu O'nun mücadele saflarında yerini almasında önemli bir rol oynar.

Alaattin yoldaş, saflara geldikten kısa bir süre sonra eğitim görmek amacıyla Botan Eyaleti'ne geçer. Bu alanda belli bir dönem askeri ve siyasi eğitimden geçer. Bir yandan pratik işlere katılan, ama esas olarak da kendisini eğitip pratiğe hazırlayan **Alaattin** yoldaş, bu hazırlık sürecindeyken, bulunduğu alanda saldırıya geçen faşist Türk ordusuna karşı yoldaşlarıyla birlikte çatışmaya girer. Gün boyu süren bu çatışmada düşmana karşı direnen ve çatışmayı sürdüren **Alaattin** yoldaş, bu direnişte şahadete ulaşır.

O'nun Güney Kürdistan dağlarında döktüğü kan ve gösterdiği direniş, bağımsızlık yürüyüşümüze güç katacak ve Bağımsız, Birleşik, Demokratik Kürdistan'ın harcı olacaktır.

Adı soyadı: **Haşim DİRİ**
Kod adı: **Korkmaz**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan-Cinîbir, 1974**
Katılış tarihi: **12 Kasım 1990**
Şahadet tarihi: **Güney Kürdistan sınırı, 29 Mart 1991**

Direniş şehidimiz **Korkmaz** yoldaş, 1974 yılında Mêrdin'in Cizîra Botan ilçesinin Cinîbir(Yeşilyurt) köyünde dünyaya geldi. **Korkmaz** yoldaş, sömürgeciliğin yoksul halkımıza dayattığı yaşam koşulları nedeniyle çok genç yaşta işçilik hayatına atıldı. Cizîra Botan ve Cinîbir gibi yurtseverliğin güçlü olduğu ve sömürgecilere karşı uluslararası çapta yankı yapan direnişlerin sergilendiği alanlarda yetişmesi, O'nun kişiliğini yurtsever ve direnişçi tarzda biçimlendirdi. Kendi yöresinde gelişen serhildanların çocuğu olarak, sömürgecilere karşı savaşmak için, özgürlüğün kalesi dağlarımızda ARGK saflarında savaşma kararı verdi ve 12 Kasım 1990'da gerilla saflarında yerini aldı.

Korkmaz yoldaş, saflara katıldıktan sonra Çel(Çukurca) alanına gitti. Burada Şehit Naci KAYA Eğitim Devresi'ne katıldı. Bu sürede siyasi ve askeri eğitim görürken, diğer yandan da kampın mevcut pratik işlerinde yer aldı. Eğitim devresini başarıyla bitirdiği gibi, üstlendiği görevleri de başarıyla yerine getirdi. Çünkü O çalışmalarında hep kolektivizme ilgi duydu ve onu esas aldı. Parti işleyişinin doğru yürütülmesi için, daha yeni saflara katılmış olmasına rağmen, elinden gelen her şeyi yaptı; gerektiğinde bu konuda kendisi örnek oldu; gerektiğinde eleştirici davranmaktan çekinmedi. Haksızlıkları hiçbir zaman kabul etmedi.

Korkmaz yoldaş, 29 Mart 1991'de 10 yoldaşı ile sömürgeciliğe ve ihanete karşı görkemli bir direniş sergileyerek, sık sık dile getirdiği şehitliğe bağlılığa, şehitler kervanında yerini alarak ulaştı.

Birleşik Kuvvetler'in sömürgecilere ezici bir darbe indirdiği Şiranîş saldırısında;

HALKIMIZIN DEĞERLİ EVLADI, KUVVETLERİMİZİN CESUR VE FEDAKAR ÜYESİ SALİH AYDEMİR YOLDAŞ ŞEHİT DÜŞTÜ

Adı soyadı: **Salih AYDEMİR**
Doğum yeri ve yılı: **Elk-Uzungeçit, 1964**
Şahadet tarihi: **Zaxo-Şiraniş, 1991**

Partimizin önderliğinde gelişen silahlı direniş mücadelemiz, günümüz koşullarında Kürdistan sorunu etrafında dönen çok yönlü oyun ve entrikalara rağmen, kendi doğrultusunda taviz vermeksizin ilerlemeye devam ediyor. Her türlü teslimiyet ve ihanetin çeşitli kılıflara bürünerek zirvede seyrettiği ve kendisini pazarlama yarışında olduğu böylesi bir süreçte, çözümsüzlüğe ya da emperyalist güdümlü suni çözümlere alternatif olarak varlığını sürdüren direniş çizgimiz, özellikle partimizin IV. Ulusal Kongresi'nden bu yana, pratik sahada da ulusal birlik ve bütünlüğü sağlama amaçlı bir rol oynama ve etkinlik gösterme konumuna ulaşmıştır. Parti direniş hattımızın oynadığı bu rol, genelde emperyalizm ve sömürgeciliğin Kürdistan sorununu kendi doğrultularında ve tamamen kendi çıkarları temelinde çözme planları önünde hayati bir engel olurken, baştan beri bu planın pratik uygulayıcıları konumundaki ilkel-milliyetçi, reformist-teslimiyetçi güçlerin aynı amaçlı çabalarını da boşa çıkarmaktadır. Partimiz, bir yandan Kürdistan sorununun uluslarasılaştığı böylesi bir süreçte, söz konusu bu güçleri direniş platformuna çekmeye ve Kürdistan devrimini bu elverişli koşullardan yararlandırmaya çalışırken, bir yandan da pratik sahada mücadelemize yönelik aleyhteki propagandaları ve komploları boşa çıkarmaya çalışmaktadır.

Bu amaçlı pratik adımlardan biri, defalarca halkımızın kanına girmiş olan ve son olarak da halkımızı mülteci konuma sokan faşist Saddam rejiminin ordu gücüne karşı atılmıştır. Partimizin etkinliğindeki ulusal kurtuluşçu güçlerle ortaklaşa Kuzey-Batı Kürdistan'la sınır oluşturan alanda, Saddam güçlerine ait Şiraniş karakoluna baskın düzenlenmiş, karakol tümden imha edilirken, Saddam askerlerinden 28 kişi öldürülmüş, 34 asker de esir alınmıştır.

Etkinliğimizdeki güçlerle ortaklaşa gerçekleştirilen bu eylem, çok yönlü amaçlar doğrultusunda planlanmış ve bu temelde başarıyla gerçekleştirilmiştir. Bu eylemle bir yandan ilkel-milliyetçi güçler Saddam'a karşı bir eylemlilik içine çekilmek istenmiş, bir yandan da aynı güçler tarafından alttan alta partimize ve onun direnişçi hattına yönelik karalama amaçlı propagandalar boşa çıkarılmak ve partimizin direnişçi hattının ve pratik yaklaşımlarının gerçek çözümü sağlayacak tek alternatif olduğu gösterilmek istenmiştir. Ancak, buna rağmen ilkel-milliyetçi güçlerin bu çaba ve çağrıya yaklaşımları baştan beri sürdürdükleri geleneksel yaklaşımı aşmamış, başlangıçta eylemliliğe katılacaklarını belirtmelerine ve böylesi bir yaklaşıma onay vermelerine rağmen, daha sonra, geleneksel yaklaşımlarının aynısını sergilemişlerdir. Çıkışı bu noktadan yapma ve doğan elverişli koşullardan yaralanma yerine, eylemi sabote etme amaçlı yönelimler içerisine girmiş, çözümü düşmanda arama ve işbirlikçi karakterlerini sergilemenin ötesine varmamışlardır. Partimizin iyi niyetli çabalarına, daha çok KDP'de somutlaşan ilkel-milliyetçi oluşumlar tarafından, bu düzeyde gerici bir yaklaşımın gösterilmiş olması, bir kez daha reformist-teslimiyetçi ve ilkel-milliyetçi çizgi ve önderlerin Kürdistan sorununu pratik sahada ne denli ağırlaştırdıklarının kanıtı olmuştur.

Zaxo'ya bağlı Şiraniş kasabasında konumlanan düşman taburuna yönelik bağımsızlık cephesinin önderliğindeki "Birleşik Kuvvetler"in başarıyla gerçekleştirdiği eylemde, büyük bir fedakarlık sergileyen **Salih** yoldaş, olayda ağır yaralanmıştır. Birleşik Kuvvetler'in bu değerli üyesi tıbbi bakıma alındıktan 15 gün sonra şehit olmuştur.

Salih yoldaş, 1964 yılında Elk(Beytüşşebap)'e bağlı Uzungeçit köyünde doğdu. Uzun yıllardır partiyle ilişkide olan, milislik görevini sürdüren ve mücadeleye değerli hizmetlerde bulunan fedakar bir yurtseverdi. Oldukça fedakar ve mücadeleye bağlı olan **Salih** yoldaş, eyleme büyük bir istek ve kararlılıkla katılmış, eylem esnasında da son derece fedakar bir tutum sergilemiştir. Taşıdığı derin yurtseverlik bilinciyle, düşmana büyük bir kinle saldıran **Salih** yoldaş, eylem boyunca gösterdiği fedakarlık ruhuyla, aynı zamanda, halkımızın intikam duygularını ve direnişçi özünü dile getirmiş, böylesi özlü bir yaklaşımın sahibi olduğunu kanıtlamıştır.

Bir yurtsever ulusal kurtuluşçu olarak ölümsüzleşen **Salih** yoldaşın anısı halkımızın birlik ve bütünlüğünü sağlama amaçlı çabaların dürtü gücü olacak ve yolumuza ışık tutacaktır.

Hezexli olan **Dijwar** yoldaş, 1990 yılı başlarında katıldığı ARGK saflarında sömürgeci-faşist düşmana karşı doyasıya savaşamadan, 22 Şubat 1990 tarihinde Gabar'da girilen bir çarpışmada şehit düştü.

Dihok serîhildanının ilk şehidi Cuma yoldaşı bağımsız, birleşik, demokratik Kürdistan'da yaşatacağız

Adı soyadı: **Cuma** ...
Doğum yeri: **Dihok, Güney Kürdistan**
Şahadet tarihi: **Dihok, 18 Mart 1991**

Dihok'ta ayaklanmanın başladığı ilk gün, halk güçleriyle Saddam kuvvetleri arasında meydana gelen şiddetli çatışmalarda kahramanca öne atılarak şehit düşen **Cuma** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğudur. Uzun yıllar YNK'ye sempati duyan ve bu hareketin saflarında aktif bir şekilde çalışan **Cuma** yoldaş, 1990 Körfez krizinden sonra partimizle dolaylı yoldan ilişkiye geçmiş ve parti çizgisini kavramaya çalışmıştır.

Faşist Saddam diktatörlüğüne karşı olduğu gibi, ilkel milliyetçi, feodal-aşiretçi yapıya da düşman olan **Cuma** arkadaş, Güney Kürdistan'da devrimci bir hareketin yokluğundan dolayı sözde ilkel milliyetçiliğe karşı, ilerici geçinen YNK'nin saflarında yer almıştır. Ancak YNK'nin de özünde KDP'den farksız olduğunu, bizzat içinde yer aldığı YNK pratiğinden de öğrenen **Cuma** yoldaş, Körfez krizinden sonra Güney Kürdistan'a gizliden sokulan parti yayınlarının eline geçmesinden itibaren devrimci mücadeleye sempati duymaya başlamış ve ilişkilerini geliştirmiştir. KDP ve YNK'nin yarattığı karamsarlığa karşı, parti yazılarının ektiği umut tohumları, **Cuma** yoldaşın da içinde yer aldığı bir grubun hızla parti çizgisi etrafında birlikte hareket etmelerine yol açmıştır. Grup, bir taraftan parti çizgisini kavramaya, bunu daha geniş bir çevreye yaymaya çalışırken, diğer taraftan da partiyle doğrudan ilişkiye geçmeye çalışmıştır. Nitekim bu uğraşlarının sonunda partiyle ilişkiye geçmiş ve yaratıkları zeminin örgütlü bir güce dönüştürülmesi için bazı yoldaşları gizliden şehre sokmayı başarmışlardır. Saddam diktatörlüğünün en ufak bir kuşku duyduğu insanları bile rastgele işkenceye aldığı, katlettiği böyle baskıcı bir dönemde, grubun partiyle tanışmak, parti düşüncesinin alana taşınmasına yardımcı olmak için gösterdiği bu yurtsever tutum, onların devrime, partiye, onun çizgisine duyduğu güven ve kararlılığın bir göstergesidir.

Bu kararlı tutum, en çok kendisini **Cuma** yoldaşın şahsında göstermiştir. Nitekim ayaklanmalar başladığında kendisine düşen sorumluluğun bilinciyle kitlelere öncülük yapmış, ayaklanmayı başlatan ilk grubun içinde ve çatışmaların ön saflarında yer almıştır. Yıllarca Kürt halkını işkenceden geçiren, katleden Saddam cellatlarından intikam almak için yapılan bir saldırıda şehit düşen **Cuma** yoldaş, yurtsever, cesur, savaşçı, fedakar, alçakgönüllü ve halkın çıkarlarını her şeyin üstünde tutan örnek kişiliğiyle halkın kalbinde saygın bir yer tutmuştur.

Partiya Azadiya Kurdistan - PAK (Kürdistan Özgürlük Partisi)'ın ilk şehitlerinden olan **Cuma** yoldaşın örnek savaşçı kişiliği; emperyalizme, Saddam diktatörlüğü ve KDP-YNK işbirlikçiliğine karşı sürdürdüğümüz savaşımda bağlı kalınması gereken değerler toplamına yeni ve güçlü bir halka eklemiştir. Anısını ihaneti parçalayarak, Güney Kürdistan devrimini güçlü bir direniş merkezi haline getirerek yaşatacağız.

Güney Kürdistan'da Kürdistanî Cephe'nin komplosunda Amed ve Hawar yoldaşları şehit verdik

Adı soyadı: **Şentürk YILDIZ**
Kod adı: **Hawar**
Doğum yeri: **Bêdlîs**

Adı soyadı: **Abdurrahman DOĞU**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri: **Bêdlîs**

8 Temmuz 1991 günü başını I-KDP'nin çektiği Kürdistanî Cephe güçleri, Güney Kürdistan'ın Şeqlawa kenti yakınlarında 15 kişilik ARGK gerilla grubuna karşı bir komplo gerçekleştirdi. Bu komplo, sömürgeciliğe ve emperyalizme sırtını dayayarak Kürdistan halkının haklı ve meşru bağımsızlık savaşına karşı gerçekleştirdikleri komplolarından sadece birisidir.

Gerçekleştirilen bu komploda Bêdlîs doğumlu **Şentürk YILDIZ (Hawar)** ve **Abdurrahman DOĞU (Amed)** yoldaşlar sinsice katledildiler.

Yapılan cenaze törenine Güney Kürdistanlı kitle de katılmış, her türden teslimiyet lanetlenirken, şehitlere bağlılık dile getirilmiştir.

Hawar ve **Amed** yoldaşların anısını emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türden işbirlikçiliğe karşı onurlu mücadelemizde yaşatacağız.

ABDULLAH XELİL YOLDAŞI ÖLÜMLERDE YAŞAMI YARATARAK YAŞATACAĞIZ

Adı soyadı: **Abdullah XELİL**
Kod adı: **Hawar**
Doğum yeri ve yılı: **Girê Sor-Tıl Ehmer, 1970**
Katılış tarihi: **1 Mayıs 1988**
Şahadet tarihi: **Güney-Kürdistan sınırı**

Partimiz PKK'nin öncülüğünü yaptığı bağımsızlık mücadelemizin durdurulmasını engelleyen kahramanlarımızdan biri de **Hawar** yoldaştır. O da diğer şehit yoldaşları gibi partiye, şehitlere ve Başkan APO'ya bağlılığını sonuna kadar dile getirdi.

Hawar yoldaş, partiyle tanıştıktan kısa bir süre sonra siyasi faaliyetlere katılır ve halk kitlelerini mücadeleye çağırır. **Hawar** yoldaşın faaliyet yürüttüğü alan çok hassas olmasına rağmen O, yine de özgürlük savaşçısı olduğunu ve sömürgeci düşmanın ruhuna korku tohumlarını ekeceğini herkese gösterdi.

Hawar yoldaş 1970 yılında Girê Sor-Tıl Ehmer'de yaşama gözlerini açar. İlk ve ortaokulu Refet Elhac'ta okur. **Hawar** yoldaş okulda çok zeki ve başarılıdır. Okulu en iyi derece ile bitirir. Tüm arkadaşlarından çok daha başarılıdır.

Şehit yoldaşımızın ailesi, Kürdistan'ın en yoksul ve hiç bir geliri olmayan ailelerinden biridir. Aile, kendi alınteri ile her türlü zorluklara katlanarak zor geçimini sağlar.

Hawar yoldaş da bu durumun bilincinde olduğundan, anne ve babasının emeğini boşa götürmemek için tüm zorluklara katlanarak, ne iş bulursa çalışarak okulunu bitirmeye çalışır. Diğer taraftan da parti ile ilişkiye geçtikten sonra canla başla faaliyetlere katılır. Ailesinin maddi imkanları çok sınırlı olmasına rağmen **Hawar** yoldaş onur davasına dört elle sarılır. Çünkü O, yaşamanın ancak direnişle mümkün olduğunu ve direnişin de PKK ile mümkün olduğunu çok iyi biliyordu. Dolayısıyla üstlendiği faaliyetlerde yorulmak, durmak bilmezdi.

Bu devrimci, halkçı, yurtsever ve savaşkan özellikleriyle halk kitleleri içerisinde sevilen, sayılan yüce bir konuma ulaştı. Halk kitlelerinin gönlünde sarsılmaz bir yer edindi. Halk kitleleriyle nasıl ilişkiye geçeceğini, hangi kesime nasıl bir dille yaklaşarak vatanseverlik görevlerini üstlenmeye çağıracağını ve hangi kesimlere öncelikle ulaşması gerektiğini çok iyi kestirirdi. Dili, dostları için her zaman tatlıydı. Hiç kimseyi incitmez, kimsenin gönlünü kırmazdı. Her koşul altında halkın çıkarlarına ve davaya sonuna kadar bağlıydı.

Hawar yoldaş, devrimci özelliklerinin yanısıra yaratıcı, güçlü bir sanatçıydı. Sesini ve sazını da, güçlü bir silah olarak faaliyetlerinde kullanırdı. Sazın da, devrimci gelişmede önemli bir rol oynayabileceği inancındaydı. Fakat yine de kahramanlık silahına daha büyük bir önem verirdi: Zira O'nun inancına göre gerici zor ancak ve ancak devrimci zorla kırılabilirdi. Gerçek de budur. Devrimci hırs ve intikam duygusu olmadan düşman vahşetine ve barbarlığına son vermek mümkün değildir.

Hawar yoldaş küçük burjuva-aydın sınıf kökeninden gelmesine rağmen, bu sınıfın sınıf özellikleri **Hawar** yoldaşı etkilememişti. Çünkü O, her şeyden önce kendisini proleter görürdü. *"Ben aydın olmadan önce işçiyim. Bununla da alnım yerden göğe kadar aktır"* derdi **Hawar** yoldaş.

Evet **Hawar** yoldaş, yazları işçiydi, ekin biçiminde çalışırdı; kışın öğrenciydi, ya okula gider ya da inşaatlarda işçi olarak çalışırdı ki, hiç kimse "**Hawar** hayırsız bir evlattır, ailesine yardım etmiyor" diyemesin. Bunun yanında kitle faaliyetlerini de güçlü ve başarılı bir şekilde yürütürdü. Günlük faaliyetini hiç bir zaman ertelemezdi. Tüm zorluklara rağmen kendisini yetiştirerek siyasi bir hazırlık komitesinde yer alabilecek seviyeye getirdi.

Hawar yoldaş, partiyle tanıştıktan iki sene sonra, gelmiş olduğu siyasi konumla da yetinmeyerek 1.5.1988 tarihinde Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitme fırsatı elde eder ve kararını vererek Akademi ortamına yönelir.

Akademi ortamında da kendi kişiliği üzerinde hassasiyetle durarak, diğer yoldaşları gibi her fırsatı değerlendirerek, gelişimi için gerekli olan savaşçı vasıflarına ulaşmaya çalışır.

Bu ciddiyeti ve askeri ruhla yoldaşları arasında yoldaşlarının bakarak kendilerini, çalışmaları geliştireceği bir örnek oldu.

Bu yoldaşımızın özgür yaşama aşkı, bağımsız ve sömürüsüz bir vatan aşkı ve feodalsiz, feodalizmsiz bir devlet aşkı O'nun tüm eski yaşam özelliklerinden arınarak yeni ve özgür bir kişilik edinmesini sağladı. **Hawar** yoldaş bir raporunda şöyle yazıyordu: *"...Benim sömürgeciliğin kurduğu toplumsal yapıyla bağım olmadı. Bu da işçi sınıfından geldiğimdendir."* Bu da **Hawar** yoldaşın kısa bir sürede proleter bir kişiliğe ulaşmasına yardımcı oluyordu.

Parti Önderliği'ne yazdığı diğer bir raporunda da şöyle diyordu **Hawar** yoldaş: *"...Ben kendimi geliştirerek, bir grup yoldaşla sıcak savaş ortamına ulaşmaya, yoldaşlarımla birlikte mücadele ederek, şehitlerin ışıklı yolunda yürüyüşümü devam ettirmeye hazırım. Kanımın son damlasına kadar bu karar ve sözüme bağlıyım.. ve zafer halkımızın olsun..."* O'nun isteni üzerine parti, kendisine, kendi özlemini gerçekleştirmek için **İsmail** yoldaşıyla birlikte Kürdistan dağlarında aslanlar gibi savaşma imkanı verdi.

Ülkede gerçekten de yoldaşımız, cesur ve fedakardı. O'nun temel faaliyet alanı sınır üçgenindeydi. Savaş ortamına savaşçı aktarıyordu. Sınırdaki kılavuzluğuyla düşmana büyük bir korku saldı.

Fakat **Hawar** yoldaş, bir grup devrimciyi Kuzey Batı Kürdistan'a aktarmaya, ulaştırmaya çalışırken, Güney Kürdistan sınırında kendisinde patlayan bir bombayla şehitler kervanına katılır.

Sana söz veriyoruz ki, elindeki tüfeğinle bağımsızlığa kadar savaşacağız. Kürdistan'ın bağımsızlığı uğruna kanımızı akıtmada hiç tereddüt etmeyeceğiz.

Di Riya Serxwebûn û Azadiya Kurdistan'de PÊŞMERGE dergisinden alınmıştır:

"Ayaklarımı kaybettim ama mücadeleye aynı umut, inanç ve heyecanla yürüyorum"

1 Ocak 1989'da metrelerce kar olan bir havada, partinin verdiği önemli bir görevi yerine getirmek için bir ARGK birliğimiz daha, yeni bir zorlu yolculuğa başladı. Koşullar son derece zordu. Kara kış ortasıydı. Yağmur, fırtına, azgın tipiler kendilerini bekliyordu. Bu zor koşullarda Zağroslar aşılyacaktı. Büyük İskender'in geçemediği Zağroslar... Faşist Türk ordusu ve faşist Saddam güçleri yol güzergahları da dahil her tarafa güç yerleştirmişlerdi. Yolları üzerindeki kitle kesimleri içinde, çetecilik en hain ve vurucu bir nitelikte yerleştirilmişti. Bu nedenle destek amacıyla halka gitmek de fazla olanaklı değildi. Ama en acımasızı da doğaydı. Sarp arazi, soğuk ve kar!.. Öyleyse bu yolculuk yapılmayacak mıydı? Elbetteki yapılacaktı. Koşullar böyle zorluyordu ve kutsal parti görevi, kutsal parti emriydi. Bu nedenle yoldaşlarımız, iradelerini sırtlarına alarak kararlıca yola düştüler. Sevinçli, mutlu, istekli ve coşkuluydular. Çoğu daha yeni katılmış, genç, dinamik ve dolu dolu körpe savaşçılardı. Hele bunlarda heyecan doruktaydı. Hangi fırtına, bu fırtına gibi genç savaşçıları yolundan alıkoyabilindi ki? Ve bu inançla yolculuk başladı... Bembeyaz kar denizi içine arka arkaya vuruldu. Zağrosların zirvesi kararlıca aşıldı. Ancak daha sonra acı bir talihsizlik ve kendilerinin de bazı hata ve deneyimsizlikleri onları yarı yolda bıraktı. Hiçbir insan ayağının basmadığı, hayvanların bile ininden kolay kolay çıkamadığı ve korkulu sessizliğin hüküm sündüğü ıssız bir alanda, bu vahşi arazide günlerce bir başlarına soğuk ve karla boğuştular. İşte, günlerce süren, sadece irade ve çıplak bedenle yürütülen bu parti kavgası sonucunda yaşamı ve sorumluluğu kurtardılar, ama kendilerinin bir çoğunun da ayakları soğuktan yanmıştı. Bazıları tam sakat kaldı ve ayakları kesildi, bazıları hafif atlattılar. Ancak, kısa veya uzun süreli, onbir yoldaşımız ayaklarının yanması sonucu savaş dışı kaldı. Ama bizzat kendi deyimleriyle, onları en çok üzen, parti görevini yerine getirememeleri ve yarı yolda kalmalarıydı. İşte bu yoldaşlarımızdan durumu en ağır olan üç arkadaşla yaptığımız röportajı aşağıda yayınlıyoruz. Bu röportajı yapmak için çeşitli yönlerden gereksinme duyuldu. Öncelikle, bu acı olayı parti camiamıza ve savaş güçlerimize biraz genişçe yansıtmak gerekliydi. Bu olay, savaşımızın artık giderek büyüdüğünün ve toplumumuzun günlük yaşam biçimi haline geldiğinin çok küçük bir örneğidir. Parti gerçekliğimizin ve direniş koşullarımızın keskinliğini gösteren küçük olaylardan sadece biridir. Her ne kadar tam izah edilememişse de, yine de röportaj okunduğunda, savaş güçlerimizin vazife uğruna her türlü zorluk ve amansız koşulların üzerine nasıl bir irade, bilinç, azim ve kararlılıkla yürüdüğü rahat görülecektir. Ve yine görülecektir ki: bu konudaki her türlü iftira ve çarpıtmalara rağmen Parti Önderliği ve partimiz, parti militanlarımız insana nasıl değer veriyor, kendi yoldaşlarını ve sorumluluğu altındaki savaş güçlerini büyütmek, geliştirmek ve kurtarmak için nasıl büyük bir sorumluluk çabası içinde oluyor...

PÊŞMERGE

Pêşmerge: *Geçmiş olsun yoldaşlar. Kar-kış demeden mücadeleyi sürdürmek uğruna zorlu doğa koşullarıyla boğuşurken böylesi bir talihsizliğe uğradınız. Vazife uğruna başınıza gelen bu talihsizlik bütün yoldaşlar, bütün parti camiamız tarafından üzüntüyle karşılandı. Partinin verdiği görevi engel tanımadan yerine getirmek için gösterdiğiniz azim ve kararlılığa olduğu gibi, acınıza da ortak olduğumuzu özellikle belirtiriz.*

A...: Teşekkür ederiz.

Ş...: Çok sağolun. Halkımız sağolsun.

R...: Teşekkür ederim, sağolun, mücadelemiz sağolsun, partimiz sağolsun, Parti Önderliğimiz sağolsun.

Pêşmerge: *Yolculuğunuz ne zaman başladı yoldaşlar, göreviniz neydi?*

R...: Yolculuğumuz 5 Ocak 1989'da başladı. Önemli bir savaş bölgesine faaliyet yürütmek ve böylece oradaki çalışmaları güçlendirmek için gidiyorduk. Dolayısıyla ciddi ve kapsamlı bir görevle yükümlüydük.

Pêşmerge : *Göreve başlarken sizi saran düşünceler nelerdi, belirtebilir misiniz?*

Ş...: Bu benim ülkeye yönelik ilk pratiğimdi. Yola çıkarken beni saran düşünce, sevinçti. Partiye katıldığımdan beri, Kürt halkının kendi ordusu olan ARGK saflarında yer alma ve ülkemizi sömüren düşmana karşı savaşmanın sevinci ve gururuyla yaşıyordum.

A...: Böylesine kutsal bir görevle yola çıkan bir insanı elbetteki yüce duygular sarar. Bu nedenle, bir an önce görev alanına varıp faaliyetlere başlama heyecanını, sabırsızlığını yaşıyordum. Diyebilirim ki 12 Eylül'den bu yana, ilk olarak ülke zemininde bu kapsamda bir görev almıştım. Daha önce (1986-87)'de ülke pratiğinde kısa vadelerle de olsa faaliyet yürütmüştüm. Ancak o dönemdeki yanılgılı kişiliğimizle sağlıklı bir pratik sergilememiştik. Bunun hemen ardından, yani 1987'de bulunduğumuz alanda yaşanan provokasyon ve tasfiyeciliğin atmosferinde epey yıpranmıştım. Ancak Parti Önderliğimizin müdahalesiyle bu yıkıcı dönemi "kazasız-belasız" atlattık. Bu sayede bundan sonraki dönemde ülke pratiğine tekrar dönmek için kayda değer bir çaba içerisine girdim ve olumlu sonuçlar çıkardığım kanısındayım. Yani III. Kongre'nin çözümlemeleri ve Önderliğimizin belirlemeleri doğrultusunda geçmiş eksiklik ve hatalardan dersler çıkarmış ve kendimi pratiğe yönelmeye hazır hissediyordum. İşte tam bu sırada partimizin beni önemli bir alanda faaliyet yürütmekle görevlendirmesi, kendi açımdan son derece sevindirici olmuştu. Adeta eski olumsuz, yanılgılı kişilikten ve pratikten hesap sorarcasına önümüzdeki dönemde uygun bir pratiği sergileme inancıyla yola koyulduk. Öyle ki, yolumuzu tıkayabilecek, bizi alıkoyabilecek bir engel tanımıyorduk. Çünkü emir partiden, talimat Parti Önderliği'ndendi ve biz de kararlı ve inançlıydık. Böylesine güzel, yüce, kutsal ve umut dolu düşünce ve duygularla dopdolu harekete geçtik. Yani kış koşulları mı, kar mı veya düşmanların önlemleri mi vb. bizi engelleyemiyordu.

R...: Göreve başlarken çok sevinçliydim. Çünkü ilk pratiğimdi bu benim. Diğer taraftan, parti böylesi önemli bir görevi bize verdiği için tüm arkadaşlarda olduğu gibi bende de sevinç son aşamasındaydı. Ayrıca çok da heyecanlıydım Çünkü ilk defa pratik görev alıyordum. Sava-

şın gelişkin olduğu bir alana gitmek benim için büyük bir şanstı. Her arkadaş kendi kafasında bir şeyler tasarlıyordu gideceğimiz alana yönelik olarak. Elbette benim de böyle tasanlarım vardı. Hem kendimi geliştirmek hem de gelişen ulusal kurtuluş savaşımıza katkıda bulunmak gibi düşüncelerim vardı.

Pêşmerge: *Yolculuğun ilk günleri nasıl geçti, bir aksilik çıktı mı?*

Ş...: Yolculuğumuzun ilk günü, yani 1 Ocak'ta hava muhalefeti yüzünden S. köyünde kaldık. Dört gün burada bekledik. 5 Ocak 1989'da, İskender'in ordusunun geçemediği Zağroslar'ı ARGK'li savaşçılar olarak adeta bu muhteşem dağla alay ederek aştık. İlk gün benim romatizmam etkisini gösterdi. Sağ bacağımdaki romatizmam hareket etmemi engellemeye çalışıyordu.

A...: Arkadaşın da belirttiği gibi, ilk dört gün. (..) Kürdistan'ın bir köyünde kaldıktan sonra 5 Ocak 1989'da dağı tırmanmaya başladık. Radyonun meteoroloji haberine göre kar dört-beş metre idi. Dağın yüksek kesimleri için bu belirleme doğruydu, ama vadiler ve dere boyu o kadar değildi; bir-iki metre civarındaydı. Aynı gün dağı aşıp dere boyuna ulaştık. O gece orada karın içinde konakladık, 6 Ocak 1989 sabahı yola devam ettik. Yolu erken alalım diye derenin yani suyun içinde üç-dört saat yürüdük. Akşama doğru çoğumuzda yorgunluk başlamıştı. Aşırı yorulanlardan biri de bendim. Zaten geçen gece fena kusmuştum. Yemekten ötürü mide zehirlenmesi ve giderek hafif mide kanaması geçirmiştim. Bu durum gittikçe takattan düşürüyordu. Çünkü hiç yemek yiyemiyordum, su içemiyordum, zaten iştah da kalmamıştı. Üstelik aldığımı hemen dışarı atıyordum. Bu halde dört gün yürüyüp ormana vardık. Bu şekilde düşe kalka, bazen istirahat ederek, bazen yürüyerek ve birbirimize yardım ederek yol alıyorduk.

Pêşmerge: *Peki olay nasıl oldu? Yani ayaklarınız ne zaman ve nasıl yanmaya başladı?*

Ş...: Belirttiğim gibi, birçoğumuzun ilk pratiğiydi. Diğer yandan hamlanmıştık da. Yolculuğumuzun ikinci gününde (7 Ocak 1989) üç saat kadar suda yürüyünce ve arkasından sudan çıktıktan sonra karda yürümeye başlayınca zaten arkadaşların çoğu takattan düşmüşlerdi artık. A. arkadaş geçirdiği mide zehirlenmesi yüzünden yürüyemez bir hal almıştı. O geceyi ben, A. arkadaş ve S. arkadaş gruptan ayrı, bir taşın dibinde geçirdik. Yakacak hiç bir şey yoktu. Ayaklarımız buz tutmuştu. Hatta S. arkadaşla birlikte A. arkadaşın ayakkabısını çıkarmaya çalıştığımızda ayakkabının astarı ayak tabanıyla yapışık kaldı. 8 Ocak 1989 günü N. ve F. arkadaşların yardımıyla diğer arkadaşların bulunduğu söğütlüklere gittik. Ayaklarımızda sızlamalar vardı. 9 Ocak 1989'dan sonra ayaklarımızda şişmeler ve morarmalar başladı. Şişen ayaklarımız giydiğimiz ayakkabılarımıza sığmıyodu. Bu nedenle ayaklarımıza ayakkabı yerine saqlarımızı giymeye başladık, tabii ki tüm grup değil.

Grup yorgun düşmüştü. 11. günden sonra arkadaşların yaptığı keşif sonunda X... köyüne yerleştik. Morarma ve şişmeler gitgide başgösteriyordu. Bazılarımızda dizlerimize doğru ilerliyordu.

A...: Aslında olay, yani ayaklarımızın yanması hemen bir anda veya bir günde olmadı. Bazı arkadaşlarda 11. günün sonunda yanık kendisini gösterirken, bazı arkadaşlarda ise daha fazla süre sonra görülmeye başladı. Ancak esas darbeyi ilk beş gün içinde yemiştik diyebiliriz. Çünkü ilk günlerde, karda uzun süre kaldık, ayrıca suda da uzun süre yürüdü ve ardından bazılarımız ayaklarını kurutup kuru çoraplar giymedi. Ayrıca ormana yetişip ateş yakmada geç kalındı. Ormana vardığımızda bazı arkadaşların bilmediklerinden, bazılarımızın da farkında olmadan ayaklarımızı ateşe yanaştırmamız yanmanın temel nedenini oluşturdu. Çünkü ayaklar donunca hemen yanmıyor. Yanma olayı esas itibarıyla ateşe yaklaşınca başlıyor. Halbuki ayaklar donduğunda eğer, tecrübeli olunsa, ilkin karla yıkanır veya bir müddet 15-20 dakika aralıklarla karın içine sokulup çıkarılır, ardından yine 15-20 dakika soğuk suya konulur; bu işlem, ayak donması geçince, yani normal duruma varıncaya kadar devam ettirilir ve bu işlem bitmeyinceye kadar ayaklar ateşe yaklaştırılamaz. Eğer donma olayı hafifse uygulanacak başka bir yöntem de şöyledir. Yine ateşe yaklaştırılmadan ayaklar elle ovulur veya başka bir kişinin koltuk altına sokulur ve yine normal duruma gelinceye kadar bu işlem sürdürülür. Ayrıca ağır yanmalarda, şişen ve siyahlaşan ayaklarda, daha kan pıhtılaşmadan, ayaklarda birikmiş olan o pis kan kesilerek akıtılır. Yalnız pis kanı akıtmak için bıçak ve benzeri ile ayaklarda çizikler oluştururken, damarların kesilmemesi için kesici aleti enlemesine değil de boylamasına vurmaya dikkat etmek gerekir. İşte bu konularda yetersiz kaldık. Bir yandan tecrübelerimiz azdı, diğer bir yandan üçüncü günden sonra grubumuz arasında kopukluk olduğundan, kısmi de olsa tecrübeli olan arkadaşlar bir araya gelip tecrübelerini birleştirmeyince bilinen olay başımıza geldi.

11. günde X... harabe köyüne vardığımızda dört arkadaş yalnız ayakta sağlam kalabilmişti, diğerlerimiz darbeyi almıştık. İki arkadaşın yarası hafif, sekiz arkadaşın ise ağır sayılırdı. Benim ayaklarım ise henüz yanmış değildi. Zaten ben esas darbeyi mideden almıştım. Köye vardığımızda artık mide rahatsızlığım geçmiş, normale dönmüştüm diyebilirim. Ancak ayaklarım dize kadar epey şişmişti. Bu şişkinliği fazla ciddiye almamıştım ve normal yürümeye çalışıyordum. Çünkü 1987'de yine aynı alanda benzeri, ama daha hafif bir durum başıma gelmişti ve on gün gibi kısa zamanda atlatmıştım. Yani karın içine, daha sonra soğuk suya koyarak iyileşmeyi sağlamıştım. Aynı yöntemi kullanarak kısa sürede geçebileceğini sanmıştım. Halbuki burada yanıldığımızı daha sonra varılan sonuçtan çıkarabiliyoruz. Çünkü hem ayaklar ağır darbe almıştı, hem de uzun süre karda yürüdüğümüz için donma derine, kemiğe işlemişti ve dolayısıyla zaman aşımına uğradığı için uyguladığımız yöntem geçersiz kalıyordu. Böy-

lece günler ilerledikçe ayaklarımda olumsuz gelişme görülüyordu. Mevcut şişkinlik; ayak bileklerinden dize kadar iltihap bağlamaya başlarken, ayak bileklerimden aşağı tüm kısım kesildiği güne kadar da buz gibi kaldı. Tabi günbegün ayaklarım ağırlaşmaya başlıyor ve beni hareketsizleştiriyordu. Yaklaşık on gün sonra ayaklarım üzerinde yürürken sol ayağımda şiddetli bir kopma oldu. Ana damarlardan birisi koptu. Ve artık tümden hareketsizleşti. Bundan sonra ayaklarımda yavaş yavaş siyahlaşma, yanma başladı. Bu arada ayak bileklerimin, mafsal veya eklem yeri hizasında şişkinlik açılmaya başlamıştı ve iltihap akıyordu. Bu andan itibaren ben de antibiyotik ilaçlar almaya başladım. Bunların kısmi yaran olmakla birlikte, yaranın olumsuz gidişatını ve kangrene dönüşmesini engelleyebilecek durumda değildi. Çünkü darbe artık derine işlemiş, yerini bulmuştu. Tabi süreç boyunca ağrı ve sızının haddi hesabı yoktu, tarif edilecek cinsten değildi. Ancak şunu hemen belirteyim ki; imdadımıza yetişen, bize güç kaynağı oluşturan, bizi direngen kılan, acımızı hafifleten ve paylaşan yine zindan direnişçiliği ve şehitlerimiz oluyordu. Şunu sürekli aklımızda tutuyorduk: Onlar, zindan direnişçileri, Parti Önderliğimize, partiye, ülkeye ve halka bağlılık, güven ve davaya inanç dışında ellerinde hiç bir savaş aracı yokken, en vahşi düşmana karşı en kahramanca savaşı yıllar boyu bıkmadan, usanmadan sürdürürlerken, biz, elimizde silahlarımızla ve ülkemizin kutsal toprakları üzerinde yoldaşlarımızla omuz omuza niye direnmeyelim? Bu yoldaşlarımız şehit düşmeyi de göze alarak bunca yiğitlik ve direniş sergilerken, en önemli güven kaynaklarından biri de bizlerdik ve hiç tereddütsüz ölüme giderlerken davayı bize emanet ettiklerine göre, biz de bu emanete, onların sergiledikleri partimizin direniş ruhuna sahip çıkmazsak, bu suç değil midir? İşte bu sorulara cevap aradığımızda yaralarımızın ağrıları hafifliyor ve bırakalım ağlayıp sızlamayı, bu duruma düşmenin nedenlerinden bize düşen payı, hata ve eksikliklerimizi düşünerek yoldaşlarımızın bize bıraktığı emanete yeterince sahip çıkmadığımız için kendimizi borçlu sayıyorduk. Şu anda da bu borç boynumuzda olup ödemekle mükellef durumdayız ve ödeyebileceğimize inanıyoruz. Ölüme boyun eğmeyişimizde bu inancın önemli bir rolü vardır.

R...: Zaten daha yolculuğun ilk gecesini yer yer üç dört metreyi bulan karın içerisinde geçirmiştik. Arkasından da arkadaşların belirttiği o kadar zorluğu çektik. Ve ancak akşam üzeri bir grup arkadaş söğütlüklerde kalırken ateş yaktığımızda da, söğütlerin iyi yanmamasından ve sürekli duman çıkartmasından dolayı, daha sonraki günlerde bazı arkadaşların gözleri sürekli yaşardığı için yol alabilmeleri zorlaşıyordu.

Su yürüyüşünden sonra bazı arkadaşların ayakları yanmaya başlamıştı. Ben üçüncü günde, ormana yetişmeden, söğütlüklere ulaştığımızda çoraplarımı çıkardığımda, ayaklarımın şişmiş ve siyah bir renk almış olduğunu gördüm. Yalnız "ayaklarım şimdi buz gibi, nasıl olsa sonra geçer" düşüncesiyle fazla telaşlanmadım.

Dördüncü günde akşam üzeri ormana yetişebildik. Öncü grubun hemen arkasında ben yürüyordum. Yalnız yolculuk esnasında ayaklarımdaki sancıdan dolayı büyük bir acı çekiyordum ve bu yol almamı engelliyordu. Ormana yetiştiğimde ayakkabı ve çoraplarımı çıkaramadım. Lastik (Gıslavet) olduğu için, iç astarı çoraplarla beraber buz tutmuştu. F. arkadaşın yardımıyla ancak, ayakkabıları zorbela çekip çıkardığımızda çoraplarım da ayakkabıyla beraber çıktı. Artık ayaklarım yanmıştı, acı gittikçe artıyordu. Aşırı yorgunluktan ve acıdan dolayı ayaklarımla fazla ilgilenemedim. Sabahleyin kalktığımızda birçok arkadaşın da ayağı yanmıştı. Günler geçtikçe ayaklarımızdaki yanma daha da arttı.

Pêşmerge: *Yanma olayı olduğunda bu nasıl hissediliyor? İlk belirtileri nasıl oluyor, bu giderek kendisini nasıl hissettiriyor?*

R...: Yanma olduğunda ilk önce hissedilmiyor. Ayak sürekli soğuktur, siyah bir renk alır, gittikçe şişkinlik fazlalaşır, acı vermeye başlar. İlk acılar sızı şeklindedir, yere basamazsın. Daha sonra ayak su toplar ve rengarenk siyah, mavi, sarımsı renkler alır. Bu durumda ayaklar artık yanmıştır.

Pêşmerge: *Ayaklarınızın yanmasında sizin hata ve tedbirsizliğiniz var mıydı? Bunlar nelerdi?*

A...: Ayaklarımızın yanmasında elbette ki bizim hata ve eksikliklerimiz vardı. En başta -az da olsa- daha önce de başımızdan benzeri bir olay geçmesine rağmen, bundan gerekli dersleri çıkararak, maruz kaldığımız bu olaya gereken ciddiyeti vermedik. "Kısa sürede iyileşir" mantığıyla yaklaştık. Yine biraz önce belirttiğim yöntemleri yerinde ve zamanında, düzenli uygulamadık. Bu konuda da ihmalkarlığımız oldu. Ayrıca bünyemiz ile mevcut doğa koşulları arasındaki dengeyi sağlıklı bir değerlendirmeye tabi tutamadık. Eğer ikinci günde bünyemizin, sağlık, fiziki yapı vb. bu şartlara dayanamayacağını ve olayın bu düzeye varacağını kestirebilseydik geri dönmemiz de mümkün olabilirdi. Ancak hareket ettiğimiz başlangıç noktamızdaki siyasi ortamın olumsuzluğu ve üstlendiğimiz görevin ciddiyeti gereği geri dönmeyi aklımıza bile getirmek istemiyorduk. Bu durum, koşulların öylesi geçekliğine rağmen, meselenin duygusal yönüne ağırlık verdiğimizi ve uzak görüşlü yanımızın zayıf olduğunu göstermektedir.

Ş...: Ayaklarımın yanmasında benim hata ve tedbirsizliklerim oldu. Şöyle ki; ikinci gün suya vurduğumuzda diz boyu ıslanmıştık. Çoraplarımı değiştirmedim. Halbuki değiştirmek gerekiyordu. Yine V. arkadaş sürekli grubun tümüne "Ayaklarınızı oynatın. Durmayın parmaklarınızı oynatın. Hareket edin" diyordu. Arkadaşın bu çağrılarına tam manasıyla uymadık. Önce de belirtiğim gibi, üç arkadaş gruptan ayrı kaldı. S. arkadaş fazla olan çorabını bana verdi, değiştirmemi istedi. Yorgunluğumdan dolayı değiştirmedim. Söğütlüğe ve ormana geldiğimizde yine V. arkadaş sürekli "Çoraplarınızı kurutun" diyordu. Ama bazı arkadaşlar kurutmadan uyudular. Tabi yaş çoraplar ayakları iyice üşüttü. Bütün bunlar bizim hatalarımızdı.

R...: Ayaklarımın yanmasındaki benim hatalarım da, arkadaşların belirttiği gibi, su yürüyüşünden sonra yaş çoraplarımızı değiştirmeden karın içerisinde yürümek, söğütlüklere yetiştiğimizde hemen oturmak, yani hareket etmemek ve daha sonraki günlerde ayaklarımı ateşe vermektir.

Pêşmerge: *Tehlike başgösterdiğinde ne yaptınız?*

Ş...: Ulusal kurtuluş mücadelemize baktığımızda böylesi bir olayla ilk olarak karşılaşılıyor. Bu konuda pek fazla bilgisi olan arkadaş yoktu. Yalnız sağlıkçı V. arkadaş şişen ve moraran ayaklarımıza sürekli merhem sürüyordu. Grubumuz üçe ayrılmıştı. Üç yerde konumlanmıştık. M., F., B. ve Si. arkadaşlar erzak temini ve sağlığımız için konaklanacak yerin keşfine çıkmışlardı. Rü., Z., S., R. ve ben bir taşın dibinde kalıyorduk. A., V., K., Rı., E. ve Er. arkadaşlar ise bizden birkaç kilometre geride konaklamışlardı. İki gün birbirimizden ayrı kaldık. Daha sonra A. arkadaşın grubu geldi. F. arkadaş konaklanacak yeri bize bildirdi ve gitmemizi söyledi. Diğer grupla birlikte bir gün sonra yola devam ettik.

Pêşmerge: *Artık yola devam imkansızlaşınca ve tehlike geliştikçe ne yaptınız?*

R...: 11. gün on bir arkadaşın ayağı yanmıştı. Yani fazla yol almamız imkansızlaşmıştı. Bu arada erzağımız da tükenmek üzereydi. Kalan erzağımızı çok idareli bir şekilde kullanıyorduk. Bir grup arkadaş çevredeki ilişkilerden erzak ve istihbarat toplamak amacıyla bir köye gittiler. Grup bu arada bir taşın altında konumlanıyordu. Köye giden grubumuzdan bir arkadaş ikinci günün akşamı yanımıza geldi.

Ayrıca bizden kopuk olan diğer grubumuz da o akşam konumlandığımız yere geldi. Erzak ve istihbarat amacıyla bizden ayrılan gruptaki arkadaşla diğer arkadaşlarımız da bizden birkaç saat ötede bir yerde konumlanmışlardı. Köyden un ve benzeri eşyalar getirmişlerdi. Yanımıza gelen arkadaş ayrıca Güney Kürdistan'daki Saddam kuvvetlerinin geri çekildiklerini, bizim de bu alana gideceğimizi söyledi. O akşam bu arkadaş da yanımızda kaldı, sabahleyin iki arkadaşı yanına alarak ayrıldı. Biz de bu arada hazırlığımızı yaptık, diğer gün yola çıkacaktık. Tabi bu arada arkadaş sürekli ayaklarımıza pansuman yapıyordu. Ertesi gün hazırlıklı bir şekilde yola çıktık. Ancak on veya on beş dakikalık zorlu yolculuktan sonra fırtına başladı. Bu fırtınada yol alamayacağımızı düşünerek tekrar konumlanma yerine döndük. O geceyi de orada geçirdikten sonra diğer gün yola devam ettik. Birkaç saat yürüdükten sonra, giden grubumuzdan iki arkadaşın randevu yerinde beklediğini gördük. Diğer arkadaşlar da kamp kuracağımız yere gidip hazırlıklar yapmaya başlamışlardı. İki saat daha yol aldıktan sonra Güney Kürdistan topraklarındaki kamp yerine vardık. Oraya vardığımızda arkadaşlar hazırlık yapmışlardı, ekmek pişiriyorlardı.

Yeni açtığımız kamp yerinde gece bir çorba içtikten sonra nöbetçiler dışında kampta bir sessizlik başladı. Yalnız yanık yarasından dolayı sürekli "ah!"lar, "of!"lar vardı. Diğer gün bir grup arkadaş, ayakları yanmayanlar keşfe çıktılar. Geçici olarak kurduğumuz kamp yeri güvenlik açısından tehlikeli olduğundan dolayı burayı değiştirmemiz gerekli idi. Bu arada arkadaşlar daha önceden bize müjde vermişlerdi; etrafımızda dört atın dolaştığını söylemişlerdi. Bir arkadaş atları getirmek amacıyla görevlendirilmişti. Bir saat sonra atlar getirildi. İki arkadaş atların en gencini (tay) kesip etleri doğradıktan sonra hemen bir kavurma yapıldı. Grubumuzda şimdiye kadar at etini yiyen olmamıştı. Ancak açlıktan mecburi yenilince çok lezzetli gelmişti. Hatta bir arkadaşımız "gideceğim alanda at görürsem hemen keseceğim, şimdiye kadar at etinin böyle lezzetli olduğunu bilmiyordum. Adeta koç eti gibi" bile diyordu. Artık günde üç öğün yemeğimiz at eti kavurmasıydı.

İkinci gün arkadaşlar keşfe çıktıklarında, yakınımızdaki harabe köyde birkaç adamın dolaştığını görmüşler. Haber geldiğinde iki arkadaş daha giderek bu köylülere yönelik propaganda yaptılar. Köylülerin sakladıkları jaji ve peynirleri varmış. Yer altında gömülü olan bu jaji ve peyniri çıkarmışlar ve bu arada iki teneke jajiyi de arkadaşlara vermişler.

Daha sonra kampımızı daha stratejik bir yere naklettik, yeni yerimize vardığımızda burada da ikinci atımızı kestik tabi. Doğal buzdolabımız da vardı. Yani her şeyiyle yeni kamp yerimiz mükemmeldi.

Pêşmerge: *Yerden kalkamaz, yürüyemez duruma geldiğinizde, yani ayaklarınızın durumu kötüleştiğinde hangi duygu ve düşünceleri taşıyordunuz? Sakat kalma veya daha büyük tehlikelerin olabileceğini düşünüyor muydunuz ve böyle bir ihtimali nasıl karşılıyordunuz?*

A...: Tümüyle hareketsiz hale gelince artık olayın vahametini bütün yönleriyle kavramış durumdaydık. Sakat kalma, şehit düşme gibi sonuçlar artık kapıya dayanmış durumdaydı. Şunu tüm samimiyetimle belirtmek isterim ki; bu sonuçlara katlanmayı kabul etmiştik, ama tek düşüncemiz, bu sonuçlara katlanırken partimizin direniş geleneğine en iyi tarzda nasıl layık olacağımızdı. Bu düşüncelerimizin en güzel ve onurlu cevabını da, şehitlerimizin ve zindandaki yoldaşlarımızın kahramanca direnişlerinden hemen alabiliyorduk. Ve diyebilirim ki eğer bugüne kadar ölmemişsek, direnebilmişsek, onlara, onların direnişinin bize verdiği ruh ve cesarete borçluyuz. Evet, normal şartlarda hiç bir devrimci şehit olmayı veya sakat kalmayı kabullenemez. Yani burları hesaba katar ve ölmesi gereken yerde ölmesini bilir, ama son nefesine kadar da düşmanlarına daha fazla darbe vurmak için sağ kalmayı hedefler. Ancak bizim içinde bulunduğumuz durum normalin çok çok üstünde bir durumdu; bir yandan faşist Saddam güçleri, bir yandan faşist TC güçleri, bir yandan amansız kış koşulları ve diğer yandan bizim hareketsiz konumumuz. İşte böyle bir durumda tek seçeneğimiz ve tek umudumuz kalıyordu. Seçeneğimiz "Direnmek Yaşamaktır"dı. Tek umudumuz da partimizden beklediğimiz yardımdı. Düşman tarafından görülmemiz halinde kurtuluş şansımız yok denecek kadar azdı. Yine de işimizi tesadüfe bırakmadık. Mevcut dar imkanlarımız ölçüsünde bazı tedbirleri düşünmüştük. En başta düşmana görünmemek için büyük itina gösteriyorduk. Bir düşman saldırısı karşısında son çare olarak hepimiz çatışacaktık, en sonunda yürüyebilen arkadaşlar kurtarılmaya çalışılarak, biz durumu ağır olan üç arkadaş son mermimize kadar çatışarak şehit düşmeyi kararlaştırmıştık. Bazı dış çevreler bu tarzımızı yadırgayabilirler. Ancak sanıyorum en devrimci tutumdu bizim tutumumuz ve bu biçimdeki bir ölüm de en şerefli

ölüm biçimlerinden biri olurdu.

Evet, bizim gönderdiğimiz haber üzerine partimiz müdahalede bulundu. Doktor ve ilaçların gelmesiyle biyolojik olarak olumsuz gidişatımız ters çevrildi. Başta kendim olmak üzere üç kişi durumumuz sonderece kötüleşmiş, yaralarımız kangrene dönüyordu. Yani doktor yetişmeseydi ancak beş-altı gün daha yaşayabilirdim. Diğer iki arkadaş da ancak benden bir hafta veya on gün fazla yaşayabilirlerdi.

Doktor ve ilaçlarla birlikte Parti Önderliğimizin bize yönelik bir mesajını da aldık. Bu moral olarak çok güçlü kılıyordu. Mesajı büyük coşkuyla karşılandı.

Şubat 1989'un son haftasında ayaklarım kesildi. Yani artık fiziki olarak sakat olmuştuk ve kabullenmiş oluyorduk. Ama duygusal olarak insan hazmedemiyor ve kabullenmek istemiyor. Elbette ki insan uzun vadeli meseleye baktığında duygularını yenebilmekte fazla zorluk çekemez. Açık olan şu ki, kangren olup ölmektense sakat kalmak tercih edilir. Sakat kalma olayı insan üzerinde derin etkiler bırakmıyor değil. Ayakların durumunun ilerde ne olacağı henüz kesin olmamakla birlikte, en azından ülke zemininde düşmanla karşı karşıya bir fiili ve gönlünce çatışma, gerillayı yürütme, geliştirme sansından biraz uzaklaşmış oluyorsun. Evet savaşımızın değişik birçok alanları var ve herkesin durumuna göre görevler vardır, ama hiç bir görev özellikle de bu dönemde -ülkemiz Kürdistan'ın topraklarında- gerilla savaşını vermek kadar güzel, zevkli, onurlu ve bir o kadar da zorunlu değildir. İşte böyle bir göreve giderken yarı yolda kalmanın, ek olarak sakat kalıp belki de bir daha gidememenin ezikliğini kafamızdan bir türlü çıkaramıyorduk.

Ş...: Yerden kalkamaz duruma geldiğimizde ayaklarımızın kesileceği belliydi. Ancak biz bu durumda herşeyden önce, A. arkadaşın belirttiği gibi, partinin vermiş olduğu görevi yerine getirememenin ezikliğiyle yaşıyorduk. Sakat kaldıktan sonra bizi en çok meşgul eden şey; başta Parti Önderliği olmak üzere devrim şehitleri ve zindan direnişçilerine artık bundan sonra nasıl layık olacağımızdı.

R...: İlk başlarda böyle bir şeye ihtimal vermiyorduk, yani sakat kalmaya. Çünkü bir arkadaşın dışında yanık hakkında hepimiz tecrübesizdik. Yalnız bu arkadaş "en azından iki veya üç aya kadar iyileşmez" dediğinde biz itiraz ettik. Yakın bir zamanda kalkacağımızı söyledik. Ancak zaman ilerleyince anladık ki, özellikle biz üç arkadaşın durumu daha kötü. Bundan dolayı artık sakat kalmayı göze almıştık. Biz bunun farkındaydık. Mücadelemiz geliştikçe böyle şeylerin kaçınılmaz olduğunun bilincindeydik. Şunu belirtmek gerekir; partimizin bize verdiği bir inanç vardır, bir irade vardır. Hatta bazen zindandaki direnişi düşünürdük. **Mazlum**'lar, **Hayri**'ler, **Kemal**'ler ve daha nice direnişçileri ve şehitleri düşündüğümüzde, iyi farkındaydık ki, bizimki onların yanında çok ufak bir olaydır. Bu süre zarfında hiçbirimizde moral bozukluğu olmadı. "Sakat kalacağım, şehit düşeceğim" gibi düşünceler moralimizi bozmadı. Ancak bizim en büyük düşüncemiz partimizin bize verdiği görevi yerine getiremeyişimizdi. Çünkü sakatlık mücadelemizin önünde bir engel değildir. İnsan her yerde ve her zaman devrimci mücadeleye katkıda bulunabilir. Bu nedenle moralimizi sürekli en üst seviyede tutuyorduk. Hemen hemen her gece kültür gecesi yapıyorduk.

Her üçümüzün durumunun kötüleştiği ve kangren olma aşamasında, Parti Önderliğimizin, partimizin bize ulaşan müdahaleleri ve özellikle büyük önderimizin ve diğer arkadaşlarımızın bize göndermiş olduğu mesajlar her şeye bambaşka bir hava verdi. Önderliğin mesajı okunduktan sonra çok duygulanmıştım. Ağlamamak için kendimi zor tuttum. Hemen yanımda oturan A. arkadaş da aynı durumdaydı. Daha doğrusu tüm arkadaşlarda böylesi bir durum vardı. O anda herkes sanki sağlammış, kimsede yara yokmuş gibi tüm acıları duymaz olmuştuk. Gelen misafirlerimize kültür gecesi yaptık. Tüm arkadaşlar neşeliydi.

İkinci gün doktor tekrar kontrol yaptığında biz üç arkadaşa yönelik olarak ayaklarımızı keseceğini söyledi, yoksa kangren olup öleceğimizi belirtti. Bizler arkadaşlarımıza sorup ondan sonra karar vereceğimizi söyledik. Arkadaşlar onay verince "Biji Serok APO" sloganlarıyla ameliyatımız uyuşturucusuz yapıldı. Yalnız hiç bir arkadaşta ve hatta ameliyattan çıkanlar dahil kimsede moral bozukluğu yoktu. Tam aksine neşemiz daha yerindeydi. Çünkü üçümüz ölümden kurtulmuştuk. Diğer arkadaşlar da biz üçümüz ölümden kurtulduğumuz için neşeliydiler. Bize yabancı olan doktor hayretini gizleyemedi. Hiç bir yerde böylesi bir durumla karşılaşmadığını söyledi. Tabi şunu da belirtti: "Kürdistan'ın zaferi ancak PKK ile olur!"

Pêşmerge: *Sizlerden başka daha kaç arkadaşın ayağı yanmıştı acaba? Bunların durumu nasıldır, bize açıklayabilir misiniz?*

Ş...: Bizden başka daha sekiz arkadaşın ayakları değişik yerlerden yandı. Ancak durumu ağır olan biz üç arkadaştık. Diğerlerinin yarası fazla ağır değil. Hatta şu anda B. arkadaş kalkıp geziyor. Birkaç arkadaş daha böyle. Ancak diğer arkadaşların da ayak parmakları değişik yerlerden kesildi.

Pêşmerge: *Peki kamp yaşantınız nasıldı arkadaşlar?*

R...: Kamp yaşantımız çok tehlikeliydi. Çünkü kamp yerimiz Irak-Türkiye arasında bir yerdeydi. Her an düşman tarafından farkedilme korkusu vardı. Ayrıca 15 kişilik grupta 11 yaralı vardı.

Bu kısıtlı olanaklar içinde bile gizliliğe çok önem veriyorduk. Düşman saldırılarına karşı kamp etrafında mevziler de kazıp hazırlanmıştık. Çünkü düşman saldırıları olabilirdi.

Kampımızda devrimci yaşamdan bir sapma olmadı. Yani yoldaşlık ilişkileri canlıydı. Özellikle hafif yaralı arkadaşlar durumu ağır olan üç arkadaşa moral vermek için espriler yapıyordu. Kültür geceleriyle moral verilmeye çalışılıyordu. Yaralı olmayan ve durumu hafif olan arkadaşlar, bizim zamanı neşeli geçirmemiz için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı. Taklit, fıkra vb. yeteneği olan arkadaşlar bu yeteneklerini sık sık konuşturuyorlardı. Kısaca şunu belirtmek gerekir; o acılara rağmen herkesin çabası birbirlerine moral vermekti.

Pêşmerge: *Partiye nasıl haber verdiniz? Partinin ilk müdahalesi size ulaştığında bunu nasıl karşıladınız?*

Ş...: 15 Ocak 1989'da, yani yolculuğumuzun 11. gününde kamp kurmuştuk. Kamp yerimiz X.. köyünün doğu yakasıydı. Kampta günlük yaşam partinin çizgisi doğrultusunda oluyordu. Her 15 günde bir kamp faaliyetleri hakkında toplantılar yapıyorduk. Yapılan bir toplantıda partiye haber vermek için karar alındı. F., Rı. ve K. arkadaşlar partiye haber vermek için yola çıktılar. Birkaç gün sonra partinin görevlendirdiği bazı yoldaşlar yanlarında bol miktarda ilaçla kampa geldiler. Bu doktordan önceki ilk müdahaleydi. Arkadaşlar kampa geldiğinde birkaç metre uzaklıkta F. ve H. arkadaşlar "Biji Serok APO, Biji PKK" sloganları atarak çadırımıza yaklaştılar. Zaman geceydi. Bu sloganlara biz kamptaki yoldaşlar da eşlik edince sanki yer yerinden oynuyordu.

Yoldaşların getirdiği ilaçlar yaramızın kangren olmasını birazcık yavaşlatıyordu.

Pêşmerge: *Peki doktor size nasıl ulaştı?*

A...: Kış koşullarının en sert geçtiği bir alanda bulunmaktayız. Burası Zagros, burasının yüzyıllardır yerli ahalisi, bizim bu kış koşullarında bu dağlara, karakış diyarına vurup yol alışımıza şaşıyor, akıl erdiremiyordu. Yanımıza gelecek olan doktor Güney Kürdistanlı olup hayatında görmediği bir işle karşılaşıyordu. Evet, pêşmergeler içinde kalmıştı, ama I-KDP pêşmergeliğiydi o. Bizimki ona benzemiyordu. Diğer yandan ise siyasi-idari (I-KDP'den vb.) açıdan korkusu vardı. Ancak yurtsever ve partimizden etkilenen bir

insandı. Doğu Kürdistan'daki arkadaşların da olumlu ve ısrarlı yaklaşımı sonucu ancak çıkıp gelebilmişti. Yolda çok zorlanmış, düşmüş bir halde, arkadaşlar büyük fedakarlıklara katlanarak en sonundan bize ulaştırabildiler. En zor durumlarda birisini yaşamamıza rağmen moral olarak epey üstün durumdaydık. Ayaklarımızı keserken ve pansuman yaparken, kısacası tüm günler boyunca süren acılara karşı olgun ve dirayetli tavrı görünce epey etkilenmişti. Bizde on gün kaldıktan sonra gönderdik. Öyle konuşulmuştu. Ve zaten önemli olan, görevini de bitirmişti. Artık iş ilaçlara kalmıştı. Şuna kesin inanmak gerekir ki; para karşılığında, milyarları döksen hiç bir doktor o koşullarda o alana ayak basmaz. Ancak bu insan, mücadelemizin etkisini yaşadığı için gelmişti. Doktorun yanımıza geliş olayı bile tek başına büyük bir fedakarlık, azim, yetenek ve ustalık isteyen bir işti. Bu işin başarılması da çok açık olarak gösteriyor ki, partimizin verdiği mücadeleden etkilenen çok yoğun bir kitle var ve bunu harekete geçirmek ve hatta ölümü bile göze alarak yürütmek için devrimci yaklaşım, üslup gerekir. Doğru bir yaklaşım oldu mu, halkımız ölümü bile göze alacak durumdadır.

Pêşmerge: *Ayaklarınızın kesilmekten başka tedavi yöntemi kalmamış mıydı acaba?*

A...: Doktor geldiği zaman, artık zaman geçmişti ve kesilmekten başka çare kalmamıştı. Hatta kesmekte bile biraz geciktik. Onun için vücut olarak epey sarsıntı geçirmiştik. İlk bir ay içerisinde eğer bir hastahaneye ulaşabilseydik büyük ihtimalle kangrenden ve dolayısıyla kesilmekten de kurtulabilirdik. Fakat koşullar buna imkan tanımıyordu. Öyle sanıyorum ki, mevcut koşullarda bu sonuç kaçınılmazdı. Ve en olumlu, başarılı sonuç da ancak bu kadar olabilirdi. Daha önce de belirttiğim gibi, eğer doktor ulaştırılmasaydı çok kısa zaman içerisinde biz üç arkadaş kesin ölüme gidiyorduk. Çünkü yara kangrene dönüştükten sonra artık vücudun tümü zehirlenmeye başlıyor, kanı zehirletiyor ve kısa sürede vücudu çürütüyor. İşte bizler o sürece girmiştik. Yaralar o kadar fenalaşmıştı ki, iltihaptan ve keskin kokudan kimse yanaşamıyordu.

Ş...: Doğru, ayaklarımızda yanma ilk baş gösterdiğinde müdahale yapılsaydı kurtulurduk diyoruz. Fakat ben de tekrarlıyorum ki koşullarımız buna elvermiyordu. Bu ayrı bir şey. Çünkü kar yanığı diğer yanmalara benzemez, içten dışarıya doğru etkisini gösterir. Örneğin Aarkadaşın ayağında önceleri sadece morarma vardı. Ancak biz kamp kurduğumuzda, çadır kurma, yer tespiti vb. işlerle A. arkadaş bizzat kendisi ilgilenmiyordu. Yani ayakta yürüyordu. Bir gün kampta dışarı çıktığında bir müddet sonra tekrar içeri geldi, ayağında bir şeyin koptuğunu söyledi. Ayağını açtığımızda topuğa halat görevini yapan kalın sinirin kopmuş olduğunu gördük. Bu da gösteriyor ki, kar yanmaları etkisini içten dışarıya doğru ilerletiyor. Hatta son zamanlarda morarma dizlerimize doğru ilerliyordu. Yani bizim tek kurtuluşumuz ayakların kesilmesindeydi artık. Çünkü bedene doğru ilerleyen kangren vücudu yiyip bitirecekti.

R...: Bu konuda ben de farklı bir şey söyleyemeyeceğim. Durum arkadaşların anlattığı gibiydi. Yani ayaklarımızın kesilmekten başka tedavi yöntemi kalmamıştı. Eğer doktor on gün içerisinde bize yetişmeseydi, başta A. arkadaş olmak üzere sırasıyla ben ve Ş. arkadaş şahadete ulaşacaktık. Hatta doktor gelmeden birkaç gün önce benim de ayaklarımın şişi yukarı doğru çıkıyordu. Arkadaşlara anlattığımda bana moral vermek amacıyla olacak ki, dediler, "Tehlikeli bir şey yok, belki gece ayağını bir yere çarpmışsın". Yalnız bunlar aslında açık olarak kangren belirtileriydi.

Ayaklarımın yarası anlatılacak gibi değildi. Sürekli iltihap akıyor ve o pis koku yayılıyordu. Kendimiz bile bu kokudan rahatsız oluyorduk.

Pêşmerge: *Daha sonra buraya nasıl getirildiniz? Yolda tehlike geçirdiniz mi?*

A...: Bu sorunuzu ben cevaplayayım. Biz üç arkadaşın durumunun ağır olması ve hareketsizliğimiz, grubun tümünü hareketsizleştiriyor ve tehlikenin boyutunu genişletiyordu. Tehlikeli bir alanda TC, faşist Saddam ve doğa, yani üç düşman arasında sıkışık olduğumuzu belirtmiştim. Diğer arkadaşların yaraları hafifti. Doktor geldikten sonra daha da hafifledi. Yani tehlike durumunda yürüyebilecek durumdalardı. Durumumuzu partiye iletmiştik. Parti en kısa zamanda güç gönderip bizi almayı karara bağlamıştı. 13 arkadaş, biz üç arkadaşı alıp getirecekti. Yani bir arkadaş yedekte olmak üzere her bir arkadaşı dört arkadaş taşıyacak. Bu yolculuk oldukça zorlu geçeceğe benziyordu ve aynen sandığımız gibi de oldu. İlk hareket edildiği gün (20 Mart), Newroz arifesi, sedyelerle taşındık. Akşam üzeri karlı alana girdik. Artık sedyelerle taşımak güçtü. Bir müddet sırtta taşındık, yokuş yukarı normal bir insanın kendini zor bela kurtarabildiği bir karda, arkadaşların, her biri en azından 65-70 kg. olan bizleri de sırtlayarak götürmelerini artık siz düşünün. Bunda inancın, fedakarlığın, cesaretin ve azmin en yücesini görmek gerekir. Ve bu kahredici, tehlikelerle, engellerle dolu yolculuğumuz tam 7 gün sürdü. Bu süre boyunca, bazen gece bazen gündüz arkadaşlar doğru dürüst istirahat edip yeterince gıda da almadan sürekli bizi taşıdılar; kah kızakla, kah sırtta, kah naylonla. En son en çok kullanılan naylonla çekme yöntemi oldu. Naylonla çekme denilince belki insana kolay bir şeymiş gibi gelebilir. Aslında öyle değil. O bitmek bilmeyen yokuşlar (evraz) çıkılırken, o yüzlerce uçurumlu yamaçlar geçilirken insana soğuk terler döktürüyordu. Hele bir de son günkü fırtınaya, tipiye tutulup gün boyu yolu şaşırmamız başlı başına bir serüvendi. Herkes yorgun düşmüş, aç, uykusuz, kar-tipi insanın gözünü çıkarırcasına işi inada bindiriyordu. Ama arkadaşların inadı daha fazla ve haklıydı. Evet tüm bu kadar olumsuz şartların inadına başarı kazanılmıştı. Bir kez daha pratikte, zindan direnişçileri ve şehitlerimizin bize bahşettiği ve partimizin de anlayışını somutta güzel ifade eden "Direnmek yaşamaktır", "Direniş zafere götürür" şiarları hükmünü icra ettirmişti.

Pêşmerge: *Sizce bu zorlu yolculuğu başka kimse başarabilir miydi? Bunun biricik kaynağı yoldaşlık hakkında ne diyeceksiniz?*

A...: Bence böyle bir yolculuğu PKK dışında hiç bir güç gerçekleştiremez. Ve zaten yıllarca aynı alanda başka güçler de yaşadıkları halde kış mevsiminde hiç kimse bu yola değil vurmaya cesaret etmeyi, bizim neredeyse yazınki gibi kullandığımız bu yola vurduğumuza bile inanamıyorlar. Çünkü, diyorlar; "Bu mevsimde kurtlar dahi bu dağda gezemezken siz nasıl gidip geliyorsunuz?" Evet onların değerlendirmeleri böyle ve kendi açılarından biraz haklıdırlar. Çünkü şimdiye kadar ülke ve halk adına, önderlik adına yola çıkanlar, zorlukları, engelleri aşma konusunda direnişçi bir ruh ve anlayış vermemiş, tersine sıkışınca düşmana teslim olmayı, yani teslimiyetçi bir anlayışı vermiştir.

Partimiz nasıl ki Kürdistan'da eski tarihi tersyüz ederek yeni bir tarih, gerçek bir tarihi yeniden yazdırıyorsa, ideolojik, siyasi, örgütsel her alanda bunu pratikte uyguluyorsa, şimdiye kadar boyun eğilen doğa koşullarına boyun eğdirilip, aşılmaz görünen dağlar da aşılmıştır.

Bu anlayış ve ruh nereden geliyor? Elbette ki bu da bir temelden kaynaklanıyor. Bunun temel kaynağı, en başta ülkemizin bağımsızlığını ve halkımızın özgürlüğünü hedefleyen hareketimizin mimarı ve aynı zamanda pratik yürütücüsü büyük önder Abdullah ÖCALAN yoldaşın devrimci militan kişiliği; pratikte PKK'de somut ifadesini bulan ve yaşamlarını buna katık eden yüce kahramanlarımızın direnişçi ruh, azim, fedakarlık, cesaret ve çabalarının toplamıdır. Bizim başımızdan geçen ve yaşanan sadece

bunun cüzi bir parça yansıması olmuştur. Burada, yaralı arkadaşları kurtarmak için günlerce, hatta aylarca, yorulmak bilmeden her türlü tehlikelere katlanarak büyük devrimci fedakarlıklar gösteren arkadaşların azim ve çabalarını önemle vurgulamak gerekir. Şunu açıkça belirtmek gerekir ki, PKK'de yoldaşlık anlayışının en bariz örneğini sergilediler. Bu arkadaşların gösterdikleri fedakarlık ve cesaret takdire şayandır.

Pêşmerge: *Eğer yoldaşlar sizi buraya getirmeseydi ne gibi olumsuzluklar olabilirdi? Ve yoldaşların yolculuk boyunca yolda gösterdikleri fedakarlığın anlam ve önemini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

A...: Eğer arkadaşlar bizi oradan almasalardı, bizi bekleyen epey tehlike vardı. En başta faşist Saddam güçlerinin kış şartlarından dolayı bıraktığı alanlara konumlanmıştık. Zaten başka yer de yoktu. Karın erimesiyle geri gelmeleri ihtimali büyüktü. Zaten biz ayrıldıktan 15 gün sonra faşist Saddam helikopterlerle o alana tekrar güçlerini konumlandırdı. Orada kalan arkadaşlar zorbela kurtulabildiler. Yine faşist TC'nin de o alanın yakınına güç yığdığı haberini aldık. Biz orada kalsaydık kurtulabilme şansımız epey azalırdı.

Arkadaşların yol boyunca gösterdiği fedakarlık ve çabanın büyüklüğünden bahsetmiştik. Yine kısaca tekrar belirtecek olursak, PKK militanlığının şanına yakışır yüce bir pratik sergilediklerini ve önümüzdeki dönemde gelişecek mücadelemiz açısından ciddi olumlu dersler çıkarılacak bir tutum takındıklarını belirtebiliriz. Yolculuk süresinde en zor koşullar ortamında darlığa, endişeye, ikircikliğe düşmeden yüksek bir moralle, disiplin, uyum ve kolektiv bir yardımlaşma içerisinde olundu ve kutsal parti görevinin bilinciyle hareket edildi.

Burada önemli bir noktaya temas etmek gerekir. Parti Önderliğimiz başta olmak üzere partimizin, kadro ve savaşçılarına verdiği önem ve değer bu olayda çok somut olarak kendisini göstermiştir. Bu konuda bazı uşak çıkar çevrelerinin partimiz ve önderliğimiz aleyhine yaptıkları spekülasyonlar vardı. Gerçi bizler için onların söylediklerinin beş para değeri yoktur. Ama buradaki somut gerçeklik bir kez daha yüzlerini kızartmış ve bizde örgüt içi birliği, güveni daha da pekiştirmiş oluyordu. Parti Önderliğimizin bizzat kadro ve savaşçılarına verdiği önem, kurtarılması için nice fedakarlıklara katlandığı bu pratikte çok açık görülmüştür. Doktordan ilacına ve taşınmamıza kadar bizzat ilgilenmiştir. Aslında normalde bir önderin genel görevlerinin çok alt düzeyinde olan bizim durumumuzla bu kadar ilgilenmesi, müdahale etmesi, O'nun insana ne kadar önem verdiğinin ve yüceliğinin bir ifadesidir.

Pêşmerge: *Açık ki bu yolculuk parti görevi̇ydi ve karar verildikten sonra mutlaka yerine getirilecekti. Ancak sizin durumunuzdan dolayı yoldaşların bu göreve yaklaşımı nasıldı? Görevi başardıktan sonra ruh halleri nasıl oldu?*

A...: Arkadaşlar yanımıza ulaştıklarında parti kararı olarak üçümüzün alınıp götürülmesi gerektiğini belirttiler. Doğal olarak hepimiz seviniyorduk. Ancak o günlerde yoğun kar yağmıştı ve onların planladıkları yoldan gitmemiz adeta imkansızlaşmıştı. Bu durum kısmi bir moralsizliğe yol açıyordu. Fakat arkadaşlar götürmede kararlıydılar -ki zaten bir parti görevi olarak yerine getirilmesi gerekiyordu ve arkadaşlar da bu sorumluluğun bilincinde hareket ediyorlardı. Ve götürebileceklerine dair kendilerine sonderece güveniyorlardı. Ancak sağlıklı gidebilmek, yeni yol hattını tespit etmek için epey değerlendirme yaptık ve tartıştık. Sonuçta daha önce planladıkları yol hattını değiştirmede ve yeni bir yol güzergahını tespit etmede hemfikir olduk. Bu yeni hatta kar kısmen azdı diğerine nazaran. Ama yolumuz hem biraz daha uzuyordu, hem de TC'den gelebilecek tehlike ihtimali daha fazlaydı. Artık yolculuğumuza karar vermiştik ve tüm olumsuz mevcut şartlara rağmen yola koyulduk. Daha önce belirttiğim gibi zorlu bir yolculuktan sonra kutsal parti görevi başarılmıştı. Elbette ki bu başarının verdiği sevinç çok büyüktü ve arkadaşların ruh hallerinde çok haklı olarak devrimci gurur havası vardı. Savaşın tüm alanlarında olduğu gibi bu görevin başarılmasında da bilinç, inanç vb. birçok temel faktörün yanısıra moral faktörünün rolü adeta belirleyici bir işlev gördü diyebiliriz. Zaten üç aylık süre boyunca ve şimdiye kadar da moral faktörünü hiç elden bırakmadık.

Pêşmerge: *Sevgi ve şefkatin sıcak yuvası parti evine ve yoldaşlar arasına kavuştuğunuzda nasıl bir değişime uğradınız?*

A...: Burayan gelmeden önce, belirttiğim gibi ağırlıklı olarak düşüncemiz; "sağ kalabileceğimiz umudunu yitirmemekle birlikte herhangi bir düşman saldırısı halinde şehit düşeceğimiz kesindir, o halde partimizin şanına layık bir direnişle şehit düşelim" idi. Elbette ki fazla sağlıklı olmasak da bazı kurtuluş çarelerini de tartışmıyor, düşünmüyor değildik. Esas itibarıyla tek kurtuluş umudumuz partimizden beklediğimiz yardım eli, yoldaşlık eliydi ve gördüğümüz gibi umudumuz ve gerçekçi beklentimiz gerçekleşmiş oldu ve tekrar siz yoldaşlarımız arasına kavuşma şansına ulaştık. Tabi bu kadar acımasız tehlikelerle dolu bir ortamdan kurtarılarak kendi can yoldaşlarına kavuşmak yüce bir mutluluk hissi yaratır. Burada, mezardan çıkarılıp tekrar yaşama kavuşan insanların ruh halini yaşadığımız gibi bir benzetme yaparsak her halde abartma yapmış olmayız. Veya uzun yıllar ailesinden ayrı düşüp düşmanın eline geçen çocukların, düşmanın elinden zorla kurtarılarak tekrar aile evine kavuştuğu gibi bir ruh hali yaşamaya da benzetebiliriz. Tabi bu aile binlerle ifade edilen, bilinçli insan topluluğu olan ve bağrında milyonların kurtuluş umudunu taşıyan, kısacası Kürdistan halkını temsil eden PKK ailesi olunca, bu ailemize kavuşmamızın sevincini kelimelerle dile getirmek mümkün değildir.

Evet, meselenin güzel ve mutlu yanı böyle olurken, için için yaşadığımız, acı ve eziklik duyduğumuz meselenin diğer bir yanı da vardı. Her Kürdistanlı insanın şansına düşmeyecek yüce görevlerle yüklü olarak yola çıkmıştık. Yoldaşlarımıza nice vaatlerde bulunmuştuk, söz vermiştik ve işte böylesine kutsal ve şerefli olan görevimizi yerine getiremeden, bu anlamda yüzü soluk dönüyorduk. Yani asıl görevimizi başaramadan ve fiziki olarak bir cenaze halinde, yine bu anlamda yükü hafifleten değil bir ağırlık olarak dönüyorduk. İşte bundan dolayı da ezik bir ruh halini yaşadık. Hele yoldaşların ve partinin taraftar çevrelerinin bizim kurtuluşumuza duydukları sevinçlerini ve bizi candan karşılamalarını görünce, daha da derinden duygulanıyorduk. Çünkü bu yoldaşların ve insanlarımızın bizden beklediklerine cevap verememiştik.

Bizi duygulandıran diğer bir olay da buraya gelişimizden hemen üç-dört gün sonra, bizim görev üstlenip de gitmeyi başaramadığımız alana, aynı görevi üstlenen grubun hareket etmesiydi. Grubun hareket etmesi bir yandan sevindiriyordu bizi; çünkü mücadelemiz açısından yaratttığımız boşluğu dolduruyordu ve savaşımızın aksaklıklarını aşıp sürekliliğini sağlıyordu. Ancak eziklik duygusu içimizi kemirmeyi bir türlü bırakmıyor ve içerisinde bulunduğumuz hareketsiz vaziyetimizi gördükçe rahatsızlığımız daha da artıyordu. Bizimle vedalaşıp gittikleri an beni saran duyguları hiç unutamıyor, halime, ayaklarıma baktıkça ve yine partiye yük olduğumuz bu vaziyeti düşündükçe kendi kendime öfkeleniyordum. Elbette ki mücadelemizin genel ve uzun vadeli çıkarlarını düşünerek irademe hakim olmaya ve kişisel duygularımı yenmeye çalışıyordum.

Pêşmerge: *Şu anda nasılsınız?*

Ş...: Belirtildiği gibi başta Parti Önderliği ve parti görevlilerin çabası sonucu parti evine getirildik. Şu anda durumumuz iyidir. Geldiğimizde doktora götürüldük. Pansumanlarımız şimdi daha düzenli yapılıyor. Gereken gıdalar ve ilaçlar alınıyor. Tüm yoldaşlar en iyi şekilde bizlerle ilgileniyorlar.

A...: Şu anda kendimi iyi hissediyo-

rum. Doktora gittim, hastahaneye yatırıp ameliyat yaptılar. Ayağımı tekrar biraz (2 cm.) kestiler. Doktorun belirttiğine göre 20-30 gün içinde iyileşir. Takma ayağı da 30 günde yapıyorlarmış. Yani yaklaşık iki ay içerisinde ayağa kalkabileceğim. Arkadaşların ilgi ve destekleri çok olumludur. Bu konuda bir eksiklik göremiyorum. Partimizin yoldaşlık ilişkilerine yaraşır bir tutum mevcuttur.

Pêşmerge: *Biliyorsunuz, her türlü silahlı savaşta bedeller ödenir; bu savaşı yürütenlerin ya şahadeti ya da yaralanması, sakat kalması sayesindedir ki amaca ulaşılır. Açık ki, bizimki gibi zorlu ve kutsal bir savaş için aynı gerçeklik birçok savaşa nazaran katbekat geçerlidir. Bağımsızlık savaşımızın şimdiye kadar yüzlerce ölümsüz şehidi tarihe geçmiştir. Savaşımızın karakterinden dolayı yaralılarımız fazla olmamıştır. Parti ve savaş tarihimizde sizinki gibi bir olay ilk defa ortaya çıkıyor diyebiliriz. Bu gerçekler ışığında sakat kalmanızı nasıl karşılıyorsunuz? Geleceği nasıl düşünüyorsunuz? Bundan sonra mücadeleye nasıl hizmet etmeye devam edeceksiniz? Hedefiniz nedir?*

R...: Ülke koşullarımız, savaşımızın karakteri gereği bu ve benzeri olaylara bundan sonra daha da fazla tanık olacağız. Sakat kalma büyük bir olay değildir. Çünkü savaş yasalarının kaçınılmaz bir sonucudur. Açıktır ki bu olay kısa bir zaman süresi için beni gerilla yaşamından ayrı tutacaktır. Çünkü yaram daha yeni kapandı ve ortopedik ayağın yapımı, bu ortopedik ayağa alışma gibi sorunlarla karşı karşıyayım. Açık ki bunlar belli bir zaman alacak. Yalnız bir devrimci için her yer mücadele alanıdır. Çünkü devrim her alanı kapsar, her alanda yücelmedir. Ancak şunu da belirteyim, ben belli bir zaman sonra tekrar gerilla yaşamında, mücadelede yerimi alacağım. Ve böylece partime ve halkıma hizmet etmeye devam edeceğim.

A...: Arkadaşın değerlendirmesine katılıyorum. Yani bana göre de koşullarımız gereği, savaşımızın karakteri yüzünden bu ve benzeri olaylara bundan böyle de daha fazla tanık olacağız. Bu bir gerçekliktir. Bu nedenle sakat kalışımı büyük bir olay olarak görmüyorum ve bunun yadırganacak bir yanı da olamaz. Çünkü savaşımızın doğasında bunlar kaçınılmazdır. Tek üzüldüğüm şey; halkımızın azgın düşmanlarına karşı ülke topraklarında ve özellikle de o güzelim dağlarında silah elde bil fiil ve gönlümce savaşmaktan biraz uzak kalacağımdır. Bu sefer iyi bir gerilla savaşını yürütmeye bütün gücüm, bilinç ve inancımla savaşmaya kararlıydım ve başımıza bu olay musallat olmasaydı başarabileceğime inanıyordum. Ancak kısmet olmadı. Fakat fazla gam değil. Çünkü bu arzu ve isteğimi yoldaşlarımın yerine getireceklerinden zerre kadar kuşkum yoktur. Kendim de -kısa sürede olmazsa da- gerillacılık yapabileceğim umudunu henüz kesmiş değilim. Denilenlere bakıldığında -eskisi gibi değil de- takma ayaklara iyice alıştıktan sonra normal yürüyüşü sağlanabiliyor. Artık bu da sürece bağlı bir şeydir, ama iradenin de payını unutmamak gerekir.

Biliyorsunuz ki, mücadele sahası geniştir. Bir devrimci için bu saha çerçevesinde alan farkı gözetmek de fazla ciddi bir tutum sayılmaz kanısındayım. Eğer proleter devrimci kişiliğe ulaşmışsa, parti çizgisine hakimse, bir devrimci her alanda yeteneklerini ve ustalığını konuşturur. Ve devrime hizmet edebilir. Ki zaten devrim ayaktan ziyade akılla gerçekleştirilir. Bir devrimcide sağlıklı bir akıl oldu muydu, fazla sorun kalmaz. Bir çift ayak veya başka bir uzuv olmayabilir. Harekete hazır binlerce ayak (insan) var, eğer bu kadar insan harekete geçirilebilirse birkaç ayak olmasa da fazla zarar olmaz. "Devrim kitlelerin eseridir" belirlemesinin anlamı da budur. Kitlelerin örgütlendirilip harekete geçirilmesidir devrim, kitlelerin ayağa kaldırılmasıdır. Devrimcilik sanatı da burada hükmünü icra ettirir. Yani devrimcilik geniş anlamıyla böyle tanımlanabilir kanısındayım. Bu açıdan soruna yaklaşıldığında, kendim gelecek açısından karamsar değilim, yine aynı umut, inanç ve heyecanı taşıyorum. Yani şu andaki mevcut durumumla da, ortopedik ayaklar takınca hemen hemen her alanda mücadeleye hizmet edebileceğime inanıyorum. Pek tabi ki bazı alanlarda -sakatlığım elvermediğinden- aktif katılım sağlayamam, ama bu eksiği başka bir alanda daha aktif katılımla tamamlayabilmem mümkündür. Nasıl ki kör bir insan ağırlığını hislerine veriyor ve hisleri gelişiyorsa, veya nasıl ki bir eli sakat insan tüm gücünü ikinci ele verip onu kuvvetli yapıyorsa, bizim sakatlığımızda da benzer bir durum söz konusudur.

Ş...: Biliyorsunuz, silahlı savaşlarda binlerce, hatta milyonlarca şehit ve yaralılar veriliyor. Bizim de ulusal kurtuluş mücadelemizde birçok şehitlerimiz ve yaralılarımız olmuştur. Mücadelemizin silahlı boyutu ne kadar yüksekse o kadar da şehitlerimiz olacaktır. Yarın kurtarılmış alanlarımız olur. Hastahanelerimiz olur. Hastahanelerimizde birçok sakat kalan yoldaşlarımız olur. Yani sakat kalmış, doğaldır. Diğer yandan, ülkesi sömürülen bir insan sadece "ben silahla savaşırım" demesi bence yanlıştır. Yani siyasi, teorik birçok yönden de düşmanla savaşmalıyız. Şu anda dağda savaşıp savaşmayacağımız ancak ayağa kalktıktan sonra belli olacaktır. Elbette ki isteğimiz, elimizde silah, dağlarımızda düşmana karşı savaşmaktır. Çünkü her Kürt ferdinin görevi düşmanı topraklarımızdan atmaktır.

Pêşmerge: *Röportajımızı bitirirken, 1989 atılım yılımızın eşiğinde, mücadelemizin her alanındaki yoldaşlara mesajınız var mı?*

A...: Yoldaşlara diyeceğim; sömürgeci düşman ve işbirlikçisi hain güçlere karşı verilen mücadelenin yanısıra bizim başımıza gelen vahim ve elim olaydan dersler çıkararak "doğadaki düşman'a" karşı da bir mücadelenin verilmesi gerektiğini unutmamaları gerektiğidir. Yani yoldaşlarımızın bu yönlü tedbiri ihmal etmemeleri gerekir. Diğer yandan, mücadelemizin gelinen aşamasında, 1989 atılım yılımızda Parti Önderliğimizin önemle üzerinde durduğu temel konu kitleleri örgütleme ve harekete geçirme sorunudur. Yani artık kitlelerin yegane umudu haline gelmiş bir hareket olduğumuza göre, bu konuya parti anlayışımız doğrultusunda yaklaşarak, halkı örgütlememiz ve ayağa kaldırmamız gerekir. Şimdiye kadar yetersiz kaldığımız, ama önümüzdeki dönemde mutlaka başarmamız gereken temel görevimizdir bu. Tüm yoldaşlara, hepinize üstün başarılar diler, teşekkür ederim.

"Yaşasın Serok Apo!", "Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!"

R...: Dergimiz Pêşmerge vasıtasıyla benim tüm yoldaşlara göndereceğim mesaj; gelişen mücadeleden dersler çıkarıp, faşist TC gibi azgın bir düşmana karşı kitleleri örgütleyip ayağa kaldırmak için hiç bir engel tanımamak olacaktır.

Tüm yoldaşlara üstün başarılar diler, size de teşekkür ederim.

"Yaşasın Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş!", "Yaşasın dağda düşmana karşı savaşan gerillalarımız!", "Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!"

Ş...: Son olarak ben de, mücadelemizin her alanındaki yoldaşlara 1989 atılım yılında büyük başarılar diliyor ve doğanın da bazen insana düşmanlığını unutmamak gerekir diyorum. Tüm yoldaşlar, hepimiz, Parti Önderliği'nin canla başla çalıştığı, kitleleri örgütleme ve harekete geçirme görevini yerine getirmek için bütün gücümüzü harcamalıyız. Kürdistan halkının tek kurtuluşunun PKK'de olduğunu her an tam yaşamalıyız. Ve bunun gereklerini parti anlayışımız doğrultusunda eksiksiz yerine getirmemiz gerekir. 1989 Atılımımızda tüm yoldaşlara tekrar başarılar dilerken, sizlere de teşekkür ederim.

"Biji Serok APO!", "Biji PKK-ERNK-ARGK!"

Ezik ve silik bir halk olarak tarihe gömülmeyi asla kabul etmeyiz!

Pêşmerge: *Söyleşimizden dolayı üçünüze de teşekkür ederiz yoldaşlar. Tekrar geçmiş olsun der, en kısa zamanda iyileşip tekrar mücadeleye aktif hizmet etme temennimizi sunarız.*

Zağroslar'da donarak şehit düşen

FERMAN, BERXWEDAN VE ALİŞÊR YOLDAŞLARIN ANISINA

Kürdistan'da yeni bir dünya kuruluyor. Bunun her düzeydeki ve her biçimdeki mücadelesi, çok büyük zorluklar pahasına veriliyor. Dolayısıyla tamamen özgürlüğe, bağımsızlığa, eşitliğe ve gerçek insanlığa dayanan bu yeni dünyanın mutlaka zafere ulaştırılması gereken mücadelesi büyük engellerle karşı karşıyadır. Bu engeller yıldıramıyor, geri adım attıramıyor. Çünkü, yeni dünyayı kurmaya yemin etmiş, onun uğruna kendilerini adamış savaşçıların elinde müthiş bir silah var: İrade. Bu silaha egemen olunduğunda ve bu silah doğru temellerde işlevine göre kullanıldığında bütün engeller paramparça olmaya mahkumdur. Bunun ispatı Kürdistan somutunda PKK pratiğinde gerçekleşmiştir.

Evet, Kürdistan'da özgür bir dünyanın inşası mücadelesinde engeller çok çeşitlidir. Sadece tarihin en çağdışı gücü olan Türk sömürgecileri ve ardındaki ikiyüzlü, halklar düşmanı emperyalizm engeli yoktur karşımızda. Yine sadece sömürgecilik tarafından düşürüldükçe düşürülen, kötürümleştirilen ve hiçbir şekilde olumlu olarak işlenmeyen eski Kürt kişiliği de yoktur. Bunların yanı sıra işlenmeyen asi bir doğa ve onun sert iklim koşulları da önemli bir engeldir. Bu engel de can almakta ve özellikle kış koşullarında büyük zorluklar çıkarmaktadır. Doğanın acımasız afetlerine karşı dirençmek ve oldukça dikkat etmek, mutlaka gösterilmesi gereken sorumluluklar arasındadır.

İşte aşağıda mücadele yaşamlarını vereceğimiz yoldaşlarımız da, Zağroslar'da kar, fırtına ve tipiye tutulmaları sonucunda donarak şehit düştüler. Bu yoldaşlarımız görev alanlarına giderlerken olumsuz hava koşullarında yollarını şaşırıyorlar ve üç günlük bir uğraşın ardından Zağroslar'ın acımasız sert soğuğunda donuyorlar.

Adı soyadı: **Şêxo Abdullê Miho**
Kod adı: **Ferman**
Doğum yeri ve yılı: **Güney-Batı Kürdistan, 1963**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Zağros dağları, 23 Mart 1991**

Ferman yoldaş, orta halli bir ailenin ilk çocuğu olarak Güney-Batı Kürdistan'ın bir şehrinde dünyaya geldi. Ailesi tarımcılıkla geçinir. Çeşitli nedenlerden dolayı öğrenim göremeyen **Ferman** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duyduktan sonra, kendisini çeşitli düzeylerde eğiterek çevresinde propaganda çalışmalarını yürütür. Diğer yandan ailesinin geçimine katkıda bulunmak için, terzilik mesleğinde gelişir ve daha sonra bir terzi dükkanı açar. Bu işte, parti mücadelesine aktif olarak katılana kadar çalışır.

Güney-Batı Kürdistan'da bulunduğu şehirde çalışmalar yürütürken, yapılan eğitim faaliyetlerine de katılır. Belli bir gelişme ve kişilik dönüşümü sağladıktan sonra, bunda daha da derinleşmeyi sağlaması için Akademi'ye gönderilir. Eylül 1990'da gittiği Akademi ortamından yararlanmasını bilir ve askeri-siyasi eğitimini başarıyla tamamlar. Bunun üzerine, ülkeye gönderilen gruplar arasında yer alır. 23 Aralık 1990 tarihinde ülkede bulunan Şehit Aslan Kampı'na giderek, bir süre buradaki eğitim çalışmalarına da katılır. Akademi ortamında edindiği tecrübe vb. gibi birikimlerini buradaki arkadaş yapısına da aktarmaya çalışır.

Ferman yoldaş, okul okuyamamanın verdiği eksikliğin de teşvikiyle okumayazmaya, ideolojik-politik derslere susamışçasına sarılır. Ve bunda küçümsenmeyecek başarılar sağlar. Eski kişiliğinden intikam alırcasına Parti Önderliği'nin çözümlemelerini ve diğer parti yayınlarını adeta nefes nefese okuyarak elinden düşürmez.

Ferman yoldaş deyince, şehit **Mehmet SEVGAT** yoldaşın, *"Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz"* deyişi akla gelir. Gerçekten **Ferman** yoldaş, verdiği sözü, ne pahasına olursa olsun mutlaka yerine getirmeye çalışan bir arkadaştı. Oldukça atılgandı ve hızlı bir çalışma temposu vardı. O'nun bu konumu dikkate alınarak Serhed Eyaleti'nde görevlendirilmişti.

Ferman yoldaş kazanmış olduğu devrimci bilinci cesaret, atılganlık ve yaratıcılığıyla da bütünleştirerek bulunduğu parti eğitim okulundan, önemli sorumluluklar üstlenerek Serhed Eyaleti'ne yönelir. Serhed'e ulaşmak için Zağroslar'dan geçmek gerekir.

Ferman yoldaş, mücadele azmiyle doluydu. Ancak doğanın acımasızlığı O'nu Zağroslar'da yakalayacak ve kendisinde var olan mücadele azmiyle birlikte aramızdan koparıp alacaktı. Yıllardır sömürgeciliğe başkaldıran Zağroslar, bu kez tipi ve fırtınasıyla aşılması zor bir engel oluyordu bu halk kahramanlarının önünde.

Tarih, Mart 1991. Zağroslar'da kar yağıyor, tipi var ve fırtına esiyor tüm şiddetiyle. 3 günlük yorgun ve çetin bir yolculuk ardından yollarını kaybederler. Ve yorgunluktan bitkin düşen yoldaşlarımızdan 3'ü Zağroslar'ın buz kesen soğuğunda donarak şehit düşer. Bu şehitlerimizden biri de, sade, mütevazi ve sıcakkanlı özellikleriyle tanınan **Ferman** yoldaş olur.

Adı soyadı: **Selahattin YETİŞSİN**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve yılı: **Farqîn, 1969**
Katılış tarihi: **8 Kasım 1990**
Şahadet tarihi: **Zağros dağları, 23 Mart 1991**

Berxwedan yoldaş, 1969 yılında, Amed'in Farqîn(Silvan) ilçesinde dünyaya geldi. Çevresinde ağırbaşlılığı ve olgunluğuyla tanınır. Çevresinin yoz yaşamından fazla etkilenmez. **Berxwedan** yoldaşda bitmez, tükenmez bir okuma sevgisi vardı. Zaten parti saflarında da en çok bu özelliğiyle dikkatleri çekerdi. Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi 2. sınıfa kadar okuyan **Berxwedan** yoldaş, ekonomik nedenlerden ve TC okullarında sürdürülen kişiliksizleştirme politikasını kabullenmediğinden okulu 2. sınıfta terk eder. Okul okumanın yanında ekonomikmen ailesine yardımcı olmak için Amed'de otolastikçide çalışır. Birçok üniversiteli genç gibi **Berxwedan** yoldaş da, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenir ve sempati duymaya başlar. Sömürgeciliğin yapısını ve Kürdistan gerçekliğini araştırarak kavrayan **Berxwedan** yoldaş, kurtuluşun PKK öncülüğünde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle olacağını anlar. Bunun için elinden gelen bütün çabayı sergiler. Amed'de, Farqîn'de ve Licê'de aktif bir sempatizan olarak faaliyetlere katılır. Yeni çevrelerle ilişkiye geçer. Onlara ulusal kurtuluş bilincini aktarır. Bir süre sonra **Berxwedan** yoldaş aktif düzeyde cephe faaliyetleri içerisinde yer almasına rağmen, bunu yeterli görmez ve direkt sıcak savaşım yürütmek için büyük bir özlem duyar. Çok geçmeden bu arzusu gerçekleşir. 8 Kasım 1990'da 4 kişilik arkadaş grubuyla gerillaya ulaşır. Üstün kavrama yeteneğiyle, çok kısa sürede parti ideolojisini kavrar ve yetkin bir militan düzeyine ulaşır. Eğitim dönemlerinde duyarlı, araştırmacı ve incelemeci yapısıyla göze çarpar. Ayrıca çok girişken, atılgan, atik bir yapıya ve buna denk bir çalışma tarzı ve temposuna sahiptir. Yorulmak nedir bilmez, bütün görevlere bıkmadan koşturur. Aldığı parti bilincini, arkadaşlarına aktarmak için, büyük çaba sarfeder ve eğitim komisyonlarında da

yer alır. Özellikle Çel(Çukurca) alanındayken Askerlik Yasası'yla alınan yeni savaşçıları eğitmek, mücadeleyle bütünleştirmek için, çok çaba harcar ve bunda başarılı da olur. Keder, üzüntü, moral bozukluğu nedir bilmez. Arkadaşların moralini yükseltmek için de çok çeşitli espriler yapar. Ayrıca **Berxwedan** yoldaş, kısa sürede sınıf bilincine ulaşır ve parti ortamında çıkan sınıf dışı anlayışlarla amansız şekilde mücadele eder.

1990 yılını büyük kazanımlarla kapatan parti hareketimiz, 1991 yılına çok güçlü hazırlıklar temelinde girmiş, bu yılı bir ayaklanma yılı haline getirmek için, bütün alanlara müdahale güçleri göndermiştir. Bu hazırlıkların içinde yer alan **Berxwedan** yoldaş da Serhed Eyaleti'nde gerillayı geliştirmek ve ayaklanmaları örgütlemekle görevlendirilir. Tarihin kendisine yüklediği görevlerin sorumluluğu ve bilinci içinde olan **Berxwedan** yoldaş, büyük bir şevkle pratiğe yönelir. Fakat henüz faaliyet alanına ulaşmadan Zağroslar'da donarak şahadete ulaşır.

Adı soyadı: **M. Nuri YILDIRIM**
Kod adı: **Alişêr**
Doğum yeri: **Bazîd**
Katılış tarihi: **Mart 1990**
Şahadet tarihi: **Zağros dağları, 23 Mart 1991**

Alişêr yoldaş, ülkemizin güzel bir beldesi olan Bazid(Doğubeyazıt)'de dünyaya geldi. Çevresinde canlılığı, ataklığı ve çalışkanlığıyla tanınır. Kürdistan halkının büyük bir bölümünde görülen feodal toplum özellikleri, **Alişêr** yoldaşın ailesinde de hakimdir. Ailenin geçim kaynağı kaçakçılık ve hayvancılıktır. Yine zengin bir aile oluşundan dolayı, burjuva kültürünün etkilerini de yaşamıştır. 12 Eylül'ün toplumu kişiliksizleştirme ve silikleştirme politikasından nasibini alan çevresi, yoz yaşamın etkisi altındadır.

Alişêr yoldaşın okul yaşamı da çok zorlu geçer. Okul hayatının büyük bir bölümünü yatılı okullarda geçirir. Yatılı okulların oynadığı rol çok açıktır. Kemalizmin Kürdistan'daki eritme ve özünden boşaltma yuvalarıdır. Kışla kültürünün Kürdistan'da yarattığı toplum özelliklerinin bir ana merkezinde 11 yılını geçiren **Alişêr** yoldaş da artık kemalizmin istemiş olduğu kişilik şekillenmesini alır. Kemalizmin ve 12 Eylül'ün Kürdistan'da yaratmak istediği özünden boşaltma politikasına karşı, partimiz PKK'nin geliştirdiği öze dönüş hareketinin etkisi altına girer. Libya'da çalışan **Alişêr** yoldaşın ağabeyleri, aldıkları ulusal bilinci, izine gittikleri dönemde ailelerine ve çevrelerine aktarırlar. **Alişêr** yoldaş da ulusal kurtuluş mücadelesini ağabeylerinin anlatımlarıyla tanır ve sınırlı da olsa sempati duymaya başlar. Okul döneminde özel savaş politikasının birer uygulayıcıları durumunda olan öğretmenlerinin ulusal kurtuluş mücadelemizi kastederek, "Bunlar devlet hainidirler, dinsiz-imansızdırlar, birkaç kişiyle, 3-5 silahla, bir-iki mağarayla devlet kuramazlar..." gibi sözleri O'nun yüreğine hançer gibi saplanır. Çünkü kardeşlerinin ona anlattıkları ve kendisinin duyup gördükleri hiç de böyle değildir. Bundan böyle okula karşı büyük bir kin ve öfke duyar. TC kurumlarında okumanın bir yarar getirmeyeceğini bilince çıkardıktan sonra okulu lise ikide terk eder. Bireysel çabalarla bir sonuca ulaşamayacağını da görünce hiç zaman kaybetmeden parti saflarına katılmak için çaba ve girişimlerde bulunur. Bu çabalar sonucu 3 kişilik arkadaş grubu oluşturarak, partiye katılmak üzere Doğu-Kürdistan'a geçer. Ancak yeterli koordineyi sağlayamadıklarından yakalanıp geri gönderilirler. Geri döndüklerinde şüphe üzerine bir arkadaşları yakalanır. Kendi durumu da tehlikeye girer. Partiye katılma azmiyle yanıp durmaktadır. Fakat bulunduğu çevreden de uzaklaşması gerekir. Bunun için belli bir süre İstanbul'a gider. İstanbul'da bazı sempatizanlarla ilişkiye geçer, biraz olsun rahatlar. İki yıla yakın İstanbul'da aktif düzeyde cephe çalışmalarına katılır. Birçok kesimle ilişkiye geçer, canlılığı, ataklığı ve güvenilir yapısıyla çevresinde örnek durumuna gelir.

Aktif olarak parti saflarına katılmak için tekrar Bazid'e döner. Bu sefer zorlanmayarak kısa zamanda partiyle ilişki sağlar ve 8 arkadaşıyla birlikte 1990 Mart'ında gerillaya ulaşır.

Alişêr yoldaş, kısa bir süre parti saflarında kalmasına rağmen, partinin kendisinden beklediğinin çok üstünde bir gelişim göstermiş, bu kısa sürede Apocu ruhu, çalışkanlığı kendi şahsında somutlaştırmıştır. O, henüz yuvasından çıkmışken bir an önce yükseklerde uçarak gözleri kamaştıran bir şahine, çevresine güzel kokular saçan bahar çiçeklerine benzemekteydi. Parti saflarına gelir gelmez atikliği, girişkenliği ve becerikliliği ile arkadaş yapısı içerisinde yeri ve konumu hemen göze çarpar.

Parti saflarında **Alişêr** yoldaş denilince; ilk önce bilgiye, eğitime doymayan gözler ve eğitim dönemindeki tartışmalarda katılımcılığı ile hatırlanır. Kendini sonuna kadar partiye, parti eğitimine adayan **Alişêr** yoldaş, her şeyi de mıknatıs gibi çekip yutar. Doymak nedir bilmez.

Eğitim devresinin bitiminde **Alişêr** yoldaş, her yönüyle pratik beceri, ideolojik-politik ve teorik alanda kendini yetkinleştirmiş ve usta bir şekilde bunu pratikte gerçekleştirme durumuna gelmişti.

Nitekim en son pratik düzenlemede **Alişêr** yoldaş da Serhed Eyaleti'nde pratik faaliyet yürütmek üzere mıntıka yönetiminde yerini alır. Kendi faaliyet alanına giderken Zağroslar'da kar, fırtına, tipi yüzünden yolunu kaybederek, 23 Mart 1991'de 2 arkadaşıyla birlikte, yüce şehitlik mertebesine ulaşır.

Alişêr yoldaş! Sana ve daha önce bu uğurda şehit düşen bütün yoldaşlara söz veriyoruz ki, sizlerin en iyi takipçileri olacağız!

Sebahattin yoldaşın anısı yolumuza ışık tutuyor!

Kod adı: **Sabahattin**
Doğum yeri: **Bazid-Grîdax**
Şahadet tarihi: **Mart 1990**

Mücadelemiz açısından oynadığı stratejik rolden dolayı düşmanın özel savaş politikasıyla üzerinde durduğu, özellikle gençliği yozlaştırmak ve mücadelemize karşı kullanmak istediği bir alanımız da bilindiği gibi Serhed Eyaleti olmaktadır.

Sabahattin yoldaş, Grîdax(Ağrı)'ın Bazid(Doğubeyazıt) ilçesinde dünyaya gelir. Bulunduğu alanda kendi şahsında düşmanın ajanlaştırma ve mücadeleden uzaklaştırma politikasını boşa çıkarır. Düşmanın tüm anti-propagandalarına rağmen, kendisinin ve halkının kurtuluşunu PKK önderliğindeki mücadelede görür ve katılmada hiç bir tereddüt geçirmez. Partiden aldığı eğitimle daha da güçlenen, davasını tanıdığı kadar düşmanını da tanıyan ve bu temelde kendini savaşa veren **Sabahattin** yoldaş, 1990 Mart ayında Serhedan alanına görevli olarak gönderilir. En zorlu doğa koşullarını aşarak görevini yerine getirme çabası içerisindeyken Zağroslarda donarak şehit düşer.

Sabahattin yoldaşın anısını mücadelemiz önündeki her türlü zorluğa karşı savaşarak yaşatacağız.

Gerilla yaşamından kısa kesitler

Tarih 21 Şubat 1991, Perşembe

Bugün Kalendera dağındayız. Kitle faaliyetlerini yürütmek üzere ovaya inme hazırlıkları içindeyiz. Onun için saat 17.00'de yola koyulduk ve bir süre sonra ovadayız. Sürülmüş tarlalarda yürümek epey güç oluyor. Sürülmüş çamurlu tarlaları bitirince önümüzde geçmemiz gereken çay var. Şubatın soğuğunda sular da buz gibi. Ama oturup bunu düşünecek vaktimiz yok. Ayakkabı ve çoraplarımızı çıkarıp suya vurduk. Ve E-5 yolunda gerilla grubumuz ilerliyor.

Fakat caddeden geçen arabalar bir türlü rahat vermiyor. İki de bir yoldan ayrılmak zorunda kalıyoruz. Bir saat süren bu yolculuğun bitiminde koskocaman bir köy çıkıyor karşımıza. Sadece üç-dört aileyi barındırıyor. Köy, TC'nin zorla göçertmesiyle boşaltılmış. TC'nin bu zalimane politikasına karşı beslediğimiz büyük bir kinle köye giriş yaptık. Köyde kalan evlerden birinin kapısını çaldık. Kapı açıldı, bizi evin kadını sevinçle karşıladı. TC, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin biricik önderi ile halkı birbirinden koparmak için uyguladığı tüm sinsi ve barbarca politikalarına rağmen bunu başaramadı. Bizi karşılayan evin kadını uzun süredir bizi görememesinden dolayı duyduğu özlemini sözle ifade etmese de heyecan ve gösterdiği ilgiden bunu anlıyorduk. Her zamanki gibi hal-hatır soruldu, düşmanın ve halkın durumu soruldu. Biz de savaş cephesinden gelişmeleri aktararak halkımızı ayrıca genel gelişmeler hakkında da bilgilendirdik. Ve bir günlük erzağımızı alarak köyden ayrıldık. Bir süre yürüdük, epey yorulmuştuk. Komutanımızın emriyle dinlenmek ve sigara içmek için mola verildi. Ardından tekrar günlük yürüyüşümüze devam ettik. Fakat yürüyüş esnasında bazen aksamalar oluyordu. Grup komutanımız bunun nedenini sorunca; bir süre önce karda uzun süre kalmaktan dolayı ayağında yara açılan arkadaşımızın sesi duyuldu. Arkadaşımızın *"Yürüyüş benden dolayı aksıyor, ama benim suçum yok. Arabanın bir lastiği patlarsa ne olur? Tabii diğer arabalar onu geçer. Onun için arkadaşlar beni geçsinler diyorum"* demesiyle birlikte her zaman moralmen güçlü olan arkadaşlar gülmeye başladılar. Yürüyüş devam ederken tekrar bir köye girdik. Bir milisimizi görüp bazı görevler vererek direkt sığınağımızın olduğu yöne doğru hızla tırmandık.

Tarih 4 Mart 1991

Ve bugün de Çiyayê Reş-Karadağ'dayız. Konumlandığımız nokta çatışma ve manevra için çok elverişli. Düşmanın hareketi denetimimiz altındadır. Bize doğru gelecek olursa kesin darbe vurup güzel bir manevra yapabiliriz. Gerilla grubumuz her zamanki gibi canlı ve morali yüksektir.

Bu sabah ülke, bölge ve dünyadaki gelişmeleri değerlendirmek için yürütülen tartışmalar çok zengin ve hararetli geçiyor. Tüm grubun katılımıyla yoğunlaşan tartışmalar çok geliştirici oluyor. Böylesi derin bir tartışmaya daldığımız bir sırada, ani bir sesle, sürekli uyanık ve duyarlı olan grubumuz pür-dikkat kesildi. Durumu anlamak için bir arkadaş keşfe çıkarıldı. Keşiften dönen arkadaş önemli birşey olmadığını söyledi. Öğleden sonra, akşam başlayacak uzun yolculuğa hazırlanmak üzere grup dinlenmeye çekildi. Akşam saat 17.00'de başlayan uzun yolculuğumuzu bardaktan boşalırcasına yağan yağmur epey etkiliyordu. Islanan kayalar üzerinde ve çamurlu yolda yürümek çok eğlenceli olduğu gibi her an düşüp kafayı, kolu, bacağı kırmak da mümkündür. Ve grubumuz kayma ve düşmelerle adeta birbiriyle yarış içinde. Bir arkadaş kaymış ve yerde yatarken diğeri "geliyorum" diyor ve o da sırt üstü yere düşüyor. Bu duruma, düşen de kalkan da gülüyor, ama düşmeyen daha çok gülüyor. Fakat düşmeyenin bu durumu çok kısa sürüyor ve o da bu düşme-kalkma faaliyetine iştirak ediyor. Biz biraz daha düzgün ve yürünebilir yola ulaşacağımızı hayal ederken öncü arkadaş bizi hiç el-ayak değmemiş yamaçlardan indirip çıkarıyor. Birbirimizin silahlarına tutunup yardımlaşarak yolumuza devam ediyoruz. Görevimizin tarihiliği ve kutsallığının bilincindeyiz. Gerilla olmak ve de Kürdistan gerillası olmak çok gurur verici, onurlu bir olaydır. Bundan aldığımız güçle her türlü engeli aşacağımıza inanarak özgürlük yürüyüşümüz anlam kazanıyor.

Nihayet bir tepenin başında dinlenmek için mola verildi. Ama yağmur devam ediyor. Ardından bir süre daha yağmur altında yürüdükten sonra bir derenin kenarında konakladık. Tam altı saat yürümüştük, epey yorulmuş ve acıkmıştık. Yemeğimizi yiyip 22.45'te BBC haberlerini dinledik. Dünya gündeminden düşmeyen Kürt sorunu tekrar tartışma konusu. Yine düşmanımızın mücadelemize karşı yürüttüğü anti-propagandayı ve hazırladığı sinsi-inkar edici politikasını dinliyoruz. Ama biz de kısaca şunu söylüyoruz: *"Büyük bir atılımla, fe-*

dakarlık ve dirençle gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizi durdurmanız imkansızdır. Boşuna kürek sallıyorsunuz."

İki-üç saat süren yolculuktan sonra yağmur suyu birikmiş bir çukurdan su bidonlarımızı doldurup sığınağımıza geldik. Gerçekten her yönüyle çok güzel bir sığınak. Hele gizlilik ve kamuflaj son derece şaşırtıcı ve akılcı insanların işi. İşte gerillanın yaratıcılığı ve yeteneği.

nın heyecanı ve sevinciyle dolup taşıyorlar. Ve köye ulaştık. Burada halkımızın bugün yurtseverlik görevlerinin ne kadar bilincine vardığını belirtmeden geçemeyeceğiz. Çünkü savaşçılar şehirden getirilmiş, sudan geçirilmeleri için kelekler hazırlanmış olarak öylece orada bizi bekliyorlar. Tabii birkaç günlük erzak vb. ihtiyaçları da alınmış.

Yeni savaşçı arkadaşlarımızı alıp ordan zorunluydu. Sorunun çözümü bulunduz Yürümekte zorlanan arkadaşlar sırasıyla sırtta taşınarak noktaya kadar götürülecekti. Yürüyemeyen bir arkadaşı ise daha çok komutan arkadaş taşıyor. Üç-dört saatlik yolu bu şekilde alarak nihayet noktamıza ulaştık. Fakat çok da yorulmuştuk. On yeni savaşçının erzaklarını ve bazı yoldaşları taşımak, onlarla ilgilenmek bizi epeyce yormuştu. Nok-

Tarih 7 Mart 1991

Şêx Amer dağında ve kartal yuvası sığınağımızdayız. Sabah 7.30'da TRT haberlerini dinliyoruz. Yine demagoji, yalan ve safsatalarla dolu haberler. Daha sonra akşam göreve giden arkadaşlar dinlenmeye çekilirken, diğer arkadaşlar kitap okuyarak, yazı yazarak bireysel eğitimimizi yapıyoruz. Öğleyin arkadaşları uyandırıp yemeğimizi yedikten sonra günlük faaliyet planını oluşturmak için arkadaşlar tartışarak sonuçta bir karara vardılar. Ve altı arkadaş akşam karanlık basar basmaz yola koyulduk. Bir noktada durup üçer kişilik gruplar halinde ayrıldık. Bir grup arkadaş randevuya giderken diğer grubumuz köye yöneldik. Bugün çok canlıyız. İki saatlik yolu bir saatte katettik. Sevinçliyiz, mutluyuz. Her zaman aynı coşkuyla dopdoluyuz, ama bir de bugünün anlamı eklenince daha da artıyor sevincimiz. Çünkü bugün İstanbul'dan gelen on savaşçı yoldaşımızı karşılamaya gidiyoruz. Faşist Türk sömürgeciliğinin her gün bas bas bağırarak "terörist" diye nitelediği, "çökerttik" dediği PKK'nin ordusu Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan-ARGK günden güne büyüyor. Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine gönül vermiş, halkımızın bağrından çıkıp gelen gençler bir an önce Kürdistan'ın dağlarına ulaşmadan uzaklaştık. İki-üç saat yürüdükten sonra henüz dağ yürüyüşüne yabancı olan ama mücadeleye katılmanın sevinç ve heyecanıyla yürümeye kendini zorlayan yeni yoldaşlarımız oturdular. Biz de oturduk. Yedisi erkek, üçü bayan olan yoldaşlarımızdan ikisi artık fazla hareket edemiyordu. Ama konumlanma noktamıza ulaşmamız gerekiyordu. Çünkü yuvamız olan Karadağ'ın doruklarına ulaşıp orada konumlanmamız güvenlik açısın-

taya ulaşır ulaşmaz nöbetçimizi çıkardık ve birkaç lokma atıştırdıktan sonra hemen dinlenmeye çekildik. Yorgunluktan derin bir uykuya dalan savaşçılarımız şafakla birlikte özgürlük dağlarındaki bülbül, keklik sesleriyle uyanmanın sevinciyle en yüksek kayanın tepesine çıkarak özlem ve heyecanla çevreyi gözetlerken derin bir düşünceye dalmışlardı. Ve o düşünceyi anlamamak mümkün değildi.

Elbak'da gün doğmadan...

Güzel bir gündü. Güneş tam tepede pırıl pırıl parlıyordu. Bu şahane görünüm, doğa ananın kendi özelliğine aynı bir şekilde katılıyordu. Mis gibi kokan hava, binbir çeşit ses çıkartan hayvanlar, durgun ve sessiz akan su bu cennet diyarı daha da çekici kılıyordu.

Konumlanma noktası yüksek bir tepenin yamacındaydı. Üç gündür durmadan yürüyen grup, yorgun düşmüş, istirahat için konumlanılmıştı. Öğlene doğru teker teker uyanmaya başladılar. Görevli iki kişi bir saat kadar önceden kalkmış yemek hazırlıyorlardı. Diğerlerinin de uyanmasıyla doğanın sessizliğini konuşmalar, gülüşmeler kapladı. Kimisi yeterince uykusunu almış, dipdiri durumda, kimisi ise yeterli ölçüde uyku alamamış, gözleri şişkin ve halsizdi. Birden hareketlilik ortamı sardı. Yemek yendi. Gidiş hazırlıkları yapılmaya başlandı. Hızla hazırlıklar tamamlandı. İri cüssesi, uzun boyu ile dikkatleri üzerine toplayan takım komutanı, yapılan hazırlıkları kontrol ettikten sonra öne geçip hareket etti. Grubun diğer üyeleri de arkasından onu izlediler.

Yolun sarp olmasına rağmen dokuz saatte Elbak(Başkale) merkezinin üst tarafına ulaştılar. Zifiri karanlık her tarafı sarmış, saat ibresi gece yarısını gösteriyordu. Şehrin ışıkları gözleri kamaştırıcasına parlıyordu. Sessizlik ve karanlık içerisinde kimse ne olacağını bilmiyordu. Birden ani bir ses ortalığın sessizliğini dağıttı. Takımın siyasi komiseri İsmail konuşmaya başladı. Akıcı ve gür bir sesle eylem yapılacağını açıklayınca herkesi bir sevinç havası sardı. Ve "Acaba eylemde yer alacak mıyım?" diye birbirlerine bakışlar başladı. Ve konuşma sürdü:

"Arkadaşlar, hedefimiz Elbak merkez karakoludur. Düşmanın kendisini çok sağlam hissettiği şehirlerde ona darbe vurmak, kendisinin manevra alanını sınırladığı gibi, bizim manevra alanımızı genişletir; kitlelerin üzerindeki otoritemizi pekiştirir. Bu yüzden eylemimizin başarılı geçmesi gerekir. Eylem grubu beş kişiden oluşacak."

Ve hemen beş kişilik eylem grubu oluşturuldu. Grubun içinde Emin ve İsmail de yer alıyordu. Gece saat 12.00 civarlarında eylem grubu hareket etti. Gruptan eyleme gidemeyenler konumlanma noktasında kaldılar. Eylem grubunda 2 adet B-7, 2 adet kalaşnikof, 1 BKC vardı.

Aşırı sessizliğin ortama egemen olduğu bir anda kalaşnikof kullanan eylemciler düşmanın nöbetçilerine yaklaşırken BKC ve B-7'ler de yerlerini aldılar.

Ve ilk kurşunla birlikte sessizliğin yerini silah sesleri doldurdu. İlk anda düşman, beklemediği bu ani saldırı karşısında paniğe kapılmış, hiç bir şekilde karşılık verememişti. Binalar büyük oranda tahrip olmuştu. Geri çekilmeyle birlikte polis karakolundan ve daha birkaç noktadan rastgele atılan silah sesleri duyuluyordu.

Kayıp verilmeyen eylemin geri çekilişi kısa zamanda tamamlanırken, bu başarı herkesi sevince boğmuştu. Eylem grubu, eylemi nasıl yaptığını hızlı ve aceleci bir şekilde diğerlerine aktardıktan sonra, hemen hareket edildi.

Şehit İsmail İbrahim, yoldaşlarıyla...

Eylem başarılı geçmişti. Düşman hiç beklemediği bir anda kendi ininde vurulmuştu. Neye uğradığını şaşırmış bir halde tamamen kendi içine sindi. Eylemin kamuoyunda yapacağı etkiyi engellemek için basına kapalı tutulmuş, böylece eylemin siyasal yönü tecrit edilmek istenmişti. Her ne kadar o boyalı basın da mücadeleyi tecrit etmeye çalışıyorduysa da, kitlelerin gönüllerine, dillerine bu yasağı koyamamıştı. Diğerleri gibi "Elbak Eylemi" de dilden dile yayılmaktaydı.

Sabaha kadar yol aldıktan sonra, şafakla birlikte sınıra yakın bir mesafede konumlanıldı. Sınır kesimi olduğundan her an devriyelerle karşılaşılabilirdi. Buna rağmen tedirginlik görülmezken, eylem sevinci çok yüksek düzeyde yaşanıyordu.

Öğlene doğru silah seslerinin duyulmasıyla birlikte, konumlanma halinde bulunan grup üyelerinin hepsi mevzilendi. Yaklaşık 1 km uzaklıkta bulunan köydeki karakoldan silah sesleri gelmekteydi. MG-3'ler rastgele çevreyi taramaktaydılar. Silah seslerinin duyulmasına rağmen, herhangi bir hareketlilik görülmüyordu.

Saat 18.00'e kadar durum böyle devam etti. 18'de bir km kadar uzaktaki bir tepeden köydeki karakola doğru giden yedi asker ile beş köpek görüldü.

Saat 18.30'a doğru konumlama noktasının çevresi, eylemciler tarafından tekrar kontrol edildi. Herhangi bir tehlike görünmüyordu. Silah sesleri durmuş, ortam sessizliğe boğulmuştu. Komutan Emin yerinden doğrularak:

- Hareket edelim. Sanırım hepsi karakola çekildi, dedi. Düşünceli ve tedirgin bir şekilde olan İsmail:

- Henüz hava kararmadı. Biraz daha beklesek iyi olur, diye cevap verdi. Fakat komutan Emin, öfkeli bir ses tonuyla:

- Hiç bir şey olmaz. Zaman kaybetmeyelim. Gidelim, diye üsteledi. Tartışmanın fazla uzamasını istemeyen İsmail, yarı umutsuzca:

- İhtiyatı elden bırakmayalım. Henüz gündüzdür. Sakıncalıdır, tarzında devam etti. Bunun üzerine, düşüncesinde ısrarlı olan Emin tekrar konuştu:

- Gidelim, daha iyi olur.

Ve son hazırlıklar tamamlandıktan son-

ra, yürüyüş düzeni alınıp hareket edildi.

Yürüyüş düzeninde öncüler Emin, Rojhat ve Küçük C... idi; en arkada ise İsmail, Rüstem ve Mazlum bulunuyordu. Ayak seslerinden başka bir şey işitilmiyordu. Görünürlerde herhangi bir hareketlilik de yoktu. Hızla yol alınıyordu. İsmail, gündüz hareketini sakıncalı buluyordu. Bundan dolayı tedirgindi. İsmail Güney-Batı Kürdistan'da doğup büyümüştü. Çok yönlü yeteneklerinin olmasının yanında en önemli özelliği, eğitime çok önem vermesi ve yaşamını devamlı programlamasıydı. Yüksek okul mezunu idi. Çok geniş bilgi birikimi olmasına rağmen, bu birikimi yeterli görmüyor, günlük olarak kendi bireysel eğitiminin üzerinde sürekli duruyordu. Diğer bir özelliği ise, doğayı çok sevmesi ve incelemesi idi. Sorunları çözümsüz bırakmaz, mutlaka çözüm yaratırdı.

Beşyüz m kadar gidilmişti. Yamaçtan yanlamasına doğru yol alınıyorken, herkes bir gün önce yapılan eylemin yapacağı etkiyi düşünüyordu. Sessizliği hançer gibi parçalayan silah sesiyle, herkes kendini ilk etapta yere attı. Kurşunlar üzerlerinden geçiyor, hareket olanağı vermiyordu. Bu bir pusuydu. "L" şeklinde etrafları sarılmış, durmadan G-3'lerle tarama yapılıyordu. Düşman taraması karşılık vermeye fırsat tanımıyordu. Çok kötü yakalanmışlardı. Komutan Emin'in ani bir hareketle birden doğrulup uzun karnas silahıyla dört el ateş etmesi, diğer eylemcilere de fırsat tanımış, onlar da ateş etmeye başlamışlardı. Emin, ateş etmesiyle birlikte kendisinden beş-altı m kadar uzakta olan ve hem kendisi için çatışabileceği iyi bir mevzi hem de grup açısından stratejik öneme sahip bir yer olan kayalıklara ulaşabilmek için, hızla ileri sıçradı. Atak ve cesaretli, aynı zamanda soğukkanlı, dağ koşullarına da çok dayanıklı olan komutan Emin için bu zor değildi.

Kurşun sesleri vadiden yankılanıyor, çevre köylerin tümünden duyuluyordu. Karşılık verilmesiyle birlikte düşman ateşi biraz zayıflamıştı. Emin henüz üç-dört adım atmıştı ki, kalbinde ani bir acı hissetti. Aynı anda sol ayağında da oluşan şiddetli acı onu olduğu yere çökertti. Hareket edemedi. Öylece başını son bir kez arkadaşlarına çevirdi ve sırtüstü yere düştü. Vücudu kurşunlardan delik deşik olmuştu. Hareketsiz yüzü dahi insana cesaret veriyordu. Arkadaşları tarafından sevilip-sayılan, pratiğiyle kitlenin beğinisini kazanan bir yapısı vardı. Ayrıca engin yurtseverlik ve fedakarlık özelliklerini hemen göze çarpıyordu.

Çatışma olanca hızıyla devam ediyor, karanlık bastığından dolayı sadece sesler işitiliyordu. Öncülerden Rojhat ilk düşman taraması sırasında ağır yara aldığından dolayı yerinden ayrılamamıştı. İsmail, Mazlum ve Rüstem ise ilk tarama sırasında şehit düşmüşlerdi. İnisiyatif düşmanın elinde olmasına rağmen, sömürgecilere onlarca kayıp verdirilmişti.

Saat 9.00'dan sonra sağ kalan eylemciler, yaralı Rojhat'ı yanlarına alarak çatışma yerinden uzaklaştılar. Kan kaybından dolayı Rojhat da, yolda şehit düştü. Çatışma yerinde ortalığı yerle bir eden gürültü kesilmiş, ortamı çok derin bir sessizlik kaplamıştı. Karanlık bu sessizliği daha da ürkütücü hale sokuyor, kayalar, ağaçlar adeta devleşiyordu. Çalılıkların arkasından çok yavaş gelen hışırtı sesleri, birilerinin orada olduğunu açığa vuruyordu. Nitekim yavaş hareket eden ayak sesleri biraz hızlandıktan sonra çalıların arasında bir kişi beliriverdi. Küçük C.., tedirgin adımlarla biraz yürüdükten sonra, yere doğru eğilip hareketsiz duran karartıyı yavaş yavaş incelemeye başladı. Uzak bir hışırtının duyulmasıyla aniden başını doğrultup, çevresini yoklamaya başladı. Bir şey fark edemeyince tekrar eğilip, hareketsiz duran iri, uzun vücuda sakin bir şekilde bakarak, ilk önce kolunu biraz oynattı. Bir hareketlilik olmayınca, diğer kolunu ve başını daha hızlı bir şekilde salladı. Yavaş yavaş vücudunu yoklamaya başladı. Göğüs kısmına elini getirince durup ellerine baktı. Elleri ıslak ve kırmızılaşmıştı. İçinde korku, ürperti karışımı derin bir his duydu. Beş-altı dakika hareketsiz kaldı. Elini yerde uzanan cesedin yüzünü götürdü. Çenesinden tutarak derin derin karşısındaki surata baktı. Gözleri yaşardı. Kalp atışları hızlandı. Karşısındaki, komutanı Emin'di. Birden geçmiş günleri hatırladı. Grubun en önünde iri yapısıyla komutanı Emin, sarp kayalıklar arasında ilerliyorlardı. Emin'in kendilerine verdiği değeri ve ondaki fedakarlığı düşündü.

Hafif bir hışırtının duyulmasıyla düşlerinden sıyrılarak, yerinden doğruldu. Kısa boyuyla yüzündeki sevimli ifade, ondört-onbeş yaşlarında bir genç olduğunu gösteriyordu. Hızla eğilip yerdeki eşyaları toplamaya başladı. Komutanının karnas silahı ve diğer eşyalarını aldıktan sonra, biraz uzaklaşıp çevresini yoklamaya başladı. Zifiri karanlıktan ve ürkütücü sessizlikten başka bir şey fark edemeyince, hızlı adımlarla ters yönde ilerlemeye başladı. Hızlandıkça hızlandı. Sırtındaki yükün ağırlığını hissetmiyordu bile. Birkaç saat öncesini düşünüyordu. Bütün arkadaşlarıyla bir aradaydı. İçine düştükleri pusu aklına geldi. Komutan Emin şehit düşmüştü. Peki diğer arkadaşlarına ne olmuştu? Çatışma esnasında birbirlerinden kopmuşlardı. Hiç istemediği halde, "Acaba hepsi şehit mi düştü" diye tahmin yürütmeye başladı. Düşünmek istememesine rağmen, son birkaç saat film şeridi gibi gözlerinin önünde belirdi.

Durmadan yol alıyordu. Ne zamandan beri yürüdüğünün farkında değildi. Fakat gideceği noktaya az kaldığını tahmin ediyordu. Gideceği yer ikinci buluşma noktasıydı. Eğer çatışmadan sağ kurtulan olursa, bu noktaya gelecekti.

Sabaha doğru buluşma noktasına ulaştı. Sinirleri aşırı gerilmiş, çok da yorulmuştu. Yorgunluğunu yeni yeni fark etmeye başladı. Buluşma yeri kayalık bir yerdi. İstediği şekilde saklanabilirdi. Üstte kimseler yoktu. "Demek kimse gelmemiş" diye düşünerek oturdu. Belli bir süre geçtikten sonra olduğu yerde uykuya daldı.

Öğlene doğru uyandığında çevresini yokladı. Kimsecikler görülmüyordu. Feci şekilde acıkmıştı da. Fakat bir gram yiyeceği dahi yoktu. Beklemeye koyuldu. Bir taraftan diğer arkadaşlarına ne olduğunu düşünürken, diğer taraftan açlık sinirlerini daha da gerginleştirmişti. Üç gündür aç-susuz beklemesine rağmen ortalıkta kimse görünmemişti. Gitmeye karar verdi. Tanıdığı bir güzergaha doğru hareket etti.

Dört-beş saat yürüdükten sonra koyunlara rastladı. Az ilerde de çobanı gördü. Karşısında duran çoban, kendisine yabancı gelmiyordu. Sanki daha önce karşılaşmıştı. Selamlaştıktan sonra ona arkadaşlarını sordu. Adam zaten kendisini ilk gördüğünde biraz irkilmişti. Kısa keserek kimseler buralarda yok, diye cevap verdi. Biraz daha sohbet ettikten sonra ondan yiyecek istedi. Çoban biraz yiyecek getirdi. Küçük C.., çok kısa sürede çobanın getirdiği yiyecekleri yiyip bitirdi.

Daha sonra arkadaşlarını bulmak üzere yola devam etti. Küçük C..'in kurtulması diğer arkadaşlarını çok sevindirmişti. Arkadaşlarının gözünde ödüllendirilmesi gereken biri durumundaydı, daha sonra, ARGK yönetmenliği gereği kendisine mükafat verildi. Ve Rus malı sixo marka portatif kalaşnikofunu omuzuna atarak arkadaşlarının arasına karıştı..

F-F. / Ekim 1990

O, BİR OKULDU; HALK DEMOKRASİSİNİN, SOSYALİZMİN OKULU

Partimizin Merkez Komite yedek üyesi, ARGK'nin Botan Eyaleti yiğit komutanlarından **İsmail** yoldaşı şehit verdik. O, bir okuldu; halk demokrasisinin, sosyalizmin okulu. Onu öğrenmek, devrimi öğrenmektir. Çünkü o, devrimin insana dönüşmesi, insanlaşmasıydı. Milyonları yüreğine doldurmuş, parti ruhuyla dopdolu olduğundan **İsmail** yoldaş tek başına bir halk, bir orduydu.

Komutan **İsmail** yoldaşın gerçekliğini bu yüzden iyi bilmek gerekir. Devrimci yaşamını, kişiliğini tanımak temelinde parti kişiliği ve militanlaşmasındaki yerini bilmek önemlidir.

İsmail yoldaş, yaşamdı, büyüktü. Çok hassas bir toplumda yaşadı, büyüdü. Büyüdüğü toplumun hassasiyetini ortaya koymadan **İsmail** yoldaşın büyüklüğünü ve "yaşam"lılığını tanımamız olanaksızdır.

Kürdistan'ın en küçük parçasında çok önemli değişiklikler meydana geldi. Güney Kürdistan parçasındaki gelişmelere bağlılığı var. Suriye kapitalizmi '70'li yıllarda gelişme gösteriyordu. Yeni bir ekonomik alt yapı oluştu ve toplumsal değişiklikler gündemleşerek yeni bir kültür yaratıldı.

Dönem, Güney Kürdistan'ın büyük parçasında ağalık temellerinin yıkılış dönemiydi. Tarih ve toplumsal gelişmeler bunu gerektiriyordu. Ancak bu KDP tarafından tersinden kullanıldı. Kürdistan'ın küçük parçasında da bazı hareketler ortaya çıktı. Bu hareketlerin çıkışı, proleter sınıfsal bir zemine ya da köklü bir yurtseverliğe dayanmıyordu. Daha çok Güney Kürdistan'daki hareketler, küçük parçaya sınır oluşlarından dolayı buranın Kürtlük özellikleri ve yurtseverliğinden de yararlanarak, bir parça fikir dağıtarak alanı ele geçirmeye, en azından etkin bir destek sağlamaya çalışıyorlardı.

Ayrı düşünce ve çalışmalar küçük bir köy olan Tilxenzir köyüne en erkenden yansıdı. Sınır üzerinde bulunan bu küçücük yerleşim alanı, **İsmail** yoldaşın doğduğu köydü.

Çok karmaşık bir dönemdi. Durumları tahlilden uzak feodal, reformist hareketler ve bunların ülke, halk gerçekliğimizden soyut olmalarının yanı sıra, Suriye kapitalizminin etkileri vb. etkenler karanlık bir ortam doğuruyordu. Yurtsever aydın gençliğin, gerçekliği görme temelindeki bir araştırmaya girmeleri ve doğru yolu görmeleri böylece doğal olarak engellenmiş oluyordu. Tüm bunlara rağmen gençlik arasında yoğunlaşarak süregelen güçlü tartışmalar sonucu, sosyalizm ışığında birlik ve kurtuluşun bilince çıkarılmasının tohumları yeşermiş oluyordu.

İşte **İsmail** yoldaş gündemleşen bu tartışmalara en yoğun katılanlardandı. Halkımızın sorumluluğunu üzerinde hisseden, bunun için dünya devrimleri tarihini araştıran, halkların deneyim ve tecrübelerini inceleyen **İsmail** yoldaş, kendisini geliştirmek için yoğun çabalarla çalıştı, okudu. Ve sorunun üstesinden geleceğine inanarak hızlı bir çalışma temposu içerisine girdi. Sonuçta ulaştığı devrimci inancını sürekli köyde ve şehirde gençlere aşılıyor, onları da sosyalist düşünce ile tanıştırmak için bitmek tükenmek bilmeyen bir çabayla çalışıyordu. Yüksek okul öğrenimini de bu düşüncesi doğrultusunda bir araç olarak kullanıyordu.

'80'li yılların öngününde Kuzey Kürdistan'da Curnê Reş(Hilvan), Girê Sor(Siverek) mücadeleleriyle PKK-Partiya Karkerên Kurdistan'ın kuruluşu dünyaya ilan ediliyor; sömürgeci-faşist Türk devletine karşı devrimci ulusal kurtuluş mücadelesi her geçen gün daha güçlü eylem ve faaliyetlerle kendini duyuruyordu. Bağımsızlık ve özgürlük temelinde büyük direnişlerin PKK önderliğinde gündemleşmesi, etkisini Kürdistan'ın küçük parçasında da gösteriyordu. Ancak hala bu etki faaliyetlere dönüşmemişti, dolayısıyla devrimci düşüncelerin her alanda olduğu gibi bu parçada da gelişmesi, yaşam bulması, uygun olmayan zeminden dolayı zordu.

İsmail yoldaş, bağımsızlık, özgürlük düşünceleriyle tanışır tanışmaz kendini çabucak bu düşüncelerin gerçekliğine ulaştırdı. Çünkü yıllardır böylesi bir aydınlığa ulaşmak için çaba sarfetmişti. Aradığını bulan **İsmail** yoldaş, düşüncelerin kendisine verdiği güçle ilkel-milliyetçi, reformist hareketlere karşı yoğun bir savaşım içerisine girdi. Düşüncede edindiği "bağımsızlık", "özgürlük" kavramlarının ispatı için kendini tüm benliğiyle mücadeleye adadı. Ve kısa bir sürede PKK ile bütünleşmek, PKK'nin militan kişiliğine ulaşmak ve halka karşı sorumluluğunu yerine getirmenin bizzat düşmana karşı savaşarak mümkün olabileceğine inanarak Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gitme kararını verdi. **İsmail** yoldaşın çok yoğun bir isteme sahip oluşu, onun partinin siyasi ve askeri çizgisi ışığında militan kişiliğe ulaşmasını ve halk savaşının bir neferi olmasını sağladı.

Bir an önce savaşın kızgın ve sıcak pratiği, dönemin özgürlük yürüyüşü atılımı içerisinde yerini alabilmek için kendisini tümden eğitime verdi ve üstün başarıyla kapattığı eğitim faaliyetlerinden sonra, ülkeye girecek gruplar içerisinde yer aldı.

Böylece, partimiz önderliğindeki sıcak savaşıma coşan bir yürekle ve yüksek bir moralle katıldı. Partinin önder vasıflarına ulaşmayı hedef edinen **İsmail** yoldaş, halkına önderlik etmek, özgürlük yürüyüşündeki rolünü oynamak için yüksek bir sorumluluk ruhuyla hareket etti. Halk ordusu ARGK'nin kuruluşu ve genişletilmesi; kitlelerin düşünsel siyasal çağdaş bir seviyeye ulaştırılması için eğitme faaliyetlerinde kendine sonuna kadar yüklenerek büyük ve soylu bir çaba sarfetti. Bu yüksek sorumluluk ruhuyla kendini faaliyetlere veren **İsmail** yoldaş, devrimci yaşam pratiğinde önemli başarılar gösterdi.

Ülkedeki pratik yaşamına Mêrdin Eyaleti'nde başladı. Oradaki yerel birliklerle beraber faşist Türk sömürgecilerine ve yerli işbirlikçi uşaklarına karşı yoğun savaşımda saygın bir yer aldı. Peşpeşe yaşanan önemli eylemler içerisinde yer aldı. Bir ara şehit **Salih (Abdurrahman MOTOR)** yoldaşla faaliyetlere katıldı. O dönemdeki sıcak savaşıma katılımı, **İsmail** yoldaşın silahlı mücadele içerisinde önemli roller oynayabileceğini gösterdi.

Partinin kararıyla Dih(Eruh) alanında faaliyetlere gönderilen **İsmail** yoldaş, ciddi ve olgun bir katılımla partinin sunduğu tüm imkanları örgütsel, askeri alanlarda kullanarak önemli mesafeler katetti. Halka olan bağlılığını her attığı adımda daha bir güçlendirerek gösteriyordu.

Kürdistan'ın birçok alanında faaliyetlere katılan **İsmail** yoldaş, yurtseverliğin gereklerinden olan Kürdistan'ı karış karış tanıma şansına kavuştu. Bir süre Şirnex(Şırnak) alanında da faaliyet yürüten **İsmail** yoldaş, burada da uygulanan düşman taktiğini boşa çıkarmada üzerine düşen rolü başarıyla oynadı. Partinin askeri çizgisinin uygulanmasının bir gereği olarak doğru eylemlerin geliştirilmesi ve döneme denk düşmesi konusunda da üzerine düşen görevleri büyük bir ciddiyetle yerine getirdi.

İsmail yoldaş, şehitlere bağlılığın bir gereği olarak geliştirilen intikam eylemlerindeki yerini alarak arkadaşların kalbine adını yazdı ve böylelikle arkadaşlarına büyük bir güven verdi.

İsmail yoldaş, yaşamında güçlü yoldaşlık ilişkilerini nasıl sürdürmüş ve temsil etmişse, kitle ilişkilerinde ve halka bağlılıkta da örnek bir pratik sergilemiştir. Kitleleri bağımsızlık ve özgürlük düşünceleriyle eğiten ve onların haklarını korumada, onların gözü, kulağı, dili olmada ve onları Koma Gel'lerde örgütleyerek halk savaşı içine çekmede yoğun bir çabanın sahibi olmuştur.

Hepimizin bildiği gibi 1989 yılının temel taktiği, savaşın genişletilmesi ve halk demokrasisinin kurulmasıydı. Gerçekten de **İsmail** yoldaş, faaliyet yürüttüğü Kaşuran mıntıkasında parti taktiğini uygulamak için büyük bir çaba sarfeder. Kaşuran mıntıkası, Güney Kürdistan'ın büyük parçasıyla sınır oluşturmaktadır. Bu mıntıka siyasi, ekonomik ve kültürel olarak ilkel-milliyetçi feodal örgütlerden KDP'nin etkisi altında kalan bir mıntıkaydı. Feodal ilkel milliyetçi hareket, Kuzey Kürdistan'ın bu bölgesiyle de oynadı. Oyunlarına alet etmeye çalıştı. **İsmail** yoldaş ilkel-milliyetçilerin gerçek yüzünü tanıtarak kitlelerin özgürlük ve bağımsızlık çizgisiyle bütünleşmeleri, direkt savaşa katılmaları vs. birçok önemli görevin yerine getirilmesinde yararlılıklar gösterdi.

Komutanlığını yaptığı birliklerde olsun, bulunduğu ortamlarda olsun her düzeydeki arkadaşı eğiterek, onlarla bütünleşebildiğinden dolayı güçlü eylemlerin çıkmasında yeteneklerini konuşturdu. Sıcak yoldaşlık ruhuyla yoldaşları arasındaki ilişkileri sürekli canlı tutuyor, birliği, kolektivizmi daha bir güçlendiriyordu.

İsmail yoldaşın diğer bir özelliği ise silaha, parti silahına verdiği değerde ortaya çıkıyordu. Bu tek yanlı bir ustalık da değildi. Hem kullanmadaki ustalık ve hem de korumadaki titizlikte çok bariz bir biçimde görülüyordu.

1990 yılına girildiğinde **İsmail** yoldaş, partinin Botan Eyaleti V. Bölgesi alanındaki faaliyetlere gitti. Alana ulaşır ulaşmaz kitleleri örgütleme, yeni köyleri faaliyetlere açma ve halkı mücadele saflarına çekme hususlarında çok kısa bir süre içerisinde büyük adımlar attı, attırdı. Bahar atılımının bir gereği ve dönemin gerektirdiği, dayattığı eylemliliği geliştirmede üzerine düşeni yerine getirmeden içi rahat etmiyordu. Partiye, halka bağlılığını yerine getirmede de yoldaşlar topluluğuna önayak olanlardandı. şehit düşmesinden önceki son eylemi olan Wan-Elbak(Başkale) baskınını 26 Haziran 1990'da **Emin (Hasan ÖREK)** yoldaşla beraber tam bir katılımla gerçekleştirerek pratikte de devrime sınırsız bağlılığını gösterdi.

Yaşam, sağ kalmak değildir. Hele PKK'de kesinlikle değildir. PKK'de yaşam, mücadele yaşamına çok büyük gelişmeleri, yüksek bir katılım, saldırı, başarı ruhuyla sığdırmak, gelecekle dopdolu olmaktır. İşte **İsmail** yoldaşın yaşamına sığdırdığı da bu gerçekliktir.

İsmail yoldaş, kısa bir mücadele yaşamında daima yaşamış, bu sürede PKK/MK yedek üyeliğine ulaşmış, çağdaş halk ordumuz ARGK'nin saygın komutanlarından olmuş, halka taktik önderlik etme konusunda iddiasını mücadele yaşamının en son anına kadar sürdürebilmiştir. Hem de bize, biz mücadele arkadaşlarına büyük bir geleceği ve mücadele azmini bırakarak şehitler ordusundaki yerini almıştır.

İsmail yoldaşın anısına bağlılığımızı, kendisini adadığı partinin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini zafere ulaştırmakla yerine getireceğimize söz veriyoruz.

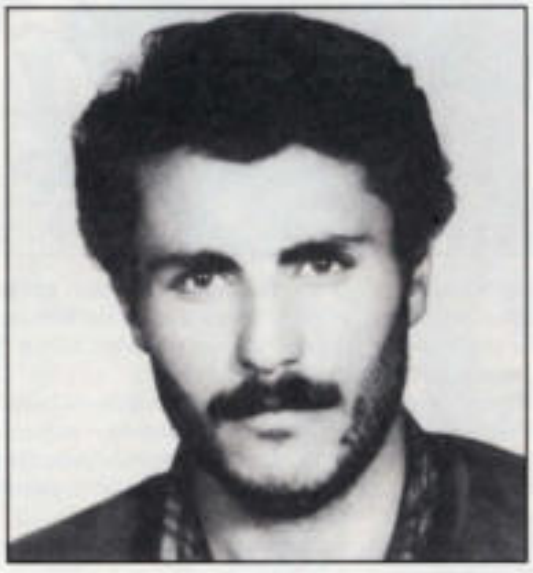
Kürd'ün isyankar ruhunu devrimci halk savaşımıza taşıran
Kürd'ün savaşçı karakterini gerillayla bütünleştiren
Kürd'ün asker kişiliğini halk ordumuzda komutanlaştıran

BOTAN'IN İSYANKAR RUHU: HASAN ÖREK YOLDAŞIN ANISI MEZOPOTAMYA'NIN ÖZGÜRLEŞMESİNDE BAYRAK OLACAKTIR!

Yeryüzünün cenneti, uygarlığın beşiği Mezopotamya. Doğası, coğrafyası, zenginlikleri ile Mezompotamya. Yeryüzüne kim egemen olmak istediyse hemen Mezopotamya'ya koştu. Tarih, belki de iyilik ile kötülüğü en çok burada çatıştırdı. Her gelen "Tanrı, cenneti bana yad etti" dedi ve herkes "cehennemi" getirdi. Kimse "ben kötüyüm" demedi. Kimileri "Tevrat"ı getirdi. Kimi "Zebur"u, kimileri "İncil"i getirdi, kimileri "Kuran"ı. Yemin bile ettiler. Bazıları uzanıp "toprak ana"yı öptüler hayasızca. Bazıları at oynattılar pervasızca. Kimi yurdum diye ağıt yaktı sinsice, kimi hançerledi alçakça. Mezopotamya kanmadı bir türlü. Savaştıkça çelikleşti, direndikçe yaşadı ve gerçek sahiplerine; Kürd'e böyle biçim verdi. "Ben kimseye yar olmam" dedi. Kimini doğasında yendi, İskender gibi. Kimini ateşinde yaktı, Dehak gibi. Kimini zenginliğinde eritti, Akkoyunlular-Karakoyunlular gibi. Kimine karşı sahiplerini korudu, Araplar, Osmanlılar gibi.

Mezopotamya, doğası, coğrafyasıyla savaştıkça insanını savaşçı kıldı, direndikçe Kürd'ü direnişe zorladı. Ve Kürt insanı savaştıkça, direndikçe yaşadı. Kürd'ün yaşam tutkusu, geleceğe özlemi buna bağlı gelişti. Talancı, barbar vahşice saldırdıkça, Kürt insanı Mezopotamya'nın kalbine, Botan'a sığındı. Çünkü, kalp hep temiz kanı istiyordu. Kalp korunmalıydı muhakkak. Savaşçılık, direniş, kahramanlık, yiğitlik, cesaret ve Kürt Botan'da merkezileşti. Hançer darbeleri kalbe yöneldikçe Mezopotamya'nın uçsuz bucaksız, aşılmaz bedeni, dağları, ovaları, ani refleksle harekete geçti. Kuzey'de Ağrı-Zilan, Kuzey-Batı'da Garzan dağları, Batı'da Amed ovası, Güney'de Cüdi ve Doğu'da Zağros'lar hep Botan'ı korudu. Kürt insanı Botan'da yaşadıkça, Ararat-Zilan-Mürzür kadar ah çekti, Cüdi kadar direndi, Garzan-Zağros'lar kadar sert ve aşılmaz, Amed ovası kadar yumuşak, cana yakın oldu.

Mezopotamya(Kürdistan) ve Botan dağları Kürd'ü korudu, ta ki, temiz kan, kirini-pasını talancının, barbarın şehirlerine atana kadar. Ne zaman ki, düşman Kürt insanının kanına girip şehre çekti; işte o zaman uygarlık adı altında ihanet, toprak anaya ve oğullarına en zalim ve alçak hançeri içten vurdu. Böylece yıkılmaz kaleler, geçit vermez dağlar, Mezopotamya'nın zenginlikleri, savaşkan sert doğası, yumuşak ovaları; Kürd'ün şekillenen kişiliği birer birer zapt edilmeye başlandı. Peşi sıra isyanlar ağıtlara, zenginlikler talana, kaleler kışlalara, ovalar şehirlere, şehirler zindanlara, Kürt, Arap'a, Türk'e dönüştürülmeye başlandı. Tek direniş kaleleri dağlar kaldı. Kürt insanının yiğitliği, cesareti, kahramanlığı, sertliği, cana yakınlığı, güzelliği, temiz ve saflığı, isyancılığı dağlara sığınmak zorunda kaldı. Artık kartallar gibi yükseklerde uçmaya, avını orada aramaya koyuldu. Maddi yaşam koşulları olduğu gibi, Onun bilimi, sanatı, edebiyatı, kültürü ve felsefesi dağlarla sınırlandı. "Uygarlığa" yem olmak istemeyen dağlara çekildi. Çoğunu da "uygarlık" çaldı götürdü. Kürt

parçalandı, Kürt nimetini artık Mezopotamya anadan çok başka yerde aramak zorunda kaldı. Kürt insanı hep düşman eli görmüştü. Kaçıyordu. Hep zorbayı görmüştü, silahla korunmak zorundaydı. Dağ onun cesaret, yiğitlik ve kahramanlık kaynağıydı. Coşkun ırmak, nehir ve çayırlar onun coşkusunu ancak dağda gördü, yabani ve ürkek hayvanlar Onun şehre, "uygarlığa" yabancılığını dile getirdi. Halbuki eskiden... eskiden Mezopotamya topraklarında hiç bir şey birbirine yabancı değildi. Ta ki, yabancılar gelene dek. Onların gelişi, insanı insan yapan doğaya, oğulu doğuran anaya, kardeşi koruyan kardeşe, bireyi kendi toplumuna yabancı etti; düşman kıldı. Mezopotamya'nın uçsuz bucaksız enginliğine sığmayan ruhu, gittikçe daraldı, Botan'a sıkıştı; orada da sıkışıp cılızlaşmaya, sönmeye yüz tuttu. Ta ki, Hasan'lar, Emin'leşene, Recep'ler Kahraman'laşana, Sabır'lar Şoreş'lere dönüşene kadar.

Botan'da Qilaban(Uludere) mıntıkası vardır. Şimdi ilçedir. Eskiden Çolamerg-(Hakkari)'e, şimdi ise Şirnex ilçemize bağlı. Orada Güyi aşireti yaşar. Qilaban'ı şehirleştirenler tam da kendi karakterleri gibi bir şehir yaratmışlar. Ne şehir doğaya, coğrafyaya, ne de Güyi aşireti şehre uyumludur. Şehirde çalışan Türk hizmetçi, memur-memureleri sanki "zaman tüneli" vasıtasıyla 21. yy'dan 15.yy Kürdistan'ına gelmişler. Kişiliklerinde efendilerine taş çakartırken, içten içe bir korku, panik, şaşkınlık, dışa karşı efendinin otoritesini alabildiğine yansıtıyorlar.

Güyiler, Kürt'ün sert ve otorite tanımaz savaşkanlığını tam yansıtıyorlar, ama bu sefer kendi kendilerine karşı. Parçalanmışlar. Kürt gibi. Kürdistan'ın nimetleri artık onlar için de geçerli değildir. Göçerdirler, hizmetçidirler ağaya-efendiye, hamaldırlar "kapıkulu"na. Güyiler düşmandırlar Güyiler'e, 12 Ertoşi babalara...

Yoksulluk ve vahşet içinde, ölüme terkedilmiş Kürt aşiretleri. Güyiler ve Qilaban. Gündoğdu Mahallesi sanki yoksulluğun temsilini **Örek** ailesinde somutlaştırmıştır. Baba İsa Örek, yoksulluk ve zaruretin estirdiği fırtına ile parçalanan Kürdistan'ın güneyine (G. Kürdistan'a) savrularak hamallık yapıyor. Yazları Qilaban ve çevre köylere dönüyor. Burada zenginlerin, ağaların hizmetçiliğini yapıyor. Birçok aile birlikte olmanın huzursuzluğunu yaşarken, Örek'ler birlikte olamamanın. 1963 yılında sonbahara girer-

ken ana Örek doğuma yatar. 9 aydır Tanrı'ya dua ediyor kendisine bir erkek evlat vermesi için. Gelenek ya, kız eloğlunundur. Erkek olsa belki yaşlı babanın geçim için kamburlaşan sırtı birazcık olsun rahatlar. Bu acılı hayat içinde eskiye nazaran oldukça zorlu bir doğumdur.

Evet, sancılı doğum sonrası Gündoğdu Mahallesi'nde Qilaban'ın uçsuz bucaksız vadilerine bir erkek çocuğun çığlıkları yankılanır. Çığlıklar acı, keder, isyan, yabancıya haykırış yüklüdür. Ana Örek hüzün ve sevinç karışımı minik **Hasan**'ı kucağına alırken ağlıyor. Hüzünle yeni bir köle, sevinçle yaşlı babanın yükünü hafifletecek bir erkek dünyaya getirdiğini belli eder gibi. Bu da gelenek.

Baba artık çalışamaz yaşlılıkta. Yük sırası şimdi on yaşına varan **Hasan**'ın. "Demokrasi ve özgürlük" İstanbul'da, Ankara'da her yerde masa başında zafer sarhoşluğunu yaşarken, **Hasan**, Qilaban'dan Musul'daki amcasına ekonomik sürgüne gider. Ama küçük **Hasan**'ın geleceği de doğuyor artık.

Musul'da G. Kürdistan'daki Barzani hareketi onu derinden etkiler. Ama çocuk oluşu, savaşmaktan çok aile sorunları onu geri çeker. Burada silaha ve savaşmaya olan aşkı, gittikçe **Hasan**'ı kendine bağlar. Musul'daki akrabalarının, ailesine topladığı yardım paralarını alarak Qilaban'a döner. Çok küçük yaşta yaşam kavgasına giren **Hasan**, oldukça olgundur. Yaşamın çilesinden çektiği acılar yetmiyormuş gibi, köylerinde akrabaları arasında çıkan kavga, küçük **Hasan**'ın yüreğine saplanan kanlı bir hançerdir. Can dostu, amcaoğlu bu kavgada öldürülür. Artık Örek ailesi, bundan sonra yıllık sürgün, hizmetçinin hizmetçiliği, bazen dilenmek zorunda kalarak yaşamı, yaşamsızlığı sürdürür. Her söz, her ses, hakaret, açlık, yorgunluk, işsizlik genç **Hasan**'ın beynine çakılan bir çivi, yüreğine inen bir balyoz, ruhuna sinen direnme, kararlılık, öfke ve isyan ateşi olur. Köy yaşamı, Örek ailesi ve **Hasan** için sırasıyla Gever(Yüksekova)-Serdeşt; Şemzinan(Şemdinli)-Harunê köyünde Hakkı Töre'ye hizmetçilik, Elbak(Başkale)-Xolka köyü, Künin köylerinde yıllık ve aylık geçim ile geçer.

Hasan bu sürede büyüyüp serpilmiş genç bir delikanlıdır. Arada bir Wan'a gitmesi, toplumla kaynaşması gözlerini açmıştır. Köy yaşamı O'na dar gelir, bir taraftan da dağlarda özgür yaşama içten bir istek duyar. Zaten bir türlü silah ve savaş isteği kırılmamış, ona ulaşma istemi artmıştır. İlk etapta yakın çevresi ile birlikte ufak çaplı silah kaçakçılığına girişir. Hudutlardan geçiş, dağlarda yürüme, doğayı soluma ve sömürgeciden bir ölçüde de olsa bir uzaklık O'na yaşama azmi, şevki verir. Ama bir duygu onu içten içe kemirir, isyan alevini gittikçe körükler. Feodalizmin yaşama hakim oluşu, amcaoğlunun öldürülmesi ve feodal katillere duyduğu kin, intikam duygusudur. Kaçakçılığı hem bir geçim kaynağı hem de katilin peşine düşme aracıdır. Bazen izine rastlar, tüm çabasını intikam almaya verir, bazen ize rastlamak için bir istihbaratçı gibi çalışır. Ama bundan hiç bir zaman vazgeçmez. İran'da Şahlığın devrilmesi ve ardından savaş, **Hasan** için bir fırsat olur. Birçok insan için bu durum kişisel menfaat aracı olarak değerlendirilirken, genç, dinamik **Hasan** için bu tali plandadır. Genç **Hasan**, bir arayış içindedir. Kendisi bu arayışın bilincinde olmamasına rağmen, aradığına ulaşamamanın rahatsızlığını hisseder. Dönem dönem geldiği İran'da devrimin halkta yarattığı coşkuya tanıktır. Bu durumu hep Güney Kürdistan'daki Kürt hareketiyle karşılaştırarak içten içe devrime, devrimciliğe sempati duymaktadır. Çünkü kendi yöresinde de bu tür propagandalara kulak misafiri olmuştur. Birçok defa İran, Irak sınır boylarında peşinde gezdiği amcasının oğlunun katilinin yakın çevresine, hatta kardeşlerine rastlamasına rağmen, aşiret çelişkisini körüklememek için onlara yönelmez.

Kaçakçılık hayatı, çok genç olmasına karşılık **Hasan** için çelikleşmeyi, girişkenliği, silaha olan hakimiyeti ve dağ yaşamı ile silahlı çatışmalardaki ustalığını geliştirir. Çatışma O'nun için silahın zevkini çıkarmadır. Birçok sefer yakalanıp işkence ve zindan hayatı yaşatmıştı bu durum. Ayrıca birçok insanla yaptığı ticaret, özellikle de silah ticareti O'na insanı tanıma fırsatı vermişti. Böylece hileye, düzenbazlığa, ihbarcılığa karşı büyük bir öfke, kin duygusu da gelişir. **Hasan**'ın diğer bir özelliği de feodal ağalara duyduğu nefret, kin ve onlara karşı intikam hırsıyla dolu oluşudur. Mesleği gereği kaçakçılar mallarını tez elden satmak için en zengin kesimi konak yeri ve ilişki seçerken, bu O'nun için geçerli değil. Hep kendisi gibi yoksul ve emekçi köylülerle ilişkidedir. Kürt insanının namus ve ahlak ölçüleri yoksul köylüde korunmaktadır. Yoksul köylü acıyı, kederi ve emeği iyi bilir. Yarım lokma ekmeği de olsa misafiri ile paylaşır. Cana yakın, dosta sıcak kanlıdır. Hele **Hasan** gibi genç, yiğit, yaşına rağmen cesaretli birinin aşiret farkı gözetmeksizin kurduğu sıcak ilişki onlarda daha bir bağlılığı, güveni doğurur. Köylüler O'nda haksızlığa aman vermeyen yapıyı görünce sorunlarını açmaktan çekinmezler.

Kürdistan topraklarında suni sınırları tanımayan genç **Hasan**, 19 yaşında mesleği gereği Suriye parçasındadır. Sürekli dağlarda geçer hayatı, 12 Eylül yaşamını pek fazla yaşamaz diğer yaşıtlarına göre. Ama daha önce birkaç kez tutuklanmıştır, bir keresinde Wan'dan Ankara'ya polis gözetiminde götürülürken Meledi'de bir fırsatını bulup kaçar. Metropol kentleri değil, O'nu çeken Kürdistan'dır. Amed'e, oradan Cizira Botan(Cizre)'a ve yine kendi doğduğu topraklara büyük bir özlem duyarak döner. Bu yüzden Eylül sonrası fırtına O'nun için pek fazla bir değişiklik getirmez. Yaşamı hep Eylül fırtınalarıyla geçmiştir. Suriye parçasında ilk etapta öğrenmek istediği, uzun bir süredir yaygınlaşan bir propagandadır: PKK kampları. Aldığı cevap ise olumludur. Bunun üzerine hemen ortağıyla partinin Ortadoğu'daki bir kampına gider.

Ve genç **Hasan**, aslında kamp alanını sormakla salt bir merak gidermeyi değil, çoktandır kafasında şekillendirdiği, yüreğinde duyduğu derin özleme cevap aramaktadır. Gittiği kampta karşılaştığı durumu bir raporunda şöyle dile getirir:

*"... Orada **Abdurrahman MOTOR**, **Numan** ve **Hasan CABADEK** arkadaşlar da vardı. Daha ismini hatırlayamadığım birçok arkadaş da vardı. Bu arkadaşlar bana neden geldiğimi sordular. Ben de bütün durumumu anlattım. **Numan** arkadaş ile **Hasan CABADEK** arkadaş bana partiye katılmam yönünde çok ilgi gösterdiler ve benim de Kürdistan devrimi için partiye katılmam gerektiğini söylediler.*

Kampta kaldığım 15 günlük süre içerisinde PKK'ye inancım ve itimadım çok gelişti. Katılmaya yarı-gönüllü bir duruma geldim. Benim partiye katılmamı engelleyen gerek kaptırdığım parayı alma umudu, gerekse bazı borçlarımı ödememdi. Burada bende varlığını gösteren yanlış anlayış, kendi şahsiyetimi düşünme ve onu mücadelenin önüne koyma gibi bir düşünceye sahip olmaktı."

Hayır... **Hasan** yoldaş, sadece sen değil, ulusça değeri şahsiyete indirdik. Yine sen varlığımıza sahiplik ettin bir ölçüde. Keşke her Kürt genci senin gibi yarı-gönüllü olsa. Bak gör ki; nice altınlar pas tutmuş, nicesi çürüdü. Sende yine umut, aşk, coşku ve savaşma azmi var. Yeter ki öze dönüş çabanı hızlandırasın. Kurduğun bağı sürdüresin.

Hasan ÖREK yoldaş, ilişkiye geçtiği parti kampını beynine ve yüreğine sığdırır. O kampta birkaç yoldaştan aldığı bilgiler kendisi için emirdir. Gezdiği topraklarda, soluduğu havada kamp ve kampın kokusu vardır. Tüm yaşamı ile söylenenleri karşılaştırıyor, kurtarılması gereken ülke, temsil ettiği Kürtlük tam da bütünleşiyordu. **Numan** ve **Hasan CABADEK** yoldaşların Kürdistan diye anlattıkları toprakları kendisi dağ-taş gezmiş görmüştü. Qilaban, Gever, Elbak, Wan, Musul, Mahabad, Piranşehir, Senandeşt, Mirava, Şino, Urmiye, Cizira

Botan, Şirnex, Zaxo, Silêmaniye, Amed, Meledi, Bêgir(Muradiye) daha niceleri... Her yerde Kürtçe konuşmuştu. Tek gördüğü fark hudutlardan geçerken Türk, Fars ve Araplar'la karşılaşıp çatışmasıydı. Bu durumu hem düşünüyor, hem gittiği her yerde anlatıyordu. 1984 ilkbaharına kadar Wan, Elbak, Gever'lerde herkes onu PKK'li olarak tanımaya başladı. 1984'ün ilkbaharında bir zoma gittiğinde zomdakiler "arkadaşların seni arıyorlar" dediler. Kendisi de şaşırdı, "kimdir arkadaşlarım" sorusuna, "PKK'liler" diye yanıt aldı.

15 Ağustos Atılımı, Agit'lerin atılımcı, eylemci, yaratıcı, fedakar ve cesaretli ruhunu Mezopotamya'nın genç oğullarına-kızlarına aktardığında **Hasan** yoldaş bundan büyük bir pay aldı. Barbarlar **Hasan** yoldaşın farkına varmışlar, teslim olması için yakın akrabalarını devreye sokmuşlardı. Ama nafile! Fırat-Dicle, **Hasan** yoldaşın şah damarlarında çoktan coşmuş, bedeninin en ince teninden fışkırmak üzereydi. Kalbinde Zağroslar, Garzan dağları yankılanıyordu. Ağrı-Ziläri, Münzür'dan yükselen ağıt sesleri, beyninde Nuri DERSİMİ'nin intikam yeminini okuyordu. 15 Ağustos Atılımı'ndan dolayı 16 Ağustos gecesi evleri polis tarafından basılmış, yakalanmak üzereyken Mezopotamya ananın çağrısı üzerine kıl payı kurtularak kaçmayı başarmıştı. Evde yanındaki misafir de O'na uyup kaçmıştı, ama niye kaçtığını anlayamamıştı. Artık ince, uzun ve zikzaklı Kürdistan devriminin yolu **Hasan** yoldaşın önünde uzanıp gidiyordu.

1987 başlarına kadar ilişkili bir temelde faaliyet yürüten **Hasan ÖREK** yoldaş, '88'in baharında partinin Doğu Kürdistan'daki kamp ortamına geldi. **Emin** adını aldı. Wan ve çevresini kalbi gibi iyi biliyordu. '87-88 kış sürecinde III. Kongre temelinde Serhed-Botan eyaletleri konferansları gerçekleştirilmişti. III. Kongre ve başta da Başkan APO, ordulaşmayı, komutanlaşmayı emrediyordu. **Hasan** yoldaşı durdurmak imkansızdı. Daha henüz normal bir eğitim bile görmeden ülke pratiğine yürüdü. Kalbinde komutanlar komutanı **Agit**, kanında **Mazlum**'un direnişi, beyninde **Başkan APO** ile "özgürlük yürüyüşü"ne katıldı. Wan'da çalışacak, Zağroslar'dan, Zilan ve Ararad'a doğru yürüyecek olan Serhed'in ölümsüz komutanları **Sait** ve **Yaşar Hoca**'ları karşılayarak beraberce "özgürlük yürüyüşü"nü Serhed'de gerçekleştireceklerdi. Ama daha yoldaşlarına kavuşmadan Elbak-Çolamerg karayolu üzerindeki eski köprüde düşman haince pusuya yatmış, yılların tecrübeli savaşçısı yaşlı **Mahmut BENEK** yoldaş şehit düşmüş, komutan **Sait** yoldaş ise yaralı olarak kurtulmuştu. Bu olay ondaki kini artırdı, çalışma azmini biledi. Boşluğu hemen doldurmalıydı. Çok geçmeden bir grup kadro adayını hemen partisine ulaştırdı. Düşmana, bire on, yüz varız dercesine.

Kış koşulları çok serttir, Wan ve Elbak'da. Ama ulusal kurtuluş devrimi koşul dinlemiyor. Ordu yaratılmalı, halk ayağa kaldırılmalıdır. Kan, can pahasına da olsa devrimin çocukları, yaratıcıları durup dinlenmek bilmemeli. Devrim, ne değeri varsa zorluyor. **Hasan ÖREK** yoldaş gibi eşsiz komutanları dahi. Hangi insanda, ne yetenekler varsa kullanılmalı, tüm cevherler devrim için hizmet yarışına girmeliydi, **Hasan** yoldaş gibi. '88-89 kış sürecini çalışma alanında geçirdi. O doğayla, devrimin kanunlarıyla yarışırcasına en amansız kış koşullarında dahi Doğu Kürdistan, Wan, Elbak arasında mekik dokudu. Hiç eğitim görmemesi kendisinde tükenirim kaygısına yol açıyor, bu nedenle parti ile, en güvendiği yoldaşları ile bir an bile bağlarını koparmak istemiyordu. Ama alana da potansiyel bir gücün yığıldığını farkedebiliyordu. Wan isyan ederdi. Ama bir isyancı önder lazımdı. Kışın kanı-tipisi, ilkbaharın yağmuru-seli onu durduramadı. Hele Pinyanış aşiretinin çeteleşmesi hiç. Eskiden beri bu aşiretin isyanlardaki ihaneti, son dönemlerde peydah olan Temir Bey (Timur Abbasigil), **Hasan** yoldaşın ihanete karşı intikam kinini artırmıştı. Hedefi muhakkak ortadan kaldırmalıydı. Temir Bey kaçakçılardan gümrük alıp subaylarla paylaşıyor, çeteciliği yaygınlaştırıp, köylünün namusuna, emeğine el koyuyordu.

9 Haziran 1989 günü akşam saatlerinde yanına aldığı dört yoldaşıyla Temir Bey'in oturduğu köydeki iki katlı evini hedefledi. Ne istihbarat ne de keşif vardı. Her şey **Hasan** yoldaşın cesaretiydi. Köy tümüyle çete, beyin beş kardeşi de özel korucuydu. Kuş uçurtmazlardı. Ama cesaretin simgesi yoldaşlarını konumlandırdı, yanına genç ve yeni bir savaşçıyı alıp içeri daldı. Sorana *"Irak'tan beyin hizmetine geldim"* dedi. Kimse karışmadı, ta ki, beyin bir köy kızını kapattığı odasına varana dek. Beyi dışarı çağırdı. Misafirlik sigarasını yaktı, beyin ölümü bekleyen şaşkın bakışlarına cevabı otuz patlayıcı kleş mermisini gereksiz vücuda boşalttı. Ardından çatışma: Ve altı yaralı çete.

15 Ağustos'un anısına gerçekleştirdiği bu eylem onun yaşam özelliklerini anlatmaya yeter. Planı, cesareti, başarısı ve soğukkanlılığıyla.

'89 atılımında 15 Ağustos'un anısına bu eylemi düzenledi ve yıl boyu eylemleriyle Payizava(Gürpınar), Nordiz ve Elbak alanlarını sarstı. Düşman paniğe kapılmış, ardına Emin takma adıyla kontrgerilla takmıştı. Buna rağmen **Emin** yoldaş, yılmadan geniş Kürt köylüsünün gönlünü fethetti, düşmanın alandaki otoritesini darbeledi.

Sekiz kişilik bir manga ile pratiğe yürüyen **Hasan** yoldaş, halk ordumuzun kuruluşu ve büyütülmesi yönünde attığı adımlarla kısa sürede bölüğü aştı. O'nu kaynaşma ve sıcak ilgisiyle bir savaşçıdan ayırtetmek olanaksızdı. Komutası altındaki yoldaşlar cesaretlerini, savaşma azimlerini O'nda buluyorlardı. Savaşçı yoldaşları O'nun heybeti, karşısındakine hükmeden konuşması, yüksek morali ile O'nda Kürdistan devrimini yaşıyorlardı.

Komutan **Emin**, hayranlık uyandıracak çekicilikte bir vücut yapısına sahipti.

Uzun boyu, geniş omuzları, dimdik bir yürüyüşü vardı. Dağlardaki yürüyüşte ona yetişmek için koşmak gerekirdi. Koşarken yay gibi gerilirdi. Çatışma esnasındaki çevikliği ile düşman mevzilerini hemen etkisizleştirebiliyordu. Hayatı silahlı geçtiğinden, usta bir atıcıydı da. Çok genç olmasına rağmen, boyunduruk altındaki Kürdistan'ı anlatan bir yüz ifadesi vardı. Doğal bir ciddiyete sahipti. Bu ciddiyet, tüm hareketlerine yansır, vücut yapısına ayrı bir biçim verirdi. Esmer yüzünde çıkık elmacık kemikleri, kartal burnu ve çatık kaşlarıyla, karşıdan bakıldığında insana şahin görünümünü verirdi. Yumuşak üslubu ve emredici ses tonuyla her konuştuğunu dinletme özelliğine sahipti.

O'nun PKK'de militanlaşması, düşmanı ve yerli işbirlikçileri oldukça ürkütmüştü. Alanın otoriter ağaları için korkulu bir rüya olmuş, komuta ettiği birliğine ağalar tarafından özel vurucular gönderilmişti. 1989 sonbaharında yönettiği bir eylem, **Emin** yoldaşın askeri yeteneğini dosta-düşmana tanıttı. Yoğun katılımın olduğu bir anda birliğine aldığı yeni savaşçıları kamyonlarla dağlık alana çekerken, düşman karadan ve havadan birliği kuşatmaya çalışmıştı. Kamyonlar üzerinde hareketli olarak kara kuşatmasını etkisizleştirmiş, havadan helikopterlerin güç indirmesine ise hiç fırsat vermemişti. Bu çatışmada çift silah kullanmış, kalaşnikofu ile yakın düşman mevzilerini etkisizleştirirken, elindeki Bruno ile hava saldırılarını bertaraf ederek bir helikopteri düşürmüştü.

1990 yılı serîhildanlar yılıydı. Serîhildan Kürdistan halkı için yeniden yaşamdı. **Emin** yoldaş, bu yeni yaşamı ve geleceği, Mayıs '89 tarihinde bir ankete verdiği kısacık cevabında şöyle dile getirdi: *"Beni yaşama bağlayan gelecektir. Geleceğin güçlülüğü beni yaşama bağlıyor."* Evet gerçekten de bu güçlü geleceği **Emin** yoldaş yüreğinde dolu dolu yaşıyordu. Parti çizgisi doğrultusunda düzenli bir eğitim görmemesine rağmen adımları sağlam, yürüyüşü dimdikti. Yaşa-

mında ilkeliliği temsil etmesi ve düşmana aman vermez ruha sahip oluşu özgürlüğe tutkusundandı. Bu tutku O'nu partisine sımsıkı bağladı, bütünleştirdi.

Emin yoldaş, halk adına savaşımın büyük bir borç olduğunun bilincinde olarak *"Beni en çok rahatsız eden, bu büyük borcu nasıl ödeyeceğimdir"* derdi. Bu O'nun kavgadaki ödünsüzlüğünü ve hedefe varmak gerekir inancıyla pratiğe alabildiğine yüklenmesini doğurdu. '90'lı mücadele yılına büyük umutlar ve inançla giren komutan **Emin**, ilk eylemini ihanete darbe vurmakla gerçekleştirdi. Gever'de ihanet tahtını kurmaya çalışan Pinyaniş aşireti reisi Mustafa Zeydan'a yönelmesi, ihanete bulaşmış olanları dehşete düşürdü. Ardı sıra girip geliştirdiği çatışmalar, Elbak merkez karakolu baskınına dek sürdü. 25 Haziran akşamı Elbak'a düzenlediği baskın sonrası sınır hattı üzerine çekilerek manevra yapacaktır. Ancak düşman pusudadır. İhanet pusudadır. Sınır üzerindeki Mahmudan köyünün hain Mehmet Ali'si pusudadır. Gündüz gözüyle hareket eden birlik, hain Mehmet Ali tarafından düşmana bildirilir. Pusuya yatan düşman güçleri ile çıkan çatışmada komutan **Emin**, partimizin MK yedek üyesi **İsmail İbrahim** ve üç yoldaşıyla birlikte 26 Haziran günü hainice katledildiler.

Savaşa daha doymadan devrimimize büyük umutlar vaad eden, Kürdistan halkının askeri dehasının parıltılarını kişiliğinde yansıtan **Emin** yoldaşı, baştan başa bütün Kürdistan'ı ayağa kaldırarak, ihanetin kökünü kazıyıp başını parçalayarak, özgür ve bağımsız Kürdistan eserinde yaşatacağız.

"Yaşamım direnişimin garantisidir"

Adı soyadı: **İdris CAFRİ**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve yılı: **Wan-Elbak-Berekêlk köyü, 1976**
Katılış tarihi: **Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **26 Haziran 1990**

Elbak(Başkale)'ın Berekêlk(Aydemir) köyünde 1976 yılında dünyaya gelen **Rojhat** yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğudur. Kendisinin 5 erkek, 4 de kızkardeşi vardır. Ailesi Şerefan aşiretine mensuptur.

Rojhat yoldaş, okula gitme yaşı geldiğinde kendi köylerinde bulunan ilkokula başlar. İlkokulu bitirdiktan sonra eğitimine devam edemez. Partiye katılış tarihine kadar köyde tarım işlerinde ailesine yardım eder. Bu dönemde kendisini sürekli işine verir. En iyisini yapmaya, en fazla ürünü almaya özen gösterir. '89 Ağustos'unda bölgede faaliyet yürüten **Emin** yoldaş O'nu gruba alır. Kısa bir süre sonra grupla beraber Bircêla kampına doğru yola çıkar. 14 Eylül'de kampa ulaşırlar. Orada 4 ay kadar siyasi-askeri eğitim görür. Şubat ayında büyük bir grupla X... alanına gelir. Burada cephane taşıma, depolama işlerine katılır. Bu pratik işler yapılırken değerlere yaklaşım hususunda örnek bir tavır sergiler. Mayıs ayında bu alandan pratiğe gitmek için **Emin** yoldaşın grubu ile ayrılır. Haziran ayında Elbak'da düşman pususunda kahramanca direnerek şehit düşer. Cenazesi, ailesi tarafından devletten alınır ve sevdalandığı toprağa verilir.

Rojhat yoldaşın şahsında somutlaşan en önemli olgu değerlere olan saygısı ve verilen her göreve dört elle sarılmasıydı. Onda emek harcayarak değer üretmek kişiliğinin ayrılmaz parçası, özelliği olmuştu.

Küçük sorunlarla partiyi ve arkadaş çevresini uğraştırmaktan geri durduğu gibi, bu tür yaklaşımlar içinde olanlarla mücadele ederdi.

O, sömürgecilik düzenine karşı vurulan en büyük darbe olarak, devrimci yaşama ulaşmayı beceren soylu bir militandır. Devrimi yapmanın en önemli bir ölçütünün yaşam biçimi olduğunun bilinciyle hareket etti. Soylu direnişini devam ettirmek, ancak yaşam ve vuruş tarzında partinin ölçülerine ulaşmak ve kısa bir zaman dilimine büyük atılımları sığdırmaktan geçer.

Kürdistan dağlarını kanıyla kızıla boyayan yoldaş

Adı Soyadı: **Cemil ALTÜRK**
Kod adı: **Rüstem**
Doğum yeri ve yılı: **Çolamerg-Qilaban-Piran köyü, 1974**
Katılış tarihi: **Haziran 1989**
Şahadet tarihi: **26 Haziran 1990**

Wan-Elbak direniş şehidimiz olan **Cemil ALTÜRK (Cemil)** yoldaş, 1974 yılında Çolamerg-Qilaban-Piran köyünde dar gelirli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. **Rüstem** yoldaşın aile yaşamı, kırsal kesimlerde yaşayan tüm Kürdistanlılar gibidir. Tüm sosyal yaşam olanaklarından yoksundurlar. Bu yüzden Rüstem yoldaşın köylerinde okul olmadığı için çok istediği halde okuyamaz. Aile hayvancılığın yanısıra, tarımla da uğraşmaktadır. Toprak kendilerinin olmadığından yarıcılık biçiminde çalışmaktadır.

Rüstem yoldaş, çocukluk çağını bile yaşayamadan, ailenin geçimini sağlamak için çalışmak zorunda kalır. Küçüklüğünden beri aile ekonomisinin bel kemiğini teşkil eden hayvanlara çobanlık eder. Yaşamı bununla sınırlıdır.

Rüstem yoldaşın ailesi, yurtsever bir ailedir. 1984 tarihsel 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra bölgedeki gerilla faaliyetlerinin yoğunlaşması doğal olarak bu aileyi etkiler. Kırsal kesimde yaşadıklarından gerilla birliğimizle konuşma ve tartışma imkanı elde ederler. Bu durum tüm gerilla birliğinin faaliyet alanındaki halkımızı etkilediği gibi **Rüstem** yoldaşın ailesini de etkilemiş, onların da ulusal kurtuluş mücadelemize ve ordumuza sarsılmaz bir inançla bağlanmalarını doğurmuştur.

Rüstem yoldaş, ulusal bilinç nüvelerini ilk olarak aile ortamından alır. Gerillanın eylemsel faaliyetliliği, tüm yurtsever Kürdistan gençliği gibi onu da savaş alanına çeker.

Alanda faaliyet yürüten gerilla birliğimiz "Askerlik Yasası" ile köylerinden iki genç ister. **Rüstem** yoldaş, bu isteme cevap verenlerin başında gelir. Ailesinin de rızasıyla, birliğimize katılarak ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına gelir. Alanda faaliyet yürüten gerilla birliğimizle beraber Elk(Beytüşşebap) Suğur Paşa köyü mevkiinde konumlanarak, zaman zaman kitle faaliyetlerine de katılarak, askeri yarı ağır basan bir eğitimden geçirilir. Bu alanda yaklaşık bir ay kalırlar. Daha sonra kış eğitim dönemi için gerilla birliğimizle Çel(Çukurca) alanına gelirler. Bu alanda parti okulumuzun kış eğitim devresinden geçer. Kamp yaşamı süresince eğitime ciddi yaklaşımı, sorunlar karşısındaki duyarlılığı, yoldaşlık ilişkilerine samimi ve özlü katılımı, **Rüstem** yoldaşı adım adım PKK militan kişiliğine ulaşmak için en büyük bir aday haline getirir.

Rüstem yoldaş, 1990 Bahar Atılımı için ülke pratiğine yönelme hazırlıkları yapar. Faaliyet alanı Wan ili Elbak mıntıkasıdır. Cesaretin, özverinin ve PKK militan kişiliğinin sembollerinden, PKK'nin cesur ve kahraman komutanı **Emin** yoldaş komutasındaki bir birlik, Şubat ayı sonunda bir kampımızın olduğu alana doğru hareket eder. Yolculukları esnasında Şemzînan(Şemdinli)-Gerdî mıntıkasında Mamreşa köyünde Gerdî çete-

leriyle çatışmaya girer. Çatışmada iki yoldaşımız şehit düşer. **Rüstem** yoldaş çatışmada gösterdiği cesaret ve fedakarlıkla diğer yoldaşların takdirini kazanır. Çatışmadan sonra birlik büyük zorluklar yaşar. Alanın karla örtülü olmasından dolayı yolların kapalı oluşu, arkadaşların şahadeti, erzak yetersizliği, sorunları katbekat artırmaktadır. Buna rağmen birlik büyük bir kararlılıkla Mart ayı ortalarında hedeflediklerı alana varır ve bu alanda konumlanır. Partinin II. Ulusal Konferansı'nın alana taşınılmasına tanık olur. Konferans kararları ve talimatlar üzerine kısa süreli bir eğitim görürler. Daha sonra birlik ülkeye yönelir. Alana yöneldiklerinde **Rüstem** yoldaş, çocuklar kadar şen ve coşkuludur. Kürdistan halkının bin yıllık sömürgeleştirilmişlik ve köleleştirilmişliğinin intikamını almanın heyecanı ile dopdoludur.

Alanda kaldıkları süre içinde birlik iki eyleme katılır. Bunun dışında yoğun kitle faaliyeti sürdürülür. Fakat Elbak'da bildiğimiz o erken şahadet olayı yaşanır. Altı yoldaşımız şahadete ulaşıp Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin şehitler kervanına katılırlarken, **Rüstem** yoldaş da özgür, bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratmak için, Kürdistan dağlarını kanıyla daha da kızıllaştırıp, bin yıldan beri bağımsızlığımız için ödenmesi gereken bedellerden biri olmuş, daha mücadeleye verebileceği çok şeyi varken şehitler kervanında yerini almıştır.

* * *

ZAĞROSLARDAN BİR KARTAL UÇTU

Adı soyadı: **Tajdin GÜRBÜZ**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve yılı: **Wan-Elbak-Xecesu, 1974**
Katılış tarihi: **Temmuz 1989**
Şahadet tarihi: **Elbak, 26 Haziran 1990**

Ne güzel bir duygudur, insanın doğup büyüdüğü topraklarda mücadele etmesi. Oyun oynadığı sıcak toprak parçası üzerinde, haşır neşir olduğu dağlarda bir avuç mavi gökyüzü altında savaşmak, hem de halkıyla içiçe olup ona bağımsızlığın yolunu göstermek tarif edilemez bir duygudur.

Mazlum yoldaş, ülkemin can parçası, nasıl anlatmalı seni? Bütün yüreklere nasıl işlemeli? Anlatımın bir sınırı var, sözcüklerin belli bir gücü..

Ülkemin dağlarında rengarenk elbiseler giyip mis gibi kokan binlerce kır çiçeğinden bir çiçek.. Dıştan bakıldığında göze batan sivri hiçbir yanı yok. Öyle mütevazi, öyle alçakgönüllü bir Kürdistan gülü..

Durup dinlenmeden düşünüp taşındığı, devrime ve yoldaşlara nasıl hizmet edeceğiydi. Pırıl pırıl gözlerinden akıyordu sıcak, güzel düşüncesi..

Mazlum yoldaşı anımsayınca, bir coşku, bir devrim heyecanı sarar insanı, alır taa Zağrosların doruğuna götürür. İnsan Zağrosların doruğunda bir başkadır. Kartal kanatlı yüce bir kuştur. İnsan yüreği öyle bir dolar ki, göz alabildiğine uzanan uçsuz bucaksız dağların arasında kıvrılarak giden derin vadilere kendini bırakmak ve kanat çırpa çırpa devrimin göğünde uçmak ister. Bu uçuş öyle bir uçuştur ki, ne Alice'in harikalar diyarına, ne de Jul Verne'nin "Aya Seyahati"ne benzer. Bu uçuş devrime uçuştur. Yüzyıllarca çelik bir kafese hapsedilmiş mazlum bir halkın bağımsızlık ve özgürlüğe uçuşudur.

Mazlum yoldaşın ölümsüzlüğe kanat açması, halkı tek bir yumruk biçiminde örgütleyebilmenin uçuşudur.

Mazlum yoldaş, 1974 yılında Wan'ın Elbak ilçesinin Xecesu köyünde dünyaya gelir. Fakir bir ailenin sekiz çocuğundan yaş büyüklüğü bakımından 3. sıradadır. Kendisinin dört erkek, üç kız kardeşi vardır. **Mazlum** yoldaş, düzenle olan ilk çelişkilerini aile içerisinde, aile yapısı gereği alır. Aile, sömürgeciliğin en azgın saldırılarına maruz kalmış, fakat yurtseverliğini bir türlü elden bırakmayan bir konumdadır. Kendi ulusunun dilini, kültürünü tüm yaşamları boyunca pratikte yaşatmakta bir an bile tereddüt etmez. Ailesinin yaşamı hayvancılık ve yancılıkla sağlanır. Bu şartlar içerisinde büyüyen **Mazlum** yoldaş, çok istediği halde okula gidemez. Partiye katılıncaya kadarki hayatı hep kendi köyünde geçer. Bu yıllarda hep özlemlerle doludur. Kendisi toplumsal çelişkilerin farkında olmasa da, bunları ta iliklerine kadar yaşar. Öfkesi sömürüye karşı, özlemi özgürlüktür. Bu durumu Parti-Merkezi Askeri Konseyi'ne sunmuş olduğu özgeçmiş raporunda, *"Ülkemin özgürlük ve bağımsızlığı için yürütülen mücadele içinde yer almak, bir Kürt genci olarak vatanıma olan borcumu ve sorumluluğumu yerine getirmek istiyorum"* biçiminde belirtir.

'89 Temmuz'unun sıcak bir günü dağlık bir alanda kardeşi Aydın ile ot biçerlerken o anda Doğu Kürdistan'a gitmekte olan komutan **Emin (Hasan ÖREK)** ve grubu onları görüp yanlarına gider. İki kardeşe ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihçesini anlatır. Her iki kardeş de komutan **Emin**'e çok ilgi duyarlar. Komutan **Emin** ikisinden birinin partiye katılması gerektiğini söyler. **Mazlum** yoldaş hemen ortaya atılarak, kendisinin partiye katılmak istediğini belirtir. **Mazlum** yoldaş için artık devrimci yaşam başlamıştır. Artık kendisi de bu kutsal yolun yolcusudur. Bunun neşe ve sevinci içinde olur.

Eğitim kampına gelişiyle birlikte parti ortamına hemen ayak uydurarak büyük gelişmeler sağlar. Kısa süren bir ön eğitim sırasında büyük bir performans gösterir. Bundan dolayı sonbaharda Çel (Çukurca) alanına gönderilir. Orada Şubat'a kadar yoğun bir siyasi-askeri eğitime tabi tutulur. Eğitim sırasında da kendisinden beklenenin üstünde bir başarı sağlamıştır. Şubat'ta Xakûrkê alanına gelir. Nisan'a kadar yoğun-yetkin bir eğitime tabi tutulur. II. Ulusal Konferans kararları gereğince Elbak'a müdahale yapmaya giden grupla beraber pratiğe

çıkar. Haziran ayında başlayan bu yolculuk, yine Haziran ayında Elbak merkezini bastıktan sonra, sınır boylarında kurulan bir pusuda sona erer. Bu yürüyüş sırasında **Mazlum** yoldaş, öncü grup içerisindedir.

Kısa süren yaşamına **Mazlum** yoldaş, büyük değerler sığdırmayı başarmış bir kişiliğe sahiptir. Okuma-yazma bilmemesine rağmen partinin askeri-siyasi hattını benimsemesi, özellikle askeri alanda üstün başarılar sağlaması dinamik bir yapıya sahip olduğunun göstergesidir. Eğitimde çok başarılı olması ve sempatik oluşundan ötürü bütün arkadaşları tarafından seviliyordu. En üzücü koşullarda bile arkadaşlarına moral gücü verebilecek bir arkadaştı. Yoldaşlık ilişkilerine yaklaşım esprisi fedakarlıktı, dayanışmaydı. Yoldaşlarına karşı bir fedakarlıkta bulunmak için bir an bile tereddüt etmezdi. Yaptığı konuşmalarda sürekli olarak TC'nin çok yıprandığını, düşmanın imha edilmesi için savaşın geliştirilmesi gerektiğini vurgulardı. Halk örgütlenmesine büyük önem verirdi. En büyük iki arzusundan biri Botan alanında sıcak savaş içinde savaşmak, diğeri çeteciliğe karşı düzenli, amansız bir mücadele vermekti.

Anısını, büyük bir dağılmayı yaşayan çeteciliği bir bütün çözerek, Botan'ı özgür vatan toprağı haline getirerek yaşatacağız.

BOTAN'IN YARATTIĞI KAHRAMAN BİR YOLDAŞI DAHA YİTİRDİK

Adı soyadı: **Ömer KARA**
Kod adı: **Rêber**
Doğum yeri ve yılı: **Çolamerg-Qilaban/ Hêlal köyü, 1970**
Katılış tarihi: **Temmuz 1989**
Şahadet tarihi: **Elbak, 26 Haziran 1990**

*"**Rêber** etrafına bakındı. Gözleriyle **Mazlum**'u arıyordu. Onu görünce hemen yanına çağırdı. İkisi beraber Mazlum'un köyüne öncü olarak gireceklerdi. Mazlum bunu öğrenince çok sevindi. İçi içine sığmıyordu. Yalnız ortada dikkat edilmesi gereken, köyün 17 çetesinin olduğuydu.*

*Köye giriş sırasında **Rêber** önde, **Mazlum** da onu izliyordu. Köye girdiler. Bu sırada köyde devriye gezen 3 çete onları gördü. 'Tü kiyî?' diye bağırıp ateş açtılar. Gelen birinci mermi ile **Rêber** vurulmuş, Mazlum ise kendini yere atmıştı. Çatışma 15 dakika kadar devam etti. Rêber yaralıydı. Çatışma sonrasında yapılan tüm ilk yardım müdahalelerine rağmen vurulmasından yaklaşık 2 saat sonra şehit düştü."*

1970 yılında Çolamerg(Hakkari)'in Qilaban ilçesinin Hêlal köyünde dünyaya gelen **Rêber** yoldaş, Güyi aşiretine mensuptur. Beş erkek, üç de kız kardeşi vardır.

Rêber yoldaş, kendi köylerinde bulunan ilkokulu başarı ile bitirmesine rağmen, öğrenimine devam edemez. Daha küçük yaşta aile ekonomisine katkıda bulunmak için çalışmak zorunda kalır. Karakteri çetin yaşam mücadelesi ile şekillenir. Temmuz '89'da köye gelen gerilla grubuna katılır. Grup Qilaban dağlarına çekilir. **Rêber** yoldaş, bir yandan alanda faaliyet yürütürken, bir yandan da eğitimini görür. Kış sürecinde siyasi ve askeri eğitimini Xabur kampında görür. Askeri yönden gelişkinliğinin yanında siyasi yönden de bir gelişme kaydeder. Şubat '90'da bu kamptan bir grup yoldaşla ayrılarak Xaxûrkê'ye gelir. Orada yeniden siyasi ve askeri eğitim görerek yetkinleşir. Haziran'da Elbak-(Başkale)'a giden grup içerisindedir. Eğitimde gösterdiği başarıdan dolayı kendisine manga komutanlığı görevi verilir. Elbak alanındaki ilk eylem sırasında şehit düşer.

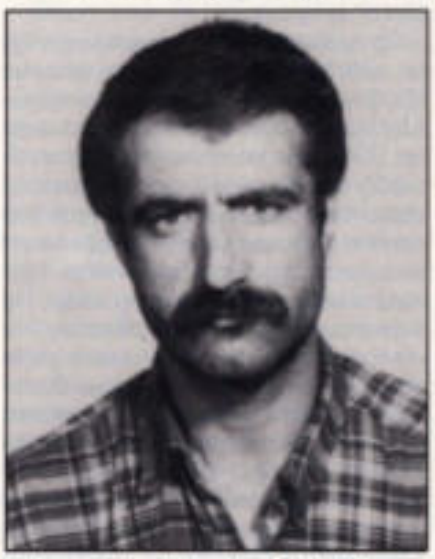
Rêber yoldaş, yapısı gereği cesur, soğukkanlı ve ataktır. Zorlu yaşam koşullarının hüküm sürdüğü Botan'ın köylerinde yetişen tüm gençler gibi **Rêber** yoldaş da askeri yönden gelişkindir. O, bu gelişkinliğinin yanında partinin siyasi hattını belli bir düzeyde de olsa şahsında somutlaştırmayı becermiştir. Sürekli olarak çevresindeki kişilerin parti çizgisini öğrenmeleri doğrultusunda çabalar sarfetmiştir. Yapmış olduğu fedakarlıklarla çevresindekileri kendine bağlar. Gizlilik onun için çok önemlidir. Gelişmişlik düzeyini onunla ölçer. Geçmiş hayatından kimseye pek bahsetmediği gibi, bahsedenleri de eleştirir.

Rêber yoldaşın taze kızıl kanıyla sulanan Kürdistan topraklarında isyan ateşi yanmaktadır. Bu ateş, genç kadınlarımızın, genç erkeklerimizin kanlarıyla gürleşerek TC sömürgeciliğini boğacaktır.

Çağdaş ulusumuz böyle şekillenecektir.

Seyfettin yoldaş ölümsüzdür!

Adı soyadı: **Hamit DÖNDER**
Kod adı: **Seyfettin**
Doğum yeri ve yılı: **Gridax-Bazid, 1962**
Katılış tarihi: **Temmuz 1977**
Şahadet tarihi: **Bazid-Şilê, 28 Haziran 1991**

Seyfettin yoldaş, 1962 yılında Gridax(Ağrı)'ın Bazid(Doğubeyazıt) ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşlardan itibaren babasının soba dükkanında çalışarak, ailesine ekonomikmen katkıda bulunur. 1977 yılında Gridax'da faaliyet yürüten **Salih KANDAL** yoldaş aracılığı ile mücadele saflarına katılır. 1978 yılında bir eylem esnasında yaralanan **Seyfettin** yoldaş, sömürgecilere esir düşer. Yaklaşık olarak üç ay tutuklu kalan **Seyfettin** yoldaş, serbest bırakıldıktan sonra faaliyetlere katılır. 1979 yılında yeniden tutuklanan **Seyfettin** yoldaş, beş yıl tutuklu kalır. Bırakıldıktan sonra askere gönderilen **Seyfettin** yoldaş, partiyle ilişkiye geçme umuduyla sık sık izin alır. Fakat bu istemine ancak 1988'de kavuşur. Parti tarafından Yunanistan alanına çıkarılan **Seyfettin** yoldaş, Ağustos 1988'de Akademi'ye gider.

Akademi ortamında kendisini siyasi ve askeri olarak güçlendiren **Seyfettin** yoldaş, ülke mücadelesinin derin özlemi içinde olur ve ülkeye yönelen grup içerisinde yer alarak Serhed Eyaleti'ne gider.

Gridax, Bazid, Gihadîn, İdir'da çeşitli düzeylerde faaliyetlerde bulunan **Seyfettin** yoldaş, Serhed Eyalet komitesinde yer alarak, 1. Bölge faaliyetlerine katılır.

28 Haziran 1991'de Bazid'in Şilê mıntıkasında sömürgecilerle çıkan bir çarpışmada kahramanca bir direniş sergileyerek, şehitler kervanına katılır.

Sonsuzluğu yakalayış

Yaşar Hoca, başını kaldırıp uzaktan küçük tepecikler olarak kalan dağların arasında aniden yükselip, zirvesi bulutların arasında kaybolan Ararat Dağı'na baktı. Sanki birbirlerine karşı inat olsun diye yükselen küçük Ararat ve büyük Ararat dağlarının arasında keskin hatlarla biçimlenmiş bir vadi uzanmaktaydı. Her iki dağ da bembeyaz örtüsüne sarılmış, sanki tüm Serhed alanına "Özgürlüğün yolu, zirvelerde direnmekten geçer" diye haykırıyordu. Diğer yandan, kızgın güneş ışınlarının vurmasıyla eriyen karlardan oluşan kar suları, dağın eteklerinde kumların içinde kaybolup ta İdir(Iğdır) Ovası'ndan çıkıyordu.

Burası Krêkor denilen alandır. Bu alanda su bulmak epey zordur. Buradaki zomlar kuyu kazarlar; kazılan bu kuyuların içine naylon döşeyip kar doldururlar. Oluşan bu sular buz gibidir; köylüler, bunları üç-dört ay kadar kullanıp daha yüksek ve sulak yerlere çekilirler.

Gerilla birliği, yapılan bu kuyu sularından ihtiyaçlarını karşılayıp tekrar hareket etti. Krêkor'un sarp kayalıklarından geçerken, burasının direniş tarihinde oynamış olduğu önemli rolü düşünüyorlardı. Krêkor, Ararat(Ağrı) İsyanı'nda merkezi bir rol oynamıştı.

O sarp alanları geride bırakan gerillalar, artık düzlükte yol almaya başladılar. İdir Ovası'na doğru giderken, toprağa kazılıp beton döşenmiş kanallara rastladılar. Burada da düzenli su dağılımının olmadığı hemen anlaşılıyordu. Bu alanların düz olması nedeniyle gerillalar çok hızlı hareket ediyordu. Önemli oranda bir yol almışlardı ki; geçmeleri gereken bir köprüde düşmanın pusu attığını gördüler. Pusuya düşmemek için geri çekildiler. Tekrar Krêkor'a dönüp o günü orada geçirdiler. O gece Zorava dağlarından Bazid-(Doğubeyazıt)'e geçmek için yola çıktılar.

Kırdan tekrar çıkmış, Zorava dağlarına doğru ilerliyorlardı. Bu arada köyler bir bir geçiliyordu. Kimi köyler çeteleştiği için, grup elemanları faaliyetlerinin ne kadar aciliyet taşıdığını ve önemli olduğunu düşünüyorlardı.

Sabaha karşı ani bir yağmur başladı. Bu durumda yolda kalmak hem çok tehlikeli, hem de aşırı bir üşümeye yol açacak olduğundan durmadan yürüyorlardı. O bereketli topraklar bir anda çamur deryasına dönüşmüştü. Bir tek adım atmak için binbir türlü eziyete katlanmak gerekiyordu. Kimi kah düşüp kalkıyor kimisi de yoldaşlarını daha hızlı hareket ettirebilmek için varını yoğunu ortaya döküyordu.

Sabaha karşı grup dağların eteklerine kavuşmanın sevincini yaşadı. Bu arada yağmur da epey dinmişti. O gün belirlenen noktaya ulaşıldığında yağmur tekrar başlamıştı. Bu sefer naylonu açıp uyumaya başladılar. Öğlene doğru uyanıp yağmurun dindiğini görünce hemen bir çay demleyip yemek yediler. Yemek yerken nöbetçinin yanlarına çağırdığı iki çobanı aralarına alıp onlara da ikram ettiler. Ancak çobanlar, gerillalarla karşılaşmış olmanın verdiği şaşkınlıkla bir şey yiyemediler. Onlar için önemli olan bu özgürlük savaşçılarının ne düşünüp, niye savaştıklarıydı. Gerillalar bu yurtsever çobanlara Türk sömürgeciliğine ve buna bağlı olarak emperyalizme karşı savaştıklarını anlatıyor, özgür ve bağımsız Kürdistan'ın ancak mücadele etmekten geçtiğini belirtiyorlardı. Çobanlar adeta mutluluk denizinde yüzüyorlardı. Kendilerine birer görev verilmesini istediler. Komutan, gereken bir şekilde görevlendirme yaptı.

Şehit Sait (Solda 2.) ve Yaşar Hoca (Solda 3.), Serhed Eyalet Konferansı'nda

Akşam olmuş, grup tekrar yola koyulmuştu. Yağmur, kah diniyor kah sağanak biçiminde devam ediyordu. Zorava dağları geçilirken bir bir köyler karşılarına çıkıyordu. Grup bu köylere girip hem propaganda ve örgütleme yapıyor hem de ıslanan elbiselerini kurutup erzak temin ediyordu. Günlerce yağan kar ve yağmur, kendilerini alabildiğince yormuştu. Ama onların coşkusu ve fedakarlığı tüm engelleri aşmada belirleyici rol oynuyordu. Günde birkaç köye uğruyor, sonra hızla yol alıyorlardı.

Dağları geride bırakmış Qulp(Tuzluca)'a ulaşmışlardı. Orada artık kar ve yağmur yoktu. Bu sefer eskiden yağan yağmurların ve eriyen karların etkisiyle oluşan çamur deryası başa bela oldu. Bu çamurda yürürken gerillaların ayakları bileklerine kadar çamura batıyordu. Bir ayaklarını çıkarırken diğer ayaklarını kaptırıyorlardı. İnsanın doğayla yapmış olduğu çetin mücadele, bir bakıma burada gerillalarla Qulp çamuru arasında somutlaşmıştı. Sonunda galip gelen yine gerilla oldu. Gerillanın, tüm güzellikleri kucaklama yürüyüşüne Qulp çamurları da engel olamamıştı.

Artık çamurları geride bırakmış, yürüyüş sırasında birçok köye girmişlerdi. Girilen köyler genelde yurtsever oldukları için, gerillaları geleneksel Kürt misafirperverliği ile karşılıyorlardı. Zomlara giriş ise ayrı bir güzellik taşıyordu. Buralarda gerilla ile halk bir elmanın iki parçası gibi bütünleşiyordu. Ne yabancı bir şey vardı, ne de bir karışan.

Yaşar Hoca, faaliyet için gittikleri Qazman alanını düşünüyordu. Bu alana daha önce gitmiş olmasına rağmen, alanı yeniden faaliyete açacaklardı. Ayrıca alanda bulunan arkadaşlarıyla da buluşacaklardı.

Yaşar Hoca bunları düşünürken grup iki çobanla karşılaştı. Hoca'nın tanıdığı bu çobanlar şehit düşen bir devrimcinin

ailesinin çobanlarıydı.

Akşam karanlığıyla birlikte çobanların zomuna gittiler. Zom halkının gruba çok değer verdiği her halinden belliydi. Orada kalmaları için kendileriyle çok uğraştılarsa da gerillaların gitmesi gerekiyordu.

Grup tekrar dağlarda idi. Yağmur yine aralıksız olarak yağıyor, zaman zaman grubu gereksiz konaklamalara zorluyordu. Bu tür yapılan konaklamalar kimi zaman elverişsiz alanlara rastlıyor ve grup mecburen uygun olmayan yerlerde kalıyordu. Hatta birkaç keresinde düşmana çalışan kişilerle karşılaşılmış ve bu, sömürgecilerin hareketlenmesine yol açmıştı.

Birkaç köye daha uğradılar. Bu köyler, yurtsever köylerdi. İlişkide bulunulan evlere yayın bıraktılar. Son köyden çıktıktan bir süre sonra arkadaşlarının olabileceği bir noktaya vardılar. Burada yağan yağmurların etkisiyle aşırı derecede çamur birikmişti. Bazı militanların elbiseleri çok çamur olduğu için, mecburen arkadaşları için getirdikleri elbiseleri giydiler. Aradıklarının burada olmadığını anlayınca alandan ayrıldılar.

Bu sefer ikinci buluşma noktasına doğru gideceklerdi. Yakın bir köye inip erzak temini yaptıktan sonra tekrar yola koyuldular. Bu sefer yol hattında azgın dalgalarıyla Aras nehri vardı. Halayların figürlerine karışarak halka mal olan Aras, ilkbaharda karların erimesinin etkisiyle coşmuştu. Başını bir taştan diğer taşa vuran sular köpükleniyor, öyle kolay kolay geçit vermeyeceği anlaşılıyordu. Grup, vasıtasız geçemeyeceğini anlayınca aşağıya, köprüye doğru inmeye başladı. Ancak köprünün hemen yanında bulunan düşman taburu, geçişi imkansız kılıyordu. Bir hayli yol aldıktan sonra yapılan yeni bir köprüden geçtiler.

Gerillalar, Aras nehrini geçtikten bir süre sonra konakladılar. O gün orada kaldılar. Sabah olunca yakında bir köy olduğunu öğrendiler. Bunun üzerine aralarında yapmış oldukları toplantıda, köyü keşif için bir grubun gönderilmesi kararını aldılar.

Keşif grubu köyün üst tarafında bulunan bir tepeye gelip köyü izlemeye başladı. Köyde ilginç olaylar olmaktaydı. Olayı dikkatlice izleyen keşif grubu köyde bir kavga olduğunu anladı. Aralarında tartışıp olaya müdahale kararı aldılar. Dilşad ve B... köyün içine girip olayı engellemeye çalıştılar. Köylüler, yaptıkları kavgadan başka bir şey görmediklerinden, aralarına yabancıların girdiklerini fark edememişlerdi. Gerillalar uzun süre uğraştıktan sonra kendilerini fark ettirip kavgayı durdurdular. Köylüler epey şaşırmıştı. Gerillaların kendilerini tanıtmalarından sonra gergin ortam dinmişti.

Akşam gerilla grubunun köye gelmesiyle kavga nedeni aydınlatıldı. Toprak davası yüzünden anlaşamıyorlarmış. Aralarında bir toprak anlaşmazlığı çıkmış, onlar da olayı devletin mahkemelerine iletmiş, ama tatmin edici bir sonuç alamamışlar. Gerilla grubu, PKK'nin demokratik devrim anlayışına uygun olarak olayı çözümledi.

O akşam şenlikler yapılıp halaylar çekildi. Halayların coşkusu Aras nehrine karışarak, etrafa özgürlük kokusu olarak yayıldı.

Grup, köyde ihtiyaçlarını karşılayıp, o gece oradan ayrıldı. Alandaki grupla buluşulması gereken noktaya gittiklerinde orada kimsenin olmadığını gördüler. O gün orada kalarak yakında bulunan köye bir keşif grubu gönderdiler. Keşif grubu geri döndükten hemen sonra bekledikleri grup da geldi. Karşılarında arkadaşların hepsini beklerken birini eksik görünce afallamış kalmışlardı. Yeni grup önce köye gidip istihbarat alarak onları bulduğunu belirttikten sonra, alan ve gelişen olaylar hakkında bilgi vermeye başladı. Kış sürecinde alanda sadece bir grup olarak kalmışlardı. Kış hazırlıkları yapılırken grup üyelerinden Mustafa, yanlış bir çizgiye girerek lojistik ihtiyaçların karşılanmasını birkaç köy ile sınırlandırmaya çalışmış, alan çalışmaları da bu köylerle kısıtlanmıştı. Bu durum köylülerin aşırı derecede zorlanmasıyla birlikte gruptakilerin de gelişimini engellemişti. Kısa bir süre önce de bütün her şeyi ortada bırakarak kaçmıştı. Bu durum grubun üzerinde bir moralsizlik yaratmıştı. Kişiler nasıl da düşmanın kölesi olabiliyorlardı? Ne var ki zayıf karakterli kişiler mücadele kızışınca bir bir iflas ediyorlardı. Kaçan unsur da onlardan biriydi. '90'lı yıllarda Qaqizman alanı mücadeleye açılacak, orada kıyasıya bir mücadele verilecekti. Cizîra Botan(Cizre)'dan başlayan isyan dalgası en kuzeyde Serhedan(Kars)'da, Qaqizman'da devam edecekti. Elbette ki düşmanın oyuncağı durumuna gelmiş olan kişilikler bu süreci kaldıramazdı.

Birleşen grupta kısa bir eğitim süreci başlatıldı. Düşman saldırılarına karşı kişiliğini çelik bir zırh gibi örmeyenler, gedik bırakanlar, er geç yara alıp kof bir ağaç gövdesi gibi düşeceklerdi. Eğitmenler durmadan anlatıyordu: Hani bir ağaç filizi vardır, su verirsin büyür; meyve verir. Her geçen yıl filizi büyütüp koca ağaç durumuna getirir. Büyüklüğüne, yüceliğine, gücüne güç katar. Ama içine kurt düştü mü onu sürekli kemirir. Her geçen gün çürütür. Sonunda kokuşmuş bir artık seviyesine düşürür. Zorlu devrim yolculuğu da böyledir. Devrim yolunda dev adımlarla ilerlerken bir de bakarsın ki, yapraktan yere damlayan bir yağmur artığı gibi dökülenler olur. Bunların erken ortaya çıkışını biz de isteriz. Çünkü bunlar, kaldıkça partiye yük olurlar. Öyleyse ünlü bir şairin dediği gibi:

Bıraksınlar peşimizi
Kendi yüreğinin kabuğunda
yaşayanlar...

İşte eğitmenler, militanları çelik bir zırh gibi böyle örüyorlardı. Onlar PKK militanlarıydı; onlar direnişin kalesi olacaklardı.

Gerillalar, eğitimin hemen ardından pratik işlere yönelerek, ilk önce depoların yerlerini değiştirdiler. Böylece partinin bir tek iğnesinin bile düşmanın eline geçmesi engellendi. Bulunulan yer dar bir alan olduğu için yer değiştirme kararı alındı. Yer değiştirmenin bir başka önemli amacı da, Qaqizman alanında bulunan ajan ve muhbirleri cezalandırarak orada yeni ilişkiler yaratmak ve parti otoritesini kurmaktı.

Grup üyeleri hedeflenen program doğrultusunda harekete geçtiler. Bir süre sonra tanınmayan bir zoma savunmalı olarak girdiler. Zom sahibinin şaşkınlık ve heyecan karışımı bir durumda olduğu her halinden belliydi. Yeterli enerji kazanabilmek açısından kendilerinden para karşılığı koyun istediler. Bunun üzerine zom sahibi: "Ben nasıl gerillalardan para alırım. Bütün koyunlarım size feda olsun" deyip bir koyun getirdi ve onlardan, ertesi gün gündüz kendilerine yiyecek getirebilmek için üst taraflarda konumlanmalarını istedi.

Zaten kısa bir süre sonra ortalık aydınlanacağı için gerillalar, dağların zirvelerine doğru çekilip konumlandılar.

Saatler birbiri ardına geçmesine rağmen zom sahibi bir türlü gelmiyordu. Zaman zaman karşıki tepelerde TC askerleri görülüyor, fakat yakınlara doğru gelmiyorlardı. Akşam olup havanın kararmasıyla birlikte Aras nehri kıyısında bir köye indiler. Bu köyde kendilerinin eski bir ilişkisi vardı. Bu ilişkinin kardeşi de daha önceleri parti taraftarı olmasına rağmen ajanlaştırılmıştı. Grubun sorumlusu N... bu şahsa bir pusula yazarak gönderdi. Ayrıca burada ilginç haberler de almışlardı, bir önceki zomun sahibi onlara vermiş olduğu koyunu, kendi komşusundan çalmıştı. Adamın bundaki amacını köylüler, parti adına kötü propaganda yaparak, partiyi kitlenin gözünden düşürme olarak değerlendiriyorlardı. Alınan ikinci önemli haber ise, yine zom sahibinin düşmana giderek kendilerini ihbar ettiği idi. Tepelerde görünen askerler bu yüzden gelmiş, fakat grubun stratejik bir tepeyi elde tutmasından dolayı çatışmayı göze alamamışlardı. Köylüler sabah operasyon olacağını söylüyorlardı.

Yaşar Hoca, köylülere yolu şaşırtmalı olarak sordu. Amacı yol hattının deşifre olmasını engellemekti. Çok geçmeden grup yola çıktı. Tüm konuşmalarda hep

arka planda kalarak sadece dinleyici olan bir köylü, grubu izliyordu. Grubun yol hattından tam anlamıyla emin olduktan sonra hemen düşmana gidip, sayı, silah ve yol hattı hakkında istihbarat verdi.

Grup üç saat kadar yürümüş, dinlenmek amacıyla yarım saatlik bir mola vermişti. Moladan sonra uygun bir yerde konumlanmak amacıyla stratejik bir dağa keşif grubu gönderildi. Çok geçmeden keşif grubu geri gelip oranın düşman tarafından tutulmuş olduğunu belirtti. Grubun bulunduğu alan düz olduğu için hızla harekete geçtiler. Amaçları uygun bir araziye ulaşmaktı. Doğu tarafında bulunan uzak plandaki dağların zirveleri aydınlanmaya başlamıştı. Hangi stratejik tepeye keşif yapılsa oranın düşman tarafından tutulmuş olduğu görülüyordu. Ortalık yavaş yavaş aydınlandığı için artık ileri gitmek imkansız hale geliyordu. Önce orada bulunan kayalıklı ve ağaçlıklı bir vadiye inmek istediler. Ama uçurumların çok keskin hatlarla biçimlenmiş olması buna izin vermedi. Bunun için arazi çıplak da olsa bir sırtta mevzilenmeyi uygun gördüler. Orada coğrafya koşullarına yenilme tehlikesi vardı. Üst tarafta karların henüz yeni erimiş olmasından zemin yaştı.

Düşmanın bilgi alarak alanı çembere aldığı anlaşılıyordu. Günün ışımasıyla birlikte düşman çemberi daraltmaya başladı.

Gerillalar, şafakla birlikte dağda gezen askerleri gördüler. Hemen yakında bulunan ufak bir tepenin arkasına doğru hızla hareket ettiler. Ferhan, nefesi tıkandığından geride kalmıştı. Bu durumu gören Sefkan bir kaplan atikliğiyle atılarak arkadaşının yanına geldi. Kalaşnikofuyla yek vücut olan Sefkan nasıl da kendisini yoldaşlarının önüne siper etmişti. Bunu düşman kendi gözleriyle görmüştü. Ve ilk tarama başladı. Askerlerin kurşun taraması altında tüm ataklığıyla şaha kalkan sarışın genç canlıydı. Ancak açıkça hedef alınmıştı. İlk kurşunlarla yere yıkıldı. Cesedi, değen kurşunlara rağmen dipdiriydi. Sefkan'la birlikte Ferhan da kafasına yediği kurşun darbesiyle kanlara boyanmıştı. Upuzun yatıyordu. Aklaşmış sakalları kanlıydı. İkisi de özgür geleceğe kavuşmak için hazır bekliyorlardı. Sonsuza kavuşmuşlardı. Sonsuzun başlangıcında halay çekiyorlardı. Dilden dile dolaşacak, türküden türküye söylenecek, halaydan halaya oynanacaklardı.

Onların yerdeki sessiz bekleyişlerini arkadaşlarının kurşun sesleri bozdu.

Artık ortalık iyice aydınlanmış, güneş ışınlarıyla toprağı ısıtmaya başlamıştı. Birden hemen üst tarafta bulunan tepeyi düşmanın ele geçirmek için harekete geçtiğini gördüler. Yaşar Hoca, Serdar, Rübar, Dilşad tepeye doğru koşmaya başladılar. Düşmanın çemberi daraltmasını önlemek ve grubu sağlama almak için başları dik ve gururlu adımlarla yürüyen ölümsüzler, yeni bir kahramanlık sayfası açıyorlardı. Tepenin eteklerine geldiler. İlk çatıştıkları düşman birlikleri onları fark etmiş, sürekli tarıyorlardı. Düşman taraması altında tepeye çıkamayacaklarını anlayan müdahale grubu, komutanları Yaşar Hoca'nın arkasından tekrar koşarak dere tarafından dolaşmaya başladı. Arka tarafa geçtiklerinde düşmanın tepeye çok yaklaşmış olduğunu gördüler. Tepenin hemen eteğine pusu kurup beklediler. Düşman askerleri bir zafer kazanmanın sarhoşluğuyla koşar adımlarla ilerliyorlardı; grubu imha etmek için tepeyi ele geçirmelerinin bilincindeydiler. Aniden kurşunlar patladı. Neye uğradığını bilmeyen düşman askerleri sağa-sola rastgele kaçışıyordu. Gerillaların kurşunları her birinin kafasında bomba gibi patlıyordu.

Tepeyi ele geçirmek için ilerleyen düşman grubunu fark edip pusuya yatan gerillalar, ona en etkili darbeyi vurarak püskürtmüşlerdi. Özel timleri, polisi, komandosu ve topu tüfeği fazla sökmüyordu artık. Düşman hesaplayamadığı bir direnç karşısında bozguna uğramıştı. Bu nedenle daha sabahın erken saatlerinde başlayan çatışmaya takviye güç ve ağır silahların aktarılması gerekirdi. Yoksa karşı tarafla başa çıkmaları hayli zordu. PKK'nin direniş duvarına çarpan kafaları yarılmış, Serdar'ların dik ve keskin bakışları, kalaşnikoflarla birleşerek ödlek yüreklerini paramparça etmişti. Kayıplarını nasıl kapatacaklarının telaşı da ayrı bir sorun olmuştu. Bekledikleri takviye ile bir sürü kalın kafalı faşist daha geldi. Ama onlar da acizdiler. Çaresizliğin verdiği ruh haliyle, top ve diğer ağır silahların eşliğinde ilerlemek istiyorlardı. Fakat kendilerinde bir tek adım bile atma cesareti bulamıyorlardı. Özellikle grubu güvenceye almak için ölüme koşan Yaşar Hoca, Dilşad, Serdar ve Rübar'ın koydukları pusuya düşüp ağır kayıplar verince, yerlerinde mıhlanmışçasına kalakalmışlardı. "Çiğnemeden yutarız" dedikleri lokma tam da boğazlarına düğümlenmişti ki, onları boğuyordu. Umduklarının tersine, içerisine girdikleri çıkmaz, bir girdaba dönüşmüştü. Gerillaları düşürmek öyle kolay olmadığı gibi, attıkları her adım kendilerine mezar oluyordu. Bunun için çatışma alanını adım adım toplarla döverek, yoğun ateş altında çemberi daralttılar. Artık güç üstünlüğü fazla bir yarar sağlamadığından teknik üstünlüğe önem verdiler. Bir türlü yaklaşma cesaretini gösteremeyen çakallar sürüsü, mevzileri yoğun top atışına tuttu. Artık pusuda kalmanın bir anlam ifade etmeyeceğini anlayan müdahale grubu, dere tarafında bulunan kayalıklara çekildi. Buradan hem düşmanla çatışabiliyor hem de grubu uzak bir noktada kontrol edip savunabiliyordu.

Grupla müdahale biriminin ilişkisi kopmuştu. Bir türlü irtibat sağlanamıyordu. Grup, arka tepeden düşman askerlerinin püskürtüldüğünü görünce yerinden ayrıldı. Dereye doğru gidip sarp engebeli kayalıklara girdiler.

Müdahale birimi girdiği kayalıklardan çatışmayı sürdürdü. Oldukça yorulmuşlardı. Düşmanın önüne pusu attıklarından beri çatışıyorlardı. Şimdi ise çatışma kayalıklarda devam ediyordu. Düşman kayalıklara olanca gücüyle yüklendi. 4 kişilik gerilla birimi amansız bir savaş içindeydi. Saatler devriliyor, fakat çatışma devam ediyordu. Sömürgeci askerler peş peşe darbe yiyorlardı.

Çatışma ilerledikçe müdahale birimi giderek zorlanıyordu. Güç dengesizliği çok büyüktü. Düşmanın top ve kurşunlarının ardı-arkası kesilmiyordu. Savaşın bu süreci içinde müdahale birimi, üç üyesini öğlen üzeri şehit verdi: Serdar, Dilşad ve Rübar düşmanın top, roket ve kurşunlarına hedef olarak kayalıklara düştüler.

Yaşar Hoca etrafına bakındı. Kendisiyle beraber gelen üç arkadaşı da şehit düşmüştü. Çatışmayı saat 4.00 civarlarına kadar sürdürdü. Her taraftan sıkıştırılıyordu. Top ve mermi atışları yoğun bir şekilde üstüne geliyordu. Kendisini aşağıdaki çukurluğa attı. Düşmanın atışları da kendisini izliyordu. Bir yay gibi gerilerek yerinden fırladı. Düşmanın müdahalesine rağmen istediği noktaya ulaşmıştı. Ama ilerleyemedi. Kendisine bir mevzi aldı. Bu arada düşman top ve diğer silahlarını oraya yöneltmişti. Yaşar Hoca'nın mevzisi yoğun top atışlarıyla paramparça oldu.

Faşist birlikler, şehitlere yaklaşmanın riskini bildikleri ve bu korkuyu hep yaşadıkları için, yoğun ateşin refakatinde şehitlere ulaştılar. Gözü dönmüş barbarlar, aldıkları yenilginin hıncını, çatışma boyunca verdikleri ağır kayıplarının öcünü, top gülleleri ve kurşunlarla parçalanan cesetlere hakaret ederek aldılar. Bu hakaretlerinin yanında talancılıklarını da gizleme gereği duymadan, gerillaların üzerindeki eşyaları, insanlıkla alakası olmayan çapulcu sürüleri olarak kapıp, hemen ceplerine indirdiler.

Artık akşam olmuş, yavaş yavaş karanlık çöküyordu. Düşman, helikopterle cesetlerini taşıyordu. Şehitlerin cesetlerini de alıp yakında bulunan bir köye götürdüler.

İlerlemek mümkün olmadığı için grup o gece o alanda kaldı. Ertesi gün keşif yapıldı. Gece olunca da oradan çıktı. Aras nehri boyunca nice eylemlere doğru yola koyuldu.

22 Ekim 1990
Silah arkadaşları

Partimizin emektar militanı Yaşar Hocamızı şehit verdik

Adı soyadı: **Ahmet TOSUN**
Kod adı: **Yaşar Hoca**
Doğum yeri ve yılı: **Qulp, Serhedan, 1950**
Katılış tarihi: **1977**
Şahadet yeri: **Y. Tut Köyü - Qulp, Serhedan, 4 Mayıs 1990**

Serhed Eyaletimizde, devrim mücadelemize ilk gönül veren arkadaşlardan olan **Yaşar Hoca (Ahmet TOSUN)** yoldaş, şehit düştüğü 4.5.1990 tarihine kadar bitmek-tükenmek bilmeyen bir azimle mücadele yürüttü. Yıllara meydan okudu, her türlü zorluğa göğüs gerdi. Yorgunluk, yılgınlık yaşamadı; belli zamanlarda partiden, şartların zorlaması sonucu ayrı düşmesine rağmen en ufak bir umutsuzluk, inançsızlık geçirmedi. Her seferinde gücü oranında çalıştı, çabaladı, yine partisine ulaşmasını bildi.

Değerli **Hocamız** 1977 yılında Serhedan(Kars) ilimizin Qulp(Tuzluca) kazasında öğretmenlik yaparken, parti hareketimizle tanışır. Aydın, devrimci-yurtsever özelliğinden dolayı kısa sürede hareketin düşüncelerini kavrar ve mücadeleyle tereddüt etmeden kaynaşır. Evli ve iki çocuk babası olduğu halde profesyonel devrimciliğe başlayarak öğretmenliği bırakır, aileyi de ikinci plana iterek devrim mücadelesini öne alır. Düşmanın kendisine yönelik bu yönlü yaygınca propaganda ve komplolarını boşa çıkarmasını bilir.

1980 askeri-faşist darbesinin karanlık ortamında yolunu şaşıran birçok teslimiyetçinin tersine, partinin aydınlık yolunu bırakmayarak direnmeyi temel alır. 1981'de düşmana esir düşer. Bir yılı aşkın süre sömürgecilerin Erzirom(Erzurum) zindanında kalır. Düşmanın azgın işkence ve baskıları karşısında boyun eğmez, direniş saflarında yerini alır. 1982'nin ortalarında delil yetersizliğinden bırakılır. Belli bir süre parti ile ilişkisi kesik olmasına rağmen, devrime ve partisine olan özlü bağlılığından hiç bir şey yitirmeden kendi çapında faaliyet yürütür. Yine kendi öz çabası sonucu Doğu Kürdistan'da partiye ulaşır.

Partiye ulaştığı dönemde, partimiz I. Konferansı'nı gerçekleştirip, ardından II. Kongresi'ni de toplayarak, aldığı zengin ve döneme denk düşen kararlarıyla, gücümüzün ülkeye dönüş hamlesini başlatmış, önemli, stratejik alanlara konumlanma durumundaydı. Bu stratejik alanların başında gelen yerlerden biri de Botan'dı. İşte bu temel alanımıza ulaşmamız, daha güçlü tahakküm sağlamamız için ilk etapta, bu alanımızla canlı-sıkı bağlantısı olan Güney Kürdistan alanımıza da, bu dönemde güç yığma durumumuz söz konusuydu.

Gerillanın ilk dönemi ya da gerillaya hazırlık aşaması dediğimiz silahlı propaganda faaliyetleri, yaklaşık iki sene sürdükten sonra tarihi 15 Ağustos 1984 Atılımı'na doğru geliniyordu. İşte tam bu dönemde **Hoca** yoldaş da faaliyet alanına gelip bütün bu yoğun çalışmalara katılmış ve katkılarını sunmuştur.

15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı coşku, heyecan, cesaret genelde bütün arkadaş yapısında olduğu gibi **Hoca** yoldaşı da ülkeye, pratiğe girmede sabırsızlaştırıyordu. Gereken hazırlıkların yapılmasından sonra bir grup arkadaşıyla birlikte ülkemizin tarihinde belli bir yere sahip olan Gridax(Ağrı) alanına açıldı. Tarihi düşmanımız, faşist TC'nin bu alanda defalarca gerçekleştirdiği katliamların yöre halkımız üzerinde yarattığı tahribatlara rağmen, **Yaşar Hoca** ve beraberindeki yoldaşlar, halkımızın her seferinde gösterdiği soylu direnmelerin çağdaş sürdürücüleri olarak, 20 Ağustos 1985 Ağrı Dağı direnişini gerçekleştirip, ulusal isyancı ruhu zindeleştirdiler. Değerli **Hocamız** bu direnişle çok kabarık düşman gücüne karşılık partimizin şanına layık bir çarpışma sergilemiş; gruptan **Mehmet ERTÜRK, Fuat ASLAN** ve **Feyat ALKAN** yoldaşlar gün boyu süren savaştan sonra şehit düşmesine, **Hoca** yoldaşın kendisi de kolundan yaralanmasına rağmen, beraberinde yaralı olan diğer arkadaşıyla birlikte düşman çemberini yarmayı başarabilmiştir.

Yaşar Hoca yoldaş, kolundan sakat olmasına karşılık geri cephede durmayı hazmedemiyor, partisinden sürekli tekrar ülke pratiğine gitme talebinde bulunuyordu. Çünkü düşmana duyduğu kinini bilfiil kusma özlemiyle doluydu. Bu talebinin parti tarafından kabul görmesi üzerine tekrar ülkeye, pratik faaliyetlere yönetim düzeyinde katılarak girdi. Belli bir dönem kaldıktan sonra, 1988'de gerçekleştirilen Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferansı'na katılmak üzere, tekrar Botan alanına döndü. Konferansa yetkin katılım göstermenin yanısıra, kampta kaldığı süre zarfında büyük-küçük farkı gözetmeksizin her türlü pratik faaliyetlere yüksek katılım gösterdi. Yine belli bir dönem Doğu Kürdistan'da bir alanın faaliyetini sorumlu düzeyde yürüttü. 1989 yılı atılımında Serhed Eyaletimizde yönetimde yer alarak pratiğe yöneldi. Bahar, yaz ve sonbahar dönemleri boyunca ülkede faaliyet yürüttü.

Serhed Eyaletimizi bir bütün olarak ele alıp değerlendiren; olumlu-olumsuz yanlarını kapsamlı bir biçimde gözden geçirip zengin sonuçlara ulaşan 1990 II. Serhed Eyaleti Konferansı'na katıldı. Başta kendisinin olmak üzere genelde olumsuz anlayış ve eğilimlere karşı özlü ve amansız tavır takındı. Parti çizgisine ulaşmada büyük çaba sarfetti.

İşte bu zengin pratiğin verdiği güçle 1990 bahar atılımına yürüdüğü sırada, yılların birikmiş kinini düşmana kusmaya çalışırken, daha bu arzusunu gerçekleştirmenin "ilk" safhasındayken bir ihbar sonucu düşman gücü tarafından pusuya düşürüldü. Gün boyu süren çatışma sonucu 5 yoldaşı **(Sefkan, Ferhan, Rûbar, Serdar, Dilşad)** ile birlikte şehit düştü.

4.5.1990 tarihinde Serhedan-Qulp, Yukarı Tut Köyü'nde sergilenen bu kahramanca direniş, çevre halkımız üzerinde güçlü etki yaratmıştır. Bu alan halkımız şehitler için bir yandan üzülürken, diğer yandan da düşmana duyulan intikam duyguları daha da katmerleşmiştir. Diğer yoldaşların yanısıra, özellikle **Yaşar Hoca** yoldaşımızın eskiden beri alanda çok tanınan bir arkadaş olmasının bunda payı büyüktür. Her ne kadar TC değişik amaçlar güderek sık sık yoldaşımızın ismini burjuva basınında manşet yaparak yayınlamışsa da, özünde O'ndan duyulan korkunun bir göstergesidir. **Yaşar Hoca** yoldaş düşmanın amaçlarını da görmüyor değildi. Nitekim Serhed Eyaleti II. Konferansı'na sunduğu raporunda bunları netçe ortaya koymaktan en ufak bir

tereddüt duymadan ve gurur meselesi yapmadan özetle şöyle diyordu: *"Bununla benim zayıf yanlarıma hitap etmeye çabalıyorlar, ancak kursaklarında kalacak. Ama buna rağmen direkt onlarla savaşırken, bir de onların yansıması olan kendimdeki zayıflıklarımla savaşmam gerektiği açıktır."* Bu şekilde hem dışa, hem de içe, öze yönelik olarak olumsuzluklarla mücadele etmede kararlılığını ve devrimci gönüllülüğünü gösterirken, pratikte de uygulamak için yoğun bir çaba içerisindeydi.

Devrimci yaşamda ve yoldaşlık ilişkilerinde gayet sade, fedakar ve kısacası her işe koşmada seri olan bir parti emekçisiydi. Partimizin büyük kahramanlarından **Ahmet KESİP, İdris ÖKMEN, Yaşar ORGAN, Ekrem KAYALAR, Sabahattin ÖZKAN, Suat ŞAHİN** ve daha çok sayıda yoldaşla birlikte, omuz omuza düşmana karşı mücadele vermenin onuruyla dolu olarak hareket etti, onlara layık olmaya özen gösterdi. Sonunda gerçekleştirdiği direnişle onların kahramanlık safına katılma şerefine nail olmasını bildi.

Saygıdeğer **Hocamız,** her ülke devriminde olduğu gibi ülkemizde de devrim uğruna kan dökülmeden, halkın devrime kalkmayacağının ve düşmanı ülkeden kovup zafere ulaşamayacağımızın bilinci ve inancıyla doluydu. Düşman tarafından bu denli tahribata uğramış, katliamdan geçirilip korkutulmuş halkımızı cesaretlendirip ayağa kaldırmak için, bu belirleme daha çok geçerli ve gereklidir. Nitekim özellikle bu son yıllarda artık halkımız, şehitlerine sahip çıkmakla kalmayarak izinde yürüyeceğini pratikte de göstermeye başlamıştır. Ülkemizin diğer alanlarında -Nisêbin(Nusaybin), Cizîra Botanî(Cizre), Amed(Diyarbakır) vb.- olduğu gibi Serhed Eyaletimizde de halk, diğer yoldaşlarla birlikte bu yoldaşların şahadetlerinin ardından, direniş bayramımız olan 15 Ağustosları kutlamaya, şehitler için cenaze törenleri düzenlemeye başlamış bulunmaktadır. Bu da bir sefer daha kanıtlamış oluyor ki, dökülen her şehit kanı halkımızın yıllardır biriken, ama üstü küllenen öfkesini düşmana karşı dile getirmeye neden olmakta ve düşmanın yüzünde patlayan şamar için cesaret kanına dönüşmektedir. İşte **Yaşar Hocalarımızın** direnişleri ve akıtılan kutsal kanları buna en somut birer örnek olup, Serhed halkımızı ayağa kaldırmıştır.

Bundan böyle bu gerçekliğin, bütün ülkede her şehidimizin şahsında daha da somutluk kazanarak halkı devrime kaldırmada bir isyan çağrısı ve kaldıraç rolü oynamaya devam edeceği kesindir. Aynı şekilde devrim alevi, giderek tüm halk kesimlerini saracak ve devrimimiz, partimiz önderliğinde şehitlerimizin manevi komutası altında, Apocu ruhla pekişerek zafere ulaşacaktır.

Bütün devrim şehitlerimiz gibi partimizin emektar Hocası **Ahmet TOSUN** yoldaşımızı da uğruna kanını verdiği mücadelemizde yaşatmayı bir devrim andı bileceğiz.

Serdar yoldaş!

Siz şehitlerin önderliğinde, değil bir zaferi, bin zaferi yaratabilecek gücü kendimizde görüyoruz...

Adı soyadı: **Mevlüt GÜNGÖR**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri: **Golan-Keser Köyü**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Qaqizman-Yukarı Dut köyü, 4 Mayıs 1990**

Büyük önder **Mazlum** yoldaşın şahadet haberi O'nu, kesin hatlarıyla biçimlenmiş bir partili yapmaya iter.

Bu dönemden itibaren, özellikle işçi kitlesi içerisinde saygınlık uyandıracak bir çalışma temposu tutturur. Libya'daki çalışmaları sırasında partinin yoğun yayın imkanlarından yararlanarak kendisini siyasal alanda geliştirirken, çevresini de geliştirmeye çalışır.

Çalışmaları sırasında kendisinde büyük bir vatan özlemi başlar. Özlemi giderek tutkuya dönüşür. Yurt dışında yapamayacağını, yaşayamayacağını anlayınca İstanbul'a döner. Burada bir süre kitle çalışması yürütür. Her ne kadar ülkeyle doğrudan bağı olsa da, yine de yabancı topraklardadır. Türkiye sahasına dönmesi de O'nun özlemlerine cevap vermez. Sonunda canından çok sevdiği Kürdistan topraklarına geri döner. Ülkede bir yangın başlamıştır. Kürdistan halkı direniş yangınıyla alev alev yanmaktadır. O da, kendisini bu yangının içine atar. Libya'da başladığı kitle çalışmalarını Golan(Göle)'da devam ettirir. Girdiği her ortamda saygınlık uyandırır. Girdiği her kitle toplantısında parti ortamı yaratır. Fakat ne kadar başarı sağlasa da, bir türlü özlemlerine cevap vermez. O, dağlara sevdalıdır. Gerilla olma, düşmana karşı doğru-

Emek, emekçiyi bir çekicin kızgın demiri dövüp işlemesi gibi işler. Onu pişirir. Kawa'nın örsünde mum gibi eriyip ateşin gücüne karışır. Küllerini dağlara savurur. **Serdar** yoldaş da çelikten örülmüş bir zırhtır. Dünyaya gözlerini emekçi olarak açar. Yaşamına şekil veren zorlu yaşam koşullarında harcadığı bitmez tükenmez emek gücüdür. Yaşam, onu zor işlerin adamı yapmıştır. **Serdar** yoldaş en ağır işleri kendisine meslek olarak seçer. Doğup büyüdüğü topraklarda odunculuk yapar. Kendi eliyle kestiği odunları yine kendi eliyle satar. Şehir yaşantısına başladığı andan itibaren fırıncılık ve inşaat işlerinde çalışır. Fakat maddi yaşamını bir türlü istediği bir biçimde örgütleyemez. Çünkü sömürgecilik sürekli olarak emeğini sömürmektedir. Arayış içindedir. Dönem zorludur. Devrimden yana tavır almak ister, ama Türk solunun içinde bulunduğu kaosu görünce bundan vazgeçer. Sonunda çareyi yurt dışına gitmekte bulur. Şirket aracılığı ile Libya'da çalışmaya başlar. Aradan uzun bir süre geçmeden Türkiye'de 12 Eylül faşist darbesi gerçekleşir. Artık hızlı bir şekilde yozlaşma başlamıştır. Hızlı bir şekilde devrimden kaçış yaşanmaktadır. Dönem zorludur. Dönem teslimiyet ve ihanete zemin sunuyor. Partimiz açısından ise zindanlarda önderlerimizin şahsında büyük bir direnme, başkaldırı, yurt dışına çıkan parti gücümüz için de ülkeye dönüşün hazırlık dönemidir.

Böylesi bir dönemde **Serdar** yoldaş, çıkış yapar. Çalışmak için gittiği Libya'da partiyle tanışır. Bu tanışmanın hemen ardından devrime olan ilgisi artar. O, aradığı devrimci kıstaslara parti gerçekliğinde kavuşur. Büyük yozlaşmaların yaşanıp, herkesin vebadan kaçar gibi devrimden kaçtığı bir dönemde O, kendisine zindan direnişlerini temel alır.

dan silah kullanma istemini, 1988 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giderek gerçekleştirir. Geçkin yaşına rağmen oldukça dinç ve ataktır. Akademi'de genç gerilla adaylarına örnek tavırlar sergiler. Akademi'deki eğitim devresi sonunda Serhed Eyaleti I. Bölge'de görevlendirilir. 1989 yılı üslenme hazırlıklarına bizzat katılır. Kış devresini ülkede geçirir. '89'da girdiği başarılı pusu eylemleriyle dikkatleri üzerinde toplar. '90 atılımı ile birlikte Serhed Eyaleti II. Bölge'de görevlendirilir. Grupla beraber Qaqizman(Kağızman) alanına doğru giderken 4 Mayıs günü girilen çatışmada kahramanlık destanları yaratır. Grubu kurtarabilmek için 5 arkadaşı ile gözünü kırpmadan düşmanın üstüne yürür. Onurlu direnişiyle düşmana ağır kayıplar verdirir. Düşmanın yoğun top atışları altında şehit düşer.

Serdar yoldaşı anlamak demek, Kürdistan halk serhildanlarını anlamak demektir. Kendisi halk içinden çıkmış olan bir serhildandır. Doğduğu günden beri var olan proleter yaşamı, engelleri aşmada bitmek bilmeyen enerjisini kullanmada belirleyici olmuştur. Kolektif çalışma tarzı O'nda doğal bir özellikti. Onu kendine bayrak edinmişti. En olumsuz insanı dahi yurtseverleştirmekte çok başarılıydı. Çalışmalarında bu olgu rahatlıkla görülmektedir. Sabır ve inanç sahibi olması, proleter kişilik yapısının birer göstergesidir.

Serdar yoldaş, çelik iradesi, ülkeye duyduğu derin sevgisi, ölümde ulaştığı büyük yaşam yüceliğiyle savaş yolumuzu daha bir açtı. Özgürlük ve bağımsızlığa giden yolu genişletti, geniş halk kesimlerinin içinde yürüyebileceği duruma getirdi.

Evet **Serdar** yoldaş! Sizler gitmediniz, aramızda en ön saflarımızda bize, halka komutanlık ediyorsunuz. Siz şehitlerin önderliğinde, değil bir zaferi bin zaferi yaratabilecek gücü kendimizde görüyoruz. Çünkü siz yaşamsınız, siz zafersiniz...

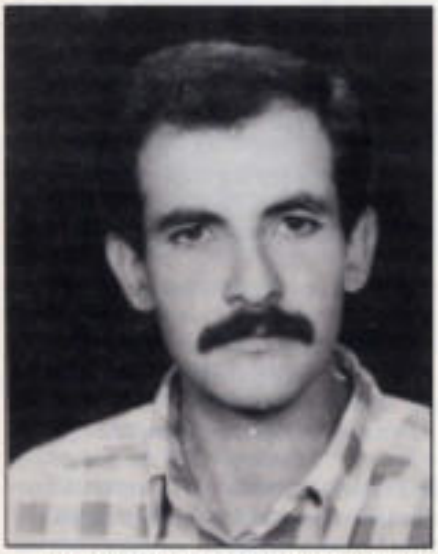
Anın öncümüzdür!

KÜRDİSTAN'IN KARANLIĞINA IŞIĞINI YOLLAYAN BİR YILDIZ

Adı soyadı: **Ahmet ERTAŞ**
Kod adı: **Dilşad**
Doğum yeri ve yılı:**Serhedan-Têkor-Zibin Köyü, 1964**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Qaqizman-Yukarı Tut Köyü, 4 Mayıs 1990**

Ulusal kurtuluş savaşı şehitlerimizden **Dilşad (Ahmet ERTAŞ)** yoldaş, 1964 yılında Serhedan(Kars) ilinin Têkor(Digor) ilçesinin Zibin köyünde emekçi ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu.

Dilşad yoldaşın, geldiği bu aile yapısının bütün olumlu özellikleri kişiliğinde somutluk kazanmıştı. Kürdistan emekçisinin fedakar, atılgan, temiz ahlak ve alçakgönüllülük gibi özellikleri onun kişiliğini örmüştü.

12 Eylül öncesi, partinin Serhed alanında büyük bir etkinlik göstermesi, ailesinin de parti ile ilişkili olmasından ötürü daha lise yıllarındayken kendisindeki devrimci duygular gelişir. Partiye karşı büyük bir özlem duyar, ancak 12 Eylül faşist darbesinin iktidara gelmesi üzerine ailesinin partiyle olan ilişkisi kesilir. Kendisinin de okuma isteğinin olmamasından dolayı okulu terkeder. Böylece daha genç yaşlarda hayat kavgasına atılan **Dilşad** yoldaşın, aile geçimine katkıda bulunması, aile sorumluluğunu paylaşması, O'nda ortak emek ve yaşamı üretmeye duyarlı ve sorumlu davranmayı yaratır.

Her Kürt emekçi insanının bir kaderi haline gelen Türkiye metropollerine gidip mevsimlik işçilik ve tortu işlerde çalışmadan **Dilşad** yoldaş da nasibini alır. Ancak belli bir süreden sonra askerlik çağı gelir ve askere alınır. Askerliğini bitirdikten sonra, aile yaşamına katkıda bulunmanın derin sorumluluğu içerisinde olduğu için, zaman kaybetmeden tekrar Türkiye metropollerine gider. Buralarda umduğunu bulamaması, O'nun dış ülkelere, ta Libya alanına kadar gitmesine yol açar. Altı aya yakın Libya'da çalışır. **Dilşad** yoldaş, hep partiye katılma özlemi ve derin arayışı içerisindedir. Nihayet O'nun bu arzusu gerçekleşir. Libya alanında faaliyet yürüten arkadaşlarla tanışır ve ilişki kurar. Genç yaştan itibaren yaşama ve üretime karşı duyarlı, emekçi, emeğiyle yaşayan bir kişiliğe sahip olduğu için bunu arkadaşların hizmetine sunmaktan çekinmez. Daha öncelere dayanan partiye olan sempatisi, milli duygularının güçlü olması, düzene olan tepkisiyle birleşince büyük bir istekle partiye katılma kararını verir. İsteğinin kabul edilmesi üzerine Akademi'ye gönderilir.

Akademi alanında beş aylık güçlü bir siyasi ve askeri eğitim devresinden geçen **Dilşad** yoldaş, başarılı bir öğrenim sergilediği için, birçok pratik görevlerde yer alır. O'nun özlem ve hayalleri gerçekleşmiş, güçlü bir PKK militanı olmuştur. Ancak hep ülke özlemi içerisindedir. Bir an önce ülke pratiğine yönelmek ister.

Nitekim parti tarafından 1989 sonbaharında Serhed Eyaleti I. Bölge'de pratik faaliyet yürütmek üzere görevlendirilir. Yeteneklerini, kişiliğinin güçlü özelliklerini ulusal kurtuluş mücadelesi için kapsamlı bir şekilde değerlendiren **Dilşad** yoldaş, başarılı bir pratik sergiler. Enerjik, çalışkan yapısı ve disiplinli-uyumlu çalışma tarzıyla her işe koşarak başkalarına da örnek olan fedakarlıklar sergiler. Ahlakı ve yoldaşları arasındaki uyumlu yapısı, kendisini yoldaşları arasında sevilip-sayılan bir konuma getirir. Üstlendiği her görevi başarı ile yerine getirir. Tüm güç ve yeteneklerini sarfederek aktif bir şekilde mücadelenin hizmetine sunar.

Dilşad yoldaş, bu güçlü özelliklerinden ve pratiğinden dolayı; Parti Askeri Konseyi tarafından kendi doğup büyüdüğü alan olan Serhed II. Bölge'ye bir grup arkadaşla gönderilir. I. Bölge'deki pratiğinin kazandırdığı tecrübeler, dikkatli ve duyarlı yapısıyla birleşince; üstlendiği her görevi bu alanda da başarılı bir biçimde yerine getirir. Ancak kendisi bununla yetinmez. 2.2.1990 tarihinde Parti Askeri Konseyi'ne sunmuş olduğu özeleştiri raporunda şunları söylemektedir: *"Eleştiri ve özeleştiri silahının anlamını ve önemini bilmeyen ve yetkince kullanmayan birçok Marksist-Leninist partiler tasfiye olmaktan kurtulamamışlar. Bu temelde geçmiş pratiğimin kazanım ve kayıplarını bu eleştiri-özeleştiri mekanizmasının süzgecinden geçirmek istiyorum."*

Bu temelde pratiğini yoğun bir eleştiriye tabi tutan **Dilşad** yoldaş, ileriye yönelik güçlü kararlarını da raporunun son kısmında şöyle belirtir: *"Dönemin emrettiği militan kişiliğe ulaşacağıma, dönemin emrettiği görevleri yerine getireceğime, partiye katılımı doğru temellerde yapacağıma, parti dışı sınıf ve anlayışlara karşı acımasızca mücadele edeceğime dair, Parti Önderliği'ne, partiye, devrim şehitlerine, zindan ve dağ-*

direnişçilerine ve hazır bulunan bütün yoldaşlarıma devrimci onurum üzerine söz veriyorum."

Bu karar ve inanç temelinde dönemin emrettiği görevleri yerine getirmek için son derece kararlı, inançlı ve azimli bir şekilde Serhed Eyaletimizin II. Bölgesine yönelir. Bu alanda da güçlü bir pratik sergiler. Bağımsızlık ateşini bölgenin her alanında alevlendirmeye çalışır ve yoğun çaba sarfeder. Bu nedenle de 4 Mayıs 1990 tarihinde bir grup arkadaşı ile beraber görev gereği Qaqizman(Kağızman)'ın Yukarı Tut köyüne inerler. Ancak köylünün birisi alçakca bir tutum sergiler. Grubun izlemiş olduğu yol güzergahını da tespit ederek düşmana ihbar eder.

Birliğimiz köyün ötesinde 2 km uzaklıkta stratejik bir noktada konumlanıyor. Karşıda da TC'nin bir taburu vardır. Akşama kadar burada konumlanan grubumuz, faaliyet yürütmek için başka bir köye iner. Burada belli bir zamana kadar çalışmalarını yapan grubumuz gece saat 12.00'den sonra ayrılır. Belli bir süre alandan uzaklaşır, mola verirler. Ancak bu arada düşman büyük bir güçle yoğun bir operasyona başlar. Sabahın saat 4'ünde düşman büyük bir çember atar. Bunu fark eden birliğimiz tepeleri almak ister. Ancak tüm tepeler alınmıştır, düşman güçleri tarafından. Çatışma saat 4.30 sıralarında başlar. Grubumuzun bulunduğu alan düz olduğu ve mevzilenmeye pek elverişli olmadığı için ilk ateşle beraber **Ferhan** ve **Sefkan** arkadaşlarımız şehit düşerler. Komutanın tepeyi tutma emri üzerine; **Dilşad** yoldaş da **Yaşar Hoca, Rûbar** ve **Serdar** yoldaşlarla birlikte kahramanca çatışarak tepeye koşar. **Dilşad** yoldaş, grubun çemberi yarmasına öncülük eder. Böylece akşam saat 16.00'ya kadar sürdürülen çatışmada düşman güçlerine büyük kayıplar verdirerek ve kahramanca direnerek şehitler ordusuna katılır. O, pratik beceri ve fedakarlığıyla mücadeleyi son anda da, en güçlü bir şekilde temsil ederek şehit düştü. Ulusal kurtuluş mücadelemizin şehitler zincirinin soylu halkalarından biri oldu. Şahadetiyle Serhed Eyaleti'nde isyan ateşlerini yaktı.

Dilşad yoldaşın ulusal kurtuluş mücadelemize daha vereceği çok şeyi varken erken şehit düşmesi bir talihsizliktir. Gelecek açısından yetkin görevler için umut beslenilen bir yoldaştı.

O'na bağlı kalmak; halkı daha fazla ayağa kaldırmak, Kürdistan'ın bir kan denizine dönüşme pahasına da olsa II., III. Botanları yaratmak için muazzam, adeta insanüstü bir çaba içinde olmaktan geçer.

Dilşad yoldaşın anısı, özgür Kürdistan topraklarını sonsuza dek süsleyecek, ışığını dünyamıza yollayan bir yıldız gibi parlayacaktır...

"HER GÜNÜMÜZ DOPDOLU DÜNYALAR TAŞIR İÇİNDE"

Adı soyadı: **Mehmet TREN**
Kod adı: **Rûbar**
Doğum yeri ve yılı: **Milazgir, 1964**
Katılış tarihi: **31 Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **Qaqizman-Yukarı Dut köyü, 4 Mayıs 1990**

1964 yılında Milazgir(Malazgirt)'de orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin, ilk çocuğu olduğundan seviliyor, bir dediği iki yapılmıyordu. Ev içinde canlılık, neşe ve hayat kaynağıydı.

Okul hayatına başlayan **Rûbar** yoldaş, ailesinin özenerek yetiştirme tarzından olumsuz yönde etkilenmemişti. Gerek öğrencilik ve gerekse de okul dışı yaşamında arkadaş çevresi içerisinde sevilen ve saygı duyulan bir kişiliğe sahipti.

Orta öğrenime başladığı yıllarda 12 Eylül faşist darbesi olmuştu. Kürdistan genelinde olduğu gibi, Milazgir'de de yoğun baskılar ve işkenceler gündemdeydi. Darbeden önce Milazgir reformist örgütlerin etkinliğindeydi. Böyle olmasına rağmen, **Rûbar** yoldaş onlardan fazlaca etkilenmemişti. Onlara karşı gereken tavrı zamanında koymuştu. Yaşça küçük olduğu halde, çok olgun bir üslubu vardı. Kitap okumayı ve okuduklarını da arkadaş çevresine anlatmayı büyük bir zevkle yapardı. Kendisini geliştirmede bıkma, usanma bilmezdi.

15 Ağustos şanlı atılımının halk ve gençlik üzerindeki etkisi, **Rûbar** yoldaşta daha bir canlı, daha fark edilir nitelikteydi. Yüzü gülüyor, adeta uçuyordu. Okul içinde çalışmalarını daha da hızlandırdı. Oluşturduğu bir grup arkadaşına daima şunu söylerdi: *"Kürdistanlı olabilmenin ilk koşulu onun için savaşmaktır."* Ve bu sözünde tutarlı, kararlıydı. Bu her halinden belli oluyordu. Okuldaki bu faaliyetlerden dolayı, okul idaresi tedirginliğe düşmüştü. Bunun için oluşturduğu ajan öğrencilerle **Rûbar** arkadaşı kontrol altına almak istiyorlardı. Birkaç kez disiplin cezası verilmişti. Gözdağı vermek, gözünü korkutmak için de "sıkıyönetime verileceği" biçiminde tehditler savruluyordu. Ama O'nda korkunun zerresi yoktu. Tehditler artırıldığı oranda, çalışmalarını hızlandırmıştı. Okul idaresinin düzenlediği ikiyüzlü bir senaryoyla **Rûbar** yoldaş okuldan atılmıştı. Müşfi içerisinde okuma hakkı elinden alınmıştı. Binbir güçlükle liseyi başka şehirlerde bitirebildi. Dayatılan yoğun pasifikasyon ortamında, O, diri kalmaya çalışıyor, bunun yoğun direnci içinde oluyordu. Başına bunların gelmesine üzülmüyordu. Aksine, hiç umursamıyordu.

Alçakgönüllülüğün simgesiydi **Rûbar** yoldaş. Bunu da arkadaşlar arasında çıkan sorunları çözmedeki kararlılığı gösteriyordu. Birbiriyle dargın olanları barıştırma, hataları yüklenmedeki insancıllığını da görüyoruz. Kompleksli olmama, ilkesiydi.

Liseyi bitirdikten sonra, ekonomik yönden zayıflamış olan ailesine az da olsa katkıda bulunmak ister. Türkiye metropollerine çalışmaya gider. Metropollerde kaldığı süre içinde, buradaki toplumsal yapıyı, yaşamı ve insanlığa biçilen düşük değeri anlar. Kürt olmanın ne tür baskılara yolaçtığını görür. Geldiği toplumla karşılaştırdığında aralarında dağlar kadar fark olduğunu görür. Toplumunu, insanını daha da sevmeye başlar.

Çalıştığı yerlerde, işçi arkadaşlarıyla konuşur, hemencecik kaynaşır. Onlara bir şeyler vermeye çalışır. Neden bu yaşama reva görüldüklerini anlatır. Ve **Rûbar** yoldaş, istediği mutluluğun burada da gerçekleşmeyeceği sonucuna varır. Memleketine ve insanlarına bir an önce kavuşma arzusu ile yanıp tutuşur.

Kısa bir dönem de yedek öğretmenlik yapar. Aldığı maaşı yoksul köylülerle paylaştığı halde yine de kendisini suçlu hisseder, düşmana hizmet yaptığı için. Artık düzen sınırları içinde kalmanın hiç bir anlamı kalmamıştır. Daha önce düşündüğü, partiye katılma istemini fiili olarak 31 Ağustos 1989'da gerçekleştirir. Sıcak kalemi o günü şöyle dile getirir: *"31 Ağustos benim doğum günümdür. Yaşamım boyunca; en güzel, en mutlu olduğum gündür."* Evet gerçekten de partiye katıldığı gün, hem canlı hem de mutluydu. Daha ilk günlerinde bile, komutanı **Sait** arkadaşın dikkatini çekmişti. Ve **Sait** şöyle diyordu: *"Rûbar arkadaş, birşeyler yaratabilecek güçtedir."* Daha ilk günlerinde, komutanın böyle bir de-

değerlendirmesine layık olmak, herkese nasip olmayan birşeydir.

"Ağrı Dağı Direnişi, Kış Dönemi Eğitim Devresi"nde kendisine en çok yönelen, değişime kısa sürede uğrayan, olgun ve ağırbaşlılığa ulaşan bir arkadaştı. Yoldaşlık ilişkilerine, kaynaşmaya verdiği önem ve kolektivizmi sağlamadaki çabaları takdire değerdi. Liberalizmden hoşlanmaz, eleştiriseldi. Üslup ve hitabı yapıcı, çekiciydi. Partimizin sunduğu eğitim olanaklarından doğru temellerde yararlanmasını bilmiştir. Kişiliğinde yarattığı değişimle, verilen emeklere layık oluyordu.

1990 Bahar Atılımı'nı gerçekleştirmek için, ülkeye ilk yönelen birliğin içinde yer almıştı. İşte o zaman **Rûbar** yoldaşı görecektiniz. Mutluluğunu görmemek imkansızdı. Kanatları olsa uçacaktı adeta. Mutluluğunu paylaşmak için habire arkadaşlara takılıyordu. Ve şöyle diyordu: *"Yaşamayı namluların ucunda kazanacak ve düşmanı da namludaki intikamlı mermilerimizle yeneceğiz. Savaşı savaşarak öğreneceğiz."*

Ülkeye giriş yapacakları günlerde ise şöyle bir dörtlük yazmıştı:

"Sorulursa eğer bana
Mutluluk nedir?
diye;
Mutluluk sunulmuş ellerimde
Devrim güllerinden biri olmaktır
diyeceğim"

4 Mayıs 1990 tarihinde Qaqizman'da düşmana karşı verilen muharebede, büyük kahramanlık sergileyen birliğimizin içinde O da yer alıyordu. Daha yeni pratiğe yönelmişti. Kısa bir zaman içinde ülkesinin güzelliklerine doymak istiyordu. Soğuk suyundan içmek, güzelim havasından doya doya teneffüs etmek, gün ışığının alabildiğine serpildiği, gözkamaştırıcı dağlarda savaşmak tutkusu, parlayan gözlerinden okunuyordu. *"Bu vatan bizim, bu halk bizim. İleri"* diyordu her haliyle.

Yılların verdiği ezilmişliğin yarattığı kin ve öfke ile düşmanın üzerine yürümüştü. en ufak bir kararsızlık geçirmemişti.

4 Mayıs'tı. Daha tanyeri ağarmamıştı. Düşmanın büyük bir güç yığarak, kalleşçe attığı çemberde, kahramanca direnenlerden biri de **Rûbar** yoldaştı. Çatışma esnasında, komutanlarının "Şu tepeyi tutun!" emrini yerine getirmek için hızla bir kaplan atılganlığıyla yerinden fırladı. Fedakarlık, gözüpeklik ve yiğitlik böyle anlarda gösterilirdi. **Rûbar** yoldaş da öyle yapmıştı. Cesurca beş yoldaşı ile şehitler ordusuna katıldı.

Onların dökülen her damla kanları, bizlere güç veren esin, enerji kaynaklarımızdır. Şahadetleri önünde saygıyla eğiliyor, onların anısına zaferden başka hiç bir şeyle karşılık verilemeyeceği inancıyla, bütün gücümüzü, sınır taşlarına değin ayaklandırıp, zaferi mümkün olan en kısa zaman içinde mutlaka yaratacağımıza söz veriyoruz...

"Beni yaşama bağlayan şey; geleceği kazanmanın güçlü tutkusu, inanç ve azmidir..."

Adı soyadı: **Serhat AKSU**
Kod adı: **Ferhan**
Doğum yeri ve yılı: **Wan, 1.5.1968**
Katliş tarihi: **28 Mart 1989**
Şahadet tarihi: **Qaqizman-Yukarı Tut Köyü, 4 Mayıs 1990**

Bir halkın, toplumun veya ulusun kendi öz amaçları doğrultusunda, kurtuluşunu garantileyen en büyük faktör, o halkın bağrından çıkan kahraman, yiğit evlatlarının döktüğü kızıl kanlardır. Bir ülkeyi bağımsızlaştırıp özgürleştirmede en önemli etken toprağını kanlarıyla sulayan devrim çocuklarının oluşturmuş oldukları şehitler ordusudur. Bundan ötürü halklar şehitler ordusunu abideleştirirler. Şehitlerin ordulaşması daha çok kurtuluş mücadelesinin zafere doğru ilerleyen dönemlerinde görülür. Öyleyse şehitler ordusunun inşası, zafer yıllarının ebediliğidir, güvencesidir denilebilir. Bu doğrultuda Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımının ulaştığı dönem PKK şehitlerinin ordulaşma safhası olarak ele alınabilir. Ki, eğer dökülen her damla kan birçok insanı, kitleleri, bölgeleri bu kanlara sahiplik temelinde ayağa kaldırıyorsa, şehitleri yaşayan bir kurum olarak düşünmemek olanaksızdır. İşte 4 Mayıs 1990 tarihinde sömürgeciliğe, faşizme karşı ayakları altındaki toprakları, en görkemli bir şekilde savunarak yücelik mertebesine ulaşan halk kahramanları, Qaqizman(Kağızman) şehitleri, Qaqizman halkını ayaklandırmış, kendilerine sahiplik etmelerini sağlamışlardır.

Qaqizman direnişinde **Yaşar Hoca, Serdar, Rûbar, Sefkan, Dilşad** yoldaşlarıyla elele veren, halay tutarak şehitler ordusuna katılan bir yoldaşımız da **Ferhan** yoldaştır.

Ferhan yoldaş, 1.5.1968 tarihinde Wan(Van)'da yoksul köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Aslen Sêrt(Siirt) Dih(Eruh)lıdır. Babası çeşitli köylerde imamlık yapar. Son olarak Wan şehir merkezinde bir devlet kuruluşunda memur olarak göreve başlar. Daha önceleri ekonomik durumları çok iyi olmasına rağmen, memur yaşamıyla birlikte gittikçe bozulma yönünde bir çöküş görülür. Ailede feodal gelenekler etkin olmasına rağmen geçmişten süregelen köklü bir yurtseverlik de mevcuttur. Böylesi bir ortamda ailenin ilk ve tek erkek çocuğu olarak gözlerini dünyaya açan **Ferhan (Serhat AKSU)** yoldaş, ailesi tarafından olağanüstü bir değer ve ilgiyle karşılanır. Ve o doğrultuda L üyütülmeye çalışılır. Ailesi, daha olgun bir şekilde yetişebilmesi için, sürekli istediği biçimde dolaşmasına, arkadaşlarıyla oynamasına izin verir. Ama hiç bir zaman aşırı davranışlara girmesine müsamaha gösterilmez ve sürekli olgun bir kişilik edinmesi için, ailesi ısrarla üzerinde durur. İşte aile içi böylesi bir yetişme tarzı **Ferhan** yoldaşın kişilik olarak olgunlaşmasında bir temel oluşturur. Böylece kendi yaşıtları arasında örnek bir düzeye ulaşır. Uyumlu olmasından ötürü arkadaş çevresi ve komşuları tarafından da sevilir. Okul çağına geldiğinde, kemalist ideolojinin başlangıç kurumu olarak işletilen ilkokula yazılır. Parlak bir zekaya sahip olduğundan kemalist öğretmenlerin dikkatini çeker ve kemalizmin ona aşılanması için üzerinde yoğunca durulur. Ama babasının geçmişten beri süregelen yurtseverliği, akraba çevresinin çeşitli küçük burjuva reformist örgütlerde yer alışı, zaman zaman çeşitli derneklere gitmesi, **Ferhan** yoldaşı da etkiler ve doğru bir temelde olmasa da, Atatürkçülüğe karşı daha o dönemde kin ve öfkeyle dolu olur. Yurtseverlik duyguları oluşmaya başlar.

Partimizin '80 öncesi, yaşadığı alanda belli bir faaliyetliliği olmadığından dolayı **Ferhan** yoldaş, ulusal kurtuluşu esas almayan reformist örgütlere bağlılıkla yetinir. 1980'den sonra tüm fraksiyonların dağılması, ortadan kaybolması ve faşist TC'nin gerici zor dayatmaları tüm ülkeyi olduğu gibi Wan'ı da uzun bir

süre sessizliğe boğar. Cuntanın aile büyüklerinde yarattığı korku, tüm aile gençlerine olduğu gibi **Ferhan** yoldaşa da dayatılmak istenir. Ama **Ferhan** yoldaş, bunlara aldırış etmeden durumların daha bir bilincine varmak için çaba sarfeder. Tam bu sırada gerçekleştirilen 15 Ağustos şanlı atılımı, **Ferhan** yoldaşı da büyük sevince boğar. O zaman lise sıralarında kemalist eğitim ocağında okumaktadır. Parti hakkında herhangi bir bilgi sahibi olmadığı halde her tarafta 15 Ağustos Atılımı'nı savunur, okuldaki gençlik arasında bu atılımı, "eşkıya, terörist... vb." nitelendirenlere karşı mücadeleye girer. Tartışmalarda çevresini daha iyi ikna edebilmek için, çeşitli devrimci roman, hikaye vb. okumaya yönelir. Daha sonra girdiği üniversite sınavlarında Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi'ni kazanır. Artık birçok şeyin bilincine varmış olan **Ferhan** yoldaş, marksist klasikleri de araştırmaya başlar. Bunun yanısıra ortaokuldan beri yaz tatillerinde seyyar satıcılık, otel santralcılığı gibi işler yapar. Hem ailesine maddi yardımda bulunmak hem de kendi kış süreci okul harçlığını kazanmak için, gücünün üzerindeki fedakarlıkları yapmaya koşar. Herkesten daha çok kazanma azmi ile yaz aylarının kavurucu günlerinde kan-ter dökerek, Kürt emekçi insanının, asalak yaşamı reddetme özelliğini en iyi bir biçimde temsil eder. Birçok arkadaşı Haymana Beygiri gibi ortalıkta dolaşırken O, ideal Kürt gençliğinin özelliklerini kapmak için kişiliğine oldukça yüklenir. Avrupa vb. yerlerden gelen turistlerle ilişki kurar, bildiği İngilizce diliyle Kürt halkının ulusal ezilmişliğini, faşist TC baskısı altında gördüğü işkenceleri, PKK'nin bu duruma son vermek için ortaya çıktığını anlatıp durur.

Ferhan yoldaş, baştan itibaren Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni okuyarak, sömürgeci bir kurum içinde edineceği yerle Kürt sorununu dile getirmede önemli roller oynayabileceğini düşler. Bu nedenle yeniden üniversite sınavlarına katılır, bu kez, Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji bölümünü kazanır. Araştırıcı özelliği ve babasının da müze memuru olması, O'nun bu bölüm üzerinde daha da yoğunlaşmasına yol açar. Bu doğrultuda özellikle Mezopotamya'da gerçekleşen uygarlıklar tarihini derinliğine inceler. Tüm bu araştırma ve incelemelerde öğrendiklerini arkadaşlarına büyük bir istekle aktarır. Geçmişten beri gericiliğin bir odak noktası haline gelen Erzirom(Erzurum)'da, -özellikle de üniversite- hiç bir korku, kaygıya kapılmadan sömürgecilere karşı, soylu kişilik özelliklerini konuşturur. Tanıştığı çoğu insana "Kürdistan, PKK, komünizm" propagandalarını yapar.

Kişiliğindeki proletaryaya aykırı her türlü anlayış ve yetmezliklere en sert bir biçimde karşı durur. Ve bu dönemde ulaştığı devrimci anlayışı şu şekilde dile getirir: *"Bana göre devrimci bir insan; doğru, dürüst, saygılı ve cömert olmalıdır".* Gittikçe kişiliğinde yarattığı gelişmeler, faşist TC'ye karşı kin ve öfkesini daha da artırır. Artık öğrendiği doğruları pratiğinde sergilemesi gerektiği bilincine varmıştır. Bunu da gerçekleştirmenin tek yolu olarak PKK saflarını görür ve bu yönlü istemi doğar. Partiye ulaşmak için güvendiği her arkadaşına kararını açıklar.

1989 Şubat tatilinde Wan'a geldiğinde, akraba gençlerinin partiyle ilişki kurduklarını ve yoğun bir katılım isteminin olduğunu görür. Bu yolla O da, partiyle ilişkiye geçer. Partili arkadaşların bir defalık konuşmaları ardından **Ferhan** yoldaşın önüne koydukları, "okul çevresinde örgütlenme" görevini memnuniyetle karşılar ve büyük bir sevinçle Erzirom'a, okula geri döner. Fakat partiye aktif olarak katılma arzusuyla yanıp tutuşur. Bir yandan verilen görevi yerine getirmede kendisini zorunlu hissederken, diğer yandan da ülkesinin o güzelim dağlarına, silahı elinde bir gerilla olarak çıkıp düşmandan hesap sormayı herşeyden daha üstün görür. Dağlarda savaşma hayaliyle yaşar. O'ndaki gerilla sevdası, şehire karşı bir bıkkınlık doğurur. Akraba gençleri, bu süre içerisinde bir grup hazırlayarak kesin katılma kararı verirler. **Ferhan** yoldaşa da katılması için haber gönderirler. Haberi duyunca **Ferhan** yoldaş, sevinçten uçacak gibi olur. Hemen okulu terkedip Wan'a gitmek için hazırlıklarını yapar. İple çektiği an gelip çatmıştır artık. Hiç bekler mi? Hemen kalkıp Wan'a gelir. Devrim yoluna doğru hazır bekleyen gruba ulaşır. 11 kişilik grupla PKK eğitim kampına doğru yola koyulur. Bunca zorluklara karşı en kararlı bir şekilde direnerek, 18 Mart 1989 tarihinde eğitim kampına ulaşır. Artık tüm dünyalar O'nun olmuştur sanki. Çünkü beklediği, aradığı politik ortama kavuşmuştur. Artık onun gönlündeki siyasallaşma arzusu PKK saflarında devam edecek, gerçek anlamını bulacaktır.

Ferhan yoldaş, parti eğitim kampına ulaşır ulaşmaz, pratik sevdasıyla dolar. Bir an önce silahı omuzlarında, raxtı belinde ülkesinin yüce dağlarında düşmanına karşı savaşmayı çok ister. Ama daha sonra pratikteki başarı yolunun siyasal gelişkinliğe, ilerlemeye bağlı olduğunu anlar ve siyasi eğitimi günlük yaşamının bir parçası haline getirir. Kendisi de pratiğe ve siyasi eğitime yaklaşımını bir raporunda şu şekilde dile getirir: *"Partiye katılmadan önce teorik ve pratik eğitimin birlikte verileceğini sanıyordum. Bu nedenle eğitime, ilk günler büyük bir istekle katılmama rağmen hep pratiği düşündüğümden dolayı kendimi fazla derslere veremedim. Daha sonra bu yanlış anlayışımın farkına varıp, derslerde daha çok yoğunlaştıysam da bunun gelişmemde olumsuz etkileri de oldu."* O, bir işte başarılı olmayanın hiç bir işte tam anlamıyla başarılı olamayacağını anlayınca, bu espriyle siyasi eğitime yaklaşır ve kısa bir sürede kendinde yarattığı gelişmelerle dünya, bölge, Türkiye, Kürdistan'daki gelişmeleri bilimsel tarzda tahlil edebilecek düzeye ulaşır. Eğitim kampında ortamı siyasal tutmada yoğun bir çabası olur. Kişiliğinde, geçmişe ait etkilere karşı savaşır. Botan 5. Bölge faaliyetliliğine çıkan ilk grup içerisinde yer alır. Kitle ilişkilerinde yoğun propaganda da yaparak kendini hazır hale getirmeye çalışır. Diğer yandan Askerlik Yasası'yla onlarca gencin saflara kazanılmasında aktif rol oynar. Bu süreçte önce manga komutanlığı, sonra takım yönetiminde sorumluluklar üstlenir. Görevlerinin gereklerini yerine getirmede oldukça duyarlı davranır. Savaşçı adaylarına son derece anlayışla, sevgiyle yaklaşır, eğitimlerine büyük önem verir. Eylül 1989'da kaza sonucu kendisini yaralaması üzerine tekrar eğitim alanına geri döner. Yarası iyileştikten sonra **1989-90 Ağrı Dağı Direnişi Eğitim Devresi**'ne katılır. Eğitime normal çabanın üzerinde müthiş bir şekilde kendini verir. Gecesini gündüzüne katarak, geleceğe çok daha güçlü olarak hazırlanma azmi ile çalışır. Kişilik devrimi esprisiyle yaklaştığı eğitim devresinden en başarılı arkadaşlardan biri olarak çıkar.

Diğer yandan sanatı, yaşamının bir parçası olarak ele alır. Kültür gecelerinde sesiyle, sazıyla ortama renk katar, neşe ve moral verir. Geçmişte katıldığı bazı arkeolojik araştırmalarını ülke pratiğinde de sürdürerek, ülkesinin yeraltı zenginliklerini, kültürünü daha derinden öğrenmeye ve savaşla birlikte bir Kürdistan arkeoloğu olmaya çalışır. Yeniden pratiğe susamışlığı çok daha bilinçli temelde gelişir. Bu boşluğu doldurmak için gönül rahatlığıyla pratiğe yönelmenin sevgi ve özlemiyle dolu olur.

7-27 Şubat 1990 tarihleri arasında gerçekleştirilen II. Serhed Eyalet Konferansı'na katılır. Konferansa sunduğu kapsamlı, doyurucu özeleştirisiyle, kişiliğini en acımasız bir şekilde yargılamaya çalışır. Tüm yapı tarafından kabul gören, beğenilen özeleştirisi parti üslubunu temsil edecek düzeydedir.

Ferhan yoldaşın, verdiği özeleştirisinden sonra yaşama, insanlara bakış açısı, parti kaygısı doğrultusunda köklü bir değişime uğrar. Konferans platformuna verdiği raporunda bunu, şu şekilde dile getirir: *"Yanılgılar, başarısızlıklar in-*

sanın kişilik yapısından kaynaklanır. Beni yaşama bağlayan şey geleceği kazanmanın güçlü tutkusu, inanç ve azmidir. Öyleyse şimdi yaşamı ve insanları daha çok seviyorum."

Evet, **Ferhan** yoldaş, tüm bunları yalnız teoride değil, pratikte de sergilemek için büyük bir azim ve kararlılıkla, Serhed Eyaleti'ne giden ilk grup içerisinde yer alır. Ülkeye yönelirken bu kez çok daha fazla umutlu, coşkuludur. Ama, Serhed'i Botan'a dönüştürmek için sonuna kadar bu umut ve coşkusunu savaştırmada yeminli olan **Ferhan** yoldaş, daha doya doya savaşmadan 4 Mayıs 1990 tarihinde beş yoldaşıyla birlikte Kürdistan'ın kızıl kalbine gömülür. Sanata, bilime sevgiyle dolu olan **Ferhan** yoldaşın intikamını Bağımsız, Özgür bir Kürdistan yaratmayla alacağız.

Devrimci sanat, her geçen gün ulusal kurtuluş mücadelemizde kendisini belirginleştirmekte, devrimle birlikte gelişmektedir. Çünkü, devrimin kendisi de bir sanattır, gittikçe genişleyen devrim dalgalarıyla birlikte halkımızı ayağa kaldırmada sanatın rolü daha da belirginlik kazanmaktadır. *"Sanat gibi çok soylu bir faaliyetin, güçlü bir eğitim istediği, sağlam bir teorik temel, yine sağlam bir siyasi çizgiye dayalı olarak gelişmesi tartışma götürmez bir gerçektir."* (Parti Önderliği) İşte bu doğrultuda PKK bir bilim, felsefe olduğu gibi bir sanattır da. Şehitlerimiz bunun en seçkin temsilcileridirler.

Qaqizman'da akan Sefkan yoldaşın kanı sömürgecileri Bazîd'de boğdu

Adı soyadı: **Serhat DEMİRTÜRK**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve yılı: **Bazid, 21 Nisan 1971**
Katılış tarihi: **Kasım 1989**
Şahadet tarihi:**Qaqizman-Yukarı Tut köyü, 4 Mayıs 1990**

Sefkan yoldaş, 21 Nisan 1971 yılında Gridax(Ağrı)'ın Bazid(Doğubeyazıt) ilçesinde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. **Sefkan** yoldaş, okul çağına geldiğinde Bazid Kurtuluş İlkokulu'na kaydını yaptırır. Daha çocuk yaştayken ailesine yük olmamak ve okul masraflarını karşılamak amacıyla Bazîd'te su satar. **Sefkan** yoldaş, ortaokula başladığı zaman az da olsa sorunların farkına vararak, daha çok çalışma gerektiği sonucuna ulaşır. Bundan dolayı birçok işte çalışmaya başlar. Çerez satma, tamircilik yapma, inşaat boyacılığı vb. yaparak ailesine katkıda bulunmaya çalışır. Ancak **Sefkan** yoldaş, lise 2. sınıfa geldiğinde okulu bırakarak ailesine daha fazla yardımda bulunmak amacıyla bir avukatın yazıhanesinde çalışmaya başlar. O çalıştığı her işten ayrılırken iş sahipleri, kendisinin dürüstlüğünden, fedakarlığından, canla-başla çalışmasından dolayı O'nun işten ayrılmasını istemezlerdi. Ama O'nda bir boşluk, bir arayış vardı. Bireysel kurtuluşun çare olmadığını, partimizin 1989 büyük atılımından etkilenerek ve bilince çıkarır. **Sefkan** yoldaş, binlerce Kürt genci gibi artık yerinin öz ordusu ARGK'nin safları olduğunu kavrayarak, 1989 yılının sonbaharında iki arkadaşıyla birlikte ordu saflarımıza katılır.

Kendisi parti saflarımıza katılırken, kış eğitim devresine alınmak amacıyla kısa bir süre için başka alanda bekletilir. Ama O, biriken bin yılların intikamını almak için, bir an önce parti eğitimini görmek ve yetkinleşmek için adeta yerinde durmuyordu. Bu önerisini partiye bildirdiğinde sabırsızlıkla sonucu bekliyordu. Partimiz bu önerisini dikkate alarak, kış eğitim devresinin başlayacağı alana getirir. **Sefkan** yoldaş, parti eğitimine alındığında yaşı çok genç olmasına rağmen, dünya, bölge, Kürdistan ve Türkiye hakkında yorum, değerlendirme yapar hale gelir. Ve dersi can kulağıyla dinlediği gibi, gece-gündüz ders çalışarak kısa bir zamanda parti kişiliğine kavuşmayı hedefler. Derse ve sorunlara sorumlu bir anlayışla yaklaştığı gibi şehit kanıyla kazanılan parti değerlerinin de bir koruyucusuydu. Bu özellikleriyle kısa bir zamanda tüm dikkatleri üzerinde yoğunlaştırdı. O, yoldaşlarına yardım etmek, sorunlarına ortak olmak, sorunlarını çözmek için adeta yarışıyordu. Kendisi zaten neşe ve moral kaynağıydı. Hele yapılan kültür gecelerinde, tiyatrolarda aldığı rollerle yoldaşlarına adeta moral aşılıyordu.

Partimiz öncülüğünde Mart 1990'da gerçekleştirilen halk ayaklanmalarını radyo haberlerinden dinleyince içi içine sığmıyordu. Ayaklanmaları arkadaş yapısıyla hanıl hanıl tartışıyordu. Bir an önce ülkeye gitmek için partiye öneride bulunuyor ve dört gözle ülke topraklarına ayak basma anını bekliyordu. **Sefkan** yoldaş, kamp ortamında olmasına rağmen dağı, gerillayı yaşıyordu. Sırt çantasını sırtına alır, gerilla kefiyesini bağlar, saatlerce prova yapardı. Kampta sırt çantasıyla gezinirken şöyle derdi: *"Benim bir silahım eksiktir."* Evet bir silahı eksikti, yoksa herşeyi tamamdı, adeta dağdaydı. Partinin, eğitimini başarıyla bitiren bir grup yoldaş ülkeye göndereceği ve bunların arasında **Sefkan** yoldaşın da olduğu, kendisini hazırlaması gerektiği talimatı gelince, tüm dünya O'nun olmuştu. Artık özlemini çektiği ve sevdiği Kürdistan dağlarına kavuşacak an gelmişti. Yoldaşlarıyla vedalaşma zamanı gelmişti. Kampta bulunan arkadaşlar kendisini uğurlamak amacıyla toplandıklarında, yoldaşlarına şu konuşmayı yapmıştı: *"Yoldaşlar, parti ve Parti Önderliği'ne ve Kürdistan şehitlerine layık ve kanının son damlasına kadar bağlı kalacağına söz yoldaşlara söz veriyorum."* **Sefkan** yoldaş, konuşmasını sürdürürken adeta ilkbaharda kabaran Fırat nehri gibi, kabına sığmıyordu. Ülkeye giriş yapacak grup ayrıldığında Parti talimatı gereği, başka bir alanda ikinci grubu bekleyecekti. Bu haberi duyunca sabırsızlığı büyümüştü. Ülkeye bir adım kala durmuştu. Ama parti talimatı gereği biraz beklemesi gerekiyordu. **Sefkan** yoldaş, bu talimata uyarak, bir an önce gitmenin hazırlıklarını sürdürdü.

Ancak **Sefkan** yoldaşın içinde yer aldığı Qaqizman grubu bir ihbar sonucunda çembere alınır. **Sefkan** yoldaş çatışma başlamadan evvel öncülerle grup arasındaki koordinasyonu sağlar. Grubu çatışmaya elverişli olan stratejik bir yere çıkarmaya çalışır ve yorulan bir yoldaşın tepeye çıkmasında yardımcı olur. Bu örnekte de görüldüğü gibi, O, en zor koşullar altında da olsa fedakarlık örneği sergiler. O, şehit kanıyla kazanılan parti değeri olan yoldaşını yarı yolda bırakır mıydı? İşte **Sefkan** yoldaş bunu kabullenemezdi. O çok genç yaşta halkımızın ve devrimimizin sorunlarının bilincindeydi. Devrim gerçekliğini kişiliğinde somutlaştırmıştı. Ancak düşman barbardır, gaddardır. Körpe gençleri dinlemeksizin kurşun yağmuruna tutar. Faşist Türk askerlerinin yağmur gibi yağdırdığı kurşunlar altında tepeye çıkmaya çalışırken kurşunlar delikanlı vücudunu delik deşik eder. Partimiz, şehitlerine bağlılığın bir gereği olarak tüm Kürdistan'ı bağımsızlaştıracaktır...

Biz Mazlum'a söz vermişiz, bu yolda dönüş yok bize!

Xanî Baba direnişi

Güneşin bütün yakıcılığına rağmen, bir takımlık gerilla birliğimizdeki arkadaşlar espriler yapıp gülüyorlar, sohbet ediyorlar, bir yandan da kahvaltı yapılıyor. Kahvaltı sonrası herkes dinlenmeye çekilirken, nöbetçilerimiz duyarlı bir şekilde çevreyi izliyorlardı.

Güneş batmak üzereyken birliğimiz hareket için hazırlanmaya başladı. Kısa bir süre içerisinde tüm hazırlıklarını tamamlayarak yola koyuldu. Birlik içerisindeki arkadaşların çoğunun ilk pratikleri olmasına rağmen, bizi bekleyen sorumlulukların bilinciyle yorulmaksızın ilerliyorlardı.

Karanlık çökmüş, insanlar, dağlardan ovalara inmiş, geceyi yaşamaya başlamışlardı; ama birliğimizin gecesi gündüzü idi; yürürken sıcak terler dökülüyordu. Komutanlarımız ancak iki-üç saatte bir dinlenme molası veriyorlardı. Bütün arkadaşlar son derece kurallı hareket ediyor, yürüyüşte birbirlerine uyum sağlıyor, zorlanmalar olduğunda ise hemen yardıma koşuyorlardı. Düşmanın pusu atabileceği yerlerde çok duyarlı ve savunmalı bir şekilde geçiyorduk. Yol genelde taşlıktı; buna gecenin karanlığı da eklenince, kayıp düşmeler çok oluyordu. Fakat hiç kimse çok kötü düşse dahi moralini bozmuyordu. Herkes, PKK'nin devrimci militan özelliğine layık olabilmek için çaba sarfediyordu.

Ay ışığı çıkmış, dağ etekleri ve derin vadilerin dışındaki yerler aydınlanmıştı. Bu yüzden herkes, silahı parlamasın diye sol omuzuna almıştı.

Artık şafak sökmek üzereydi; sabahın insanı canlandıran o serin havasından etkilenen arkadaşlar, tüm yorgunluklarını unutmuşlardı.

Yeni doğan günle beraber birliğimiz, stratejik bir yerde konumlanarak, duman çıkarmayan gerilla ateşiyle çay kaynatıp içmeye başladı. Sıcak çaylar yudumlanırken, espriyle, canayakın konuşmalarıyla moral kaynağı olan Ali arkadaş, sessizliği bozarak konuştu:

- Arkadaşlar, gece karanlığında yukarı doğru baktığımda, gözüme hareketli bir şeyler çarptı. Düşmandır, diye düşündüm. Az kalsın ateş edecektim. Ama bir kez daha dikkatlice baktım ki; arkadaşlarmış.

Bunun üzerine herkes güldü. Ve arkasından komutanımız Sait arkadaş söze karıştı:

Şehit Dr. Agit (önde sağda), Rübar (solda 3.), Ferhan (solda 4.) Ali (sağ başta)

- Ali arkadaş, hareket halindeyken komutanın emri dışında ateş etmenin yasak olduğunu bilmiyor musunuz yoksa?

Ali arkadaş, özgürlüğe susamış sevgi dolu gözlerle Sait arkadaşa bakarak:

- Çok karanlıktı, yolumuzun da öyle olduğunu bilmiyordum. Bir de hareketli şeyleri görünce, düşmandır, diye düşündüm. Hem ben artçıyım; görevimin gereğini unutmayın, dedi.

Ali arkadaşın cevabına herkes gülmüştü.

Neşe içinde yaptığımız kahvaltıdan sonra dinlenmeye çekildik. Bu arada yeni nöbetçiler de yerleştirilmişti; nöbeti bitenler ise dinleniyorlardı.

Öğlene kadar dinlenmiştik. Öğlen yemeğinden sonra yapılan sohbet esnasında, komutanımız Sait arkadaş bir fıkra anlattı. Komutanımızın içindeki yurtseverlik duygularını, halkçı özelliğini yansıtan bu fıkraya herkes gülmekten kırılmıştı.

Sohbetten sonra Sait arkadaş birliğe askeri eğitim verdi. Anlaşılır bir üslupla, dava arkadaşları olarak bizleri, değişik silahlar hakkında bilgilendirdi. Eğitimden sonra yine birliğe yönelik bir konuşma yaptı:

"Arkadaşlar, hepinizin de bildiği gibi görevlerimiz çok ağırdır. Bu anlamda, söz konusu ağır görevlerimizi başarabilmek için kendimizi sorumlu hissedip, partimizin esaslarından olan kolektivizmi pratiğimize yansıtmalıyız. Hiç birimiz unutmamalıyız ki, PKK'de bireysel çözüm söz konusu değildir, olamaz da. Davamız büyüktür. Fedakarlık ister; irade ister; cesaret ister. PKK'li olmak bunların hepsine sahip olmak demektir. Hepinizde de bu özelliklerin bulunduğundan kuşkumuz yoktur. Büyük davanın insanları büyüktürler; biz basitliklere hiçbir zaman girmemeliyiz.

*"Yoldaşlar, Parti Önderliğimiz ne diyor? **'Kendinizi sağlam tutacak kadar sabırlı olmasını bileceksiniz.'** Bu söz aynı zamanda bir emirdir. Öyle olmak hepimizin görevidir. Bu sözün anlamını derinliğine bilmek, kavramak gerekir; bunu başardığımız ölçüde sağlamlaşırız. Her şeyden önce politik olacağız; hepinizin yüksek bir teorisi de var. Bunu pratikle bütünleştirdiğimiz oranda çözümleyici bir güç olabiliriz. Biz halkımızın hem savaşçıları, hem politikacıları, hem de önderleriyiz. Bunu unutmamamız gerekir. Düşman, partimizin büyük gücü karşısında, partimizin önderliğinde gelişen halk seferberliklerini karşısında ne yapacağını şaşırmıştır; büyük bir bunalım yaşamaktadır. Bizlerin görevi; gerillayı geliştirirken, düşmana sonuç alıcı darbeler vurmaktır.*

"'90'lı yılların önemi partimiz tarafından bilinmektedir. Bu yıllar PKK'nin ideolojik-politik çizgisini tanıtma yılları değildir. Çünkü herkes parti çizgimizi, amacımızı biliyor. Sorunumuz yaratılan olumlu zemini daha çok örgütlemek ve döneme uygun, daha çok eylemlilik ortaya çıkarmaktır. Düşman cephesinde ne kadar çok gedik açarsak, zaferin yolunu o kadar çok açmış oluruz. Halkımız bizimledir, davamız haklıdır ve dünyanın ilerici insanlığı yanımızda yer almaktadır. Bunlar küçümsenecek şeyler değildir. Biz bunlara layık olmasını bilmeliyiz; yanlış anlayışlarla mücadele edip mahkum etmeliyiz. Kürdistan'da geçen her saniyesini düşmana zehir etmeliyiz. Ancak bu temelde görevimizi yapmış sayılırız."

Komutanımız Sait arkadaş konuşma-

sını bitirdikten ve alnında biriken ter damlacıklarını sildikten sonra, bizlere dönerek, "Sorusu olan var mı?" diye sordu. Konuyu herkes çok iyi kavramış ve birliğin toplantısı bitmişti.

Birlik toparlanıp yola koyuldu. Yol boyunca birçok alana uğranıldı; yeni kitle bağları yaratıldı. Kürt halkı kendi kurtuluş savaşçılarını görünce, bir lokma ekmeği de olsa gerillayla paylaşıyor, mutluluğunu kızıl bayrağı öperek ifade ediyordu.

Şehit Rûbar (sol başta), şehit Ferhan (solda 2.)

Gece hayli ilerlemişti. Birlik, gürül gürül akan suların sesini dinleyerek dağa tırmanıyordu. Yükseklerde esen serin rüzgar, zirveye doğru yol alan birliğimizin adeta isyancılığını kamçılıyordu.

Güzel bir yerde mola verildi. Bulunduğumuz yerden ışıklar görülüyordu; herkes büyük bir mutlulukla bu güzel manzarayı seyre daldı.

Bir süre sonra yola koyulduk.

Artık zirveye varmıştık. Önümüzdeki alan düz bir araziydi. Sulak, düz arazide yol alırken şafak sökmek üzereydi. Hava aydınlanmadan konumlanma yerimizi tesbit etmemiz gerekiyordu. Orda bulunan bir çeşmeden su içip, komutanımızın verdiği hurmalardan yiyince hepimizin yorgunluğu gitmişti. Uzun süredir yola devam eden birliğimizi, bütün yorgunluğuna rağmen halen dinç bir şekilde yürüten, irade ve mücadeleye olan inançtı.

Konumlanma yerini keşfe giden arkadaşlar dönünce, birliğimiz oraya doğru yola koyuldu.

Bulunduğumuz çıplak arazi, sabahın ilk saatlerinde hepimizi adeta büyülemişti. Genelde vatan özleminin insan benliğinde yarattığı o muhteşem tablo, olsa olsa bu olabilirdi. Tan vaktinin kızıllığına karışan noktamız ilk bir sabah yelinin yüzümüzü okşamasıyla bütünleşmişti. Renk renk çiçeklerin süslediği bir cennet parçasıydı burası. Bir yanda isyanın, onurun ve namusun küllenmemiş toprağı, isyanlar diyarı asi Ararat; diğer yandan onurlu geleneği ve yurtseverliğiyle dillere destan Bazid(Doğubeyazıt). Ararat'ın sıyrılıp göğe yükselişi inancımızı bilerken, yeni bir günün müjdecisi olan günün ilk ışıklarının sıcaklığını tenimizde hissettik.

Hemen nöbetçilerimizi yerleştirdik; mevzileri gerektiği gibi kamufle ettik. Ferhan arkadaşın öncülüğünde kahvaltımızın hazırlıklarına başladık. Arkadaşların çalışkanlığı sayesinde kahvaltımız kısa sürede hazırlandı.

Sabah serinliğinin tatlı esintisi vücudumuza çarparak, hücrelerimizi dinçleştiriyordu. Ve yorgunluğumuzu unutmuş durumdaydık. Neşe içinde şakalaşarak espirilerle kahvaltımızı yapıyoruz. Kahvaltımızı bitirdikten sonra nöbetçilerin dışında tüm arkadaşlar dinlenmeye çekildiler.

Öğlene doğru, çevrede odun toplayan dört kadının konumlandığımız yeri farketmesiyle, zorunlu olarak onlarla konuşmak, gerekirse kendilerini yanımızda alıkoymak için Sait ve Çiya arkadaşlar yanlarına gittiler. Kendileriyle konuşulduktan sonra, uzun tartışmalar sonucu alınan ortak kararla, serbest bırakıldılar. Kadınların alıkonulmasının yörede yanlış anlaşılmalara yol açabileceği düşünülmüştü.

Birliğin konumlandığı yer, serbest bırakılan kadınların köyüne ve düşman güçlerine oldukça yakın bir noktadaydı. Öğleden sonra saat 15.00 civarlarında nöbetçilerimiz düşman askerlerinin bize doğru geldiğini fark etmeyle, hepimizi uyardılar. Düşmanın geliş istikameti daha önce serbest bırakılan kadınların gidiş istikametleriyle aynıydı. Ve düşman birliğin üzerine direkt ve geniş bir çember atarak geliyordu. Bundan da anlaşılıyordu ki, birliğin yerini bilen ve düşmana detaylı bilgi verenler, kadınların köyündeki ajanlardı. Çünkü birliğin konumlandığı yeri kadınlardan başka kimse bilmiyordu. Sait arkadaş bu kadınların TH. köyünden olabileceğini ve o köyde dört-beş çetenin bulunduğunu, büyük bir ihtimalle kadınların o çetelerin aileleri olduğunu söylüyordu.

Bütün devrimlerde ihanet, en çirkin, en iğrenç bir şekilde kendini şöyle veya böyle göstermiştir. Ama bütün ihanetçilerin sonu ölüm olmuştur. Feodalizmin Kürdistan'a girmesiyle uşaklaşma, ajanlaşma ve işbirlikçilik de gelişmiştir. Ve o tarihten itibaren kendisini ve ulusal değerlerini sömürgecilere peşkeş çeken öncü ihanetçiler hep yaratılmıştır. Bunun en iyi örneklerini, Şêx İdris-i Bitlisi, Reyber, Pirço Xıdır gibilerinin ihanetlerinde de görebiliriz. Günümüzde ise Şahin Dönmez, Hüseyin Yıldırım, Yıldırım Merkit ve Kamuran İnan gibiler, ulusal değerlerini hiçe sayıp, ihaneti yeni biçimlerde sürdürmektedirler. Diğer taraftan, ihanet, düşmanın yeni politikası olan köy koruculuğu, ihbarcı ajan yetiştirme ve geliştirme biçiminde kendini göstermiştir. TC'nin Kürdü Kürde karşı kullanma politikası bir daha en ibret verici bir biçimde yaşam bulmuştur. Ancak mücadelemizin haklılığı ve halkımızın serilhildanıyla yükselen sesinin bu ihanetçi güruhun hesabını bir gün mutlaka göreceği ve onları hakettikleri yere göndereceği kesindir. Çünkü bu halk, ihanetin faturasını fazlasıyla ödemiştir; artık tarihin tekerrürüne tahammülü yoktur.

Komutanımız Sait arkadaş birliğe toparlanma emrini verip hemen bir tümseğe çıkarak elindeki dürbünle düşmanı izlemeye başladı. Ve birlik çok kısa sürede toparlanıp Sait arkadaşın ikinci emrini bekledi. Sait arkadaşın, düşmanın durumunu ve çevreyi iyice kontrol etmesiyle karar verildi. Bu karara göre, bin-binbeşyüz m yüksekliği olan bir kayalığın birliğimizce tutulması gerekiyordu. Eğer o kayalık tutulursa düşmana karşı daha inisiyatifli bir duruma geçecektik. Çünkü kayalığın stratejik açıdan konumu ve çatışmaya elverişliliği tartışılmazdı. Fakat birliğin yukarıya doğru mevzilene mevzilene çıkabilmesi için aşağıda birkaç arkadaşın kalması ve birliğin kayıp vermeden kayalığa kadar ulaşmasını sağlaması gerekiyordu. İşte bu fedakarlığı Sait, Ferhan ve Ali arkadaşlar göstermiş, hemen düşmanla çatışmaya başlamışlardı. En aşağıda Sait arkadaş, O'nun beş-altı m üstünde Ferhan arkadaş, O'nun da biraz üstünde Ali arkadaş mevzilenmişti. Üç arkadaş da mevzilendikleri andan itibaren düşmana karşı çatışmaya başlamışlardı.

Bu üç arkadaşın fedakarlığı sayesinde kayalık ele geçirilmeye başlandı. Çiya

arkadaş ileri doğru koştu. Düşman kendisini yoğun taradı. Bir kurşunun isabet etmesi sonucu el bombası rahtından fırlayıp gitti. O da kendisini hemen dereye bıraktı. Sait arkadaş durumun kötü olduğunu görünce hızla O'nu, blok ateşiyle savunmaya aldı. Bu arada Ferhan arkadaş BKC'yi çalıştırdı. Çiya arkadaş ise düşmanla çatışarak kayalığı almak için arkadaşları oraya doğru mevzilendirdi. Ve tepeyi almak için düşman güçleriyle bizim aramızda yoğun bir çatışma ve yarış başladı. Onlarla aynı anda tepeye ulaştık; ancak biz kayalığın en stratejik noktasını ele geçirdik.

Çatışma tüm şiddetiyle devam etti. Altın, ele geçirdiğimiz stratejik noktaya kadar peş peşe gelen mevziler halinde sırasıyla dizilmiştik. En üstte, tepede bulunan arkadaş aşağıya kurye yolladı, yarım saate kadar birlik savunmalı bir şekilde tepeye doğru çıkacaktı. Düşman, bize nazaran daha çok avantajlı durumdaydı. Arazinin en stratejik noktalarına bir yığın gücünü konumlandırmış; üç tane de orta otomatik silah yerleştirmişti. Bu durumda birliğimiz, savunmalı bir şekilde mevzi değiştirerek yukarıya doğru ilerlemeye başladı. Ali arkadaş mevzisini değiştirirken düşman askerleri tarafından yoğun bir şekilde taranmış, fakat o, çevik hareketleriyle isabet almaktan kurtularak mevzilenmişti.

Düşman, birliğimizin tümünün kayalığa ulaşarak orada mevzilenmesini istemediği için sürekli takviye üstüne takviye yapıyordu. Fakat savunmada olan Sait, Ferhan ve Ali arkadaşlar, düşmanın bize kayıp verdirtmesine engel oluyorlardı. Önemli bir gücümüz sonunda kayalığa ulaştı. Sömürgeciler, Bazid tugayı yetmiyormuş gibi çevredeki 3 taburdan güç takviye etmesine, helikoptere ve üç taraftan attığı çembere rağmen, bir türlü inisiyatifi ele geçiremiyordu.

Faşist güçlerle artık kayalıktan da çatışmaya başlamıştık. Kayalığı ise sadece bir orta-otomatik silahla koruyorduk. Ama bunun fazla önemi yoktu. Başta Sait, Ferhan ve Ali arkadaşlar olmak üzere gücümüz, PKK direnişçiliğiyle çatışıyordu. Birliğe egemen olan, fedakarlık ve kararlılık ruhuydu. Bu ruhla mücadelemizi sürdürüyorduk. Sait, Ferhan ve Ali arkadaşlar, ölümü göze alarak, silahlarıyla hepimize kol-kanat germişlerdi. Birlik içinde moral yerindeydi. Arkadaşlar birbirlerine silah sallayarak, gülerek selamlaşıyorlardı. Hayri arkadaş çatışma içinde, *"Biji Serok APO", "Biz Mazlum'a söz vermişiz, baş bir yana, leş bir yana"* diyordu. Diğer yanda onlarca kurşunun elbisesini deldiği ve bir-ikisinin de vücudunu sıyırıp geçtiği Çiya arkadaş, çatışmada BKC'yi ustaca kullandığı için bütün arkdaşların takdirini kazanan Memo arkadaşa takılıyordu.

Akşama doğru düşman, acizlik içine düşerek iyiden iyiye paniğe kapıldı. Çok sayıda sömürgeci asker ve özel tim elemanı saf dışı bırakılmıştı. Yaptıkları takviyelerle faşist birliklerin sayısı binlere ulaşmış, orta-otomatik silahları ise beşe çıkmıştı. Birkaç çember atmak ve attıkları çemberleri daraltarak aşağıda kalan grubu imha etmek istiyorlardı. Ancak, Hayri ve Aydın arkadaşların mevzilerinden yapılan karşı koyuşla, bunu başaramadılar. Yukarıdan çemberi daraltarak, yine aşağıdaki grubu imha etmek isteyen düşman güçlerini ise, tepe grubumuz püskürttü. Darbe yiyerek geri çekildiler.

Düşman amacına ulaşamıyor, helikopterler orta-otomatik silahlarımızın korkusuyla çok yükseklerden uçuyordu. Halbuki hem düşman askerlerine moral vermek, hem de fırsat bulursa bize havadan saldırmak istiyordu. Ama başaramıyordu. Düşman güçleri binlerce kurşun sıkmasına rağmen amacına ulaşamazken gerilla birliğimiz az bir cephaneyle onlara darbe vuruyordu. Ararat Dağı tarafından sekiz Reo dolusu askerden sonra, Bazid İshak Paşa Sarayı yönünden dört Reo göründü. BKC'miz onları taradığı zaman askerle dopdolu haldeydiler. Daha sonra İzzet Paşa tarafından gelenler de tarandı.

Sömürgeciler ölü ve yaralılarını Erzirom, Ararat ve İdir(liğdır) hastanelerine kara ve hava yoluyla taşıyorlardı. Bu arada çatışmayı duyan Bazid halkı da ayaklanmış ve birliğimize sahip çıkarak, destek vermek için çatışma noktasına doğru yürüyüşe geçmişti. Ancak düşman, geri kalan gücünü seferber ederek halkı durdurmuştu. Çevrede bulunan köylülerin, çobanların çoğu ise çatışmayı doğrudan izliyor ve düşmanın acizliğine bir kez daha tanık oluyorlardı.

Akşam üstü karanlık çökmek üzereyken çatışmamız halen devam ediyordu. O zamana kadar yiğitçe savaşan Ferhan arkadaş düşmanın alçakça kurşunlarına hedef olarak şehit düştü. Partiyi temsil etmede titiz ve tavizsiz davranan Ferhan yoldaş, henüz genç yaşta olmasına rağmen aklaşmış sakalları ve hep güler yüzüyle aramızda yoktu artık. Daha sonra Ali arkadaş... Okuma-yazması olmadığı halde, partiden aldıklarıyla her gün bir çiçek gibi açılan, sürekli okuma-yazma çabası içinde olan, on yılı aşkın bir süredir düşmana karşı soylu bir kinle ulusal kurtuluş mücadelesine bağlanan Ali arkadaş, mevzisinde, birçok koldan yapılan düşman saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Hücuma geçen faşist askerlere karşı sürekli çatıştı; çoğunu geri püskürttü ve tereddütsüzce sürdürdüğü ölüm-kalım savaşında şehit düştü.

Komutanımız Sait arkadaş çatışma içinde önce mevzisinde yaralandı. Hepimizin güven kaynağı olan Sait arkadaşın yaralanması, O'nun, birliğini en iyi şekilde koruma çabası uğruna verilen bir bedeldi. Fedakar komutanımız, çatışmanın sona ermesinden sonra, sabaha kadar mevzisinde yaralı olarak kaldı. Sabahleyin düşman güçleri çatışma yerini, mevzi sahamızı arayıp-taradıklarında, bir MİT sorumlusuyla bir kontr-gerilla yetkilisi Sait arkadaşın mevzisine doğru gider. Sait arkadaş önderliğini son kez burda da gösterir. Yaralı halde her iki bombasını eline alarak önce birini her iki faşist yetkiliye fırlatır; daha sonra diğerini de kendisinde patlatır. Patlama sonucu kendisi şehit düşerken, faşist yetkililerden de birinin gözleri kör olur, diğerinin ise elleri kopar. Yöre halkı tarafından tanınan, sevilip-sayılan, düşmanın ve uşaklarının ise korkulu rüyası olan değerli komutanımız, böylece ölümünde bile kendisini kanıtlar.

Amansızca süren ve yoldaşlarımızın şahadeti, fedakarlığı, sonuç alıcı çatışma gücü sayesinde başarıyla yürüttüğümüz çatışmanın sonunda, düşmanın kendisini en rahat hissettiği çemberleri iki koldan yararak dışarı çıktık. Üçüncü çember zırhlı araçlarla atılmıştı, tank ve panzerlerle desteklenmek isteniyordu. Bu çemberi de yararak stratejik alanlara doğru çekilmeyi başardık.

Ulusal mücadelemiz, Xanî Baba çatışmasında silahlarının son mermisine kadar çatışan üç kahraman evladını şehit vermişti. Fakat Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin meşalesi elden ele dolaşıyor. Faşizmin zindanlarında bile, en ağır işkence ve ulusal imhanın dayatıldığı PKK'li savaş esirlerince, çağın ve dünyanın hiçbir yerinde tanık olunmayan direniş destanları yaratılmış ve yaratılıyor. Yüce enternasyonalist Kemal PİR'in, *"Biz yaşamı çok seviyoruz. Yaşamı o kadar çok seviyoruz ki uğrunda ölmesini bilecek kadar"* sözleri bunun en net ve en anlamlı ifadesidir. Zindan direnişçileri, faşizmin en azgın saldırılarını dahi boşa çıkarmış ve bunları faşizme karşı en anlamsız bir silah olarak geri çevirmiş, onun acizliğini, çirkin yüzünü dünya, bölge, Türk ve Kürt halkları nezdinde teşhir etmiştir. Onlar en olumsuz koşullarda dahi, devrimci savaşımlarını vermekten bir adım bile geri durmamış ve her koşulda insanlık onurlarını korumuşlardır. Mazlumlar, Hayriler, Kemaller, Ferhatlar ve Agitler kişiliklerinde, mücadelelerinde somutlaştırdıkları, "Özgür, Bağımsız, Demokratik, Birleşik Kürdistan" şiarının savunucuları olmuşlardır. Ve onların takipçisi olan Sait (Ekrem KAYALAR), Ferhan (Enver GÜNGÖR) ve Ali (Ahmet AYDIN) arkadaşlar çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve HRK'nin büyük komutanı Mahsum KORKMAZ'ın yolunda yürüdüklerini şahadetleri pahasına göstermişlerdir.

Bir Grup ARGK'li

*17 Mayıs günü "Xani Baba" çağdaş bir destana, **Sait**'in destanına tanık oldu. Bu destan; Ağrı ve Zilan'da, kanlı gömlekten tarihin yeniden şahlanışının, daha özlü, daha çağdaş, insani erdemlerle özgürlüğe yürüyüşün sembolüydü. Bu yürüyüşün maratoncusu, sonsuzluğa adım atarken emretti:*

"Xanî Baba'da yeni destanlar yaratın"

Adı soyadı: **Ekrem KAYALAR**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve yılı: **Serhedan-İdir, Murşitali Köyü, 1958**
Şahadet tarihi: **Xani Baba, 17 Mayıs 1990**

Ekrem KAYALAR (Sait) yoldaş; Serhedan(Kars)'ın İdir(Iğdır) ilçesine bağlı Mürşitali köyünde 1958 yılında yaşama gözlerini açtı. O'nun yaşama ilk adım atışı, Grîdax(Ağrı) dağındaki isyan ateşinin söndürüldüğü, bunun yerine sömürgeci asimilasyon ve pasifikasyon yellerinin estirildiği bir döneme denk gelir. Zengin olan ailesi, sömürgeci politikanın bir gereği olarak alana yerleştirilen Azerilerle aynı köyde yaşamaktadır. Bu politika doğrultusunda geliştirilen Azeri-Kürt çelişkisi, ailede yurtseverlik duygularının kısmi de olsa canlı kalmasına neden olur. Kürtlerin sürekli olarak aşağılanması, ekonomik, sosyal, kültürel ve alanın özgül koşullarından dolayı siyasal-askeri baskıların yoğunluğu, aile bireylerinde Azerilerin şahsında da olsa düşmana karşı içten içe bir kine dönüşür. Bu durum diğer taraftan aile bireylerinin çevreye karşı birbirlerine bağlılıklarını da getirir. Evde ilk erkek çocuk olan **Ekrem** yoldaş, Kürt aile yapısında daha çok erkek çocuklara olan istek ve bağlılık durumundan dolayı ailenin gözbebeği olur. Gerek aynı köyde oturan ve gerekse çevre köyler ile ilçe merkezinde oturan Azerilerin Türkiye metropol kentleri ve Avrupa'yla ekonomik vb. ilişkilerinin sonucu olarak kozmopolitik şekillenen kültürün tersine Kayalar ailesinde, hem feodal aile yapısı, hem de komşularının yozlaşan kültürüne tepki niteliğinde Kürt kültür ve ahlaki yapısı canlıdır. Grîdax ve Zîlan alanlarının isyanlar sonrası bir dönem yasak bölge statüsüne alınmaları ve daha sonra her iki alanın da **Ekrem** yoldaşın ailesinin yayla yerleri oluşu, isyan anılarının ailede sürekli anılmasına, canlı kalmasına yolaçar. Küçük **Ekrem** (Sait) yoldaş bir taraftan isyanlar üzerine anlatılan kahramanlık destanlarıyla, diğer taraftan isyanların yolaçtığı sonuçların beyninde yarattığı derin çelişkilerle büyür. **Ekrem** yoldaş, yaratılan pasifikasyon ve sindirilmişliğin verdiği korkudan ötürü büyüklerinden, çözmek istediği çelişkilerin bilincini hemen alamaz.

Kendi köylerinde açılan ilkokulu 1972-1973'de bitirdi. İlkokul yaşamı, tümüyle Azeri-Kürt çelişkilerinin en yoğun yaşandığı, küçük çocukların bile buna sürüklendiği bir ortamda geçer. Halkın düşürüldüğü yaşam biçimini, aşağılanmayı kabul etmez, içine sindirmez. Ortaokula başlangıç, **Sait** yoldaş için köy yaşamının verdiği kapalılıktan kurtulmadır. Zaten yaşamda ileri adım attıkça bir taraftan babasının, aile sorumluluğunda O'nu herşeye ortak edişi, diğer taraftan da gittiği ortaokulda İdir kitlesinin tamamen ikiye bölünmesi, Kürt kesimin genellikle kenetlenişi, **Sait** yoldaşta sorumluluk ve örgütlenme düşüncesini geliştirir. Toplumun tüm kesimlerinin birbirine düşürüldüğü bir zeminde, özellikle gençlik arayış içerisindedir. Ancak doğru bir rota tutturmak oldukça zordur. İsyan alanı olmasından dolayı İdir ve çevresi sömürgeciliğin özel politikalarına tabi tutulmakta, alanın hakimiyeti azınlıklara açılmaktadır. Ekonomik olarak hakim olan Azeriler, dil, kültür, siyasal alanlarda da hakimdirler. Bir de sömürgeciliğin bizzat devlet eliyle uyguladığı sindirme, asimilasyon ve benzeştirme politikaları halkı alabildiğine etkisi altına almıştır. Çoğu Kürt genci Azeri olduğunu kanıtlamak için özel çaba sarfetmektedir. Özellikle de zengin aile çevrelerinde bu durum daha aşırıdır. Bütün bunlardan sıyrılmak **Sait** yoldaş için hiç de zor olmaz. Çünkü O, milliyet çelişkisi ortamında gençliğin girdiği arayışta en ön saflardadır. Gençliğin hemen hemen tümü sosyal-şovenizmin ve Kürt küçükburjuva oportünizminin batağına girmesine rağmen, bunlardan umutlu olmayan **Sait** yoldaş, *"Onlardaki ahlak yapısıyla sömürgeciliğin aşıladığı ahlak arasında bir fark görmedim"* diyerek arayışının temelinde daha özlü bir karakterin barındığını dile getirir. Dönemin en önemli özelliği dernekçilik ve bunda yer alma faaliyetiydi. Daha sonra kendisiyle can yoldaşlığı yaparak mücadelemizde önderlik rolünü kanıtlayan **Ahmet KESİP** yoldaşın *"Derneğe niye gelmiyorsun?"* sözüne karşılık *"Polise fişlenmekten, Azerilere birkaç yumruk sallamaktan başka bir faaliyeti var mı? Eğer amaç Marksizmi öğrenmek, devrimci olmaksa, bağımsız çalışmanın faydaları daha fazladır"* der. O, ahlaki yapısı ve yaşamıyla bağımsız düşüncenin tohumlarını ruhunda taşıyordu. Ahlak, üslup ve yaşamıyla çevresine kümelenen öğrenci gençliğin, özellikle uyduruk gruplaşmaların batağına düşmemesi için elinden gelen çabayı sarfetti. O'nun bu yapısı daha ilk andan itibaren sosyal-şoven ve Kürt küçükburjuva grupların tepkisine yolaçmıştı. Öğrenciliğini sürdürmek için kiraladığı ev doğal bir örgütlenme sahasına dönüşmüş, kendisiyle kalan öğrenciler O'nun yaşam üslubunu kendilerine örnek almışlardı. Kendisiyle beraber aynı evde kalan ve birlikte aynı okulda okuyan **Ahmet KESİP** yoldaşla birlikte zamanının hemen çoğunu ulusal dava konusunda araştırma-inceleme üzerine yoğunlaştırmıştı. **Ahmet** yoldaşın eylemciliği ve bu yönüyle gençliğin önünde yer alması, **Sait** yoldaşın çevresine genç toparlama özelliği ile birleşince tam bir uyum, bir bütünsellik doğuyordu. Bu arada milliyet çelişkileri alabildiğine körüklenmiş, olaylar kitle çatışmalarına dönüşmüştü.

Bu dönemde özellikle gençliğin "sol" hareketlere akın ettiği bir ortamda partimizin Serhedan alanında çekirdek örgütlenmesini yürüten **İdris ÖKMEN, Akif YILMAZ** yoldaşlar, faaliyeti İdir alanına da kaydırmışlardı. İdir'de ulusal kurtuluş düşünceleri etrafında verilen ilk seminer **Sait ve Ahmet KESİP** yoldaşların dikkatini çekmiş, kiraladıkları öğrenci evi, bu süreçle birlikte ulusal kurtuluşçu düşünceleri alan kitlesine ve gençliğine aktarmanın ilkokulu olmuştu. **Sait** yoldaşın kişiliği ve çalışmaları kısa sürede hareketimizin gençlik tabanında kitleye açılımını sağlayabildi. O, bu düşünceleri kavradıkça gençlik arasında ilerliyordu. Ulusal kurtuluşçu düşüncelerin salt gençlik-

le sınırlı kalmaması için de en erkenden kendi köyünde devrimci örgütlenme faaliyetine girişti. Daha ilk dönemde diğer grupların tepkisini toplayan **Sait** yoldaş, tam bir hedef durumuna gelmişti. Başan-(Aralık) ve İdir'de girdiği tartışmalarla çevresine topladığı yurtsever-devrimci gençlik önemli bir potansiyele dönüşünce, sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva gruplar tarafından birkaç kez bıçaklanarak ve kurşunlanarak yaralanmıştı. Nitekim yine böyle bir sırada yanında bulunan devrimci önderlerden **İdris ÖKMEN** ve **Ahmet KESİP** yoldaşlarla birlikte bir komployla katledilmek istenmişti. **Mahir CAN** yoldaşın Golan(Göle)'da katledilmesinde rol alan HK'nin komplocu girişimlerinin açığa çıkarılmasıyla komplodan kurtulmuşlardı.

İdir, Başan alanlarında sivil yerel faşistlere karşı, yine aynı dönemin genç yiğit devrimci militanı **Yusuf ADET** ile birlikte gerçekleştirilen eylemlerde birincil planda **Sait** yoldaş gelmektedir. Eylemlilikte gençliğin önderi durumundaki **Ahmet KESİP** yoldaş, *"Eğer faşistlere karşı başarılı bir eylem yapmak istesem, ilk aklıma gelen arkadaşlar Ekrem ve Yusuf arkadaşlardır. Bazen bu iki arkadaşı olmadık bir yerde veya çok kolay şehit vereceğimizden korkuyorum. Acaba yerlerini nasıl doldururuz düşüncesi her an beynimi kurcalıyor"* derdi.

Hareketimizin PKK olarak şekillenmesi, **Sait** yoldaşın mücadeledeki coşkusunu artırmıştı. Artık bir-iki köy ve şehir gençliğiyle sınırlı kalmanın mücadeleyi daraltmak olduğunun bilincine varan **Sait** yoldaş, kendisi lise mezunu olduğundan, TC'nin yedek öğretmen almasından yararlanarak hemen girişimde bulundu. Çoğu yoldaşın, *"Savaştığımız sömürgeci gücün memurluğunu nasıl yaparsın?"* demesine **Sait** yoldaş, kendisine özgü üslubuyla oldukça iknacı bir cevap vermişti: *"Ahmet Kesip ve birkaç aranan yoldaş var. Bu arkadaşları artık ne eskisi gibi öğrenci evlerinde, ne kendi evimizde ne de şehirde barındırabiliyoruz. Serhedan'da ve diğer yörelerde aranan veya partinin gönderdiği arkadaşlar var. Bu onlar için de geçerli. Muhakkak dağ köylerinde tutunacak bir yerimiz olmalıdır. Ayrıca artık partiyiz, gençlik grubu değiliz. Köylerde de örgütlenmeliyiz."*

Sait yoldaş, sorumluluğun salt yetkiyle sınırlı olmadığının timsaliydi. O daha çocukken yetişme tarzından edindiği sorumluluk bilincini, tümden mücadelenin geliştirilip yaygınlaştırılmasında kullandı. Sıkıyönetimin ilanında, birçok yoldaşın gizlice faaliyet yürütmesinden ötürü çekilen maddi imkansızlıklar ortamında, en son imkanlarına kadar aile ekonomisini ve bizzat sürdürdüğü yedek öğretmenlik maaşını tümden seferber etmişti. Bu dönemde birkaç kez polisçe ve jandarma tarafından tuttuklanmasına, vahşi işkencelere maruz kalmasına rağmen düşmana en ufak bir şüpheyi uyandıracak bilgi vermemiş, zorunlu olarak serbest bırakılmıştı.

12 Eylül'ün gelişiyle, **Sait** yoldaş açısından bir şey değişmedi, ama parti güçleriyle kopan ilişkileri bir talihsizlik oldu. Yoğun tutuklamalar ve faşist terörden O da nasibini almış, aylarca sömürgeci faşizmin işkencehanelerinde korkunç direnişler sergilemişti. Ser verip sır vermeyen tavrı serbest bırakılmasını getirmiş, ancak düşman kendisinden el çekmemişti. 1986'ya değin onlarca kez işkencelere alınıp zindana atılan **Sait** yoldaş, direnme, azim ve kararlılığında en ufak bir tereddüt geçirmedi. Partisiyle ilişkisiz ama ruhunda sürekli partiyi yaşadığ direnişi, inancı ve yenilgi kabullenmez azmiyle bulunduğu her ortamda partiyi temsil etti. Parti ile ilişkisiz dönemi boyunca zindanlardaki yoldaşlarıyla sürekli bir ilişkide bulundu. Estirilen terör karşısında bunalım geçiren tipler metropollere veya düşmana uşaklık etmeye yönelirken, **Sait** yoldaş, her an geçmişte faaliyet yürüttüğü çevresinde bulundu. Birçoğu kaçışı kurtuluş yolu görürken O, ülkeyi, halkı terk etmemekte direndi; zafere derinden inancı vardı. Kitleler arasında umut kaynağıydı. Özellikle partimizin 15 Ağustos Atılımı'yla yaptığı çıkış, **Sait** yoldaşın sınırlı yürüttüğü ilişki ve örgüt yaratma çalışmalarına bir ışık oldu. Türkiye ve Kürdistan zeminindeki sessizliğin HRK ile parçalanması dönemini, daha sonra mücadelenin sıcak ortamında bir yoldaşına anılarını aktarırken şöyle dile getiriyordu: *"Sessizlik ve sadece zindan direnişleri birçoğunda önemli ölçüde inançsızlığı ve kararsızlığı geliştiriyordu. Tüm çabalarıma rağmen bazı kişilerle ancak belli ölçüde ilişki kurabiliyordum. Düşman üzerimde alabildiğine duruyordu. Ailem metropole gitmemi veya evlenmemi ikide bir dayatıyordu. Dayatmak zorunda kalıyordu. Çoğu kişi her şeyin bittiğini, zindan direnişçilerinin de imha edileceğini kendi şahıslarında yaşıyorlardı. Umut olmaya çalıştım ama yetmiyordum. **Ahmet KESİP** yoldaşın birkaç kez alana geldiğini duydum. Bulamadım. 15 Ağustos Atılımı televizyon ve basında verildiği an içim içime sığmayarak adeta bütün dünyalar benim olmuştu. Dayatılan herşey bir anda reddolundu ve o an artık gerilla olmanın zorunluluğunu kavradım. Bu kez söz sırası bendeydi."*

1986 yılında Serhed alanına giren bir silahlı propaganda birliğimizle ilişkiye geçen **Sait** yoldaş, önüne konulan görevleri yerine getirdiğinde kendisinin de mücadelenin sıcak alanına, gerillaya soylu adım atacağının kararını yoldaşlarına bildirdi.

1987 Haziran'ında kendisine kurulan düşman komplosuna rağmen bunu atlatarak gerillaya katıldı. 1987 sürecini ülke pratiğinde geçiren **Sait** yoldaş, 1987-1988 kış döneminde **Şehit Bedran (Mehmet SEVGAT) Eğitim Devresi**'nde yoğun eğitim gördü. Bu eğitim devresi **Sait** yoldaş için mücadelede atılım yapmanın temeli oldu. Geçmiş siyasal birikimlerini olumlu özellikleriyle, gördüğü eğitimle bütünleştirerek, geçmişin kalıntılarından arınarak, parti çizgisinde yoğun bir gelişmeyi sağlayan **Sait** yoldaş, aynı devrede gördüğü askeri eğitimle güçlenerek, taktik önderlik sahasında önemli bir hazırlık evresi geçirdi. Eğitim devresi sonunda gerçekleşen Botan-Serhed Eyaletleri Konferansı'na üye olarak katılan **Sait** yoldaş, parti içi sınıf savaşımında bilendi.

1988 Atılım yılında ülke pratiğine **Ahmet TOSUN (Yaşar Hoca) ve Mahmut BENEK (Mahmut)** yoldaşların bulunduğu grupla yönelen **Sait** yoldaş, Botan-Serhed yol hattını açmakla görevli kılındı. Birlik komutanlığını yürüten **Sait** yoldaş, Elbak(Başkale)- Çaldıran köyü yakınlarında Wan(Van)-Çolamerg(Hakkari) karayolu üzerindeki köprüde, düşman pususuna düşerek yaralandı. Düşman pusu atmasına rağmen, düşmana inisiyatif ve cesaretiyle kayıp verdiren birlik, **Mahmut BENEK** yoldaşı şehit verdi.

Aynı yıl içinde Serhed'den Dêrsim'e bir grup yoldaşla birlikte yol hattı açma, kitle faaliyeti ve Dêrsim Eyaletimizdeki gelişmeleri partiye aktarma görevini başarıyla yerine getirdi.

'89 yılı faaliyetlilik döneminde Serhed Eyaletinin 3. Bölgesinde ulusal kurtuluş mücadelemizin oturtulup yaygınlaştırılmasında birincil derecede rol üstlenen **Sait** yoldaş, bu bölgemizde gerillanın geliştirilip halk ordumuzun büyütülmesi, parti ve cephe faaliyetlerinin kökleştirilmesi ve bu bölgemizin serihildanlara hazırlanmasında yetkin bir uygulayıcılık sergiledi.

Serhed Eyaletimizin I. Bölgesinde de çeşitli dönemler faaliyet yürüten **Sait** yoldaş, eylem, örgütlenme, ordulaşma ve partileşme çalışmalarında da PKK militanlık örneğinin timsali olmuştur.

Kişiliğinde anlık ilerlemeler sağlayan **Sait** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesini her dönem şahsında yaşamıştır. O, Partimizin her dönem hazırlık çalışmalarını militanca özümsemesiyle, taktik siyasal öncülüğe ulaşmanın hızını her dakika ruhunda yaşamanın azmiyle dopdoluydu. Bundan dolayı, girdiği her hazırlık çalışmasında fiili katılımı ve yoldaşlarını katma girişimi, geleceği ruhen yaşamanın verdiği inançtan ileri ge-

liyordu. Mücadelemizin her atılımı öncesinde **Sait** yoldaşta taktiğe ulaşmanın verdiği kaygı ve bundan yola çıkarak, gelecek üzerinde derin yoğunlaşmanın çaba ve azmini görmek mümkündü. Bu nedenledir ki, '89'da gittiği alanda geleceğin ağırlıklı olarak serîhildanlarla boyutlanacağı öngörüsü **Sait** yoldaşı, kitleleri yoğun örgütlülüğe çekmeye itmişti. Zaten hiç bir engel **Sait** yoldaşı kitlelerden ayıramadı.

Devrimin kitlelerin eseri olduğu bilinci, **Sait** yoldaşın kurduğu her ilişkiyi çok kısa sürede bir örgüte dönüştürme yeteneğini geliştirdi. Örgütlenme alanındaki becerisinin geçmişten beri gelişkin olması, çalıştığı her alanda ilk etapta iç örgütlenmenin aciliyeti üzerinde durmasına, O'nda kolektif ruhun gelişmesine vesile olmuştur. Daha şahadete varmadan kısa bir süre önce komutası altındaki birliğe "Bizim ortamımızda, kişi tek başına hiçtir" sözüyle kolektif ruhla çalışmanın aciliyetini emretmiştir. Komuta ettiği her eylemi, birliğin kolektif kararından çıkaran **Sait** yoldaş, katılımı güçlendirdiği her eylemini, başarıyla bitirmenin kaçınılmaz olduğunu bilmiştir.

1989-1990 kış dönemi hazırlık çalışmaları ve gerçekleştirilen Serhed Eyaleti II. Konferansı, **Sait** yoldaş için atılım yapmanın dönüm noktası oldu. Konferansta serîhildanın yaratılması yönündeki çalışmaları ve bu yönlü inancı '90 atılımına kararlıca yürümesine ışıktı. Bilinci, inancı, kararlılığı ve çalışma azmi, hem tüm yoldaşlara, hem de partiye **Sait** yoldaşın Serhed'de serîhildanların yaratıcısı olacağı umudunu verdi. O güçlü inancından kaynaklanan moraliyle her zaman umut olmasını bilmişti. Silahlı mücadele hayatında, çok kısa bir sürede büyük gelişmeler kaydeden **Sait** yoldaşa partimizin verdiği rol de büyük oldu. Eyalet yürütmesinde rol üstlenen **Sait** yoldaş, 1990 bahar atılımında Serhed Eyaleti'nde yeni Cizîra Botan'lar ve Nisêbin'ler yaratmanın, halk intifadasını gerçekleştirmenin kararlılığı ve inancıyla yüklüydü. Bu inanç ve kararlılığı O'na taktik siyasal alanda duyulan ihtiyaca cevap verme azmini yüklemiş, sahip olduğu PKK militan kişiliği ve komple devrimciliği ile ülke pratiğine yürümüştü.

Evet, **Sait** yoldaş, '90 serîhildanlarına **"Bir parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma"** şiarıyla yürürken, asıl çalışma alanı olan 3. Bölge'ye geçmek için 17 Mayıs sabahı tarihimizin şanlı simalarından "Xanî Baba"ya ulaştı. Yüzyıllardır halkımızı bağrına basan, her seferinde yüzbinleri kucaklayan Xanî Baba, bu kez de, çağdaş halk kahramanlarının destanını yazmaya hazırlandı. Ama bu, ne "Mem û Zîn" in aşkı, ne de "Köle Kürdü" anlatan "Beyt"leri, "Aqîde"leriydi. Xanî Baba bambaşka bir aşkı, "Köle Kürdün" yerine Çağdaş Kürdün kahramanlık destanını yazacaktı.

Bu destanda; vatan, insanlık, özgürlüğe-bağımsızlığa susamışlığın aşkı, dirilen, direnen Kürdün destanı vardı. **Sait**'lerin, **Ferhan**'ların, **Ali**'lerin destanıydı bu.

Düşman tankını, topunu, ordusunu aldı geldi:

"Xanî Baba" inledi, toza dumana boğuldu, bir an barut kokusundan nefesi kesilecek gibi oldu.

Yer inledi, gök gürledi; Tendürek sarsıldı, hüzünlendi.

Boz toprak, siyah kayalıklar kızıla çaldı, sular kan aktı.

Gün, bir an kararır gibi oldu, ama, saatler sonra sessizlik çöktüğünde üç güneş birden doğdu.

Bu aydınlıkta "Xanî Baba" destanını daha rahat yazabilirdi. Sevinçle, nurlu yüzünü sıvazladı, tarihin şanlı sayfalarını çevirdi ve altın harflerle şunları yazdı:

Yüce önder **Haki KARER**'in şahadet gününe çeyrek kala, Dörtlerin gecesi, 17 Mayıs 1990 akşamı çağdaş halk kahramanları **Sait (Ekrem KAYALAR), Ferhan (Enver GÜNGÖR)** ve **Ali (Ahmet AYDIN)** görkemlice direnerek şehit düştüler. Onları öpüp bağrına bastığında;

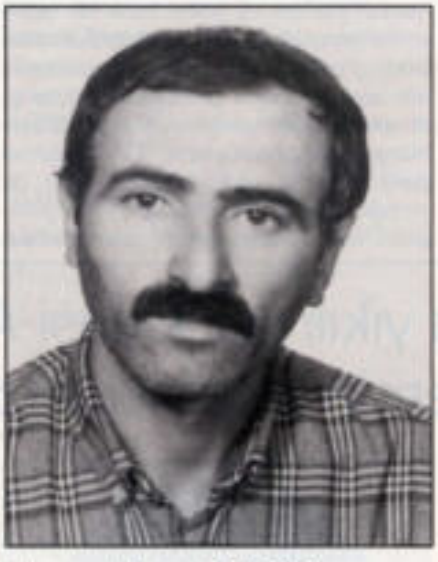
Sait: "Serîhildanlar için birliğimi korumak zorundaydım";

Ferhan; "Serîhildanlar için kan şarttı";

Ve **Ali**: "Kendi bombamla kanımı halkımın yüreğine serîhildanlar için akıtmak zorundaydım" dediler.

İşte, **"Xanî Baba"**, destanını böyle yazdı. Ve bu destan; **"Mervanî"** ve **"Agirî-Zîlan"** ile **"Yeni Kürdistan"**ı birleştirdi.

ENVER GÜNGÖR YOLDŞ PARTİYE BAĞLILIĞIN VE EMEK DEĞERİNİN TANINAN İSMİYDİ

Adı soyadı: **Enver GÜNGÖR**
Kod adı: **Ferhan-Bilal**
Doğum yeri ve yılı: **Keşêr Golan-Serhedan, 1954**
Katılış tarihi: **2 Şubat 1988**
Şahadet tarihi: **Xanî Baba-Bazid, 17 Mayıs 1990**

Ferhan (Enver GÜNGÖR) yoldaş, Serhedan(Kars) ilimizin Golan(Göle) kazasının Keşêr(Dedekılıç) köyünde 1954 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak gözlerini dünyaya açar. İlkokulu kendi köyünde okur. Ailesinin maddi durumunun yeterli olmayışı, bir de oturdukları köyün azınlıklardan oluşması nedeni ile sürekli kavgaya tanık olur. Bu dar ailesel çıkarlar yüzünden sürekli kavga ve huzursuzluğu yaşayan Keşêr köyü insanlarının boş yere akan kanına tanık olur. Bu dar ailesel çıkarlar yüzünden kanı dökülen insanlardan biri de Ferhan yoldaşın ağabeyidir.

Köy kavgasında büyük oğlunu yitiren Ferhan yoldaşın ailesi, çalışanı olmadığından oldukça fakir düşer. Bu yüzden küçük yaşta öğrenimini bir tarafa bırakan **Ferhan** yoldaş işçilik dünyasına atılır. O dönemde yörede yol yapım işlerinde oldukça düşük bir ücretle çalışarak, aileye maddi katkıda bulunur. Bir taraftan çalışırken, diğer taraftan kaybettiği ağabeyini sürekli düşünerek buna neden olan olayların kaynağına inmeye çalışır. Devrimci aydınlanmanın yardımıyla bu zulüm dünyasında insanı kendi kendisine yabancılaştıran ve dar ailesel, aşiretsel ve bireysel çıkarlara gömülmeye neden olarak, asimilasyonun kaynağı sömürgeciliği görür.

Ailenin girmiş olduğu maddi sıkıntıdan dolayı ülkeden kopmak zorunda kalan **Ferhan** yoldaş yurtdışına gider. Gittiği Libya sahasında faaliyet yürüten arkadaşlarla tanışır, yurtsever bir yapıya sahip olan **Ferhan** yoldaş, parti faaliyetinden yoğun etkilenerek harekete sempati duyar. Bu dönemde faaliyetlere aktif katılmasa da çalışmış olduğu alanda propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini yürütür. 1985'te Türkiye'ye döner. İstanbul'da kaldığı bu dönemde partiden almış olduğu bilinçle de sorunları daha bilinçli bir şekilde irdeler. Artık kurtuluşun bireysel olmadığına, ailesinin de içinde bulunduğu ülkeden kopuşun ve maddi sıkıntının nedeninin sömürgecilik olduğuna pratik yaşamla tanık olan **Ferhan** yoldaş burada partiyle ilişkiye geçmeye çalışır. Ancak bulunduğu alanda bu

fırsatı bulamaz. Bundan derin bir vicdan azabı duyarak aynı zamanda parti ile de ilişki kurmak için tekrar Libya sahasına döner. Burada partiyle kopan ilişkilerini tekrar sağlar. Partiden almış olduğu bilinçle devrimci görevlere daha yoğun bir şekilde sarılır. Çalıştığı sömürgeci TC şirketindeki 120 işçiyi greve götürür. O'nun öncülük ettiği grevin sonucunda şirket iflas eder.

Ferhan yoldaş, partiden de almış olduğu bilinçle her geçen gün gelişerek yeni görevlere talip olur. Artık dışarda kalıp mücadele etmeyi az görerek, ülkeye gidip sömürgeci faşist Türk devletiyle yüzlerce yıllık hesaplaşma ve bağımsızlık savaşının içinde yer almak isteğini partiye bildirir. Önerisi parti tarafından olumlu karşılanır. Bunun üzerine **Ferhan** yoldaş 2 Şubat '88'de temel eğitim alanımız olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada sorunlara yaklaşımındaki ciddiyeti, yoldaşlara olan bağlılığı ve parti değerlerine olan sarsılmaz bağlılığı ile kısa sürede dikkatleri üzerine çeker. Kısa sürede Akademi ortamındaki arkadaşların takdirini kazanır. Örnek bir çalışmayı tutturan **Ferhan** yoldaş parti tarafından koğuş sorumlusu görevine getirilir. Her geçen gün ciddi gelişme kaydederek, sonunda Parti Önderliğimizin güvenlik görevine getirilir. Bu görevin bilinç ve sorumluluğunda olan **Ferhan** yoldaş, görevine ciddi bir sorumlulukla sarılır.

Akademi alanındaki eğitimini başarı ile bitiren **Ferhan** yoldaş, ülke pratiğinde yer almak, partiden almış olduğunu pratiğe dökmek için ülkeye hareket eder.

Ferhan yoldaş, 20 Ekim '88'de Doğu Kürdistan alanına geldiğinde ilk etapta göze çarpan özellikleri olarak fedakarlık, çalışkanlık, partiye olan bağlılığı ve bunun bir gereği olarak yoldaşlara olan saygı ve sevgisi, partiden almış olduklarını yoldaşlara aktarmak için sarfettiği çaba ve uğraşı ile hemen dikkatleri çekiyordu.

Ferhan yoldaş, daha sonra bir grup arkadaşla birlikte mücadelemizin kalbi olan Botan Eyaletimizin Çel(Çukurca) alanına gitti. **Ferhan** yoldaşta görülen en belirgin siyasal özellik, parti çizgisini kendi şahsında hayata geçirmek için, içine girmiş olduğu yoğun çaba, parti dışı yanlış anlayışlara karşı amansız mücadelesi, gerek kendisinde mevcut olan yanlış anlayışlara, gerekse yapıda görmüş olduğu yanlışlara karşı sorumlu mücadelesi, bunlara çözüm yolu arayan yapısıydı. Mevcut dönemde parti kişiliğine ulaşılmadan partiye ve halka fazla bir şeyin verilemeyeceğini sürekli anlatırdı. Kendisinde görmüş olduğu eksiklik ve yetersizlikleri aşarak, bunu pratiğinde gösterip, örnek bir tavır sergileyen bir yoldaştı. Her zaman şunu söylerdi: *"Önderliğin ve partinin bana yoğun emeği oldu, bu emeğin gereklerini ne kadar yerine getirdim?"* İşçilik dünyasından gelen **Ferhan** yoldaş emeğin değerini bilir, emek faktörü olan herşeyi korurdu, bunu hor kullananlara ise acımasızdı. Değerlerin anlam ve önemini sürekli arkadaş yapısına aktararak onların değerleri hor kullanmalarının önüne geçmeye çalışırdı. Sorunların çözümünde ikna yöntemini temel alırdı; bunu yoldaşlarına da aşılamak için yoğun bir çabanın içindeydi. Partinin kendisine kazandırmış olduğu bilginin üzerine tasarruf edenlere karşı öfkeli bir savaşım içindeydi. Mevcut çabasını hiç bir zaman yeterli görmeyen, daha çok çabanın sarf edilmesi gerektiğini belirten ve bunun bilinciyle de sürekli bir çabanın içinde olan bu değerli yoldaşımız, bu durumuyla da arkadaş yapımıza örnek olmaktaydı. Tüm görevleri, Partimizin ve halkımızın bize yüklemiş olduğunu belirten, hepsine büyük bir ciddiyetle sarılan, görevlere fark koyanları ise eleştirileri ile mahkum eden bir yoldaşımızdı O.

Her yönüyle örnek alınması gereken bir kişilik olan, evli ve beş çocuk babası **Ferhan** yoldaş, 1990 baharında gittiği Serhed eyaletimizde, Bazîd(Doğubeyazıt) yolunda sömürgeci faşist TC ordusuyla girmiş olduğu çatışmada, döneme denk düşen bir kahramanlık sergileyen iki can yoldaşı **Sait** ve **Ali** ile birlikte kızıl kanıyla Kürdistan toprağını sulayarak, şahadete ulaştı.

Anısı onurumuzdur!

Yurtseverliğin yıkılmaz kalesi Ahmet AYDIN yoldaş mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır!

Adı soyadı: **Ahmet AYDIN**
Kod adı: **Ali**
Doğum yeri ve yılı: **Erzirom-Gogsî, 1964**
Katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi: **Xanî Baba, 17 Mayıs 1990**

Ahmet AYDIN yoldaş, yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1964 yılında Erzirom(Erzurum), Gogsî(Karayazı)'de baskı ve zulmün cenderesinde gözlerini dünyaya açar. Sömürgecilerin pervasız sömürü ve zulmü o kadar yakıcı olur ki, daha küçük yaşta bunu fark eder ve onlara karşı yoğun bir nefret duygusuyla dolar. Özellikle TC'nin geliştirdiği çatışmalı ortamda, kendisinin mensup olduğu kabile ile diğer kabileler arasına kan davası girer. Yakın akrabaları TC'nin açık desteğini alan karşı kabile tarafından vurulunca, TC'ye olan kini doruk noktasına varır. Ulusal kurtuluş düşünceleriyle tanışmadığı için kaçınılmaz olarak kendisini bu kan davalarının içinde bulur. Bu çatışmalı ortamda maddi durumları da giderek kötüleşir. Onun için de daha çok küçük yaşta üretime katılarak ailesinin geçimine katkıda bulunur. Bir taraftan yoksulluk, diğer taraftan TC'ye karşı duyduğu nefretten dolayı, asimilasyon kurumlarıyla da fazla tanışmaz. Aile içi bu yönlü istem ve dayatmalar da sonuç vermez. Kemalizmin kirlerinden korunmanın avantajıyla da tüm yurtsever özünü olduğu gibi korur. Bu özledir ki, ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır tanışmaz, hiç tereddüt etmeden aktif katılım sağlar.

1979'da memleketi olan Gogsî'de partimizin çalışmaları, şehit yoldaş **Zeki PALABIYIK** öncülüğünde başlayınca, **Ali** arkadaş, yaşı çok küçük olmasına rağmen bu çalışmalarda yer almak ister. Hatta arkadaşların "küçüksün, biraz daha bekle" demelerine ve temkinli yaklaşımlarına aldırış etmeksizin katılmak isteminde ısrarlı olur. Yaşı küçük olmasına karşın verilen her görevi coşkuyla karşılar ve başarmak için de azami çaba harcayarak, olanca titizliğini esirgemezdi. O'ndaki yurtseverlik duygularının canlılığı ve Kürdistan'ın kurtuluşuna duyduğu son-

suz inanç, değerlere ve görevlere son derece güçlü bir bağlılığı meydana getirir. **Ali** yoldaşın partiye bağlılığı ve inancı o kadar sarsılmazdır ki, 12 Eylül'ün tüm vahşeti, döneklerin her türlü ihanet ve tahribatlarına karşın tek bir adım geri atmaz. Yaşanan gelişmelere ileri adımlar atarak cevap verir. Kaçkınlara ve TC'ye kini daha da artan **Ali** yoldaş, partiye bağlılığın verdiği içtenlikle mücadeleye sarılır. En zor koşullarda, herkesin sinip çekildiği dönemlerde en öne atılanlardan biri olur. Partiden bağları kopuk olmasına rağmen, hep parti ile ilişki kurabileceği inancıyla yaşar. İlişkisi kopuk olduğu için 1985'te zorunlu olarak askere gider. Eğer bu dönemde ufak bir çıkış noktasını bulsa, değil askere gitme, TC'nin beyninde patlayacaktır. Ama tüm isteksizliğine rağmen çaresizlikten zorunlu olarak askere gider. Ama bu da O'nun için bir gelişme zemini olur. Çünkü, TC'nin gerçeğini daha iyi tanır ve sömürgecilere tepkisi daha da artar. Nitekim, askerlikten döndükten sonra dönem dönem metropollere gitse de esas olarak alanda kalır ve çalışmalarını daha da aktif bir biçimde yürütür. Bu inançla bir an bile durmak bilmeksizin çalışır. Etrafındaki insanlara inanç ve güven vermek için yoğun çaba harcar. Bu yoğun çabaları sonucu, beraberindeki arkadaşlarıyla birlikte bir grup kurarlar. Bu grup çalışmasında en önde yer alır. Grubun genişlemesi için yoğun ve fedakar çabanın sahibi olur. Partiden kopuk yürütülen bu çalışmalar, eylem gerçekleştirebilecek kadar ileri götürülür. Böyle bir eylemden sonra 1982'de bir grup arkadaşıyla birlikte yakalanır, 90 gün yoğun işkencelere tabi tutulur, ama faşist işkencelere boyun eğmeyerek sonuna kadar direnir. İşkencelerden sonra cezaevine konur ve direnme sonucu üzerinde kesin herhangi bir delil kanıtlanmayınca serbest bırakılmak zorunda kalınır. Cezaevinden çıktıktan sonra da yılmadan ve tek bir adım dahi geri atmadan çalışmalarını yürütür. Düşmanın işkenceleri O'nun kinini artırmaktan başka bir işe yaramaz. Geçmişe oranla daha bilinçli ve kararlıca yürüttüğü bu çalışmalarını 1988 yılına kadar aralıksız olarak devam ettirir.

1988 sonbaharında yeniden parti ile ilişki kurunca artık dünyalar O'nun olur. Yılların susamışlığını ve hasretini gidermenin büyük coşkusunu yaşar. O, artık yıkılmaz bir kale, zaptedilmez bir dünya gibi hisseder kendini. Gerillaları bağrına basıp onlara soru üstüne sorular sorarak, bir anda tüm gelişmeleri öğrenmenin enerjisiyle dopdolu olur. Partinin verdiği toparlama görevine dört elle sarılır... Bu sahadaki çalışmalara büyük bir fedakarlıkla katılır ve küçümsenmeyecek derecede başarılı sonuçlar elde eder.

ÜÇ KIRMIZI GÜL

Toprağı yarıp çıkan üç gül
Kucaklamış sevgi dolu
sımsıcak Mayıs ayı güneşi
Ahmedê Xanî sessiz
darılmış
durgun
Habersizdi;
üç kırmızı gülden

Süzülüp süzülüp gelmiş
Gelmişlerdi upuzun dar
yollardan
Gelmişlerdi:
Gökyüzü beton
toprağı beton
güneşi beton
yürekleri-beyinleri beton
betonlaşmış ülkeden

Ateşler saçmaya başladı
silahlar
Tanımlanamaz alevler;
alevler ki güneşler kadar
alevler ki hep isyankar
alevler ki betonlar kıran

Üç kırmızı güldü:
Sait
Ferhan
Ali
Xanî Baba'ya baharında
selam duran
Üç kırmızı güldü
Sımsıkı birbirlerine sarılan
Üç kırmızı güldü
Deryalarda deryalar
yaratan

1989'da gerilla birliğine direkt katılarak mücadele içinde esas yerini alır.

Ali arkadaş katılımından şöyle bahsediyordu: *"Yurtsever biri olduğumdan dolayı, partiye katılmayı bir görev olarak görüyordum. 1988 yılında parti grubuyla ilişki kurdum. O dönemde bana görev verdiler. Yöre halkı içinde örgütleme görevini üstlendim. Bu nedenle aktif olarak mücadeleye katılmadım. Fakat bu defa grubun da onayı ile aktif olarak katılmayı daha uygun buldum. Kısacası; partiye, halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna savaşmak için katıldım."* O'ndaki yurtsevgisi, bağımsızlığa ve özgürlüğe susamışlığı ölçülemeyecek kadar büyüktü. Bu özlem ve inançla dolu olan **Ali** yoldaş, parti saflarında eğitime de bu gerçeğin coşkusuyla katılır. Mücadeleye aktif olarak katıldığı kış aylarında katıldığı eğitim çalışmalarından daha da güçlenerek çıkar. Eğitimden aldığı güçle de pratiğe coşkuyla yürür. Büyük bir istek ve özveriyle katıldığı pratikte, görevlerini yapma ve partiye layık olma çabası içinde oluşan mutluluğunu kişiliğinde sürekli yaşar. Öyle ki, 1990 bahar atılımına katılmanın sevinci, onun yaşamında en mutlu anı olur. Artık elinde silahı ve daha yenilenmiş bir şekilde sömürgecilerden hesap sorma kiniyle dolu olarak pratiğe yönelir. Yıllardır içinde biriktirdiği öfkesini, sömürgeci cellatların başlarına patlamaya gider. Bundan daha kutsal bir görev olamazdı O'nun için. O, bu yüce duygu ve düşüncelerle dolup taşarken geçmiş yaşamında olduğu gibi, şimdi de en büyük fedakarlığı yapmaya hazır bir şekilde yaşama yönelir.

Partiye bağlılık, fedakarlık, yurtseverlik ve dürüstlüğüyle hep en önlerde yer alır. O, bu güçlü özellikleriyle çevresinde saygı ve sevgi uyandırmasını bilir. Yurtsever Kürt insanının canlı siması olan **Ali** yoldaş, yeri ve zamanı geldiğinde vatan topraklarıyla bütünleşmesini de canını feda ederek gerçekleştirir. 17 Mayıs 1990'da beklediği anı yakaladığında da, kararlı yürüyüşünde bir an dahi tereddüte düşmez. Xanî Baba'da sömürgecilerle girdikleri çatışmada **Ali** yoldaş, en son nefesine kadar kararlıydı. Düşmandan hesap sorarak, onun beynine bir balyoz gibi inerek en çok sevdiği vatanı Kürdistan'ın topraklarıyla sonsuza dek kucaklaşma mutluluğuna erişir. **Sait** ve **Ferhan** yoldaşlarıyla kolkola girip halay çekerek, gözlerini kırpmadan ölümün üzerine yürüyerek ölümsüzleşir. Ve böylece onlar Kürdistan'ın bağımsızlık güvercini olarak sonsuza dek uçtular. Onlar, düşmanın muazzam güç yığınaklarına aldırış bile etmeden çarpıştılar ve bir kez daha bileği bükülmez yiğit Kürt yurtseverliğinin özgürlük haykırışlarını dünyaya duyurdular.

Ali yoldaş! Senin canını seve seve feda ettiğin ve hep özlemiyle yaşadığın Bağımsız ve Özgür Kürdistan'a yürürken, anın hep yaşayacak ve intikamın yerde kalmayacaktır.

Xanî Baba direnişçilerinin intikamını savaşan Kürdistan halk gerçekliğini yaratarak ve sömürgeciliği ülkemiz topraklarında söküp atıncaya kadar savaşarak yaşatacağız.

Anıları yolumuza ışıktır!

"SERHED'İ BOTANLAŞTIRACAĞIZ!"

Adı soyadı: **Yusuf ADET**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve yılı: **Serhedan-Aşağı Çamurlu köyü, 1963**
Katılış tarihi: **1977**
Şahadet tarih: **Tendürek, 16 Ağustos 1990**

Yusuf yoldaş, 1963 yılında Serhed Eyaletimizin Aşağı Çamurlu köyünde yaşama gözlerini açtı. Çocukluğunu yoksul bir aile ortamında yaşadı. Ailesi yoksul olmasına, alanda Kürt halkı içerisinde okuma seviyesi çok düşük olup okuyanlar horlanmasına rağmen ailesinin dışa açık özelliğinden dolayı, ilkokuldan sonra ortaokulu okumak üzere İdir(Iğdır)'a gönderildi.

Köy ortamında büyümüş, şehirle tanışıklığı olmayan **Yusuf** yoldaşın şehir ortamıyla kaynaşması mümkün olmaz. Bulduğu her fırsatta, hafta sonlarında köye gider. Şehirle kaynaşmasını zorlaştıran sadece şehire yabancılık değil, alanda sömürgeciliğin oluşturduğu yapıdır da. İdir'de Azeri kitlesinin pazara sahip olması, okuma-yazma oranının fazla olması ve okulda egemen olmalarından dolayı yakın arkadaş çevresiyle horlanıyor olmaları, O'nu daha bir kırsala bağlıyor, üzerinde derin izler bırakıyordu.

Serhed Eyaletimizin bu alanında yürütülen yoğun sömürgeci bir yöntem; Azeri milliyetinin kullanılması, duygularının ırkçılık temelinde okşanarak, palazlanmalarına olanak tanınmasıdır. Özellikle de komprador-burjuvazi biçiminde geliştirilen Azeriler üzerinde yaşadıkları topraklarda toprağın bizzat sahiplerine karşı TC yönlendirmesi altındadırlar.

Uygulamalar "dağdan gelen bağdakini kovalıyor"a dönüşmüş, bu ise, her düşünende olduğu gibi, **Yusuf** yoldaş üzerinde de içinden çıkılmaz çelişkilerin doğmasına yolaçıyordu. Ortada çok büyük ve büyük olduğu kadar da açık olan bir haksızlık vardı. Fakat nasıl çözümlenneceği hususunda bir belirginlik olmadığı gibi, uygulamaya çalışılan çözümler ise gerçekte çözümsüzlükten başka bir şey değildi. Devlet bariz olan çelişkiye daha çok mistik bir görünüm kazandırma amacındaydı. Kendisi ile yok edilmek istenen halkımız arasında da, çelişkiyi saptırıyor; finanse ettiği faşist ve dini görünümlü ırkçı örgütlerle bir azınlıklar çatışmasına dönüştürmek için elinden gelen bütün çabayı sarfediyordu. Ve alandaki herkes gibi **Yusuf** yoldaş da, bu belirsizlik ve saptırmaya büyük bir öfkeyle şahit oluyordu.

İşte, böylesi bir siyasal ortamda çelişkilerin, haksızlıkların çok açık ve bir o kadar da yoğun yaşandığı, çözümsüzlüklerin de en az o kadar bariz olduğu bir dönemde büyüdü, gelişti. Düşünce ve yaşam kapasitesi genişledikçe, arayışlar da çoğalıyordu. Ancak bu arayışlar ilk başta çizilen çerçeveleri aşmıyordu.

Şehirlerden kaçış, gerçeklikten kaçıştan öteye gitmiyor, ancak bağrında patlamaya hazır bir cevheri de barındırıyordu. Alanda adeta kör bir düğüme dönüşen bu çelişkiler, çözümünü hiç kuşkusuz böylesine dar bir kapsamda bulamazdı.

Bir yandan alan özgülünde böylesine kısır bir durum varlığını sürdürürken, öte yandan ise hiç kimsenin düşüncede -düşte bile varmadığı- görmediği ulusal kurtuluş gerçekliği, her gün daha bir güçlenerek Kürdistan'da yaygınlaşıyordu. Giderek filizlerin kökleştiği ulusal kurtuluş mücadelesi, Serhed Eyaletimizi ve **Yusuf** yoldaşın bulunduğu alanı da kapsamına alıyordu.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ilk tohumlarını alana **İdris ÖKMEN**'ler, **Akif YİLMAZ**'lar, **Mehmet OKÇU**'lar taşırdıklarında, başlangıçta dar da olsa bir çevre oluşturulmuş; **Ahmet KESİP, Ekrem KAYALAR** ve yakın arkadaşları bu mücadelenin ilk üyelerini oluşturarak, mücadeleyi alan özgülünde de oturtma faaliyetlerini başlatıyor, gün geçtikçe mücadele nicelik olarak da büyüyordu.

Daha önce bariz olan çelişki-çözümsüzlükler, yerini tarihsel bir anlam ve öneme sahip bir çabaya bırakıyor, zehir olan yaşam yeni yeni yaşamları yaratacak yaşamlara, çabalara dönüşüyordu.

İşte, **Yusuf** yoldaş da, 1977 yılının sonbaharında yeniden dünyaya gözünü açıyor, pırıl pırıl yeni bir yaşama kavuşuyordu. Bu kavuşma, yıllardır bazen ezilerek, bazen öfkelenerek-kinlenerek yaşadığı gerçeklerin, isimlendirilmeyen, çözümlenmeyen, çözümsüz gibi görünen çelişkilerin isimlendirilerek, çözümlenerek bir anlama kavuşmasıyla gerçekleşiyordu.

Yaşamda sağlanan anlamlılaşma köklü olduğundan, daha mücadeleyle tanışır tanışmaz yoğun bir bilinç, tecrübe olmamasına rağmen, amatör düzeyde de olsa didinip çabalıyordu. Varolan yükün omuzlanabilecek, başanlabilecek kadarını üzerine görev sayarak, tüm benliği ile kendisini faaliyetlere vererek yaşamını anlamlı kılıyordu.

Okuldayken öğrenci ve aydın gençlik arasında, kırsala gidince de gençlik ve ailesi içerisinde faaliyet yürütüyordu. **Yusuf** yoldaş, artık geçmişte olduğu gibi bulduğu her fırsatta gerçeklerden kaçarak kırsalı yeğleyen biri değil, bulunduğu her ortamda mücadeleye birşeyler kazandırmak isteyen biri olmuştur.

Ulusal bilinç gelişip kökleştikçe kendisinde ve ailesinde değişikliklere yol açıyor, sorumluluk duygusu derinlik kazanıyordu. Bu da kendisini ister istemez giderek aileden koparıyor, halka kazandırıyordu. Evet, **Yusuf** yoldaş, artık ailenin dar sorumluluğundan çıkıp ülke ve halk sorumluluğunu yüklenen bir devrimci olmuştur.

Dönemin eylemlerine, örgütsel ve eğitsel faaliyetlere katılıyor, profesyonel devrimciliği tamamıyla benimseyerek onurlu yaşamın zirvesini yakalıyordu. Artık **Yusuf** yoldaşın yaşamına damgasını vuran gerçeklik ne pahasına olursa olsun yaşamın vazgeçilmezliğidir.

1980 Temmuz'unda dört arkadaşıyla yakalanarak cezaevine gönderildiğinde de, küçük yaşına ve polisin tüm insanlık dışı uygulamalarıyla dayatılan her şeye rağmen, "hayır" yanıtını esas almış, bireylerin örgüte tabiliği ile PKK direnişçiliğinin ve fedakarlığının temsilini yıllarca sürecek olan tutsaklık yaşamında sergileyerek onurlu yaşamasını bilmiştir.

Hatta tutsaklık yaşamı boyunca **Yusuf** yoldaş, TC yasalarının bir gereği olarak yıllarca tutsak kalınacak bir durumu olmamasına rağmen, sömürgeci mahkemelerde ve zindandaki insanlık dışı uygulamalara karşı takındığı ödün vermez tavrından ötürü, hakkında ek davalar açılıp, ek cezalara tabi tutuldu. Sömürgeciliğin insanlık dışı uygulamalarına, PKK'nin direnişçi-isyancı özelliği ile ***"Kahrolsun sömürgecilik", "İşkencecilerden hesap soracağız"*** sloganlarıyla karşılık vermiş, bunu sömürgeci-faşist mahkemelerde siyasal savunmalara dönüştürerek kararlılığını sürdürmüştür.

Zindanda sürdürülen direnişlerde en önde yürüyenlerden olmuş, partisine, halkına bağlılığını defalarca her direniş özgülünde sergilemiştir. O, tutsaklığın hiç bir döneminde, hiç bir zaman direnişte ön adımı başkasından beklememiş,

hep kendisinden başlatarak örnek olmasını başaran ender bir devrimcidir.

Yusuf yoldaş, altı yıllık tutsaklık yaşamında devrime olan inancını daha da kökleştirerek ve bunu da onurlu bir yaşamla taçlandırarak tahliye olduğunda, yeniden örgütle bütünleşme ve aktif olarak mücadeleye katılma yollarını aramıştır. Kısa bir süre içinde ulaşmak istediği hedefe ulaşmış, ülkemizde ve dünyada yaşamların en güzeli, en anlamlısı ve tamamıyla insanlıkla özdeşleşen gerilla dünyasına ayak basmıştır.

Bir yandan böylesine yüce bir olayla, gerillayla bütünleşme amacına ulaşmak için yoğun bir çaba içerisindeyken, diğer yandan da gerillaya ulaşacağının kesin inancı ve devrime karşı duyduğu sorumluluğun bir gereği olarak boş durmuyor; kısa bir sürede de olsa gençlik arasında yaptığı çalışmalarla birçok kişinin katılımını sağlıyordu.

Yusuf yoldaşın gerillaya katılmak istediği ve bu yönlü çaba sarfettiği döneme baktığımızda alan özgülünde de olsa, hala 12 Eylül politikalarının bir sonucu olarak partimizin tüm çabalarına rağmen etkisini gösteren, geride durma ruh yapısının hakimdir. Bunu aşmak için cezaevi kadrolarından **Fuat ASLAN** ve **Ahmet TOSUN** yoldaşların büyük bir adım atarak süreci devrimci kılma yönündeki çalışmalarında **Yusuf** yoldaşın azımsanmayacak büyük çabaları olmuştur.

Gerillaya katılan ve **Delîl** kod adıyla faaliyetlerde yeralan **Yusuf** yoldaş, kişiliğinde büyük bir gelişmeyi yaratarak, her hazırlık sürecinden sonra daha bir güçlenerek faaliyetlere yönetici olarak katılıp kitle ve yoldaşları arasında saygın bir kişiliğe ulaştı. Kitlelere görev temelinde, eğitim esprisiyle yaklaşan **Yusuf** yoldaş, kısa denilecek bir sürede halkın gönlünde yer ederek sıcak, güvenli ilişkiler geliştirdi.

Gerilla yaşamında kitleler nezdinde olduğu gibi, yoldaşlarınca da **Yusuf** yoldaş sevilen, sayılan bir konumdaydı. Oldukça olgun ve sorunları dinleyen bir yapıda oluşu, arkadaş yapısı içerisinde sevilen, sürekli kendisiyle kalınmak istenilen biri olmasını sağlamıştı. Sorun ne olursa olsun tepkici yaklaşmaz, eğitici ve eleştirisel yaklaşırdı.

Yusuf yoldaş, büyük hedef duygusuyla yaşıyordu. Faaliyetlerin gelişmesinde motor rolü oynayacak eylemlerde diretiyordu. Özellikle de 1988 Serhed 1. Bölge pratiğinde 3-5 kişilik gerilla gruplarıyla **Yusuf** yoldaş, düşmanın alanda geliştirmek istediği özel savaş politikalarının birer halkası olan ihanet, gizli-açık çetecilik ve kontra faaliyetlerine karşı geliştirdiği kaçırma ve cezalandırma eylemleriyle düşmanın bu politikalarına partinin alternatif politikasını dayatabilmiş ve bunda da birçok önemli sonuca ulaşabilmiştir.

Suriye-Türkiye "sınır hattı" üzerinde bazı yoldaşların şahadetinde düşman saflarında, düşmana hizmet ederek ödül iznine gönderilen Mehmet Akgün'ün cezalandırılması, kontra için hazırlanılan ve bunun bir sonucu olarak cezaevinden tahliye edilen faşist Turgut Demirkaya'nın cezalandırılması gibi, 1990 ilkbaharında peşpeşe geliştirdiği eylemlerle partinin dönem taktiğine bir yakınlaşması söz konusudur. Şehit düştüğü çatışmada da düşmana kabarık sayıda bir kayıp verdirilmiştir.

Partinin eylem hattında böylesine bir faaliyete sahip olan **Yusuf** yoldaş, değerleri koruma konusunda da hassas bir tutum sergilemiştir. **Yusuf** yoldaşın bu özelliği kişiliğinin en derin yanıydı.

Yusuf yoldaş, mücadele yaşamı boyunca sürekli onurlu yaşamı esas almış, fedakarlığın canlı sembolü olarak savaşı geliştirmede büyük çabaların sahibi olmuş, alçakgönüllü, partili, emekçi bir kişilik sergilemiştir.

Yusuf yoldaşın mücadele yaşamı boyunca hizmet ettiği amaca duyduğu inancın bir gereği olarak 1990 bahar atılımında gerçekleştirdiği eylemlilikle halkın ayağa kalkacak duruma gelmesi, düşmana vurduğu darbeler, Serhed alanımızdaki gelişmelerin temel halkalarından birini oluşturmaktadır. En son 1990'da 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümündeki Tendürek Direnişi'nde kahramanca şahadet mertebesine ulaşarak Kürdistan halkının kalbinde, şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşti.

Yusuf yoldaşın anısına layık olmanın bir gereği olarak Serhed Eyaleti'nde Kürdistan'ın özgürlük ve bağımsızlık bayrağını göklerimizde dalgalandırmak için, partinin dönem silahıyla durup dinlenmeden nefes nefese bir savaş içinde olacağımıza dair, huzurunda söz veriyoruz.

Bazîd gençliğinin parlak direniş sembolü Dr. Agit yoldaşı, ulusal ayaklanmamızda yaşatacağız!

"...Vakur derin bakışlarında
hep umut,
hep güven saçıyordu.
Asude yaşama vurmuştu elinin tersini
Küçücük yüreği dünyalar kadar
dop doluydu intikam hırsıyla
Doktorumun
'Kana hasret bu topraklar' dedi
Aldı 'Ala Rengîn'i atıldı ön saflara
Öylesine dinç, öylesine cesur ..."

Adı soyadı: **Nurettin TURAN**
Kod adı: **Dr. Agit**
Doğum yeri ve yılı: **Bazîd, 1970**
Katılış tarihi: **Ekim 1989**
Şahadet tarihi: **16 Ağustos 1990**

Zaman akıyor; su gibi, sınırları aşarak, sınırların ötesi ile kucaklaşıyor. Ülkeden ülkeye seyahat ediyor, dertsiz-kedersiz. Ama Kürdistan'da zaman tutsak, zaman zincirliydi. Su bile akmıyordu. Öylesine sessiz, öylesine boynu eğikti. Korkutulmuştu insanları, gecelerden-gündüzlerden. Her ikisinde de kanı akıtılmış; idam sehpalarında -son sözlerini de söyleme hakkı verilmemiş- asılmışlardı yanyana; analar-babalar, gelinler-körpe gençler.

Dêrsim, Gridax(Ağrı), Palî(Palu), Dara Hênê(Genç), mezarlıklara dönüştürüldüler. Zilan-Gridax kan ağlıyor. Dağında, taşında, toprağında "hawar!" sesleri yükseliyor... Gel de gör... Gel de gör ki anlayasın Kürdistan'ı. Agirî hüzünlü, suskun; Ehmedê Xanî'ye bakamıyor, utancından. Zilan siyahlara bürünmüş, kendi sahiplerinin cesetleri ile dolup taştığından. Her taşının altında, her karış toprağında bir insan yatıyordu. Kimisinin koynunda başsız çocuklar, kimisi de anasının memesine sarılmış, ebedi bir uykuda. Kimi yerde

de karınları yarılmış analar, yanıp kül olmuş cesetleriyle dedeler...

Sömürgeciler, hainler toplanıp birleşmiş ve abanmışlardı aç kurtlar gibi Ağrı'ye, Zilan'a. Verilen ölümüne kavgada Turan ailesi de yer almıştı. Halkımızın isyan ruhunun dipdiri olduğu bu dönemde, Turan ailesi, çapulculara karşı mücadelede tüm fertleriyle öncülük rolü oynuyordu. Direndiler... son damla kanlarına değin. Birçok şehit verdiler, halkıyla birlikte. Kutsal topraklarını düşmandan temizlemek için dağları arşınlıyorlardı. Ne var ki, düşman, işbirlikçi-hainlerin de yardımıyla çemberi, direnenlerin etrafında gitgide daraltıyordu. Tüm canlı umutlarına, sonsuz kararlılıklarına rağmen bastırılmaktan kurtulamadılar. Ve zorunlu olarak ovaya indiler.

Düşman kendisine karşı direnen aileleri saptadığından ve gelecekte olabileceklerden korktuğundan, Turan ailesine yoğunca baskıda bulunuyor, kendine bağlamak, teslim almak istiyordu. Her ne yaptıysa da Turan ailesini kendine bağlamayı, teslim almayı başaramadı. Turan ailesi de, bu yoğun baskılardan dolayı Celal köyünden Bazid'e göç etmek zorunda kaldı. Şehir hayatına -ki o da Kürdistan şehirleri- ailece bir türlü uyum sağlayamıyordu. Köyde toprakları çok olduğundan aile ekonomisi güçlüydü. Yıllar yılları kovalamıştı. Turan ailesi, şehirde de en çok saygı duyulan, komşuları tarafından sevilen bir konuma gelmişti. Ama ailede bir burukluk, bir hüzün vardı. Bu geçmişin verdiği, yarattığı derin etkilerin doğal haliydi. Onları bu hüzünden, bu yaşama küskünlüklerinden ne kurtarabilirdi acaba? Sorun, ekonomik değildi. O bastırılmışlığın, yenilginin ezikliği miydi? Bu sorulara cevap arıyordu Turan ailesi. 1925-30 yılları isyanında yeralmak, onların yurtseverliğinin bir gereğiydi. Bundan da asla pişmanlık duymuyorlardı. Tam aksine gururlanıyorlardı. Peki, üzgün oluşlarına neden olan neydi?

Aradan hayli zaman geçti. Nihayet, Turan ailesine gün doğdu. Yıl 1970, **Dr. Agit (Nurettin TURAN)** yoldaş, dünyaya gelmişti. Kapkaranlık olmuş dünyalarına bir güneşin doğması gibiydi. Turan ailesi, nur topu gibi olan **Dr. Agit**'i gördükçe seviniyor, yaşama daha bir bağlanıyordu. Günden güne ailede bir değişim görülüyordu. Baba Turan ve ana Turan kanatları olsa uçacaklardı. **Dr. Agit** yoldaş, ailede var olan boşluğu doldurmuş, ailesinin derdine derman olmuştu. El üstünden hiç indirilmezdi. Maddi koşullarının elverişliliği nedeniyle de, her şeyin en güzelini vermeye çalışıyorlardı. **Dr. Agit** yoldaş, artık gezebilir yaşa gelmişti. Gürbüz mü gürbüz, sıcak kanlı mı sıcak kanlı...

Ailesi yazları yaylaya çıkardı. Ailesiyle birlikte yaylaya çıkıyor, dağlarıyla bu sayede tanışıyor, bütünleşiyordu. Dağlara büyük bağlılığı hem ondan, hem de ailesinin daima anlattığı isyan öykülerinden geliyordu.

Daha ilkokulda bile olgun davranışlarıyla dikkatleri üzerine çekiyordu. Bir dediği iki yapılmadığı halde, bu, O'nun olgunluğundan herhangi bir şey kaybettirmemişti. O isyan türküleri ile büyüyüp bu yaşa gelmişti. O yaşta iken bile, düşman askerlerinden nefret ediyordu. Ve bu O'nda bir isyancı ruhun oluşumunun zeminini hazırlıyordu. Okuldaki başarısı hem öğretmenin hem de arkadaşlarının sempatisini kazandırmış, parmakla gösterilir duruma gelmişti. İlk öğrenimini Doğubeyazit Kurtuluş İlkokulu'nda görür. Ve ilkokulu üstün bir başarıyla bitirir.

Orta ve lise öğrenimini Bazid lisesinde yapar. Araştırmacı-incelemeci özelliği -ki bu da ailenin geçmiş tarihi anlatmalarından kazandığı sorumluluk ve kendini tanıma merakı, bilincidir- yurtseverliğiyle birleşince, kendini yetiştirmede daha çok çaba harcar. Ailesinde dini değerlerin canlılığından ötürü, Kuran kursuna da gider; üstün kavrayış gücünü orada da gösterir. Her yöneldiği işe, göreve daha o zaman bile, büyük bir şevkle yaklaşır: *"İstek ve başarma azmi, her şeyin üstesinden gelir"*, şiarıyla hareket eder. İşte başarılı oluşunun sırrı burada yatar.

Lise yıllarında gelişmişlik düzeyi, O'nun yaşam üslubuyla bağlantılı olarak pratiğiyle dışa yansıyordu. Artık toplumsal olayları, haksızlıkları yorumlama gücüne kavuşmuştu ve bunu, tanıştığı marksist-leninist klasiklerden aldığı bilgilerle daha da erken yakalama-kavrama gücüne sahip olur. Marksizmle tanışması, O'nda devrimci olma duygularını güçlendirir. Böylece, yaşamında daha köklü bir değişimin anahtarı görevini görür. Bilimsel sosyalizm, O'nu bir mıknatıs gibi çeker ve devrimci kişiliğinin oluşumunda ışıklı yol olur. Okuduklarını, öğrendiklerini lise ve çevresindeki arkadaşlarına anlatmaya çalışır, günden güne bu yönlü çabaları artmaya başlar. Gösterdiği çabayla gelişme grafiği dakika dakika, saat saat yükselir. Hırslı oluşu -ki bu kendinde var olanı vermedir. O'nu arkadaşları bünyesinde çözümleyici güç, koşulacak ilk insan yapar. Bilimsel sosyalizm ve Kürdistan aşkı, O'nu, TC sömürgeciliğine, emperyalizme ve gericiliğe karşı patlamaya hazır bir volkan haline getirir.

Dr. Agit yoldaş, okuldaki başarısını, sosyal faaliyetlerde, çalıştığı işyerlerinde de gösterir. Tornacılık, elektirik, elektronik, camcılık vb. el ve beyinsel gelişmişliği gerektiren işlerde hiç zorlanmadan çalışır ve ustalarının hayranlığını kazanır, kısa sürede bir uzman olmayı başarır. Ekonomik zorluklardan dolayı, köylerden şehre göç edenlere yardım amacıyla, emeğinin karşılığını bile almadan işlerine koşar, elinden gelen tüm çabayı harcamaktan geri durmaz. O'na para teklif edenlere kızar, bir daha böyle yapmamalarını tembihlerdi. Halk O'nun bu alçakgönüllülüğüne, şekillenmiş olgun kişiliğine hayrandı. Artık **Dr. Agit** yoldaş, Bazid'de aranan örnek bir insandır.

Lise yıllarında iken alanda gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize ilgi duymaya başlar. Yoğun bir araştırma-incelemeye girişir. Araştırma ve incelemelerinde partimize daha da bir bağlanır. Artık O, gerek aydın gençlik içinde olsun, gerekse de halk içinde olsun, doğal bir PKK propagandacısı olur. Bunu da kendi öz gücüyle başarır.

Lise yıllarındayken; *"Ben, TC'ye memurluk ve hizmet edersem, bu, halkıma yapacağım en büyük ihanettir. Ben doktor olup halkıma hizmet edeceğim"* der. Nitekim 1986 yılında girdiği üniversite sınavlarında yine üstün başarı göstererek, yüksek bir puanla 19 Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanır. Bu ne ailesinde ne de çevresinde herhangi bir şaşkınlık yaratmaz. O'nu tanıyanlar çok doğal karşılayıp; *"Nurettin daha yükseğini bile kazanır"* derler.

Üniversite yaşamı Samsun Tıp Fakültesi'nde, beklenildiğinden daha aktif, daha hareketlidir. Lise yaşamında olduğu gibi, üniversite yaşamında da ilk iş olarak etrafına Kürt olan öğrencileri toplar. Topladığı Kürt kökenli öğrencilere ulusal kurtuluş mücadelemizin propagandasını yaparak örgütlemeye çalışır. Bunda fazla zorluk çekmez. O'ndaki kabiliyet, öğrenme hırsı, bütün engelleri aşmasında en büyük gücüdür. Sosyal-şoven gruplarla girdiği tartışmalarda, sabırlılığıyla, zengin birikimiyle hep başarılı çıkmasını bilir. Devrimci ahlak ve ağırbaşlılığıyla, kısa bir zaman kesitinde, çevresinin sevgi ve saygısını kazanır. Diğer sol örgütlere mensup bireyler üzerinde küçümsenmeyecek bir etkisi vardır. Yapılacak işlerde O'nunla tartışıp, fikir alış-verişinde bulundukları gibi, yöntem konusunda da yardımını isterler. Bu nedenlerden dolayı kiraladığı ev hem bir eğitim yeri, hem de tartışma ortamıdır.

Tüm bu yoğun siyasal faaliyetlerinin yanında tıp öğrenimini de aksatmadan başarılı öğrenciler arasına girerek yürütüyordu. Planlı-pragramlı bir çalışma tarzı vardı. Bunu gören öğrenciler, gözlerine inanamıyorlar: *"Bir insan bu kadar yükün altından nasıl çıkabiliyor"* deyip, hayretlerini gizleyemiyorlardı. Doğal bir liderlik kazanmıştır öğrenciler arasında. Akademik ve demokratik talepli birçok eylemin örgütleyicisi olduğu gibi, en ön saflarda yer alarak, arkadaşlarına güven kaynağı olur. Bilimsel, siyasal uğraşlarının yanı sıra, sanata olan hayranlığı ve canlı ilgisi,

O'nu şiir yazmaya yöneltir. Toplumsal içerikli birçok nitelikli şiiri vardır. Ve edebi yazıları okumaya özel bir zaman ayırır. Devrimci sanat ruhunu savaş ortamında geliştirmek en büyük arzusudur. Ve bu temelde ilk adımı direkt partiyle ilişkiye geçerek gerçekleştirmeye çalışır. Faaliyetleri sonucunda birçok yoldaşı parti saflarına gönderir.

Tek başına kaldığı halde, devrimci görüşleri uğruna savaşabilecek kadar kararlı ve cesurdur. O'nun bu özelliği, olaylar karşısında inisiyatifini yerinde kullanma anlayışını kazandırmıştır. Üniversite yaşamının o yoz kültürü ile mücadele içinde olduğundan, göze batan düzeyde bir etkilenme olmamıştır. Sivil yaşamdaki görevinin bittiği kararına vararak, Eylül 1989'da iki yoldaşıyla birlikte, mücadele saflarına katılır. Bundan sonra profesyonel devrimcilik hayatı başlar. "Agiri Dağı Direnişi Kış Dönemi Eğitim Devresi"ne katılır. Eğitimde, zekası, özlü çabası hemen göze çarpar. Eğitime özlüce yaklaştığından, kişilik dönüşümüyle büyük değişime uğrar. Partinin kazandırdığı birikim, O'nu, yenilmez bir kale haline getirmiştir. Yoldaşlık ilişkilerindeki samimiyet, değerlere yaklaşımdaki sorumluluk.. hepsi hepsi **Dr. Agit** yoldaşta daha bir canlı, militanlığın ölçüleriydi. Bunlara bir de Serhed Eyaleti II. Konferansı da eklenince, **Dr. Agit** yoldaş, artık ele-avuca sığmaz bir Agiri olur.

1990 Bahar Atılımının, parti ve halkımız açısından önemi bilinmektedir. İşte buna denk olarak, **Dr. Agit** yoldaş, kişiliğinde muazzam bir atılım gerçekleştirir. Ülkeye yönelirken Bölge Siyasi Komiser Yardımcısı sıfatıyla gerilla yaşamına ve savaşa katılır.

Devrimci ahlak, devrimci kültür; bir devrimci için en vazgeçilmez silahtır. Ve yine bir devrimcinin en büyük düşmanının, onun zaafları olduğunu çok iyi biliyordu, **Dr. Agit** yoldaş. O'nun büyüklüğü aslında burada yatar. Yani, doğru olarak gördüklerini ve düşündüklerini pratiğe dökmeden edemiyordu. O'nun devrimcilikte ulaştığı düzeyi, yoldaşlık ilişkilerine verdiği değerden ortaya çıkarabilirdi insan.

Eğitim devresi bitmiş, tüm hazırlık tamamlanmıştı. **Dr. Agit** yoldaş donanmış, muradına ermek üzereydi. Çünkü, ülkeye giriş için sadece günler kalmıştı. Bu zaman kesiti içerisinde, **"Atılımın Şiiri"**ni kaleme almıştı, tüm içtenliğiyle. Şiirinde kendisini görmek, tanımak zor değildi. Savaşma azmi, kendini geliştirme arzusu ve özgürlüğe susamışlığını tüm yalınlığıyla şiirleştirmişti.

Büyük komutanımız, **Delil** yoldaşla aynı birlikte yer alarak, ülkeye giriş yaptılar. Eğer bugün, Serhed, eskiyi aşmış diyorsak, bunu kesinlikle onların muazzam fedakarlıklarının, büyük kişiliklerinin savaşa dönüşmesine borçluyuz. **Dr. Agit** yoldaşın yer aldığı birlik, eylem üzerine eylem yapıyor; bu eylemlerde de başarıyla, yani hiç kayıp vermeden, ileriye doğru şahlanıyordu. Bundan dolayıdır ki, düşman büyük bir paniğe girmişti.

Dr. Agit yoldaşın, inilen köylerde hastalarla ilgilenmesi, imkanlar dahilinde ilaçlar vermesi, O'nu halk arasında aranır duruma getirir. Ve artık her yerde **Dr. Agit** konuşulur. İçinde yer aldığı birlikde de arkadaşların en çok sevdiği, saygı gösterdiği birisidir. Sorunlara yapıcı, çözümleyici yaklaşımı, O'nun yüceliğini çok açıkça gösteriyordu.

15 Ağustos 1990, Kürdistan için olduğu gibi Serhed Eyaleti için de yeni bir çağdır, aşama yapmadır. Parti talimatı üzerine Bazid kitlemiz, kepenkleri kapatır, ulusal bayramını bu temelde kutlar. Arabalar kontak kapatır. Bazid sevinçlidir; Xani Baba onurlanmış-gururlanmıştır bugün. Tüm varlığıyla, tüm heybetiyle bugünü yaşamak ister. Kaldırmış başını makberinde bir Bazid'a, bir Tendüreklere bakıyor. Bir eli o tarafa, bir eli de bu tarafa uzanmış; her ikisi ile de merhabalaşmak istiyordu. Ve *"Altında yattığım şu toprakların insanlarının beni tanımaları ne kadar güzel.. Hiç kimse bilemez, anlayamaz.. bu toprak için savaşanlardan başka."* diyordu.

Evet, o gün Xani Baba'yı yaşayan, Tendürekleri düğün yerine çevirten, **Dr. Agit** yoldaş var. Bugünün hakkını vermek, halkının bu yüce eylemine cevap vermek, en büyük isteğidir. Ve o gün şunları söylüyordu: *"Evet, yeni bir tarihi gün, bir dönüm noktası. Yani tarihsel bir dönemdir bizim için... fedakar olmak gerekir."* Bugünün kutsallığına denk düşebilecek bir şeyler feda edilmeliydi. Halkını yalnız bırakmamalıydı. Ve tarih 16 Ağustos, yoldaşlar bir düşman arabasını pusuya düşürmüş, düşmana kayıplar verdirmişlerdi. Bu eylem yoldaşları tatmin etmemişti. O gün düşmanla girilen çatışmada değerli komutanımız **Delil** yoldaş erken yara aldığından, düşmanla taşlı kavgasını devam ettiriyordu. **Delil** yoldaş ile **Ali** yoldaş erken şehit düşerler. **Dr. Agit** yoldaşın silahı, Afarof'u hainlik yapıyor, seri çalışmıyordu. Bazen tek tek kurşun atıyor; bazen de hiç çalışmıyordu. 15 yoldaşımızın üzerine, düşman binlerce askerini salmıştı. Çatışma 6 saat sürer. Grubun belli bir kısmı düşman çemberi ortasında kalan malzemeleri getirmeye gider. **Dr. Agit**, saflara yeni katılan bir arkadaşıyla bir yerde mevzilenirler. Düşmanın yoğun yaylım ateşinden dolayı **Dr. Agit** yoldaş, silahını alamaz. Sadece iki bombası vardır. Yeni olan yoldaşına da bir yandan moral vermeye çalışır. Ve *"Teslim olmak bizde yoktur; direnmek vardır sonuna kadar..."* der. Bir bombasını, çemberi daraltmaya çalışan düşman güçleri arasına fırlatarak, önemli oranda kayıp verdirtir. Öteki bombasını da pimini çekerek önüne atar ve ***"Kahrolsun faşizm, yaşasın direnişimiz!"*** deyip patlayan bombasıyla şehitler kervanına katılır.

17 Ağustos'ta cenazesinin Bazid'e götürülmesiyle, halkımız şehidine sahip çıkarak, dünyayı düşmana dar eder. Onbinlerin ayakları altından çıkan toz, bir bulut halinde tüm Bazid'i kaplar. Ve **Dr. Agit** yoldaşın cenazesi el üstündedir. Ve sloganlar, sloganlar... Böylece **Dr. Agit** yoldaş, layık olduğu bir törenle toprağa verilir. Mezarının üstünü kırmızı, yeşil, sarı çiçekler kaplamıştır artık. Bundan daha güzel, daha istenebilecek bir şey var mıdır?

Evet, **Dr. Agit** yoldaşı anlatmak çok zor bir olaydır. Gerçekten, O'nu anlatabilecek kelime bulmak kolay değil. O, başlı başına bağrında bir dünyayı taşırdı. Yaşam, kararlılık, inanç, sanat ve doğallık O'nda somuttu. O, Kürdistan gençliğinin gelecekteki kişilik biçimlenmesinin parlak sembolü olacaktır. O, **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın yolunda bir komutan, **Sefkan** yoldaşın izinde bir ozan, **Che Guevara** ruhunda bir şairdi.

Yaşam ve insan sevgisi-saygısı bir deniz enginliğindeydi. İnce-uzun fidan gibi boyu, zeytin karası gözleri, doğa ile bütünleşmiş yüz hatları, esmerleşmiş teni ve çelikleşmiş vücudu, heybetli yürüyüşü ile bütünleşmiş, hem arkadaşlarının hem de kitlenin en çok hayranlığını kazanan bir PKK'liydi.

Anısı mücadelemize önderdir!

ÜÇÜ DE CESURDU

Sımsıkı yumruklaşmış elleri
yılların öcünü alırcasına.
Neredeyse kabaran
damarları
Başları dik kararlıca,
Gözleri hep ıraklarda
haykırarak "Öç... Öç...!
Öç..." diyordu
Konuşan silahları
Ve üçü de cesurdu
ölüme giderlerken
Üçü de cesurdu
Kanayan yaralarında
Üçü de cesurdu
Sımsıkı yumruklarında
Üçü de cesurdu
Kana bulanan
vücutlarında
Üçü de cesurdu
Dalgalanan
İntifadalarında

"...Cenazelerimiz halkımıza ulaştığında Bazîd ayağa kalkacak..."

Adı soyadı: **Hüseyin GÜLTEKİN**
Kod adı: **Ali**
Doğum yeri ve yılı: **Gridax-Bazid, Uzunyazı köyü, 1972**
Katılış tarihi: **Mayıs 1990**
Şahadet tarihi: **Tendürek, 16 Ağustos 1990**

16 Ağustos 1990 Tendürek direniş şehidimiz **Ali (Hüseyin GÜLTEKİN)** yoldaş, 1972 yılında Bazid(Doğubeyazit)'in Uzunyazı köyünde dünyaya geldi. **Ali** yoldaş, çok kalabalık, orta halli bir ailenin çocuğudur. İlkokulu taşındıkları Gürbulak'ta orta ve liseyi Bazid'de okur. Ardından İzmir 9 Eylül Üniversitesi'nde, İktisadi-İdari Bilimler Fakültesi Maliye Bölümü'nü kazanır ve 1989-1990 öğretim yılının birinci dönemini okur.

Ali yoldaş, ailesinin çok kalabalık ve evin ikinci büyük çocuğu olması nedeniyle bir yandan çalışıp aileye yardımcı olma, diğer yandan da eğitimini sürdürme çabasındaydı. Çünkü babası yörenin geçerli mesleği olan kaçakçılıktan ötürü İran'ın Tahran şehrinde tutukluydu. Bundan dolayı evin geçimini kendisi ile ağabeyi üstlenmişlerdi. Küçük yaşlarda ailenin yükünü omuzlaması, O'nu yaşıtlarından daha olgun kılmıştı. Yoğun yaşamı, O'nun ulusal kimliğine sahip çıkmasını sağlayarak, sömürgeciliğe karşı tavır almaya yöneltti.

Ali yoldaş okulda da en başarılı öğrenciler arasındaydı. Parmakla gösteriliyordu. Ortaokul-lise öğrenimini bitirdikten sonra üniversiteyi kazanıp İzmir'de eğitimini sürdürdü. Burada da bir yandan çalışıyor, bir yandan da eğitimini sürdürüyordu. Kürdistanlı aydın gençliğin, reformist sol güçler tarafından avlanılmaması için arkadaşlarıyla birlikte yoğun çalışmaları vardı. Arkadaşlarıyla sözleşmişti. Özellikle okulların kapanmasıyla birlikte, büyük bir grupla saflara katılacaktı

Yoğun ve hızlı yaşamasına rağmen yüzü güleçti. Arkadaşları için bir moral küpüydü. Çekici, sihirli tüyü olan bir kişiliğe sahipti. Kararlı, duyarlı, olaylara karşı gerekli tavrı koyabilen, direnişçi bir ruha sahipti. Bu özellikleriyle arkadaşları tarafından sevilen, sayılan ve örnek alınan bir kişiydi.

1990 Mayıs ayının yağmurlu bir günüydü. Kendisi mücadele saflarına katılmak için arayış içindeydi. Sonunda beraberinde gelecek olan arkadaşlarına müjdeyi verdi: *"Gidiyoruz, babam bırakıldı."* Daha önce sık sık tekrarlıyordu: *"Babam bugünlerde bırakılacak; bırakılır bırakılmaz da gideceğiz"*. Babasını beklemesinin bir sebebi vardı. Ağabeyi askere

gitmişti, ne kadar uğraşmışsa da caydıramamıştı. Ortalıkta ailesiyle ilgilenecek kimse yoktu. Ve kendisini bu konuda borçlu hissediyordu. Babası bırakılır bırakılmaz, geçen dört yıllık hasreti gidermeden, **Ali** yoldaş hazırlıklara başladı. Artık herşey istediği gibi yürüyor, planları gerçekleşiyordu. **Ali** yoldaş Mayıs ayının sonlarına doğru partiye ulaştı. Partiye gelmesi bir aya yakın süreyi almıştı. Artık **Ali** yoldaş bağımsızlık savaşçısıydı; halkına karşı görevini yerine getirecek bir konuma ulaşmak için didinip çabalıyordu. Bunu çok kısa da olsa gördüğü eğitim devresinde çalışmalarıyla sergiliyordu. Sürekli çalışıp birşeyler üretmeyi amaç edinmişti. Kısa zamanda ülkeye yönelip halkına ulaşma, bir an önce görevini yerine getirme isteniyle yanıp tutuşuyordu. Bunu bir raporunda **Ali** yoldaş şöyle dile getiriyor: *"Kürdistan halkının ezilmişliği, benim isyancı kişiliğimi sürekli birşeyler yapmaya zorluyordu."* Ayrıca savaşın gelişimi ve savaş sorunlarımıza ilişkin çözümler üreterek, açıklamalar yapmaktan geri kalmıyordu. Kürdistan'daki savaşçı gücümüzün konumunu ise raporunda şöyle dile getiriyor: *"Gerilla gücümüzün Kürdistan'da dengeli olarak konumlandırılmaması ve diğer bölgelerin Botan'a cevap verecek düzeyde olmayışından dolayı, düşman var gücüyle Botan'a yüklenmektedir. Düşmanın dikkat ve gücünü dağıtıp parçalamak için diğer eyaletlere daha fazla ağırlık vermek gerekir."*

Olumlu, güçlü kişilik özelliklerinden ötürü savaş pratiğine gitmesi uygun görülmüştü. Pratiğe kendini tümden kattığından, dağlarımızla-gerilla yaşamı, silah ve eylemle bütünleşmişti. Devrim yolunu adeta ışık hızıyla katediyor, her göreve dört elle sarılıp yapışıyordu. Dışardan pratiğine bakan biri "bu yıllar yılı dağ pratiğinde yaşamış, onun için gerilla yaşamıyla bu denli haşır neşir olmuş" sonucuna varırdı. Sanki savaşmak için dünyaya gelmişti. Ruhunda büyük bir intikam duygusu yuva kurmuş, içi içine sığmıyordu. Savaşa doymak bilmeyen, yüreği sıcak, dili şirin, kişiliği yalın, alçakgönüllü bir yoldaştı. Serhed Eyaleti'nin genel savaş düzeyimizin gerisinde bir seyir izlemiş olması, O'nu düşüncelere salıyordu. Botan neden Serhed'e taşınmamış? vb. vb. Savaş pratiğine adım atmadan önce, bu eyalette yaşayan halkımızın özgün konumunu yazdığı raporda şöyle dile getiriyordu: *"Serhed halkının, Botan'da yaşanan direnişi selamlayabilmesi için şehit vermesi gerekiyor. Bu şahadetlerle de en güçlü sesiyle Botan'daki direnişi selamlayacaktır. Bunun için de Serhed, Serhed şehitlerinin kanıyla sulanmalıdır..."* **Ali** yoldaş bu saf inançla Serhed'e kanını serpti.

Tendürek çatışmasında iki komutanıyla birlikte adeta yeri-göğü zapteden fetihçi bir ruhla kahramanca dövüşerek, bir tohum gibi ülke toprağının bağrına düştü.

Halkımız, Serhed bölgesi şehitlerine, serihildanla sahip çıkarak, savaş meydanına çıkıp özgürlük ve bağımsızlığın sloganlarını haykırdı.

Düşman, **Ali** yoldaşın cenazesini ailesine vermekten çekindi. Gihadin(Diyadin)'e gömdürdü. Buna rağmen halkımız, şehidini bağrına bastı. Törenle toprağa verildi. Kadınlarımız, şehidimizin mezarı başında zılgıtlarla halaya durdular. Kucak kucak çiçek taşıdılar.

Daha yeni tanışmıştı dağlarıyla
Ufuklarda bir güneşti sönmeyecek
O korkusuzca, o hiç korkmayan
Şaşırmış "olmaz" diyordu düşman
O, "Kan pahasına intifada" diyordu
Ve canlı ve sıcak kanlı ve engindi.
Tendüreklerin gülü olmuştu çoktan
Ali yoldaş

"Tendürek'in eteğinde birkaç arkadaş şehit olacağız, cenazelerimiz halkımıza ulaştığında Bazid ayağa kalkacak" dedin. Halkımız senin yüce sesini duydu. Tarih ve yaşam seni, sizi doğruladı; kanlarınızın ışıltılarından, özlü sözlerinizden savaşan bir halk fışkırdı. Devrim ateşinin bir parçası olan bu yöre halkımızla Serhed Eyaletini yeni baştan yaratacağımıza, Kürdistan'ın devrimiyle dünya devrimine kan vereceğimize söz veriyoruz!

Sonsuz barışın bayrağı Savaş yoldaşı parti çizgisini iktidara getirerek yaşatacağız!

Adı soyadı: **Hakim TEKER**
Kod adı: **Savaş**
Doğum yeri ve yılı: **Welekor Köyü, Milazgir-Müş, 1970**
Katılış tarihi: **9 Ağustos 1990**
Şahadet tarihi: **D. Kürdistan, 17 Aralık 1990**

Milyonların yaşamını alt-üst ederek, toplumda kıyamet koparan bir savaştır bu. Acımasız, amansız, dizginsiz. Tarih adlı kitabın, mürekkebi kandır, kalemi ise şehitler. O şehitler ki: "Yeniden doğuşun gülleridir."

Toprağına sahip çıkar hale getirmek için hiç bir halk bizim kadar şehit vermedi. Kimisini ajan, faşist örgütler, sosyal-şoven, reformist-teslimiyetçi-ilkel milliyetçi, feodal komprador çeteler vurdu; kimileri ölüm oruçlarında, ateşte yana yana, son kurşunu, bombayı kendinde patlatarak ölümsüzlüğe kanat açtı. Bize birkaç şehit verdirmek için TC, binlerce kişilik faşist ordu sürüsünü, bütün teknik olanaklarını harekete geçirdi. Bazen vahşi doğamız girdi araya, canlar aldı aramızdan. Bazen de düşmanın içimizdeki uzantıları, kalıntıları!..

Ortadoğu'da, devrim kasırgasını estirecek olan Ekim Devrimi değerindeki ulusal kurtuluş savaşımız, yalnız TC'ye karşı değil, sayısız düşmana karşı, birçok cepheden savaşarak bugünlere geldi.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Partimiz öncülüğünde her geçen gün yeni mevziler kazanarak ilerlemektedir. Bu ilerlemenin temelinde yatan şehitlerimizin kanıdır. 1990 yılının sonlarına doğru gelirken **Savaş (Hakim TEKER)** yoldaşımız da, ülke topraklarıyla kucaklaşarak şehitler kervanımıza katıldı.

Ne yazık ki **Savaş** yoldaş, düşmanla göğüs göğüse bir çatışma içinde değil, onun saflarımızdaki uzantıları tarafından katledildi. 1989 Botan pratiğinde en üst zirvesine çıkan asi-çete ve feodal komplocu anlayışın saflarımızdaki uzantıları, bu genç yoldaşın kanına girmiştir.

Savaş yoldaşın şahadetinden kısa bir süre sonra, O'na ve tüm devrim şehitlerine bağlılığın bir gereği olarak Mahsum KORKMAZ Akademisi, Hamit AVCI Şubesi'nde bir tören düzenlendi. Tören kısaca şöyle geçti:

Cephe bayrağıyla donatılan geçit yerine, Parti Önderliğimiz ve **Savaş** yoldaşın resimleri asılmıştı. Parti ve Cephe bayrağı ile Ordu sancağını taşıyan 3 arkadaşımız yerlerini alarak tören hazırlıkları tamamlanmış oldu. Sabah saat 08.00'de başlayan törene, Şehit Harun Taburu tüm gücüyle katılmıştı. Tabur komutanımızın komutasında **"An serkeftin an neman!"** şiarı atılarak içtima yapıldı. Yine komutanımızın kısa bir açıklaması ile tören başladı. Töreni yöneten arkadaşın komutuyla, tüm arkadaşlar silahlarıyla selam vererek, saygı duruşuna geçtiler. Saygı duruşu esnasında üçyüz arkadaşın arasına dağılmış bulunan bir grup arkadaşımız coşkulu bir şekilde, tek bir ağızdan ve gür bir sesle:

"...
Ölenler
döğüşerek öldüler
güneşe gömüldüler
vaktimiz yok onların
matemini tutmaya
akın var akın
güneşe akın
güneşi zapt
edeceğiz
güneşin zaptı yakın"

şiirini okuyarak, şehitlere bağlılığımızı dile getirdiler. Saygı duruşundan sonra resmi geçit düzenlendi. Tüm tabur tek sıra halinde yürüyüşe geçerek, şehit yoldaşın ve Parti Önderliğimizin resminin asılı olduğu yerde, selama durdu. Yoldaşlarımız, şehitlerimize ve Parti Önderliğimize bağlılığı onların huzurunda selama durarak dile getirdiler. Daha sonra **Savaş** yoldaşla birlikte aynı alanda savaşmış bir arkadaşımız, onun aşağıya da aktardığımız kısa ama onurlu yaşamını arkadaş yapımıza anlattı.

"Savaş yoldaş, adın andımız olsun

*Savaş **(Hakim TEKER)** yoldaş, Milazgir(Malazgirt)in Welekor köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak yaşama, gözlerini açar. Ateşten gömlektir aile yaşamı. Yaşamı yokluklar, yakıcı acılar içinde geçer. Feodal, geri çelişkilerin kıskacında aile kan davasına bulaşır; bundan ötürü babası hapse düşer. **Savaş** yoldaşın çocukluğu çobanlıkla geçer. Kürdistan dağlarında, binbir yeşillik içinde koyunları otlatır. Gökyüzünün, dağlarımızın güzelliği, sadeliği O'nun yüreğini nakış gibi işler; kişiliğini şekillendirir. **Savaş** yoldaş dağların çocuğu olur; adı TC'nin kütüğünde yoktur. Yaşamının büyük bölümünün doğanın bağrında, onunla haşır neşir geçmesi, eski Kürtlük özellikleriyle bir bütünlük oluşturmuştu.*

Metropol kentlerinde çalışabilecek yaşa geldiğinde, kendini İstanbul, Edirne vb. yerlerde bulur. Ailenin ekonomik yükünü omuzlarında hissederek, yaşamın geçim zorluklarını göğüslemeye çalışır. Ağırlıklı olarak inşaat gibi ağır işlerde soluk soluğa bir çalışmanın içine girer. Yıl 1990'dır. Kürdistan'da halk, şehit cenazelerine büyük cesaretle sahip çıkarak, ayağa kalkıyor; bağımsızlık ve özgürlüğe susamışlığını sloganlarla dünyaya haykırıyor. Dağların doruklarını tutan gerillaların intikam kurşunları karanlığı yararak, özgür Kürdistan'a giden yolu ışığa boğuyor. Kürdistan alev alev yanıyor. Direniş yangını zindanlardan, dağ başlarından sokaklara sıçramış... Kürdistan'ın ve dünyanın dört bir ucundan yüzlerce insan ana toprak Kürdistan'a sevdalanarak akın akın dağlara akıyorlar.

*İşte, dağlara hasret **Savaş** yoldaş, böylesi bir dönemde özgürlüğün hasretiyle yanıp tutuşarak, birkaç lira için yaban ellerde ömür tüketmenin acısını yüreğinde şiddetle hissederek, partiyi aradı. Partili yoldaşları Edirne'de buldu. Artık bütün dünyalar O'nundu. Sanki gökyüzü ayaklarının ucuna düşmüş, yüce, yıldızlı bir yolda, sonsuzluğa yürüyüşün ilk adımını atmanın heyecanını duyuyordu.*

Kürdistan ulusal direniş bayramı '90 Ağustos'unda bir grup yoldaşla birlikte ana kaynağa döner. Dağlara, gerilla yaşamına kavuşmanın büyük sabırsızlığını yaşar. Savaşma özlemi ile dolup taştığından, özgürlük ve barış için verilen savaşta adını alır. Ulusal gerçekliğimiz onun adı olur. Savaşa olan canlı ilgisini, soru yağmuruyla gidermeye çalışır. İnsanı hayranlık içinde bırakacak kadar sat, dağlar gibi sadedir. Yüreğinde yuvalanan fedakarlık duygusu müthiştir. Daima güleryüzlü, canlı ve moral kaynağıydı. Özün-

de olanlar dışa yansıyordu. Olumlu insanı özellikleriyle hemen dikkat çekerdi. Yıllarca pratik yaşamışcasına savaş pratiğine uyum sağlardı. ***Savaş*** *adı ona yakışırdı. Birlikte geldiği, hatta sonra da saflara gelen birçok arkadaş, eğitim kamplarına gelme önerisi, hatta dayatmasını yaparken, O, eğitim savaşını, savaş içinde yeğledi. Üç ay Tendürek, Kirê Halaç, vb. yerlerde kalır. Birçok eyleme katılır.*

Doğu Kürdistan üzeri eğitim kampımıza gelen birliğimiz içinde O da vardır.

Ata yadigarı Zağroslara ayak basmanın sevinci ile dolar. Kafasında kurduğu hayallerde, yüreğinde filizlenen özlemlerde tek bir şey vardır: Büyük savaşmak için ciddi ve büyük bir eğitimi yaşamak; partinin sunduğu olanaklardan en iyi bir biçimde yararlanarak 1991 Newroz'una hazırlanmak.

Kar fırtınasının estiği bir günde Mahsum KORKMAZ Akademisi, Hamit AVCI Şubesi'ne doğru gelirken Zağroslarının zirvesinde bilinen olay sonucu yaralanır. Doğu Kürdistan'a arkadaşların sırtlarında taşınır. Şimdiye değin eşi benzeri görülmeyen bir ilgiyle hastahanede yaşatılmaya çalışılır. 2 kilo kan verilir. Yoldaşlar ve dostlar hep yanıbaşındadır. Herşey ***Savaş*** *yoldaşın yaşaması için seferber edilir. Bir an iyileşecek gibi olur ve ardından ansızın fenalaşarak gözlerini yaşama yumar. Yüce şehitler zincirinde soylu bir halka olur.*

Savaş *yoldaşı, Parti içi sınıf savaşımında yitirdik. Parti içi sınıf mücadelesinin şehididir. Katili feodal-çete, komplocu anlayışların uzantılarından. 1990'a girerken* ***Hamza*** *arkadaşı şehit eden bu anlayışın elleri 1991'e adım atmak üzereyken* ***Savaş*** *arkadaşın kanına girdi. Önderliğimiz, Partimiz 1990 yılını feodal-asi çete pratikle ve anlayışlarla mücadele yılı olarak ilan etmişti. Bu mücadele durmadı, sürüyor, sürecek; ta ki savaş muzaffer oluncaya dek. Bağımsızlık ve özgürlüğün bayrağı göklerimizde dalgalanıncaya dek.*

Savaş *yoldaş, hepimiz huzurunuzdayız. Adınız andımız olsun ki, her adımda, her nefeste, her söz ve eylemde düşmanı ve içimizdeki uzantıları çığneye çığneye kahredip zafer yolunu öyle döşeyeceğiz."*

Bu konuşmadan sonra töreni yöneten yoldaşımızın, devrimimizin gelişmesi ve bu gelişmede şehitlerimizin yeri ve önemi üzerine yaptığı konuşma yapıda çok büyük bir coşku yarattı.

Tabur komutanımızın, **Savaş** arkadaşın katili olan çizgi dışı anlayışların teşhirine yönelik yaptığı konuşma ise başlı başına bir eğitim niteliğindeydi. Bu konuşmayla, yoldaşlarımız, düşmana ve onu içimizde yaşatan anlayışlara olan kinlerini bilediler. Bu konuşma aynı zamanda kapanış konuşmasıydı. Böylece resmi tören bitti.

Şehitlerimizi ağıtla ve gözyaşları içinde değil, bir bayram sevinci içinde uğurlamamız gerektiğine inanan arkadaş yapımız, halkımızın en coşkulu türkülerinin eşliğinde ve o büyük değerlerin görkeminde halaya durdu.

Anısı mücadelemize önderdir!

"...Zafere ulaşmak, ancak çok sert pratik adımlarla gerçekleşebilir"

"...Üzmeyeceğim sizi bir daha yoldaşlar,
Şehit düşersem bile
Her nefes alış-verişimde
Damla damla akan kanlarımla
Yaşasın PKK
Yaşasın Başkan APO diyeceğim"

Seyat KAYA

Adı soyadı: **Seyat KAYA**
Kod adı: **İhsan**
Doğum yeri ve yılı: **Têkor-Arpalı köyü, 1955**
Katılış tarihi: **1983**
Şahadet tarihi: **4 Nisan 1990**

Serhedan(Kars)'ın Têkor(Digor) ilçesine bağlı Arpalı köyünde 1955 yılında gözlerini dünyaya açar. Ailesi orta halli olmasının yanında, nüfusça da kalabalıktır. O nüfus fazla olduğu halde, aile içinde en çok sevilen, gözde olandı. Sorunların yoğun olması nedeniyle, yoksullaşan aile parçalandığında, **İhsan** yoldaş henüz küçük yaşlardaydı.

Geçim derdi, zorlu ekonomik şartlar, O'nu daha küçük yaşlarda, çetin şartlara göğüs germeye itti. Bu da doğal olarak O'nu, oynaması gereken çocukluk oyunlarından alıkoydu, çocukluğunu bir büyük gibi yaşamak zorunda bıraktı. Ekmek bulma peşinde, kan ter içinde bir o yana, bir bu yana koşturmuştu. Güçleşen aile yaşamını biraz da olsa düzeltmek için ilk işi çobanlıktı. Ter döktü, çabaladı, yoruldu, ama bir türlü kötüleşmiş koşulları düzeltmeye gücü yetmedi. İki yıl çobanlık yapar. Ardından daha fazla katkıda bulunabilmek amacıyla Türkiye metropollerine gider. Kürdistan'ın bir çok şehrinde çalışır. Üretmeyi kendisine ilke edinir daima. Emeğin karşılığını almasını bilir, ne azını ne de fazlasını ister, engel gördüğünde ya da hissettiğinde sonuna kadar direnirdi. Daha sonra acılar, hasretler, serüvenler içinde "dış ülkeler" yaşamı başlar. Bu yaşamını anlatmadan önce, siyasetle tanışıklığını anlatmak gerekir.

Türkiye ve Kürdistan'da gelişip-kabaran devrimci hareket, ailesini etkiler. Ağabeyi ile kapıkomşusu **Mahir CAN** yoldaşın da etkisiyle 1977'de siyasete sempati duymaya başlar. O dönemi kendisi şöyle belirtir: *"... Şehit Mahir CAN yoldaş ve abim, hemen hergün bizim evde siyaset üzerine tartışıyorlardı. Bunun üzerimde derin etkisi vardır... 1978'lerde okuduğum yayınları yavaş yavaş algılamaya, kavramaya başladım. Diğer yandan abimin sürekli tutuklanıp işkencelere tabi tutulması, beni devrim sorununa yaklaşımda daha duyarlı kılıyordu. Diğer bir etken ise, Partimiz PKK'nin kuruluş yılına denk geldiğinden, bulunduğum çevrede yoğun tartışmaların olmasıydı.*

İlçemiz Têkor, sosyal ve siyasal alanda çok geriydi. Bundan dolayı, ulus, halk ve örgüt nedir, anlamlarını bile bilmiyorduk. Ama buna rağmen, devrimci gelişmelere karşı duyarlıydım. Miting, gösteri, gece toplantıları düzenlemelerine imkanlarımın elverdiği kadarıyla katılmaya özen gösterirdim..."

Evet, **İhsan** yoldaş siyasetle böyle tanışır, ilgisi, sempatisi gitgide artar. Libya'daki çalışma yıllarında parti ile tanışır. Sene 1983'tür. Kısa sürede adapte olmaya çalışır ve önemli oranda da başarır. Eğitiminde aldığı birikimlerini, kitle faaliyetlerinde, elinden geldiğince vermeye ça-

lışır. Ve bu 1986 tarihine kadar devam eder. Ekonomikmen partiye "karınca kararınca" yardımcı olmaya çalışır.

1986 yılında ailevi bazı sorunlarından -kendisi iki çocuk babasıdır- dolayı yürüttüğü kitle faaliyetlerinden kopar ve tekrar Kürdistan'a ailesinin yanına gider. Gitmesinin ardından bir ay geçmeden sömürgeciler tarafından yakalanır. Tüm işkencelere, vaatlere ve telkinlere rağmen, Libya'da okuduğu "Direnmek Yaşamaktır" kitabından şaşmaksızın kararlıca direnir. Hiç bir ipucu ve delil elde edemeyen düşman onu bırakmak zorunda kalır. Serbest bırakıldığı halde, yine rahat bırakılmaz; hemen hergün evlerine baskın düzenlenir, takibe alınır. Kini, öfkesi ona el sallayan Agiri(Ağrı) kadar kabarmış ve artık dayanacak hali kalmamıştır. Diğer yandan da partiden kopukluğun ezikliği ve kendi kendini sorgulama içerisindedir. Her gece yatağına girdiğinde suçluluk duygusundan dolayı, halkına, partisine karşı "alabora olmuş bir gemi" misali sabahlara değin kıvranıp durur.

Artık kararını vermiş, düşmanın başında bir şimşek gibi patlamanın zamanı gelmiştir. Ve 1988'de tekrar partiye katılır. Aldığı temel eğitimlerde yetkinleşir ve dönüşümü gerçekleştirir. Kısa sürede eyalet yönetiminde yerini alır. Pratiğe yaklaşımı örnek olacak düzeydedir. Düşmana, darbe üstüne darbe indirmek ister ve bu yönlü en ön saflarda yoğun bir çaba içindedir. Fedakarlık, uyum, yoldaşlara bağlılık arkadaşta daha da belirgindi. Ve daima şunu söylerdi: *"Zafere ulaşmak; ancak çok sert pratik adımlarla gerçekleşebilir..."* Bu ilkeye elden geldiğince uymaktaydı.

1990 bahar atılımının güçlü geçmesinde arkadaşın rolü belirgindir. Ülkeye yönelirken raporunda kendi hakkında özlüce şunları söyler: *"Ben kendime PKK'nin III. Kongresi'nde zaferi yaratan kişiliği rehber olarak alıyorum. Toplumdan edindiğim olumsuz alışkanlıkları bir kenara atarak, PKK'nin gerçek üyelik sıfatlarına ulaşmaya çalışıyorum..*

Hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağıma, Partimiz PKK'nin göz bebeği Başkanımız ve Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın ışıklı yolunda yürüyeceğime söz veriyorum..."

Evet, 4 Nisan'da yine ihanet karanlıkların içinden iğrenç dişini gösteriyordu. Parti saflarında iki yıl kalan bir unsur kaçar. Ama **İhsan** yoldaş, unsurun kayboldüğünü sanarak iki yoldaşı ile aramaya karar verir. Kalleş düşman, büyük güçle ve kaçan unsurun yardımıyla pusu atar. Pusu ortasına düşen yoldaşlar çatışmaya başlarlar. **İhsan** yoldaş, büyük bir azim ve soğukkanlılıkla karşı tepeyi tutmak için bir kaplan çevikliğiyle ileri fırlar. Tam bu anda hain bir kurşun kendisine isabet eder. Yaralı olduğu halde öbür yoldaşlarını kurtarma çabasındadır. Her kurşunuyla düşmanın ve ihanetin başına birer "Agiri'yi" patlatır. Son kurşununa kadar kahramanca çarpışır. Düşmanın tüm dikkatlerini kendi üstüne çekerek, biri yaralı iki yoldaşın kurtulmasını sağlar. Parmakları tetiğe hükmedememekte, ama O, habire çarpışmaktadır. Ve düşmanın satılmış güçleri onu sağ yakalamak için üstüne varırlarken; O, bir PKK militanının doğal olarak yapacağı ve yine de büyük bir kahramanlık isteyen bir tarzda, düşmana yakalanmamak için bombasını kendisinde patlatarak şehit düşer.

O'nun sonsuzluğa kanat açan yaşamı önümüzü aydınlatıyor, intikam duygularımıza kan veriyor.. Her kurşunun arkamız olacaktır. Ve ne pahasına olursa olsun kanın yerde kalmayacak, sana, size birleşik-demokratik bir Kürdistan'ı hediye edeceğiz.

Yüce anın önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mehmet DEMİR yoldaş

Adı soyadı: **Mehmet DEMİR**
Kod adı: **Ali Hasan**
Doğum yeri ve yılı: **Gridax-Tûtak, 1958**
Katılış tarihi: **1988**

Ali Hasan yoldaş, 1958 yılında Gridax(Ağrı)'ın Tûtax ilçesinde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlar. 1970'li yıllarda Deniz GEZMİŞ ve arkadaşlarından ve çevresinin devrimci oluşundan etkilenerek devrimciliğe sempati duyar. 1977 yılında partimizle tanışan **Ali Hasan** yoldaş, 1981'e kadar sempatizan düzeyde faaliyetlere katılır.

1981 yılında yurt dışına çıkan **Ali Hasan** yoldaş, Almanya'da Devrimci İşçiler Derneği faaliyetlerine ve çeşitli kitle eylemlerine katılır. 1983 yılında sınır dışı edilen **Ali Hasan** yoldaş, 1988 baharında Yunanistan alanına çıkarak, bu alanda kısa bir eğitim devresine alınır. Çeşitli alan ve düzeylerde faaliyetlere katılan **Ali Hasan** yoldaş, Ağustos 1988'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi eğitimi ardından ülke pratiğine yönelen **Ali Hasan** yoldaş, savaş içinde şahadete ulaşarak ölümsüzleşir.

Suat ATIL yoldaş

Mücadeleye 1988 yılında işçi alarak gittiği Libya sahasında katılır. Libya'da kısa bir süre faaliyet yürüttükten sonra 1988'in sonlarında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi'de gördüğü siyasi ve askeri eğitimden sonra bir grup yoldaşı ile birlikte 1989'da Botan alanına gider. Botan alanında kısa bir sürede kendisini daha da güçlendirerek manga komutanlığına atanır. Daha sonra Wan, Payizava(Gürpınar), Şax(Çatak) alanında faaliyet yürütür.

Ekim 1989'da Payizava'da girdiği bir çarpışmada yaralanır. Aynı çatışmada yaralanan bir yoldaşını da kurtarır.

Tekrardan Akademi'ye gelen **Suat ATIL (Doğan)** yoldaş, II. Ulusal Konferans'ta yer alır. Konferans'ta yapılan çözümlemeler doğrultusunda kendisini yetkinleştiren **Doğan** yoldaş, Mayıs 1990'da Doğu Kürdistan'a gider. Serhed Eyaleti faaliyetlerinde komutanlık sıfatıyla yer alır.

Doğan yoldaş, bir grup yoldaşı ile birlikte başka bir grubu karşılamaya giderken, bir unsurun kaçıp düşmana teslim olması ardından, üslendikleri köy sömürgeciler tarafından kuşatılarak çatışma başlar. Son mermisine kadar savaşan **Doğan** yoldaşın mermisi bittikten sonra, düşman evin içine girerek **Doğan** yoldaşı hunharca katleder.

Sömürgeciler Kürdistan'da aldıkları darbelerin çılgınlığıyla her türden vahşeti sergilemekten geri kalmamaktadır. Ancak bu gerçeklik bir daha gösterdi ki, hiç bir güç mücadelemizi engelleyemeyecektir!

Halis ÖDÜK yoldaş

Halis ÖDÜK yoldaş, 23 Eylül 1991 tarihinde Serhedan'ın İdir(İğdır) ilçesinin Mücê köyü yakınlarındaki bir çarpış-

mada şehit düştü. Cenazesi sömürgecilerin tüm engelleme girişimlerine rağmen, ailesi tarafından alınarak kendi köyü olan Idır-Panig'de kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Avaşîn, Rûbar ve Bawer yoldaşların kanıyla bugün daha bir kızıl!

Adı soyadı: ... **ŞAHİN**
Kod adı: **Rûbar**
Doğum yeri: **Grîdax/Bazîd**
Katılış tarihi: **1990 yazı**
Şahadet tarihi: **Avaşîn, 5 Aralık 1990**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk gelişmeye başladığı yıllardan itibaren etkisini gösterdiği alanlardan birisi de Bazîd(Doğubeyazıt) alanıdır. Geçmiş isyanların da yakın etkisini yaşayan bu alanımız, her zaman direniş ögelerini bağrında taşımış, yeri zamanı gelince harekete geçirmiştir. Yurtsever bir kitle potansiyeline sahip olan Bazîd, her dönemde yaşanan gelişmelere karşı duyarlı ve kendisine düşen sorumluluğun bilinci içinde olmuştur. Mücadelemizin gelişim seyrine göre en yiğit evlatlarını devrime adayarak karşılık vermiş ve en son 1990 serîhildanlarına da karşılık veren bir konumda olmuştur. Nisêbin(Nusaybin) ve Cizîra Botan(Cizre) ayaklanmalarını selamlayarak, onu destekler tarzda düşmanın binlerce askerinin her türlü teknik donanım ve techizatıyla gerillaların üzerine gidişine dur diyen halk, gür sesini yükseltmiştir. Ülkemizin sınır alanlarından biri olan Bazîd'de halk gelişmelere bu tarzda cevap vermiş, birlik ve dayanışma ruhu içinde olduğunu kanıtlayarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sorumluluk taşıdığını ifade etmiştir. Düşmana karşı tavrını açıkça dile getiren halkımız en yiğit evlatlarını devrime adamaktan çekinmemiş ve kurtuluşa kadar da adayacağını bir o kadar açıkça ilan etmiştir.

Böyle bir ortamda büyüyen **Rûbar** yoldaş da gençliğin enerjik ve atak yapısıyla gelişmeleri değerlendirmeye çalışır. Zengin-komprador nitelikte olan bir aile ortamında yetişen **Rûbar** yoldaş, hiçbir yüceltici ve insani değerin olmadığı maddi imkanlar içinde kendisini boğmaz. Orta öğrenimine yoğun bir düşünce alış-verişi içinde devam eder. O'nu arayış içine iten soru işaretleriyle dopdolu olan düşüncelerini kendi içinde yorumlar ve cevabını arar. TC'nin yoğun baskı ve uygulamaları altında olan halk gerçekliğini ve gerillanın dağlarda yürüttüğü savaşın anlamını kavramaya çalışır. Daha küçükken zindanlarda direnen amcasının oğlu **Suat ŞAHİN**'i düşünür. O yiğit halk önderinin binlerce kişiyi derinden etkileyerek, düşmanın binlerce askerine karşı düz bir ovada saatlerce süren kahramanca çatışmasını ve şahadetini değerlendirir. Ne yapması gerektiği kararına varır. Bazîd halkının serîhildanlarla cevap verdiği direnişlere, birey olarak nasıl cevap vermesi gerektiğini karar altına aldıktan sonra, orta öğrenimini tamamlamadan 1990 yaz aylarında gerilla saflarına katılır.

Çok genç, enerjik yapısıyla saflara katılan **Rûbar** yoldaş, gerçekten şirin, candan bir yoldaştır. Eskiden beri özlemi olan yaşama kavuşmanın sevinç ve coşkusunu yaşar. Bu yaklaşımını devrimci ortamda daha da dışa vurur. O'nu harekete geçiren Kürtlük özellikleri, okumuş ve aydın özellikleri bu süreç içinde O'nu daha çok gerçekler üzerinde derin bir tarzda araştırma-incelemeye sevk eder. O'nu gerilla saflarına katılmaya götüren ve aktifleştiren duygulara anlam biçmeye çalışır. **Suat ŞAHİN** yoldaşın küçüklükten beri üzerinde yarattığı etkinin anlamını değerlendirerek, anıya bağlılığın ne düzeyde ve hangi temellerde yerine getirilmesi gerektiğini kavrar ve bunun soylu çabası içinde olur. **Suat** yoldaşın yerini doldurma, Serhed ve Bazîd halkı açısından da doğan boşluğu doldurma sorumluluğunu gösteren **Rûbar** yoldaş, görev ve sorumluluk bilinci içinde devrimci yaşama sarılır.

Gençliğin saf, perlanta ruhuyla devrimci mücadeleye atılan **Rûbar** yoldaş, bu konuda kendisini tümden partiye bırakarak, partinin kendisini en iyi bir şekilde eğitip-işlemesini ister. Yetiştiği ortamın yaşam tarzından kaynaklanan bazı olumlu özellikler ve aynı zamanda derin sorumluluk duygusu, O'nun bulunduğu ortamda hiçbir şekilde sorun çıkarmayan, yoldaşlarıyla uyum içinde çalışan, ortamı değerlendiren ve kendisini geri çekmeden görevlerine sahip çıkan bir konumda olmasını sağlar. Bulunduğu ortamda yoldaşlarına tamamen güvenen ve kendisini katan **Rûbar** yoldaş, bu yapısal özellikleriyle yoldaşları arasında sevilir-sayılır. Çok genç ve hayat tecrübesi az olmasına rağmen arkadaşlarına yardımcı olmak isteyen ve sık sık bunun önerisinde bulunan bir yaklaşımla çevresine güven verir. Aslında genç bir insanın şahsında da olsa şu gerçeği görmek zor değildir: Devrimimiz, artık pratik olarak da zengin ve yoksul kesimi kucaklamakta ve kapsamaktadır. Çünkü **Rûbar** yoldaşın ailesinin maddi durumu iyi olmasına karşın, O yurtseverlik ve anıya bağlılık ruhuyla, büyük değerlerden dolayı, maddi yaşamın ileri koşullarını bırakarak devrimin zorlu ve cefakar yaşamına atılmakta en ufak bir tereddüt geçirmemiştir. Birçok kişi daha o yaşlarda ailesinin koruması altından çıkmazken, O kendisini devrime adar ve yoldaşları arasında sevilen, değer biçilen bir konuma ulaşır.

O, gençliğin bütün saflığı ve tertemiz duygularıyla saflara katılırken, amaçlarına ulaşmak için mevcut eğitim ortamlarını özlü bir biçimde değerlendirmeyi hedefler. Zağroslar'daki eğitim kamplarında kaldığı süre içinde eğitimden önemli sonuçlar çıkarır. Gelişmeye açık ve gelecek vaat eden **Rûbar** yoldaşın durumu parti tarafından değerlendirilir. Parti O'nu gelecek açısından değerlendirmek, eğitip-yetiştirmek için başka bir alana çekmeyi düşünür. Belirttiğimiz yapısal özellikleri kendi alan özgülü ve Serhed Eyaleti açısından göstereceği yararlılıklar dikkate alınarak durumu ele alınır. Başka alana gitmek üzere hazırlanır. Bunun yolculuğunu yaparken talihsiz bir kaza sonucu ölümsüzler kervanına katılır. 5 Aralık 1990 tarihinde Avaşin sularına gömülür.

Bir yoldaşının da hayatını kaybetmesi pahasına da olsa **Rûbar** yoldaş, Avaşin'in azgın akıntılarından kurtarılamaz. Tedbirleri alınmazsa en az düşmanın azgın saldırıları kadar tehlikeli ve ölümcül darbeler vuran doğa koşulları hiç beklenmedik yer ve zamanda en değerli yoldaşlarımızı aramızdan alabiliyor. Oldukça asi, geçit vermez dağlara ve akarsulara sahip olan Kürdistan coğrafyası düşmanın gerillaya ulaşmasına engel olurken, bir o kadar da gerillaya zorluk ve engel çıkararak şahadet olaylarının yaşanmasına neden olabiliyor. Bu açıdan çok yönlü bir savaş yürütmek zorunda olan gerilla, doğa zorluklarına karşı da oldukça önlem almak durumundadır. **Bawer** ve **Rûbar** yoldaşların şahadet olayında da görüldüğü gibi, doğa koşulları geçmişten bu yana birçok yoldaşımızın şahadetine neden olmuştur. Bir **Yaşar ORGAN** yoldaş Zağros'ların asi geçit vermez uçurumlarında şahadete ulaşırken, **Abdülaziz KANAT** yoldaş da 1985 baharında çığların altında kalarak şahadete ulaşmıştır. İşte bunlara benzer yaşanan talihsiz olaylardan birisi de **Bawer** ve **Rûbar** yoldaşların şahadet ola-

yıdır. **Rûbar** yoldaş, Avaşin'in (Küçük Zap) azgın akıntılarına kapılırken, yoldaşlığın ve fedakarlığın seçkin bir örneğini temsil eden **Bawer** yoldaşın gösterdiği örnek ve soylu tavrı sonuç vermez. Ancak bu olayda yoldaşlık bağının nasıl ölümüne bir bağlılık olduğunu görmek mümkündür. Biz de bu yoldaşların anısına bağlılıkta, yoldaşlığın gereklerini yerine getirmenin çaba ve bilinci içinde olacağız.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz!

Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri: **Serhedan-Gihadîn**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **5 Aralık 1990**

Bawer yoldaş, yurtsever-aydın bir kişiliğe sahip olması nedeniyle mücadelemizin Gihadîn(Diyadin)'e girmesiyle birlikte hareketimize sempati duymuştur. Şanlı 15 Ağustos eylemlerinden sonra ulusal kurtuluş mücadelemizin her alana bir daha kopmamacasına kök salmasıyla birlikte, **Bawer** yoldaşın mücadeleye olan yakınlığı ve sempatisi daha çok artmış, ondaki siyasal kişilik, dünyayı ve partimizi kavrama ve yorumlama gücü daha çok mücadeleye sarılmasını birlikte getirmiştir. Mutlaka bazı görevler üstlenmesi ve mücadeledeki yerini alması gerektiği bilinciyle hareket eden **Bawer** yoldaş, Gihadînli kitleler içerisinde propaganda-ajitasyon vb. faaliyetlere katılmaya başlamış, özellikle gençliğin siyasal gösterilerinde önder bir rol oynamıştır. Ancak çekinmeden ve fedakarca sürdürdüğü bu çalışmalar **Bawer** yoldaşı tatmin etmediğinden, daha fazla gecikmeden aktif olarak mücadele saflarına katılmaya karar vermiş, 1990 yılında profesyonel devrimciliğe atılmıştır. Partiye fiilen katıldıktan sonra yazdığı bir raporunda şöyle diyor:

"İnsanlık tarihinde bu kadar soylu bir misyonu yüklenmiş olan Kürt halkı, partisi PKK, cephesi ERNK ve ordusu ARGK'nin önderliğinde büyük bir kurtuluş mücadelesine girişmiştir. İçinde bulunduğumuz dönem onbinlerimizin düşmanın tankına, makinelisine karşı sopayla, taşla, yedisinden-yetmişine, çoluğundan-çocuğuna kadar göğüs göğüse, 'Biji PKK, Biji Kurdistan, Biji Serok APO' sloganlarıyla yürüdüğü ve zaferin yakınlığını müjdelediği bir dönemdir. Bu tür yakıcı dönemlerde şüphesiz bireyler rollerini oynamak zorundadırlar. Hele bu bireyler kendilerine soylu insanlığı, yani devrimciliği hedef almışlarsa, o zaman görevlere daha da can alıcı bir temelde sarılmak, tarihin ve günün aciliyetinin kendilerine yüklediği rolü partinin siyasi çizgisi doğrultusunda, militan ölçülere ulaşarak oynamak durumundadırlar."

Bawer yoldaş, kamp ortamına geldikten sonra güçlü PKK özelliklerinin saklı olduğu kişiliği nedeniyle yoldaşlarının tüm dikkatlerini üzerinde toplamış ve hayranlık uyandırmıştır. Özellikle siyasal olarak gelişkin oluşu ve devrim sorunları karşısındaki yüksek sorumluluk duygusu sonucu sürekli tartışan, araştıran ama mutlaka çözüm bulmaya çalışan bir pratiğe sahip olmuştur.

Bawer yoldaşın diğer belirgin bir özelliği ise, O'nun sürekli eleştirici olmasıdır. Taşıdığı yüksek sorumluluk duygusu, O'nu sürekli eleştirici olmaya, ancak sadece bununla kalmayıp, aynı zamanda yerine doğruyu oturtmaya yöneltmiş; üstten veya alttan kaynaklanan bütün olumsuzlukları anında gören, eleştiren ve yerine doğruyu oturtmaya çalışan özelliği yoldaşlarına en büyük güç ve destek kaynağı olmuştur.

Cana yakın, sevecen kişiliği O'nun sevilip sayılmasını birlikte getirmiştir. O sürekli bir çekim merkezi oluş, bu özelliğiyle yoldaşlarıyla sürekli bir uyum içerisinde olan, ama asla ilkeli uyumu elden bırakmayan bir arkadaş olarak yoldaşlık ilişkilerinde çevresine sürekli örnek olmasını bilmiştir.

Ve eğer **Bawer** yoldaşın mutlaka belirgin bir özelliğinden bahsetmek gerekirse o da, yüksek fedakarlık ruhudur. En küçük görevden en büyük göreve kadar çekinmeden ve en önde koşan **Bawer** yoldaş, hiçbir zaman hesapçı yaklaşımlara girmemiş, fedakarlığı kendisi için temel bir ilke edinmiştir. Partiye, devrime, yoldaşlara ve şehitlere gerçek sahip çıkışı o yüksek fedakarlık özellikleriyle sergilemiştir. Nitekim bu özellik O'nda öyle bir düzeye ulaşmıştır ki, kendisini ölüme dahi atmada asla tereddüt etmemiştir.

Parti, **Bawer** yoldaşın umut ve gelecek vaad eden bu kişiliği ve geldiği alanın konumunu da dikkate alarak O'nu özel bir eğitimden geçirmek, kendisinde saklı olan PKK'nin militan kişiliğini, temiz, duru özünü işleyip değerlendirmek için bir grup yoldaşıyla birlikte başka sahalara aktarmak üzere yola çıkarmıştır. Uzun ve zorlu yolculuk esnasında grup Avaşin suyunu geçmek üzere hazırlanır. Yaklaşık 25 metre genişliğindeki suyu geçmeye çalışırken, **Rubar** yoldaşın suya kapılması ve zor durumda kalıp ölümle pençeleşmesini gören **Bawer** yoldaş, hemen suya atılır. Ancak içerisine düştükleri akıntı **Bawer** ve **Rubar** yoldaşı kucak kucağa şahadete ulaştırır.

Aynı yolculukta bulunup bu iki değerli yoldaşımızın şahadetini yakından ve canlı olarak gören E... arkadaş, yazmış olduğu günlüğünde **Bawer** yoldaşın şahadete gittiği son saniyeleri şu cümlelerle izah etmektedir: *"Yukarıdan birinin atlet ve pijamasıyla hızla kendisini tam **Rubar** arkadaşın üstüne attığı görülüyor. Herkesin yüreğine bir sevinç dalgası esiyor. Bu kurtarıcı kim? Bu kahraman **Bawer** yoldaştan başkası değil. Önce **Rubar**'ı tam yakalayamıyor. Bir metre kadar uzağına düşüyor. Hızla iki kulaçta O'nu yakalıyor. **Rubar** can telaşıyla **Bawer** yoldaşa sarılıyor ve onu sımsıkı tutuyor. **Bawer** yoldaş, **Rubar** yoldaşın kafasını koltuğunun altına alarak kurtarmaya çalışıyor. Ama **Rubar** yoldaş o heyecan ve korku içinde O'nu sımsıkı yakalıyor. Hayır! Olamaz. İkisi de tehlikeye giriyor. Suyun içinde dönüp duruyorlar, batıp çıkıyorlar. Bu sefer sesler daha da yükseliyor, telaş daha da artıyor. Dışardakilerden; 'Bawer yoldaş da gidiyor, **Bawer** yoldaş da batıyor, ikisi de batıyor, kurtarın onları' diye sesler yükseliyor."* Bu arada şutığın boğulmakla karşı karşıya olan iki yoldaşa uzatıldığını anlatan E... yoldaş, günlüğüne şu cümlelerle devam ediyor. *"Ama nafile! Şutık **Bawer** yoldaş ile **Rubar** yoldaşa yetişmiyor bile ve ikisi birbirine sarılmış halde suyun içinde dönerek, çırpınarak akıntıya kapılıyorlar."*

Evet PKK'deki temiz, duru kişiliğin, fedakarlığın, davaya, şehitlere ve yoldaşlara böylesine ölümüne bağlılığın en güzel örneği olan **Bawer** yoldaşın sahip olduğu özelliklere ulaşmak, devrim için yaşamak, bu uğurda hiçbir bireysel hesap ve kaygıyı taşımamak her devrimcinin esas alması gereken özellikler olmaktadır.

Bawer yoldaşın hiçbir bireysel endişeye kapılmadan bir yoldaşını kurtarmak üzere kendisini suya atması ve bu acı kaza sonucu 5 Aralık 1990 tarihinde şehitler kervanına katılması acı olmakla birlikte, kişinin devrimde hangi kişilik özelliklerine bürünmesi gerektiğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Bawer ve Rûbar yoldaşları serîhildanlarla boyutlanan mücadelemizde sonsuza dek yataşatacağız!

NEBİRNAV KAHRAMANLARI MÜCADELEMİZİN KIZGIN ATEŞİNDE SÜREKLİ YAŞAYACAKTIR

Adı soyadı: **Ayhan YILMAZ**
Kod adı: **İsmet**
Doğum yeri: **Çolamerg-Dizê**
Şahadet tarihi: **Wan-Nebirnav-Payizava, 29 Eylül 1990**

Adı soyadı: **Yakup AKKIŞ**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve yılı: **Çel-Marufan, 1973**
Şahadet tarihi: **Nebirnav-Payizava-Wan, 29 Eylül 1990**

Daha birkaç dakika önce kusmuşlardı tarihi kinlerini düşmanın üzerine. Sonbaharın uzayan bu gecelerinde gökyüzünün maviliği kadar berrak ruhlarıyla sarılmışlardı silahlarına. **İsmet** yoldaş, elindeki roketatarıyla düşmanın karakolunu hedeflediğinden yeri göğü inletiyordu sanki. Patlayan bir roket değil, bir tarih, bir halkın dopdolu kiniydi. Bir daha... bir daha diyerek sıralarken roketleri bayram yerindeki delikanlılar kadar şen, savaş cephesindeki yiğitler kadar yürekliydi... Yanında **Kawa** yoldaş vardı... İsminin sahibi gibi yiğit, bileği güçlü, güç ve moral kaynağı. Simsıkı sarılmış silahına bastıkça basıyor tetiğe, öfkesi yanıbaşında büyüdüğü Zap kadar gür çağlıyordu adeta. Coştukça coşuyor, hedefdeki vahşi canavarı kan gölüne buladıkça az da olsa binlerin intikamını aldığına seviniyor ve gönül rahatlığına ulaşıyordu. Herşeylerini kendileriyle paylaşan halkın içindeydiler şimdi. Köylüler mükafatlarını hazırlamış, taptaze olan bu yiğitleri kutlarken herbirisinin gözü bir alev pınarı gibiydi. Çekilen ziyafetlerden sonra ver elini Nebirnav yaylaları diyerek çıktılar yola. Yürüyorlardı zafere doğru... Yürüyorlardı ölümü yenmeye.. yürüyorlardı sonsuzluğa doğru... Yürüyorlardı sonsuzluk deryası Nebirnav'da kahramanlık destanlarına bir yenisini eklemeye...

Yeniydiler Nebirnav'da, ama olsun ne fark eder ki? Her yer vatan değil mi? Sonbahar rüzgarlarının uğuldayışı şafak vaktiyle terleri soğutmaya başladığında yeni bir gün başlıyordu. Güneş doğuncaya kadar omuz omuza vererek damarlarındaki kanın sıcaklığıyla ısıttılar kendilerini. Sürülerin doldurduğu uçsuz bucaksız yaylalar bugün oldukça sessiz görünüyordu. Birkaç saat sonrasının kızıl fırtınasına gebe bir sessizlik. Tüm yoldaşlar hazırdı... Herkesten çok da fırtınanın yiğitleri **İsmet** ve **Kawa**'ydı hazır olanlar. Kürdistan halkının tarihini kızıl kanlarıyla yazan yoldaşlarının amansız takipçileri olmaya hazırdılar. 1990'ın 29 Eylül'ünde Nebirnav'da direniş destanı yaratarak mutlulukların en yücesine erdi **İsmet** ve **Kawa** yoldaşlar. Kanları karıştı Nebirnav suyuna, aktı Zap'a oradan da okyanuslara...

Düşmanla girdikleri amansız çatışmada son nefeslerine kadar kahramanca çatışan, son nefeslerine kadar direniş sloganlarını haykıran **İsmet** ve **Kawa** yoldaşların şahadeti yankılandı Nebirnav'dan Feraşin'e ve dağların doruklarına doğru...

İsmet yoldaş, Çolamerg(Hakkari) merkeze bağlı Dizê(Üzümcü) köyünde yoksul bir aile ortamında yaşamı tanımaya başladı. İlkokulu başarıyla bitirdiğinde zeki, çalışkan biri olarak dikkati çekiyordu, ama ailesinin olanakları yetersiz olduğundan, okula gitmeyerek ev yaşamına katılma, aile geçimine katkıda bulunmak üzere yaşama atılma sorumluluğunu duydu. Büyük ağabeyleriyle beraber yaylalık alanlara sebze ve meyve götürüp satmaya başladı. Küçük yaştan itibaren böylece dar aile çevresini aşıp yeni yeni alanları, Kürt halkını daha çok tanıdı. Kendisinde zaten canlı olan yurtseverlik duyguları giderek daha da canlandı. 1989 yazında ARGK saflarına katılan **İsmet** yoldaş, dürüst kişiliği, atakliği, canlılığı ve gözüpekliğiyle hemen tüm yoldaşlarının dikkatini çekiyordu. Katıldığı andan itibaren alanda gelişen tüm eylemlerde tereddütsüz yer aldı. Hep en önde olmak, düşmana en büyük darbeyi vurmak en çok istediği hususdu. Göreve bağlılıkta örnek bir yoldaştı. Büyük küçük verilen her türlü görevi başaracağına güveni sonsuzdu. Kendisine bir görev verildiğinde muhakkak yerine getireceği kuşkusuzdu.

Savaş cephesinin en sıcak ilişkisini kurmakta, herkesle kaynaşmasını bilmekte ustaydı. Yoldaşlarına bağlılık, sevgi saygı **İsmet** yoldaşın yaşamının önemli bir parçasıydı. Yoldaşları için herşeyi yapar, kendisini en büyük tehlikelere atarak yoldaşlarına siper ederdi. Daha ARGK saflarında birkaç aylık iken '89 Kasım'ında Çel(Çukurca)'in Hinê dağında girdiği çatışmada kahramanca çatışmış ve düşmana geri adım attırmıştı. Sürekli çatışarak düşmanın dikkatini kendisine çekmiş ve yoldaşlarının tehlikeyi atlatmasını sağlamıştı. Tüm yönleriyle güçlü özelliklere sahip olan **İsmet** yoldaş, 1990 baharına manga komutanlığı göreviyle girdi. Bu dönemde Çel'de gelişen tüm eylemlerde yer aldı. Yapılan her işe kendisini kattı, emeğini verdi. Haziran ayında girdiği düşman pususunda kolundan ve çenesinden yaralanmasına rağmen, yoldaşlarının pusudan çıkmasını sağladı. Yaralı olduğu halde kendisini yoldaşlarına yük etmeyi küçüklük saydı. Hiçbir şey olmamış gibi silahı omuzunda, çantası sırtında her göreve koştu. Yaralı haliyle bile cesaret ve fedakarlığın kaynağı oldu birliğe. Yaralarının acısına rağmen arkadaşlarına moral vermekten geri durmuyordu. *"Heval, yaralanmaktansa şehit düşmek daha iyidir. Çünkü yaralanıp sakat kalma ve arkadaşlarına yük olma var"* diyordu. Şehit düştüğü ana kadar her yönüyle örnek olan **İsmet** yoldaşın güleç siması, fedakarlığı, atakliği hiç bir zaman bellekerden silinmeyecek... İsmini aldığı **Mir Nezir ALAGÖZ (İsmet**- '88 Benavok direnişinde şehit düştü) yoldaşı yeterince temsil için tüm çabasını sarf ederek en yüce değerlere layık olmasını bildi. Silah arkadaşları olarak biz de **İsmet** yoldaşın takipçiliğini yaparak O'nu savaşımızda yaşatacağız.

Aynı çatışmada kahramanca savaşarak şehit düşen yoldaşlardan biri de **Kawa** yoldaştı. **Yakup AKKIŞ (Kawa)** yoldaş, Çel(Çukurca)'in Marufan(Kurudere) köyündendi. Doğup büyüdüğü ortam, Kürtlüğün en canlısının, yoksulluğun ve zulmün ise en koyusunun yaşandığı bir ortamdır. Aslında **Kawa** yoldaşın yaşama gözlerini açması parti ortamında olmuştur. Partimizin ülkeye yöneliş faaliyetlerinin başlamasıyla gruplarımızın ilk ilişkiye girdikleri alanların başında Marufan köyü gelmektedir. Şehit **Celal** ve **Tekin** yoldaşlar, bu köyle öylesine bütünleşmişler ki herkes onları ailenin bir ferdi olarak görmektedir. **Kawa** yoldaş bu ortamda partiyle tanışmış, dağda hep arkadaşlarla olmak için, onları görmek için sürüsünü barınaklara kadar götürmüştür. Özellikle **Celal** yoldaş, onun için herşeydir. Defalarca dağa erzak götürmüş, rêzanlik yapmış ve istihbarat vermiştir. O dönem ancak 10-12 yaşlarındadır. Bundan sonra tek amacı vardır: Sabırsızlıkla biraz daha büyüyüp saflarda yerini almak. 1989'-un Temmuz'unda yanına bir köylüsünü de alarak ARGK birliğine katılımı gerçekleştirdiğinde muradına ermiştir. O'ndan daha mutlu kimse yoktur. Artık O da bir **Celal**, bir **Tekin**'dir, onların intikamını alandır.

Kawa yoldaşın en belirgin özelliği saflara katılışının üçüncü gününde kendisini açığa vuruyordu. Silahsız olduğu halde bir grup yoldaşıyla sınır hattında bir alana giderken, Irak güçlerinin pususuna düşerler. Bir arkadaşıyla beraber gruptan koparlar. Arkadaşın bombasını alır. *"Ne yapacaksın?"* sorusuna, *"Eğer üzerimize gelirlerse teslim olmak yok, bombayı hem kendimde ve hem de düş-*

manda patlatacağım" yanıtını verir. Baştan beri **Kawa** yoldaşın defterinde yazan tek şey **direniş, direniş** ve sonuna kadar **direniştir.**

17 yaşlarında olmasına rağmen devrimci olgunluğu kendi kişiliğinde somutlaştırmıştır. Yeni-eski, büyük-küçük demeden herkesle anında kaynaşırdı. Bunun yanı sıra iyi bir gözlemciydi de. Gerek saflarda ve gerekse de kitleler içinde insanların durumunu anlamaya büyük önem verirdi.

Tüm bunların da ötesinde düşmana karşı bir öfke pınarı olduğu kadar yoldaşları için de bir moral, neşe deryasıydı. Her eyleme katılmak için çırpınıp dururdu. Bir eylem hazırlığını sezdiğinde silahını güzelce temizler ve her yönüyle kendisini hazırlardı. Eylemlerde yer almamaya asla razı olmazdı. Verilen her görevi başarıyla yerine getiren **Kawa** yoldaş, bahar eylemliliğinin tümünde yer alarak başarılı bir savaş pratiğinin de sahibi olmuştur. Saflara katılışından kısa süre sonra manga komutanlığını üstlenen **Kawa** yoldaş, gelecek için büyük bir umut vaadediyordu. kendisini gören tanıyan herkes geleceğin temsilcisi, yaratıcılarından biriyle olduklarından kuşku duymazlardı.

Yoldaşlara sadakati en üst düzeyde temsil eden **Kawa** yoldaş son girdikleri Nebirnav çatışmasında bir yandan düşmanla çarpışırken, diğer yandan mermisi biten yoldaşlarına mermi yetiştiriyordu. İlk mermileri yoldaşlarına yetiştirdiğinde kolundan yaralanmasına rağmen çatışarak mevzisine gelir. İkinci kez mermi götürürken bir kurşunla tekrar yaralanır, fakat yine de durmaz. Bir yandan düşmana ateş eder, diğer yandan kalan şarjörleri tekrar alır. Üçüncü kez mermileri götürürken aldığı üçüncü kurşunla şahadete erişir. Şehit düştüğü son ana kadar kendisini yoldaşlarına siper eden **Kawa** yoldaşın anısı mücadelemizde sürekli yaşayacaktır.

Aydın KAYA yoldaşın şahadeti ölümde yaşamı yaratmanın destanıdır

Adı soyadı: **Aydın KAYA**
Kod adı: **Diyadin**
Doğum yeri ve yılı: **Çewlik-Çilkani, 1965**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Erzirom-Gogsî, 1 Ocak 1991**

Diyadin yoldaş, 1965 yılında Çewlik(Bingöl)'in Çilkani(Yeniköy) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve ortaokulu köyde, liseyi de Çewlik merkezde okur. Partimiz önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine okul dönemindeyken sempati duyar. Partinin yurt dışına çekilmesi dönemi ardından fiili olarak ilişkisi kesilir. Partiye olan sempatisi ve sevgisi hiç bir zaman sönmez, sürekli bir özlem olarak yüreğinde yer edinir.

Ailesinin yoksul olmasından dolayı Türkiye metropollerine çalışmaya gider. Burada emeğin gaspına ve horlanmalara şahit olması, kendisinde var olan kini daha da artırarak, bazı arayışlar içerisine sokar. Beraber çalıştığı arkadaşlarına mücadelenin haklılığını anlatır, bildiği kadarıyla çevresini mücadele konusunda duyarlı kılmaya çalışır. Olgun ve dürüst kişiliği ile çevresinde sevilip sayılan biri durumuna gelir.

Türkiye metropollerinde çalışması da ailesinin durumuna bir çözüm getirmez. Yoksulluk ve yokluk kendisini hep dayatan olgular olur. Bunun üzerine Suudi Arabistan'a gitmeye karar verir. Gittiği bu yeni alanda kısa süre içerisinde parti ile ilişki kurar, cephe faaliyetlerinde yer alır. Bu alanda yürüttüğü çalışma ve olgun kişiliği ile dikkatleri üzerinde toplar.

Kişisel ve ailesel kurtuluşun ancak ülkenin bağımsızlığı ile mümkün olacağı kanaatine varan **Diyadin** yoldaş, terkettiği ülkesinin dağlarına özgürlük savaşçısı olarak gitme istemini partiye iletir. **Diyadin** yoldaşın bu önerisinin kabul edilmesi üzerine 1989'un ortalarında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alınır.

Akademi ortamında kendisini geliştirip dönüştürmeyi temel alan **Diyadin** yoldaş, Parti Önderliği ve yoldaşlarının yakın desteği ile çok yönlü gelişmeyi sağlar. 1990 baharında Serhed alanında faaliyetlere katılmak üzere bir grup yoldaşı ile birlikte Akademi'den ayrılır.

Serhed alanında girdiği çatışmalarda gösterdiği üstün saldırı ruhu ile düşmana büyük darbeler vurur. Parti hattına uygun savaş ve gerilla yeteneği ile bölgede büyük gelişmeler yaratır. Halkın ve yoldaşlarının sevgisini kazanır.

1 Ocak 1991 tarihinde Erzirom(Erzurum)'un Gogsî(Karayazı) ilçesinde sömürgeci güçlerle girilen bir çarpışmada sömürgeci düşmana büyük kayıplar verdirerek şehitler kervanına katılır.

O'nu tanıyanlar, bu değerli halk evladının şahadetinin yüreklerinde yarattığı acıyı, büyüyen bir yurtseverlik ve serhildan ruhuyla karşılamışlardır. O'nun şahadeti düşmanın çaresizliği ve yok oluşunun, halkımızın ise gücünün büyüklü-günün kanıtıdır.

O, zafere yürüyen PKK devrimciliğinin seçkin örneğidir.

Diyadin yoldaşın şahadeti, mücadelemize ışık tutacak, anısı düşmana olan kin ve öfkemizi katbekat artırarak, inancımızı daha da yükseltecektir.

Anısı mücadelemize önderdir!

Bahri TEKDEMİR ve Halil İbrahim ALTINDAĞ yoldaşlar:

"Sömürgeci orduda askerlik yapmayın, eğer zorla alınırsanız firar edin. Halkımızın tek silahı ve kurtuluş gücü ARGK'ye katılın!"

Bahri TEKDEMİR ve **Halil İbrahim ALTINDAĞ** yoldaşlar, 6 Ekim 1990 günü Serhedan(Kars)'ın Golbert-(Ardahan) ilçesinde askerlik yaptıkları sömürgeci ordunun 25. Piyade Alayı'ndan 2 subayı öldürüp 1'ini de yaralayarak silahlarıyla birlikte firar ettiler. ARGK gerilla birlikleriyle ilişki kurabilmek için yoğun bir çaba harcadılar. Ancak, henüz ilişki kuramadan 16-17 Ekim 1990 tarihlerinde Erzirom'un Olti ve Oltili-(Şenkaya) ilçeleri yakınlarında sömürgeci ordu birlikleriyle girdikleri çarpışmalarda kahramanca direnerek şehit düştüler.

TC'nin faşist ordu birliklerinde askerlik yapmaya zorlanan tüm Kürdistan gençliği için somut bir çağrı da olan bu görkemli eylemin sahiplerinden **Bahri TEKDEMİR** yoldaş, Amed(Diyarbakır)'in Enxeni(Ergani) ilçesindendir. **Bahri** yoldaş, 1983'te alana giden PKK'li öncü gruplarla ilişkiye geçti. Enxeni ve çevre köylerdeki ulusal kurtuluşçu örgütlenme faaliyetlerinde yer aldı. Aynı yıl, Botan'ı boydan boya aşarak eğitim amacıyla Güney Kürdistan'a geçti. Eğitimde canlılığı ve coşkusuyla göz doldurdu.

15 Ağustos 1984 atılımından önce bir grup yoldaşıyla birlikte faaliyet yürütmek üzere Amed bölgesine gönderildi. Atılımda da yer alan **Bahri** yoldaş, Enxeni ve Çermük(Çermik)'te 1985 ve 1986'da şehit düşen **Bilge YUMUŞAK (Cabbar)** ve **Ömer ASLAN (Şerif)** yoldaşlarla birlikte faaliyet yürüttü, bölgedeki eylemlerde yer aldı.

Büyük hain Hidayet Bozyiğit'in 1985'teki ihaneti ve bunun yol açtığı tahribat sonucu partiyle ilişkisi kesildi. Bir süre faaliyetlerini bireysel olarak yürüttü. Daha sonraki süreçte düşmana esir düştü. Amed Cezaevi'nde bulunduğu süre içinde yapılan tüm direnişlerde aktif olarak yer aldı. 1988'in Ocak ayında Amed'den Eskişehir Özel Tip Cezaevi'ne sürgün edildi. Sürgün edildiği günlerde Eskişehir Cezaevi'nde bulunan devrimci tutsaklar, tek tip elbiseye karşı direniyorlardı. Kendisi de anında bu direniş içinde yerini aldı. Düşmanın zorbalıklarına karşı ödünsüz bir direniş sergiledi.

Eskişehir Cezaevi'ndeyken birlikte kaldığı yoldaşlarından biri anısına yazdığı yazıda şöyle anlatmaktadır O'nun direnişini:

"C Blok boşaltıldıktan sonra sıra bize gelmişti. Ancak kapımızı açmadan önce moralimizi bozmak için düşman subayı bizim bloğun önüne gelerek -ki biz zaten maltaya açılan blok şebekesinin hemen önünde kenetlenmiş durumdaydık-, 'Haydi canınızı incitmeden efendi efendi çıkın. Gördünüz arkadaşlarınızı, sizi de öyle yaparız' dedi, küstah bir edayla. Bunun üzerine ***Bahri*** *yoldaş, 'Biz çıkmayacağız. Çıkarabilirseniz gelin çıkarın. Arkadaşlarımızı nasıl götürdüyseniz, bizi de ancak öyle götürebilirsiniz' dedi. Subay,* ***Bahri*** *yoldaşı tanımıştı. 'Sen Bahri Tekdemir değil misin?' diye sordu. 'Evet benim, ne olacak?' cevabını verdi* ***Bahri*** *yoldaş. Subay, 'İyi iyi, seninle biraz sonra görüşürüz' dedi. Bunun üzerine* ***Bahri*** *yoldaş, 'Nasıl istiyorsan öyle görüşelim. Biz sizin ne mal olduğunuzu biliyoruz. Ve korkmuyoruz sizden' diye karşılık verdi."* Aynı direniş içinde koridora silahlı askerlerin dolduğunu gören **Bahri** yoldaşın, öne fırlayarak gür sesiyle, *"Albay o silahlarınızı da kullanın... silahlarınızı da... Sizin silahlarınızdan da korkmuyoruz"* diyerek elinde esir olduğu düşmana nasıl büyük bir yürek ve inançla meydan okuduğunu dile getiren aynı arkadaş, **Bahri** yoldaşın dağlara, silahlı mücadeleye olan özlemini de şöyle aktarıyor kendi konuşmasından:

"Ah... gardaş, namussuzlar bizi silahsız savunmasız bırakmışlar. Keyiflerine göre davranıyorlar. Dağda elime bir kleşin geçsin, o zaman sen gör gardaşını. İsterse tüm orduları gelsin! Ama ne çare, şu kahrolası yerdeyiz şimdi."

Partiye, mücadeleye büyük bağlılık, inanç ve güvenle cezaevinden tahliye olan **Bahri** yoldaş, çıkar çıkmaz düşman ordusuna alındı. Ancak O bunu kabullenecek, onaylayacak ve düşmana hizmet edecek birisi değildi. Tam tersine aynı birlikte bulunduğu **Halil İbrahim ALTINDAĞ** yoldaşla birlikte düşmana kendi ordusu içinde büyük bir darbe indirerek firar etti. Düşmanı şok eden, ama tüm Kürdistan genelinde büyük bir coşkuyla karşılanan bu eylemin gerillayla buluşmayla sonuçlanması ne kadar güzel olurdu. Fakat ne yazık ki, bu buluşma gerçekleşmeden şehit düştüler.

Şahadetle de sonuçlansa, bu eylem tüm Kürdistan gençliğine "sömürgeci orduda askerlik yapmayın, eğer zorla alınırsanız firar edin. Halkımızın tek silahı ve kurtuluş gücü ARGK'ye katılın. Ordu birlikleri içinde sabotaj yapın, subaylarını öldürerek morallerini bozun, düşmanı kendi merkezinde vurun" çağrısıdır.

Bahri ve **Halil İbrahim ALTINDAĞ** yoldaşların bu çağrısı Kürdistan gençliğinin elinde bir bayrak gibi dalgalanıyor.

Anıları mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır!

Tarih 21 Şubat
Dışarda bir tipi var
Öyle bir tipi ki
Yarın olacakları
müjdeliyor
Zindanlarda
Yankılanacak sesimiz
Diyarbakır'a
ses verecek sesimiz
Bu ses öyle bir ses ki
Şafağı yırtarcasına
yankılanacak
Düşmanın sevinç
çığlıkları
boğazlarında
düğümlenecek

Bir günde dört mevsim

..Gece hayli yürümüştük. Yorgunluk yavaş yavaş birliğin her halinden belli olmaya başlamıştı. Bir yandan da terle savaşıyorduk. Havanın sıcaklığı ve hareketliliğin etkisi ile çok terliyorduk. Yüzümüzdeki teri silmek için cebimizde mendilimiz hazırdı tabii. Terliyken çok şeye dikkat edilmesi gerekir; su içmek, sigara içmek, uyumak vb. durumlarda terin soğuması önemlidir. Bir gerilla bu durumlara dikkat etmek zorundadır.

Gerillanın yürüyüşünü görmüş müsünüz bilmem, ama anlatmak gerekiyor. Yılan kıvrımlarını andırır gerilla yürüyüşü. Bu ay ışığında tam görünür gözlere. Seyredişine doyum olmaz.

Köylerin birinden aldığımız bir yurtseverin öncülüğünde Tendüreklere giriş yapmak üzereydik artık. Düzlükteki köylerin arasından bir rüzgar gibi süzülüp gelmiştik buraya. Gelen emre göre bir mola verildi. İşte o an sırtlarımızdaki çantalarımız olur yastığımız. Ve gözler gökyüzüne çevrilir o anda. Çünkü, bir gökyüzüdür, yıldızlardır ve aydır bizleri yalnız bırakmayan. O an lazım olan, şiir okuyabilen bir arkadaşınızın sizlere bir şiir okumasıdır. Bir ezginin nağmeleri gibi ruhunu dinlendirir insanın. Yorgunluğun gıdası oluverir veya hiç yol yürümemiş gibi olursunuz. Ya bir de şiirden hoşlanmayan bir arkadaşınız atılırsa ortaya, düş kırıklığına uğrayabilirsiniz açık ki. Ama bizimki düş falan değildi, gerçek yaşamın ta kendisiydi. Ve K... arkadaş ortaya atılıp bir şiir okudu. "Ahh... benim ayım... açıl ayım açıl... Açıl kuzu kuzu... Benim müzik setim..." O gecede ay yeryüzünü aydınlatıyordu. K... arkadaş şiirini bitirmişti ve hepimizi bir suskunluk sarmıştı. Biraz sessizlikten sonra hep birlikte gülmeye başladık. K... arkadaş, ak sakallı, ak saçlı ve 50-60 yaşları arasında köylü bir arkadaştı. Okuma-yazması kıt olan K... arkadaş şiirini içten okumuştu. Gülüşmeler gerilla kuralları dışına çıkmayan bir olaydı. Tekrar yola koyulduk.

Tendüreklere giriş başlamıştı ve Tendürekler denince akla 'Taşlar şehri' gelir. Patikalar ve Kürtçe'de de "şiverê"ler olmayınca yürümek imkansızdır. Gündüzleri zor olan yürüme, geceleri ay ışığı olmazsa mümkün değildir. Karanlıkta upuzun taşlık tepeler bizleri hiç yalnız bırakmıyorlardı. Şafak sökmek üzereydi artık. Ama bizler henüz fazlaca yol katedememiştik. Yürüyebilme koşulları da göz önüne getirildiğinde bu doğaldı. Önümüzdeki gündüz saatlerinde düşmanla bir sıcak temas olasılığı karşısında, hem darbe vurma ve hem de manevra yapabilme olanaklarının olması, yani inisiyatifin elimizde olması için stratejik bir noktaya çekilmemiz gerekiyordu. Kuşlar ötüşüp uçmaya başlamışlardı, ama biz henüz istediğimiz uygun bir noktaya ulaşamamıştık. Bundan dolayı herhangi bir görünme olasılığını da göze alarak yürüyorduk. Yüklerimiz de hayli ağırdı. Buna rağmen tempomuz artmıştı. Bir saat kadar yürüdük. Daha sonra arkadaşların uygun bir yer görmesi ile konumlandık. Güneş hafif hafif tepeleri okşuyordu. Sabah çayını yapmak için dağılıp ağaç toplamaya başladık. Ve böylece Tendürekler'de bir günümüz başlamıştı.

Ağaçlar toplanmış, çay içilmiş ve arkadaşlar uyumak için dinlenmeye çekilmişlerdi. Keşif grubu çıkarılmış ve az sonra da dönmüştü. Gözlerimiz henüz kapanmamıştı ki, "Hemen toplanıp yer değiştirmemiz gerektiği" emri verildi. Mesele şuydu. Keşif grubumuzu bir çoban görmüş, arkadaşları kontr-gerilla sanarak korkup kaçmaya başlamıştı, bağırarak. Daha sonra gördüğümüz çobanlar bunu doğruluyorlardı. Hazırlandığımız esnada kaçan çobanın koyunları konumlarına yerimize varmışlardı bile. Kısa bir zaman kesiti içerisinde hazırlıklarımızı tamamlayarak yola koyulduk. Arkaya dönüp baktığımızda düzlükteki köyler görünüyordu bizlere. Sabah saatleri olmasına rağmen güneş kavurucuydu. Sağ kolumuz üzerinde bir cahş köyü de yanıbaşımızdaydı. İki saat kadar yürüdükten sonra uygun bir yerde, bir çatışma çıkma olasılığına karşı gerekli bir biçimde mevzilendik. Hafif hafif rüzgar esiyor, sağa sola hafifçe eğilen çiçekler ve yemyeşil otlarla bahar gülüyordu yüzümüze. Taşlık tepelerin arasındaki toprak düzlükler yemyeşil otlarıyla bomboştu. Eğer, bu güzel çiçeklerin, taşların ve uçuşan kuşların dilleri olsaydı ve konuşsaydılar, eminim ki, mutlu olmadıklarını söyleyeceklerdi. Çünkü onlar da TC'nin doğa ve insanlığın düşmanı olduğunu biliyorlardı. Ve onlar varoldukça, bizim gibi ve bizimle birlikte, TC gibi barbarları lanetle anacaklar. Böyle olması ister istemez insanın zoruna gidiyordu. Değerlendirmelerimiz faşist TC'nin buraları yasak alan ilan ettiğiydi. Daha sonra gördüğümüz çobanlar bunu doğruladı. Düşmanın tüm çabaları boşa gidecektir. Çünkü o, Kürt halkının dağlara olan tutkusunu anlayamaz. Bizim en büyük yuvamızdır dağlar. Tarihimiz ortadadır. Ve Kürt halkının özelliğidir, dağlar varken şehirlerde kalmayı pek sevmez. Her bahar halk zomlara çıkar. Düşman bu taktiği ile gerillayı kitleden kopardığını sanıyor! Oysa Kürdistan halkı öyle bir duruma gelmiş ki, artık insanlar çıkıp öncülerini dağlarda kendisi arıyor. Gerilla için halkının zomlara çıkıp çıkmaması da önemli değildir. Doğal olarak düşmanın o umutları da suya düşmüş oluyor.

İkindiye doğru düşmanın bir helikopteri kırın uzağında peydahlandı. Düşmandan fazlaca herhangi bir hareketlilik görünürde olmadı. Çobanlar da, yemektir, çaydır derken bizler için epeyce emek harcadılar. Öğleden sonra yukarıya doğru tırmanmaya başladık. İkişer ikişer elli metre aralıklarla yürüyorduk. Önemli oranda

yükseğe tırmanmıştık. Hava da güzeldi. Yarım saat daha yürüseydik tepeye varmış olacaktık. Orası soğuk olabilir ihtimaliyle bulunduğumuz yerde kalıp biraz dinlenmeye karar verdik. Nöbet yeri tespit edilmiş, nöbetler tutulmaya başlanmıştı. Yanıbaşımızda kar kümeleri sarmıştı etrafımızı. İsteyen kar yiyor, isteyen erimiş kar suyunu içiyordu. Bir saat kadar dinlendikten sonra hava bozulmaya başladı. İlk önce yağmur çiselemeye başladı. Ardından yoğunca bir sis bastı ortalığı. Bir metre önündeki şeyi görmek zorlaşıyordu. Yağmurun bir an durmasıyla hemencecik yemeğimizi yedik. Zaman kaybetmeden yola çıkmak gerekiyordu. O güzel havanın ansızın bozulmasına insan şaşıyordu. Aslında şaşmamak gerekirdi. Çünkü, burası Kürdistan'dı. Dört mevsimin bir günde yaşanması doğaldı. Ansızın hırçınlaşan hava beş dakika sonra masumlaşıyordu. Sorun, bu belli olmayan doğa koşullarına ruhsal olarak, fiziki olarak uyum sağlamaktır. Ki bir amaç uğruna savaşım verenler böylesi zorlukları özgürlük özleminin verdiği iradi güçle aşmasını bilirler. Bunun en büyük adımı da proleter kişiliğe ulaşmadır tabii.

Ve nihayet yola koyulmuştuk. Rüzgar, sis ve yağmur sarmalamıştı bizleri. Her yağmur damlasında yüklerimiz biraz daha ağırlaşıyordu. Çantalarımız, elbiselerimiz yavaş yavaş ıslanıyordu. Dikkat ederseniz silahlarımızdan bahsetmedim. Koşullar ne olursa olsun silahın önce gelir. Gerilla için silah özgürlüğün simgesi ve ona ulaşmada temel araçtır. Kısaca, bir gerilla için silahı, yemek-içmek ve uyku gibi ihtiyaçlardan daha önce gelir ve hiçbir zaman da ondan ayrı yaşayamaz. Yani silahsız gerilla kupkuru ağaca benzer.

Tepe noktasına varmıştık. Daha on metre aşağıda yemyeşil otlar varken, burada kar yağıyordu ve yer bembeyaz bir örtüyle süslenmişti. Ve insan bir dünyadan başka bir dünyaya geldiğini düşünmekten alıkoyamıyordu kendisini. Böyle havalar, amaçsızlar ve zayıflar için ölüme davetiyedir, düşmandır. Ama biz ona dosttuk, o da bize dosttu. Mataralarımıza gürül gürül akan kar suyundan doldurduk. Bir sigara molası için uygun bir yerde oturduk. Silahlarımız parkalarımızın altındaydı. Islanmaması için oradan hiç çıkarmıyorduk. İçilen sigaraların dumanı aynı bizlerin yürüyüşü gibi, yağan kar tanecikleri içinde kıvrıla kıvrıla yol alıyordu. Bizden tek farkı çok kısa bir zaman içinde kaybolup gitmesiydi. Esen rüzgarın istemine göre yön değiştirmesi de kölece birşeydi. Düşman da bir zamanlar bizi kendi arzularına göre istediği yöne savuruyordu. Ama şimdi böyle birşey söz konusu olamaz. Yağan kar tanecikleri içinde Tendüreklere şöyle bir göz attığınızda, gördüğünüz güzellikleri anlatmak isteseniz bile karşılayacak kelime bulamazsınız. Bu ne bir rüya ne de bir hayaldi. Varolan nesnel gerçeklerdi. Böyle topraklar için değil bir kez ölüme gitmek, binlerce kez ölüme gitmek bile azdır. Yine de hakkını veremezsiniz. Ve bizim için mücadele mezarda da bitmemiş olacak. Her şehidimiz Kürdistan halkının özgürlüğe bir adım daha yaklaşmasının somut bir ifadesi olmuştur. Katı inkarcı politikası ile tanınan sömürgeci uşak TC devleti, günümüzde öyle bir duruma gelmiştir ki, ölülerimizden azrail gibi korkmaktadır. Şu anda karşımızda süslü bir gelin gibi duran Tendürek dağı altındaki boş zom yerleri bir gün mutlaka yine şenliğine ve canlılığına kavuşacaktır. Bu bir anddır, bu bir yemindir bizim için. Senin de en büyük arzundur, bunu biliyoruz.

Sigaralar içilmiş, hepimiz yola koyulmak için hazırdık. Hareket etmeden önce yükü ağır olan E... arkadaşın yükünü önemli oranda bölüştük. Çantalarımız da epeyce ağırlaşmıştı. İç çamaşırlarımıza kadar tüm elbiselerimiz ıslanmıştı. Ama yine de arkadaşların morali yerindeydi ve dinçtiler. Hiçbirimizin gözünde yorgunluk hissedilmiyordu. Çantalarımız ne kadar ağır olursa olsun bizim için ağır sayılmazdı. Asıl yükümüz, yüklendiğimiz görevler ve sorumluluklardı. Bunlar da Kürdistan'ın kurtuluşunu sağlayacak kutsal görevlerdi. Dışarıdan birileri bizi seyrederse aklına gelebilecek ilk soru şu olur herhalde: "Bunların ezilmemesi ve bu zorlukları aşmalarında nasıl bir güç ve iradeleri var veya insanüstü güçleri mi var acaba?" Böyle bir soruya cevap nettir: "Ne insanüstü gücümüz, ne de kerametlerimiz var. Tek gücümüzü partimizden, şehitlerimizden ve halkımızın özgürlüğe olan hasretinden alıyoruz." Onların gücünden aldığımız iradedir, devrime olan inançtır bizi güçlü kılan. Ve işte bunları yaşayan PKK'nin kutsallığını, yüceliğini ve büyüklüğünü anlar. TC gibi insanlık düşmanı, azılı faşist bir devlet, ancak böyle bir büyük güçle dize getirilebilir. Ve doğa koşullarını yenen, uyum sağlayan da yine aynı güçtür.

Yol yürüyüşümüz başlamıştı. Yağan kar altında Erivan Radyosu'nu dinleyen ve müziğin temposuna göre bir oyun tutturan K... hem oynuyor hem de yürüyordu. Arkadaşlar K... arkadaşa baktıkça gülüyorlardı. Çamurdan ve kardan arkada bıraktığımız ayak izlerimiz tek şerit halinde bizleri takip ediyordu. Yağan kar onların fazlaca yaşamalarına izin vermiyordu ve yavaş yavaş kapatıyordu onları. Bizden başka hiçbir canlı belirtisine rastlayamazdınız. Sadece karların üstünü örttüğü otlar ve küçük su gölcükleri vardı. Kuşlar da uçuşmuyordu artık. Tek sıra halinde Tendürek dağı ile Tendürek gölü arasında çukur-tepe demeden ilerliyorduk. Bir saat kadar yürüdük ki, güneş ansızın bulutların arasından bizi selamladı. Sanki kısa bir zaman önce sis, rüzgar, yağmur ve kar hiç olmamıştı. Doğadaki bu dört mevsimin bir günde yaşanması, aynı dönüşümün insanın kendi ruh yapısında da yaşanmasını sağlıyordu. Ne güzel yaşamdır, doğa ile iç içe bütünleşerek yaşamak! Umutlarını gerçekleştirmek için katlanılan bu zorluklarda mutluluk aranır. Biz de öyle yapıyorduk. Hissedilmeyen mutluluk mutluluk değildir. Biz hem hissediyor hem de tüm benliğimizle yaşıyorduk. Bu da ülke özlemi için verilen savaşın mutluluğuydu. Hiç bir emek karşılıksız kalmaz. Savaş da öyledir. Bir de savaşımız haklı temellerde oldu mu hiçbir güç onun zaferini engelleyemez.

Tendürekler'deki bir günümüz ağaçlık alana yaklaştığımız sırada artık bitmek üzereydi. Güneş kızıllaşmış ve Tendürek dağının arkasında yavaş yavaş kayboluyordu. Gölgelikler büyüyor, kuşlar yuvalarına çekiliyordu. Hava da soğumaya başlıyordu. Ateş yakılmasa ıslak elbiselerle dayanmak mümkün değildi. Ateş yakılıncaya kadar hareketsiz durmamak gerekirdi. Hareketliliği sağlamak için habire ağaç topluyorduk. Yakacağımız ateşin etrafında kümelendik. Habire ateşi gürlüyorduk. Ateşe dönük olan yönümüz ısınıyor, arka kısmımız üşüyordu. Tek tek elbiselerimizi çıkartıp kuruluyorduk. Mataralarımızdaki suyla bir çay kaynattık. Sıcak çayımız içimizi biraz da olsa ısıtmıştı. Nöbete çıktığımızda silahlarımız buz tutmuştu. Hava tahmin edilenden çok daha soğuktu. Nöbet esnasında da hareketli olmak zorundaydık. Bu dikkatlilik açısından da önemliydi. Sabaha kadar ateşimizi hiç söndürmedik. Yanan ateşin etrafında yarı uykulu geçiyordu saatlerimiz.

Şafak sökmüştü, tüm arkadaşlar yerlerinde hopluyor-oynuyor ve bir an önce çıkacak güneşi bekliyorlardı. Güneş çıktığında otların, taşların üzerindeki buzlar eriyordu artık. Güneşin sıcak ışınları altına uzandığında, yaşadıklarını düşündüğünde bir film şeridi gözlerinin önünden gelip geçer. Haziran ayının son günleriydi bu günler. Tendürekler nasıl böyle hırçınlaşabiliyordu, anlam vermek zordu. Tendürek her ne kadar hırçınlaşıyor ise de güzelliğinden hiç bir şey kaybetmiyordu.

Kendi içinde, kendi öz sahiplerinin kendisini şenlendireceği, canlandıracağı ve ebediyen kucaklayacağı günü bekliyordu.

Taşlarıyla koruyucu kalkanımız, otlarıyla doğal halımız-döşeğimiz ve dürüstlüğü ile sadık bir yoldaşımız gibi kucak açıyordu bizlere. Sadece bugün için değil, gelecek olan yarınlar için de.

25 Eylül 1990
Bir ARGK gerillası

Licê halkı bugün Nuri ve Mehmet yoldaşların anılarıyla serîhildana kalkıyor!

Adı soyadı: **Mehmet Salih KARDEŞ**
Kod adı: **Nuri**
Doğum yeri ve yılı: **Sêrt-Misric, 1961**
Katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi: **8 Eylül 1990**

Nuri yoldaş, 1961 yılında Sêrt(Siirt)'in Misric kazasında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yoksul oluşlarından dolayı ancak ilkokulu okuyabilir. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla taş ocakları ve inşaat işlerinde çalışır. Buralarda işsiz kalınca birçok Kürdistanlı gibi Türkiye metropollerine gider. İskenderun'da Demir-Çelik Fabrikası'nda belli bir süre çalışır.

1979 yılında Kürdistan'a döndüğünde, mücadelemizin Kürdistan'ın birçok alanına yayıldığını görür ve kendisi de sempati duyar. Fiili olarak ilişkide olmasa da kaldığı alanlarda mücadelenin propagandasını yapar. 1983 yılında Avrupa sahasına çıkıncaya kadar şehirlerde ve köylerde hem çalışır ve hem de devrimci çalışma yürütür.

1984 yılında Fransa'da profesyonel devrimciliğe karar verir ve Alsas-Loren birim üyesi olarak başarılı bir pratik sergiler. Daha sonra Almanya'nın Stuttgart ve Mannheim bölge faaliyetlerine sorumlu düzeyde katılır. Avrupa alanında yürüttüğü bu faaliyetlerde görülen en büyük özelliği pratik işleri ustaca geliştirme ve sonuca götürmenin yanı sıra, parti değerlerine sahip çıkıp koruma biçiminde kendisini gösterir. Yine halk kitlelerine hitap ve yaklaşımı çekici ve birleştirici olmuştur. Teorik düzeyde yaşadığı darlık, yeni olmadan kaynaklanan tecrübesizlik nedeniyle çeşitli yetmezliklere girmekle birlikte, bu yetmezlikleri hızla aşmasını bilir.

1986 yılının Mart ayında Ortadoğu eğitim kampına gider. **Nuri** yoldaş, bu alanda kendisini geliştirme ve yenileme olanağına kavuşur. Ortam, damgasını Kürdistan tarihine vuran partimizin III. Kongre ortamıdır. Öğrenmek isteyen için bir hazine değerindedir. Teorik, pratik ve kişilik olarak gelişme ve değişmenin en güçlü ortamıdır. İşte **Nuri** yoldaş da bu ortamdan yararlanmayı önüne bir hedef olarak koyar ve gelişme sağlar. Bu dönemi, partiye sunduğu bir raporunda şöyle değerlendiriyor: *"Partinin ideolojik-politik çizgisini burada öğrendim. Silahlı mücadelemizin gelişim düzeyini, halka ve yoldaşlara yaklaşımı burada daha iyi kavradım. Eleştiri-özeleştiri silahının kullanımını, kişilik çözümlemesini, parti dışı olan anlayış, tutum ve davranışları burada kavradım. Parti içi sınıf savaşımı, parti adaleti ve insana verilen değeri burada gördüm."*

Nitekim 1988 yılında özlem duyduğu ülkede savaşma istemine kavuşur. Kendisini askeri ve siyasi olarak yenileyen ve savaş sorunlarını bilince çıkararak ülkeye yönelen **Nuri** yoldaş, Botan Eyaleti'nin Dih(Eruh) bölgesinde birim yöneti-

minde yer alarak eylemsel ve örgütsel faaliyetlere katılır. 1989 yılının başlarından itibaren birim sorumlusu olarak Misric ve çevresinde faaliyetlere katılır. 1989 yılının Ekim ayında Orta Eyalet'e müdahale grubu içerisinde yer alarak gider. **Nuri** yoldaş, Orta Eyalet'te parti taktiğini işleten arkadaşlardan biri olur. Başarılı bir pratiğin sahibi olan **Nuri** yoldaş, 1990 yılı başlarında Orta Eyalet Komite üyeliğine, 1990'ın Haziran ayında ise Eyalet Sekreterliği'ne getirilir.

PKK militan kişiliğini en üst düzeyde kişiliğinde somutlaştıran **Nuri** yoldaş, olgun, fedakar ve disiplinli bir yaşamın temsilcisiydi. Partimizin kitle politikasını önemli oranda kavramış, özümsemiş ve bunların gereklerini yerine getiren kişilik özelliklerini kendi şahsında somutlaştırmıştır.

8 Eylül 1990 tarihinde Amed'in Licê kazasının kırsal alanında bir grup gerilla ile düşmanın operasyon güçleri arasında çıkan silahlı çarpışmada **Mehmet Salih KARDEŞ (Nuri)** yoldaş, aldığı kurşunlar sonucunda ağır bir şekilde yaralanır. Yoldaşları tarafından düşmanın çemberinden çıkarılan **Nuri** yoldaş, aynı gün akşam saatlerinde şehitlik mertebesine ulaşır.

Adı soyadı: **Mehmet ...**
Doğum yeri ve yılı: **Amed-Licê-Şeklat köyü, 1976**
Şahadet tarihi: **8 Eylül 1990**

Mehmet yoldaş, 1976 yılında Licê-(Lice)'nin Şeklat köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. **Mehmet** yoldaş, doğup büyüdüğü bu ortamın olumlu özelliklerini kendisinde somutlaştırarak, Kürt köylülüğünün milli değerleri yaşatma, temsil etme, mertlik ve yiğitlik gibi özelliklerini bağrında taşır.

Daha küçük yaşlardan itibaren yoksul olan ailesine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışır. Bu işçilik yaşamı kendisinde emek üretme ve emeği geliştirme gibi özellikleri oluşturur. Licê'nin tarih içerisinde sürekli direniş yatağı olması, Kürt ve Kürdistan gerçekliğine sürekli sahip çıkma gibi yurtseverlik özelliklerinin var olması **Mehmet** yoldaşın kişiliğini küçük yaşlarda etkiler.

Partimiz önderliğinde gelişen yeni dönem direniş mücadelesi Licê alanında da gelişme göstermiş, Licê halkının yurtseverlik duyguları bilinçli bir katılıma dönüşmüş, alanı etkisi altına almıştır.

İşte bu etki kendisini **Mehmet** yoldaşın üzerinde de hissettirir. Yaşı küçük olmasına rağmen O, mücadeleye katılmada hiç tereddüt etmez, hatta kendi yaşıtlarını da ARGK'ye katılmaya ikna etmeye çalışır, sonuçta birçoğunu katılım konusunda ikna eder.

İlk grupla karşılaşır karşılaşmaz katılma istemini dile getirir ve bu konuda dayatıcı olur. Grubun katılımını kabul etmesi üzerine beraber hazırlandığı üç arkadaşıyla beraber katılır. Yeni olmasına rağmen, canlı, atak ve şevkle doludur. Görenler adeta yıllardır parti ortamında kalmış biri sanırlar.

Kendisini her zaman ileri görevlere hazırlamaya çalışır. Eğitimini aksatmaz. Yetkinleşmeyi temel alarak kendisine yönelir. Üzerinde var olan eksiklik, yetmezlik ve sınıf dışı anlayışlarına karşı, parti kişiliğine ulaşma mücadelesini verir ve bunda acımasızdır. Düşmana karşı sürekli eylem içinde olmak ister.

Mücadeleye katılımının üstünden daha üç ay gibi kısa bir zaman geçmişken, 8 Eylül günü bir eylem sonucu hiç beklenmeyen bir anda düşman pususuyla karşılaşan grup, burada **Mehmet** yoldaşı şehit verir. Kısa ama soylu bir pratiğin sahibi olarak aramızdan ayrılan **Mehmet** yoldaş, düşmana karşı savaşmada takip edeceğimiz soylu bir örnektir.

Munzur yoldaş şahadetiyle gelişen devrimci mücadelemize daha büyük anlamlar kazandırdı

Adı soyadı: **Zülfü ARDIÇ**
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve yılı: **Kisle, 1966**
Katliş tarihi: **1986**

Zülfü ARDIÇ (Munzur) yoldaş, 1966 yılında Dêrsim'in Kisle(Nazimiye) ilçesine bağlı Illsu köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 1938 Dêrsim isyanında 12 yakını sömürgecilerce katledilir. Ailede sadece babası ve amcası sağ kalır. Sömürgeciliğe kinli, '38 isyanının sık sık dile geldiği bir aile ortamında büyümesi, kendisinin kişiliğini şekillendirir.

Munzur yoldaş, ilkokulu köyünde, ortaokulu ise Mazra'da okur, ancak maddi sıkıntılardan dolayı ortaokul 2. sınıftan ayrılmak zorunda kalır. 12 Eylül darbesi ardından tutuklanır, ancak kısa süre sonra serbest bırakılır. Sürekli gözetim altında tutulması nedeniyle köyde artık yaşayamayacağının farkına varan **Munzur** yoldaş, Tekirdağ'a gider ve burada bir tuğla fabrikasında işçi olarak çalışmaya başlar. Burada sömürüyü ve horlanmayı en açık bir biçimde yaşayan **Munzur** yoldaş, parti ile ilişkiye geçmek için Yunanistan alanına geçer. İki yıl burada faaliyetlere aktif olarak katılır.

1988 yılında kendisinin önerisiyle Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi ortamında gördüğü üç aylık eğitimle kendisini geliştirir. 1988 yılının Ağustos ayında bir müdahale grubu içerisinde yer alarak ülkeye giriş yapar. Savaşın yoğun olduğu Botan Eyaleti'nin Şax(Çatak) mıntıkasında faaliyetlere katılır. Kış sürecinde Bestler'de yürütülen kitle ve eğitim faaliyetlerinde yerini alır. Bestler'de kaldığı sürede manga komutanlığına getirilir. 1989 yılında oluşturulan Dih(Eruh)-Şirnex Anabirliği'nin komutanlığına getirilir. Anabirliğin kısa bir sürede bölük düzeyinde örgütlenmesiyle birlikte bölük komutanlığına getirilir. Daha sonra Orta Eyalet'e müdahale için oluşturulan birliğin yönetiminde yer alır ve eyalet komitesi üyeliğine atanır. Şehit düşünceye kadar Orta Eyalet Komitesi'nin üyesi ve Birinci Bölge'nin sekreteri olarak görev yürütür.

Xizxêr-Gundê Kevir direniş şehitleri anısına

Kürdistan halkının bugün bağımsızlığa doğru daha emin adımlarla yürümesinde en büyük güç ve esin kaynağı kahraman şehitler ordumuzdur. Halkımız, şehitlerimizden aldığı cesaretle düşmanın üzerine yürüyerek kendi geleceğini yaratma savaşında her zamankinden çok daha kararlı, inançlı ve azimlidir. Eğer bir halk kahramanlarını tanıyor ve onların yolunda yürümeye karar vermişse, o halk kurtulmuş demektir. Bu durum, halkımız için çok daha geçerlidir ve artık neredeyse günlük olarak yaşanan serihildanlar bunun kanıtıdır.

İşte 10 Eylül 1990 tarihinde Xizxêr(Şirvan)'de kahramanca savaşarak şehit düşen 8 yiğit ARGK gerillası da Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünde güç ve cesaret aldığı direniş mirasının bir halkasıdır.

Hogir (Cabbar) yoldaşın komutasındaki 8 yoldaş, düşman ve onların ajan ve çetelerine karşı birçok etkin eylem düzenleyerek düşmanı oldukça zor durumda bırakmış, alanda rahat hareket etmesini engellemiştir. Bu gerilla birliğinin çete odaklarını dağıtan, etkisizleştiren başarılı eylemleri karşısında adeta çılgına dönen düşman, halka yönelmiş ve halk üzerinde büyük baskılar uygulamıştır.

Yine düşman ordu birliklerinin böylesi bir operasyon düzenledikleri bir ortamda **Hogir** yoldaş komutasındaki **Cemal, Yılmaz, Beşir, Sefkan, Lezgin, Erdal** ve **Edip** yoldaşlar, Gundê Kevir köyüne doğru propaganda ve ajitasyon faaliyeti yürütmek üzere yol aldıkları bir sırada düşmanın köy çevresine kurduğu pusuya düşerler. Düşmanın pusu atması nedeniyle daha avantajlı konumda olmasına rağmen, saatlerce çarpışan kahraman ARGK birliği düşmana büyük kayıplar verdirir. Bu yoldaşlar kanlarının son damlasına kadar çarpışarak halka, mücadeleye ve partiye bağlılıklarını şahadete ulaşarak kanıtlarlar. Böylece Kürdistan halkının direniş mirasına bir yenisi daha eklenir.

Bu kahraman yoldaşların anılarına sahip çıkmayı, düşmandan daha güçlü hesap sormak, davada daha kararlı yürümek, ama bununla birlikte her kaybımızın nedenini iyice araştırıp ortaya çıkararak bundan gerekli dersleri almak ve böylelikle ulusal kurtuluş mücadelemizde mutlaka zaferi yaratmak olarak ele alıyoruz. Bu kahramanlarımızın anıları, bize böyle bir sahip çıkış çağrısıdır.

Tarihimiz geçmişte olduğu gibi, gelecekte de nice Gundê Kevir direnişlerine tanık olacaktır. Bizlere düşen görev, onların gösterdikleri direniş yolunda kesintisiz ilerlemek ve zaferi mutlaka yaratmaktır!

Şanlı direnişleri önünde saygıyla eğiliyoruz.

Adı soyadı: **Cabbar KAPLAN**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve yılı: **Berwarî-Omyanus, 1972**
Katılış tarihi: **11 Temmuz 1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Hogir yoldaş emekçi, yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1972 yılında Berwarî'nin Omyanus köyünde dünyaya geldi. Babasının kol gücü ile geçinen ailesine maddi destek sunmak amacıyla emek gücü ile her işe koştu. Çok genç yaşta çobanlıktan rençberliğe ve hatta kömür ocakları işçiliğine kadar her işte çalıştı. Mücadeleye katılmadan önce kömür işlerinde çalışırken, milislik düzeyinde birçok faaliyetlere katıldı. Bir defasında kömür kamyonunda geceyi geçirirken, gece yarısı kalkarak civardaki devlete ait telefon direklerini tahrip eder. Düşmana bir kıl kadar bile zarar vermenin büyük bir anlam ifade ettiğini pratiğiyle sergiler. Bu tavır, O'nun güçlü yurtseverlik özü ve sınıfsal kininden kaynaklanan örnek devrimci sorumluluğunu ortaya koymaktadır. Köyü ve çevresinden mücadeleye katılan, şehit ve savaşan yoldaşlarından derinden etkilenir.

Genç yaşta iken saflara katılmaya karar vererek 1989 yazında Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK saflarına gönüllü olarak katılır. Mücadele saflarında ilk günden itibaren olgun, fedakar, atılgan, çalışkan ve uyumlu özellikleriyle hızlı bir gelişme gösterir. Olumlu kişiliğiyle yoldaşlarının gönlünü fetheder. Ve kısa bir sürede takım yöneticiliği vasıflarına ulaşır. Birçok eylem ve çatışmada örnek tavırlar sergiler. Bestler, Berwarî, Xizxêr alanlarında faaliyetlerde bulunur. Yoldaşlarıyla omuz omuza her koşul altında engel tanımayan bir devrimci yaşam sergileyerek halkına, partisine ve yoldaşlarına layık olduğunu pratiğiyle kanıtlayan bir yoldaşımızdır. Mücadelemizde gelecekte birçok değerler yaratmaya aday olan **Hogir** yoldaş, 10 Eylül 1990'da Xizxêr(Şirvan)'in Gundê Kevir köyünde şehit düştü.

Adı soyadı: **Mehmet Ali CEYLAN**
Kod adı: **Edip**
Doğum yeri ve yılı: **Berwarî-Omyanus, 1976**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Edip yoldaş, 1976 yılında topraksız fakir bir ailenin çocuğu olarak Berwarî-(Pervarî)'nin Omyanus köyünde dünyaya gelir. Ailesi, G. Kürdistan'ın Zaxo şehri ile ilişkide olup zaman zaman buraya da gitmektedir. Yaşamın zorlukları içinde debelenen ailesi sıkıntılı bir yaşam sürdürmektedir. Bu durum **Edip** yoldaşı ikircikli bir durum içinde tutar. Bu, aile yaşamından ulusal kurtuluş mücadelesine geçiş ikircikliliğidir. Bu durum, Omyanus köyüne gelen gerilla birliklerimizin kendisine Askerlik Yasası'nı bildirmesine kadar sürer. Kendisi adeta böyle birşey beklercesine katılmaktan kaçınmaz. ARGK saflarına katıldıktan sonra ikircikli konumunu aşarak olgun, alçakgönüllü, yoldaşlarına karşı saygılı bir kişiliğe ulaşır. Katıldığı eğitim çalışmaları sonucunda kendisini iyice geliştirerek Garisan mıntıkası faaliyetlerine katılır. Aynı köyden **Hogir** yoldaş ile birlikte 10 Eylül 1990'da Xizxêr(Şirvan)'in Gundê Kevir köyünde şehit düştü.

Adı soyadı: **Mahmut BEYHAN**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo-Derebaşı köyü, 1976**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **10 Eylül 1990**

Parti saflarına katılmadan önce kendi köyü olan Girgê Amo(Silopi)'nun Derebaşı köyünde kendi işlerinde, evin geçimini sağlamakla meşguldü. Ailede sevilen, sayılan sorunsuz bir insandı. Çevresiyle ilişkileri aynı şekilde olumluydu ve kimseyle sorunları yoktu, çevresi tarafından sevilirdi.

1989'dan '90 yılına kadar bir yıl süreyle Bestler, Garisan ve Xizxêr(Şirvan) mıntıkalarında gerilla faaliyetlerini sürdürdü. Bu süre zarfında uyumlu ve başarılı çalışmalarından dolayı manga komutanlığına kadar yükseldi. Görevlere yaklaşımında, yoldaşlık ilişkilerinde son derece fedakar, cesur, atik ve aynı zamanda arkadaşları tarafından sevilen, saygı duyulan bir arkadaştı. Birlik içinde genellikle az konuşur, suskun durmayı tercih ederdi. Kendisine verilen göreve son derece duyarlı, disiplinli bir şekilde yaklaşır, görevini soğukkanlılık ve başarıyla yerine getirirdi. Partiyi her yönüyle tanımamasına, buna fırsat bulmamasına rağmen büyük bir özveriyle partiye bağlıydı. Bunu her davranışında, her hareketinde görmek mümkündü.

10 Eylül 1990'da Xizxêr'e bağlı Gundê Kevir köyü, Botan suyunun yarında, çetelerin ihbarıyla TC ordusu tarafından düzenlenen bir komplo sonucu 8 arkadaşıyla beraber şehit düştü.

Adı soyadı: **Veysel ZEYREK**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Ramoran, 1973**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Cemal yoldaş, Şirnex-Ramaran'da 1973 yılında dünyaya gelir. 1989 yılında saflara katılır. 1990 yılına kadar Şirnex, Cûdî ve Xizxêr(Şirvan)'da faaliyetlere savaşçı düzeyinde katılır, birçok çatışma ve eylemde fiilen yer alır. Yaşadığı süre boyunca bir savaşçı olarak üzerine düşen görevleri harfiyen yerine getiren **Cemal** yoldaş, son olarak Xizxêr direnişinde yoldaşları ile omuz omuza savaşarak şahadete ulaşır.

Kod adı: **Beşir ...**
Doğum yeri ve yılı: **Dih-Nitî, 1971**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Beşir yoldaş, 1971'de Dih(Eruh)-Nitî'de dünya gelir. Mücadele saflarına 1989'un ilkbaharında katılır. Canlı, dinamik ve hareketli yapısıyla katıldığı dönemeden itibaren Anabirlik bünyesinde yer alır. Gabar, Bestler, Çirav, Berwarî ven en son da Xizxêr alanında faaliyetlere katılır. Sahip olduğu güçlü savaşçı özellikleri nedeniyle kısa süre içerisinde manga komutanlığına yükselir.

Gelişmeye açık yapısıyla gelecek vaadeden **Beşir** yoldaş, yoldaşlık ilişkilerinde uyumlu, partiye bağlı ve kendisini sonuna kadar mücadeleye veren kararlı ve özlü bir özelliğin sahibi olur. O'nun kişiliğinde öz, sadelik ve güçlü bir yurtseverlik belirgindi. Bulunduğu ortamlarda uyumlu, kolektif ve olgun yaklaşımlarıyla da dikkatleri üzerine çeker, yoldaşlarına örnek olmasını bilir.

Askeri kişilik yönünden gelişmeye yatkın olan **Beşir** yoldaş, güçlü bir askeri komutan olmak amacıyla kendisini geliştirir. Şehit düştüğü ana kadar da manga komutanlığında bulunan bu güçlü yoldaşımız, son olarak girdiği çatışmada sonuna kadar direnir ve şahadete ulaşır.

Adı soyadı: **Mehmet ...**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Avyan, 1976**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Savaşın çocukları erkenden büyüttüğü ve olgunlaştırdığı gerçeğinin somut kanıtlarından biri de **Mehmet** yoldaş olmaktadır. Yurtsever bir çevrede doğup büyüyen **Mehmet** yoldaş, ulusal kurtuluş savaşçılığına henüz 13 yaşlarında bir çocukken başlar. Ergin bir insan dayanıklılığıyla doğa koşullarına ve savaşın zorluklarına adapte olmasını bilir. Eli silah tutacak yaşa gelir gelmez sömürgeciliğe karşı savaşmak amacıyla saflardaki yerini tereddütsüzce alır.

14 yaşlarındayken şahadete ulaşan bu genç ulusal kurtuluş savaşçısı, şehit düştüğü anda gösterdiği direnişle, bağımsızlık ve özgürlüğün mutlaka elde edileceğine olan inancımızı bir kez daha pekiştirmiş, sömürgeciliğe karşı olan kinimizi ise bilemiştir.

Adı soyadı: **Selim ...**
Kod adı: **Lezgin**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex-Merex, 1960**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Yurtsever bir çevreden gelen **Lezgin** yoldaş, ulusal kurtuluş saflarına 1989 yılında katılır. Derin yurtseverliği, olgun ve anlayışlı yaklaşımlarıyla tanınan **Lezgin** yoldaş, güçlü savaşçı özelliklere sahiptir. Mücadele saflarına geldikten sonra gördüğü kısa bir eğitim ardından Xizxêr alanında faaliyetlere katılır. Bu alanda kitle çalışmalarından eylemlere kadar birçok görev üstlenir ve gerekleri ni yerine getirir.

Xizxêr-Gundê Kevir direnişinde 7 yoldaşı ile birlikte şahadete ulaştı.

Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve yılı: **Şirnex, 1969**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Xizxêr-Gundê Kevir, 10 Eylül 1990**

Savaş pratiği içinde gelişip güçlenen, atik ve canlı bir savaşçı konumuna ulaşan yoldaşlardan biri de **Sefkan** yoldaştır. Aslen Şirnexli olan **Sefkan** yoldaş, 1989 yılında mücadele saflarına katılır. Bestler, Gabar ve Xizxêr'de bir savaşçı olarak üzerine düşen her türlü görevi yerine getirir, disiplinli, uyumlu ve savaşmadaki coşkusuyla bulunduğu ortamlarda çevresine örnek olmasını bilir.

Ülkesine karşı derin bir sevgi ile dolu olan **Sefkan** yoldaş, sömürgeciliğe karşı da bir o kadar kin ve nefretle doluydu. Bunu düşmanın üzerine yürümedeki azim ve coşkusunda görmek mümkündü. Gelişmeye aday olan bu yoldaşımız, en son Xizxêr'de girdiği çatışmada düşmana büyük darbe vurarak 7 yoldaşı ile birlikte şahadete ulaştı.

Xizxêr direnişçilerimiz yolumuzu aydınlatıyor

Xizxêr şehitlerimizden **Mustafa** yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'ın Kamışlı şehrindendir. Mala Gulo namıyla tanınan ailesi şehirde belli bir etkinliğe sahip, nispeten varlıklı ailelerdendir. **Mustafa** yoldaş evli ve iki çocuk babasıdır.

Hareketimizin yurtdışına çıkış döneminde Güney-Batı Kürdistanlı kitleler arasında yarattığı etkiler sonucu **Mustafa** yoldaş, bireysel kurtuluş açısından sahip olduğu olanakları bir yana iterek ulusal kurtuluş mücadelemizin hizmetine girdi. Kamışlı ve Tirbêspi alanlarında kitlelerin örgütlendirilmesi faaliyetinde yer aldı, kuryelik yaptı, birçok pratik görevin gerçekleştirilmesinde akla gelen ilk isimlerden biri oldu. Yalnızca kendisini faaliyetlere adamakla kalmadı, ailesi ve çevresinin de yurtseverlik görevlerine sarılmalarında dayatıcı oldu. Alçakgönüllü, çalışkan ve saygılı yapısıyla kitleler ve yoldaşları tarafından sevilen, sayılan biriydi.

Mustafa yoldaş, bulunduğu alanda önemli görevler yürütmesine rağmen sürekli Akademi ortamına gitme, eğitim görüp ülkeye yönelme arzusunu taşıyor, örgütten bu yönlü talepte bulunuyordu. Nihayet 1988 yılında bu arzusuna kavuştu. Akademi eğitimi ardından aynı yıl ülkeye yöneldi.

Mustafa yoldaş ülke zemininde, Bestler, Botan 4. Bölge -Berwarî, Şax(Çatak), Payîzava(Gürpınar)-, Gabar ve en son Garzan alanlarında ulusal kurtuluş savaşımız içinde yer aldı. Garzan'da takım yönetiminde yer almaktaydı. Orta-Eyalet Askeri Konseyi yedek üyesiydi. Aynı zamanda parti üyesi de olan **Mustafa** yoldaş, savaş sanatını güçlü bir şekilde kavrayan, uygulamada başarılı olan, tüm yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanan değerli bir yoldaşımızdı.

Mustafa yoldaş, Xizxêr(Şirvan)'ın Xüya Karan mıntıkasında 10 Temmuz 1991 günü başlayıp iki gün süren büyük bir çarpışmada düşmana vurdukları büyük darbelerin ardından, **Sait, Rêzan, Xebat, Sîdar, Adîfe, Bîşar** ve **Egîd** yoldaşlarla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü.

Kitleleri örgütleme sanatında olduğu gibi savaş sanatında da yetkin bir devrimcilik sergileyen, alacakgönüllü, fedakar, çalışkan, partiye, halka ve davaya bağlılığın seçkin örneklerinden **Mustafa** yoldaşı saygıyla anıyor anısını zafere taşıyacağımızda dair and içiyoruz.

Burhan DİNÇER (Serxun) yoldaş, 14 Mayıs 1991'de mücadele saflarına katıldı. 13 Temmuz 1991'de Xizxêr çarpışmasında şehit düştü.

Aslen Girgê Amolu olan **Leyla (Rahime)** yoldaş 13 Temmuz 1991'de şehit düştü.

Güney-Batı Kürditanlı olan **Rêzan** yoldaş, 13 Temmuz 1991'de Xizxêr çarpışmasında şehit düştü.

Sîdar yoldaş, Mêrdin'de doğdu. 13 Temmuz 1991'de Xizxêr çarpışmasında şehit düştü.

Salih KICI yoldaş, 13 Temmuz 1991'de Xizxêr'de şehit düştü.

Zeki yoldaş, 13 Temmuz 1991'de Xizxêr'de şehit düştü.

Seyfi yoldaş, 30 Ağustos 1990'da Xizxêr-Özyurt köyü baskınında şehit düştü.

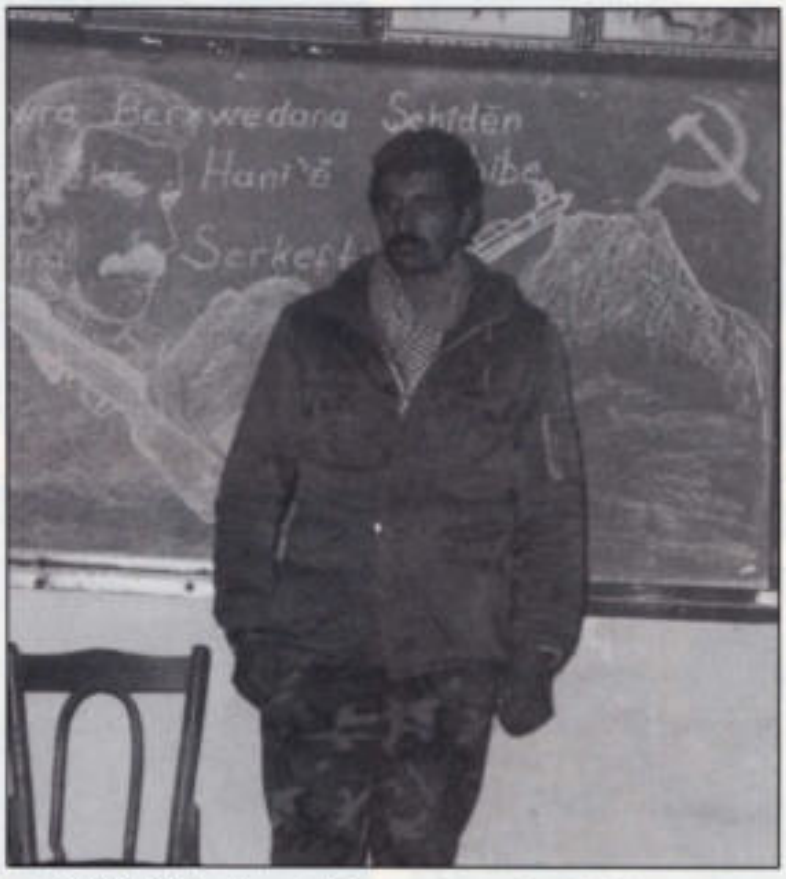

Firaz yoldaş, aslen Mêrdinlidir. 13 Temmuz Bêdlis'te şehit düştü.

Xizxêr direnişçilerimizi direnen Kürdistan gerçekliğinde sonsuza dek yaşatacağız!

"Asıl son sözümüz, ülke pratiğinde yerine getireceğimiz görev ve yapacağımız çalışma olacaktır."

Adı soyadı: **Ömer BOYUNHAN**
Doğum yeri ve yılı: **Amed, 1 Mart 1960**
Katılış tarihi: **1979**

Ömer BOYUNHAN yoldaş, 1 Mart 1960 yılında Amed'de yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha iki yaşındayken babasını yitiren **Ömer** yoldaş, daha sonraki yıllarda ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışmanın yanında okula da devam etti. Küçük yaşta proleterleşme sürecini geçirmesi, kendisinin gelecekteki yapısı üzerinde olumlu etkilerde bulundu.

Partimiz önderliğinde gelişen mücadele kendisini kısa süre içerisinde Amed alanında da hissettirdi. O dönemde lisede okuyan **Ömer** yoldaş, gelişen mücadeleye sempati duyar ve kısa bir dönem sonra okulu terkederek profesyonel faaliyetlere katılır. 1979'un sonlarına denk gelen katılım süreci içerisinde çeşitli düzeylerde görev alan **Ömer** yoldaş, yapılan bir ihbar sonucu tutuklanır. Cezaevinde insanlık dışı işkence ve baskılara maruz kalan **Ömer** yoldaşın soylu direnişi düşmanı hayal kırıklığına uğratmıştır. Kendisi ve yoldaşları hakkında en ufak bir bilgi vermeyen **Ömer** yoldaş, kısa bir süre sonra serbest bırakılmak zorunda kalınmıştır. Faaliyetlerine devam eden **Ömer** yoldaş, 1982'nin 22 Mart'ında yapılan bir ihbar sonucu tekrar tutuklanır. Sömürgecilerin işkencehanelerinden tekrar geçirilen **Ömer** yoldaş, PKK'de somutlaşan Kürt direnişçiliğini burada görkemli bir biçimde sergileyerek düşmanı yenilgiye uğratır.

Ağustos 1985 yılında serbest bırakılan **Ömer** yoldaş, askere alınır. Ancak O ele geçirdiği ilk fırsatta kaçar ve partiye katılmanın yollarını arar. Partiyle ilişkiye geçemeyen **Ömer** yoldaş, yapılan bir ihbar sonucu yine yakalanır. 14 Mart 1988 tarihinde tahliye olduktan sonra tekrardan askere alınır. Ancak **Ömer** yoldaş bu sefer de askerden firar eder ve tüm zorluklara rağmen Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne ulaşmayı başarır. Akademi ortamında kendisine sunulan her türlü olanaktan en iyi bir şekilde yararlanmayı temel alarak gelişme gösterir. Eksikliklerine karşı acımasız olan **Ömer** yoldaş, kararlı ve mütevazi kişiliği ile parti ve yoldaşlarının güvenini kazanır.

"Asıl son sözümüz, ülke pratiğinde yerine getireceğimiz görev ve yapacağımız çalışma olacaktır" sözüyle ülke pratiğine yönelen **Ömer** yoldaş, 1988 yılında parti talimatı ile Botan alanında faaliyetlere katılır. Bestler ve Eruh alanında bölge yönetiminde yer alır.

Cesaretli, fedakar, eylemci ve isyankar kişiliği ile düşmana büyük kayıplar verdirir. 1989'un sonbaharında Orta Eyalet faaliyetlerine katılır. Bir süre manga komutanı olarak faaliyetlere katılan **Ömer** yoldaş, gösterdiği başarıdan dolayı kısa bir süre sonra Orta Eyalet komite üyeliğine alınır.

Başarılı bir pratiğin sahibi olan **Ömer** yoldaşı, sömürgecilere ölümcül darbenin indirildiği bir muharebede yitirdik.

Yiğitlik ve kahramanlığın sembolü olan **Ömer** yoldaşı, direniş mücadelemizi Kürdistan'ın her alanına yaygınlaştırarak yaşatacağız!

Mehmet Şirin NİBAK yoldaş ölümsüzdür!

Adı soyadı: **Mehmet Şirin NİBAK**
Kod adı: **Eyüp**
Doğum yeri ve yılı: **Farqîn-Çiçikan, 1974**
Katılış tarihi: **14 Eylül 1989**
Şahadet tarihi: **Licê-Kozê dağı, 12 Ekim 1990**

Eyüp yoldaş, 1972 yılında Farqîn'in Çiçikan köyünde doğdu. 14 Eylül 1989 tarihinde ARGK saflarına katıldı. 27 Ekim 1990 tarihinde Licê'nin Kozê dağında çıkan bir çarpışmada şahadete ulaştı

11 Mayıs 1991'de Bêdlîs'in Norşîn (Güroymak) ilçesi baskınında şahadete ulaşan **Doktor Cafer** *yoldaşın anısına*

"Dinamit kuyusu kalbim"
Çakmak çakmak gözlerim,
Umudum kervanları geçiyor
Yangınım bu gece
Tüm kahpeliklere bin öfke
Parmak basar yarama şehit
Doktor Cafer
Dağlar gibi büyüksün
Bak hey Sîpan
Sîpan karker
Karın erimez
Ağustos sıcak
Yanar ateşi yazın
Doktor Sîpan!
Hey Doktor!
yanıyor ciğerim
Mavzer kurşunuyla yaralıyım
Nasırlı parmaklarınla yoklayıver
Yoklayıver kanı kurumuş şafakların
Karanlıktır geceler
Savrulur seher yıldızları
Işıltısı var yalnızca namluların
Hey Doktor!
Hiç mi ağlamadı toprak
Düşünce üstüne betonun
Susmadı hiç deli deli öfken
Dinmedi kini yılların
Bak hele Sîpan!
Geçiyor umudun kervanları
Sonsuz kinin çakmağıyım
Düşman!
Kan akacak ağzından
Ezilecek yılan gibi başın
ölüm korkaktır
Sanki ölümden alçak
Sana meydanın orta yerinden
Açmışız savaş
konuşmaz kahpelikler burada
konuşur parlayan namlular
Çürük bedeninden kan akmaz
Akan kanın toprağa karışmaz
Hey Doktor!
Yeminim var
Sözüm var sana
Silahın bana ödünç
Kavgan bana
Bana olsun be Doktor!

Boger / Mayıs 1991

Abdullah yoldaş, halkımızın elinde bayrak, dilinde türkü ve yüreğinde isyandır!

Adı soyadı: **Abdullah BUCUKA**
Kod adı: **Necmi**
Doğum yeri ve yılı: **Çewlik, 1964**
Katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi: **7 Ekim 1989**

Abdullah yoldaş, 7 Ekim 1989'da Çewlik(Bingöl)'in Yamaç bucağına bağlı Haz köyünde, hain-sömürgeci işbirliğiyle kurulan hain pusuda kahramanca çarpışarak, Çewlik-Amed eyalet sorumlusu **Vahdettin KITAY (Veli)** ve **Rojhat** yoldaşlarla şehit düştü. Ekim şehitleri onuruna katıldı.

İkinci ölüm yıldönümünde saygıyla andığımız **Abdullah** yoldaş, şehit düştüğü köye yakın bir köyde 1964 yılında doğdu. Ailesi yoksuldu. Köyde fazla kalmadılar ve çoğu yoksul Kürt köylü ailesi gibi onlar da geçimlerini sağlamak maksadıyla göçüp Çewlik'e yerleştiler. Yoksullukları, O'nu da binlerce benzeri gibi daha çocukluğundan itibaren çeşitli işlerde çalışmaya itti. **Abdullah** yoldaş, yazları ailesine ekonomik katkı için çalışırken, bir yandan da okumaya başlar. Lisedeyken faşist beslemelerle devrimcilerin çatışmalarına tanık olur. Çewlik'de yükselen mücadelenin önemli bir alanı olan lisedeki bu çatışmaların nedenleri üzerinde kafa yorup, kendince araştırmaya yönelir. Bu sıralar PKK'nin lise ve diğer yerlerde yürüttüğü aydınlatma tartışmalarını izler. Bu tartışmalarla PKK'nin devrimci tavrında ve mücadele perspektifinde O kendi gerçekliğinin dile gelişini bulacak ve kaynağa akışta fazla gecikmeyecekti. **Abdullah** yoldaş, birçok yurtseverin faşistlerce katledilişinin acısını yüreğinde yoğunca yaşamaktadır ki, 1978 yılında PKK'nin faşist çetelere karşı başlattığı devrimci eylemde kesin kararını geliştirip harekete geçer.

Zaten çoktandır çevresindeki gericilerin etkisini aşıp, yurtsever unsurlarla daha sıkı bağlar içerisine girmeye, yurtsever yanlarını güçlendirmeye yönelmiştir. Devrimci mücadelenin başlamasıyla birlikte **Abdullah** yoldaşın yurtsever özü, O'nu gerçek kurtuluş yoluna iter.

Eskiden daha çok yalnızlıktan hoşlanırken, artık bu özelliğini yener, PKK'de aradığını bulur. Çünkü, örgütlü yaşantıya adım atış süreciyle birlikte, boşa harcadığı yılların intikamını alırcasına zamana, kendisine yüklenerek kısa zamanda milyonların kalabalığına karışıp, her anını devrime adamaya yönelir. Böylece O, kendisinin de içinde bulunduğu çözümsüzlük ortamına son vermiş, PKK ile ilişkiye girerek doğrultusunu bulmuştur. Kısa sürede, ideolojik-politik formasyona ulaşmayı amaçlayan hızlı bir eğitime girer, ancak pratik eylemsellikten uzak düşmek de istemez, bu alanda da kendisini pratik içinde yetiştirir. Doğal olarak tüm eksikliklerini bilmesine rağmen, O, büyük coşkuyla, daha ilk ilişkiye girdiği günlerde derhal görev almak ister ve aradan fazla geçmeden öğrenci gençlikle örgütlü ilişkinin kurulması faaliyetlerinde görev alır. 1978-79 öğretim yılında, çevresinde öğrenciler arasında ve parti içerisinde atak, coşkulu, tutkulu ve yılmaz tavırlarıyla kendisini sevdirir ve etrafındakilerin sevgisini, saygısını kazanır.

Bu doğrultuda gelişmesini sürdürürken, Mayıs '80'de MİSK Başkanı Muhittin Elçi'nin cezalandırılması sürecinde, kentin çeşitli mahallelerinde halkın korunması ve olası faşist saldırıların göğüslenmesi için savunmayı örgütleyen parti, **Abdullah** yoldaşı da Bahçelievler'i savunma işinde görevlendirir. **Abdullah** yoldaş, görevine dört elle sarılır. Her işe kendisi bizzat nezaret eder. Bu arada MİSK başkanının cezalandırıldığını duyar. Sevinç ve coşkusundan kabına sığmamaktadır ki, bir faşistin şehir merkezine koşturduğunu görür. Yardıma koşmaktadır faşist. Bu durumu anlayan **Abdullah** yoldaş, derhal silahını ateşlerken çoktan faşistin peşine de düşmüştür. Faşist kendini jandarma subay lojmanlarına atar. **Abdullah** yoldaş da peşinden. Şarjörü boşaltır, daha değiştirmeden subay ve polislerce yakalanır. Hemen Çewlik'deki soruşturma merkezi olan alaya, daha sonra da bölge ana soruşturma merkezi Mazra(Elazığ)'daki 1800 Evler'e götürülür.

Sorguda kendisiyle ilgili kısmi olarak bilgi verir. Ancak partiyle ilgili bilgi vermeyi reddeder, ilişkileri titizlikle korur. Vahşi işkenceye rağmen, bundan fazla bir şey elde edemeyeceğini anlamıştır düşman. Ve çareyi O'nu da cezaevine atmakta bulur. Elazığ 2 Nolu Cezaevi'ne konur.

Cezaevinde örgütlü yaşama hemen katılır ve düşmana karşı yürütülen direnişlerin, eylemlerin tümünde yer alır.

1981 Mart'ında Mazra grubu olarak Diyarbakır 5 Nolu'ya (şimdiki 1 Nolu), vahşetin merkezine getirilenler içindedir. 5 Nolu vahşetinin o ağır boyutlarına karşı direnişi sürdüremeyen grubun büyük çoğunluğuyla birlikte teslim olur. Ancak bu teslimiyet, tümden bir teslimiyet değildir; ihanet ve ajanlaştırmaya karşı direnmektedir ve koğuşundaki herkesi düşmanın bu komplosuna düşmekten alıkoyma çabasını da yürüten arkadaşlar arasındadır.

Bu dönem boyunca bir fedakarlık örneğidir O:

Cezaevi idaresi ispiyonculuğu dayattığında, herşeyi göze alıp, üzerinde çok durulan bir kişiye uygunca yaklaşarak, düşmesine engel olmaya çalışır. *"Dayan biraz.. Çok çok seni bir kez daha çıkarıp dayak atarlar. Ama ondan sonra da kurtulursun... Yalnız idareye kesin olarak 'hayır ben ispiyonculuk yapmam' de ve diret.. Eğer muğlak cevaplar verirsen, seninle uğraşmayı bırakmaz, üstüne üstüne gelirler"* diyerek doğru yol gösterir, bunda ikna gücünü sonuna dek kullanarak o kişinin direncini artırma yoluna gider.

Vahşet ortamında çevresine hep moral verir, direnme anlayışı doğrultusunda gayret sarf eder. Sömürgeci faşizmin bu dar alanda giriştiği, PKK'yi ve halkımızı imha siyasetinin doruğu olan itirafçılaştırarak ajanlaştırmayı, boşa çıkartmaya uğraşır.

Kendisine ihanet dayatıldığındaysa, verdiği yanıt hep kısa ve kesindir: *"Ben itiraf yapmam. İtiraf suç işleyenlere özgüdür. Ben suç işlemedim."* Dayatılan ihaneti sonuna dek reddeder ve bu yolda yapılan her türlü vahşi işkenceye metanetle katlanmasını bilir. Halka karşı suç işler duruma düşürülemediği gibi, halk ve insanlık düşmanlarına karşı onur ve haysiyet safında cesurca çarpışan şerefli bir partizandır O.

Düşmanın birçok teslim alıp ihanet ettirme uygulamalarında, tutsaklara özel her tür yöneliminde başarılı sınavlardan geçen **Abdullah** yoldaş, tüm direnişlere kararlıca katıldığı Amed zindan pratiğinden güçlenmiş ve devrim davasına kendisini en iyi tarzda kazandıran bir militan olarak çıkacaktır.

Böylece **Abdullah** yoldaş, zindanda

katıldığı son toplantıda; *"Çıkınca ilk işim partiyle yeniden ilişkiye geçmek olacaktır. Savaşımızın daha yüksek bir aşamaya ulaşmasına gücüm oranında katkı sunmak en temel görevimdir. Sizleri temsil etmekten büyük şeref duyacak, ne pahasına olursa olsun, son nefesime kadar çarpışacağım"* sözleriyle, şehitlerimize ve tutsak yoldaşlarına, partiye bağlılığını, davaya inancını ve mücadele kararlılığını son kez dile getirmenin huzuru ve mutluluğu içinde, zindan yaşamını şerefle noktalayarak 1987 yılında Amed'den tahliye olur.

Abdullah yoldaş, yoldaşlarına verdiği bu söze sonuna kadar sadık kalacaktır.

Çıktıktan kısa bir süre (bir ay) sonra partiyle ilişki kurmayı başarır. En çok bildiği ve istediği Çewlik kırsalında görevlendirilir. Gerilla yoldaşlarıyla ilk kez Çewlik kırsalında kucaklaşır ve kendisi de grubun üyesi olur. Vahşi işkenceler ve baskılarla geçen yıllardan sonra, her kurşunuyla halkımıza günbegün özgürlüğü kazandıran partiye, gerillaya ve silaha kavuşan **Abdullah** yoldaşı, artık hiç bir güç zaptedemez. Yüreğinden namlusuna dek volkanlaşan kiniyle, gider üstüne üstüne düşmanın. Her atılımında vahşet yıllarını ve zindan yoldaşlarına verdiği sözü anarak, bilenmiş kin ve öfkesiyle bilincini keskinleyerek sıkı sıkıya kucakladığı silahından düşmana ölüm kusar, aman tanımaz ona; girdiği her çatışmadan düşmana büyük kayıplar verdirerek üstün başarıyla çıkarken, giderek güçlü komutanlaşma özellikleri de kazanmaktadır.

Ancak hain düşmanın attığı pusu, üstün liyakatle kendini Halk Kurtuluş Kuvvetlerimize kabul ettirmekte olan bu komutanı, başarıya doymadan yakalar.

Çewlik kırsalında kendi köyü yakınlarındaki bir köye görevli gitmektedirler. Ancak randevulaştıkları ilişki, düşmanca satın alınmıştır ve bu buluşmayı ihbar etmiştir. Köye yaklaştıklarında bir olağanüstülük görmezler. İlişkinin evine doğru ilerlerler. İlişkinin ajanlaştığını bilmemektedirler. Düşmanın evin içinde hazırladığı hain pusu da dışardan sezilmemektedir. Üç kişiden oluşan grup kararlaştırılan şekilde kapıyı açarlar. Kapı açılır ve üzerlerine düşman namlularından kurşun yağar. Hepsi daha silahlarını ateşlemeye bile fırsat bulamadan vurulurlar. Vurulup düşen **Abdullah** yoldaş da diğer yoldaşları gibi, o yaralı haliyle, düşmana duyduğu kinle harekete geçip silahını ateşler. Çektiği acılar için, yanıbaşında şehit düşen yoldaşlarının intikamı için, hain pusuyu durmadan kurşunlar. Düşmanın feryat ve iniltileri O'nun da duyduğu son seslerdir.

Yoldaşlar, hiç ummadıkları anda bu hain pusu karşısında soğukkanlılığı yitirmezler. Şahadete ulaşıncaya kadar düşmana birçok kayıp verdirirlerken, kanlarıyla suladıkları sevdalı toprağa birbiri ardına düşer, özgürlük ağacını yeşerterek halkımızın kalbine gömülürler.

Onlar; bugün, halkımızın elinde bayrak, dilinde türkü, yüreğinde isyandır.

Onlar; bugün, "bir parça özgür vatan" şiarının en açık ifadesi ve garantisidirler.

Onlar; bugün, ulaşılan ve ulaşılması gereken militan savaşçılığın en soylu önderleridirler.

Kanımızın son damlasına kadar onları izleyeceğiz!

ABDULLAH YOLDAŞ İLE ANILARIMDAN

Abdullah yoldaşın bende yarattığı derin izler vardır. Daha doğrusu O'nu tanıyan herkes üzerinde bu derin etkiden söz edilebilir. Değerli anısını yaşattığımız **Abdullah** yoldaş, gerçek bir halk kahramanı ve "Tarihin şen çocukları"ndan biridir. O, bu onura layık olmaya en çok uğraşmış ve son nefesine kadar biz tutsak yoldaşlarına verdiği söze sadık kalmasını bilmiştir.

Abdullah yoldaşla tanışıklığımız eskidir. '80 öncesi, Çewlik alanında mücadele saflarına katılışıyla beraber başlayan dostluğumuz, özellikle tutsaklık sürecinin zorlu yıllarında gelişerek güçlendi. Amed zindanındaki vahşet koşullarında, herkese en candan dostluğu, sıcaklığı gösteren, moral kaynağımız ve yoldaşlığından gurur duyduğumuz bir insandı.

Teslimiyet ortamında dayatılan ihanete cesurca "dur" diyen, teslimiyeti kırmaya yönelik anlayışıyla doğru devrimci tavırda örnek şahadetlere ulaşan önderlerimizi izlemekte tereddüt etmeyen, örgütlü ilişkinin olmadığı süreçlerde çoğu kez tavırlarıyla direnişe geçişimize pratik önderlik eden arkadaşlarımızdan biriydi O.

O'nu kısaca anlamak gerekirse, bu yönlü fedakarlığıyla örnekti. Bunda sınır tanımazdı. Örneğin, yoldaşlarının bu vahşi esaretten kurtulması ve düşmanla özgürce, eşit şartlarda çarpışması için hep kendini fedaya hazırdı. Vahşetin o azgın günlerinde birçok insan dışarı çıkmayı düşlerken, O, kendi deyimiyle arkadaşlarının çıkmasını istiyor, ihanetçilerin itiraflarını boşa çıkarmayı sağlamak amacıyla kendince çaba sarf ediyordu. Bana; *"Arkadaş, şayet izin verirsen yargılandığın olayı üstlenmek istiyorum. İdam yiyeceğime, yaş küçüklüğü dolayısıyla bana verecekleri en fazla 24 yıl. Niye tercih etmeyelim? Böylece sen de çıkabilirsin, yalancı duruma düşecek itirafçıların töhmeti altındaki arkadaşlar da"* şeklinde görüş danışıyordu. Yapmaya çalıştığı şeyin anlamının güzel, fakat doğru ve geçerli olmayacağı, ters de tepebileceği, böyle bir tavra gerek olmadığı hakkında anlayış birliğine ulaştık sonunda. Ki partinin, kendisine de bizim kadar ihtiyacı vardı.

Günün 24 saatinin işkencelerde geçtiği bir ortamda, yoldaşlarının acılarıyla da boğuşan, onlara moral ve cesaret aşılayan bu yönlü fedakar davranışlarıyla **Abdullah** yoldaş, davaya, partiye olan bağlılığını hemen tüm pratik tavırlarıyla açıkça ortaya koyuyordu.

1982 Haziran'ıydı. Tüm koğuş (34. koğuş), havalandırmada, günün bu bölümündeki ilk işkence seansı olan "eğitim" deyiz. Zindan zebanilerinden koğuş gardiyanımız Komando, tümümüzü durdurdu. Anlaşılan işkence yapacaktı yine. Bu seferki piyango KAWA'dan M.'yi rastlar. O'nu havalandırmanın ortasına alıp sudan nedenlerle rastgele vurmaya başladı. Biraz dövdükten sonra, canı yeni uygulamaya konulan son buluş işkence yöntemini çekti ki, aramızdan **Abdullah** yoldaşı çağırdı. Ve M.'yi tokatlamasını istedi. Kendi yaptığı onca vahşet yetmiyordu artık. Tutsakların tüm insani direnme noktalarını kırıp, beyin ve yüreklerine tam nüfuz etmek isteniyor; bu iş tutsaklara yaptırılarak onları tüm insani özelliklerinden arındırırken, kendi gözlerinde kendilerini aşağılatmak da amaçlanıyordu. Aramızda **Abdullah** yoldaş da bunun bilincindeydi. Şimdi bu yöntemin ilk ciddi sınavını verecektik. **Abdullah** yoldaş, "Hayır" demiş; bizde sevinç, zebanide ise şok etkisi yaratmıştı. Nasıl olurdu da emirlere, kurallara karşı gelebilirdi, şu "köleler"! Anlaşılan kimin emrettiğini esir iyi anlamamıştı. Yaşamın patronu cellat, emrini yeniledi.

- Vur lan!

Abdullah: Hayır vurmuyorum. Günün 24 saati yan yanayız onunla. Sonra arkadaşımın yüzüne nasıl bakarım. Vuracaksan kendin vur.

- Demek ki, bana karşı geliyorsun ha, o... çocuğu, deyip **Abdullah** yoldaşa saldırdı: Vurdu, vurdu...

Nefes nefese kaldıktan sonra, bu defa M.'ye **Abdullah** yoldaşı vurmasını emretti. O an M.'nin yerinde kim olsa, **Abdullah** yoldaşın insani inisiyatifinin etkisi altında hareket etmek durumundaydı. M. de **Abdullah** yoldaşın tavrını takınarak vurmadı.

Kızmıştı cellat, tavır karşısında aciz kalmıştı. Aramızdan iki arkadaşı daha çağırdı er meydanına; onlara da birbirlerini vurmalarını emretti. Bunlardan daha sonra itirafçı olan İlhan Yıldırım ısrarlı baskıya dayanamayarak karşısındakine tokat atınca, cellat tekrar **Abdullah** yoldaşa döndü:

- Gördün mü lan, emre nasıl uyulur-

muş? Bak arkadaşın dediğini yaptı ve kendini ezdirtmedi. Sen kim oluyorsun da tokat atmıyorsun?

- Kiminin iradesi başkadır, kiminin de başka. Ben arkadaşıma vurmam, vuracaksan kendin vur.

Onca insanın karşısında aldığı bu yanıtlarla cellatın otoritesi sarsılıyordu. Buna izin veremezdi. Hızını alamayarak hızla birkaç kalas attıktan sonra, tüm koğuşu içeri kapattı.

Tümümüz **Abdullah** yoldaşın tavrından etkilenmiş, onu sevgi kalesiyle kuşatmıştık. Biliyorduk bunun acısını çıkaracaklardı, ama ne önemi vardı ki! Fazla bekletmedi zindancılar. **Abdullah** yoldaşta dile gelen direncimiz, onurumuz onları müthiş rahatsız etmişti, ezilmeliydi. Koğuş gardiyanı çay içip içmeyeceğimizi sordu. Hazırlanın geliyoruz demekti bu. Anladık, hazırlandık ki, faşist sürüsü içeriye doluverdi. Dayak düzeniyle bir fasıl geçtikten sonra, **Abdullah** yoldaş ve üç kişiyi daha koridora aldılar. Bir çarpışma daha yaşayacağız şimdi. Tüm koğuş onların dönmesini heyecanla, biraz da moraller bozuk halde bekliyoruz. Bu tür özel ayırıp vurmalar, toplu dayaktan daha çok etkiliyor herkesi. Yoldaşının feryadını duyuyorsun, dayak yemekten daha çok sarsılıyor, dayanamıyor, etkileniyorsun. İşkenceciler bunu çok iyi biliyor ve çok sık kullanıyorlar. Bu yüzden koridordakilerin sesini duyan herkesin canı sıkkın. Bu durum giderek artıyordu ki, kapı sesleri geldi ve gidenleri koğuşa karga tulumba getirip attılar. Koğuş kapısını da kapatıp gittiler. Hemen koşuştuk yanlarına. **Abdullah** yoldaş gülüyordu. Gülüyor ve *"Dediklerini yaptıramadılar... Biz kazandık"* diyordu. Evet doğruydu bu; bir çarpışmayı daha kazanmıştık. Tüm koğuş bir sevinç yumağıydı şimdi. Bir sınavdan daha başarıyla çıkmak, çekilen acıya değmişti. **Abdullah** yoldaşın tavrıyla içimiz sevinç ve gururla dolmuştu. Acelesi vardı çoğumuzun, yaralara pansuman, masaj için yarışıyorduk. Aslında yeni çarpışmalara hazırlanmak için. Bu küçük sevinçlerden büyük başarılara, büyük çarpışmalara gidilecekti.

Benzer bir tavrın daha gelişmesi sonrasında, düşman bizim koğuşu dağıtmış, **Abdullah** yoldaştan böylece bir süre ayrılmıştık. Sonra Eylül '83 direnişi başladı. Direnişin 7. günü Mazra grubu olarak çıkacağımız mahkeme için toplandığımız ana koridorda **Abdullah** yoldaş ile uzun aradan sonra karşılaştık. Gidişte aynı arabadaydık. Cezaevinde başlayan direniş dolayısıyla hepimiz sevinçliyiz. Direnişteyiz. Arabada da direnişin özgürleştirici havası egemen. Aramızda rahat rahat konuşuyor, arkadaşları soruyor, gardiyanların emirlerini hiç dinlemiyoruz. Mahkemede herkes yerini aldı. Heyecanlıyız; direnişi kamuoyuna duyuracağız. Bunun için hepimiz söz hakkı istiyoruz. Mahkeme heyeti durumun bilincinde, söz hakkı vermiyor. Bu sefer hep beraber dayatıyoruz. Bu sırada **Abdullah** yoldaş öne çıkıp yürüyerek 5 Nolu vahşetini, direnişi haykırarak anlatıyor. Heyet şaşkın bu tavrından. Kapıldığı panikte, **Abdullah** yoldaşın açıklamalarının salondaki ailelerimize ulaşmasını engellemek üzere derhal emirler yağdırıyor. **Abdullah** yoldaşı zorla oturtuyorlar. Mahkemenin bu tutumunu protesto etmek üzere biz birkaç arkadaş, **Abdullah** yoldaşla beraber sırtımızı heyete dönüp sandalyeye ters oturuyoruz. Heyet olanca hışmıyla dışarı atılmamızı istiyor, "konuşmak istiyoruz" haykırışlarıyla zorla dışarı atılıyoruz. Ama mesajın dinleyicilere ulaşır, içerde kalanlara heyet söz hakkı vermek zorunda kalıyor. Onlar da durumu aktarıyorlar.

Cezaevine dönüyoruz. Protestocuları ayırıyorlar. Görüş kabinlerine konuluyoruz. Birazdan kel üsteğmen geliyor, "İkişer ikişer ifadeniz alınacak" diyor. **Abdullah** yoldaş ile bir arkadaş önce çıkıyor ve götürülüyorlar. Birazdan **Abdullah** yoldaşın sesini duyuyoruz. (İşkence yapacaklarını biliyor, bekliyorduk.) **Abdullah** yoldaş; **"Kahrolsun işkence, insanlık onuru işkenceyi yenecek!"** diye haykırıyor. Biz de katılıyoruz. Bizi duyan karşı koğuştaki bayan arkadaşlar da sloganı başlıyorlar. Slogan seslerinin diğer koğuşlara ulaşıp genelleşmesini engellemekle görevli 2. Koğuşun (Bucak eşkiya çeteleri, idare adamları ve tahliye bekleyenlerden oluşan) sakinleri, derhal, "eğitici" marşlara başlıyorlar. Ve sloganlarımızı bastırıyorlar. Bu şekilde ikişer ikişer "ifade alma" oyunu boşa çıkınca, bu yöntemde ısrardan vazgeçip, görüş kabinlerindeki bizlere eski usul saldırıyorlar. Dayak faslından sonra bizi 1. Koğuş'a verdiler. **Abdullah** yoldaş ile diğer arkadaşı da 2. Koğuş'a vermişler ve 8 günlük felaketleri böylece başlamış. Eski koğuşlara dönmediğimizden arkadaşların kapılacakları merakı gidermek üzere her slogan atışımızda 2. Koğuş'un "sesi gür eşkiyaları" da marşlarla bizi hep bastırıyorlar. Bu arada sloganlara katılan **Abdullah** yoldaşa ve yanındaki arkadaşa da işkence yapıyorlar. Arkadaşlar, orada iki gün elleri arkadan kelepçeli olarak kalıyorlar. Bucaklar tarafından "Ya kurallara uyarsınız ya da sizi öldürürüz" tehditleriyle karşılaşıyorlar. Onlar da, "Bizi öldürebilirsiniz, ama asla kurallara uymayız" diye yanıtlıyorlar ve azgın dayaklara tabi tutuluyorlar. 8 gün sonra bizi de, onları da 36. Koğuş hücrelerine verdiklerinde anlatımlarından öğrendik bunları. Onca dayağa rağmen Bucak eşkıyaları ve idare, slogan atışlarını engelleyemedi. Arkadaşların sürdürdükleri doğru tavır karşısında oyunları da boşa çıkarılıyor.

Hücredeyken, ölüm orucunda olmayan biz hücredekilerle, koğuşlardaki ölüm orucu eylemcilerinin yerleri değiştirildiğinde **Abdullah** yoldaş ile 32. Koğuş'a verildik. Koğuş sakinleriyle tanıştıktan sonra, direnişin ihtiyaçları doğrultusunda gerekli örgütsel faaliyetleri yürütmek üzere siyasi koğuş biriminin oluşturulmasına çalışıldı. **Abdullah** yoldaş da bu faaliyetin içindedir. Süren direnişe koğuşumuzda örgütlü bir yapıya kavuşarak katılım sağlamamızın bilincinde olan **Abdullah** yoldaş, elinden gelen gayreti sarf eder. Diğer güçlerin de dahil edileceği bir koğuş komünü yaratma faaliyetlerinde de öndedir. Bu güçlerin itirazlarına karşın ikna etmeye çalışmış ve bunda büyük katkılar sağlamıştır.

Direnişlerin başarıya ulaşması sonucu, cezaevlerinde vahşeti yenip, kısmi sosyal hakların elde edildiği koğuşlarda, **Abdullah** yoldaşın tek uğraşı kendisini, çevresini ve örgütü güçlendirici çaba ve çalışmalar yürütmek olur. Bu çalışmalarda başarılı, yaratıcı ve üretkendir. Bu dönem sonrasında ideolojik-politik formasyona ulaşmış ve kendini dışarıya en iyi şekilde hazırlamıştır. Bir militan olarak çıkıp en kısa sürede parti saflarına katılan **Abdullah** yoldaş şahadetine kadar, biz tutsak yoldaşlarına verdiği sözün eri olmasını bilmiş, şehitlere, partiye, halka bağlılığın en güzel örneğini sergilemiştir.

Cevdet İnak

Vecheddin TİMURTAŞ yoldaş

Vecheddin TİMURTAŞ (Dr. Şoreş) yoldaş, Licê'nin Licok(Çavundur) köyünde doğdu. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'de öğrenciyken ARGK saflarına katıldı. Bir süre Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra Kuzey-Batı Kürdistan'a geçerek şehit **Mahmut TANRIKULU** yoldaşla birlikte Mêrdin Eyaleti'nde faaliyet yürüttü. Ardından Amed şehir merkezinde ERNK çalışmalarına katıldıktan sonra yeniden dağlardaki ARGK gerillalarına katıldı.

Dr. Şoreş yoldaş, Orta Eyalet'te faaliyet yürütürken 28 Eylül 1991 tarihinde Çewlik'in Germav mıntıkasında düşmanla çıkan çarpışmada 2 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü.

Dr. Şoreş yoldaşın cenazesi, ailesi tarafından sömürgecilerin gömdüğü yerden çıkarılarak kendi köyü olan Licê'nin Licok köyünde kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Anısını sömürgecilere karşı savaşmanın gerekçesi yapacağız!

Onurlu yaşamın savaşçısı Şervan yoldaş ölümsüzdür

Adı soyadı: **Seyfettin ÖZER**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve yılı: **Bêdlîs, 1965**
Katılış tarihi: **15 Ağustos 1990**
Şahadet tarihi: **29 Mayıs 1991, Mûş, Zengök köyü civarı**

Yaşamını yarıcılık yaparak sürdürmeye çalışan yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan **Şervan** yoldaş, dünyaya gözlerini açar açmaz koyu bir yoksullukla karşılaşır. Sadece yoksulluk yoktur köyde, bir de insanları birbirine düşüren, kırdıran kan davaları vardır. **Şervan** yoldaş 8-9 yaşlarına geldiğinde ailesi bir yandan kan davasından, diğer yandan da yoksulluktan kaçmak, kurtulmak amacıyla Bêdlîs'e göç eder.

Köyde okul olmadığı için gidemeyen **Şervan** yoldaş, babasının ısrarları sonucu Bêdlîs'te ilkokula başlar. Fakat yaşam koşulları beklenenin tersine daha da ağırlaşmış, ailenin durumu iyice bozulmuştur. Bu durum, daha ilkokul 3. sınıftan itibaren **Şervan** yoldaşın çalışmasını zorunlu kılar. Yaşının küçüklüğü, fiziksel zayıflığı inşaatlarda çalışmasını engellemez, ekmek kazanmanın zorunluluğu ve zorluğu ne yaşa, ne başa bakar çünkü. İlk, orta ve lise yıllarında bir yandan okur, diğer yandan da çalışmaya devam eder. Zaman zaman metropollere gittiği de olur çalışmak, ekmek parası kazanmak için. Böylesine ağır yaşam koşulları ve çocuk yaşta en ağır işlerde çalışma zorunluluğu O'nu zamanından önce olgunlaştırır, emek harcayarak değer yaratmak ve kendi emeğiyle yarattığı değerlerle yaşamanın ne demek olduğunu öğrenir.

Liseyi bitirdikten sonra girdiği üniversite sınavlarında Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Maliye Bölümü'nü kazanarak İsbanbul'a gider. Partiye sunduğu 20 Şubat 1991 tarihli bir raporunda üniversite yıllarını ve bu yıllarda mücadeleyle tanışarak doğrudan katılmaya nasıl karar verdiğini şöyle anlatıyor:

"1984-85 yılında liseden mezun oldum. Aynı yıl üniversiteye girerek Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Maliye Bölümü'ne yerleştim. Maddi durumumuz kötü olduğu için ilk aylarda okulu bırakmayı düşündüm. Ancak geceleyin çalışacak iş buldum. Yurda yerleştim. Dolayısıyla gündüz okul, gece iş şeklinde çok dar bir yaşantım vardı. Zar zor geçiniyordum. Bu nedenle, çevreye açılamıyor, etkinliklerden uzak kalıyordum. İlk yıl böyle geçti. İkinci yılda yine hem çalışıyor hem de okuyordum. Çok sıkıcı ve monoton bir yaşantı sürdürüyordum. Sosyal etkinlik yok denecek kadar az, politik yön zayıftı.

Ancak ikinci yılın sonlarına doğru hem okulda ve hem de yurtta yavaş yavaş çevre edindim. Gençlik hareketiyle tanıştım. Fakat daha dinin etkilerini üzerimden atmış değildim. 1988 başlarında gerek okulda gerekse yurtta parti taraftarı yurtsever gençlik hareketiyle tanıştım. Fakültede cılız da olsa komite düzeyinde çalıştım. '88 Mayıs'ında parti yayınlarından Manifesto'yu okudum, çok etkilendim. Mücadeleden ilgisiz kalmayacağıma karar verdim. Bu sırada tatil aralarında Bêdlîs'e döndüğümde, bireysel de olsa ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yapıyordum. Hemen ardından Kürdistan'da Kişilik Sorunu adlı kitabı okuyarak kesin kararımı verdim. İstanbul'dayken '89 ortalarında yurtdışına (Türkiye dışına) çıkış için teklif aldım. Bunu kabul etmeyerek, katılmak isteyen birkaç arkadaşımın olduğunu, onlarla birlikte Kürdistan'da katılacağımı belirttim. Zira arkadaşları TC askere alabilir diye düşünüyordum.

'89'un sonbaharında okuldan mezun oldum. İstanbul aracılığıyla Kürdistan dağlarıyla ilişkiye geçtim. '90'ın ilk ayından 15 Ağustos'a kadar Bêdlîs'te yerel komite çalışmalarında bulunduktan sonra, 15 Ağustos'ta fiili olarak gerillaya katıldım. Gerillaya katıldığımda aşağı yukarı beklediğim ortamı buldum diyebilirim."

Aradığı ve beklediği ortamı bulan **Şervan** yoldaş, uzun dönem Bongilan-(Solhan) alanında faaliyet yürüttü. 29 Mayıs 1991 tarihinde Mûş'a bağlı Zengök köyü yakınlarında çıkan bir çarpışmada **Şiyar(Cevher DEMİR)**, **Çiya-(Aydın AYIK)** ve **Welat** yoldaşlarla birlikteş girdikleri bir çarpeşmada kahramanca direnerek şehit düştüler.

Tüm devrim şehitlerine verdiğimiz sözü **Şervan** yoldaşın şahsında tekrarlıyor ve diyoruz ki: Sömürgeci Türk devletini ülkemizden söküp atıncaya kadar elimizden silahımız düşmeyecektir.

Dağların özgürlük sembolü Hamdin MECİTOĞLU

Adı soyadı: **Hamdin MECİTOĞLU**
Kod adı: **Avareş**
Doğum yeri ve yılı: **Çinar, 1963**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Mart 1991**

Avareş yoldaş, 1963 yılında Amed'in Çinar ilçesinin Kazıktepe köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Daha çocuk yaştayken ekonomik nedenlerden dolayı ailesi Amed merkezine taşınır. Yoksul olmalarından dolayı ancak ilkokulu okur.

Evli ve iki çocuk babası olan **Avareş** yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'yla beraber başlayan yeni dönem silahlı mücadelemizin derin etkisinde kalır. 1990'da Licê'de YSE'de dozer şoförü olarak çalıştığı dönemde, Licê'deki yurtseverler ile tanışır, ardından gerilla ile ilişkiye geçerek milis olarak faaliyetlere katılır. Bulduğu parti yayınlarıyla kendi eğitimini yaparken, fiili olarak eylemlere katılır; gerillaya savaşçı katma, lojistik, istihbarat vb. çalışmalarda bulunur. Kendisine verilen tüm görevlerini büyük bir özveri içinde yerine getirir.

Avareş yoldaş, aynı zamanda temiz bir Kürtçe ile şiirler yazarak faaliyetlerde bunları propaganda aracı olarak mücadelenin hizmetine sunar.

Avareş yoldaş, köklü yurtseverliği ve halkçı özellikleri ile yoldaşları ve halk kitleleri içinde sevilip sayılır. 1990'ın sonlarında kendisinin de isteni üzerine milislik görevinden ARGK saflarına bir gerilla olarak katılır. Bir taraftan askeri eğitimini yaparken, diğer taraftan da Licê ve çevresinde yapılan eylemlerde bizzat yerini alarak düşmana darbe üstüne darbe vurur.

199'in 1 Mart'ını 2 Mart'a bağlayan gece gerilla grubu Licê ilçe merkezinde bulunan YSE şantiyesini basar. Gerillalar, şantiyeyi bekleyen bekçilerin silahlarına el koymak isteyince bekçilerden biri ateş eder. **Avareş** yoldaş ağır bir şekilde yaralanır. Gerillaların karşı ateşiyle bekçi öldürülür. Silah sesleri üzerine sömürgeciler de harekete geçer. Bunun üzerine gerilla grubu **Avareş** yoldaşı da alarak çatışma alanından uzaklaşır. Yapılan tüm müdahalelere rağmen **Avareş** yoldaş, kurtarılamayarak şehitler kervanına katılır.

Musa TOPRAK yoldaş mücadelemizde sürekli yaşayacaktır!

Adı soyadı: **Musa TOPRAK**
Kod adı: **Ferat**
Doğum yeri ve yılı: **Amed-Bismil, Çöltepe Köyü, 1962**
Katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarih: **Bismil, 5 Aralık 1990**

Amed(Diyarbakır)-Bismil ilçesine bağlı Çöltepe köyünde 1962'de dünyaya gelen **Ferat** yoldaş, ilkokulu köyde, ortaokulu Êlih(Batman)'de okudu. 1979 yılı, **Mazlum** ve **Agît** yoldaşların Êlih'e ağırlık verdikleri yıldır ve **Ferat** yoldaş, kendisini bu siyasal faaliyetler içinde bulur. **Ahmet KURT** yoldaşın siyasi eğitiminden geçer. Bu temelde partimizle ilişkiye geçen **Ferat** yoldaş, bundan sonra da **irfan AY** yoldaşla beraber 1979 ve 1980'lerde onlarca eylem gerçekleştirir.

1980'e kadar Êlih, Bismil ve Amed'-de aktif faaliyetlerde bulunan **Ferat** yoldaş, özellikle Bismil çevresinde teslimiyetçi-reformist örgütlere karşı güçlü bir mücadele sergiler.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte, örgütün bağının çeşitli alanlarla kopması sonucu **Ferat** yoldaş gerekli ilişkileri kuramadığından metropole gider, partiye bağlılığından hiç bir şey yitirmeden 1987'ye kadar ilişkisiz kalır.

1987'de partiyle ilişkisini yeniden sağlayan **Ferat** yoldaş, bu sefer faaliyetlerine Ankara'da devam eder. 1988 ortalarında Mêrdin Eyaleti'ne gelerek, gerilla faaliyetlerine büyük bir coşkuyla katılır, eyaletin 3. Bölgesinde bir grupla birlikte çalışmalarını yürütür. '89-'90 yıllarında çeşitli alanlarda askeri-siyasi faaliyetleri üstlenir. 1990'da 3. Bölge komitesine alınan **Ferat** yoldaş, yapılan görevlendirmeye göre Bismil-Çınar-Êlih ovasındaki çalışmalarda yerini alır.

Ferat yoldaş, mücadeleye katıldığı günden en son ana kadar aktif bir mücadele sergiler, düşmana duyduğu kin ve öfkesini, düşman üzerine yürürken gösterdiği cesaret ve kararlılıkla ispatlar; vatan, halk ve partiye duyduğu sevgi ve saygıda örnek olur.

Parti Önderliği'ne sonuna kadar bağlı olan **Ferat** yoldaş, Parti Önderliği'ni görme hasretini sürekli dile getirir, pratikte parti çizgisine layık olmanın yoğun çabasını süreklileştirir.

Partinin hücum ruhunu şahsında somutlaştıran **Ferat** yoldaş, onlarca eyleme katılır ve bunları başarıyla sonuçlandırır. Partinin siyasi-askeri alanda zafere ulaşması için kararlı ve azimli çalışma yürütür partiye, zafere olan inancıyla kendini devrime feda eder ve bu doğrultuda Bismil'-de faaliyetlerin oturtulması için tüm tehlikeleri göze alarak çalışmalara girer.

Bütün coşkusuyla çalışmaları yürüttüğü sırada; 5 Aralık 1990 günü yapılan ihbar sonucu düşmanın pususuna düşer. Düşmanın hazırladığı komplonun amacı, **Ferat** yoldaşı sağ yakalamaktır. Fakat, düşman bu emeline ulaşamaz, **Ferat** yoldaş bombayı patlatmasıyla kendisini ülkemize, partimize ve şehitlerimize layık mertebeye ulaştırdı ve kendi şahadetiyle birlikte, iki özel timi de ölümle cezalandırdı.

Baştan şehit düştüğü ana kadar, partiye, Parti Önderliği'ne, halka, şehitlere olan bağlılığı sürekli temsil etmiş, bu doğrultuda şehitler kervanındaki onurlu yerini almıştır.

Ferat yoldaşın şahadetini mücadelemizde sürekli yol gösterici olarak ele alacak ve bu doğrultuda yoldaşımıza layık olduğumuzu bağımsız, özgür Kürdistan'ı yaratarak kanıtlayacağız.

- Feratlar ölümsüzdür!

Faik KEZER yoldaş

Adı soyadı: **Faik KEZER**
Doğum yeri ve yılı: **Sêrt-Civanikan, 1960**
Katılış tarihi: **1978**
Şehit düştüğü yer ve tarih: **Bismil-Farqîn, 1989**

Faik KEZER yoldaş, 1960 yılında Sêrt'e bağlı Civanikan(Gökçebağ) köyünde yoksul bir işçi ailesinin oğlu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyde okuduktan sonra, babasının petrol işçisi olmasından dolayı önce Misric(Kurtalan)'e daha sonra da Êlih(Batman)'e yerleşirler.

Çelişkiler yumağı Êlih'de **Faik** yoldaşın devrimci düşüncelerle tanışması fazla geç olmadı. Babasının sendikacı olmasından dolayı, **Faik** yoldaş daha küçük yaşlarda iken Petkim-İş'e gitmeye başlar. Burada giderek işçi sorunlarını kavramaya başlayan **Faik** yoldaş, bu dönemde kendisine bir yön çizer. Babasından duyduğu Kürt ve Kürdistan kavramlarının anlamını kabaca da olsa öğrenir.

Ulusal kurtuluşçu düşünce Kürdistan'ın birçok alanında yayılmaya başladığında, Êlih alanı da yeni düşüncenin derin etkisinde kalır. **Faik** yoldaş erkenden yönünü belirleyerek, ulusal kurtuluşçu saflarda yerini alır. O dönemde Batman Lisesi'nde etkin olan TKP'nin

inkarcı ve şoven yaklaşımına karşı ilk tavır alanlar içinde yer alır. Bu yıllarda öğrenci gençliğin yiğit önderlerinden **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın da yakın destek ve yardımını alır. **Agît** yoldaşla yürüttükleri ideolojik çalışma ve eylemsel aktiviteyle öğrenci gençliği bilinçli ve diri bir ulusal kurtuluş gücü durumuna getirirler.

Ulusal kurtuluşçu düşünceyle tanıştığı bu dönemde, **Mazlum DOĞAN** yoldaşla tanışma gururuna da erişir. **Mazlum** yoldaşın öğrencisi olduğu bu dönemde kendinde bulunan, sömürgecilik, inkarcılık ve teslimiyete düşmanlığın yanında, büyük direngenlik, inatçılık ve sürekli eylemcilik gibi olumlu özellikler de gün yüzüne çıkar.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı, düşman da çeşitli provokasyon yöntemleri geliştirerek, kitleselleşmenin önüne geçmeyi hedefler. Feodal-komprador, ilkel-milliyetçi hareketleri arkasına alarak yönelen düşmanın hedeflerinin başında, o dönemde ulusal kurtuluşçu düşüncenin çocuğu ve militanı olan **Faik** yoldaş gelmektedir.

Mücadelenin gelişmesi birçok geçici yol arkadaşlarını aşarken, **Faik** yoldaş mücadele ile bütünleşmede ciddi adımların sahibi olarak düşmana ve ilkel-milliyetçi gruplara karşı kararlı mücadelenin adı olur.

Êlih'de deşifre olması ve gelişen mücadelemizin taleplerine cevap vermesi açısından parti tarafından Dih(Eruh) alanında görevlendirilir.

Dih halkının yurtsever ve direnişçi konumu göz önüne getirilerek bu alana el atmanın önemi kendisini dayatıyordu. Ancak Dih'ın sömürgecilerle içli dışlı bürokratları DDKD'lilerdir. Ve bunlar PKK'nin bu alana girmemesi için ellerinden geleni ardlarına koymayacaklardı. Bu da daha başından beri **Faik** yoldaşın karşılaşacağı zorlukları gösteriyordu. **Faik** yoldaş Dih'e gider gitmez reformist güçlerin komplosuyla kaşılaşmada gecikmez.

Yeni alanda gerek gençlik ve gerekse de halk kesimi içerisinde mücadeleye sempati duyan potansiyele el atarak kısa sürede bir sempatizan grup oluşturur. Giderek gelişen ulusal kurtuluşçu çabaların etkisi halk kitleleri üzerinde daha da etkin olur.

Bu durum DDKD'lileri büyük bir panik içerisine sokar. Artık gelişmelerin önüne geçemeyeceklerini anladıklarından yeni komplolara başvururlar. Hedefleri de gelişmelerin militanı **Faik** yoldaştır.

Arkadaş çevresiyle kaldığı yatılı bölge okulunda DDKD'liler tarafından bir odaya kapatılarak sömürgecilere teslim edilir.

Bundan sonra **Faik** arkadaş için farklı bir mücadele alanı çıkıyor. Düşmanla kıyasıya savaşımın yürütüleceği zindan yaşamı başlıyor.

Zindanda kaldığı 8 yıl boyunca güçlü direnişler sergiler. Teslimiyet ve ihanete karşı amansız davranır. Yoldaşlarıyla zindan yaşamını paylaşır. **Faik** yoldaş sadece zindan direnişiyle sınırlı kalmaz, mahkemelerde de PKK'nin sesi olmaya çalışır, sömürgeciliği mahkum eder.

15 Ağustos Atılımı kendisini zaptedilmez kılar. Botanlıdır, Botan'da sömürgeciliğe karşı savaşmak O'nun tek arzusudur. 1988'de cezaevinden çıkar çıkmaz, hiç zaman yitirmeden Garzan'daki ARGK birliğine katılır.

Kısa sürede kendisini mücadelenin ihtiyaç duyduğu militan kişiliğe ulaştırma çabasına girer. Sömürgeciliğe, yerli işbirlikçiliğe ve ihanete duyduğu kinle silahına daha bir güçlü sarılır.

1989'da Bismil ve Farqîn arasındaki düzlük alanda sömürgecilerle çatışmaya girerler. 5 kişilik bir ARGK birimine karşı düşman büyük bir güç yığar. Düşmanla girilen kıyasıya çarpışmada **Faik** yoldaş, 4 yoldaşıyla beraber şahadete ulaşır.

Anısı andımızdır!

Dêrxas-Dorşîn'de ölümsüzleşen Selman ve Ferdal yoldaşlar ölümsüzdür!

Adı soyadı: **Selman TAŞ**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve yılı: **Amed-Pasûr, 1971**

Adı soyadı: **Ferdal EREN**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri: **Amed-Pasûr**

9 Ağustos 1991 günü Mûş-Dêrxas(Hasköy)'da sömürgeci birliklerin kurduğu pusuda ARGK'nin değerli gerillalarından **Selman TAŞ (Hogir)** ve **Ferdal EREN (Kendal)** yoldaşlar kahramanca bir direniş içinde şahadete ulaştılar.

Kahraman şehitlerimizden **Hogir** ve **Kendal** yoldaşların anısına, 13 Ağustos günü Amed(Diyarbakır)'in Pasûr(Kulp) ilçe halkı 4000 kişinin katıldığı bir cenaze töreni düzenledi. Ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde cenazeler toprağa verilirken, esnaf kepenk indirdi.

Öte yandan, 14 Ağustos günü Licê ve Farqîn(Silvan) halkı araba konvoyları oluşturarak, Pasûr'a geleneksel 3 günlük ziyaretlerde bulunarak, şehitlerin mezarları ziyaret edildi.

Şahadetleriyle halkımızı serhildana kaldıran **Hogir** ve **Kendal** yoldaşları saygıyla anıyoruz.

Cihangir yoldaşın şahadeti ulusal bilincimize ve birliğimize bir ışıktır

Adı soyadı: **Mehmet TURAN**
Kod adı: **Cihangir, Hacı, Kendal**
Doğum yeri: **Sêrt-Êlih-Bagas köyü**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **Misric-Şaribê köyü-Helerê Mezrası, 13 Mayıs 1990**

Mehmet TURAN (Cihangir) yoldaş, Êlih(Batman)'ın Bagas köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Ailenin maddi zorluklarından olayı **Cihangir** yoldaş, daha küçük yaşlardayken ağır işlerde çalışmak zorunda kaldı. **Cihangir** yoldaş evli ve bir çocuk babasıydı. 1970'li yılların sonlarında ülkeler arası otobüs şoförlüğü yapar. Sık sık Suudi Arabistan'a gittiğinden dolayı halk tarafından **Hacı** olarak tanınır.

1979 yılında otobüs şoförlüğünden ayrılarak Almanya'nın Berlin kentine gider. Burada bir süre kaldıktan soran Kiel şehrine gönderilir. 1980'in sonlarına doğru bölgedeki arkadaşlarla ilişkiye geçer ve bulunduğu alanda bildiri dağıtımı, afiş, propaganda vb. faaliyetler içerisinde yer alır. Bu yıllar cuntanın gelmesiyle umutsuzluğun yaşandığı bir dönemdir. Ancak **Cihangir** yoldaş bu umutsuzluğa kapılmaksızın partiye olan sempatisini geliştirir ve aktif bir taraftar durumuna gelir. Gelişen zindan direnişleri **Cihangir** yoldaşın bu kararında belirleyici rol oynar.

Hamburg alanına yerleşmesiyle birlikte katılımını daha da aktif kılarak, çeşitli düzeylerde faaliyetlerde yer alır. Yapılan açlık grevleri içerisinde en aktif yer alarak sorumluluğunu pratikte yerine getirir. Semt sorumluluğu, komite sorumluluğu, dernek yönetimi vb. çalışmalarda yer alır.

1984 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra katılımını daha da aktifleştiren **Cihangir** yoldaş, giderek kendisini dönemin ihtiyaç duyduğu profesyonel katılmaya hazırlar.

1986'da kesin kararını vererek merkezi eğitime katılır. Eğitimden kendisini daha da yenileyerek çıkan **Cihangir** yoldaş, partinin talimatıyla Yunanistan alanında faaliyetlere sorumlu düzeyde katılır. Bu alanda sosyal-şoven güçlerin partimize yönelik bir saldırısında **Cihangir** yoldaş da yaralanır. Kısa sürede sağlığına kavuşan **Cihangir** yoldaş, Fransa'da görevlendirilir ve eyalet komitesi üyesi olarak faaliyetlere katılır. 1989 ortalarında kendi istemi üzerine Akademi'ye gönderilir.

Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde gördüğü eğitimle kendisini döneme hazırlayan **Cihangir** yoldaş, tüm yoldaşları tarafından sevilip sayılır olumlu bir pratiğin sahibi olur. **Cihangir** yoldaş her zaman coşkulu, yoldaşlık ilişkilerinde eğitici ve geliştiricidir. Her görevde hemen kendisini öne atan, fedakar bir özelliğe sahip olmasının yanında, en önemli özelliklerinden birisi de düşmana karşı patlamaya hazır bir bomba gibi olmasıydı.

Cihangir yoldaş, mücadeleye katıldığı günden beri hep kendi geçmiş yaşantısını sorguladı. Kendisini yenileme, yeni bir kişiliğe ulaşma, hele hele PKK militan ölçülerine ulaşmanın ancak geçmişle güçlü bir hesaplaşma ile mümkün olacağının bilinciyle kendisine yönelen **Cihangir** yoldaş, bu çabasında da ciddi sonuçlar aldı.

Akademi eğitiminden güçlü olarak çıkan **Cihangir** yoldaş, ülkeye gidecek grup içerisinde yer alarak, Orta Eyalet faaliyetlerinde bulunmak üzere bir grup yoldaşıyla ülkeye yönelme hazırlığı içinde olur. Coşkulu ve sevinçlidir. Zira ülkesini terkederek gelen bu değerli yoldaşımız, özgürlük savaşçısı olarak ülkesinin dağlarının doruklarına varma yolculuğuna katılır. O anı *"Duygularımı nasıl ifade edeceğimi bilmiyorum"* diyerek dile getirir **Cihangir** yoldaş.

Ülke topraklarına yeni adımını attığı 13 Mayıs 1990 tarihinde Misric(Kurtalan)'ın Şaribê köyünün Helerê mezrasında, yer aldığı üç kişilik ARGK birliği düşmanın pususuna düşer ve ardından başlayan çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirilir. Dört özel tim elemanının ve altı askerin öldürüldüğü bu muharebede, **Mehmet TURAN (Cihangir)**, **Ali AGAL (Metin)** ve **Halit BALTA** adlı yoldaşlar güçlü bir direniş örneği sergileyerek şehitler kervanına katılır.

Cihangir yoldaş, devrimci yaşamında verdiği sözün eri olarak gittiği her alanda partiyi en yetkin bir tarzda temsil etti.

Anısı mücadelemize önderdir.

Orta Eyalet direniş kahramanlarımızı gelişen mücadelemizde anıyoruz!

Erxenî-Kortikan direniş şehitlerimiz

Adı soyadı: **Şinasi Hak ŞANS**
Kod adı: **Zerdeşt**
Doğum yeri ve yılı: **Farqîn, 1967**
Katılış tarihi: **25 Şubat 1991**
Şahadet tarihi: **Erxenî-Kortikan köyü civarı, 28 Mayıs 1991**

Sömürgeci-faşist düşmana karşı savaşarak vatanın kurtuluşuna hizmet etmek amacıyla ARGK saflarına katılmasından çok kısa süre sonra şehit düşen **Zerdeşt** yoldaş, Farqîn halkı tarafından çok sevilen, sportmen, canlı, coşkulu bir yoldaştı. Annesine "İstanbul'a gidiyorum" diyerek evden çıkıp ARGK saflarına katılmıştı. Düşmana karşı yeterince savaşamadan, kısa süreli bir gerilla yaşamı içinde yer aldı.

Bu nedenle Erxenî'nin Kortikan(Yakacık) köyü yakınlarında 18 Mayıs günü düşmanla girdikleri çarpışmada şehit düştükten sonra tüm Farqîn halkı ayağa kalktı. **Zerdeşt** yoldaş gönlünce savaşma olanağı bulamadı, ama şahadetiyle Farqîn halkını serîhildana kaldırarak yerine onlarca gencin ARGK saflarına katılımını sağladı.

Adı soyadı: **Mehdi BULUT**
Kod adı: **Muhammed**
Doğum yeri ve yılı: **Licê-Çinar köyü, 1973**
Katılış tarihi: **Şubat 1991**
Şahadet tarihi: **Erxenî-Kortikan köyü civarı, 28 Mayıs 1991**

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olan **Muhammed** yoldaş, ARGK saflarına katıldıktan sonra Orta Eyalet 4. Bölge'de faaliyet yürüttü.

Bir hainin ihbarıyla bulundukları yerin düşmana bildirilmesi üzerine, binlerce düşman askeri tarafından etraflarının sarılması sonucu 28 Mayıs 1991 günü Erxenî'ye bağlı Kortikan köyü civarında çıkan çarpışmada 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü.

Cenazesi 10 binin üzerinde kitle tarafından alınarak görkemli bir törenle toprağa verildi.

Ayrı çarpışmada üstün kahramanlık örneklerini sergileyen **Mervan (Murat ULAŞ)** ve **Basri** yoldaşlar da şehit düştü.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

"ETHEM NEMIR E!"

Meledî(Malatya)'nin Hekimxan(Hekimhan) ilçesinin Koşa köyünden olan **Ethem Bülent DOĞAN** yoldaş, 24 Eylül 1991'de Amed'in Çermük ilçesinde sömürgeci ordu güçleri ile girdikleri bir silahlı çatışmada şehit düştü.

Cenazesini alan yakınları kendi köyü olan Koşa'ya vardıklarında, köy halkı cenazeyi tilili ve alkışlar eşliğinde karşılayarak, ***"Ethem nemir e!"*** sloganını atarak yürüyüşe geçti. Yürüyüşçülerin etrafını saran sömürgecilerin saldırılarına rağmen halk, büyük bir direnişle şehidini toprağa verdi.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz!

Şexelan direnişçileri

Girgê Amo'dan 1989 yılında saflara katılan **Abbas (Osman BAYAR)** yoldaş 1990'ın Ekim ayına kadar Cûdî'de faaliyet yürüttü. Ekim ayında müdahale grubuyla Orta Eyalet'e giden **Abbas** yoldaş, eyaletin çeşitli alanlarında faaliyet yürüttü.

Saflara sızan bir düşman kontrasının taraması sonucu **Harun** yoldaşla birlikte yaralanarak Mûş'un Şexelan köyünde tedavi altına alındı. Ancak bulundukları yerin ihbar edilmesi sonucu, 28 Mayıs günü etraflarını kuşatan yüzlerce düşman askerine karşı yaralı olmasına rağmen kahramanca direndi ve şehit düştü.

Aralık 1990'da Licê'de saflara katıldıktan sonra kısa bir eğitim gören **Harun (İrfan GENÇ)** yoldaş, eğitimden sonra Bongilan(Solhan) biriminde faaliyet yürüttü.

Saflara sızan bir düşman kontrasının taraması sonucu **Abbas** yoldaşla birlikte ağır yaralanan **Harun** yoldaş, 28 Mayıs günü Şexelan'da tedavi gördüğü köyün bir ihbar sonucu sömürgecilerce basılması üzerine çıkan çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Mazra(Elazığ)'nın Dep(Karakoçan) ilçesinden olan **Saim COŞKUN** yoldaş, 1991'in Ekim ayı başlarında Mûş yakınlarında sömürgecilerle çıkan bir çarpışmada şahadete ulaştı. Cenazesi düşmanın tüm engellemelerine rağmen Dep'de kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Müslüm AKTAŞ

Bêdlis'in Norşîn ilçesinin Boryan köyünden olan **Seyfetullah YARGI** yoldaş, 1 Ekim 1991'de Müş'un Derxas yakınlarında sömürgecilerle girdiği bir çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Hezro doğumlu olan **Habib DEMİRTAŞ** yoldaş, 20 Eylül 1991 günü Çewlik(Bingöl)'in Germav(Ilıcalar) mevkiinde girilen bir çarpışmada şehit düştü.

Cenazesi doğum yeri olan Hezro'da kitlesel bir törenle toprağa verildi.

15 yaşında olan **Ayfer TURHALLI** yoldaş, lise 2. sınıfta okurken, Amed'ten gerilla saflarına katıldı. ARGK'ye katılışından çok kısa bir süre sonra 15 Ağustos 1991 tarihinde Xizxêr(Şirvan)'-

de sömürgecilerle girilen çarpışmada yaralı olarak ele geçen **Ayfer** yoldaş, kurşuna dizilerek katledildi. **Ayfer** yoldaş, şehit **Aziz TURHALLI** yoldaşın kardeşiydi.

Anılarını serihildana kalkan halk gerçekliğimizde yaşatacağız!

Dara Hênê direniş şehitlerimizden Brusk yoldaş yolumuzu aydınlatıyor

Adı soyadı: **Nuri KİK**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve yılı: **Riha-Curnê Reş, 1970**
Katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Dara Hêne, 20 Haziran 1991**

1970 yılında Riha(Urfa)'nın Cûrnê Reş(Hilvan) ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. **Brusk** yoldaş, küçük yaşlardan itibaren ailesine maddi olarak destekte bulunmak amacıyla üzüm bağlarında vb. çalışır.

Brusk yoldaş, daha küçük yaşlarda olmasına rağmen, bölgedeki feodal beyler ile topraksız ve yoksul köylülerin durumları üzerinde düşünür, bir cevap bulmaya çalışır. Babasına bu konu üzerine sık sık sorular sorar, babası da sömürgeci baskı ve katliamları kendisine anlatır.

İlkokulu Curnê Reş'te okuyan **Brusk** yoldaş, daha bu dönemde PKK'nin 1978-1979 direnişinden derinden etkilenerek, ulusal yönden partiye sempati duymaya başlar. 1979'da sokakta bulduğu bir kutu boya ile duvarlara **"PKK"** yazarak sempatisini pratiğe sunar.

İlkokuldaki başarısından dolayı bazı burslar kazanarak orta ve lise öğrenimine İstanbul'da devam eder. Maddi olarak ihtiyaç duyduğundan dolayı özel bir şirketin atletizm takımına girer ve kısa bir sürede çok başarılı bir atlet olur.

Lise öğrenimini başarıyla tamamlayan **Brusk** yoldaş, 1989 yılında İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni kazanır. Başarılı bir öğrenci olan **Brusk** yoldaş, taşıdığı derin yurtseverlik bilincinden dolayı metropolün olumsuz yaşantısından etkilenmez ve kendi kişiliğini korur. Lise yıllarındayken yurtseverlik bilincini marksizmle perçinleyen **Brusk** yoldaş, üniversite yıllarında alandaki parti birimi ile ilişkiye geçer. Fakülte bünyesinde YCK (Yekîtiya Civanên Welatparêzên Kurdistan) çalışmalarında aktif yer alarak, çeşitli eylemlilikler geliştirir.

"PKK'li devrimciler her konuda gelişkin olmalıdırlar, çok yönlü olmalıdırlar, teorik ve pratik yönleri bütün olarak yüce olmalıdır" diyen **Brusk** yoldaş, bu temelde kendisini faaliyetlere katar. Kendisini kültürel olarak da geliştiren **Brusk** yoldaş, kendisinin yaptığı bestelerde ulusal mücadeleyi ve şehitleri işler. Yurtsever çevrenin kurmuş olduğu bir ressamlar topluluğu içinde de yerini alır. Yaptığı bir bestesinde geleceği şöyle dile getirir:

"Dayê lavê te
jî şehid ket iro
Mina Mazlum mina Mahsum
evna namirin
Bijî partiye me,
bijî Serokê me,
bijî gerillayên me
Sibê jî bo serxwebûna me
sosyalizm teye"

Kısa zamanda kendisini geliştiren **Brusk** yoldaş bulunduğu her alanda gelişen mücadelenin propagandasını yapar. Yurtsever gençliğin sanatsal ve kültürel yönlerinin gelişmesine katkılar sunar.

Gelişen mücadele karşısında yaptıkları kendisine doyurucu gelmez. Zira serihildanlarla yeni bir boyut kazanan Kürdistan bağımsızlık mücadelesi, yeni ve güçlü kişiliklerle ortaya çıkılmasını zorunlu kılıyor. İşte bu inançla dolu olan **Brusk** yoldaş, 1991 Mayıs ayının başlarında gerillaya katılır. Çewlik-Dara Hênê(Genç)'de 20 Haziran günü eğitim yapılan kampa düşmanın saldırısı sonucu şehit düşer.

Güçlü, kararlı, fedakar, devrimci militan kişiliği ile bizlere örnek olarak yolumuzu aydınlatan bir ışık olacaktır.

Farqîn-Dezwan direniş kahramanlarımızdan Mazlum, Azad, Rizgar, Selim ve Nadir yoldaşları kalbimize gömdük

Adı soyadı: **Şeyhmus AÇIKGÖZ**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri: **Amed, 1971**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Dezwan, Mart 1991**

Mazlum yoldaş, 1971 yılında Amed'de oldukça yoksul ve kalabalık bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Babasının yalnız başına çalışması geçim sorununa çözüm olmaz. **Mazlum** yoldaş, henüz ilkokulu okumakta iken, babasının yükünü biraz da olsa hafifletmek amacıyla okulu terk eder. Tatlı, simit, sakız, sigara, yaz aylarında ise soğuk su ve dondurma satarak ailesinin geçimine katkıda bulunmak ister. Mücadeleye katılıncaya kadar çeşitli işlerle yaşam kavgasına katılır.

12 Eylül faşizminin gelmesiyle **Mazlum** yoldaşın yükü daha da ağırlaşır. Zira iki ağabeyi Kawa davasında tutuklanırlar ve tüm geçim sorunu kendisinin üstüne kalır. Aile ve akraba çevresinin örgütlerle ilişkide olmalarından dolayı daha küçük yaşlarda olan **Mazlum** yoldaş, işkence ve baskıyı daha yakından görür. Birkaç kez babası ve amcalarıyla beraber gözaltına alınır.

15 Ağustos Atılımı **Mazlum** yoldaş üzerinde büyük bir etki bırakır. Sömürgecilere karşı sürekli duyduğu kinin, ancak ARGK saflarında savaşarak maddi bir güce dönüşeceğinin farkına varır. 15-16 yaşlarındayken ERNK'nin yiğit bir üyesi olur. O, bir ERNK çalışanı olarak, büyük bir azimle halkının öz kurtuluş savaşımına katkı sunmaya başlar. Aile ve akraba çevresinin Türk devletine muhalif olmaları, ailesinin yurtsever duygularının ağırlıkta olması ve kendisinin de bizzat sömürgeciliğin ağır baskı koşulları altında yaşaması, nedeniyle fazla zaman geçmeden ARGK saflarında savaşması gerektiğinin bilincine varır. 1989 yılında 4 aya yakın bir süre kendi bölgesinde ulusal kurtuluşçu faaliyetleri yürütür, tutuklanır ve 6 ay cezaevinde kalır. Serbest bırakıldıktan sonra hiç zaman kaybetmeden 1990'ın bahar aylarında ARGK saflarına katılır.

Halkımızın serihildanlara kalkacağı bir yıl olan 1991'in coşkusunu **Mazlum** yoldaş da diğer yoldaşları gibi yaşıyordu. Kürdistan'daki her yeni Newroz kutlamasının bir öncekini kat kat geride bırakması için yoğun hazırlıklar içinde olan **Mazlum** yoldaşla içinde yer aldığı gerilla grubu Farqîn-(Silvan)'in Dezwan köyüne doğru yol alırken, yapılan bir ihbar sonucu sömürgecilerle çarpışır. Çarpışma 36 saat sürer. Kahramanca direnen gerilla birliğinden **Şeyhmus AÇIKGÖZ (Mazlum), Nesim ÇİÇEK (Rizgar), Sait PAMUK (Azad), Abdurrahman KIZGIN (Selim)** ve **Erhan ... (Nadir)** yoldaşlar ölümsüz şehitler kervanına katılırlar.

Sait PAMUK yoldaş

Farqîn doğumlu olan **Azad (Sait PAMUK)** yoldaş, 1990 baharında ARGK saflarına katıldı. 19 Mart 1991'de Farqîn'e bağlı Dezwan köyü yakınlarında çıkan çarpışmada kahramanca savaşarak şehit düştü.

Nesim ÇİÇEK yoldaş

Farqînli olan **Rizgar (Nesim ÇİÇEK)** yoldaş, 1990 baharında katıldığı ARGK saflarında düşmana karşı bir yıl boyunca savaştı. 19 Mart 1991'de Farqîn'e bağlı Dezwan köyü yakınlarındaki Batuyan dağlarında çıkan çarpışmada kahramanca direnerek 4 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Farqîn halkı şehit **Azad** ve **Rizgar** yoldaşlar için görkemli bir cenaze töreni düzenledi.

Abdurrahman KIZGIN yoldaş

Licê merkeze bağlı Dadilo mezrasından olan **Selim (Abdurrahman KIZGIN)** yoldaş, 19 Mart 1991'de Batuyan dağlarında çıkan çarpışmada kahramanca savaşarak 4 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Sömürgeciler tarafından Amed'e götürülen **Selim** yoldaşın cenazesi, Licê halkının ısrarla sahip çıkması sonucu verilerek, Licê'de düzenlenen büyük bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

Erhan yoldaş

Êlih doğumlu olan **Erhan (Nadir)** yoldaş, 1982 yılında çalışmak için gittiği Lübnan'da parti saflarına katıldı. Bir sene sonra eğitim amacıyla Akademi'ye giden **Nadir** yoldaş, 1988 yılında Botan'a, oradan da 1990 Aralık'ında Orta Eyalet'e gitti. 19 Mart 1991'de Farqîn'in Dezwan köyü yakınlarındaki Batuyan dağlarında çıkan çarpışmada sömürgecilere karşı kahramanca direnerek 4 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Kürt kadınının direniş azminin sembolü Zozan yoldaş şahadetiyle kahramanlaştı

Adı Soyadı: **Yıldız CENGİZ**
Kod adı: **Zozan-Sultan**
Doğum yeri: **Gercews**
Şahadet tarihi: **Sêrt merkezi, 3 Mart 1991**

3 Mart 1991 tarihinde Sêrt(Siirt) şehir merkezinde girdiği çatışma sonucu faşist düşmanın kolluk kuvvetlerine karşı kahramanca direnerek, en onurlu-şerefli mertebeye ulaşarak şehit düşen **Zozan** yoldaş, aslen Mêrdin-Gercews(Gercüş)'ten olup, daha sonra çeşitli nedenlerden dolayı Nisêbin'e yerleşmiş yurtsever orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir, yaşamını ev kızı olarak sürdürür. Derin yurtseverliği, ağırbaşlı ve olgun kişiliğiyle tanınan **Zozan** yoldaş, tutucu çevrenin ve geri kalmış bir toplumun etkisiyle okuyamamıştır. Fakat bu durum, O'nu ulusal kurtuluş saflarından uzak tutamamış, aksine sömürgeci-kemalist kültürü almamış olması, çağdaş olmasa da öz kültürü kişiliğinde taşıması ve PKK'nin bağımsızlıkçı, özgürlükçü kültürünün etkisi altına girmesi, O'nda direngen-savaşkan kişilik özelliklerini ortaya çıkarmıştır.

Zozan yoldaş, Sêrt şehir merkezinde bir ihbar sonucu bulunduğu eve düşmanın yaptığı baskına görkemli bir direnişle karşılık vererek, yüzlerce düşman askeri, polisi ve timine karşı bir tek tabanca ve bombayla çatışmış, düşmana bir ölü, iki yaralı verdirtmiştir. Düşmanın üstün tekniği ve sayısına bakmadan yiğitçe direnen **Zozan** yoldaşın şahadeti, genelde Kürdistan halkının direniş azmini kanıtlarken, özelde de Sêrt alanında vatanın bağımsızlığı ve özgürlüğü için büyük bir yurtseverlik ve direniş ruhuna hitap ederek, bu kutsal kavgada yer almak gerektiğini hatırlatmıştır. **Zozan** yoldaşın düşmanın kendini güvencede hissettiği ve adeta bir şehir değil de askeri karargah durumuna getirdiği Sêrt gibi bir alanda derin bir sorumlulukla faaliyet yürütmesi, yurtseverim, devrimciyim diyen herkesin koşulların ağırlığına bakmadan, tarihi yurtseverlik görevlerini yerine getirmesi gerektiğini öğretmiştir.

Şehit Zozan yoldaş, şehit Ömer TEL ve Şehit Abdulaziz ÇELEBİ yoldaşlarla...

Kürdistan kadınının en insani, ahlaki değerlerini kişiliğinde koruyan **Zozan** yoldaş, derin yurtseverliğin verdiği sorumlulukla, coşku ve cesaretle görevlerin üzerine yürümesini bilerek ARGK'nin yılmaz bir savaşçısı olarak şahadete kadar yürümüştür. Yurtsever ve savaşçı olmanın sürekli fedakarlığı, güçlü bir pratik sahibi olmayı gerektirdiğinin bilincinde olan bir arkadaştı. İşlevsiz kalmayı kabullenmeyen ve devamlı pratik içinde değer yaratmak isteyen özelliği güçlüydü. **Zozan** yoldaş, halkının parti öncülüğüne, bilincine ihtiyacının olduğunun bilincindeydi. İşte bunun için halkının içine girerek parti gerçekliğini, bağımsızlık ve özgürlüğün anlamını, bunsuz yaşanamayacağını anlatmak, yine gezdiği, gördüğü Cûdî'yi, Gabar'ı, Bestler'i ve gerilla yaşamının kutsallığını, güzeli-çirkini anlatmak ve kavratmak istiyordu. Kurtuluşun direnmek ve örgütlenmekten geçtiğini belirtmek için, uğruna baş koyduğu, kendini feda ettiği davanın kitle faaliyetlerine giriş yaptı. Nitekim, son girdiği çatışmada halkına bağlılığını, onu mücadeleye katmada, davasını ve halkını korumada kararlılığını kanıtladı. **Zozan** yoldaş, bulunduğu evi yüzlerce düşman gücünün çepeçevre sardığı bir anda dahi parti ve halka bağlı kalmayı ihmal etmedi. Kimi zayıf insanlar gibi "kurtuluşun" olmadığı bir anda paniğe kapılmadı. **Zozan** yoldaşın önce bulunduğu evin kadınını ve çocuklarını düşman kurşunlarından korumak için başka bir odaya aldığı, onları yere yatırarak güvenliklerini sağladığı ve daha sonra ***"Faşist düşman beni sağ ele geçiremeyecektir"*** dediği, çatışma sonrası evin sahibi kadın tarafından dile getirilmiştir. Bu, **Zozan** yoldaşın PKK'nin direnişçi çizgisinin yılmaz takipçisi ve uygulayıcısı olduğunun kanıtıdır.

Zozan yoldaşı, yazıyla, sözcüklerle anlatmak ve anmak O'na bağlılığımız için yeterli olamaz. O halde **Zozan** yoldaşın anısına bağlılık, her zamankinden daha fazla ve güçlü olarak parti çizgi ve taktiğini uygulamaktan geçer.

Zozan yoldaş da diğer şehitlerimiz gibi özgürlük ağacımızı daha da gürleşerek toprağımıza kök salması için kanıyla suladı. Şehitlerimizin kanlarıyla sulanan ve beslenen özgürlük ağacımız bugün ülkemizin dört bir yanını dalları ve damarlarıyla kaplıyor. Bu ağacı kurutmayacağımıza dair **Zozan** yoldaşa ve tüm şehitlerimize söz veriyoruz.

Anısı andımızdır!

Gençliğin sembolü Eyüp yoldaşın anısına

Adı: **Eyüp**
Doğum yeri: **Farqîn**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Licê-Dara Hênê-Koçtepe mevkii, 7 Kasım 1990**

Eyüp yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Farqîn(Silvan)'de dünyaya gelir. Kısa süren okul yaşamından sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çalışmaya başlar. Bu süre içinde partimizin 15 Ağustos Atılımı'ndan etkilenir ve ona bir tutku ile sarılır. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için temel alınan silahlı mücadelenin zaferine yürekten inanır ve gereklerini yerine getirmek için birtakım girişimlerde bulunur. Belli bir dönem partiyle ilişki arayışları, çabaları vardır. Sonuçta 1989 yılında özlemine kavuşur ve ARGK saflarına katılır.

Özellikle 1989 yılında ulusal kurtuluş mücadelemizin sadece Botan'da değil, tüm Kürdistan genelinde yaygınlaşması ve hızlanması, bunun yanı sıra Kürdistan'ın her alanından ARGK saflarına büyük bir savaşçı akınının başlaması karşısında paniğe kapılan düşman, tüm çabasını mücadelemizi Botan'la sınırlama ve imha etme amacına yöneltmiştir. Düşmanın bu politika ve uygulamalarına karşı partimizin tavrı ise, savaşı daha çok yaygınlaştırmak, kitleselleştirmek ve gerillayı büyütmek olmuştur. Bunun için bütün eyaletlere yeni güçler aktarılmış ve faaliyetler yoğunlaştırılmıştır. Böyle bir dönemde ARGK saflarına katılan **Eyüp** yoldaş, katıldığı birlikle birlikte Orta Eyalet'te aktif mücadele hayatına başlar. Alanda düşmanın pasifikasyon politikasının etkisi, geçmişte reformist güçlerin yarattığı tahribat ve ARGK gerillalarının zamansız şehit düşmelerinin kitleler üzerindeki etkisi ilk olarak savaşılması ve ortadan kaldırılması gereken engeller durumundadır. Bunun için de yaygın bir gerilla eylemliliği ve faaliyeti gereklidir. **Eyüp** yoldaş, alanda var olan bu durumdan etkilenmediği gibi, tam tersine bunun kırılması doğrultusunda içinde yer aldığı gerilla birliğiyle birlikte yoğun bir faaliyet yürütür. Kış sürecinde gördüğü askeri ve siyasi eğitimle birlikte daha güçlenerek yeni bir devrimci kişiliğe ulaşır. Gerilla yaşamında uyumludur. Yoldaşları arasında fedakarlığı, atılganlığı, cesareti, yiğitliği ve askeri yönünün gelişkinliğiyle tanınır. Eylemler sırasında ve gerilla yaşamında sergilediği başarılı pratik, talimatlara sonuna kadar bağlı kalarak tavizsiz uygulama ve devrimci disiplin kendisini geleceğin komutan adaylarından biri durumuna getirir.

Güçlü bir ARGK komutanı olabilecek özelliklere sahip olan **Eyüp** yoldaş, daha mücadeleye verebileceklerini tam veremeden 7 Kasım 1990 tarihinde Licê-Dara Hênê(Genç) sınırında bulunan Kocatepe köyü yakınlarında düşmanla çıkan bir çarpışmada bir yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şahadete ulaşır. İçinde subayların da bulunduğu yaklaşık 20 düşman askerini taşıyan 2 araçlık bir düşman konvoyunun tamamen imha edildiği bu çarpışmada şehit düşen **Eyüp** yoldaş ve beraberindeki diğer yoldaş, halk tarafından adeta efsaneleştirilir.

Özgürlük ağacı kanla beslenir, kanla büyür. Özgürlük ağacını büyütmek için kendi kanlarını, canlarını veren direniş kahramanlarımızdan olan **Eyüp** yoldaş, şehitler kervanına katılarak halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşti.

Biz de şehitlere bağlılığın bir gereği olarak, onların canlarını ve kanlarını uğruna feda ettikleri bağımsız ve özgür Kürdistan'ı mutlaka yaratacak ve şehitlerimizi burada abideleştirip yaşatacağız.

Battal yoldaş hain bir pusuda ölümsüzleşti

Adı soyadı: **Servet YILMAZ**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve yılı: **Gercews-Kermût köyü, 1969**
Katılış tarihi: **Ekim 1989**
Şahadet tarihi: **Xanûserê köyü, 5 Şubat 1991**

Battal yoldaş, Gercews(Gercüş)'in Kermût köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi, aşırı geçim sıkıntısı nedeniyle, daha kendisi çok küçük yaşlardayken Antalya'ya göç etti. **Battal** yoldaş, küçük yaşına rağmen, inşaat vb. en ağır işlerde çalışarak ailenin geçimine katkıda bulundu. Yaşadığı yaşamın kölelik olduğunu daha o yıllarda anladı ve bu nedenle çeşitli arayışlara girdi. Düşmanın özel savaş politikasının çevresini etkisi altına aldığını ve benliğine yabancılaştırdığını görünce, bu, mevcut düzene kinini daha da artırdı. Bu, O'nu ulusal kurtuluş mücadelesine iten başlıca neden oldu. Uzun bir uğraştan sonra gerilla ile ilişkiye geçti ve Ekim 1989 tarihinde Bagok alanında ARGK saflarına katıldı. Sırasıyla Bagok, Stewr(Savur) ve Bismil alanlarında askeri ve siyasi çalışmalar yürüttü. Görevlerinde önemli gelişmeler yarattı.

Battal yoldaş, partiye bağlılığı, saygı-sevgiye dayanan yoldaşlık ilişkileriyle ve kitleye verdiği değerle kendisini kabul ettirdi. Düşmana büyük kini vardı. Kararlı saldırı ruhuyla yer aldığı birçok askeri eylemde düşmana ağır kayıplar verdirdi.

Battal yoldaş, Bismil'in ova köylerinden Xanûserê köyünde, korucuların kurduğu hain bir pusuda, 5 Şubat 1991 günü şehit düştü.

Botan'a bin selam!

10 Nisan 1991, Garzan Eyaleti'ne, 4. Kongre sonrası yapılan düzenleme çerçevesinde girildiği tarih oluyor. 50 civarında savaşçının kademeli olarak eyalete girmesi, yani bunun dalgalar biçiminde gelişmesi insana fetih duygusu veriyor. Evet, görevimiz fethetmek. Elimizden alınan, lime lime bizden koparılan Kürdistan'ımızı tekrar fethetmek! Fetih duygusu beni coşturuyor. Esasında her Kürdistanlıyı coşturmalı. Bizler bize ait olanı almaya çalışıyoruz. Bu anlamdaki "fetih" kanlı bir fetihtir ve yapılması gereken de bu olmalıdır.

Garzan, Kürdistan'ın en güzel eyaletlerinden biri olma özelliğindedir. Yoğun nüfus potansiyeli ve daha gelişkin sosyalleşme seviyesi var. Kavrama ve anlama yetenekleri daha yüksek insanların yurtseverlik duyguları da hayli fazla. Bu, Garzan'ın tabii güzelliğinden ve tarihi nedenlerden kaynaklanıyor. Tûx(Tatvan), Xizan(Hizan), Bêdlîs ve Xizxêr(Şirvan)'de yazın bile tepelerinde kar eksik olmayan, yemyeşil, kuzu ve koyun sesleriyle koçerlerin bağırışları ve içli türkülerinin birbirine karıştığı bir ormanı düşünelim. Sürekli bir canlılık, sürekli bir üretim ve bunca güzellik içinde akıp giden bir hayat. Kürdistan burada bir başka güzel.

Yine bir yandan içinde binlerce köyün varolduğu uçsuz bucaksız Garzan, Misric(Kurtalan) ve Sêrt ovası. Geceleri dağdan bakıldığında ışıkları göz kırpan binlerce köy ve Sêrt, Misric merkezleri. Dağların zirvesinden alta doğru bir bakış insana güzelim Kürdistan'ı daha da sevdiriyor. Birşey söyleyeyim mi? Kürdistan'ı gezmeyenin, tanımayanın yurtseverlik duyguları da zayıftır bence. Giyaben sevmek bir başka, içinde olup gezmek, görmek; işte böyle sevmek bir başka. Herhalde birbirinden farklı. Garzan'ın güzelliklerini ne kadar anlatsam bile yeterince yapamam. Görmek, tanımak gerekir. Kişi görüp tanıdığı oranda da daha fazla sever.

Bu güzellikleri kirleten iğrenç bir şey var; o da malumunuz TC'dir. Askeri, polisi, çetesi ve envai türlü kurumlarıyla bu uğursuz aygıt, kirletiyor bunca güzelliği; yemyeşil yaylaları, o güzelim otları, suları potinleri ile kirletiyor, iğreniyorum.

Güzellik düşmanlarına savaş açmak bu anlamda anlaşılır oluyor. Garzan'a girdiğimizden bu yana, sırtlanlar ve çakallar soyundan Türk devlet aygıtı ile, zorlu ve yeni bir alan olması itibarı ile amansız bir irade isteyen bir mücadeleye giriştik. Yürütmekte olduğumuz bu mücadeleyi dahi önderimiz APO'dan ve Botan'daki yoğun tecrübemizden kuvvet alarak sürdürmekteyiz. Gerçekten yeni alanlarda bundan önce sürekli kayıplar verilirken, bizim şimdi kayıp vermememizin temelinde Botan savaş tecrübesi yatmaktadır. Bize savaşı, savaşmayı, TC'yi ve onun taktiklerini Botan tanıtmıştır. Bizlerin ARGK'nin sağlam birer savaşçısı olma özelliğini Botan vermiştir. Bu anlamda Botan'ı unutmuyoruz, unutmayacağız.

Botan'dan ayrılalı 3-4 ay oldu. Yeni ayrıldık sayılır. Fakat daha şimdiden Botan'ı özledim. Geçit vermeyen dağları, şırıl şırıl akan soğuk suları ve yüksek dağların doruklarını özledim. Mergumar'ın muhteşem ormanlarını, yüce Kela Memê dağının uzaktan gördüğüm gizemli güzelliklerini, her zaman bende tatlı ürpertiler uyandıran Herekol dağını ve yine her zaman bize üs görevi gören, değeri de unutulmayacak kadar büyük olan Bestler'i unutmak mümkün değil. Hele Cûdî'yi unutmak mümkün mü? Düşmana inat sürekli direnen Cûdî'yi.

Ben Kuzey Kürdistan'a ilk girişte faaliyet alanım Cûdî idi. Cûdî'nin ismini daha önce de duymuştum. Onun için Cûdî'de kalmak beni sevindirdi. Deriyê Kera'ya her iniş ve çıkışta yamaçlarda yetişen rêwanlardan toplayarak yemek, Cûdî'nin zirvelerinde gündüz veya ay ışığında yürüyüş halinde olmak insana ne kadar zevk veriyor, değil mi? Cûdî bizim için o kadar güzel, fakat düşman için de o kadar kasvetli ve korkulu. Her adımda pusuya düşme korkusu, mayına çarpma histerisi düşmanı kahrediyor. Kürdistan halkının diriliş mücadelesinde ilk kalelerimizden olan Cûdî, TC'nin kaybettiği önemli mevzilerden biri oluyor. Büyük cesaret, fedakarlık ve şehitlerimizin kanıyla kazanılan bu değerli mevzinin manevi önemi de hayli fazla. Mevzimizi koruyup güçlendirelim.

Yine **Agît**'lerin diyarı Gabar dağı gözümde tütüyor. Çok açık söyleyeyim. Bu kadar dolaştık, fakat Gabar kadar şirin, Gabar kadar güzel ve Gabar kadar gerillaya elverişli, gerillaya kucak açan bir dağ görmedim. O birbirine benzeyen çukurları, sık ormanlığı ve genişliği Gabar'ı gerilla için vazgeçilmez hale getiriyor. Gerillanın Gabar'da darbe yemesi mümkün değildir. Yeter ki biraz kurallara göre hareket edelim. Hareket ve gizlilik kurallarına göre davranalım. O zaman Gabar gerillayı korur. Koruyucu kanatlarını açıp bizleri düşmanın ulaşamayacağı bağrına doğru çeker, çeker değil mi? Elbette çeker. Eğer Gabar'da şehit vermişsek suç Gabar dağının mı? Hayır hayır, ikiyüzlü ve sahtekar değildir. Gabarımızı yanlış anlamayalım. Gereken değeri verelim.

Kısacası, yoldaşlar, Botan bizim yaşam kaynağımızdır. İnsanı, dağları, ovaları ve yüzlerce şehidimizin her karış toprağındaki anıları ile Botan'ı unutmak ne mümkün! Botan şehitlerin diyarıdır. Mücadelemizde Kürdistan'ın en yiğit evlatlarının kanları bu toprak parçası üzerinde hala tazeliğini korumaktadır. Botan toprakları değerli şehitlerimizin mukaddes kanlarıyla harmanlanmıştır, işte bun-

dan dolayı yeni yaşam Botan'dan fışkıracaktır. İlk zaferler Botan'da kazanılacaktır. İlk özgür vatan panosu Botan'da şekillenecektir. Çünkü orada ölümsüz komutanımız **Agît**'in, yüksek askeri kişiliği temsil eden **Erdal**'ın, savaşçıların kalbinde kök salan **Sarı Hüseyin**'in, yırtıcı bir vuruş tarzına sahip olan **Harun**'

un ve savaşçılıktan çok kısa bir sürede mıntıka komutanlığına büyük bir gelişme hırsıyla gelen Şirnexli **Erdal**'ın emekleri ve kanları vardır. Bunca ölümsüz şehidin mücadele verip kan döktüğü Botan ilelebet ARGK gerillalarının bir kalesi olacaktır. Bunu hiç kimsenin değiştirmeye gücü olamaz.

Bu mektubu Xana Hewêl(Baykan)-Motkî(Mutki) sınırını teşkil eden bir dağın doruklarında yazarken, Botan'ı ve Botan'daki yoldaşları düşünüyor ve gerçekten duygulanıyorum. Buradaki dağlar Botan gibi heybetli mi? Evet, heybetli dağlar var. Fakat Botan bir başka güzel. Garzan'ı kötülemiyorum, aksine muazzam güzellikleri olan bir eyaletimiz. Yüksek zirveleri, platoları, Bestler'i andıran arazileri ile, uçsuz-bucaksız ovaları ile Garzan da Kürdistan'ın şirin beldelerinden biri. Şu anda bile Xana Hewêl-Motkî sınırında zirvede oturup bu satırları yazarken Xizxêr'ın engebeli ve sarp dağları, Xana Hewêl'in geniş ovası, Misric merkezi ve çimento fabrikasının doğayı kirleten dumanını ve göz alabildiğine uzanan ovasını görebiliyorum. Yanda ise Hezo(Kozluk)'ya uzanan, üstünde oturduğumuz, eğer devam edersek bizi Mala Aliyê Yunus'a götürecek dağ silsilesi var. Xana Hewêl, Hezo'ya, oradan Farqîn(Silvan)'e uzanan ve arka tarafında Motkî olan bu dağ çok stratejik. Mala Aliyê Yunus bu dağlarda çarpışmış ve destanlar yaratmış. TC'nin askerlerine teslim olmaktansa elele tutuşarak akıntılı sulara kendilerini bırakan 6 kadının destanı hikayeleri hala anlatılıyor. Erkeklerin namuslarını korumak için gösterdiği kahramanlıkları halen dinlemek mümkündür. Burada direniş tohumları var. Fakat kurumaya yüz tutmuş bir fidan gibi sararmış vaziyette. Yeni baştan sulamak ve kuruyan dalları budamak gerek. Bu da bizim vazifemiz.

Biliyor musunuz yoldaşlar, bu ovaya ısınamadım. Karşımdaki ovaya bakarken bir anda korkuyorum. Sürekli dağda kalma alışkanlığından olacak. Acaba bu düz ovada nasıl faaliyet sürdürülebilir? Oradaki arkadaşların işi bizimkinden daha zorlu. Şu anda bulunduğum zirvede 12 kişi bulunuyoruz. Bu güçle bile çatışıp çemberi yırtabiliriz. Dağlar bizi koruyabilir. Ama ova! Dağın sarplığı bize üs olurken, ovadaki arkadaşlar da siyasal üs yaratmak zorundalar. Yoksa bu uçsuz-bucaksız ovada nasıl kendini koruyup faaliyet geliştirebilirsin!

Kısacası savaş zorludur. Ve bir o kadar da yaratıcılık istiyor. Bu mücadelede hata yapan ezilir, yok olur. Derin düşünüp güçlü karar vermek lazım. Bu dönemde en iyi düşünüp kararlara ulaşan, sağlam planlamalar geliştiren, savaş kanununu güçlü uygulayan kazanır, başka çıkar yol da yok. Eskiden bir yetersizlik yaşadık. Ama şimdi geriye dönüp baktığımızda bunları görebiliyoruz. Yaşadığımız basitlikler insanı öfkelendiriyor. Yeter artık, tarih bizden olağanüstü çabalar, kahramanlıklar beklerken ve mutlaka da öyle olması lazımken tarih karşısında basit kalmak iğrenç bir tutum oluyor. İşte bu anlayışla bu mektubumu yazarken Botan'daki binlerce arkadaşa binlerce selam ve saygılarımı sunuyorum. Garzan'da mücadele eden bizlerin aklından Botan çıkmamıştır. Ve anıları tazeliğini sürekli koruyacaktır.

M.

Kersivan direniş şehitlerimiz bağımsızlığa giden yolu aydınlatıyorlar

Adı soyadı: **Ömer TEL**
Kod adı: **Mirza**
Doğum yeri: **Nisêbîn-Badibê köyü**
Katılış tarihi: **1983**
Şahadet tarihi: **Kersivan, 14 Mart 1991**

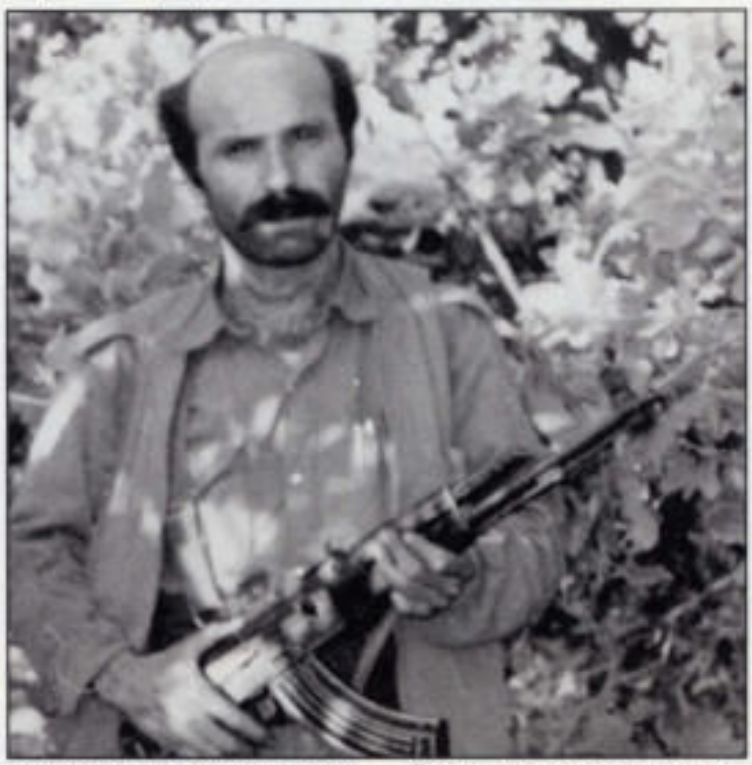
TC sömürgeciliğinin halkımıza her türlü özel savaş yöntemini uygulayarak dayattığı büyük vatansızlaştırma hareketine, örgütsüz halkımız cevap gereğince verememiştir. Dayatılan tek yol, ülkeyi akınlar halinde terk etme olmuştur. TC, bu hareketini çeşitli dönemlerde çeşitli yöntemlerle, çeşitli kesimlere dayatmış ve oldukça sonuç almıştır. Bu sonuç, değer yargılarına, vatana, toprağa, geçmişe çok az bağlılığa ve göçün sürdürülmesine neden olmuştur. Böylece o güzelim topraklar adeta düşmana bırakılmıştır.

Ne zaman ki parti hareketimiz ortaya çıkıyor ve büyük vatansızlaştırma hareketine karşı engin yurtseverliği ve vatana dönüşü dayatarak, halkımızın ancak bu yolla kurtulacağını söylüyor, işte o zaman bazı değer yargıları oluşuyor ve vatansızlaştırma olayı sınırlandırılıyor. Esas alınması gereken, vatanda kalarak vatanın kurtarılmasıdır ve nitekim insanlığımızı da ancak bununla kurtarabiliriz.

Kürt kültürünün milli özelliklerini temsil eden, Kürt gelenek ve göreneklerini en sade, en saf biçimde koruyan, asimilasyona karşı en çok direnen halkımızın bir parçası Yezidiler, TC'nin vahşice baskı ve zulmü karşısında oldukça göçüp zorlanmışlardır. Nüfusun büyük çoğunluğu Avrupa'nın çeşitli ülkelerine dağılmıştır, çok az kesim direnerek vatanı terk etmemiştir.

İşte **Ömer** yoldaş da, bu tarzda ailesinin büyük kesiminin Hollanda'ya yerleşmesinden sonra 1975'lerde Mêrdin-Nisêbîn ilçesine bağlı Badibê köyünden ayrılarak ailesinin yanına gitmiştir. Dağların çocukları, ovalara indiklerinde kanatsız şahin gibidirler. **Ömer** yoldaş da Avrupa'da yıllarca, dağlara olan özlem ve hayaliyle yaşar. Fakat dağlara kavuşmak artık neredeyse olanaksız gibidir. Aradan geçen uzun yıllardan sonra partimizi tanıyınca bu umudu gerçeklik kazanır. Hareketle ilişkiye geçer geçmez ülkeye gitmeyi dayatır. Dağlara kavuşma özleminin vazgeçilmez sabırsızlığıdır bu. Çalışmalarında örgütleyici, direngen ve sonuç alıcıdır. Siyasi darlığının yapacakları önünde engel olmaması için çalışır. Faaliyetlerde gösterdiği bu başarıdan sonra, askeri ve siyasi alanda yetkinleşmek, parti hareketimizi daha iyi tanımak için 1988'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider.

Küçük oğlu Şiyar'ı geride bırakırken içi rahattı. Oğlunun da kendisi gibi vatansız veya vatanından uzak yaşamasını istemiyordu. Şiyar'a bir vatan, Şiyar'ın şahsında Kürdistan çocuklarına bir vatan toprağı kurtarmaya gidiyordu.

Akademi'de altı ayda eğitimini tamamladıktan sonra, aynı azim ve kararlılıkla ülkeye yöneldi. Dört ay Güney-Kürdistan'da faaliyet yürüttü. Gittiği her alanda, partiye, Parti Önderliği'ne bağlılığı, değerlere korumacı yaklaşımı ve halka gösterdiği saygı ile bütün halkın sevgisini kazandı.

Gittiği Mêrdin alanında Kerboran, Midyad, Bagok, Ömeryan ve Mehsert(Ömerli) bölgelerinde başarılı faaliyetler yürüttü.

Avrupa yaşamı O'nu rahatsız ederdi. Bu yaşamda kendisinde sürekli eziklik hissederdi. Dağlara özlemi büyüktü. Geceleri rüyalarında dağları gördüğünü söylerdi. Partiye katılıp ülkeye yöneldiğinde, dağla öyle bir bütünleşti ki, kısa sürede komutanlığa yükseldi. Dağa bir baktığında, nereden, nasıl gidilmesi gerektiğini hemen anlardı. O düzeyde, askeri sanatla dağı birleştirmişti. Bu öngörülüğü, **Ömer** yoldaşı başarıdan başarıya koşturdu.

Her zaman kendisine verilen yeni savaşçı grubuna, kendisinde ne varsa verir, her bir savaşçıyı yetkin bir gerilla düzeyine getirirdi. Mêrdin'in zorunlu taktiği olsa da sığınağı hiç sevmezdi. Ama en çok sığınak yapanlardandı. Askeri disiplin ve sanatı kendisinde somutlaştırmıştı. Ovalar O'nun için ölümün, dağlar ise yaşamın simgesiydi. Mehsert ovaydı. Ovalara hiç inmek istemezdi. Özgürlüğün sembolü dağlarda aylarca tek başına kalsa sıkılmaz, ovaya indiğinde sanki bir tarafının koptuğunu söylerdi.

Kurtuluşun ve dağlara kavuşmanın adı olan partide görevlere oldukça yüklenirdi. En küçük bir yetmezlik, O'nun büyük eleştirisiyle karşılaşırdı. Şehitlere ve değerlere yaklaşımı örnek düzeydeydi. Bir sigaranın yarım yere atılmaması gerektiğine bile dikkat çekerdi. Aylarca sığınakta çok az şeyle idare ederken, bir arkadaşın itirazı üzerine, *"Para ile almayız, çünkü o parayla silah alabiliriz, ancak halk ne getirirse onunla yetiniriz"* şeklinde açıklamada bulunmuştu.

Eylemde canlı ve ataktı. Eylem anında imha etmeden geri çekilmezdi. Sürekli saldırı grubunda yer alırdı. Grupları eğitme ve yönlendirmedeki yetenekliliği askeri yönüyle bütünleştiğinden hep alanlara müdahale gücü olarak gönderilirdi. Büyük fedakarlık gösterirdi. Hiçbir şeye

itiraz ettiği görülmemişti. Büyük intikam duygusuna sahipti. Şahadet olaylarında bu duygusu daha da artardı.

Halka büyük güven duyardı. Çocuklara dahi güvenerek görev verebilirdi. Sıcakkanlıydı. Halkla iyi ilişkiler geliştirirdi. Yöredeki azınlıklara ve mezheplere büyük güven veren kişiliği göçü engellemişti. Partimizin azınlıklar politikasının pratik temsil gücüydü. Her alanda ve her zaman halk çözüm gücü olarak **Ömer** yoldaşı arar, herhangi bir sorunda O'na danışır ve yardım beklerdi. Yoldaşları arasında da seçkin ve saygın kişiliğiyle yer edinmişti. Fedakar ve alçakgönüllüydü.

14 Mart 1991'de Nisêbîn ile Mehsert arasında bulunan Kersivan(İkitepe) köyü yakınlarında düşmanla girdiği çatışmada kahramanca direnerek dört yoldaşı ile birlikte şehit düştü. **Ömer** yoldaş grubun komutanıydı. O'nun ve yoldaşlarının şahadeti yeni serîhildanların kıvılcımı oldu.

Ömer yoldaşın şahadeti kutsal vatan topraklarına dönüşün vazgeçilmez emridir. O'nun savaşı ve şahadeti geride kalanlara "Vatan için savaş!" sloganı ile topraklarımıza dönüş çağrısıdır.

Adı soyadı: **Terfa YILDIRIM**
Kod adı: **Rojîn**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbîn-Cibiltînê köyü, 1973**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Mehsert-Kersivan, 14 Mart 1991**

Rojîn yoldaş, 1973 yılında Nisêbîn'in Cibiltînê köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin yurtsever oluşu ve ailesinden mücadele saflarında savaşçıların olmasından dolayı **Rojîn** yoldaş küçük yaşlardan itibaren mücadele içerisinde büyür.

1988'de bizzat ailesinin desteğiyle mücadele saflarına katılan **Rojîn** yoldaş, kendisini geliştirip güçlendirmeyi temel alarak eğitimine yönelir. Fadakar, cesur, atak, partiye ve yoldaşlarına bağlı yapısıyla yoldaşları arasında aranan biri durumuna gelir.

Mehsert(Ömerli)'in Kersivan köyü civarında 14 Mart 1991 günü bir grup yoldaşı ile birlikte şehit düşer.

Adı soyadı: **M. Salih KOÇ**
Kod adı: **Menal**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbîn-Menderiyê köyü, 1973**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Mehsert-Kersivan, 14 Mart 1991**

Menal yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Nisêbîn'in Menderiyê köyünde doğar. 1990 tarihinde mücadele saflarına katılır. Botan alanında eğitim gördükten sonra Mêrdîn 2. Bölge faaliyetlerinde yer alır.

Devrimci mücadelede yer alırken, yaşı küçük olmasına rağmen, gösterdiği inanç, direnç ve fedakarlıkla yoldaşları ve halk tarafından çok sevilen bir konumun sahibi olur.

Adı soyadı: **Şemsettin YILMAZ**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbîn-Talatê, 1973**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Mehsert-Kersivan, 14 Mart 1991**

Hayri yoldaş orta halli bir ailenin çocuğu olarak Nisêbîn'in Talatê köyünde dünyaya gelir. Mücadele saflarına katıldığından şehit düştüğü güne kadar Mêrdîn II. Bölge'de çeşitli düzeylerde faaliyetlere katılır. Grupların rêzanlığında ve

pratik görevlerde atak, coşkulu ve fedakarlığıyla yoldaşlarına ve halka kendisini kabul ettiren bir yoldaştır.

14 Mart 1991'de bir grup yoldaşıyla Kersivan direnişinde şehit düştü.

Adı soyadı: **Sadiye BAYSAL**
Kod adı: **Xelat**
Doğum yeri ve yılı: **Nisêbîn-Gûrik, 1974**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Mehsert-Kersivan, 14 Mart 1991**

Nisêbîn'in Gûrik köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Xelat** yoldaş, 1989 tarihinde mücadele saflarına katıldı. Botan alanında gördüğü siyasi ve askeri eğitimin ardından Mêrdîn 2. Bölge çalışmalarına katıldı.

14 Mart 1990 tarihinde Kersivan direnişinde şehit düştü.

"Sadakat, azim, gece-gündüz çalışma: Orhan yoldaş bu idi"

Adı soyadı: **Süleyman YILDIRIM**
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve yılı: **Midyad-Mizizex, 1962**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Lübnan alanı, 1991**

Orhan yoldaşı, 25 Eylül 1991 günü bir trafik kazası sonucu kaybettik. **Orhan** yoldaş kaza sırasında arabayı kendi kullanıyordu ve görevi başındaydı. O bir görev şehididir.

Gerçek adı **Süleyman YILDIRIM** olan **Orhan** yoldaş, 1962 yılında Midyad'ın Mizizeğ köyünde doğdu. Daha sonra Nisêbin(Nusaybin) şehir merkezine göç ettiler. Babasının küçük yaşta ölmesi nedeniyle evin büyük oğlu olarak aile geçimini de sağlayan **Orhan** yoldaş, ekmek parası uğruna Lübnan'a gitti. Burada çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimini karşılamaya çalıştı. Evli ve üç çocuk babası olan **Orhan** yoldaşın partimizle tanışması 1985 yılına rastlamaktadır. Lübnan'da yapılan propagandalardan, ülkedeki gelişmelerden ve orada tanıdığı **Delîl (Gani ERKAN)** yoldaştan etkilenen **Orhan** yoldaş, 1987'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gelerek çeşitli devreler eğitime katıldı. Ayrıca, uzun süre Akademi'de şoförlük görevi yürüttü.

Orhan yoldaş 1987'de Akademi'ye ilk gelişinde Akademi öğrencileri önünde önsöz olarak şunları söylemişti:

"Arkadaşların verdiği özeleştiri gibi, ben de kendi önsözümü vereceğim. Benim büyüdüğüm yer Mêrdin'in Nisêbin kazasıdır. Bu çoğu yoldaş tarafından biliniyor. Bu alanda feodal-aşiretçi yapı ağırlıktadır ve bu alanda oldukça ajan da çıkmıştır. Feodallerin çoğu Nisêbin alanından çıkmaktadırlar. Bu özellikleri benim kişiliğim üzerindeki eksikliklerde de görmek mümkündür. Üzerimde köylü anlayışlar bulunuyor ve tepkici-liberal anlayışlar görülüyor. Sınıf kökeni olarak orta halli bir köylü ailesinden gelmekteyim. Ailenin en büyüğü benim. O nedenle aile benim bir dediğimi iki etmiyordu, en büyüğü ben olduğum için serbest büyüdüm. Yaz aylarında mevsimlik iş için metropole gidiyorduk. Metropollere gidip çalışıyordum. Çalıştığım dönemlerde lümpen proletaryanın anlayışlarından etkilendim. Hatta diyebilirim ki, o günden partiyle tanışıncaya kadar serbest yaşadım. Bu serbest yaşama sekterliğe, otorite tanımamaya, bireysel hareket etmeye götürdü. Diyebilirim ki, her türlü yola başvurdum. Aileden de kimse beni zorlamıyordu. Daha sonra TC askerliğine gittim. Bitirinceye kadar çok dayak yedim. Bu beni çok etkiliyordu. Askerliği bitirdikten sonra bir ay evde kalmadan Lübnan alanına geldim. Burada çok çeşitli işlerde çalıştım. Burada yoz bir yaşam içine girdim. Daha sonra partiyle tanıştım. Başkasının yaptığı yetersizliklere karşı hep sessiz kalıyordum, eleştirmiyordum. Sadece bana verilen görevi yapıyordum, yapmaya çalışıyordum. Uzun bir süre Barlias alanında böyle faaliyet yürüttüm. Daha çok bende köylülük anlayışı vardı. Dik, tepkici, sekter bir anlayış bende bulunuyordu. Önümüzdeki süreçte bunları aşmam gerekiyor. Partinin bana sunduğu bu imkanları değerlendireceğime, üzerimde bulunan eksiklik ve yetersizliklerimin üzerine gideceğime, bana verilen her türlü görevi yerine getireceğime, Parti Önderliği'ne, devrim şehitlerine ve burada bulunan tüm yoldaşlara söz veriyorum." Ağustos 1987

Mahsum Korkmaz Akademi sicilinde **Orhan** yoldaş için dosyasına şunlar yazılmış:

*"...Eğitimden ziyade pratik işlere koşturan **Orhan** yoldaş, pratik yönüne daha fazla ağırlık vermekte, özellikle askeri alanda belli bir gelişme gösterebilmiştir. Görevlerden çekinmeyen, verilen görevi isteyerek yerine getiren, canlı, atak, zorluklar karşısında dayanıklı özellikleri göz önüne getirildiğinde yoldaşın, ilk etapta olmasa da, daha sonraki süreçte komutanlık düzeyinde bir görevle ülke faaliyetlerine gönderilmesi uygun olacaktır..."*

Orhan yoldaş uzun bir süredir Parti Önderliği'nin kuryesi olarak çalışmaktaydı. Gece-gündüz demeden, yorulma bilmeden büyük bir fedakarlıkla çalıştı. Temposu müthiş yoğun olan böyle bir görev içinde bir gün bile başarısızlık göstermedi. Parti Önderliği, **Orhan** yoldaşın şahadetini öğrendiğinde, O'nu şu sözlerle tanımladı:

*"Sadakat, azim, gece-gündüz çalışma: **Orhan** yoldaş bu idi."*

Orhan yoldaşın naaşı kaza alanından alınarak akrabalarının yaşadığı Suriye-Qamişlo'ya götürüldü ve burada binlerin katıldığı görkemli bir törenle toprağa verildi.

Orhan yoldaşı daima saygıyla anacağız. Ancak, O'nun şahadetinden de bir ders çıkarmak gerektiğine inanıyoruz. Eğer biraz daha dikkatli olmuş olsaydı, şüphesiz böyle elim bir kaza olmayabilirdi. Devrimciler kendi yaşamlarına karşı da her zaman dikkatli ve duyarlı olmak zorundadırlar. Yoğun çalışmanın yıprattığı sinirler bunda rol oynasa da, **Orhan** yoldaşı bir trafik kazasında kaybetmemiz acıdır. **Orhan** yoldaş, Kürdistan dağlarında kurtuluş ordusunun bir komutanı olmaya en layık yoldaşlardan biriydi.

Orhan yoldaşın anısını yüreğimizde ve beynimizde her zaman sımsıcak yaşatacağız.

1991'in serîhildan kıvılcımları:

CIZÎRA BOTAN DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ

Adı soyadı: **Abdulvahap İMRET**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan-Bêhmur köyü, 1966**
Şahadet tarihi: **Cizîra Botan, 5 Ocak 1991**

Karanlık bir ölüm ortamında yaşayan ölüler olarak, insanlık tarafından adı-sanı, kimliği dahi unutulmuş veya görülüp görmemezlikten gelinmiş olan Kürdistan ülkesi ve toplumu, sadece köle değil, hiçbir insani muameleye tabii tutulmamış, hayvanlara bile layık görülmeyen bir yaşam içine sokulan bir ülke ve toplumdur. Bir kişi, eğer çok küçük de olsa yaşam belirtilerini taşıyorsa ve tamamen ölümünü kabulenmiyorsa şüphesiz ki büyük bir direniş ile ancak kendisine gelebilir ve yeniden güçlenip insan olduğunu kanıtlayabilir. Bunun çok zorluk ve fedakarlık isteyen bir direniş olacağı açıktır.

Halkların var oluş ve özgürlük mücadelelerinin esas hayat suyu şehit kanlarıdır. Şehitlerimizin kutsal kanları, halkımızın üzerindeki bu taşlaşmış Beton mezarı parçalayarak yeniden yaşamın mümkün olacağını göstermiştir. Kürdistan halkının yaşayan bir varlık olarak dünya gündemine sokulmasının temelinde binlere varan kahraman şehidimizin kanı vardır. Bu gerçekliği, "Bir halk eğer köleyse, ancak şehitleriyle kölelikten kurtulabilir" şeklinde açıklayan Parti Önderliğimiz, özellikle yeni dönem şehitlerimiz için şu belirlemeyi yapmaktadır: *"Her bölgede şehitler verildi. Bu temelde verilen şehitler, bir yandan özel savaşa karşı devrimci savaşımın kalıcılığının ve bütün halka taşınılmasının gerekçesi olurken, öte yandan yurtseverliği Kürdistan genelinde dalga dalga gelişen bir akın haline getirdi. Bu gelişmeleri yaratanların en başta bu yılın şehitleri olduğu açıktır. Kürdistan halkı tarihin hiçbir döneminde bu yılki kadar yurtseverliğe sarılmadı."*

1990 yılı Kürdistan diriliş tarihi açısından büyük zaferlerin kazanıldığı ve Kürdistan halkının tarihine yaraşır bir görkemlilikle ayağa kalkışının sergilendiği bir yıl oldu. Özellikle bu yılda görkemli serîhildanların beşiği durumunda olan Cizîra Botan serîhildanının yeri belirleyicidir. Şüphesiz ki, Cizîra Botan direnişinde sayısız halk kahramanlarımızın emeği ve rolü olmuştur. Bu kahramanlarımızdan ikisi 1991 Ocak ayında büyük direniş örneği göstererek şehit düştüler. Cizîra Botan direnişinde aktif bir şekilde rol oynayan, direnişin sembolü, güç kaynağı ve aynı zamanda direnişin örgütlendirilip başarıya ulaşmasında büyük emekleri geçen **Zana**

(Abdulvahap İMRET) yoldaşın yanısıra yurtsever milis **Muhyettin (Mehmet İDİS)** de kahramanca direnerek şehitler kervanına katıldı.

Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Cizîra Botan'ın Behmur köyünde dünyaya gelen **Zana** yoldaş, kan davalarının yoğun olduğu bir aile ortamında büyür. **Zana** yoldaş küçük yaşlarda iken ailesi Cizîra Botan merkezine taşınır. Babasının ölmesi ardından babaannesinin yanında yetişir. Yurtsever ve direngen özelliklere sahip olan babaannesinin kendisinin yetişmesinde önemli bir rolü vardı. İki kardeşten biri olan **Zana** yoldaş, evli ve üç çocuk babasıdır. Orta halli bir aileden olan **Zana** yoldaş, daha lise yıllarındayken parti ile ilişkiler geliştirerek, milis düzeyinde faaliyetlere katılır. Cizîra Botan merkezinde milislerin yaptığı ve iki düşman polisinin cezalandırıldığı eylemden sonra, **Zana** yoldaş deşifre olur ve gerillaya katılır. Daha sonra Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitimini tamamlayarak ülkeye yönelir.

Zana yoldaş, 5 Ocak 1991'de dört yoldaşıyla beraber Cizîra Botan'da bir araya geldikleri bir sırada, düşmanın evi kuşatması ardından çatışmaya başlar. Diğer yoldaşlarının çemberi yarmalarını sağlamak amacıyla çatışmada düşmanın dikkatini üzerine çeker. Düşmanın kendilerine karşı yüzlerce askeri, panzer, polis ve çeteleri alana yığdığı bir ortamda hiç tereddütsüz düşmanın üzerine yürür.

Zana yoldaş ile diğer yoldaşları damda düşmanın top, tüfek ve panzerine karşı birer tabanca ile mücadele ederler. Bir saate yakın çatıştıktan sonra **Zana** yoldaş, çemberin daraldığını anlar. Toplu bir imhanın engellenmesi için birinin düşmanı oyalayıp şehit olmayı göze alması gerektiğini farkeder. Belindeki bombanın pimini çekerek düşmanın üzerine atar ve bu esnada kendisini de damdan aşağıya atarak başka bir mevzide savaşı yürütür.

Savaşta kahramanlığın yaratıldığı bu anda Cizîra Botan, panzer, top ve tüfek seslerini bastıran bir sese tanık olur. Sömürgeciliğe, esarete ve köleliğe karşı olan bir Kürt kadının sesi. Daha dün kendisine bağımsızlığın yolunu anlatan, önünü aydınlatan **Zana** yoldaşın direnişini haykırış ve tiliileriyle yücelten, düşmanı panik içine düşüren bir kadın. Haykırışlarıyla birlikte düşmanın üzerine yürüyen bu kadının pençesinden kendisini zor kurtarır sömürgeci askerler. Evet bu da göstermiştir ki, Kürdistan halkı kadını, çocuğu, genci ve yaşlısıyla evlatlarına sahip çıkacak, onların silahlarını kendisi omuzlayacak... Düşmanı ülkemiz topraklarından söküp atıncaya kadar.

Zana yoldaşın bu kahramanca direnişinde üç yoldaşı çemberi yararak kurtulurlar. Düşman dört ölü ve altı da yaralı bırakır ardında.

Zana yoldaş, halkını serîhildanlara davet ederek ölümsüzler kervanına katılır. O'nun şahadeti, yüce yoldaşlık ilişkilerinin zirvesidir. Yüce sorumluluk duygusuyla hareket eden **Zana** yoldaş, partiye, Parti Önderliği'ne, şehit ve direnişçi yoldaşlarına sonuna kadar bağlı bir pratiğin sahibiydi.

Adı andımız, anısı öncümüzdür!

Adı soyadı: **Mehmet İDİS**
Kod adı: **Muhyettin**
Doğum yeri ve yılı: **Cizira Botan, 1955**
Katılış tarihi: **1985'ten itibaren milis**
Şahadet tarihi: **Cizira Botan, 5 Ocak 1991**

Kürt insanının yiğitliğini ve fedakarlığını yaşamında dile getiren **Mehmet** yoldaş, köyünde sade bir yaşam sürdürerek gelişmeleri izleyen bir yurtseverdir. Geçimini çiftçilik ve kaçakçılık yaparak sağlayan orta halli bir ailedendir.

Muhyettin yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'ndan etkilenerek alanda bulunan ARGK gerillalarıyla ilişki kurar. 1985 yılından itibaren Gabar birliğine bağlı olarak aktif milislik yapan **Muhyettin** yoldaş, bulunduğu alanda gerilla ile kitle arasında adeta köprü rolü oynar.

Cizira Botan şehir merkezinde yaşanan eylemliliğin içinde fiili olarak yer alan **Muhyettin** yoldaş, kitleler içinde cesareti ve fedakarlığıyla tanınır.

5 Ocak 1991 günü Cizira Botan'da **Zana** yoldaşla birlikte bulundukları evin ihbar edilmesi sonucu baskına gelen sömürgeci özel timler ve polislerle çarpışmaya giren **Muhyettin** ve **Zana** yoldaşlar, 4'ü ölü, 6'sı yaralı 10 sömürgeci timi saf dışı bırakarak çemberi yarmaya çalışırlar. Ancak sömürgeci güçlerin panzer ve teknik araçlarla etrafı sarmaları sonucu kahramanca direniş sergileyerek şehit düşerler. **Muhyettin** ve **Zana** yoldaşların bu kahramanca direnişi Cizira Botan ve çevresinde büyük etki yarattığı gibi, onlar aynı alanda bulunan diğer yoldaşlarını da kurtararak büyük bir fedakarlık ve kahramanlık örneği sergileyerek ölümsüzleştiler.

Sömürgecilerce işkencede katledilen yurtsever Tevfik TİMURTAŞ yoldaşı mücadelemizde yaşatıyoruz

Adı soyadı: **Tevfik TİMURTAŞ**
Doğum yeri ve yılı: **Dih-Cilekan, 1956**
Şahadet tarihi: **Ocak 1991**

Cizira Botan direnişiyle can evinden vurulan TC sömürgeci canileri, Cizira Botan halkına bir bütün olarak kin duydular. Binlerce asker-polis-özel timler ile halkın üzerine yüklenen sömürgeciler, onun öncü güçlerini ortadan kaldırmayı hedeflediler. Uzun bir dönem sayısız baskınlar ve çeşitli yöntemler ile Cizira Botan'ın direnişçi kitlesini yıldırma çalışmasını sürdürdüler. Binlere varan tutuklamalara ve tüm evleri didik didik aramalardan geçirmelerine rağmen bu çabaları boşa çıkmakta ve her geçen gün halkın örgütlenmesi ve birliği daha da gelişmektedir. Bunu gören sömürgeci vahşiler, son dönemlerde daha değişik yöntemler kullanmaya başladılar. Savaş bahanesi ile halkı göç ettirme çabalarının yanı sıra terör estirme girişimlerine de yöneldiler. Bir taraftan savaş bahanesi ile halkı göç etmeye zorlarken, diğer taraftan da yoğun tutuklama, işkence ve katliamla kitleleri pasifize etmeyi amaçladılar. Bu sinsi senaryoların bir parçası olarak Cûdî dağını bombalamanın yanı sıra tüm bölgeyi askeri birlikler ile doldurdular.

Cizira Botan'da estirilen sömürgeci terör ile birlikte birçok yurtsever gözaltına alındı. Bunlardan **Tevfik TİMURTAŞ** adlı yurtsever, gözaltında tutulduğu Şirnex Emniyet Amirliği'nde işkenceler sonucu katledildi. Dih(Eruh)'ın Çilekan köyünde doğan ve daha sonra ailece Cizira Botan'a gelip yerleşen **Tevfik** yoldaş, sömürgeciliğe ve ihanete karşı Botan direnişçiliği ve kahramanlığının sembolü idi. Yaşamı boyunca en ağır işlerde çalışarak yaşam kavgasını verdi. Sömürgeciliğe karşı dopdolu olan kinini Cizira Botan direnişinde en ön saflarda **"Kahrolsun sömürgecilik"**, **"Yaşasın Kürdistan"** sloganlarıyla dile getirdi, büyük bir coşku ve cesaretle. Direnişte, *"Biz bu günler için dünyaya geldik. Düşmanın panzerleri, kurşunları bizi durdurmamalıdır"* şeklinde cesaretini konuşturarak sömürgeciliğe duyduğu kin ve nefretini sergiledi ve Cûdî Mahallesi kitlesinin direniş önderi rolünü üstlendi. Direniş esnasında sömürgeci vahşilerin panzerlerle halkın üzerine gelmesini önlemek için, özel timin kurşunları altında Cûdî Mahallesi'nin giriş caddesinde park etmiş olan bir aracı güçlü yapısı ile kaldırıp çekerek bu yolu panzerlere kapattı ve Cûdî Mahallesi'nin ilk barikatını güçlü kolları ile yaparak kitlelerin katledilmesine engel oldu. **Tevfik** yoldaş, Botan'ın direnişçi yurtseverliğinin sembolü olarak eylemlerde aktif yer almasından dolayı defalarca sömürgeciler tarafından işkencelere tabi tutuldu. Her defasında direnerek daha da bilendi. O'nun bu kahramanca direnişi karşısında umduklarını bulamayan vahşi sömürgeciler sonunda O'nu işkence ile katlettiler.

Cizira Botan kahramanların şahadeti, Cizira Botan yurtsever direnişçiliğinin, yeni dönemdeki başkaldırıların çağrısı oldu. 1991 yılının serîhildan kıvılcımı olan bu kahramanların anısına Cizira Botan ayağa kalktı. Halkımız şehitleri ile korku duvarlarını yıkarak adım adım zafere yürümekte, sömürgeciliği ülke topraklarından söküp atmanın günlerini yakınlaştırmaktadır. Yere düşen her şehidimiz, halkımızın kurtuluş mücadelesinde birer direniş abidesi ve güç kaynağı olmaktadır.

Bu yoldaşların anısına bağlılığın gereği olarak gerilla silahını konuşturarak intikamlarını alacak, halkımız yeni dönemi serîhildanlar ile karşılayarak sömürgeci vahşilerden tüm yaptıklarının hesabını soracak ve tüm şehitlerimizin anısı bağımsız Kürdistan gerçekleştirilerek yaşatılacaktır.

Bağımsızlık şehitlerimiz anıları ölümsüzdür!

Abdulrahim yoldaş intikam andımızdır

Adı soyadı: **Abdulrahim TANRIBİLİR**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan-Hoser köyü, 1971**
Katılış tarihi: **1988'den itibaren milis**
Şahadet tarihi: **7 Eylül 1990, Cizîra Botan**

Cizîra Botan(Cizre)'ın Hoser(Düzova) köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Abdulrahim** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizle daha çocuk yaşlarda tanışır. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla bir süre Türkiye metropollerinde çalışır. Ardından tekrar Cizîra Botan'a dönerek taksi şoförlüğü yapar. 1988

yılında alanda bulunan ARGK gerillalarıyla ilişkiye geçer. Bu tarihten sonra **Abdulrahim** yoldaş, milis olarak faaliyetlere tüm coşkusuyla katılır. Bir kardeşinin doğrudan ARGK saflarına katılmasının ardından, kendisi de partiye sunduğu desteği daha da yoğunlaştırır.

Abdulrahim yoldaş, milislik yaptığı andan itibaren partiye çok büyük katkılar sağlamış, alanda gerçekleştirilen birçok eylemde bizzat yer almıştır. Kendisini hızla geliştiren **Abdulrahim** yoldaş, yer yer gündeme gelen kadro boşluklarını doldurabilecek kadar güçlü bir yapıya sahipti. Siyasi ve örgütsel alandaki yetkinliği ve güçlülüğü kişiliğinde de somutlaşmıştı. Örgütleyici, fedakar, direnişçi ve cesurdu. Bu özelliklerinin yanı sıra çekici üslubu ve yüksek morali faaliyet yürüttüğü alandaki kitlelerin ve yoldaşlarının arasında büyük saygınlık yaratıyordu.

1989 yılında bir kardeşinin daha parti saflarına fiilen katılması, düşmanın aile üzerindeki baskısının artmasına yol açtı. Fakat düşmanın yoğun ve dizginsiz baskıları ne kendisinin ve ne de ailesinin partiye olan bağlılığı ve inancını sarsabildi. Aksine, bu yönelimler O'nda ve ailesinde düşmana derin bir kin ve mücadele azmine dönüştü. **Abdulrahim** yoldaş, 1990 baharında Cizîra Botan'daki serihildanlarda öncülük düzeyinde rol oynadı. Bu durumu da farkeden düşman, **Abdulrahim** yoldaşın üzerine daha sert bir biçimde yöneldi. Düşman O'na açıkça, "Ya burayı terk et ya da sen de dağa çık ve bizimle açıkça savaş" diyerek faaliyetlerini engellemeye çalıştı. O, düşmanın tüm bu dayatmalarına rağmen, yerel parti örgütünün kararıyla alanda kalarak milislik yapmaya devam etti.

Bir hainin itirafları ve ihbarı sonucu 7 Eylül 1990 günü düşman tarafından gözaltına alınan **Abdulrahim** yoldaş, ilk üç saat içinde gördüğü korkunç işkencelere karşı kahramanca direnerek şehit düştü. Sömürgeciler, aradan iki gün geçtikten sonra tekrar köye gelerek, "köyden birisi trafik kazası geçirdi, bir mezar kazın" şeklinde açıklama yaptılar. Cenaze getirildikten sonra ise, "Biz işkence yapmadan önce hücrede kendisini gömleğinin koluyla astı, intihar etti" diyerek katliamlarını örtbas etmeye çalıştılar. Ancak O'nunla birlikte gözaltına alınan bir gencin kısa süre sonra tahliye olmasının ardından gerçek durum aydınlığa kavuştu. Bu genç, **Abdulrahim** yoldaşın yapılan tüm işkencelere rağmen muazzam bir direniş gösterdiğini, ağzından tek kelime çıkmadığını ve bunun üzerine çılgına dönen sömürgecilerin O'nu katlettiklerini açıklıyordu.

Abdulrahim yoldaş, işkencecilerin, sömürgeci canilerin elinde asla boyun eğmedi, kendisine ve partisine leke sürmedi. O ölümü göze alarak, kutsal direniş bayrağını dalgalandırdı, yere düşürmeyerek mücadele arkadaşlarına teslim etti. Ölüme giderken başı dimdikti. O'nun bu görkemli direnişi, Mazlumlar'la başlayan ve devam eden direniş geleneğinin bir parçası, bir halkasıdır.

Abdulrahim yoldaşın mücadele pratiği yolumuzu aydınlatan bir meşaledir. O'nun yaşamı bize devrimci yaşamı, şahadeti ise devrimcilerin şahadetinin nasıl olması gerektiğini gösterdi.

Abdulrahim yoldaşın anısını sömürgeci-faşist Türk devletine karşı verdiğimiz kutsal mücadeleyi zaferle taçlandırarak sonsuza dek yaşatacağız.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Salih yoldaşı unutmayacağız

Adı soyadı: **İbrahim AKBULUT**
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve yılı: **Gercews-Acibê köyü, 1965**
Katılış tarihi: **1990'ın başları**
Şahadet tarihi: **Şemrex, 10 Ağustos 1990**

Salih yoldaş, Gercews(Gercüş)'in Acibê köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Aşiretçi-feodal toplumsal yapının ağır çelişkili, her türlü baskıcı, zulümcü ortamında büyüdü. Ailesi yurtsever özelliklere sahip olan **Salih**

yoldaş, 1980'den sonra mücadelemize sempati duymaya başladı. Partiyle zamanında ilişki kurma olanağını bulamadığından, zorunlu olarak TC askerliğine gitti. Askerliğini bitirdikten sonra partiyle ilişki arayışına koyuldu. 1989 yılında uğraşları sonuç vererek ilişkiye geçebildi. 1990 yılının başında ARGK saflarına katıldı.

Salih yoldaş, mücadele saflarında kısa sürede savaş kurallarına uyum sağlama başarısını göstererek, yoldaşları ve kitleler içinde sevilen-sayılan bir yapıya ulaştı. Partiye son derece bağlı, fedakar ve cesur bir arkadaş olarak tanındı. Bu durumuyla düşmanın korkulu rüyası haline geldi. 1990 yılı başından itibaren Stewr(Savur) alanında güçlü askeri yetenekleriyle başarılı çalışmalar yürüttü. Bir süre sonra Bismil ve ardından Şemrex(Mazıdağı) alanlarında askeri ve siyasi faaliyetlere katıldı. Oldukça aktif ve çalışkan yapısıyla komutan adayı olduğundan, 3. Bölge hareketli birliğine alındı. Eylemlerde roketatarcı görevinde bulunuyordu.

Devrimci kişiliğe ve büyük fedakarlığa sahip olan **Salih** yoldaş, Şemrex'de bir kaza sonucu 10 Ağustos 1990 tarihinde şehitler ordusuna katıldı.

Direniş abidesi ABDULLATİF yoldaş yaşıyor!

Adı soyadı: **Abdullatif ORTAÇ**
Doğum yeri: **Amed-Bismil, Tepecik köyü**
Katılış tarihi: **Aralık 1979**
Şahadet tarihi: **Mêrdin-Hezex, 17 Nisan 1987**

Abdullatif ORTAÇ yoldaş Amed'in Bismil ilçesinin Tepecik köyünde yoksul emekçi bir ailede gözlerini yaşama açar. Çocukluğu aşiret çelişkilerinin zaman zaman kavgalara dönüştüğü bir ortamda geçer. Ailesinin yoksul oluşu O'nu erkenden çalışma hayatına atılmaya iter. Buna bir de genç yaşta evlenerek aile sorumluluğu altına girme eklenir.

Aşiret-aile çelişkilerinin kan davasına dönüşmesiyle 1960'ların sonlarında köyünden göçerek Adana'ya gider ve oraya yerleşir. Burada da çeşitli işlerde çalışarak yaşamını sürdürmeye çalışır. Çukurova'nın, köyünden göçerek buralarda çalışmaya gelen insanlarımıza sunduğu ezici yaşam koşulları **Abdullatif** yoldaşı da sarar.

1970'lerin ikinci yarısında, Kürdistanlıların yaşadığı metropol kentlere taşınlan devrimci fikirler **Abdullatif** yoldaşı da etkiler. 1979'da devrimci düşüncelerle tanışır ve partimize sempati duymaya başlar. 1981 yılında tutuklanarak Adana Askeri Cezaevi'ne konur. Yakalandığında, polis sorgusundaki tavrı örnektir. Militanca direnişiyle tek kelime bile konuşmadığı gibi çözülen birçok kişinin daha ileri gitmesini de örnek tavrıyla engeller. Ve gerçek bir Kürdistan yurtseverinin takınması gereken tutumla hareket eder.

6 yıla yakın Adana Askeri Cezaevi'nde kaldıktan sonra tahliye olur. Ancak kısa bir süre sonra tekrar tutuklanır. Ve 1986'nın Aralık ayında ikinci tutuklanışı ardından ikinci kez tahliye olur.

Dışarıya çıktıktan sonra artık kesin kararını vermiştir. Kürdistan'a gidip savaşacaktır. **Abdullatif** yoldaş mücadeleye katılma kararında asla tereddüt etmez. Üç çocuk babasıdır ve ailesine bağlıdır. Ama O'nun ailesine bağlılığı Kürdistan halkına olan bağlılığından gelir. Ve çocuklarına, tüm Kürdistan çocuklarına özgür bir gelecek bırakmak gerektiğine derinden inanır. *"Çocukların gerçek eğitimi, sağlık ve beslenme sorunları ancak bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da çözümlenebilir"* derdi.

Abdullatif yoldaş teorik olarak çok fazla güçlü değildi, ancak soylu bir inanç, derin bir bağlılık ve öğretici yaşamı O'nu tutarlı bir yurtseverliğe ulaştırdı.

Parti davasına olan bağlılığı **Abdullatif** yoldaşı savaşın en sıcak alanlarına götürdü. Ama yoldaşımızın şahadeti erken geldi. Savaşa katılımından iki ay sonra, 1987'nin 17 Nisan'ında Mêrdin-Hezex'in kırsal kesiminde ARGK birliğimizle sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında bir çarpışma çıktı. Bu çarpışma iki gün sürdü. 8000 kadar asker ve 7 helikopterle saldıran faşist TC ordusu küçük bir birliğimizi tüm uğraşlarına rağmen teslim alamadı. **Abdullatif** yoldaş, yoldaşlarıyla kahramanca çarpışır. Birliğimizin etrafını birkaç çemberle sarmışlardır. Bir grup çemberi yarar. Ancak **Abdullatif** yoldaş, yaralı bir yoldaşını savaş alanında bırakmamak için kalır ve kanını yoldaşının kanıyla bütünleştirerek şahadete ulaşır.

Abdullatif yoldaşın şahadeti yoldaşlara bağlılık andımızdır.

Büyük halk kahramanı AVDO yoldaşın anısına bağlılık vatanı özgürleştirmekten geçer

Adı soyadı: **Avdo ...**
Doğum yeri ve yılı: **Kosar/Dehşik köyü, 1920**
Şahadet tarihi: **Dehşik köyü, 1 Ağustos 1990**

1 Ağustos günü, sabah saat 03.00 dolaylarında bir hareketlilik sezdiler köyde. Hiç de hayra alamet değildi bu. 70 yaşındaki yurtsever **Avdo** görmüş geçirmiş olmanın verdiği tecrübeyle kulak kabarttı seslere. Gelen düşmandı. Köyden bir vatan haini ihbar etmişti demek, evinde 3 gerillanın bulunduğunu.

Hep birlikte hazırlandılar büyük muharebeye. Kendi aralarında hemen çarpışmanın planını yaptılar ve mevzilendiler toprak evin içinde. Çıkış imkansızdı. Sağ kurtulmak da öyle. Öyleyse direnilecekti son mermiye, son nefese kadar.

Düşman, evin çevresine yığdığı büyük askeri güce güvenerek kendinden emin bir şekilde "teslim ol" çağrıları yapıyordu. Buna gerillaların cevabı netti. Bastılar tetiğe. Düşman kudurmuştu sanki. Nasıl olurdu da, üç-dört kişi kendisinin binlerce askerine böyle meydan okurdu, saatlerce karşı koyar savaşırdı. Hem de etrafı kuşatılmış bir evin içinde.

Zaman ilerledi. Çarpışma tüm hızıyla sürüyor, daha da azgınlaşan düşman, evi top ateşine tutuyordu. **Avdo** yoldaş, yanıbaşında iki gerillanın şehit düştüğünü gördü. Birden daha Mayıs ayında kendi elleriyle ARGK'ye savaşçı verdiği oğlu geldi gözlerinin önüne. Sonra irkildi. Bunlar da kendi oğullarıydı, kızıydı. Onların ölesiye sahip çıktıkları ve uğruna savaştıkları vatan kendi vatanıydı aynı zamanda. Hemen fırladı yerinde. Şehit düşen bir gerillanın silahını kaptığı gibi, çatışmaya başladı diğer gerillayla birlikte.

70 yaşında ve hastaydı. Ama o anda 18 yaşındaki bir delikanlı kadar genç, dinç, atak ve sağlamdı. Slogan sesleriyle silah sesleri birbirine karışıyordu. Uzun yıllar sonra düşmanla göğüs göğüse çarpışmanın büyük sevinci, onuru ve rahatlığı vardı yüreğinde. Bir kuş kadar hafifti şimdi. Geçmişin lanetli utancından, köleliğinden sıyrılmış, özgürlüğün dayanılmaz rahatlığına bırakmıştı kendini. Artık yok edilmesi, topraklarından kovulması gereken bir düşman vardı dünyada, bir de kendisi.

Düşmana karşı savaşmak özgürlüktü. Evet, hem de özgürlüklerin en değerlisi, en yücesi. 70 yaşından sonra bu özgürlük şansına kavuşmak ve ömrünün belki de son günlerinde vatan için savaşmak aksakallı, mangal yürekli **Avdo** yoldaşa hastı. Ama bu gelenek olup saracaktı tüm Kürdistan'ı.

Şehit düştüğünde aydınlık bir gülümseme vardı yüzünde. Ömrünün son deminde de olsa yapabileceklerini yapmış olmanın iç rahatlığı, geleceğe güvenin ve gerçekte düşmanı yenmenin gururu vardı. Elleri hala silahındaydı, tetikte kalmıştı parmağı. **Remzi (Şükrü SİNCAR), Seyda** ve **Sultan BATU (Bêrîvan)** yoldaşlarla beraber Kürdistan dağlarının doruklarında, bağımsızlığı seyre dalmanın mutluluğu vardı duruşunda...

Kelimenin tam anlamıyla büyük bir halk kahramanı olan **Avdo** yoldaş, 1980 öncesinde KUK'a sempati duydu. Sırf düşmana karşı savaşsınlar ve vatanı kurtarsınlar diye varını-yoğunu verdi, destekledi. Ancak zamanla bununla bir yere varılamayacağını anladı. Bu ara partimiz, 15 Ağustos Atılımı'yla yeni bir direniş ve diriliş sayfası açmıştı Kürdistan'da. Hiç zaman yitirmeden gerillayla bağ kurdu. Elinden gelen desteği esirgemedi. Yaşı hayli ilerlediği ve hasta olduğu için kendisi savaşamayacağından oğlunu verdi gerillaya, kendisinin yerine savaşması için de. Kendisi de aktif olarak milislik yaptı yıllarca. Bu davanın haklılığı ve sömürgecilere duyduğu kin günden güne **Avdo** yoldaşı daha aktif kılıyor, her gününü düşmana darbe vurmak için yaşıyordu. ARGK gerillalarını görmek, onları bağrına basmak bu kahraman yurtsever için herşeye bedeldi.

Avdo yoldaş, Kürt toplumu gibi çok düşürülmüş, kişiliksizleştirilmiş bir toplumda eşine ender rastlanan bir yurtseverdi, bir kahramandı. Kürdistan halkı, böyle bir kahramanı yarattığı için ne kadar övünse azdır.

Avdo yoldaşın 70 yaşında yarattığı kahramanlık, ne pahasına olursa olsun mücadeleyi zaferle taçlandırma emridir.

Xinis köyü direnişçileri

7 Temmuz 1991 günü Kürdistan tarihine yeni bir kahramanlık sayfası daha eklendi. Bir ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çıkan çarpışmada, düşmana büyük kayıplar verdirildi. 6 Temmuz 1991'de ARGK birliğince Girgê Amo(Silopi) ilçesi basılmış, düşman ininde kıstırılarak ağır bir darbe almış, grup hiçbir kayıp vermeden çekilmişti.

Ancak düşman, aldığı bu ağır darbe karşılığında daha da vahşileşerek çevrede operasyonlarını sürdürür, takip sonucu Xinis köyü civarında içinde **B. Sait, Cihat, Yaşar, Çiya, Neşat, Hayri** *yoldaşların da bulunduğu ARGK birliği ile karşılaşır. Çıkan şiddetli çarpışmalar sonucunda 6 ARGK savaşçısı şehit düşerken, düşmana da ağır kayıplar verdirilir.*

Adı soyadı: **İsa SÖNMEZ**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri: **Girgê Amo-Bilikan, 1971**
Katılış tarihi: **17 Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **Girgê Amo-Xinis köyü, 7 Temmuz 1991**

Adı soyadı: **Sıddık BÖLÇEK**
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri: **Şirnex-Şelerut**
Katılış tarihi: **1985**
Şahadet tarihi: **Girgê Amo-Xinis köyü, 7 Temmuz 1991**

Adı soyadı: **Bircan ÇÖMLEK**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo, 1970**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Girgê Amo-Xinis köyü, 7 Temmuz 1991**

Adı soyadı: **Nejat OKTAY**
Kod adı: **Nejat**
Doğum yeri ve yılı: **Sêrt-Dih, 1978**
Katılış tarihi: **9 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi: **Girgê Amo-Xinis köyü, 7 Temmuz 1991**

Adı soyadı: **Abdullah YILDIRIM**
Kod adı: **B. Sait**
Doğum yeri ve yılı: **Girgê Amo, 1969**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Girgê Amo-Xinis köyü, 7 Temmuz 1991**

Adı soyadı: **Özkan GEÇGEL**
Kod adı: **Yaşar**
Doğum yeri: **Girgê Amo-Girgewr**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Girgê Amo-Xinis köyü, 7 Temmuz 1991**

Kerboran-Mêranî direnişçilerinin anıları ihanete darbedir!

Agit (Şeyhmus) yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da doğdu. 13 Eylül 1990 tarihinde Kerboran'ın Mêrani köyü civarında teslim olan bir hainin sığınak göstermesi sonucu çıkan çarpışmada direnerek şehit düştü.

Abdulaziz ÇELEBİ (Ali) yoldaş, 13 Eylül 1990 tarihinde Kerboran'ın Mêrani köyü civarında teslim olan bir hainin sığınak göstermesi sonucu çıkan çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

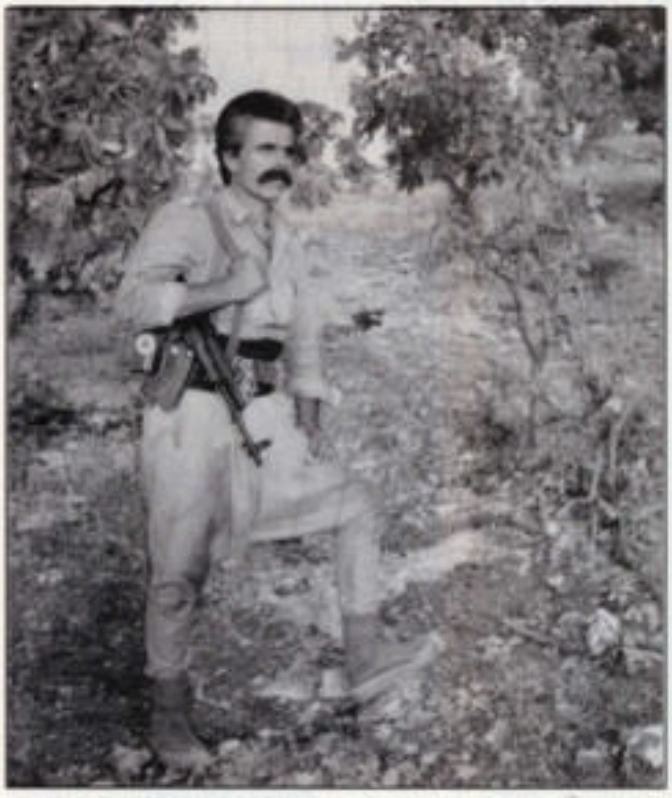

Serhat yoldaş, aslen Kerboran'ın Xelilan köyündendir. 13 Eylül 1990 tarihinde Kerboran'ın Mêrani köyü civarında teslim olan bir hainin sığınak göstermesi sonucu çıkan çarpışmada direnerek şehit düştü.

Kazım yoldaş, aslen Serêkani köyündendir. 13 Eylül 1990 tarihinde Kerboran'ın Mêrani köyü civarında teslim olan bir hainin sığınak göstermesi sonucu çıkan çarpışmada direnerek şehit düştü.

Dêrtyalê direnişinde şehit düşen kahramanları anıyoruz

Xemgîn (Süleyman) yoldaş, Mêrdîn-Mehsert(Ömerli)'in Mercê köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 1989 tarihinde mücadele saflarına katılan **Xemgîn** yoldaş, Mêrdîn 2. ve 3. Bölge'de manga komutanlığı görevini yapar. 19 Ağustos 1990'da Stewr(Savur)-Dêrtyalê'de üç yoldaşı ile birlikte girdiği çarpışmada şehit düşer.

Xezal SOĞAN (Leyla) yoldaş, 19 Ağustos 1990 tarihinde Stewr(Savur)-Dêrtyalê'de üç yoldaşıyla birlikte sömürgecilere karşı kahramanca direniş sergileyerek şehit düştü.

Mehmet Şirin ATA (Kemal, Şergo) yoldaş, Stewr(Savur)'e bağlı Dêrtyalê'de sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada 3 yoldaşı ile birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şahadete ulaştı.

Mehmet FİDAN (Davut) yoldaş, 19 Ağustos 1990'da sömürgecilerle Stewr(Savur)'in Dêrtyalê mıntıkasında girdikleri bir çarpışmada görkemli bir direniş sergileyerek üç yoldaşı ile birlikte şahadete ulaştı.

Hüseyin YİĞİT yoldaş mücadelemizde yaşıyor

Hüseyin YİĞİT (Zerdeşt) yoldaş, 1950 yılında Nisêbin'in Dêrê köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Evli ve 13 çocuk babası olan **Zerdeşt** yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra okuyamaz, ancak kendisini bilinçli bir yurtsever olarak geliştirir. 1980 öncesi devrimci düşüncelerle tanışan **Zerdeşt** yoldaş, bunu yurtseverlik özüyle birleştirerek 1988'de fiili olarak mücadele saflarına katılır. Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra ülkeye giriş yapan **Zerdeşt** yoldaş, çeşitli düzey ve yerlerde faaliyet yürütür.

Mayıs 1991'de faaliyet yürüttüğü sırada geçirdiği bir kalp krizi sonucu şehit düştü.

Yüce anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Bedran yoldaş, 13 Mart 1990'da Stewr(Savur) Sürgücü direnişinde 13 yoldaşı ile şehit düştü.

Sabri yoldaş, Nisêbin(Nusaybin)'de şehit düştü.

Ahmet DİLMAÇ ve A. Hamit ALGAN yoldaşlar savaşımızda yaşıyorlar.

Ahmet DİLMAÇ yoldaş, 1965 yılında Nisêbin'in Gurînê köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak

Ahmet DİLMAÇ

dünyaya geldi. **Ahmet** yoldaş, mücadele saflarına yeni katılmıştı. Bir yandan ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çalışırken, diğer yandan da faaliyetlere katılır.

Ahmet yoldaş, cesaret, fedakarlık ve partiye bağlılığı ile biliniyordu. Mücadeleye kuryelik yaparak başlayan **Ahmet** yoldaş, kısa sürede kendisini geliştirip yetkinleştirir.

A. Hamit ALGAN

Şubat 1991'de bir eylem hazırlığı içindeyken kaza sonucu bombanın patlamasıyla Ahmet yoldaş, beraberinde bulunan **A. Hamit ALGAN** yoldaş ile birlikte şehit düştü.

Mêrdîn-Cibiltîne kahramanları yolumuza ışık tutuyor

Adı soyadı: **Mehmet Salih SANCAK**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri: **Nisêbîn-Tinatê**
Katılış tarihi: **1978**
Şahadet tarihi: **Nisêbîn-Cibiltînê, 4 Eylül 1990**

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak Nisêbîn'in Tinatê köyünde dünyaya gelen **Hasan** yoldaş, ailesinin geçim sıkıntısından dolayı İzmir'e yerleşir. Ailesinin geçimine katkı sunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışan **Hasan** yoldaş, burada sömürünün en koyusuna tanık olur.

Parti hareketimizin 1978 yılında Kürdistan'ın dört bir yanına yayıldığı dönemde, **Hasan** yoldaş da mücadelenin etkisinde kalarak saflara katılır. 1979-80 döneminde faaliyetlere aktif olarak katılan **Hasan** yoldaş, pratik işbitiriciliği, atılganlığı ve direngenliğiyle geri çekilme döneminde yüzlerce parti kadrosunun sınırdan geçirilmesinde önemli rol oynar.

Bu dönemin bir bölümünü **Kemal PİR** yoldaşla geçiren **Hasan** yoldaş, bu anı, kendisinin en coşkulu anlarından biri olarak değerlendirir.

Hasan yoldaş, 1982'de eğitim kamplarına gelerek 1983'e kadar kendisini yetkinleştirir. Siyonizme karşı Filistin halkı ile omuz omuza savaşan **Hasan** yoldaş, 1983'te tekrar ülkeye yönelerek, büyük zorluklar ortamında faaliyetlere katılır.

Doğu Kürdistan, Botan alanında çeşitli düzeylerde faaliyetlere katılan **Hasan** yoldaş, Mêrdîn 2. Bölge sorumlusu iken, bulundukları sığınağın bir hainin teslim olmasıyla düşmana bildirilmesi üzerine, sömürgecilerle girdikleri çatışmada iki yoldaşıyla birlikte direnerek şahadete ulaşır.

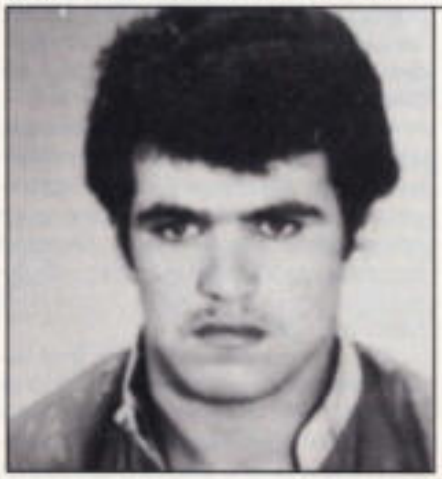

Adı soyadı: **Şemsettin ORTAÇ**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri: **Nisêbîn-Kûrikê**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Nisêbîn-Cibiltînê, 4 Eylül 1990**

Battal yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Nisêbîn'in Kûrikê köyünde dünyaya gelir.

1989 yılında mücadeleye katılan **Battal** yoldaş, askeri alandaki güçlülüğü, girişken yapısı ve düşmana olan soylu kiniyle faaliyetlerde yer alır.

Mêrdîn 2. Bölge çalışmalarında yer alan **Battal** yoldaş, düşmana karşı soylu kinini kusacağı bir dönemde, bir hainin sığınağı ihbar etmesi sonucu iki yoldaşı ile şehit düşer.

Lokman AY (Salman) yoldaş, Gercews(Gercüş) direnişinde şehit düştü.

Hikmet BAŞKAN (Xebat) yoldaş, 1989'da Nisêbîn'de şehit düştü.

Adı soyadı: **İlyas TURAN**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri: **Nisêbîn-Cibiltînê**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Nisêbîn-Cibiltînê, 4 Eylül 1990**

Sabri yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Nisêbîn'in Cibiltînê köyünde doğar.

1989 yılında mücadele saflarına katılan **Sabri** yoldaş, dürüstlüğü, partiye bağlılığı ve olgun kişiliği ile tanınır.

4 Eylül 1990'da bir hainin sığınağı göstermesi üzerine çıkan çarpışmada kahramanca direnerek şahadete ulaşır.

Bagok direnişçileri Welid, Lokman, Beşir yoldaşlar

Güney-Batı Kürdistan'ın Ziravikê köyünde yoksul ve emekçi bir aile ortamında yaşama gözlerini açar **Welid (Xebat)** yoldaş. Çocuk yaşta çalışmaya başlayarak aile geçiminde sorumluluk üstlenir. Çocukluğundan itibaren zeki ve işbaşarıcı bir yapısı vardır.

Mehmet KURT (Lokman)

1986'da Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitimini tamamladıktan sonra Güney-Batı Kürdistan'da faaliyet yürütür. Bu faaliyetinde, kitle örgütlenmesi ve kitleleri mücadeleye seferber etmede önemli rol oynar.

Partiye sunduğu bir raporunda şöyle yazmaktadır **Xebat** yoldaş: *"... En büyük deneyimi halktan aldım. Artık sıcak savaşım içerisinde yer alabilirim. Tarihin çarkı çok hızlı dönüyor. Dönem iki taraflı keskin kılıç gibidir. Eğer biz onu kesemezsek, o bizi kesecektir. Bunun için partiden istemim ARGK savaşçılarına ulaşmam için imkan sunmasıdır. Gerçek yaşamı devrimde görüyorum. Devrimin bir neferi olmam gerektiği inancındayım..."*

1987'de sıcak savaş alanına geçer ve Mêrdin Eyaleti'nde askeri ve siyasi faaliyetlerde yer alır.

1988'de Bagok direnişinde gösterdiği kahramanlıkla devrimci direnişin sembollerinden biri olur.

Nurişan AY (Beşir)

Ramazan YARAR yoldaş

Ramazan YARAR (Sabri) yoldaş, Nisêbin'e bağlı Şanişê köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşlardan itibaren köyde çobanlık yaptı. Daha 9-10 yaşlarındayken partiye sempati duymaya başladı.

Bulunduğu köy Hemolara aitti ve kendisi de Hemolara çobanlık yapıyordu. Kendisinin partiye sempati duyduğu ve hatta milislik yaptığı bunlarca biliniyordu. Köyde bir kadın ve iki çocuğun öldürülmesi ardından, bu komplodan **Sabri** yoldaş sorumlu tutularak tutuklanır. En ağır işkenceler görmesine rağmen, olayı üstlenmez. 6 yıl Mêrdin Cezaevi'nde kaldıktan sonra, 1990'ın ilk aylarında serbest bırakılır.

1990 serhildanına tüm coşkusuyla katılır, en önde yer alır. Yoldaşları ve halkına tekrardan kavuşmanın sevinciyle verilen tüm görevleri yerine getirmeye çalışır.

8 Kasım 1990'da Yeniköy'de sömürgecilerin pususuyla karşılaşan bir ARGK birliği içerisinde yer alır. Diğer arkadaşlarının kurtulması için savunmayı üstlenir. Düşmana ağır kayıplar verdirir ve kendisi de şahadete ulaşır.

Neslihan DEMİR yoldaşın annesi:

"O'nu ülkemize telli duvaklı gelin yaptım"

Neslihan DEMİR (Zinarîn) yoldaş, 8 Ağustos 1991 günü Mêrdin'in merkeze bağlı Bikerê köyünde bir subay, üç er ve iki özel tim elemanının öldürüldüğü çarpışmada şehit düştü. **Zinarîn** yoldaşın cenazesi Çalê ve Serêkaniyê köylerinden 4 bin kişinin katıldığı kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Şehit **Zinarin** yoldaşın annesi kızını uğurlarken şöyle diyordu: *"Kızım Neslihan tam bir devrimciydi. Haksızlığa dayanamaz, bütün haksızlıklara karşı isyan ederdi. Bana sürekli olarak ülkemizin kurtuluşunu görmeden evlenmeyi düşünmediğini söylüyordu. Kızım zulme karşı başkaldırıp gerilla oldu.*

Onu son gördüğümde bana, kendisini halkının özgürlüğüne adadığını, ölürse onu ülkemizin topraklarına gelinliğiyle gömmemizi söylemişti. Ben de bu vasiyetine uyarak onu ülkemize telli duvaklı gelin ettim. Zaten onun şahadeti vatanıyla ve devrimle evli oluşunun ispatıdır."

Şemrex'te görkemli bir direniş destanı yaratan Mazlum, Sabri ve Ferhat yoldaşlar mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaklar

Adı soyadı: **Mehmet GÜMÜŞ**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve yılı: **Mêrdin-Mehsert, Maciyan köyü, 1972**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **12 Haziran 1991, Şemrex/Birkê köyü**

Orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğu olan **Mazlum** yoldaş, 1990 yılında ARGK saflarına katıldıktan sonra Şemrex(Mazıdağı) ve Karacadağ alanlarında faaliyet yürüttü. Bu alanda, 1. Bölge ile 4. Bölge arasında saflara yeni katılan savaşçıların aktarımında kuryelik yaptı.

Ağırbaşlı, davaya, halka ve partiye sonuna kadar bağlı, tüm görevleri büyük bir sorumlulukla yerine getiren **Mazlum** yoldaşın askeri yönü oldukça güçlüydü. İyi bir örgütleyici de olan **Mazlum** yoldaş, saflara katılmasından sonra kız kardeşi ve nişanlısının da ARGK'ye katılmasını sağladı.

Bir ihbar sonucu 12 Haziran 1991 tarihinde Şemrex'e bağlı Birkê(Işıkkaya) köyü civarında düşman güçleriyle çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek, düşmanın kurduğu pusuya düşmelerine rağmen, çatışmada 13 düşman askeri ile bir subayı öldürerek silahsız iki yoldşıyla birlikte şehit düştü.

Adı soyadı: **Fettah ...**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri: **Mêrdin-Ovabağ köyü**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **12 Haziran 1991, Şemrex/Birkê köyü**

Yoksul ve yurtsever bir aileye mensup olan **Sabri** yoldaş, Mêrdin Eyaleti 3. Bölge'de faaliyet yürüttü. Askeri yönden güçlü, gelişmeye açık, fedakar bir yoldaştı. Güçlü komuta özelliklerine sahip olan ve geleceğin büyük bir komutanı gözüyle bakılan **Sabri** yoldaş, 12 Haziran günü çıkan çarpışmada direnerek şehit düştü.

Adı soyadı: **Genco ATLI**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve yılı: **Şemrex, 1964**
Katılış tarihi: **12 Haziran 1991**
Şahadet tarihi: **12 Haziran 1991, Şemrex/Birkê köyü civarı**

Yurtsever ve varlıklı bir ailenin çocuğu olan **Ferhat** yoldaş, doğrudan ARGK saflarına katıldığı gün, 12 Haziran 1991 günü çıkan çatışmada şehit düştü. Daha önceleri konumu uygun olduğu için legal faaliyetlerde bulundu. Bu nedenle, sömürgeciler tarafından birçok kez gözaltına alındı, tutuklandı, yoğun işkenceler gördü. Ama buna rağmen, ulusal kurtuluşçu faaliyetlerine devam etti. En son yine gözaltına alınıp serbest bırakılması sonrasında, çalıştığı işyerinden, sürekli tutuklandığı için çıkarıldı. Artık tamamen deşifre olması ve legal faaliyet yürütememesi üzerine, 12 Haziran 1991 günü ARGK saflarına katıldı.

Saflara katıldığı gün, yanında bulunan iki yoldaşıyla birlikte düşmanın pususuna düştüler. Henüz silahı yoktu. Silahsız olmasına rağmen, uzun süren çatışma anında hiçbir endişeye kapılmadan yanında bulunduğu **Mazlum** yoldaşın silahındaki son kurşuna dek, O'nu yalnız bırakmadı ve çok büyük bir kahramanlık ve fedakarlıkla şehit düştü. Daha düşmana karşı bir tek kurşun bile sıkamadan, kin ve öfkesini boşaltamadan, katıldığı gün şehit düşmesi kuşkusuz üzücü, ama bir o kadar da kinimizi artırıcıdır.

Şemrex halkı, Ferhat yoldaşın cenazesini büyük bir törenle toprağa verdi. **Ferhat** yoldaşın şahadeti Şemrex halkının ilk kitlesel eylemini de birlikte getirdi.

Nalil yoldaş

Kod adı: **Nalil**
Doğum yeri: **Dih/Çiraw**
Katılış Tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Çiraw, Mart 1991**

Geçimini hayvancılık ve bahçecilik yaparak temin eden, yoksul ve yurtsever bir aileye mensup olan **Nalil** yoldaş, ARGK saflarına katıldıktan sonra, Çirav, Gabar ve Bestler alanlarında askeri faaliyet yürüttü. Oldukça fedakar ve askeri yanı bir hayli güçlüydü. 1989 atılımına büyük katkısı oldu, birçok çarpışma ve eylemde yer aldı.

1991 yılının Mart ayı başlarında Çiraw'da çıkan bir çarpışma esnasında geri çekilirken ayağının kayması sonucu kayalardan düşerek şehit oldu. Anısını bağımsızlık mücadelemizde yaşatacağız.

Halil yoldaş

Adı soyadı: **Halil ...**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri: **Hezex-Bakwan köyü**
Katılış tarihi: **1990 başları**
Şahadet tarihi: **Gabar, 28 Şubat 1991**

Yoksul bir ailenin çocuğu olan **Dijwar** yoldaş, önceleri yaz aylarında kendi köyünde hayvancılık yaparak, kışları ise metropol şehirlerine gidip mevsimlik işçi olarak çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. ARGK saflarına katıldıktan sonra Haruna mıntıkasında faaliyet yürüttü. Fedakarlığı, halkına, yoldaşlarına bağlılığıyla dikkat çeken **Dijwar** yoldaş, 28 Şubat 1991'de Gabar'da çıkan bir çarpışmada 8 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Anısını bağımsızlık mücadelesini boyutlandırarak yaşatacağız.

Serhat yoldaş, Bestler'de şehit düştü.

Siyament, Welat ve Xebat yoldaşların anılarını feodal-komploculuğa karşı savaşarak yaşatacağız!

Adı soyadı: **Siyament PAPO**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan, 1975**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **1990**

Yoksul, yurtsever bir işçi ailesinin çocuğu olan **Siyament** yoldaş, ilkokulu üçüncü sınıfta terkederek işçi olarak çalışmaya başlar. Ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini derinden yaşayan bir alanda yaşamaları ve özellikle de 1989 yılında **Bêrîvan (Binevş AGAL)** yoldaşın şehit düşmesi **Siyament** yoldaşı ve ailesini de çok etkiler. Zaten **Bêrîvan** yoldaşı daha öncesinden tanımaktadırlar.

Bunun üzerine ARGK saflarına katılan **Siyament** yoldaş, Gabar alanında faaliyet yürütür. Yalnız bu dönem, feodal-komplocu anlayışın birçok alandaki faaliyetleri olumsuz yönden etkilediği ve bir hayli etkin olduğu bir dönemdir. Gencecik yaşta büyük bir istek ve coşkuyla saflara katılan, düşmana karşı savaşma isteği ve azmiyle dolu olan **Siyament** yoldaş, feodal-komplocu anlayış sahipleri tarafından ajanlıkla suçlanarak alçakça katledilir. Partinin olaydan haberdar olması üzerine, komplocular nefesi düşmanın yanında alırlar.

Siyament yoldaşın şahadeti, parti içi sınıf mücadelesinin önemini bir kez daha en yakıcı biçimde ortaya koymaktadır. PKK'de ifadesini ve somutlanışını bulan proletaryanın ideolojik-politik çizgisine tereddütsüz sahip çıkış ve kişilikte devrimci dönüşümü sağlayarak güçlü bir militan haline gelmek, parti, ordu ve cephe saflarında ortaya çıkabilecek yeni komplocuların genç savaşçıların kanına girmelerinin önlenmesi demektir. **Siyament** yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği de bunun dışında hiçbir yöntemle yerine getirilemez.

Adı soyadı: **Şükrü BAĞANA**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan, 1974**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **1989**

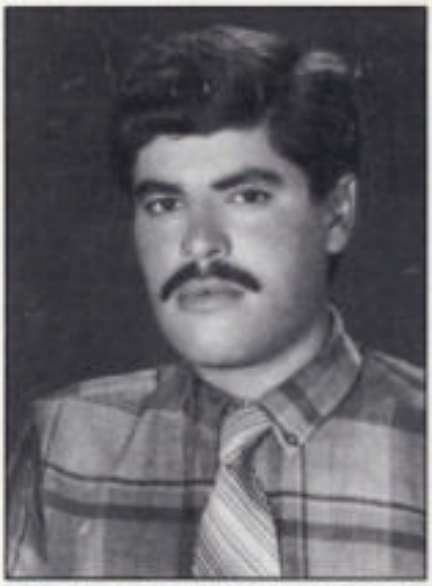
Yoksul ve yurtsever bir işçi ailesinin çocuğu olan **Welat** yoldaş, gerilla saflarına katılmadan önce bir yandan işçilik yaparken, diğer yandan da ulusal kurtuluşçu bir milis olarak faaliyet yürütür. 1988 sonlarında ARGK saflarına katılan **Welat** yoldaş, 1989'da feodal komplocular tarafından ajanlıkla suçlanarak katledilir. **Welat** yoldaşın ailesinde kendisinden başka 4 gerilla daha vardır ve üstelik mensup oldukları büyük aşiret yurtseverdir. Düşman kontralarının yurtseverlere yönelik katliamlarının saflara sızan komplocular tarafından bu tarzda

hayata geçirilmesi düşman özel savaşının bir yansımasıdır. Özel savaşın güçlü bir dayanağı olan feodal-komploculuğa karşı mücadele, ulusal kurtuluş mücadelemizin bir parçasıdır.

Welat yoldaşın anısını, devrimcilik adına devrimin evlatlarının kanına giren feodal-komplocu anlayışlar ve sahiplerine karşı mücadelede yaşatacağız.

Adı soyadı: **Ali ACAR**
Kod adı: **Firaz, Xebat**
Doğum yeri ve yılı: **Cizîra Botan-Zûra köyü, 1960**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **1989**

Yurtsever bir köylü ailesinin çocuğu olan **Firaz** yoldaş, 1987'de partiyle tanıştıktan sonra bir milis olarak faaliyetlere katıldı. Verilen her görevi eksiksiz yerine getirmeye çalışan, oldukça fedakar olan **Firaz** yoldaş, feodal komplocu anlayış sahipleri tarafından 1989'da alçakça katledildi. Şehit **Hasan ACAR (Faik)** yoldaşın da akrabası olan **Firaz** yoldaşın katledilmesinde asıl rol sahibi olanlar, bu durumun açığa çıkması üzerine kaçarak düşmana sığındılar. Böylelikle de gerçekte halkımızın dostu olmadıklarını, tam tersine düşman özel savaşının bir uzantısı olarak saflarımızda kontra faaliyetleri yürüttüklerini kanıtladılar.

Kendilerine hangi sıfatı takarlarsa taksınlar, bu anlayış sahiplerinin dolaylı veya dolaysız düşmana hizmet ettikleri, mücadelemizi içerden hançerlemeye çalıştıkları; dolayısıyla bunlara karşı mücadelenin düşmana karşı mücadelenin bir parçası olduğu açıktır.

Firaz yoldaşın anısına bağlılık düşmanın her türlü uzantısına karşı mücadeleden geçer.

Anıları mücadelemize ışıktır!

1990'lı yıllarda zafere tırmanan özgürlük yürüyüşümüzün zorlu ilk adımları

Kürdistan'da çağdaş özgürlük yürüyüşü PKK'nin doğuş anına dayandırılabilir. Ancak burada özgürlük yürüyüşünün ilk adımlarından bahsederken daha çok 12 Eylül faşizminin koyu karanlığını delen ve adeta bir yeniden doğuş gibi parlayan, 1982'de başlatılan kaynağa dönüş yıllarını anımsatmak istiyorum. Zorlu ve bitirici etkilerle yüklü olduğu tartışma götürmez. Nitekim içerde ve dışarda, 12 Eylül'le gelen koyu baskı sürecinde bir nefes alma fırsatı bile bulamadan yitip giden hareketlerin yaşadığı son, bu yılların hiç kolay atlatılır cinsten olmadığını gösterir. Parti edebiyatımızda tarihsel, güncel, teorik ve siyasal boyutlarıyla kapsamlı değerlendirmelere tabi tutulan bu süreci yeniden ele almak durumunda değilim. Ama savaşımızın 7. zafer yılını doldurduğu bugün, bu büyük özgürlük yürüyüşünün tanıklarından biri olarak bazı kesitlerini kalın çizgilerle aktarmaya çalışacağım. Bu tarih kolay yazılmadı. Kolay da ifade edilemeyecektir.

Tarih birçok halkın gerçekleştirdiği uzun yürüyüşlere tanık olmuştur. Bunlardan bazıları özgürlüğün simgesi olarak halkların nakış nakış işlenen tarihleri içerisindeki anlamlı yerlerini işgal ederken, bazıları ise vatansızlaşma biçiminde sonuçlanmıştır. Demokratik devrimler tarihinde en uzun yürüyüş olarak Mao'nun komutasında gerçekleşen uzun yürüyüş anılır.

Kürdistan tarihinde yaşanan büyük katliamlar ardından halkımıza dayatılan ve çok çeşitli biçimlerde gerçekleşen, "mecburi yürüyüş", "mecburi iskan", "zorunlu göç" biçiminde adlandırılan yürüyüşler vardır. Bunlardan biri Toroslar'da binlerce Kürt insanının sırmadan kırılmasıyla sonuçlanmıştır. Barzani'nin Sovyet kapılarına kadar dayandığı ve büyük bir yenilgi ardından gerçekleşen çaresizlik yürüyüşü vardır. Tüm bunların halkımıza özgürlüğün kapısını aralama gibi anlamlı ve olması gereken biçimde sonuçlar yaratmadıkları çok açıktır. Bağrında halkımızın büyük özgürlük tutkusu ve feryadını da taşısa, sonucu böyle anlamak ve kabul etmek durumundayız ve zaten tarih de sayfalarına bunları böyle işlemiştir.

Yakın tarihimiz söz konusu edildiğinde; PKK ile başlayan ve halen devam eden görkemli özgürlük yürüyüşünü anmak durumundayız. Tarihimizde yaşananlardan tamamen farklı ve amacı net, kesin ve başarı şansı oldukça yüksek bu yürüyüşün önemli bir aşamasında bulunuyoruz. Ülke içinde ve dışında milyonlarca Kürdistanlı yürüyüşümüzün önemli bir dönemeci ve değişmez simgesi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümü nedeniyle büyük bir coşku ve heyecan yaşarken, ülkenin dört bir yanından yoğun ve etkili eylem haberleri gelmektedir.

TC'nin büyük bir hışımla başlattığı sınır ötesi harekat tam bir fiyaskoyla sonuçlandı. Bugünün büyük gelişme düzeyini görüp yaşadıkça beynim otomatikmen on yıl öncesini anımsamak, gözden geçirmek zorunda kalıyor. Hemen ilk aklıma gelen olay şu:

1982 Eylül'ünde gerçekleşen Parti II. Kongresi ardından Parti Önderliği'nin tüm partililere hitaben yayınladığı 8 Eylül talimatı vardı. Yeni direnme dönemine yönelirken mücadelemizin dayandığı gelişme dinamikleri ve olası gelişmelerin yönü üzerine plan-perspektifleri içeren söz konusu talimatta özenle vurgulanan, *"90'lı yılların ortası Kürdistan'da hızla zafere doğru tırmanan mücadele yılları olacaktır"* belirlemesini hatırlıyorum. O günün koşullarında bir hayal gibi gelen bu gelişme düzeyine bugün ulaştığımızı gördükçe, Başkan APO'nun inanç ve umudun önemli oranda erozyona uğradığı, sarsıntı geçirdiği o koşullarda taşıdığı büyük inanç, kararlılık ve uzak görüşlülüğünü derinliğine daha iyi kavrıyorum.

Hem tabii açıdan kavurucu ve hem de politik-askeri bakımdan oldukça yakıcı bir ortamda, çöl ortasında gerçekleşen II. Parti Kongresi'yle başlayan, zorlu ama büyük anlamı olan özgürlük hareketimizin derin içeriğini kavramanın önemli yetersizlikler taşıdığını belirtmek isterim. Her şeye rağmen 8 Eylül talimatıyla tümden ülkeye yönelmenin ciddi pratik adımları atılmıştı. O gün, bugünü bağrında taşıyordu. O ilk adımın sahipleri çoğunlukla şahadete ulaşmış durumdadırlar. Ama amaçları yürüyor, yürütülüyor.

Eylül sonlarında, deniz gibi ama durgun Dicle nehrini sınırda özenle yapılmış ve yaklaşık otuz kişinin bindiği bir kelekle geçtiğimizde, önümüzde uzun bir yol olduğunu biliyorduk. İki gün sonra Cüdi eteklerinden Hêzil çayına doğru yöneldik. Hemen arkamızdan **Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Musa İLK, Veysi HANTAŞ** gibi yoldaşların da içinde bulunduğu bir diğer grup yola çıkacak ve ülke topraklarında buluşacaktık. Biraz zorlu olsa da Hêzil çayını kazasız, belasız geçirmeyi başardık. Saddam rejiminin büyük hışmına ve katliamına uğramış, yakılmış binlerce boş köy, yıkık ev, yarı yanmış, yarı yeşil ve her şeye rağmen gerillaya katık sunma fedakarlığından sakınmayan, incir, nar ve elma ağaçlarının bulunduğu uzunca bir şerit üzerinden devam edecek yürüyüşümüzün bu ilk günlerinde, araziyi, yolları yeterince tanımamanın yarattığı güçlükler yanında, her an I-KDP'den kaynaklanabilecek bir komploya karşı da tedbirli olma durumumuz vardı. Habur kıyısında kurulu ilk gerilla kampımıza ulaştığımızda, şiddetli yağmur altında durmadan çalışan onlar

ca yoldaşla karşılaştık. Kampta bizi bekleyen **Bedran (Mehmet SEVGAT)** ve **Kemal (Veli TEYHANİ)** yoldaşlar da vardı. Yaklaşık bir yıl aradan sonra gerçekleşen ilk uzun yürüyüşümüz oluyordu bu, oldukça da yorucu olmuştu. Yüklerimiz alabildiğine ağırdı. Kampta birkaç günlük dinlenmeden sonra tekrar çıkacaktık. Bir yandan dinlenip yol hazırlıklarını yaparken, bir yandan da **Şahin KILAVUZ**'ların yolunu gözlüyorduk.

Dördüncü gününü doldurmak üzereydik kampa gelişimizin. Sabah henüz güneş doğmadan, 1985'te Şemzinan'da şehit düşen **Tekin (Bozan OKTAY)** yoldaşla beraber Habur'da balık avlamaya çıkmayı kararlaştırdık. Kampın hemen yanında ve şarıl şarıl akan Habur çayından iğneyle yaptığımız ilkel oltayla balık avlama uğraşımız öğleye kadar devam etmesine rağmen henüz birkaç balık avlamanın ötesine geçmemiştik.

Bir ara başımı kaldırıp geldiğimiz yolu bir gözden geçirdim. Kalabalık pêşmerge grubu içerisinde silahsız ama raxtlan üstünde iki kişinin üzgün bir pozisyonda kampımıza doğru ilerlediklerini gördüm. Bunlar beklediğimiz yoldaş grubunun üyesiydiler. Hallerinden ciddi bir tehlikeyi yaşadıkları anlaşılıyordu. Acele kampa yöneldik. Yanlarına vardığımızda tahmin ettiğimiz büyük tehlikeyi nasıl yaşadıklarını öğrendik. I-KDP-TC işbirliği sonucu, Hêzil çayını geçmek isteyen grubumuz pusuya düşürülmüş ve **Şahin KILAVUZ** yoldaşla beraber sekiz yoldaş şehit düşmüştü. Yeniden ülkeye dönüş hareketinin ilk büyük ve anlamlı şahadet olayını yaşıyorduk. Derin bir acı ve intikam duygusu yaşatan bu olayın yüküyle tekrar yola koyulduk.

Kürdistan'ı bir uçtan diğer uca yürüyerek üç sınır boyuna ulaştık. Yol boyu harap edilmiş binlerce köy geçtik. Uğruna bin kez ölmeyi gerektiren bu güzelim ülkeyi okuyarak tanımak mümkün değildi. Görüp yaşadıkça Kürdistan gerçeğini biraz anlamak mümkün olabildi. Yemyeşil ormanlar, yüksek dağlar arasında kıvrılan vadiler, binlerce su kaynağının buluştuğu çaylar vb. vb. Tam bir doğa harikası. Saddam diktatörlüğünün binlerce napalm bombasının yakıcılığı bile bunu bozmaya yetmemiş.

Yedi ay gibi uzun süren şiddetli bir kışı Lolan çayı kenarında kurulan ana karargahta geçirdik. Büyük güçlüklere rağmen, direnen iradenin yoğun hazırlık çalışmalarından fazla sözetmeyeceğim. Yalnız şunu belirtmek yeterli olacaktır: Yedi ay dünyayla irtibatımız kesikti. Sadece radyo haberleriyle temas sağlamak mümkündü. Ama biz dünyanın ve bunun içerisinde Kürdistan'ın geleceğini tartışıyor, yorumluyor ve önemli sonuçlara varıyorduk. Bu anlamda dünyayı yaşıyorduk. Birkaç metreyi bulan yoğun kar ve fırtına koşullarında birkaç kez toplu keklik avına çıktıysak da her defasında boş döndük. Bir gün Zağroslar'ı aşıp Doğu Kürdistan'a ulaşmaya çalışan kalabalık bir pêşmerge grubunun Zağroslar'dan geçerken soğuktan dondukları, bir kısmının ayaklarının kesildiği haberi geldi. İran-Irak arasında çizilen suni sınırı belirleyen sınır taşı -ki bu kader taşı olmuştu adeta- yanından geçiş yapmak ölümü göze almayı gerektiriyordu. Zağroslar deyip geçmemek lazım. Bir anda dört mevsimi bir arada yaşamanın mümkün olduğu haşmetli Zağroslar'da kış aylarında ölüm fermanları okunur hep, fırtınanın uğultusu ürkütücüdür. Nitekim her yıl burada kurbanlar vermeden geçiş olmaz. Onları bulan PKK kadro ve savaşçıları da bu geçişin bedeli olarak Zağroslarla cebelleşirken şahadete ulaşmışlardır.

'83 baharıyla beraber silahlı propaganda grupları tüm ülkeye yayılmak üzere harekete geçtiler. Üç kişilik öncü grubumuz Şemzinan'dan giriş yaparak Gever(Yüksekova), Elbak(Başkale), Ebex(Özalp), Bêgir(Muradiye), Çaldıran, Tendürek, ordan da batıya yönelip Dêrsim'e ulaşmıştı. Bunun burada birkaç satırla ifade edildiği kadar kolay olmadığını belirtmeye gerek var mı?

Öncü keşif-istihbarat çalışması niteliğindeki bu yürüyüşü hiç görmediğimiz, tanımadığımız, hiçbir dost ilişkinin olmadığı koşullarda yapıyorduk. Elimizde sadece dürbün ve elle çizili bir haritamız vardı. Kılavuzsuz, bir bakıma bilinmeyen bir yolculuktu bu. Ancak hedefi belli. PKK'yi bilen tanıyan pek yok. Bilenler de bir aşiret gücünün dışında yorumlayamıyor. Yoğun pasifikasyonun yıldırıcı etkileri yanında kendi içinde siyasetten uzak, aşiret çatışmalarını, kan davalarını yoğunca yaşayan bu zeminde devrimci siyasal bir güç olarak hareket etmenin öyle kolay olmadığı kendiliğinden anlaşılır.

Araziyi ve köyleri bilmediğimizden çoğu zaman nerede olduğumuzu tespit etmek için harita üzerinde saatlerce tartışıyor, yazıyor çiziyor, akşam yanına uğrayacağımız bir çoban ya da köy keşfederek oradan edineceğimiz bilgilerle ulaştığımız sonucu kesinleştirmeye çalışıyorduk. Hep dağların en yüksek noktalarında konaklayarak geniş bir alanı gün boyu dürbünle gözetliyor ve akşam katedeceğimiz yol güzergahını kestirmeye çalışıyorduk. Çoğu zaman, yüksek yaylalarda gecenin karanlığını delen büyük ateşin etrafına kurulmuş ve yanık uzun hava türküleri söyleyen bir çobana yaklaşmanın büyük risklerini yaşadık. Her an bir hırsızın, talancının ya da aşiret düşmanının kendisine ve koyunlarına saldıracağı beklentisi içerisinde olan eli silahlı, tetikte çobanın ürkek, kontrolsüz ama atik bakışları seni yakalayıp, namluyu doğrultabilir. Nereden bilsin ki, kendisine yaklaşan, üstelik bu ıssız, çobanın özgürce bağırtısından başka kimseleri görmeyen dağlarda ve yıldızlarla başbaşa koyu karanlık gecelerde kendisine seslenenlerin PKK'li partizanlar olduğunu. Nereden bilsin ki, ona gelecek hazırlayanlar özgürlüğü, ıssızlığı onunla paylaşmak isteyenlerdir. Onun davranışına yön veren hissettiği tehlikenin yarattığı ürküntüdür. Kaç kez oldu yaklaşmaya çalıştığımız çobanın bize yönelttiği namludan çıkan kurşunlara hedef olduk. Kaç kez bir dost ilişki yakalamak için, bir bilgiyi almak için girdiğimiz köylerde silahlı insanlarca kuşatılıp teslim alınmaya çalışıldık. Her defasında saatleri

alan ikna-inandırma çaba ve propagandalarıyla sadece zararsız insanlar olduğumuzu kabul ettirebildik. Bundan dolayıdır ki, insanlarla ilk karşılaştığımızda birçok defa kendimizi başlangıçta kan davası nedeniyle dağa çıkan insanlar olarak tanıtırdık. Ta ki insanlarla biraz sohbet edip, propaganda yapabileceğimiz bir ortam yaratıncaya kadar bu rolü oynamak zorunda kalırdık.

Ayrıca günlerce aç-susuz yürümeyi zorluktan saymıyorduk. Bu doğal yaşamımızın bir parçasıydı. Her şeye rağmen bir aylık yolculuktan sonra Tendürek dağlarına ulaşmayı başarmıştık.

Maratonun ikinci aşaması buradan Dersim'e uzanan hat üzerinde gelişecekti. Biraz önce kaba hatlarıyla ve pek derinliğine girmeden izah etmeye çalıştığım koşullarda devam ediyor yürüyüşümüz. Bu hat tarih boyunca büyük savaşlara, seferlere sahne olmuş; İskender ve Yavuzlar büyük ordularıyla buradan geçmişlerdir. İran seferine yönelen Osmanlı padişahı IV. Murat'ın yaptığı sefer yolu hala belirgindir. Malazgirt ovasında, Aladağları aşarak Tendüreklerden İran içlerine yönelen bu yol hala belirgindir. Yöre halkı "Sultan Murat yolu" olarak bilir. Şimdi bu yolu, biz yeniden ülkenin derinliklerine yönelirken ve özgürlük amacıyla kullanıyoruz. Zilan vadisinin hemen üstünden, Murat nehrinin ana kaynağının yarı başından geçerken tarihi yeniden yaşamamak mümkün mü? 1930'daki İsyanda ölen binlerce Kürt insanının direnişi canlı olarak anlatılıyor hala. Tendürek dağlarındaki yüzlerce mağarada hala açlık ve susuzluktan olduğu yerde ölen insanlarımızın yığılı kemikleri, ev eşyaları, kırık yün tarağına rastladıkça, neye karşı nasıl direnildi, hangi vahşet nasıl ezip-geçti diye düşünmemek mümkün mü?

Aladağları bitirip Patnos düzüne indiğimizde, yeni bir dünyayla karşılaştık adeta. Alabildiğine geniş bir ova ve gece karanlığında yanan ışıklarla anlaşılan binlerce yerleşim birimi. Uzun bir yürüyüşten sonra, "Çiyaye Qêrtewîn" denilen tepeye ulaştık. Çırılçıplak olan bu tepede yüzlerce insan harıl harıl çalışıyor, gelip gidiyorlardı. Bu kadar insana görünmeden akşama kadar kalmak o günün en temel başarısıydı. Bizden bir ay önce aynı noktadan geçen ve içlerinde şehit **Mehmet GÜLER, Haydar KURU** yoldaşların bulunduğu bir grubumuzun dağa ulaşamadığı için, Patnos-Gridax(Ağrı) asfaltının hemen kenarında nadasa bırakılmış bir tarlada, başı dışarda kalmak koşuluyla tüm vücutlarını toprağa gömerek kaldıklarını daha sonraki anlatımlardan öğrendik. Ve gerçekten ancak büyük bir irade gücü buna dayanabilirdi. Qêrtewîn tepesinin batısından Murat nehri geçiyordu. İkinci gece burayı aştık. Yine haritamızın yardımıyla yürüyoruz. Güneydoğumuzda büyük Wan gölü ve ona tepeden bakan meşhur Süphan dağı var. Üzeri henüz karlıydı ve Eylül ayında yeni kar da yağmıştı. Üç günlük yolu aç yürümek zorunda kaldıysak da, Çewlik(Bingöl) dağlarına ulaşmayı başardık. Çewlik dağlarının zirvesine Kox denilir halk içerisinde. Bu tepeden sabahın ilk güneşinin doğuşu ve yeni şekle nasıl büründüğü seyredilir. Dünyanın bu harikasının seyredildiği sayılı bir nokta. Oldukça turist çekiyor. Sonbaharın bu ayında Çewlik yaylalarındaki tüm zozanlar inmişti. Akşama doğru bomboş arazide yürürken yoğun bir yağmur, dolu ve giderek kara dönüşen şiddetli bir yağış başladı. Şiddetli fırtına ve sisten göz gözü görmüyor. Yol almak çok güç. Karınca tarzı yol almaya çalışıyoruz ama ne yöne gittiğimizi bilemiyoruz. Az ilerde büyük bir uçurumun başına vardığımızı ve bir tek adım daha atarsak çok yüksek bir kayalıktan ve sislerin yoğunluğu içerisinde bilmediğimiz bir yere düşeceğimizi anladığımızda, olduğumuz yerde oturduk. Çok şiddetli bir fırtına ve yağış vardı. Yaklaşık 3000 m. yüksekteyiz. Hava basıncı da bu duruma eklenince ölüm tehlikesi başladı. Kurtulma umudumuz zayıftı. Üzerimizdeki önemli bazı belgeleri imha ettik. Son anda silahlarımızı da parçalamayı kararlaştırmıştık. Aslında sis biraz aralasa mutlaka kurtulacağız, Ş... arkadaşın köyünün karşısındayız. Fakat gündüz baktığımızda "tepe şekil değiştirdiği ve yarım ay gibi görünmediği" için Ş... arkadaş şaşırmıştı. Aslında Ş... arkadaş, yıllarca önce bir başka noktadan o tepeye baktığını ve yarım ay gibi gördüğünü unutmuştu. Velhasıl biz ölümü ciddi bir olasılık olarak görmeye başlarken, kısa bir sürede sis aralandı ve ay ışığı göründü. Bu fırsattan istifade hemen bulunduğumuz kayalığın sağındaki sarp yamaçtan aşağıya inmeye karar verdik. Artık tehlikeyi atlatmıştık. Altı saat sonra gün boyu aradığımız köye ulaştığımızda sabah olmuştu. Biz dost bir çevreye ulaştığımız ve daha avantajlı olduğumuzun hesabını yaparken beraber olduğumuz arkadaşın ailesinin bizi yakalatma hesaplarına yöneldiğini öğrendik. Ailedeki genç taraftar durumu bize sezdirince, akşam zaman kaybetmeden buradan ayrıldık. Bu noktadan sonra arazi güçlüydü. Dolayısıyla arazi avantajına dayanarak da olsa birçok tehlikeyi bertaraf edebilirdik. Peri Çayı kıyılarına vardığımızda gür ormanlarla kaplı ve tam bir labirenti andıran arazi yapısıyla karşılaştık.

Peri onlarca yoldaşımızın şahadete ulaştığı görkemli bir direniş vadisi oldu sonradan. **Hüseyin DURMUŞ** da bu vadide şehit düşmüştü. **Mehmet YÜCE, Mehmet KEŞT, Fincan YALÇIN, M. Salih KILIÇ, Hasan BÜLBÜL, Güler AYGÜN, İlhami KILIÇ, Mehmet GÜLER, Hasan Hüseyin BİLGİN** ve daha nice yoldaşın görkemli direnişine şahit olan Peri suyunu geçmek de bizim için kolay olmadı. İlk geceki denememiz sonuç vermeyince ikinci gece geçmeyi kararlaştırdık. Labirenti andıran bu arazide yol almak gerçekten ciddi bir işti. Sonraki yıllarda bir gecede katettiğimiz yolu, biz o günün koşullarında ancak bir haftada yürüyebilmiştik. Her şeye rağmen Dersim Eyaleti'ne ulaşmıştık. Ve böylece Şemzinan'dan başlayan uzun yürüyüşümüz iki buçuk ay sürmüş ve bir yerde sonuçlanmıştı.

Şemzinan'dan başlayıp Zağroslar'a, oradan Tendürek ve Dersim'e uzanan binlerce kilometrelik bir yol katetmemiz, üstelik büyük imkansızlıklara rağmen bunu yapmak kolay olmasa gerek. Tüm bunlar ancak bir halkın kurtuluşu sözkonusu olduğunda iradenin dayanabileceği zorluklardır. Normal koşullardaki bir insan için bu bir mucize olarak görülebilir.

Bu tarzda uzun yürüyüşleri birkaç kez daha yaptık. Aynı hattı 1990'da bir takım düzeyindeki arkadaşlarla beraber yürüdük. Çok şey değişmişti. Başlangıçta bir köye girmenin bile büyük riskler taşıdığını unutmazsak, 90'da tam bir ayaklanma havasını yaşayan köyleri yaratan ulusal kurtuluş mücadelemizin ne kadar önemli bir gelişme düzeyine ulaştığını anlamak zor olmayacaktır.

Agît yoldaşın komutasında Botan'ın derinliklerine yönelen 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği daha zorlu koşullarda büyük atılımın hazırlığı içerisindeydi. 1984'te Başkan APO'nun talimatıyla, büyük eylemin son hazırlıkları yapılmıştı. Tüm eyaletler, bu gelişmeye göre HRK'nin ilanını karşılayacaktı. Nitekim Büyük Komutan **Agît** yoldaş, tarihi eylemin son hazırlıklarını tamamlayarak 15 Ağustos gecesi Dih(Eruh)'a yöneldiğinde, beklenen olay gerçekleşmişti. Büyük bir sarsıntı yaratan 15 Ağustos Devriminin tarihi önemini 7. yılın gelişmelerine bakarak daha iyi görmek mümkündür.

Şunu söyleyerek şimdilik noktalamak istiyorum. Çok şey yazılabilir ve yazılmalı da. Ama şunu bilmek gerekir ki bugüne çok zorlu mücadelelerle gelindi. Başkan APO'nun önderliği, emredici komutası, öngörü ve dirayeti tüm gelişmelere damgasını vurmuştur. Bugüne gelmesini başaran PKK, bugünün imkanlarıyla zaferi kesin yaratacak güçtedir. Tüm gücümüzle yüklenip sonuç almak halkımızın layık olduğu ve mutlaka başaracağı tek seçenektir. İnanıyoruz, kazanacağız!

Ağustos 1991
Serhat M. Star

ÖZGÜR VATAN YOLUNDA BOTAN DÊRSİM'DE DÊRSİM BOTAN'DA

Kürdistan tarihi 20.yy'ın son çeyreğinde yeni bir çehre kazandı. Yok oluşa mahkum edilmek istenen bir halk, insanlık tarihinde ender rastlanan bir direnişle yeniden doğuş olayını gerçekleştirmektedir. Binlerce yıllık yabancı egemenlik, halkımızı yok oluşun eşiğine kadar getirdiğinden, yeniden doğuş, son derece sancılı ve amansız bir süreci beraberinde getirmektedir. Dolayısıyla Kürdistan'da bugün yaşanan mücadele tamamen bir ölümkalım çizgisinde seyretmektedir. Bu gerçek, yaşamın her alanında ve her anında kendisini dayatmaktadır. Savaşımızın temel özelliklerinden biri de budur.

Dêrsim'de şehit düşen Welat yoldaş

Halkımız, insanlığın temel değerlerinden uzaklaştırılmak, yabancılaştırılmak, özgürlük, emek, onur gibi temel insanlık ölçülerinden alıkonmaya mahkum edilmek istenmiş ve bu doğrultuda oldukça mesafe de almıştır. Kürdistan'da bugün yükselmekte olan silahlı savaşımın, salt bir halkın özgürlük, bağımsızlık ve emek mücadelesi olmakla kalmaktan öteye, bir halkın şahsında, günümüzde dünya çapında kilit vurulmak istenen dünya insanlığının sorunlarına da çözüm getirmenin bir ön adımı olması gerçeği vardır. Bu durum, mücadelemizin salt ülke özgülündeki anlam ve önemini değil, uluslararası düzeydeki yerini de ortaya çıkarmaktadır.

Nitekim son bir yıllık gelişmeler, özellikle Körfez kriziyle beraber bölgede yaşanan gelişmelerin seyri bunu doğrulamaktadır. Veya gelişmelerin seyri tamamen bu yönlüdür. Yani, bir yandan binlerce yıllık Kürdistan tarihinin birikmiş sorunlarının, diğer yandan günümüzde insanlığın yüzyüze kaldığı sorunlar yığınının günümüz koşullarında ülkemiz topraklarında odaklaşması yaşanıyor. Ancak insanlığın genel tarihi birikimini ve özgülde ise işgalciye ve doğaya karşı direnişle kendisini bugüne kavuşturabilen Kürt halkının birikimini esas alan çözüm gücü de, PKK biçiminde, onun önderliği düzeyinde yükselerek kendisini bu ağır sorunlu sürece dayatmış ve gün geçtikçe kazanımlar temelinde yükselmektedir. Yani Kürdistan bugün hem ülke, hem bölge ve hem de dünya düzeyindeki sorunların ve diğer yandan ise tüm bu sorunlu duruma cevap verebilecek olanakların bir araya getirilerek amansız bir direnişle çözümün dayatıldığı bir odak durumundadır.

Bu temel yaklaşımı esas almadan, çelişkilerin ana halkasını bu temelde yakalamadan, herhangi bir özgül soruna doğru bir çözümü getirmenin son derece güç olduğunu belirtebiliriz.

I. Kısım

20 yy'ın son çeyreğinde, dünyada insanlığın sorunları günbegün ağırlaşma yönünde ilerlerken, ülkemiz Kürdistan'da son derece ağır sorunlu durumdan, kurtuluş gibi şanlı bir sürece girildi. Bu sürecin yaratıcı gücü, partisi önderliğindeki Kürdistan halkıdır; onun direniş temelindeki öz gücü, emeği ve fedakarlığıdır.

Şanlı mücadelemizin oluşum ve gelişimi yaklaşık 20 yıl gibi bir süreci kapsıyor. Özgürlüğün her türlü silahından yoksun bırakılarak köleleştirilmiş bir halkın yeniden bu silahlarını oluşturması ve geliştirmesi, bu süreçte çetin bir savaşla ve büyük kahramanlıklar sergilenerek de olsa başarıldı. Böylece, özgürlüğün düşüncesi ve eylemi savaşılarak yaratıldı. 1990'lı yıllara geldiğimizde, önemli mevziler elde edilerek yeni bir aşamanın eşiğine ulaşıldı. Özellikle son 7 yıllık sıcak savaş sürecinde dünya gericiliğini de arkasına alan TC, özel savaşın binbir yöntemine başvurarak sonuç almak istedi, ancak her bir hamlesi sonuçsuz kalmaktan öteye geçemedi. Kürdistan halkı, Parti Önderliği'nin doğru yolunda tarihi atağa geçmeyi başardı. Bu gerçek kendi içinde, halkımız için bir zaferdir. Bugün ise tarihi bayramı simge edinerek zafere yürümenin hazırlıkları ve atağı içinde bulunuyoruz. Dolayısıyla görevler daha ağır ve biz yürüyüşün daha kahramanca gerçekleştirilmesi gibi tarihi bir sorumlulukla yüzyüzeyiz.

Daha düne kadar halkımız lime lime olmuş, korkunç bir dağınıklık ve umutsuzluk durumunu yaşarken, bugün özgürlük silahları elinde direnen ve yekvücut olmuş bir halk gerçekliğine sahip bulunuyoruz. Direniş savaşımızın ortaya çıkardığı bu gerçek, tek tek insanlarımızda, yine ülkemizin her bir alanında yaşama hakkı olan ile ölmesi gerekeni, gerçekliğimize ait olanla düşmana ait olanı ayırt etmekte ve netleştirmektedir. Bu da acımasız bir savaş demektir. Artık burada klasik, yani eskiye ait olan ölçülerin tamamen aşılması söz konusudur. Özgürleşmiş insan ve özgürleşmiş toplumun ölçüleri esastır. Her türlü sahtekarlık olgusu ve hatta izlerinin bile düşmanın özel savaşına hizmet ettiği bir süreç yaşanıyor. Artık günümüzde ya insanlığın özgürlük ölçüleri temelinde yaşamı her yönüyle temsil etmenin yorulmaz savaşçısı olunur ve böylece halk olarak binlerce yılın intikamı alınarak 2000'li yıllarda dünya insanlığının önünü de açan bir merkez olunur ya da tersine eldeki değerleri

de yitirmeyle yüzyüze gelinir. Her türlü bireysel niyetten bağımsız olarak, içinden geçmekte olduğumuz sürecin özelliği budur.

Bu süreç devrimimizin zemininde güçlenmenin yanı sıra uluslararası düzeyde de güçlenerek gelişme gösterdiği ve günden güne öne çıkmakta olduğu bir süreçtir. Artık dünya kamuoyu, Ortadoğu'da, her zamankinden katbekat daha fazla dikkatini Kürdistan üzerinde, Kürdistan'da da özellikle Botan üzerinde yoğunlaştırmaktadır. Uluslararası emperyalist güçlerin bu alanımıza konumlandırılması da tesadüf değildir. '91-92 süreci büyük olaylarla devam edecek ve devrimimiz açısından tayin edici gelişmelerin yaşanabileceği yıllar olacaktır.

Bu derece dikkatleri üzerinde toplayan tarihi hesaplaşmaların en şiddetli ve en keskin yaşanacağı alan olan, mücadelemizin kalbi Botan'ı bu yazımıza konu edeceğiz. Bununla beraber, sömürgeciliğin halkımızı boğazlamak ve tarihe gömmek amacıyla pilot bölge olarak ele aldığı ve önemli oranda politikalarını yürüterek, bunları tek yanlı işleyerek mesafe katettiği, coğrafik olarak Botan'dan fazla geri kalmayan bir vatan köşemiz olan Dêrsim'i de Botan'la içiçe işlemeye çalışacağız. Dört parçasıyla birleşmiş Kürdistan'a ulaşmanın yolunun, her bir parçadaki her türlü bölünmüşlüğün giderilmesinden geçeceğinden hareketle, bu iki şirin vatan toprağımızın üzerinde yaşanan bazı olayları, canlı tanıkları olarak ele almaya çalışacağız.

Her şeyden önce, şunu belirtmekte yarar vardır: Kürdistan'ın emperyalistlerce çizilmiş sınırlarla parçalanması, parçalar arası farklılaşmaya yol açmış ve bu farklılaşma en çok bu iki alanımız üzerinde etkisini göstermiştir. Parti Önderliğimizin de belirttiği gibi, "Dersim tersyüz edilmiş Botan'dır." Mücadelemiz bu "tersyüz edilmişliği" ortadan kaldırmayı bağımsızlık ve özgürlük hedefinin bir parçası olarak belirlemiştir. Bu doğrultuda atılan adımlar mücadelemizin yükselmesinin ifadesidir. Halk savaşının atılım yaparak yükselişiyle birlikte bu "tersyüz" edilmişlik de adım adım aşılma sürecine girmiş, ulusal kimlik etrafında birlik ruhu oluşmuştur. Ancak bunun öyle kendiliğinden oluştuğunu veya sıradan bir çabanın sonucu olarak buna ulaşıldığını sanmak yanılgı olur.

II. Kısım

Partimizin II. Kongresi'nden itibaren açılan "Yeni Direniş Dönemi"nde ve parti tarihimizde yer alan birinci "Özgürlük Yürüyüşü"müzle birlikte yüzlerce eğitilmiş kadro ve savaşçı güç Botan'a çıktı. Kıt olanaklara dayanarak bu alanda ülkenin dört bir yanına açılım sağlandı. 1982'den bugüne, onlarca birim, grup ve gerilla birliği Botan ile Dêrsim arasını da arşınladı. Aylarca devam eden bu anlamlı yürüyüşle, ulusal bütünleşmeye doğru bir köprüyü oluşturdular. Van Gölü'nün güneyinden ve kuzeyinden gerçekleştirilen yürüyüşlerle, Botan Dêrsim'e taşındı, Dêrsim Botan'a. Ancak, taşınan ne eski Botan'dır ve ne de kışla kültürünün katliamından geçen, "Tuncelicilik" biçiminde dejenere olmuş Dêrsim'dir. Tersine, savaşımız, tarihi Botan'ı, direnen tarihi Dêrsim'le birlikte kavramak ve kavradığımız oranda da çağa taşırmaktır. Partimiz, onun önderlik hattı bunu başarmıştır. Şehitlerimizin dökülen kanları bunu kanıtlamıştır.

Dêrsim şehidi Serfaç

Dêrsim şehidi Kokel

Eskiden Dêrsim'den birinin gelip Botan'da, Botan'dan birinin gidip Dêrsim'de düşmana karşı savaşması ve şehit düşmesini bırakalım düşünmeyi, hayal bile etmek mümkün değildi. Ama bir Dêrsim'den 250 gencin 1950 yıllarında Kore'de kimin için ve ne amaçla savaştığını dahi bilmeden canlarını vermeleri mümkündür. Ve bu oldu da. Aynı şey aynı düzeyde olmasa da Botan için de geçerliydi. Hakeza 1974'de Kıbrıs'ta yaşanan aynı şeydi. Ama bugün artık durum köklü bir değişiklikten geçmiştir.

Tarihteki Dêrsim insanı, işgali ve yabancının tahakkümünü kabul etmezdi. Düşmanın Munzur suyu üzerinde yapmış olduğu köprüden hiç bir zaman geçmezdi. Tam tersine, 1938'de de görüldüğü gibi, onun askerini kabul etmeme, onun köprüsünü yıkma konusunda açık tavrını koydu. Çağdan kopuk kalma pahasına da olsa özgür yaşama tutkundu. İşte, tarihi Dêrsim'in yiğitliği buradadır. Emeğine, toprağına karşı böyle sorumluluk taşırdı. Bunu namus olarak görürdü.

İşte kemalistler bu özü hedeflediler. 1938'de kemalist TC devleti, bu özü önce kızıl bir katliamdan geçirdi. O toprağı uzun yıllar insandan arındırdı. Darağaçlarıyla, diğer halk direnme hareketlerimizde olduğu gibi kitleleri sindirdi. Ardından "Beyaz katliam" denilen maskeli vahşetle sonuç almaya çalıştı. Yeni bir yaşam tarzı şekillendirerek, halkımızın tarihe gömülmesinin laboratuarı olarak bu alanı planladı. Yani, Kürt ve Kürdistan olgusunu tarihe gömmek için Dêrsim pilot bölge olarak ele alındı. Ve sonuca varmaya çalıştı. Böylece tarihi Dersim'le bağlar kopanlmaya çalışıldı. Dêrsim, Dêrsim olmaktan çıktı, Tunceli oldu veya "Küçük İstanbul"a dönüştürülmeye çalışıldı. En güzel Türkçe konuşulan alan olacak derecede başkalaşıma uğratıldı. Bu güzel vatan köşemiz, öz benliğinden uzaklaştırıldı. Kişilikler doğal özünden uzaklaştırıldı. Hep başkasına benzemeye çalışan, ama beceremeyen; ne kadar gerçek ne kadar sahte olduğu birbirine karışan; kendisinden çok yabancıyı yaşayan son derece çarpık bir tip ortaya çıkarıldı. Ancak dağlık alanlarda, emekçi Kürt insanının özelliklerini taşıyan, tarihi Dêrsim'in etkisini yaşayan veya yaşatma çabası içinde olan potansiyel varlığını sürdürebildi. Ne var ki, hakim olan, kemalist ajan yaşamdı. Saflarımızda bu çehre bir bütün olarak deşifre olmuştur. Tarihi Dêrsim'in canlı kökleri, Kürt halk gerçeğini temsil eder ve mücadelemiz buna sahip çıkar. Bu temelin çağdaş yaratıcılığı, onun savaşımının temsili, bugün ifadesini PKK'de bulmuştur. Kemalist sahtelikler provokatör karakterli olup, bunlar aşıldıkça veya boşa çıkarıldıkça, halkın öz potansiyeli, ulusal birlik temelinde ve demokratik ölçüler içinde birleşebilmektedir. Günümüzde bu alanımızda da, düşman politikaları deşifre edilmiştir ve boşa çıkarılması konusunda

partimizin güçlü hakimiyeti vardır. Halk kitleleri tamamen partimizin yanında tavır takınmışlardır. En değerli evlatlarını mücadeleye veren bir alan durumundadır. Kısaca, "Tunceli"nin bağlı olduğu merkez Ankara'dır henüz. Ancak Dêrsim, tarihi özellikleriyle Botan'a bağlıdır. Dêrsim'in bağlı olduğu merkez bugün Botan'dır. Damarların kalbe bağlılığı biçimindedir bu bağlılık. Botan'dan Dêrsim'e açılan her bir kanal, her bir kanalı açan gerilla birliğimizin gerçekleştirdiği yürüyüş "özgürlük" mührünü taşımaktadır. Coğrafyasıyla adeta Botan'dan kopmuş bir alanımız özelliğinde olan Dêrsim'e, küçük bir Botan alanı demek de mümkün...

Botan alanımızı ise, Parti Önderliğimiz şöyle tarif etmektedir: *"Botan alanı, Kürdistan'ın kalbi. Hem tarihi açıdan, hem de güncel siyasal gelişmeler açısından böyle bir alan. Kürdistan halkının tarihi olarak belirlemesi de, yurt tutması da, buranın tarihi kadar eskidir. Kürtlük biraz burada şekillendi, burada yayılma imkanı buldu. Kültürü, etle-tırnak gibi bu alandaki coğrafyayla bağlılık içinde ortaya çıktı. İnsanlık tarihi kadar eski bir ulus burada böyle şekillendi. Kahramanca, insani değerlere son derece güçlü tanık olan ve yine özgürlüğü burada halen en ileri düzeyde yaşamak durumunda kalan halk gerçekliğimiz, ulusal gerçekliğimiz, bugün de en çok dayanacağımız bu alandadır. Bütün tarih boyunca bu alanımızın doğusunda, güneyinde, batısında, kuzeyinde büyük istila seferleri gelişmiştir. İşgaller yapılmıştır. Ama bu alanın dağlık kesimi, her zaman halkımızın kendini korumak için, özgürlüğünü sürdürmek için yerleştiği ve günümüze kadar geldiği bir alandır. Tarihin tanıdığı birçok istilacı gücün ulaşmaya çalıştığı, fakat ancak kenarından geçebildiği, bir türlü fethedemediği bir alan... Ortadoğu'nun her tarafında kurulmuş bütün o köleci, feodal, günümüzde kapitalist-sömürgeci devletler bu alana tam nüfuz edememişler, ulusal kimliği ortadan kaldıramamışlardır. İşte bugün bu özelliğini halen sürdürüyor. Ve Hareketimiz bugün, halkımızın bu tarihi kimliğine uygun bir karşılık vererek, çok dumura uğramış, çok az gelişmiş ulusal yapısından, bağımsız ve özgür bir ulus, bir halk yaratmak istiyor. Alanın ulusal gerçekliğimiz içindeki yeri budur. Ulusal gerçekliğimizin halen en diri, ayakta kalan kesimi oluyor. Alan biliniyor coğrafyasıyla. Cûdî dağı, Dicle nehri, Botan suyu, Zağros dağ silsilesi, güneyde giderek düzleşen kesime kadar içine alıyor ki; en sarp, dağlık, zapt û rapt altına alınması olanaksız bir coğrafya. Bitki örtüsü ve yerleşim düzeniyle sömürgeciliğin yine en çok korktuğu bir zemin, bir coğrafya parçası Botan..."*

III. Kısım

Hareketimizin toparlanma ve hazırlık sürecinden sonra, **Agit** yoldaşın öncülüğünde birliklerimizin Ortadoğu'dan Botan alanına akmasıyla birlikte yeni bir sürece girildi. Ulusal uyanış ve direniş zafere dek bir daha sökülmemecesine istenilen rotaya konulmuş oluyordu. Ulusal gerçekliğimiz Botan'dan ülkenin dört bir yanına yayılmaya başladı. 1982-83'te başlayan bu sürecin uygulama sahasındaki tüm engellere karşın kesintisiz olarak devam etmesi, Parti Önderliği'nin içerden ve dışardan aldığı tedbirlerle nefes borularını sürekli açık tutması, sürekli güç eğitip takviye ve müdahalelerde bulunması ve hareketi sürekli köklü ve kapsamlı aydınlatan çözümlemelerle beslemesi sayesinde bugün zaferin eşiğine dek gelinebilmiştir.

Bu temel gerçeğe bağlı olarak, dokuz yılı aşkın süreci ülke koşullarında yaşayan canlı tanıklarımız vardır. Botan'ın ulusal birlikte oynadığı tarihi rolü değerlendirirken, Dêrsim gibi bir ucu etkileme derecesi diğer alanlarımız için de bir ölçü sunabilecek durumdadır.

1983'te yeni dönemi tartışmakta olan gruplarımız Dêrsim'e giderken Botan'dan süzülerek gitmekle, bir parça Botan taşırma durumunda olmuşlardır. Botan gerçeğini kavramayan bir militanın ülke gerçekliğini kavraması güçtür. Dolayısıyla savaş gerçeğimiz de bununla yakından bağlantılıdır. Pratikte zorlanan militanın bu gerçekle yakından bağ araması gerekir. Partimizin bu alana atfettiği rol tesadüfi değildir. Bu nedenle, II. Kongre ve sonraki her bir kongremiz sonrasında özgürlük yürüyüşlerimizin Botan'da odaklaşması planlanmış ve buradan ülke çapına yayılma sağlanmıştır. Savaşımızın kesintisiz olarak devamı ve yükselişi bu temelde veya bu ana doğrultuda sağlanabilmiştir. Ülke sathında mücadelenin oturtulmasının bu alandan başlayacağı kendiliğinden anlaşılır. Bu nedenledir ki emperyalist ordular tamponlama planlarını geliştirirken ve fiili güçlerini konumlandırırken bu alanı temel almaktadırlar.

Güncel siyasal gelişmelerden de anlaşılan şudur ki, devrim ile karşı-devrim taktiklerinin en üst düzeyde çatıştığı alan Botan'dır. Botan'ı Dêrsim'de yaratma hedefine ulaşamayan komutanın başarı sağlaması zordur. Botan'da alan nasıl tutulur? Botan'da coğrafya nasıl kullanılır? Botan'da düşman taktiği nasıl boşa çıkarılır? Botan'da halk nasıl harekete geçirilir? Bu ve benzeri sorulara cevap veremeyen komutan, bu derece mücadele hattında netleşmeyen komutan, Botan'ı kavramamış demektir. Botan'ı da kavramayan, onun insanını kavramamış, onun güzelliğini görmemiş, yurt sevgisinin ölçülerine ulaşmamış demektir. Bu da ulusal gerçekliğimiz karşısında zayıf kalmaktır. Böylesi bir öncünün, öncü olmadığını geçmiş pratik kanıtlamıştır. Özellikle Dêrsim gibi ulusal gerçeklik karşısında yabancılaşmada mesafe aldırtılmış olanlar için bu son derece önem taşıyor. Bunlardan çıkarılabilecek sonuç, Dêrsim'de Botan'ı yaşamak için, Botan gerçeğinin ölçüleriyle Dêrsim'i tanımak, Dêrsim'i Botan'la birleştirmek için de tarihi Dêrsim'i kavramak gerektiğidir.

IV. Kısım

Bugüne kadar birkaç kez Botan ile Dêrsim alanı arasında uzun yürüyüş yapan gerilla birliklerinde yer aldım. Üç yıl arayla üç kez Dêrsim-Botan seferinde bulunarak coğrafyası, tabii güzellikleri, halkın durumu vb. açılardan geniş gözlem olanağı bulan gerillalardan biri oldum. Böylece zafer gününü yakınlaştırmak için mücadelemiz açısından büyük avantajlar kazanmakla beraber, yaşanan süreç açısından da önemli birikim sağlamış oldum.

En son seferimiz 1990 sonbaharına denk düştü. Partinin talimatıyla Eylül ayında bir grup yoldaşla birlikte Dêrsim'den ayrıldık. İki aylık bir süreç içinde Zağros'daki kamplarımıza vardık. Burası Botan alanımızın en doğu ucu oluyor. Üç yılı aşkın bir süre evvel yine bu alandan ayrılmıştık. O günden bugüne gücümüzün sadece bu kampımızda 6-7 kat fazlalaşmış olduğunu gördük. Botan'ın batı ucuna dek yürümemiz gerektiği talimatı üzerine yeniden bir gerilla müfrezesi düzeyinde harekete geçtik. İki haftalık sürekli bir yürüyüşten sonra belirlenen ilk noktaya ulaştık. 15 günlük yol hattı boyunca bir-iki günde bir gerilla takım ve bölüklerimizle karşılaşmalarımız oluyordu. Son üç yıllık sürede yaşanan gelişmelerdi bunlar. Eskiden bu gücümüz ve olanaklarımızın çok gerisinde olduğumuzu hatırladığımda, iktidarın fazla uzak bir süreç işi olmadığı düşüncesi kendiliğinden kafamda şekilleniyordu.

Merkez kampa ulaştığımızda Botan'dan Dêrsim'e bir gerilla müfrezemizin hareket ettiğini ve alana ulaştığını öğrenince bunu yeni ve sevindirici bir haber olarak karşılamaktan kendimizi alamadık. Nitelikli bir bileşimden oluşan, Botan alanında önemli pratik deneyimlerden geçmiş, alana ulaşmaları halinde önemli gelişmelerin önünü açacakları beklenen bir grubumuzdu.

1983'ten itibaren her yıl güneyden kuzeye doğru, yine doğu hattından, Botan'dan çıkış yapan gruplarımız, Dêrsim'e dek uzanarak bağlantılarını karşılıklı olarak sağlamaya çalışmışlardır. Her yıl gelen yeni bir müdahale grubumuzun kendisiyle birlikte birtakım yenilikleri de alana taşırması, sürece istenen düzeyde

olmasa da belli bir katkı sağlamıştır. Bunun sonucu olarak gerillanın iç bölgelerde oturtulması ve tutunmasına cevap verilmiştir. III. Kongre öncesinde Botan'dan Dêrsim'e gelen gruplarımız içinde **Vahap ÇOLAK, Mehmet GÜLER, Mehmet YÜCE, Haydar KURU** gibi emektar yoldaşların çabaları olumlu gelişmelerde belirgin rol oynamıştır.

lemizin çekici, eğitici ve dönüştürücü özellikleri, Botan'da şekillenen binlerce yıllık katmerli toplumsal çitleri yıkmakla kalmamış, modern uluslaşmada en önde yürümeyi yaratmıştır. Bu anlamda, Botan'ın Dêrsim'e taşınılması önemlidir. Bunun tüm yönleriyle kavranması önemlidir.

Son gelen haberlere göre, 1990 sonlarında ve 1991 başlarında Botan'dan Dêrsim'e giden gruplarımız, önemli çıkışlar yaparak düşmana karşı güçlü intikam eylemleri gerçekleştirmişlerdir. Bu eylemler sırasında, Dêrsim'de, Kısle(Nazimiye) ve Gêxî(Kiği)-Cûnek(Yayladere) alanlarında **Kokel, Welat,** ve **Sertaç** yoldaşlar şehit düşmüşlerdir. Ateşli yurt sevgisiyle dolup taşan bu üç yoldaşımız, ülkemizin kalbi, yüce doruklar diyarı Botan toprağının filizleri, üç abideleşmiş isim olarak kutsal savaşımızın tarihine geçtiler. Kızıl kanlarıyla Dêrsim'i Botanlaştırmaya çağırdılar. Bu uğurda kendileri, sözlerine ve anılarına yakışırcasına bir pratik sergilediler. Onları ülkenin kuzeyindeki doruklara kadar çıkararak yüceleştiren, her türlü gericilikle savaşımlarında kendilerini zaferle öne çıkaran, parti ideolojisi ve derinden ama gösterişsiz, sade ama ateşli yurtseverliklerinden kaynağını alan partiye ve önderliğe olan bağlılıkları olmuştur. Onların anıları kadar eğitici ve çekici bir başka örnek bulunur mu? Aynı yolda yürüyen, aynı davranışların sahipleri olanlar dır. Onların anıları, Dêrsim özgülünde de büyük bir anlam taşır ayrıca. Düşmanın sahte yaşamına ve bu yaşamdan kaynaklanan alışkanlıklara, her türlü sahteliğe, demagojiye, aldatmaya ve düşkünlüğe karşı sadelik, özveri ve fedakarlığın birer timsali olan bu yoldaşlarımızın kişilikleri başlı başına birer eğitim konusudur. Dêrsim'de düşmanın en çok korktuğu kişilikler, bu değerli yoldaşlarda somutlaşan özde ifadesini bulmuştur.

Yine, III. Kongre sonrası süreçte, Hênê(Hani) şehitlerimizin anısı büyük anlam ifade eder. Alana ulaşmaları halinde, önemli gelişmeleri beraberlerinde getirme durumları vardı. Yine, **Hüseyin GÜNDAR, Hasan BÜLBÜL, İlhami KILIÇ, Salih KILIÇ** gibi yoldaşların yoğun çabalarını değerlerin temeli olarak görmek ve anmak, geleceğe nasıl yürünmesi gerektiği konusunda yol gösteriyor. Bu yoldaşlarımız, Dêrsim ile Botan arasında bağlantıyı kuranlar, köprüyü oluşturanlar ulusal birliğin ve insanlık değerlerinin birer örnekleri olarak anılacak ve yaşayacaklardır.

1990'da peşpeşe Botan'dan Dêrsim'e giden gruplarımızın bileşimi, daha evvelki gruplara nazaran farklılıklar gösteriyordu. Özellikle 1990 sonları, 1991 yılı başlarında hareket eden bir birliğimizin önemli bir kesimi Botanlı yoldaşlardan oluşuyordu. Artık ülkeye yayılma ve partiyi alanlara taşırmada, tarihi anlamı ve önemi büyük olan bir adım atılıyordu. Parti ortamımızın ve mücade-

Mücadelemizin gelip dayandığı süreç, IV. Kongre çizgimize bağlı olarak, Botan'ı ülkeye yayarak, ülkeyi Botan'da zaferle taçlandırma sürecidir. Taktik çizgimizin hedefi, stratejimiz üzerinde belirgin bir rol oynayacak ve halkımızın tarihinde yeni bir seyfa açacaktır. Yıllardır sürdürülen ve aralıksız olarak devam eden, devrimin ülke çapında örgütlenmesi faaliyetleri mücadelemize yeni mevziler kazandırarak yükselmektedir. Bu doğrultuda en kararlı ve örnek adımlardan birini bu yoldaşlarımızın içinde bulunduğu tutum ve davranışta bulmak mümkündür. Kahramanca bir çıkışla tarihe yeni sayfalar eklemişlerdir. Belki de ilk kez, Botan Dêrsim'de savaşıyor ve kan dökülüyor. Bu anlamda onlar birer öncüdürler, bir öncü eylemin sahipleri olmuşlardır.

Ya özgür vatan, ya ölüm!

28.7.1991

Bir ARGK mensubu

Dêrsim'de şehit düşen Kokel, Welat ve Sertaç yoldaşlar

Welat yoldaş, 1967'de Şirnex'in Akit köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşlardan itibaren ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çobanlık yaptı. 1989 yılında ARGK saflarına katılan **Welat** yoldaş, kısa süre içinde manga komutanlığı görevini yürüttü.

Halka, partiye ve yoldaşlarına bağlılığı ile tanınan **Welat** yoldaş, IV. Kongre sonrasında Dêrsim alanında görevlendirildi. Alana varır varmaz çıkan çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Sertaç yoldaş, Şirnex'e bağlı Çemkê köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

Ağabeyinin şahadetinden derinden etkilenen **Kokel** yoldaş, 1989 yılında mücadele saflarına katıldı. Botan alanında faaliyet yürüttü. Cesur ve fedakar olan **Kokel** yoldaş, 1990 yılında manga komutanlığı görevine getirildi. Daha sonra Dêrsim'e giden grup içerisinde yer alan **Kokel** yoldaş bu alanda şehit düştü.

Kokel yoldaş, Şirnex'in Avyan köyünde doğdu. 1985 yılında mücadele saflarına katılan **Kokel** yoldaş, Agit yoldaşın komutasındaki birliklerde görev aldı. Botan alanında birçok mıntıka ve birlik içinde manga komutanlığı ve takım komutanı yardımcısı düzeyinde görev aldı. Cesur, fedakar ve iyi ahlak sahibi olan bir yoldaştır. 1990 yazında Dêrsim'e giden grup içerisinde yer aldı. Dêrsim'de şehit düştü.

Belki acı
belki zorlu
ve belki daha da çetin olacak kavga
ve her gün
canlar vereceğiz yeniden
hürriyet uğruna
Bir tabut bile yaptıramadığımız
canlar vereceğiz toprağa
Ama sönmeyecek gözlerimizin feri
Biliyoruz bir seher vakti
Tadacağız özgürlüğü ülkemizde

ÇETİNKAYA'DA ÇETİN DİRENİŞ

Dêrsim coğrafik yapısıyla Kürdistan'ın en güzel köşelerinden birisidir. Yüce dağları, her tarafı geçit vermeyen derin vadileri, sarp kayalıkları, günlerce yürüdüğü halde bitmeyen ormanları ile muazzam bir savaş bölgesidir. Zaten biraz da coğrafyasının sağladığı bu üstünlükten dolayıdır ki işgalci güçler, Dêrsim'e tam hakim olamamış, daha çok uzlaşma yoluna gitmişlerdir. Osmanlı Sultanları ve onların takipçileri de aşağıdan bakıldığında insanın şapkasını düşüren, başını adeta göğü delercesine uzatan dağları gördükten sonra "Dêrsim'e sefer olur ama zafer olmaz" diyerek oldukça zorlanacaklarını itiraf etmişlerdi.

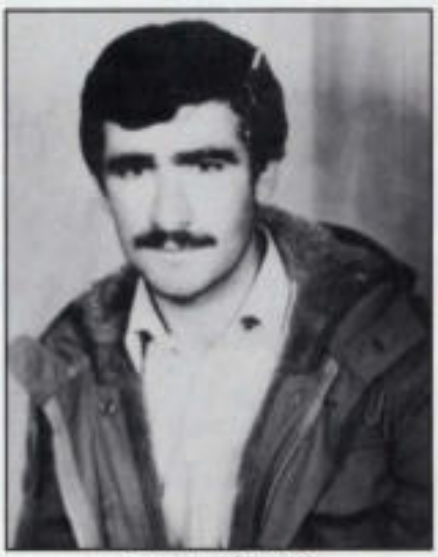

Ali Musa TOP

Dêrsim'in derin ve geçit vermeyen vadilerinden biri de Ağpanos Vadisi'dir. Munzur suyunun büyük bir hışımla aktığı bu vadinin her iki yamacı da oldukça sarp ve engebelidir. Dağ keçileri sürüler halinde yaşar ama, onlar bile bu vadide istedikleri gibi hareket edemezler. Her yıl onlarcası ya kayalardan düşerek ya çığ altında kalarak yaşamını yitirir. Türk devleti de sözümona bu vadiyi denetime alacak! Onun için hemen her köye bir karakol kurmuş, helikopterle ve zırhlı araçlarla habire vadiyi denetime almaya çalışıyor. Fakat mümkün mü? Ağpanos'un her tarafı barınak, her tarafı mevzi. Üstelik halkın tümü "terörist"! Bu halk oldukça düşmanın buralara egemen olmasının imkanı yok. Yine de ipleri elden kaçırmayalım diyerek karakollarını sıklaştırmayla uğraşıyorlar.

Yıl 1988. Nisan'ın onüçü. Bir direniş destanı yazılır Ağpanos Vadisi'nde. 1938'de 70.000 (yetmişbin) insanımızın kanıyla kızkızıl akan Munzur yeniden kızıla boyanır. PKK'nin örnek iki militanı **Ali Musa TOP (Ulaş)** ve **Celal ÇETİNKAYA (Haydar)** yoldaşlar, Ağpanos Vadisi'nin Zağfe köyünde düşmanla girdikleri çatışmada kahramanca direnerek şehit düştüler. Dêrsim isyanının lideri **Seyit Rıza**'nın torunu olan **Ulaş** yoldaş, dedesine ve ondan sonra gelen tüm direnişçilere bağlı kalarak silah seslerinin susmayacağını ispatlıyordu. O destansı direnişin diğer şehidi olan **Haydar** yoldaşın anısına Ağpanos Vadisi'nin adı **"Çetinkaya Vadisi"** olarak değiştirildi. Artık halkımız da oraya **"Çetinkaya"** demekte ve ölümsüz yoldaşlarımız bir defa da böyle anılmaktadırlar.

Yıl 1990. Gruplarımız yine uygun üslenme alanlarına çekilmiş. Kimi yerde

Celal ÇETİNKAYA

barınaklar yapılmış, kimi yerlerde düşmanın henüz keşfedemediği, ulaşamadığı mağaralar düzenlenerek sığınak haline getirilmiş, kimi yerlerde ise naylondan çadırlar açılmış. Anlaşılan bu kış fazla zorlanmayacağız diyoruz. İaşe mi? Hiç sorun değil. Halkımız yemiyor bize yediriyor, giymiyor bize giydiriyor. Hiç birşey bulamazsak, dağ keçileri bize yıllarca yeter de artar bile. Planlamalar ve yeni düzenlemeler yapıldı. Biz bir grup Çetinkaya'ya üsleneceğiz. Çoğu yeni olan arkadaşlarla kış boyunca eğitim faaliyeti yürüteceğiz. Hazırlıklarımızı tamamlayıp mağaramıza çekildik. Mağara dediksе, öyle hemen ürküntüye kapılmayın. Üstüne naylon çekilmiş, su sızmıyor. Altında düzgünce dizilen ağaçlar üzerinde serili bataniyeler ve sürekli yanan sobamızla içerisi sıcacık. Arkadaşlarla bazen şakalaşıyoruz, Hilton Oteli denilen yer bu kadar konforlu mu acaba, diye. Hiç bir arkadaş tercihini Hilton'dan yana yapmıyor. Burası daha konforlu, baksanıza suyu, kaloriferi, her şeyi tam tekmil, diyorlar. Böylece oy birliği ile kampımızın Hilton'dan daha konforlu olduğu karar altına alındı.

Kampımıza 1988 yılında Dep(Karakoçan)'de sömürgecilerle girdiği bir çatışmada şehit olan Kürdistan kadınının örnek simalarından **Aysel ARGUN (Hêvî)** yoldaşın adı verildi ve kısa sürede eğitimlere başladık. Askeri ve siyasi eğitim düzenli olarak verilmekte, her arkadaş büyük bir coşkuyla anlatılanları özümsemekteydi. Haftada bir yapılan kültür gecelerinde kampımız neşeye boğuluyordu, her seferinde yeni ve ilginç skeçlerle hem eğitimimizi pekiştiriyor ve hem de yaşamımıza renk katıyorduk. Murat arkadaş her zamanki gibi yerinde duramıyor. Sabit yaşama alışkın değil, bu nedenle de "ihtiyaçlarınızı karşılayayım" diyerek hergün köye iniyor. İşin doğrusu, boş durduğu da yok üstelik. Çantası boş döndüğünü de görmedik. Bazen yanımıza köylü gençler gelir, eğitime katılır, fakat konular onlara göre olmadığından sıkılır, haydi ava gidelim diye tuttururlardı. Bilmiyorlardı ki, biz bir mermi için nelere katlanıyoruz. Eylemlerde bile mermilerimizi sayarak sıktığımızı bilselerdi bu kadar dayatıcı olmazlardı herhalde deyip, değerlere yaklaşım konularında açıklamalar yapıyoruz. Önce hak veriyorlar, ardından, "yahu, birkaç mermiden ne çıkar? O gün gelsin, ben kırmamla yanınızda yer alırım, biraz kalaşnikof sesi duyalım, kulaklarımızın pası gitsin" deyip duruyorlardı.

Yönetime başvurduk ve her yeni arkadaşın 5 kurşun sıkmasına izin çıktı. Savaşçı arkadaşlar çocuklar kadar şendiler. Onların bu coşkusu insana umut ve güven veriyordu. Kamp eğitmenimiz Sidar arkadaş uygun zamanlarda yanına birkaç arkadaşı alır ve geyik avına çıkardı. Böylece hem arkadaşlara atış eğitimi yaptırıyor, hem de kampa sürekli geyik eti getiriyordu. Bazen köye bir-iki gün gitmezdik, bir de bakardık ki, köylünün biri çıkmış karşımızdaki kayaya, *"Looo, looo domanê Apanê, sima uca sekena, cira niamê, dewe sima meradiye?" (Hey hey, Amcanın çocukları, siz orda ne yapıyorsunuz, niye köye gelmediniz, yoksa bir şeye mi kızdınız?)* diyerek sesleniyor. Ya da direkt kampa gelir, sitemlerini söylerlerdi. Bu ilgi ve destek hepimizi gururlandırır, verilen değere layık olacağımızı belirtirdik.

Aksilik bu ya, Baki arkadaşta daha önceden var olan hastalık tekrar canlanmış ve arkadaşı zorluyordu. Gittikçe zayıfladı, yürüyemez hale geldi ve yatağa düştü. Onu daha iyi tedavi için halkın içine gönderdik, ancak tüm bakımlara rağmen arkadaş düzelmiyor, gittikçe kötüleşiyor. Murat arkadaş kampa girer

girmez ilk sorumuz "Baki nasıl?" oluyor. Murat, "Endişelenmeyin, arkadaş çok iyi. Doktor getirdik, ilaç getirdik" diyorsa da onun bu söyleyişinden bile işlerin hiç de iyi olmadığını rahatlıkla anlayabiliyorduk. Ve öylesi bir aşamaya geldik ki, Baki arkadaştan umudu kestik. Her an şehitlik haberini bekliyoruz. Ancak Baki'nin inadı tutmuş, ben yoldaşlarımdan ayrılmam diyor ve bir gün baktık ki, Baki düzelmiş, grubun önünde kampa geliyor. O gün bizim için bayramdı. Eğitim durduruldu ve moral günü düzenlendi. Liste dışında "özel" yemekler yapıldı. Baki arkadaşın rahatsızlığı tümden gitmese de artık eskisi gibi zorlayıcı olmuyordu.

Düşman da kış boyu boş durmamış, köylere sürekli ve geçici karakollar kurarak, helikopterlerle indirme, gözetleme ve keşif faaliyetleri yaparak kamplarımızı tespite çalışıyordu. Yanıbaşımızdaki köye de sıkça uğramaya başladılar. Alanda olduğumuz biliniyor, bu nedenle operasyonlar yoğunlaşmış. Kampı terk edelim mi etmeyelim mi tartışmaları zaman zaman gündeme geliyor, ancak şimdilik gereksiz olduğu sonucuna varılıyordu. Köyde düşman olduğu sıralar köylüler bize seslenmez ya da çobanın biri zazaca yaktığı ağıt içinde şifreli bir tarzda düşmanın gücü hakkında ayrıntılı bilgi verirdi.

Artık bahara çıkmanın hazırlığını yapıyoruz. Her arkadaş patlamaya hazır bir volkan gibi. Ancak belimizi büken bir şey var: Silahsızlık. Grubun yarısı silahsız. Kış olmasa belki bir yerlerde yaratırız, ama şimdi yok. İki-üç arkadaş bir silahla yetinmek durumunda. Bu durum kültür gecelerindeki skeçlerde de dile gelmekteydi. Salih arkadaş kendisine yeni bir silah icat etmişti: Adı "ELİNOF." Tanımını şöyle yapıyordu: *"Doğu bloku silahı, PKK yapımı, yakın bir savunma silahıdır. Ayrıca taş ve sopa kullanır. Üç biçimde kullanılır: Bir dirsekle, iki yumrukla, üç tokatla."* Belki şaka yollu söylüyordu, ama işin altında yatan bir gerçeği vurguluyordu; teknik silah fazla sorun değil, elinde silahın olmasa da beyninde ve yüreğindedir, diyordu.

Bu sırada Ekrem arkadaşların grubu da kampımıza gelmiş, ancak gelirken hem gizlilik kurallarına uymayarak gündüz hareket etmiş, hem de kampın çok yakınlarında uygun olmayan yerlerde rastgele ve gereği olmadan mermi sıkmışlardı. Daha biz eleştirmeden köylüler eleştirdiler, *"Ne yapıyorsunuz, biz canımızı dişimize takarak sizi koruduk, bahara çıkardık. Bundan sonra da koruyacağız, ama siz de biraz insaflı ve dikkatli davranın. Ölmek istiyorsanız, işte karakol, alın el bombalarını, gidin orda intihar edin. Hiç olmazsa birkaç düşman askeri gider. Yapmayın, etmeyin, partinin ve bizim sizden beklentilerimiz var"* diyerek bizi iyice azarladılar. Artık bizim hem arkadaşlara söylecek bir şeyimiz, hem de köylüye verecek cevabımız kalmamıştı. Çünkü çok haklı şeyler söylüyordu.

Aysel ARGUN

Arkadaşlar geldikten kısa bir süre sonra düşman alana yığınak yapmaya başladı. Cemil yoldaşın albayın emirerinden aldığı telsizle operasyonu izliyoruz. "Bu kez mutlaka bulmalısınız, o çevredeler" diye talimat veriliyor. Ekrem arkadaşlarla birlikte Şubat ayında Kisle-(Nazimiye)'deki çatışmada kurtulan dört Partizancı da kampa gelmişti. Düzgünbaba dağındaki çatışmada on arkadaşlarını kaybetmiş, dördü kurtulmuştu. Önce Kisle'deki arkadaşların yanına gitmiş, ardından Ekrem arkadaşla buluşmuşlardı. Yönetim toplantısında kampı terketme kararı alınmıştı, ancak bir türlü uygulamaya konulmuyordu. Sadece daha stratejik tepelere gözcü çıkarmakla yetinildi. Bu durum birçok arkadaş tarafından eleştirilmesine rağmen düzeltilmedi. Üç gün süren yönetim toplantısından en çok rahatsız olan **Cemil (Mehmet YÜKSEL)** yoldaştı. *"Yeter bu kadar, verin inisiyatifi yapalım, ben araziyi de, kitleyi de, arkadaşları da iyi tanırım, grubu sağlıklı bir tarzda çember dışına çıkarırım"* diyordu. Ancak daha üst kademedekiler bunu kabullenmiyordu.

Ve 10 Nisan günü, telsiz saldırıya geçileceği mesajını iletiyordu. Az sonra da helikopterler havan toplarını köye indirdiler. **Cemil** yoldaş komuta kademesindeki tereddütü görünce inisiyatifi ele aldı: *"Serdar ve Azad yoldaşlar, ilk mevziyi siz alın, düşman iyice yaklaşmadan ateş etmeyin, yaklaştı mı beynini dağıtın, sağ bırakmayın. Cafer, Fatma siz kampın yakınında kalın. Haydar arkadaş sen ve Partizancı arkadaşlar ile Saadet arkadaş şu burnu tutun."* Telsizden gelen mesajda *"arkalarındaki sırtı tuttuk"* deniliyordu. Bunun üzerine Cemil arkadaşın yeni komutu duyuldu: *"Baki arkadaş MG-3'ü al ve sırtı tut, yanında iki arkadaş daha olsun, kim hızlı koşarsa silahı o taşısın, bir an önce sırtı tutun,*

Nasır COŞKUN

alan savunması yapacağız." Komutlara tereddütsüz uyuldu. Tüm arkadaşlar mevzilenmiş, düşmanın kampa yönelmesini bekliyor. Saat tam sekizde ilk düşman birliği **Azad (Bayram PERVANLI)** ve **Serdar (Nasır COŞKUN)** yoldaşların mevzisine yaklaştı. Arkadaşların ateşi sonucu öndekiler saman çuvalı gibi yere yığılırken arkadakiler köye kadar ardlarına bakmadan kaçtılar.

Hemen devreye havan toplarını soktular. Patlayan mermiler Çetinkaya Vadisi'ni büyük bir gürültüye boğmuş, bunlara ek bir de helikopter, habire uzaktan indirme yapıyor ve köydeki birliğe cephane taşıyordu. Havantopları kesildiğinde piyade atağa geçiyor, ancak kurşunlarımızla karşılaşınca gerisin geri kaçıyor. Köylüler damların başına toplanmış. Büyük bir üzüntü ve öfke ile çatışmayı izliyorlar. Kadınlar ağıt yakmaya, "Gitti evlatlarımız gitti, bu kez kurtulamayacaklar" diyerek ağlamaya başladılar. Erkekler daha olgun ve serinkanlı olmaya çalışıyorlar. Biri, *"Haydin daha ne bekliyoruz, onlar orda ölümü kucaklarken biz burda uyuzlar gibi pinekleyecek miyiz. Alalım kurmaları biz de burdakileri vuralım, gün yiğitlik günüdür"* diyordu, ama çatışmanın uzadığını görünce umutları artmaya, daha serinkanlı olmaya başladılar.

Saat sekizde başlayan çatışma dördüncü saatini doldurmuş, ancak düşman henüz kampa ulaşamamıştı. Gerillalardan bir kayıp olmadığı gibi kendilerinin ölü ve yaralıları vardı. Telsizden "yaklaştık, yaklaşıyoruz, az kaldı" sesleri geliyor. Biz de pür dikkat kesilmiş çıkacak düşman kafasını görmeye çalışıyoruz, ama gelen yok. Az sonra yeni bir ses duyuldu, bu

Özel Kolordu Komutanı Hikmet Köksal'ın sesiydi: *"Ulan eşekoğlu eşekler yürüsenize." "Az kaldı komutanım, 5 metre var." "Aferin aferin, siz gitmeyin, başkaları gelip onları size yakalar, Namussuzlar görevinizi yapın, yoksa gösterirem size!"* Gerçek anlaşılmıştı; herkes bir üstünü aldatıyor, kimse savaş alanına girmek istemiyordu. Çatışmanın sabah erken saatlerde çıkması bizi biraz tedirgin etmişti, çünkü grubun silahsız oluşu önemli bir dezavantajdı. Ancak çatışmanın uzamasıyla kendimize güvenimiz biraz daha pekişti. Fuat arkadaş esprili bir tarzda; önderler az. Onun için ben gideceğim.

Ve arkadaşın bir şey demesine fırsat bırakmadan silahını kaparak ileri fırladı. Haydar arkadaş biraz da övünçle kendisine baktı, "Yazık, güçlü bir asker olabilirdi, ama yanlış yere gitmiş" diyerek hayıflandı. Artık öğleden sonra saatleri. Havan topları hala üzerimize yağıyor ama kaybımız yok. Düşmanın kaybını ise henüz bilemiyoruz. Bu esnada bir helikopter mevzilerden birisine yanaştı. İndirme yapacak ama düşürme imkanımız da var. Amcak Saadet arkadaş soğukkanlılığını yitirerek elindeki Sten silahıyla mevziden

fırladı ve helikoptere nişan aldı. Aynı anda telsizden tiz bir ses yükseldi: "Çabuk uzaklaş, orda terörist var." Arkadaşlar silahlarına davranıp ateş ettiler. Helikopter bir iki yalpaladı ve biraz uzaklaştıktan sonra köye zorunlu iniş yaptı, bir daha da çalışmadı.

Saat akşamın altısı. Artık geri çekilmenin hazırlıklarını yapıyoruz. Fakat o da ne! Bizim sonradan alırız deyip bıraktığımız sırt çantaları düşman tarafından farkedilmiş, habire taranıyor. Serdar ve Azad arkadaşlar da karşılık verdiler, Cemil arkadaş müdahale etti ama geç kalmıştı. Arkadaşların yeri düşman tarafından tespit edilmiş, oraya habire top yağdırıyorlardı. Arkadaşlar dört bir yandan sıktılar, düşman sustu, piyade yine köye kaçtı. Fakat Serdar ve Azad yoldaşlardan artık ses yoktu. Düşmana adım attırmayan yiğit ARGK savaşçıları **Azad** ve **Serdar** yoldaşlar şehit düşmüşlerdi. Onları kalbimize gömerek manevra yaptık. Nisan'ın 10'u olmasına karşılık Dersim dağları metrelerce karla kaplı. Bu nedenle çok net görülüyoruz. Araziyi çok iyi tanıyan Murat ve Cemil arkadaşlar öne geçtiler ve keçilerin bile zorlukla geçtiği yerlerden son hızla ilerledik.

Az sonra telsizden bir ses duyuldu, "Alt tarafta bazı emareler görüyorum" diye. "Emare" sözcüğü Haydar arkadaşın zoruna gitmiş olacak ki, "Emare senin babandır" diyordu. Uygun yerlerden kayarak hızla vadiye indik ve çemberin dışına çıktık. İlk durduğumuz yerde şehit yoldaşların anısına saygı duruşu yapıldı ve anılarına bağlı kalınacağı belirtildi. Daha sonra uğradığımız köylerde

- "Arkadaşlar, öğle oldu, bir çay yapayım mı" diyordu. Komutayı fiilen üstlenen Cemil arkadaş hem uygun komutlarla düşmanı uğraştırıyor, hem de arkadaşlara moral veriyordu:

- Salih arkadaş ne yapıyorsun?

- Uyuyorum heval!

- Uyuyor musun! Bu gürültüde uyunur mu?

- Ne yapayım! Onlar yakına gelmiyor, uzaktan da "Elinof" iş görmüyor!

Bir de baktık ki silahsız arkadaşların çoğu kendi mevzilerinde başlarını silahlı arkadaşların yanına koymuş uyuyor. Cemil arkadaşın komutuyla hepsi toparlandı ve mevzilerde dimdik durdu.

Düşman daha büyük bir güçle saldırıya geçtiğinde komutanımız Haydar arkadaşın daha ileri çıkmasını istedi. Ama Partizancı bayan komutana engel oldu:

- Ben gideceğim!

- Niye?

- Siz bizim önderlerimizsiniz, sizi şimdi çok daha iyi tanıdım. Benim gibi savaşçılar çok çıkar, ama sizin gibi

düşmanın 17 kayıp verdiğini, bunlardan birinin üsteğmen olduğunu ve helikopterin de işlemez hale geldiğini öğrendik. Resmi kayıtlara göre, sırf maddi zarar 3 milyar TL'siymiş. Biz Çetinkaya Vadisi'nden çıktık ama Türk devleti orda kaldı ve üç gün boyunca vadiyi bombaladı.

Çetinkaya yeni bir direniş yaşadı, aldığı isme layık olarak, iki yoldaşın şahadetine de mal olsa düşmanı yenilgiye uğrattı ve emellerini kursaklarında bıraktı. Çatışmadan sonra gittiğimiz her yerde halk büyük bir sevgiyle bizi bağrına bastı ve "Apocular'ın ne olduğunu öğrensinler bakalım" dedi. Halkın bu ilgi ve sevgisi karşısında bir yandan kendimize olan güvenimiz pekişirken, öte yandan sorumluluğumuzun ağırlığını daha fazla hissettik. Bu halk mutlaka özgürlüğüne kavuşturulmalı. Şehitlerimizin vasiyeti mutlaka yerine getirilmelidir. Hiç bir neden ve etken bizi bu soylu görevden alıkoymamalıdır.

10 Kasım 1990
C. Deşti

Xozad-Hopik direnişçileri anılarıyla yolumuzu aydınlatıyor!

Kod adı: **Arif, Eşref**
Doğum yeri: **Serhedan-Têkor-Pazarcık köyü**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **29 Kasım 1990**

Arif yoldaş, Serhedan(Kars)'ın Têkor ilçesinin Pazarcık köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaşlardan itibaren kendisini ekmek kavgası içinde bulması devrimci kişiliğe ulaşmasında önemli rol oynar.

Mücadelemizin Serhedan alanında da gelişmesiyle beraber **Arif** yoldaş etkilenir. **İdris ÖKMEN** ve **Akif YILMAZ** yoldaşların komutasında faaliyet yürütür. 12 Eylül faşizminin iktidara gelmesiyle tutuklanır. 1983 yılına kadar Erzurum Cezaevi'nde tutuklu kalır. Yoldaşları ile beraber düşmanın tüm işkence ve insanlık dışı uygulamalarına karşı görkemli direnişin sahibi olur. Zindan koşullarında maruz kaldığı ağır işkenceler nedeniyle duyma yetisini önemli oranda yitirmesine rağmen, devrim için duymanın ve hissetmenin derin anlamını daha da pekiştirir.

Cezaevinden çıktıktan sonra parti ile ilişkiye geçmenin yollarını araştırır. Bu istemine 1987 yılında Amed(Diyarbakır)'de kavuşur ve hiç tereddüt etmeden gerilla saflarına katılır. Dêrsim Eyalet çalışmalarına daha kalıcı ve sorumlu düzeyde katılır. Bölge birim üyesi olarak görev yürütür. Amed ve Dêrsim Eyaletleri arasında sürekli koordinasyonu sağlama görevini üstlenir. "Gerillada durmak ölümdür" ilkesini yaşamında dikkate alan **Arif** yoldaş, bitmez tükenmez enerjisi ile her görevi coşkuyla kabul eder. Son olarak komutanı olduğu grupla bir göreve giderken kahpe düşman kuşatmasını bu ruhla ve intikamcı direnişi ile parçalayan **Arif** yoldaş, kemalist beyaz katliamın yaşandığı Dêrsim'de ulusal birliğin ve direnişin harcı olarak 3 yoldaşıyla birlikte 29 Kasım günü şahadete ulaşır.

Partimizin IV. Ulusal Kongre çalışmalarının yürütüldüğü bir süreçte aramızdan ayrılan bu yoldaşların anıları bizlere zafer yaratmanın talimatıdır.

Adı soyadı: **Nurettin ...**
Kod adı: **Rıza**
Doğum yeri: **Çewlik-Miyalen köyü**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **29 Kasım 1990**

Rıza yoldaş, Çewlik(Bingöl)'in Miyalen köyünden emekçi ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yaşamı büyük zorluklar içinde geçen **Rıza** yoldaş, en tortu ve zorlu işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunur. Erkenden Çewlik merkezine göçetmesi de kendisini yoksulluk ve yokluktan kurtarmaz. Sürekli bir kavganın içinde olur. Kendisinin bu durumu sömürgeciliğe karşı kin ve nefretini artırır.

Kişisel kurtuluş çabalarının bir çözüm olmadığını gören **Rıza** yoldaş, köklü bir çözümün gereğine inanır. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyar ve tanıdık yurtsever çevre ile ilişkilerini geliştirir.

Nihayet yakaladığı bir fırsatı değerlendirerek Dep(Karakoçan) bölgesinde ARGK saflarına katılır. 1989-90 kış süreci eğitim devresine katıldıktan sonra 1990 yılı baharında pratiğe katılır. Dêrsim-Kisle(Nazimiye) alanındaki gerilla faaliyetlerinde yer alır.

Rıza yoldaş, devrimci yaşamı boyunca fedakar, çalışkan, kararlı bir devrimcilik sergiler. Kırk yaşlarında olmasına rağmen mücadele saflarında yer alması halk arasında büyük bir saygınlık uyandırır. İçinden geldiği yaşamın devrimcileşme önündeki engelleyici özelliğine karşın, O, günden güne kendisini yenilemeyi sağlayarak, bağımsız bir kişilik düzeyine ulaşmada örnek bir çabanın sahibi olur.

29 Kasım 1990 tarihinde Xozad(Hozat)'ın Hopik köyünde üç yoldaşıyla birlikte sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada şahadete ulaştı.

Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri: **Serhedan**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **29 Kasım 1990**

Ahmet yoldaş, aslen Serhedanlı-(Kars)dır. Mücadeleyle yüksek öğrenim gördüğü Ankara'da ilişkiye geçer. Bulunduğu alanda çeşitli düzeylerde faaliyetlere katılır. 1989 yılında Dêrsim alanında bulunan gerilla grubuna katılır.

Ahmet yoldaşın örgütçülük özelliği ve ikna yeteneği oldukça güçlüydü. Yoldaşlarıyla ilişkide eğiticiydi. Halka karşı sevgiyle dolu olan **Ahmet** yoldaş, kitleler tarafından aranan bir arkadaştı.

10 Nisan 1990 tarihinde Çetinkaya Direnişi'nde bizzat yer alarak düşmana karşı direnişin sahiplerinden olur. Çarpışmada şehit düşen **Serdar (Nasır COŞKUN)** yoldaşın yakın akrabası olan **Ahmet** yoldaş, çarpışma sonrasında duygularını şöyle dile getirir: *"Beni şu an üzen, Serdar yoldaşın akrabam olması değil. Biz bir dava adamıyız. Beni üzen, kinini henüz yeterince boşaltmamış olması, görevlerin yetkince yerine getirilmemesi, rollerini tamamen oynamaması, düşmana daha fazla darbe vurma imkanı varken bunun yeterince yapılmamasıdır."*

Mücadele yaşamı boyunca sürekli olumlu çabaların ve örnek tavırların sahibi olan **Ahmet** yoldaş, 29 Kasım 1990 günü Xozad-Hopik köyünde üç yoldaşıyla birlikte şahadete ulaşırken, halka bağlılığın ve direnişçiliğin de en güçlü örneklerinden birini yaratır. Sömürgecilerin yıllardır halkımızı birbirine düşüren bölyönet politikasını yerle bir eden bir pratiğin sahibi olur.

Adı soyadı: **Mustafa BOZKURT**
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri: **Gürrgum-Elbistan, 1972**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **29 Kasım 1990**

Salih yoldaş, Gürrgum(Maraş)'un Elbistan ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Bulunduğu alanda hem okul okurken, hem de ailesine maddi olarak katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalışır.

Devrimci mücadelenin etkisinde kalarak, çevresi ve çalıştığı yerlerde mücadelenin propagandasını yaparak insanları aydınlatmaya çalışır ve 1989 yılında Dêrsim alanında ARGK saflarına katılır.

Salih yoldaş, mücadelenin en kızgın olduğu bir dönemde saflara katılır. Olgun ve neşeli bir kişiliğe sahiptir. Mizah yeteneği oldukça gelişkin olan bir yoldaştır. Bulunduğu çevre içinde coşkusu ve atik yapısıyla neşenin kaynağı olur. Gerilla birliğine katıldığında aylarca silahsız olarak dolaşan yoldaşlardan biri de **Salih** yoldaş olur. Ama O hiçbir zaman bunu engel olarak görmez. Moral gecelerinde hazırladığı skeçlerle bu durumu konu eder ve kendisine sorulan *"Hangi tip silah kullanıyorsunuz"* sorusuna karşılık, *"Ben düşmana karşı 'elinof' marka silahı kullanıyorum. Bu bir yakın dövüş silahıdır. Üç atış biçimi vardır. Bir, dirsek vuruşu; iki, yumruk; üçüncüsü, şamardır. Bu silah PKK yapımıdır"* cevabını vererek, en güçlü silahın insanın iradesi ve inancı olduğunu dile getirir.

10 Nisan 1990 Çetinkaya Direnişi'nde de yer alarak grubun moral kaynağı olur.

29 Kasım 1990'da Xozad-Hopik direnişinde kahramanca direnerek şahadete ulaşır.

Partimiz PKK'nin değerli militanı, halkımızın kahraman evladı Celal OCAK yoldaş şehit düştü

Celal OCAK (Mazlum) yoldaş, 1965 yılında Dep(Karakoçan)'in Kızılca köyünde çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluk içinde ve düşmanın baskısı altında büyüdü. Her Kürdistanlı insan gibi **Mazlum** yoldaş da küçük yaşlarda düşmanı tanımış ve içinde derin bir kin ve öfkeyle büyümüştü. Annesinden, aile, akraba ve yakın çevresinden dinlediği Şêx Sait isyanı ile Dêrsim'deki Seyit Rıza ayaklanmasından ve yine bu ayaklanmalarda faşist Türk sömürgecilerinin uyguladıkları vahşi katliamlardan çok derinden etkilenmişti.

Mazlum yoldaş, ilkokul ve lise öğrenimini Dep'de yaptı. Daha sonra İzmir Tıp Fakültesi'nde okumaya başladı. Tıp öğrenciliğini 1987'ye kadar sürdürdü. Burada kaldığı süre içinde hem okula gidiyor, hem de çalışıp ailesine maddi katkıda bulunuyor, yaz aylarında köyde hasat zamanı ailesine yardım ediyordu.

1980-87 arası genelde Kürdistan'da, özgülde Dep'de çok şey değişmişti. Bu yıllar alanda direnişin ve teslimiyetin çatışma içinde olduğu yıllardı. Çok sayıda örgüt, kurum, kuruluş ve kişi 12 Eylül faşizmine teslim olmuştu. Ama **Mazlum** yoldaş, kesinlikle hiç bir yılgınlığa ve paniğe kapılmadan, devrime inancını yitirmeden, gittiği her yerde partimizin ve direnişin propagandasını yaptı. Devrimci sabır ve soğukkanlılığını hep korudu. Genelde şehitlerimizin ve özelde de Dep alanında tanışıp birlikte yaşadığı şehit yoldaşların yoğun etkisi altında bulunuyordu. **Mazlum DOĞAN, Delil DOĞAN, Baki KAHRAMAN, Hüseyin DURMUŞ, Zeki YILDIZ** ve **Mehmet GÜLER** yoldaşların manevi komutanlıklarını hep kendi yaşamında rehber aldı ve bu bilinçle hareket etti. **Mazlum** yoldaş, daha lise yıllarından başlayarak kuryelik, pullama, propaganda, maddi yardım toplama, ilişkileri sürdürme, şehit aileleriyle ilgilenme görevlerini yürüttü. İzmir'de profesyonel faaliyet yürüten kadrolara sahip çıkma, onları koruma ve öğrenci yurtlarında barınmalarına yardımcı olma gibi legal faaliyetlerde bulunmaktaydı.

Mazlum yoldaş, kaldığı sömürgeci metropollerde düşmanı daha da iyi tanımıştı. Alacağı diplomanın kurtuluşa çare olamayacağını bilince çıkarıp 1987'de Tıp Fakültesi'ni terk ederek tereddütsüzce parti saflarında yerini aldı. Gerek Kürdistan'da, gerek metropollerde bu profesyonel çalışması 1988 sonlarına kadar devam etti. Bu dönemlerde muazzam bir çaba, cesaret ve kararlılıkla partimize yüzlerce olanak sundu ve bizzat kendi emek ve çabasıyla birçok değer yarattı.

Mazlum yoldaş, 1988 sonlarında yurt dışına çıkmak istedi. Yoldaşımızın bu isteği parti tarafından kabul görüp 1988 sonlarında Lübnan'daki Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gönderildi. Burada partinin sunduğu siyasi ve askeri eğitim olanaklarından yararlanıp, partinin istediği militan ölçülere ulaşmak için çalıştı. Parti Önderliği'nin onayıyla **Mazlum** yoldaş, Akademi'de bir devre yönetimden yer alarak daha da yetkinleşip olgunlaştı. Eğitimini tamamlayınca ülke zemininde mücadeleye katılmak için talepte bulundu.

Mazlum yoldaş, 1989'un Mayıs ayında 60 yoldaşıyla birlikte Akademi'den Botan Eyaleti'ne geçti. Botan'da Şirnex bölge yönetiminde yer alarak faaliyetlere yöneldi. Başarılarından dolayı kısa zaman sonra takım komutanlığına getirildi. Arkadaşlarla uyumda, yaşamda, cesaret ve fedakarlıkta örnek teşkil ediyordu. Kısa zamanda tüm savaşçıların gözdesi haline geldi. **Mazlum** yoldaşdaki en önemli özelliklerden biri de olgun ve alçakgönüllü olmasıydı. Partiye, halka ve yoldaşlarına sonsuz bir bağlılığı vardı. Hiç bir zaman morali bozulmaz, yüksek iradeli, geleceğe güvenle bakan, militan ruhla dopdolu, canlı, atak bir can yoldaşımızdı. **Mazlum** yoldaş Botan'da kaldığı süre içinde Şirnex, Berwarî, Elk(Beytüşşebap), Şax(Çatak) ve Payîzava(Gürpınar) savaş cephelerinde yer alarak çeşitli takım, anabirlik ve bölük yönetimlerinde düşmana karşı savaştı. Kendisi en zor anlarda elinde kalaşnikofuyla düşmanın kalleşçe pusularından takımını ustaca kurtarıyordu. Düşmanın tüm oyunlarını ve barbarlıklarını böylelikle boşa çıkarıyordu. Gerek halk içinde ve gerekse savaşçılar tarafından sevilip sayılan **Mazlum** yoldaş, Botan pratiğini 1990 sonunda başarıyla tamamladı.

Mazlum yoldaş IV. Parti Ulusal Kongresi'nden sonra 1991 Ocak ayında 25 yoldaşıyla birlikte Botan'dan Dêrsim Eyaleti'ne gitmek üzere görevlendirildi. Yolda birliğin yönetiminde yer aldı. Bu ağır ve uzun yolculukta düşmanın tüm pusularını, operasyonlarını atlatarak 15 Nisan 1991'de Dêrsim'e varan yeni müdahale grubu içinde sorumluluk düzeyinde görev aldı. Mayıs 1991'de Pêrtax(Pertek) IV. Bölge sorumluluğuna verildi. Xozad(Hozat)'da çete odaklarına yönelik bir eylem gerçekleştirildi. **Mazlum** yoldaş, çetenin mevzisine girerek çeteden silahını aldı. Ancak bir başka çete tarafından bacağından vurularak ağır yara aldı. Burada parti ruhuna uygun bir direniş sergileyerek çatışmada bulunan diğer arkadaşlarını kurtardı ve geri çekildiler.

Grup Xozad'da Beyaz Dağ'a konumlanır. **Mazlum** yoldaş, bu süre zarfında çok kan kaybeder. Buna bir de 3 gündür bir lokma ekmek yememiş olması ve sürekli hareketlilik eklenince, halsiz düşer. Ama buna rağmen yoldaşlarına hep moral verir ve savaşımızın gerçekliğini anlatır. Bu en zor şartlar altında da parti militan ölçülerine bağlı kalarak inisiyatifini geliştirir, komutanlığını sürdürüp kendi birimini yönlendirir. Grup beş kişiliktir. **Mazlum** yoldaş iki arkadaşı faaliyetlere gönderir, iki arkadaş da yanında kalır. Ancak çok geçmeden hain bir köylü, düşmana üç arkadaşı ihbar eder. Düşman, elinde kesin bilgi olduğu için Çewlik(Bingöl), Mazra ve Dêrsim'den özel tim, komando ve jandarma güçlerinin de katıldığı karadan ve havadan büyük bir güçle Beyaz Dağ'a yönelir. Düşmanın son alınan ve ilk defa denenen Apaçi helikopterleri de nokta operasyonuna katılırlar.

Tarih 10 Haziran 1991. Yer Xozad Beyaz Dağ. Beyaz Dağ çıplaktır, bir tek dal ağaç yoktur. Çıplak gözle her yeri görmek mümkündür. Güneş henüz yeni doğmuş. Çok geçmeden sömürgeci ordunun zebanileri harekete geçip en ağır top ve silahlarıyla dört bir taraftan gerillaların bulunduğu noktayı taramaya başlıyorlar. Düşman hem karadan ve hem de havadan bombalıyor ve hoparlörle teslim

olmaları çağrısını yapıyor. Buna karşı, **Mazlum** yoldaş ve diğer iki yoldaşı kalaşnikoflarını konuşturup düşmana cevaplarını veriyorlar. Çapulcu ordudan birkaç haydut öldürülüyor. Düşman askerleri arasında panik doğuyor ve gerillaların üzerine gidemiyorlar.

Mazlum yoldaş, yanında bulunan iki yoldaşın çemberi yarıp çıkmalarını ister. Arkadaşları O'nu bırakıp gitmek istemezler, ama, O üsteler ve iki yoldaş çemberi yarıp kurtulurlar. **Mazlum** yoldaş, tek başına direnişi sürdürür. Direnen Apocu ruhtur, Seyit Rıza'dır, Alişêr'dir, Mazlum DOĞAN'dır, Besê'dir. Daha sonra düşman havadan Apaçi helikopterleriyle bomba yağdırmaya başlar. **Mazlum** yoldaş, kahramanca çarpışarak şehit düşer. **Mazlum** yoldaş gibi amca oğlu **Zeki (Mehmet OCAK)** yoldaş da 19 Aralık 1990'da Cünek(Yayladere)'de şehit düşmüştü. **Mazlum** ve **Zeki** yoldaşların anıları önünde saygıyla eğiliyor, mücadelelerini zafere dek sürdüreceğimize dair and içiyoruz.

Ulusal kurtuluş savaşımızın kahraman komutanı, sen mücadelemizde yaşıyorsun

Adı ve soyadı: **Mehmet YÜKSEL**
Kod adı: **Cemil**
Doğum yeri: **Dêrsim**
Şahadet tarihi: **Dêrsim-Korta Sur, 11 Ağustos 1990**

Kürdistan halkının yiğit evlatlarından, PKK'nin örnek militanı, ARGK'nin cesur komutanlarından, Dêrsim Eyalet Komitesi ve Eyalet Askeri Konseyi Üyesi **Mehmet YÜKSEL (Cemil)** yoldaş, 11 Ağustos 1990 günü hain bir işbirlikçinin kurşunuyla şehit düştü.

Cemil yoldaşı yakından tanımak O'nun üstün meziyetlerini kendimize örnek almak bir zorunluluk ve devrimci görevdir. O, çok küçük yaşlarda mücadeleyle tanışma onuruna erişmiş, amcasının oğlu olan devrim şehidimiz **Murat YÜKSEL (Mazlum)** yoldaşla birlikte pratik faaliyete atılmıştı. Birçoğunun, annesinin dizi dibinden ayrılmadığı yaşta, O, boyunu aşan silahı ile gerilla grupları içinde yerini alır. Ve en zorlu engelleri aşarken bile küçücük bir rahatsızlığı göstermezdi. Kimi zaman kitlelerin yarı ciddi, yarı şaka yollu söyledikleri "Silahının dipçiği yere değiyor" ya da "Çok küçük değil misin?" gibi sözlere çok olgun bir tavırla *"Ne yapayım amca, düşman namus ve onurumuzu ayaklar altına alıp, her türlü hakareti yapmaktayken sessiz kalmamı bekleyemezsin. Ayrıca siz büyüklerimiz, gözevinizi yapmış olsaydınız, belki de benim bu yaşta silahlanmama gerek kalmazdı"* karşılığını vererek o tür sözleri söyleyenleri utandırırdı.

Can yoldaşı ve amcasının oğlu **Murat YÜKSEL** yoldaşın, bir çatışmada şehit düşmesi **Cemil** yoldaşın mücadeleye bağlılığını daha da bir pekiştirdi. **Murat** yoldaşın anısına bağlı kalarak sorumluluk ve savaşçılık özelliklerini geliştirmesini bildi. O, şehitlerin kanının yerde kalmayacağına dair söz vermişti ve sözünün eri oldu.

Partinin geri çekilmeyi gerçekleştirdiği yıllarda **Cemil** yoldaş, bir yandan kitle içinde dolaşarak halkın umutlarını canlı tutmaya çalışırken, öte yandan dışarıya çıkıp daha güçlü bir devrimci olmanın hazırlığını yapıyordu. İşte böylesi bir anda sömürgeci kolluk kuvvetleriyle karşılaşır. Yanındaki yoldaşıyla birlikte, tereddüt göstermeden tetiğe basarlar. Çatışmanın uzun sürmesi nedeniyle mermileri tükenir. Yanındaki ağır yaralı arkadaşıyla birlikte düşmanın eline esir düşer. Esaret yıllarında, düşmanın tüm vahşiliklerine rağmen O, PKK'ye yaraşır soylu bir direniş örneği gösterir. Cezaevinden çıktıktan hemen sonra özlemini çektiği gerilla birliklerine katılır. Düşmana karşı soylu bir kinle doluydu. Ve bu kinle, kendisini çok kısa sürede hem siyasi hem de askeri olarak yetiştirerek komutanlık vasıflarına ulaştı.

Bir komutanın tüm özelliklerini şahsında somutlaştıran **Cemil** yoldaş, cesaretin, soğukkanlılığın ve inisiyatifli olmanın simgesiydi. Defalarca düşmanla burun buruna geldi ama her seferinde bu üstün meziyetleriyle hem düşmana darbe vurmuş, hem de komuta ettiği birliğini korumasını bilmiştir. 1990 yılının Ocak ayında yerde metrelerce kar olmasına rağmen, bir görevden dönen **Cemil** yoldaş, Pülür(Ovacık)'ın Nenikar(Aslıca) köyüne uğrar. TC kolluk kuvvetleri alanda operasyon yapmaktadır. O ve yoldaşları operasyonu yöneten albayın postası ve aynı zamanda tim komutanını esir alarak köyden ayrılırlar. Bu örnek, **Cemil** yoldaşın komuta özelliklerini ortaya koymaktadır.

Onun en büyük kaygısı, partiyi yaşamak ve yaşatmaktı. Bundan dolayı sürekli bir çabanın sahibiydi. Aynı zamanda parti değerlerinin örnek bir savunucusuydu. Tartışmalarda ve günlük yaşamda yoldaşlarını kırmaz, büyük bir sevgi ve saygıyla yaklaşırdı. O'nun özelliklerinin, üstün meziyetlerinin kısa bir yazıyla dile getirilemeyeceği gerçeği ortadadır. Ancak onun için tek söylenebilinecek söz, örnek bir PKK militanı, kahraman bir ARGK komutanı oluşudur.

Cemil yoldaş, bu özelliklerinden dolayı Parti Önderliği tarafından Dêrsim Eyalet Komitesi Üyeliği'ne atandı. Görevinin ciddiyetini ve sorumluluğunu iyi bilen **Cemil** yoldaş, büyük bir kararlılık ve coşkuyla pratiğe atıldı. Ve alanda yoğun bir eylemliliği yaşattı.

Cemil yoldaş, çok dikkatli ve duyarlı olmasına rağmen, 11 Ağustos 1990 günü Dêrsim merkeze bağlı Korta Sur(Yeşilkaya) yönüne uğrar ve düşmanın taktiklerini dikkate almayarak gizli kelle avcısı hain muhtar Hasan Cengiz'in evine gider. Hain muhtar, düşmandan aldığı telefonla ihbarda bulunur. Muhtar telefonda aldığı talimatla pencereden can yoldaşa ateş açar. Bu değerli can yoldaş kafasına isabet eden kurşunla şehit düşer.

Evet, bu eşsiz komutan fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Fakat O ölmedi; kalbimizde yaşıyor. Yakılan her ağıtta, düşmana sıkılan her kuşunda, yaratılan her değerde O'nun kanı, O'nun direnişi, O'nun emeği olacak. **Cemil** yoldaş, senin yaşamın boyunca büyük bir onur ve gururla taşıdığın parti bayrağı, senin kanınla daha bir kızıllaşarak göndere çekildi. Nasıl ki, sen ve yoldaşların, **Murat**'ların silahını ve kanını yerde bırakmadıysanız, bugün de senin silahın, yoldaşlarının omuzunda, düşmana karşı durmadan intikam kurşunları yağdırıyor. Biz seni içimize gömdük, her nefes alışımızda seni yaşıyoruz. Her zor görevde önümüzdesin ve bizlere komuta ediyorsun. Ne mutlu sana ve senin gibilere...

Sen; Dêrsim'in kızıl kartalı, sen işkence tezgahlarında azgın leş kargalarını yenilgiye uğratıp mahkum eden, direnişçisin. Sen Başkan APO'nun şaşmaz takipçisisin. Sana birkez daha söz veriyoruz ki, senin yolunda şaşmadan yürüyecek ve sana layık olacağız; bundan kuşkun olmasın. Uğrunda soylu yaşamını feda ettiğin ulusal kurtuluş savaşımızın yüreği, beyni Başkan APO'nun önderliğinde, emin adımlarla zafere doğru ilerleyişimizi daha bir sürdürüyoruz. Tüm devrim şehitlerimiz gibi, sen de, ulusal kurtuluş savaşımıza komuta ediyor ve bu savaşta yaşıyorsun. Seni saygı ve minnetle anıyoruz.

Cûnek'de toprağa düşen 11 kahraman, her bahar kızıllıklarıyla Kürdistan'ı süsleyecekler

Adı soyadı: **Haydar ÇELİK**
Doğum yeri: **Mazra-Palî-Xêlan köyü**
Katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi: **Cûnek, Aralık 1990**

Haydar yoldaş, Mazra(Elazığ)'nın Palî(Palu) kazasına bağlı Xêlan köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlarda babasını yitiren **Haydar** yoldaş, küçük kız kardeşiyle amcalarının yanında büyür. Babasının ölmesi ardından yoksulluklar içerisinde ve de amcalarının yanında büyümesi **Haydar** yoldaş için oldukça zor olur. Belli bir yaşa geldikten sonra geçimini sağlayabilmek için en zor ve en ağır işlerde çalışmak zorunda kalır.

Haydar yoldaş, Mazra merkezinde inşaat işlerinde çalışarak geçimini sağlamaya çalışır. Ancak bir türlü yoksulluktan kurtulamaz. O dönemde Kürdistanlıların akın akın gittikleri Avrupa'ya **Haydar** yoldaş da çıkmak ister. 1980 yılında Almanya'nın Hamburg şehrine gider. Bu alanda mevsimlik işçi olarak en tortu işlerde ve en düşük ücretle çalışmak zorunda kalır.

12 Eylül 1980 ile birlikte Avrupa alanı adeta siyasi güçlerin akınına uğrar. Alanda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yapan bir grup arkadaş ile tanışır. Yapılan tartışmalarda Kürdistan sorunu, PKK'nin mücadelesi, zindan direnişleri dile gelir. Bu konular **Haydar** yoldaşın dikkatini çeker ve giderek bir taraftar düzeyinde ilişkiler geliştirir. **Haydar** yoldaş, artık geçmiş yaşamın bir kader olmadığı ve bunun mutlaka değiştirilmesi gerektiği sonucuna varır.

Çeşitli düzeylerde çalışmalar içerisinde yer alır. Hamburg alanında kurulan dernek bünyesinde çalışmalara katılır. Pratik işleri yapma **Haydar** yoldaşın en önemli özelliklerinden biridir. *"Önemli olan çok konuşma değil, çok iş yapmadır"* yaklaşımı ile çalışmalara katılır. Parti ve mücadele değerlerine sahiplik etmede örnek özellikler sergiler; adeta bir ananın çocuklarına sarılması misali en ufağından en büyüğüne kadar tüm değerlere sarılır, bunları korur, geliştirir ve tüm yapıya egemen kılar.

1984 15 Ağustos'una kadar aktif taraftar düzeyinde faaliyetlere katılır. Atılım sonrasında kendisini daha önemli görevlerin beklediği bilinciyle yeni döneme hazırlanır. Faaliyetlere profesyonel düzeyde katılmaya karar verir ve bunun ardından merkezi eğitime alınır. Merkezi eğitimden sonra Almanya'nın çeşitli kentlerinde ve Fransa alanında faaliyetlere sorumlu düzeyde katılır.

1988 yılında kendisinin de istemiyle Akademi alanına gider. Burada gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendisini daha da güçlendirir. Eğitim sonrasında ülkede savaşma istemini partiye iletir. Partinin bu önerisini kabul etmesi ardından bir grup yoldaşıyla beraber Botan faaliyetlerine katılmak üzere ülke topraklarına yönelir. Belli bir süre Botan alanında faaliyetlere katılan **Haydar** yoldaş, başarılı bir pratiğin sahibi olarak yoldaşları arasında sevilip sayılan biri olur. Partiye ve mücadeleye bağlılığın simgesi olarak yoldaşları arasında yer edinir.

Beraber Botan pratiğinde yer alan bir yoldaşı, **Haydar** yoldaşla bir anısında şöyle diyor: ***"Latif TEPE (Müslüm Dayı)***

*yoldaşın şehit düştüğü çatışmada **Haydar** yoldaş da vardır. Grup bir vadide konumlanır. Düşman operasyon halindedir. Grup operasyondan habersizdir. Sabaha doğru vadi çembere alınır. Grup çembere alındığının farkına varır, çemberi yarmak için harekete geçer. **Haydar** yoldaş, vadiden aşağıya doğru çatışarak kurtulur. Düşman tüm gücüyle **Haydar** yoldaşı savaş dışı bırakmak için tarar, silahı mermi darbeleriyle parçalanır. Bunun üzerine **Haydar** yoldaş gruptan kopar. 2 gün yalnız başına kalır. Yalnız olduğu için ihtiyacı olmasına rağmen köylere inmez. İki gün sonra tekrar grup ile birleşir."*

Haydar yoldaş, Botan pratiğinden sonra Orta Eyalet'e gitmeyi beklemektedir. Gelen talimat doğrultusunda iki grup Orta Eyalet'e yönelecektir. Birinci grup hemen çıkacaktır, ikinci grup ise biraz aradan sonra. Birinci grupta yer alan arkadaşların isimleri komutan tarafından okunur. **Haydar** yoldaş, merak ve heyecanla kendi isminin okunmasını bekler. Ancak **Haydar** yoldaş ikinci grupta gideceğini öğrenir. Bunun üzerine inatla kendisinin birinci grupta gitmesi gerektiğini vurgular ve dayatır. Bu dayatması ardından yönetimin de onayını alarak birinci grup ile Orta Eyalet'e yönelir.

Oldukça güçlü tecrübe ve donanımla alana gelen grup, Orta Eyaleti Botanlaştırma çalışmalarını başlatır.

Aralık 1990'da **Haydar** yoldaşın da içinde yer aldığı 11 kişilik bir grup Kislê(Nazimiye)-Cûnek(Yayladere) arasında sömürgecilerle birkaç gün süren büyük bir çarpışmaya girer. Bu çarpışmada **Haydar** yoldaş, arkadaşlarıyla birlikte düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düşer.

Haydar yoldaşın şahsında tüm Kürdistan şehitleri önünde saygıyla eğiliyoruz.

Adı soyadı: **Ahmet ALEV**
Kod adı: **Yaşar**
Doğum yeri ve yılı: **Dêrsim-Pêrtax-Sorbyan köyü, 1964**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **Cûnek, Aralık 1990**

Yaşar yoldaş, Dêrsim'in Pêrtax-(Pertek) ilçesinin Sorbyan köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

Devrimci düşüncelere 1976-77 yıllarında sempati duyar ve Mahir Çayan'ın düşüncelerini benimser. Avusturya alanında Dev-Sol içinde yer alan **Yaşar** yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'nın derin etkisinde kalarak 1985 yılında partiyle ilişkiye geçer. Bu alanda yürütülen faaliyetler içerisinde yer alır. Ancak gelişen mücadele karşısında kendi içinde bulunduğu durumu yeterli bulmayarak profesyonel olarak çalışmalara katılır.

1986'da katıldığı merkezi eğitimden sonra Almanya-Bavyera alanında ve daha sonra da İskandinavya alan çalışmalarında sorumlu düzeyde yer alır.

Kitleye yaklaşımdaki ikna edici ve örgütleyici yeteneğiyle büyük başarılar elde eden **Yaşar** yoldaş, eskiyle her alan ve her koşulda mücadele eden bir kişiliğin sahibi olarak yoldaşları arasında sevilip sayılan bir konuma ulaşır.

Her yönlü ülkeyi yaşamanın ve bulunduğu alana egemen kılmanın uğraşı içinde olan **Yaşar** yoldaş, öze ve kaynağa dönüşün gerekliliğine inanarak kendisini sürekli ülke mücadelesine hazırlar. Örgütlü çalışmanın en üst düzeyde savunucusu olan **Yaşar** yoldaş, *"Bir işin başlangıcı aynı zamanda onun geleceğini de belirler"* sözünü dile getirirken, bunun pratikte vücut bulmasına da özen ve itina gösterir.

1988 Eylül ayında Akademi alanına giden **Yaşar** yoldaş, orada gördüğü siyasi ve askeri eğitimden yararlanarak kendisini yeniler. Bundan sonrası için ülkeye giriş ve sömürgecilerle kıyasıya bir mücadeleye hazırlar kendisini.

1989'da ülkeye yönelir. Dêrsim eyalet komite üyesi olarak faaliyetlilik içindeyken, Aralık 1990'da Cûnek(Yayladere)'de sömürgecilerle girdiği bir çatışmada bir grup yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır. Anısı, devrimci kişiliği her an bizlere yol gösterecek ve yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır!

Adı soyadı: **Servet KARABAY**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve yılı: **Meledî-Wêranşar-Topraktepe köyü, 1969**
Katılış tarihi: **Kasım-Aralık 1990**
Şahadet tarihi: **Cûnek, Aralık 1990**

Azad yoldaş, 1969 yılında Meledî-(Malatya)'nin Wêranşar(Doğanşehir) ilçesinin Topraktepe köyünde ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Mücadeleye, Elazığ'da Fırat Üniversitesi Fizik Bölümü'nde okurken katıldı. Olgun ve ağırbaşlı kişiliği ile bilinen **Azad** yoldaş, düşmana karşı savaşmanın coşku ve azmi içindeydi. Kendisini geleceğe güçlü hazırlamanın çalışması içindeyken, Aralık 1990'da Cûnek direnişinde şehitler kervanına katıldı.

Adı soyadı: **Mehmet OCAK**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve yılı: **Mazra-Dep-Kızılca köyü, 1965**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **Cûnek, Aralık 1990**

1965 yılında Dep(Karakoçan)'in Kızılca köyünde maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Zeki** yoldaş, evli ve iki çocuk babasıdır. 1978 yılında mücadeleye duyduğu sempati, 1986'da Avrupa alanında mücadeleye katılmasına neden olur.

Almanya'nın Duisburg ve Hamburg alanında faaliyetlere katılan **Zeki** yoldaş, daha sonra Türkiye'de metropol çalışmalarına katılır. İzmir alanında temsilcilik düzeyinde faaliyetlere katılan **Zeki** yoldaş, 1988 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider.

Akademi ortamında gördüğü eğitimle kendisini yetkinleştiren **Zeki** yoldaş, canlı, atak, arkadaşlarla ilişkilerinde uyumlu ve disiplinli yapısıyla yoldaşlarının saygısını kazanır.

Akademi eğitiminden sonra Botan alanında silahlı savaşıma katılmak amacıyla ülkeye giriş yapar. Şax(Çatak) ve Berwarî alanındaki birliklerde manga komutanlığı yapan **Zeki** yoldaş, 1990'da Bestler'de takım komutanlığı yapar. 1990 sonbaharına kadar bu alanda kalan **Zeki** yoldaş, Eylül 1990'da bir grup yoldaşıyla birlikte Dêrsim alanına yönelir.

Güçlü bir yurtseverliği ve partiye bağlılığı olan **Zeki** yoldaş, görev ve sorumluluğun bilinciyle hareket eder. Halkla ilişkilerinde son derece sıcak ve eğiticiydi. Parti Önderliği'ne ve parti çizgisini tasfiyeye yönelik anlayışlara karşı ilkeli mücadele yürütür.

Aralık 1990'da Cûnek direnişinde bir grup yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düşer.

Adı soyadı: **Hüseyin KAYAR**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve yılı: **Gemlik-Bursa, 1955**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Cûnek, Aralık 1990**

Sinan yoldaş, uzun yıllardan beridir Bursa'ya yerleşen Kürdistanlı bir ailenin çocuğu olarak 1955 yılında dünyaya gelir. TC subaylık okulunu bitiren **Sinan** yoldaş, 1982'ye kadar subay olarak görev yapar. Devrimci düşünceleri benimseyen **Sinan** yoldaş, THKP-C içerisinde yer alır. 1982'de düşüncelerinden dolayı subaylık görevine son verilir.

1984 yılında Avrupa alanına gider. 15 Ağustos Atılımı'ndan etkilenerek 1987'de profesyonel olarak mücadeleye katılır.

1988 yılında Akademi alanına gider. Kendisini ideolojik-politik olarak geliştiren **Sinan** yoldaş, zorluklar karşısındaki dayanıklılığı, sorunları kavrama düzeyi, askeri yetenek ve tecrübeye sahip olmasıyla komutanlık göreviyle ülkeye yönelir.

Aralık 1990'da Cûnek direnişinde kahramanca bir direniş sergileyerek şehitler kervanı içerisinde yer aldı.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz!

Kazım yoldaş, Çewlik'in Dara Hênê-(Genç) ilçesinin Mistan(Bulgurlu) köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğar. Ankara Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. sınıfta ayrılarak mücadele saflarına katılır.

Aralık 1990'da Cûnek direnişinde kahramanca direnerek şehit düşer.

Adı soyadı: **Hüseyin GÜNDAR**
Kod adı: **Hasan, Hilmi**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix, 1963**
Katılış tarihi: **1982**
Şahadet yeri ve tarihi: **Cûnek, Aralık 1990**

Kürdistan halkı yiğit bir evladını ve öncüsünü daha kaybetti. 19 Aralık 1990 günü Dêrsim'in Kisle(Nazimiye) ilçesi Taxkin dağı alanında -Gêği(Kiği) sınırı- sömürgeci güçlerle ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimiz arasında çıkan ve günlerce süren çatışmada **Hüseyin GÜNDAR (Hasan** yoldaş, on yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Partimizin IV. Ulusal Kongresi'ne gidişin arifesinde böylesi bir direnişin yaşanması bu şahadet olayına daha da derin bir anlam kazandırmaktadır. On yoldaşıyla beraber kanının son damlasına ve son mermisine dek direnerek şehit düşen **Hüseyin** yoldaş, Bazarcix'in kırsal alanında yoksul, emekçi bir ailenin çocuğu olarak 1963 yılında dünyaya gelir. İlkokulu köyde okur. Bazarcix ilçe merkezinde orta okul ardından liseyi okuduğu 1978-1979 döneminde parti düşünceleriyle tanışır. Bundan sonra taraftar düzeyinde okulda parti düşüncelerinin savunuculuğunu yapmaya başlar. Bu süreçte, yine Bazarcıklı olup 1987'de Amed Eyaletimizde şehit düşen parti militanı **Mehmet İNAN (Şevki)** yoldaşın yakın desteğini alır ve gelişme gösterir.

Ekonomik nedenlerden dolayı ailesinin Almanya'ya gitme sorunu bu dönemde gündemdedir. **Hüseyin** yoldaş, liseyi bitirmiştir. Aile ortamı ve kendisinin o gün içinde bulunduğu ilişki düzeyi O'nu da Avrupa'ya gitmek zorunda bırakır. 1979 yılından itibaren Avrupa'da taraftar düzeyinde bağımsız olarak devrimci sorumluluğuyla çalışmalarda bulunarak çevreler oluşturur. Diğer yandan en ağır işlerde çalışarak aileye olan ekonomik bağımlılığını sınırlamaya çalışır. 1979-81'lere kadar çalışmalarını bu tarzda yürütür.

Partimiz, tarihi I. Konferans'ından sonra geniş kapsamlı planlarla Avrupa'ya el atar. **Hüseyin** yoldaşın da, yıllardır süren çalışmalarını partiyle ilişki içine alma arayışları bu dönemde hedefine ulaşır. Böylece oluşturduğu çevrelerle beraber Hannover alanında resmi faaliyetlere başlar. Partimizin Avrupa faaliyetleri içinde üç yılı aşkın bir süre çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlenir ve başarılı bir faaliyet yürütür. Bunun üzerine 1985'te Ortadoğu sahasına çağrılır. Akademi alanında eğitimden geçtikten sonra şehit **İlhami KILIÇ (Seyitxan)** yoldaşla beraber Botan alanına gider. 1986-1987 yılı Çel(Çukurca) faaliyetlerinde yer alır. Bir yıllık Botan alanındaki faaliyetleriyle ülke zeminine dayalı önemli deneyimlere ulaşır. Partimizin III. Kongresi'nden sonraki süreçte bir grup arkadaşla birlikte Dêrsim alanına gitme görevini üstlenir.

1987 baharında Botan'dan Dêrsim'e üç aylık zorlu bir yürüyüş pratiği içinde önemli katkıları ve örnek fedakar tavırlarıyla üstüne düşeni yerine getirir. Dêrsim alanında Gêxi(Kiği)-Kisle-Dep-(Karakoçan)-Mêzger(Mazgirt) alanlarında sorumluluklar üstlenir. 1987-88 yıllarında bu faaliyetlerde bulunurken, birçok görevin başında yer alır. Başarılarda belirgin rol oynar. Daha sonra eyalet düzeyinde sorumluluklar üstlenir. Parti değerlerinin korunmasında, yapının olumsuzlukları ve her türden engeli aşmasında büyük çabalar sergileyen **Hüseyin** yoldaş, şehit düştüğü ana kadar bu görevini yürüttü.

Hüseyin yoldaş, uzun yıllarını mücadeleye adamış bir parti emektarıdır. Mücadeleye değerler katan, geliştirme ve büyütmenin büyük çabaları içinde bulunan değerli yoldaşlarımızdan biriydi. Gerek içten ve gerekse dıştan kaynaklanan her çeşit sorun karşısında bağımsız devrimci tutumun sahibi oldu. Partiye yararlı olduğuna inandığı düşüncelerin sonuna kadar savunucusuydu. Yine herhangi bir durumu incelemeden-araştırmadan veya gereken bilgiye ulaşmadan rastgeleci hiçbir tavır veya tutuma düşmezdi. Ölçülü militan özelliğin bir temsilcisi ve yaşatıcısıydı. En olumsuz koşullarda bile sorumluluk sahasındaki

parti değerlerinin yılmaz savunuculuğunu bizzat pratiğiyle kanıtladı. Bunun canlı pratiğini beraberinde çalışan arkadaşları yaşamışlardır.

Hüseyin yoldaşın gerek Avrupa'nın olumsuz koşullarında yaşadığı uzun yılları ve gerekse dört yılı aşkın gerilla yaşamı boydan boya kızıl bir şeridi andırır. Parti ruhuyla sürekli ileriye doğru bir gelişme göstermiş ve bunda başarılar kaydetmiştir.

Kendisi de anlatırdı; *"Bazarcix'ta şekillenen sömürgeci, çağdışı koşullar ulusal gerçekliğimize yönelik ciddi tahribatlar yaratmıştır. Davaya sınıf çelişkisi halkasından ilk adımını atmıştım. Ulusal kimliğimize bu yoldan ulaştım"* diye. Yani marksizmden yurtseverliğe varma gibi bir yol izleyerek bağımsızlık saflarında yerini almış bir yoldaşımızdı.

Aile ilişkilerinde devrimci ölçüleri tutturan bir yoldaşımızdı. Avrupa'da bulunan ailesinin yurtsever-demokrat özelliklerini daha da partinin hizmetine sunması için savaş cephesinden mektuplar gönderirdi. Bunların bazıları parti basınında çıktı. Bunu gördüğünde son derece sevinirdi. Çünkü ailesinin olumlu yanıtı söz konusu olurdu. Mektuplarında da kullandığı etkili ve iknacı üslup ailesinin mücadele ile daha da kaynaşmasını sağladı.

O, Partinin verdiği her göreve ikirciksiz yürüdü. Halkın kabul etmediği ve devrimci olmayan her türlü anlayış ve tutuma karşı devrimci çalışmayı kendisine esas aldı. Parti karşıtı sağ-tasfiyeci anlayış ve dayatmalara karşı haklı tepkinin isyanı oldu. Bu tutumları mahkum ederek partimizin IV. Ulusal Kongresi'ne şahadetiyle mesajını iletti.

O'nun silah arkadaşları ve yoldaşları olarak; Kendisinin gelişmeci özelliğini kendimize örnek alarak bağımsız Kürdistan özlemini zaferle taçlandırana dek, uğruna canını severek feda ettiği hedef ve amaçlara doğru yürüyecek ve bize devrettiği devrim bayrağını yükselterek savaşacağız.

Xurşit Dağı direnişçilerinin anısına

Kürdistan'da yaşama can veren şehitlerdir. Xurşit Dağı direnişçileri de yaşama can veren şehitler kervanına katılmıştır. Ama her direniş kendi içinde zengin deney ve tecrübeler sunmaktadır. Silah arkadaşları olarak bunlardan sonuç çıkarmak partiye ve halka bağlılığın bir gereğidir.

Xurşit Dağı şehitleri Ortadoğu'dan Güney Batı Eyaleti'ne gelirken yolda düşmanla çatışmaya girmişler, gün boyu süren çatışma gece de devam etmiş ve aralıklarla 15 gün sürmüştür. Bu çatışmalarda 12 yoldaşımız şehit düşmüştür. Partimizin bu kahraman evlatları, çok eşitsiz bir savaşta Kürdistan'da yazılan yeni tarihe 15 günlük çatışma ile kendilerini nakış nakış işlemişlerdir. PKK'nin kahramanlığı bu çatışmada da düşmanı kahretmiştir. Biliyoruz ki, partimizin ve halkımızın düşmanları ellerini oğuşturarak buna sevinmişler, kadeh tokuşturmuşlardır. Ama savaş meydanında olan düşman iyi biliyor ki, tek tek toprağa düşen bu yiğitler zaferi müjdelemişlerdir. Yine düşman iyi biliyor ki, örgütsel tedbir yetersizliği ve yoldaşlarımızın henüz tecrübesizliğinden sonuç almıştır.

Onlarca düşman gücünün yere serildiği bu çatışmada da görülmüştür ki, hiç bir koşul altında PKK'nin kahramanlığı bükülmez. İşte örneklerinden **Hıdır** arkadaş: Düşman kuşatmış; lavlar, bombalar, MG-3'ler ateş yağdırıyor. **Hıdır** arkadaş, diktiryofun arkasında, *"Yoldaşlar siz çekilin, ben sizi korurum"* diyor ve devamla halkımızın zulme karşı tarih içinde biriken kiniyle haykırıyor: *"Gelin gelin sömürgeci faşist köpekler, kahrolsun faşistler, yaşasın Başkan APO, yaşasın PKK!"* Düşman ateşi tüm gücüyle **Hıdır** arkadaş üzerinde yoğunlaşıyor. **Hıdır** arkadaş bir düzlükte konumlanmış, gerilemiyor. Habire düşmana kin kusuyor. Yanındaki arkadaşlar üç kontra ve bir komandoyu devirdiğini görüyorlar. **Hıdır** arkadaş bir cesaret abidesidir. Eğer savaşta düşman ateşinden korunmak için mevzi değiştirmenin önemini bilse düşmana daha ciddi zararlar verecektir. Ancak böyle bir çatışmaya ilk kez giriyor. Ama olsun, **Hıdır** arkadaşın ortaya koyduğu ruh önemlidir. **Hıdır** arkadaş iki yara alıyor. Göğsünden toprağa tertemiz bir kan süzülüyor. **Hıdır** arkadaş buna aldırmıyor. Hala partisine bağlılığını ve halkına karşı görevini sürdürüyor. Mecalsiz kaldığı noktada son sözü ***"Biji Serok APO"*** oluyor.

Botî arkadaş; **Hıdır** arkadaş ile aynı düzlükte konumlanmış. Silahı hiç susmuyor. Partiden aldığını vatanın kurtuluşu için iyi temsil ediyor. Silahı saatlerce sonra susuyor, ağır yaralıdır. Ama **Hıdır** arkadaş gibi **Botî** arkadaş da son nefesine kadar PKK'yi temsil etmek için direniyor. Yakınında direnişi sürdüren yoldaşlarını çağırıyor, *"Üzerimdeki talimatları alın"* diyor ve ölümsüzler kervanına katılıyor.

Halil arkadaş yaralıdır. Yoldaşlarına *"Ben yaralandım, düşmanın eline sağ geçmemeliyim, kendimi vuracağım"* diyor. Yoldaşlarının, düşmanı oyala ve yanındaki sırt çantalarını yak şeklindeki isteği üzerine yoldaşları koruma görevini yükleniyor ve çantaları yakıyor.

Derviş arkadaş; genceciktir, coşkuludur, aylardır istediği ülkeye gitme fırsatını yakalamıştır. Hep ilk mücadeleye katıldığı günlerdeki anılarını yoldaşlarına anlatmaktadır. Çatışmada düşmanı oyalamak isteyen gruba katılıyor. Yürüyemeyecek tarzda yara alıyor. Yoldaşlarına *"beni vurun"* diyor, yoldaşlar kabul etmiyor; *"O zaman rahtımı alın, silah kalırsa yeter, parti değerleri düşmanın eline geçmesin"* diyor ve şehit düşüyor.

Akşama kadar süren çatışmada bu dört yoldaşımız şehit düşerken gece düşülen bir pusuda da iki yoldaş kayıp veriliyor. Daha sonra ortaya çıkan kayıplar arkadaşların aynı düşmesi, tecrübesizlik ve araziyi bilmemelerinden kaynaklanmıştır. Ancak baştan sonuna kadar hiç bir arkadaşımız partiye ve halka bağlılıkta en küçük bir kusur göstermemişlerdir. İşte daha dün PKK'nin attığı direniş tohumları, bugün böyle efsaneler yaratacak kadar yüce bir ruh yaratmıştır. PKK'nin öz suyu ile iradelerini çelikleştiren bu yoldaşlar, aynı gelişmeyi PKK'nin düşüncesini komple pratiğe uygulama ile birleştirselerdi, orduları yenilgiye uğratırlardı. Ne yazık ki, bu genel zayıflığımız bu direnişçilerimizde de kendisini göstermiştir. Biz bu yoldaşlara karşı görevimizi yerine getirmek için çatışmada içine girilen yetersizlikleri görmek, eleştirmek ve yeni çatışmalarda bundan kaçınmak zorundayız.

Nazari olarak gerilla savaşında manevranın önemi bilinir. Ama çoğu durumda bu ilkeyi uygulamıyoruz veya eksik uyguluyoruz. Ulusal kurtuluş savaşında verdiğimiz birçok kayıpta bunun örneklerini görürüz.

Xurşit Dağı çatışmasında da başka hatalar ile yanyana ciddi manevra hatası yapılmıştır. Düşman erken fark ediliyor. Ancak düşmanla temasa geçmemek için doğru bir manevra geliştirilmiyor, eldeki zaman düşman aleyhine kullanılmıyor. Düşmanın bildiği yöne doğru düz bir güzergah izleniyorlar. Ayrıca arkadaşlar her defasında düşman kendilerine ulaşana kadar oturuyorlar. Bu nedenle birkaç kez düşmanla yakın temasa geçiyorlar. Fakat düşman çatışmadan kaçınıyor. Zira düşman güç yoğunlaştırarak çember oluşturmaya çalışıyor. Daha sonra düşman arkadaşların içine düştüğü hatayı gördüğü için "örsçekiç" uygulamasına geçerek sonuç almaya çalışıyor. Bu durumda arkadaşları izlemekle yetiniyor. Oysa arazi ormandır ve arkadaşlar zaman zaman düşmanla teması koparıyorlar. Düşman ile ilk temas ve ilk çatışma anına kadar 5 saat yitiriyorlar.

İkincisi; düşman geniş çember oluşturduğunda arkadaşlar stratejik noktaları tutmuyorlar. Bunun yerine vadi derinliğine iniyorlar. Oysa bulundukları noktalardaki stratejik noktaları tutsalar akşama kadar düşmanı oyalayacak ve de ona zarar verdirecek olanağa sahipler. Bunu yapmıyorlar. Bu da düşmana hareket ve ateş üstünlüğünü veriyor. Böylece çatışma dar bir alana sıkışıyor ve gelişi güzel düşman ateşi bile birkaç arkadaşın şehit olmasına neden oluyor. Yoksa düşman hiç bir zaman arkadaşların üstüne gelme cesaretini göstermiyor.

Üçüncüsü; mevcut komuta kademesi işlemiyor. Militanlar bu boşluğu doldurma yoluna gitmiyorlar. Böylece çatışmada ortak bir davranışı sağlayacak koordine boşluğu yaşanıyor. Her arkadaş kendi başına ve neyi doğru biliyorsa öyle savaşıyor. Oysa savaşta karar gücü ve koordine işin hayati yönünü oluşturur. Nitekim "Kötü bir karar kararsızlıktan iyidir" der Lenin. Grupta komuta kademesinin işlememesi daha sonra 15 gün süren çatışmada ortaya çıkan kayıplarımızın nedenini oluşturur.

Dördüncüsü; gece çatışma alanından çıkarken düşman pusuları dikkate alınmıyor, hareket tarzı buna göre çizilmiyor. Mesafe ayarlama, öncü çıkarma ve keşif yürüterek ilerleme gibi olağan tedbirlere bile başvurulmuyor. Bunun yerine yakın mesafelerle grup birlikte ilerliyor. Pusuya düşülüyor ve güçlerimiz birbirinden kopuyor.

Beşincisi; grupta araziyi ve çevreyi bilen üç rehber bulunuyor. Rehberler herhangi bir terslik düşünülerek pay edilmiyor. Böyle bir örgütlenmeleri olmadığı için iki rehber gruptan kopuyor. Bu da grubu zor duruma düşürüyor.

İşte 12 yoldaşımızın şahadetine neden olan hatalar bunlardır. Yoksa düşman korkaktır. Birkaç gerillanın başına yüzlerce kontra ve komando yığmaksızın üzerimize gelmeye dahi cesaret edememektedir. Bu nedenle asıl sonuç alan düşmanı kendi hatalarımız olarak kabul etmeliyiz. Biz de PKK'nin direnişçi ruhunu efsaneleştiren bu özgürlük savaşçılarını anarken soruna böyle yaklaşmayı bir görev sayıyoruz. Bu değerlendirmeyi herkesten çok onların bir vasiyeti kabul ediyoruz.

Anıları mücadelemizde yaşayacaktır.

Silah arkadaşları

Xurşit Dağı şehitlerimiz, komutalarında savaştığımız yüce komutanlarımızdır

Bawer yoldaş

Adı soyadı: **İrfan YILDIRIM**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve yılı: **Xozad-Karabakır köyü, 1963**
Katılış tarihi: **Ocak 1990**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Bawer yoldaş, 1963 yılında Xozad(Hozat)'ın Karabakır köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. İlk ve ortaokulu çeşitli alanlarda okur. 1938 yılında katliamdan geçirilen akraba ve yakınlarının ağıtlarıyla büyür. Ulusal özelliklerin yitirildiği, kemalizmin egemen kılındığı bir ortamda, ulusal özellikleri ve kimliğini daha küçük yaşlardayken bilince çıkarır.

1979 yılında partiye sempati duyar. Ancak geri çekilme dönemine tekabul ettiğinden dolayı fiili olarak ilişkiye geçişi ancak 1987 yılında Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okuduğu dönemde olur. Bundan sonra Kürt kökenli öğrenciler içerisinde aktif olarak faaliyetlerde bulunan **Bawer** yoldaş, mücadelenin yaratmış olduğu etkiyi örgütlemede büyük çaba içerisine girer. Yürüttüğü faaliyetlerden dolayı kısa süre sonra deşifre olur, çeşitli aralıklarla üç kez gözaltına alınan **Bawer** yoldaş, toplam 8 ay cezaevinde kalır. Malatya Cezaevi'nde kaldığı dönemde parti biriminde yer alarak, koğuş temsilciliği düzeyinde görev alır. Burada da partinin direnişçi hattını izleyerek parti değerlerini korumasını bilir.

Serbest bırakılma ardından tekrardan Adana'ya gelerek kısmi olarak üniversite bünyesinde çalışmalara katılır, tekrardan kısa süre gözaltına alınır. Artık bundan sonra sağlıklı çalışma yürüteemeyeceğine kanaat getiren **Bawer** yoldaş, alandaki parti birimine katılma isteminde bulunarak, Ocak 1990 tarihinde Akademi alanına gönderilir.

Akademi'de yaklaşık 7 ay eğitim gören **Bawer** yoldaş, Savur Eğitim Devresi'nde Akademi yönetiminde yer alır. Bu eğitim sürecinde kendini tüm gücüyle katar, partinin askeri-siyasi eğitimiyle kendini geliştirir ve partimizin ideolojik-politik, askeri ve örgütsel çizgisi temelinde kendisini güçlendirmesini bilir.

Bawer yoldaş, olgunluğu, ataklığı ve cesaretiyle partinin militan hattına ulaşmada kendisini yetkinleştirir ve sürekli eğitici bir yoldaşlık ilişkisini geliştirerek sorumlu devrimciliğin seçkin örneğini sergiler.

Ülkeye yönelme kararı ardından Dêrsim grubu içerisinde yer alır. *"Ben Dêrsim'e tarihi yargılamaya gidiyorum"* şiarıyla ülke topraklarına yönelen **Bawer** yoldaş, 11 yoldaşıyla beraber 29 Eylül tarihinde İslahiye'de düşmanla girdikleri çatışmada şahadete ulaştı.

Salih yoldaş

Adı soyadı: **Hasan UZUN**
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve yılı: **Yozgat, 1967**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Salih yoldaş, 1967 yılında Yozgat'ta dünyaya gelir. Kendisi aslen Kürt olan, ancak 19. yy.'da Kürdistan'dan Orta Anadolu'ya sürgün edilen bir ailedendir. Daha küçük yaşlardayken Kürt olmanın karşılığı olan horlanmaları iliklerinde yaşar. Yöredeki Kürt-Türk çelişkisi, devletin kurum ve kuruluşlarının desteğiyle Kürtleri eritme yönünde işliyordu. **Salih** yoldaş, bütün bunlara karşı bireysel de olsa direnir. Ailesine katkı amacıyla çobanlık vb. işlerde çalışır.

İkinci bir sürgünü de Avrupa alanına yoksulluktan kurtulmak için çıkarak yaşar **Salih** yoldaş. Ancak geldiği Avrupa alanının da kendisini kurtuluşa götüremeyeceğini anlar. Bu dönemden sonra belli arayışlar içerisine girer ve kısa süre sonra parti ile tanışır. Artık gerçek kurtuluşun nerede olduğunu daha iyi kavrar ve 1988 yılında fiili olarak mücadeleye katılır. Yaşadığı onurlu yaşamı kendisinin

devrimci yaşamına direnç katar.

Almanya'nın Bielefeld ve Hamburg alanında bölge birim üyesi olarak kitle faaliyetlerine katılan **Salih** yoldaş, uzun yıllar uzak kaldığı Kürt ve Kürdistan gerçeğini daha iyi kavrayıp bilince çıkarmaya yönelir. Sürekli bağımsızlık savaşımızın yuvası olan dağlara erişme özlemi içinde olur. Çünkü O, yurt ve insan sevgisini PKK ailesinden görmüştü. O zaman bunun uğruna savaşmak kadar yüce ve onurlu bir şey olamazdı.

1990'ın ilk aylarında Akademi alanına giden **Salih** yoldaş, burada belli bir dönem siyasi ve askeri eğitime tabi tutuldu. Kendisini ülke topraklarında savaşmaya en yetkin bir tarzda hazırlayan **Salih** yoldaş, Dêrsim grubunda yer alarak ülke topraklarına yönelir. 29 Eylül 1990'da İslahiye'de düşmanla çıkan çarpışmada kahramanca direnerek şehit düşer.

Faruk yoldaş

Adı soyadı: **Osman KOÇHAN**
Kod adı: **Faruk**
Doğum yeri ve yılı: **Konya-Cihanbeyli,**

1961
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

1961 yılında Konya'nın Cihanbeyli kazasında dünyaya gelen **Faruk** yoldaş, kısa bir süre sonra babasını kaybeder. Daha sonra Meledi'nin Şiro(Pötürge) ilçesinin Alireş köyüne yerleşir. İlkokulu köyünde okuyan **Faruk** yoldaş, hem ailesinin geçimine katkıda bulunmak ve hem de okuluna devam etmek için İstanbul'da meslek okuluna devam eder. Maddi zorlukların kendisini dayatması ardından yurtdışına çıkan **Faruk** yoldaş, sırasıyla Avusturya, Katar, İngiltere gibi ülkelerde çeşitli işlerde çalışır.

Kaldığı İngiltere alanında 1986-87 yıllarında ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışan **Faruk** yoldaş, alandaki çalışmalar içinde yerini alır. Propaganda faaliyetleri, bildiri dağıtımı, açlık grevleri vb. faaliyetlere aktif olarak katılır. Kitle çalışmalarında toparlayıcı ve örgütçü yapısıyla dikkati çeker ve kitlenin saygısını kazanır.

Kaldığı alanın kendisini tatmin etmemesi ve fiili olarak silahlı mücadelede yer alma isteminden dolayı Akademi alanına gider. Burada siyasi ve askeri eğitim görür. Partimizin II. Ulusal Konferans sürecine de katılan **Faruk** yoldaş, konferanstan aldığı güçle kendi eğitimini tamamlayıp belli bir süre sonra ülke mücadelesine bir grup yoldaşı ile beraber yönelir. 29 Eylül İslahiye direnişinde şehitler kervanına katılır.

İlhami yoldaş

Adı soyadı: **Hüseyin DOĞAN**
Kod adı: **İlhami**
Doğum yeri ve yılı: **Mazra-Dep-İsabey köyü, 1965**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

İlhami yoldaş, 1965 yılında Mazra-(Elazığ)'nın Dep(Karakoçan) ilçesinin İsabey köyünde geçimini çobanlıkla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin yoksul oluşundan dolayı okul okuyamaz. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla daha küçük yaşlardayken ağır işlerde çalışmak zorundan kalır. Bu durum kendisinde emeğe saygı duymayı geliştirir.

Ailesinin geçim zorluğundan dolayı Adana'ya göç etmesi başta **İlhami** yoldaşı sevindirir. Zira Adana'da durumlarının düzeleceğini, yoksulluktan kurtulacaklarını düşünmektedir. Ancak, Adana'da kaldığı süre içinde ne kadar yanıldığının farkına vararak ülkeye geri dönmenin özlemini yaşar. Kafasındaki çelişkiler daha da artarken, sorunun toplumsal kurtuluş sorununda olduğunun bilincine varamaz.

Bir süre sonra Almanya'da bulunan ağabeyinin yanına gider. Buranın da kendisinin beklentilerine cevap vermediğinin farkına çok geçmeden varır. Çevresinin de aracılığıyla parti ile ilişkiye geçtikten sonra gerçekleri daha yakından tanıma ve kavrama şansına kavuşur.

İlhami yoldaşın partiyle tanışması kendisi için bir dönüm noktası olur. Artık gerçek kurtuluş yolunu ve düşmanı tanır. Kendisini yıllarca uğraştıran sorunun cevabını bulmuştur. Tek kurtuluşun Kürdistan'daki savaşıma katılma ile mümkün olduğunun bilinciyle fiili olarak mücadele saflarına katılır.

Belli bir süre Avrupa çalışmalarına katıldıktan sonra kendisinin de istemiyle Akademi alanına alınır. Burada sergilediği olgun ve gelişmeye yatkın konumuyla verilen siyasi ve askeri eğitimden en iyi yararlanmasını bilir. Kendisinde var olan eksiklik ve yetersizliklere yönelir, çekingenliğini aşarak daha girişken yapıya ulaşır.

Ülke topraklarına savaşma coşkusuyla yönelirken, 29 Eylül 1990'da bir grup yoldaşıyla İslahiye'de şahadete ulaşır.

Boti yoldaş

Adı soyadı: **Mahmut TOPTAN**
Kod adı: **Boti**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix-Bölükçam, 1967**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Boti yoldaş, 1967 yılında Bazarcix'in Bölükçam köyünde geçimini çiftçilikle sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşlarda iken babasını yitiren **Boti** yoldaş, bu yaşlardan itibaren ailesinin geçimine katkıda bulunmak zorunda kalır. Yaşamı küçük yaşlarda direnişle şekillenir. Hem okumak ve hem de ailesine ekonomikmen katkıda bulunmak zorunda kalır.

1980 öncesi, alanda gelişen mücadeleye ağabeyi **Halil TOPTAN** yoldaş katılır. Bu dönemde mücadeleye sempati duyar, ancak katılmak için yaşı henüz küçüktür. 12 Eylül faşizminin gelmesi ve

geri çekiliş sürecinin yaşandığı bu yıllarda ağabeyi **Halil** yoldaş şehit düşer. Ağabeyini yitirmesi kendisinde derin izler bırakırken, soylu bir yaşamın ancak düşmana karşı güçlü bir direnişten geçtiği gerçekliğinin farkına varır.

Devam eden süreç **Boti** yoldaşı üniversiteye gitme ve aile reisliğini yapma ile karşı karşıya getirir. Aileyi kurtarma veya insanca yaşama çabaları O'nu böyle şekillendirmiştir. Ancak bireysel kurtuluşun mümkün olamayacağının, bunun bir aldatmaca olduğunun farkına varan **Boti** yoldaş, 1989 yılında mücadele ile ilişkiye geçer. Güney-Batı ve Dicle Üniversitesi'nde iken gençlik birimi sorumluluğunu üstlenir.

1990'ın başlarında Güney-Batı'da gerilla birliğine katılır. Gerillaya katılmayla birlikte kendisini gerilla yaşamına hazırlamaya çalışır, çok güçlü kişilik yeteneklerine kavuşur.

Güney-Batı Eyaleti'nde kısa bir dönem faaliyetlilik ardından Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alınır. Kendisini güçlendiren **Boti** yoldaş, ülke mücadelesine katılmayı her fırsatta dile getirir. Fiziki zayıflığına rağmen, *"Her şeyim vatana feda olsun"* şiarıyla yola çıkarak ülkeye giden grup içerisinde yer alır.

29 Eylül 1990'da bir grup yoldaşıyla ülkeye daha yeni ayak bastığı ve düşmana karşı doyasıya savaşamadığı bir anda şahadete ulaşır.

Derviş yoldaş

Adı soyadı: **Hasan ADIYAMAN**
Kod adı: **Derviş**
Doğum yeri ve yılı: **Pirrîn-Bêhişti, 1969**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Derviş yoldaş, 1969 yılında Pirrîn-(Adıyaman)'in Bêhişti(Besni) ilçesinin Karaçay köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Daha küçük yaşlarda iken çalışmak zorunda kalır.

1980'den önce çevrenin de etkisiyle partiye sempati duyar. Öğretmenine karşı Türk değil Kürt olduğunu söylediği için okuldan ayrılmak zorunda kalır. 12 Eylül darbesinden sonra parti ile ilişkisi kesilir. Hayatı zorluk ve yoksulluklar içerisinde geçmesine rağmen özünden hiçbir şey yitirmez. Sömürgeciliğe karşı birşey yapamamanın verdiği ezikliği duyar. Bu dönemde öğrenci arkadaşları sayesinde parti ile ilişki kurar ve saflarda yerini alır. Askerlik yaşının gelmesi O'nun için büyük bir ızdıraptı. Ancak parti ile ilişkiye geçtikten sonra hiç tereddütsüz mücadele saflarına katılır.

Derviş yoldaş, eğitim gördüğü Mahsum KORKMAZ Akademisi'nden ülkeye yöneldiği bir dönemde, 29 Eylül 1990'da bir grup yoldaşıyla şahadete erişti.

Azad yoldaş

Adı soyadı: **Hamit ÇOBAN**
Kod adı: **Hogir-Azad**
Doğum yeri ve yılı: **Dilûk-Ereban-Fakılı köyü, 1968**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Azad yoldaş, 1968 yılında Dilûk-(Antep)'un Ereban ilçesinin Fakılı köyünde oldukça yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Doğup büyüdüğü alan düşmanın en yoğun asimile ve sindirme politikasını yürüttüğü bir alandır. **Azad** yoldaş, daha küçük yaşlardayken çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunur. Bu durumdan ötürü doğru dürüst okul dahi okuyamaz.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin alanda gelişmesiyle birlikte çevresinin de aracılığıyla partili arkadaşlar ile ilişkiye geçer. Partiye destek ve yardımda bulunur. Fakat hem yaşının küçüklüğü ve hem de ailesinin maddi durumundan dolayı parti saflarına katılmaz. Devrimci yaşamı tanıdıkça kendisinin bu durumunu kabul etmez ve katılmak amacıyla 1988'de Avrupa alanına çıkar.

Avrupa'nın yoz kültür ortamında özünü korur. Kısa süre içerisinde parti ile ilişkiye geçer. Belli bir eğitimden sonra kitle faaliyetlerinde bulunur. Protesto yürüyüşü, açlık grevleri vb. eylemlerde yerini alır. Kendisinin de istemi üzerine 1990'ın başlarında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Burada gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendisini yetkinleştiren **Azad** yoldaş, ülke mücadelesine yöneldiği 29 Eylül 1990 tarihinde İslahiye'de bir grup yoldaşıyla şehitler kervanına katılır.

Hıdır yoldaş

Adı soyadı: **Cihangir ŞANAL**
Kod adı: **Hıdır**
Doğum yeri ve yılı: **Erzingan-Oğulcuk köyü, 1964**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Hıdır yoldaş, 1964 yılında Erzingan-(Erzincan)'ın Oğulcuk köyünde orta halli bir ailenin tek erkek çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi ekonomik nedenlerden dolayı 1968 yılında Adana'ya göç eder, oradan da İzmir'e yerleşir. **Hıdır** yoldaş, ilk ve orta öğrenimini İzmir'de görür ve ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışır.

1988 yılında İsviçre'ye gider. Burada mücadeleye sempati duyarak, mücadele saflarında yerini alır. Gördüğü eğitim sonrasında kitle faaliyetlerine katılır. Kendisinin de istemiyle Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gönderilir.

Akademiye gittikten kısa bir süre sonra, feodal-komploculuğun sahiplerinden, **Hamza** yoldaşı katleden Metin unsurunun Akademi ortamında estirdiği terörün kurbanı olarak, ajan olduğu şüphesiyle denetim altına alınır. **Hıdır** yoldaş, maruz kaldığı parti dışı uygulamalar so-

nucunda belli "itiraflarda" bulunmuş ve bu "itiraflar" gazetemizde yayınlanmıştı.

Ancak **Hamza** yoldaşın katledilmesi ardından Parti Önderliğimiz ortama müdahale ederek, feodal-komploculuğun kurbanı olan **Hıdır** yoldaşı tekrardan parti saflarına alır ve **Hıdır** yoldaş, bu sürede kendisini kanıtlayan pratiğin sahibi olur. Parti Önderliğimiz yapmış olduğu bir değerlendirmede **Hıdır** yoldaşı şöyle değerlendiriyor:

"Yaptığımız bir konuşmada, O'nun, kampta en örnek alınması gereken bir kişilik olduğunu belirttik. Bunu, en ufak bir endişeye kapılmadan, bizden bu kadar zarar gördü, sonu ne olur gibi bir ikircikliğe düşmeden açıkça ifade ettik ve kendisinden hiç rahatsız olmadığımız, bütün davranışlarında bir kusursuzluk sergileyen bir yoldaş dedik. Bizzat toplantıda O'nu örnek olarak gördüm ve saygı duyduğum bir kişilik olarak değerlendirdim. Aslında, ne yapacağı biraz da pratikte belli olacaktı ve kendisi de bunun sınırsız özlemi içindeydi. Hatta, haklı olarak bize de yüklenerek gidebilirdi, bunun ortamı da vardı, fırsatını da biz vermiştik. Ama gitmedi, tam tersine partiye ve önderlik gerçeğine özlü bir bağlılığın ifadesi olmaya devam etti. Aslında biz bir şey vermemiştik veya bizim adımıza işkenceden başka birşey verilmemişti. Ama buna rağmen, en büyük bağlılığı geliştirdi, bu öylesine bir bağlılık ki sonuçta, 'Bir fırsat bulsam da düşmana bir yüklenebilsem' diyen bir savaşçılık ortaya çıktı. Bu, O'nda korkunç bir özlem haline gelmişti. Biz defalarca, sen atıksın, çatışmalarda kendini rahatlıkla koruyabilirsin, bunu yap, mutlaka yaşamalısın uyarısını yaptık. Biraz da kendisine dayatılan anlayıştan intikam alırcasına, 'kimim, ne anlama gelirim' özlemine bir an önce gerçeklik kazandırmak için ülkeye yönelmek ve en hızlı çatışmaların olabileceği bir zemine gitmek istiyordu. 'Hergün acımasız savaşın olduğu yerde olmak istiyorum' diyordu. Bu da değişik bir PKK'liliktir."

Kendisine hiçbir şey verilmemesine -gerçi O almasını biliyordu, bu ayrı mesele-, sorumluluk, yöneticilik adına en ağır ajanlık itharnı altında aylarca uygulamada kalmasına rağmen, bundan çıkardığı sonuç; PKK büyüktür, Parti Önderliği büyüktür ve en amansız bir savaşım bu önderlik altında yürütülmelidir oldu. İkirciksiz, en ufacık itirazı olmayan müthiş bir savaşçılık ancak bu kadar gelişebilir. Önemli bir örnektir. İkirciksiz, günün 24 saatini acımasız savaşla geçirmek istiyor. Hiç tereddüt yok, çok hareketli, çok faal. Bu, büyük bir PKK değeridir. Üstelik en çok asimile edilen bir ortamdan geliyor. Erzincan ortamı, en çok asimile edilen bir ortamdır ve ailesi de çoktan göçertilmiştir. Düşmanın birçok uygulamasına tanık olmuş, katılmıştır. Buna rağmen, çok güçlü bir PKK'li olabiliyor. Burada yine PKK'nin insanı ne kadar büyütebileceğini görüyoruz. Hıdır arkadaş, en zor koşullarda kendisine bazılarınca yanlış yaklaşıldığı halde inancı koruma, sarsılmama, bilakis daha da acımasız bir PKK'liliğe ulaşma, önderliğe büyük bağlılıkla kusursuz bir kişilik sergiliyor."

Evet alıntıda da ortaya konulduğu gibi **Hıdır** yoldaş, kendisine tanınan fırsattan en iyi yararlanarak, feodal-komplocu mantığı pratiğinde mahkum eder.

29 Eylül 1990'da İslahiye'de şehitler kervanına katılırken, en güçlü fedakarlık örneğini sergiler. Partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığın sembolü olarak düşmana karşı savaşır ve ***"Biji PKK", "Biji Serok APO"*** sloganıyla ölümsüz şehitler kervanı içinde yerini alır.

Zeki yoldaş

Adı soyadı: **Mervan ...**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri: **Güney-Batı Kürdistan**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **İslahiye-Xurşit Dağı, 29 Eylül 1990**

Zeki yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da geçimini ticaretle sağlayan orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir.

Zeki yoldaş, 1986 yılında çevre ve akrabalarının vasıtasıyla parti ile ilişkiye geçer. Bu süreden sonra çeşitli düzeylerde faaliyetlere katılır. Kitle faaliyetleri ve kültür çalışmalarını örgütlemede yerini alır.

Sürekli ülkede sıcak savaş ortamında savaşma arzusu ile aldığı görevleri layıkıyla yerine getirir. Bu istemini sık sık dile getirerek bir an önce ülkeye yönelmek istediğini belirtir. Parti kendisinin bu önerisini uygun bularak Akademi'ye alır. Burada gördüğü eğitimle kendisini yenileyen **Zeki** yoldaş, sunduğu bir raporunda bu durumu şöyle dile getirir: *"Hergün yeni bir yüzyılın ileri bir insanı oluyorum ve önderimizin verdiği güçle kendime olan güvenim kat kat artıyor."*

Kamp ortamını anlamada ve adapte olmada zorlanmaz. Kendisini çalışmalara katan bir yapı sergiler. Yoldaşları ile uyum ve yaşamda kolektif bir yapıya ulaşır. Bu yaşamı partiye verdiği bir raporunda şöyle dile getirir: *"Ben sahte bir eşitlik ve buna dayalı kararların verildiği, gerçeklerden uzak bir yaşam içindeydim. Halbuki yaşam, gelenek-görenek, insanlar arası doğru ilişki ve insanlığın kendisi işte bu ortamdadır. Ben partinin bu büyüklüğünü önceden düşünemiyordum."*

Gördüğü askeri ve siyasi eğitimden sonra ülkede silahlı mücadeleye talip olduğunu dile getirir. Partinin bu önerisini uygun bulması ardından Güney-Batı grubu içerisinde yer alarak ülkeye yönelir.

29 Eylül günü bir grup yoldaşıyla İslahiye'de üç gün süren bir çarpışmada **Zeki** yoldaş da onbir yoldaşı gibi şehitler kervanının ölümsüz bir kahramanı olur. Ama bu düşmana ağır kayıplar verme pahasına olur. Ardıllarına büyük bir miras

bırakarak aramızdan ayrılır. Direnişin bir gelenek haline gelmesinde köşe taşı olur.

Celal yoldaş

Celal BIRÎM (Têkoşer) yoldaş, 1965 yılında Güney-Batı Kürdistan'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Okula başlayan **Têkoşer** yoldaş maddi sıkıntılardan dolayı okulu terk eder ve ailesine katkıda bulunmak amacıyla çalışmaya başlar.

15 Ağustos Atılımı'ndan sonra ulusal kurtuluşçu düşünceleri daha da güçlenir. Bir süre sazıyla mücadeleye katkıda bulunmaya çalışır. Sesi ve sözüyle ulusal kurtuluşçu sanat etkinlikleriyle mücadeleyi, öncüsü partiyi ve Parti Önderliği'nin yüceliklerini dile getirmeye çalışır.

1988'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitim görür. 1990'da kendi istemiyle Güney-Batı Eyaleti'ne, sıcak savaş alanına doğru bir grup yoldaşı ile birlikte yola çıkar.

29 Ekim 1990'da **Têkoşer** yoldaşın da içinde bulunduğu gerilla grubu, İslahiye'de sömürgeci ordu sürüsüyle girdiği bir çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirirken, **Têkoşer** yoldaş da şehit düşer.

Ferzende yoldaş

29 Eylül 1990 İslahiye direniş şehitlerimizden **Salah HESEN (Ferzende)** yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da dünyaya gelir. Yurtseverliğin hakim olduğu bir ortamda büyüyen **Ferzende** yoldaş, okul yıllarında iken sosyalist-devrimci düşünceler ile tanışır. Partimizin giderek mücadeleyi boyutlandırdığı yıllarda **Ferzende** yoldaş da derinden etkilenir. Kendisinde var olan radikal düşünceler, parti ile daha yakından ilişkiye geçmesini sağlar.

Her türden reformist ve teslimiyetçi düşünceye karşı tavır koymada tereddüt etmeyen **Ferzende** yoldaş, partiyi daha yakından tanımak amacıyla derin araştırma ve inceleme içine girer. Mücadeleyi tanıdıkça sempatisi daha da gelişen **Ferzende** yoldaş, giderek bunu somut eyleme dönüştürür.

Kendi çevresi ve okuduğu okulda belirli çalışmalar içerisine giren **Ferzende** yoldaş, yürüttüğü ajitasyon ve propaganda faaliyetleriyle çevresinde saygın bir duruma gelir. Çalışkan, atik ve işbitirici konumuyla devrimci aydın kişiliğin sembolü olur.

1990 Newroz'u, **Ferzende** yoldaşın isteminin gerçeğe dönüştüğü gün olur. Uzun süreden beri ısrarla Akademi ortamında köklü bir eğitimden sonra ülke mücadelesine katılma istemine bu gün ulaşır. Partinin kendisinin önerisini uygun bulmasıyla Akademi ortamına gider. Kendisini her alanda yetkinleştirmeyi temel alan **Ferzende** yoldaş, PKK militan kişiliğine ulaşmanın çabası içinde olur.

Kaldığı Akademi ortamında fedakarlığın ve alçakgönüllüğün sembolü olur. Her işe tüm arkadaşlardan önce kendisi atılır, büyük-küçük demeden büyük özveri ile yapardı. Yapıyı geliştirme ve güçlendirmede eğitmen olurken, aynı zamanda öğrenci olmasını da bilir. Akademi'de kendisini geliştirir, önderlik vasıflarına belli düzeyde ulaşır. Bu dönemde partiye yazdığı bir raporunda durumunu şöyle dile getirir: *"Ben kişisel yaşamımdan vazgeçip mücadele saflarına katıldığımda, o zaman direniş şehitlerine kanımın son damlasına kadar savaşacağım sözünü vermiştim. Ben ülke mücadelesine katılmada kendimi hazır görüyorum. Mücadeleye katılmam önünde hiçbir engel görmüyorum. Parti ve Parti Önderliği'nden istemim benim bu önerimin kabul görmesidir."*

Eğitim devresi sonrasında yapılan planlamada **Ferzende** yoldaş, Güney-Batı Eyaleti'ne gidecek grup içerisinde yer alır. Akademi'de örnek bir pratiğin sahibi olan **Ferzende** yoldaş, ülkeye gitmeye hak kazanır. Kendisi de beklediği bu kararla hemen hazırlıklara katılır.

Düşmanla kıyasıya hesaplaşmanın zemini olan ülke topraklarına yöneldiği ilk günlerde, 29 Eylül 1990'da İslahiye direnişinde bir grup yoldaşıyla kahramanlık destanı yaratarak şahadete ulaşır.

Anıları mücadelemizi aydınlatan sürekli bir meşaledir.

Onurlu direnişin sembolü Zelal yoldaş

Adı soyadı: **Sultan TOROS**
Kod adı: **Zelal**
Doğum yeri ve yılı: **Gürrgum-Bazarcix, 1966**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **İslahiye, 25 Kasım 1990**

Zelal yoldaş, 1966 yılında Gürrgum-(Maraş)'un Bazarcix ilçesinin Söğütlü köyünde doğdu. Ailesi kendisi daha küçük yaşlardayken Dilük(Antep)'a göçtü. Köy yaşantısını fazla tanımasa da **Zelal** yoldaşın, kişiliği köylü özelliklerinin etkisini taşımaktaydı. Daha küçük yaşlardayken, mücadelemizin Dilük alanında gelişmesiyle mücadeleyi tanıdı.

1980 sonrası başlayan Avrupa akınıyla **Zelal** yoldaş da Avrupa alanına çıkar. Ancak ülkeye özlemi kendisini kısa süre içerisinde İsviçre alanındaki parti çalışmalarına katılmaya götürür. Aktif düzeyde faaliyetlere katılan **Zelal** yoldaş, kültür alanındaki yeteneklerini mücadelenin hizmetine sunarak kültür grubu oluşturma çalışmalarına katılır. Bunun yanında yayın dağıtıcılığı ve kitle çalışmalarını yürüten **Zelal** yoldaş, mücadelenin '84 sonrası yeni bir döneme girmesiyle artık kendisinin de mücadeleye daha güçlü bir kişilik ve yapı ile katılması gerektiğine inanarak 1987'nin başlarında profesyonel olarak katılır. Belli bir süre Hunerkom çalışmalarında yer alan **Zelal** yoldaş, daha sonra merkezi eğitime alınır. Eğitimde kendisini III. Kongre çözümleme ve kararları doğrultusunda yenileyen **Zelal** yoldaş, Fransa alanında kitle faaliyetlerine katılır.

1988 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi'de yaklaşık olarak bir yıl süren askeri ve siyasi eğitimin ardından, 1989 yılında bir grup yoldaşı ile birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne yönelir.

Güney-Batı Eyaleti'nde çeşitli alan ve düzeylerde faaliyetlere katılan **Zelal** yoldaş, bulunduğu her alanda parti taktiğini temsil eden yoldaşlardandı. Nerede sağcılık yaşanıyorsa, oraya yönelerek partinin yaşam ve çalışma tarzını egemen kılmaya çalışır ve eyalet düzeyinde en güçlü eylemlere damgasını vurarak karşı-devrimi geriletir.

Kürdistan kadınının yiğit bir komutanı olarak, özgür kişiliği yaratma mücadelesinde sınırsız davranır. Toplumda kadına biçilen değere karşı amansız davranarak, Kürdistan kadınının öncü komutanı olur.

Yaşamın her alanında enerjik ve direngen bir pratik sergiledi. Güçlü askeri yapısı, savaşa hakimiyeti siyasi öngörüsüyle birleşince, yiğit bir komutan olarak mücadelede öncülüğe ulaşır.

Zelal yoldaş, kısa ama soylu bir pratiğin sahibi olarak, 25 Kasım 1990'da İslahiye'de sömürgecilere karşı kahramanca direnerek şahadete ulaştı.

Zelal yoldaş, Kürdistan kadınının vatanı için özgürlük mücadelesinde neler yapabileceğinin kanıtı olarak, ölümsüzleşti.

Rıza BEZGİNSOY yoldaş

Adı soyadı: **Rıza BEZGİNSOY**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix-Cimikan köyü, 1972**
Katılış tarihi: **Temmuz 1990**
Şahadet tarihi: **Bazarcix-Bölükçam, 28 Kasım 1990**

1972 yılında Bazarcix(Pazarcık)'ın Cimikan(Yeşilova) köyünde dünyaya gelen **Rıza** yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğuydu.

Mücadelenin Gürrgum alanında boy vermesiyle sömürgecilerin insanlık dışı uygulamaları da boy veriyor, adeta günlük yaşamın bir parçası haline geliyordu. Bu dönemde çocuk denecek yaşta olan **Rıza** yoldaş, şahit olduğu bu uygulamalara karşı sömürgecilere kin besleyen bir kişilik olarak şekilleniyordu.

Rıza yoldaş, orta öğrenimini Bazarcix'a bağlı Narlı nahiyesinde sürdürdü. Liseye Dilük alanında devam eden **Rıza** yoldaş, bu yıllarda mücadeleyle daha yakından tanışma fırsatını elde etti. Sömürgeci eğitim kurumlarına duyduğu tepkiden dolayı kısa sürede ulusal kurtuluşçu düşünceye ulaştı. Okulda sürdürülen devrimci çalışmalar içerisinde aktif yer aldı. Bu sürede gerilla grubu ile ilişkiler geliştirdi. Okulda ve çevresinde mücadelenin propagandasını yaptı. Gerillanın düzenlediği bazı eğitim devreleri içinde yer alarak kendisini bilinçlendirdi.

1990'ın Temmuz ayında fiili olarak gerillaya katılan **Rıza** yoldaş, kendisini sürekli geliştirmeyi temel alan, kararlı ve direngen yapısıyla yoldaşlarının sevgisini kazandı.

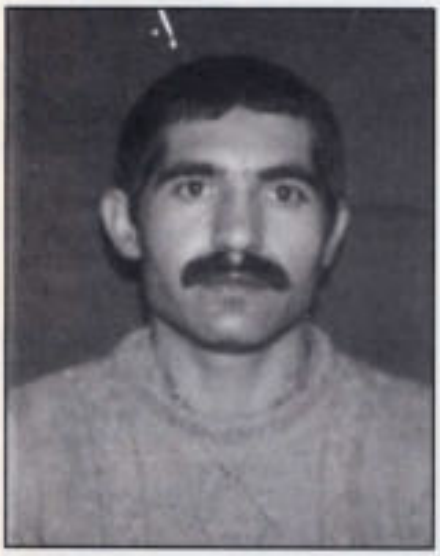
28 Kasım günü **Rıza** yoldaşın da içinde bulunduğu gerilla grubu Bazarcix'ın Bölükçam köyü Kaman mezrasında sömürgeci güçlerle girdikleri çarpışmada düşmana büyük kayıp verdirirken, **Rıza** yoldaş bir yoldaşıyla beraber şehit düştü. Sömürgeciler kayıplarının verdiği hırçınlıkla çevrede odun toplamaya giden iki yurtseveri (baba ve oğul) katletti.

Özgürlük yürüyüşümüzün kahraman gerillası **Rıza** yoldaş, Kürdistan gençliğinin onuru olarak mücadelemizde yaşayacak.

Abuzer yoldaşın şahadeti tüm enternasyonalist, ilerici ve demokrat insanlığa görevlerine sahip çıkmanın kutsal çağrısıdır!

Adı soyadı: **Ahmet ÇOLAK**
Kod adı: **Abuzer**
Doğum yeri ve yılı: **Xelfetî-Ereh(Ortayol), 1959**
Katılış tarihi: **1987 sonları**
Şahadet yeri ve tarihi: **Ereban, 23 Ocak 1991**

Partimiz, başından itibaren bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunda, herhangi bir devletin, ulusun, gücün, kurumun veya kişinin tekelinde değil, bilakis genelde tüm insanlığın, özelde Ortadoğu halklarının kurtuluşunu bağrında taşıyan enternasyonalist bir karaktere sahiptir. Onun için tüm insanlığın ve bölge halklarının kurtuluşu PKK önderliğinde yürütülen, Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyle bağlantılıdır. Bunu, geliştirdiği mücadele ile ortaya koyan partimiz PKK, bu uğurda şehitler vererek de pratik gerçekliğine kavuşturmuştur.

Enternasyonalizmin yüce örneklerinden **Haki KARER** ve büyük zindan direnişçisi **Kemal PİR** yoldaşların mücadelelerine yeni bir halka da, Kürdistan dağlarında sergilediği büyük direnişle davaya bağlılıkta sembolleşen **Abuzer** yoldaşın şahadeti ile eklendi.

Abuzer (Ahmet ÇOLAK) yoldaş, 1959 yılında Riha(Urfa)'nın Xelfetî(Halfeti) ilçesine bağlı Ereh(Ortayol) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu Mersin-Anamur'un Korucuk köyünde akrabalarının yanında kalarak okur. Ailesinin maddi durumunun iyi olmamasından dolayı, ilkokuldan sonra öğrenimini bırakmak zorunda kalır. Bundan sonra yaşamını çeşitli Türkiye metropollerinde işçilik yaparak sürdürür. O'nun küçük yaşlarda çalışmasının esas nedeni, aile ekonomisine katkıda bulunmaktır. Yaşam kavgasını veren **Abuzer** yoldaş, son olarak çalıştığı Mersin'in Erdemli alanında, 1977 yılında Dev-Yol'la tanışır ve devrimci yaşama sempatisi o dönemde başlar. 1986 yılına kadar bu hareket içerisinde, çeşitli alanlarda görev üstlenerek çalışmalarda bulunur. Devrimcilikle tanışmasında en büyük etken küçük yaşlarda çalışması, ailesinin yoksul olması ve çektiği acı ve zorluklardır.

12 Eylül'de faşist cuntanın başa gelmesiyle **Abuzer** yoldaş, 1981 yılında Suudi Arabistan alanına çıkar. O dönemlerde, bu alanda büyük bir Kürt ve Türk işçi kitlesi bulunmaktadır. **Abuzer** yoldaş, bir yandan ailesinin geçimini sağlarken, bir yandan da bu kitle içerisinde siyasi faaliyetlerde bulunur. Devrimci yaşamını bu alanda sürdürmek ister. Fakat özellikle o dönemde, bir yandan faşist cunta kitleler üzerinde dizginsiz bir tarzda terör estiriyor, diğer yandan zindanlarda teslimiyet kol geziyor ve geri kalan örgütler ise Avrupa'nın çeşitli alanlarında mültecileşiyorlardı. Bu etkenler **Abuzer** yoldaşın bireysel çabasını boşa çıkarır. Böylelikle **Abuzer** yoldaşın düşmana duyduğu kinin yanı sıra, bu hareketlere karşı da öfkesi gelişir. Fakat O, hiçbir zaman halka ve devrime olan inanç ve bağlılığından geri kalmaz. Bilakis bunları daha da derinleştirerek birtakım arayışlar içerisine girer. O'nun bu arayışları 1986 yılına kadar devam eder.

1986 yılından sonra, partimizin Suudi Arabistan alanında cephe faaliyetlerini yürüten değerli militanı şehit **Hüseyin YORULMAZ** yoldaşla ilişkiye geçer. Bu değerli şehidimizin kazanıcı üslubu ve militan kişiliğinin etkisi, eskiden beri Parti Önderimiz **Abdullah ÖCALAN** yoldaşa olan sempatisi ve **Kemal PİR** yoldaşın sık sık vurguladığı, *"Ben bu harekette zaferi görüyorum, Kürdistan halkı kurtulmadan Türkiye halkının kurtulması mümkün değildir. Ben Ortadoğu'da bir halklar federasyonundan yanayım"* sözleri **Abuzer** yoldaşın, parti hareketimize katılmasında önemli rol oynar.

Olgun kişiliği, disiplinli ve kolektif çalışma tarzı ile kısa zamanda çalışma arkadaşlarının sempatisini kazanır. Gündüz inşaat işlerinde çalışırken, akşamları da geç saatlere kadar kitlelerin eğitimi ile yakından ilgilenen **Abuzer** yoldaş, emekçi kitleler arasında saygı duyulan bir kişi haline gelir. Ayrıca parti edebiyatını ve üslubunu en erkenden kavrayan yoldaşlardan birisidir. Partinin verdiği imkanları en iyi bir biçimde değerlendiren **Abuzer** yoldaş, 1987 yılında birtakım ailesel sorunlardan dolayı ülkeye gitmek zorunda kalır. Daha sonra Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne ziyaret amacıyla gelir ve bir ay burada kalır. Bu sahadan ayrılmak istememesine rağmen, parti talimatı olduğu için tekrar Suudi Arabistan alanına döner.

Yürüttüğü faaliyetler O'nu tatmin etmez. Çünkü bu sırada değerli militanımız **Hüseyin YORULMAZ** yoldaşın şahadeti ve birlikte kalıp tanıdığı birçok yoldaşının düşmana karşı elde silah savaşması, **Abuzer** yoldaşı derinden etkileyerek, O'nda artık ülkeye gidip düşmana karşı savaşmanın zamanının geldiği kararını geliştirir. Ve nitekim bu kararını partiye iletir. Parti bu isteğini uygun görüp **Abuzer** yoldaşı ülkeye hazırlık amacıyla tekrar Akademi sahasına alır. Akademi sahasında kaldığı süreçte, parti yaşamını en erkenden yakalayan ve bu yönlü fazla zorluk çekmeyen **Abuzer** yoldaş, ilişkilerinde olgun, alçakgönüllü, dürüst, sevgi-saygı dolu, çalışmalarında kolektif, atak ve fedakardı.

Akademi sahasında verilen eğitimi özlü ve dürüst yaklaşımıyla en iyi kavrayan ve yaşamda temsilini yapan yoldaşlardan biriydi. Dinleyici özelliğinin beraberinde getirdiği diğer bir özellik ise eğiticilikti. Önemli oranda siyasi ve askeri yönden güçlenen **Abuzer** yoldaş, belli bir mesafe kateder. Bu arada uzun süreden beri partiye bildirdiği ülkeye gitme kararı uygun görülür ve 1990 yılının Temmuz ayında bir grup yoldaşla birlikte Kürdistan'ın Güney-Batı Eyaleti'ne giriş yapar.

Abuzer yoldaşın ülkeye girişi son derece anlamlıdır. Çünkü O'nun ülkeye yönelişi; yüzyıllardan beri süregelen Türk ve Kürt emekçi halkları arasındaki kader birliği ve kardeşliği, düşman tarafından suni çelişkilerle, özellikle son dönemlerde yoğunlaştırdığı Alevi-Sunni çelişkisiyle parçalanmasına karşıdır. İşte bu vesileyle **Abuzer** yoldaşın ülkeye girişi, Türk faşizminin bu kirli emellerine karşı her iki mazlum halkı birleştiren,

politikaya sarılmanın ve korumanın kanıtıdır. Bu, yurtseverlik özünün pratiğe yansıması ve partiye, Parti Önderliği'ne, şehit yoldaşlara bağlılığın gösterilmesidir.

Abuzer yoldaş, kısa da olsa ülkede yürüttüğü faaliyetlerde yoldaşları ve kitle arasında, önemli katkılarıyla büyük sempati kazanır. Ülkede başarılı olmasının yanısıra, var olan militan özelliklerini daha da güçlendirerek temsilini gerçekleştirir. Çalışmalarını sürdürdüğü sırada, Diluk(Antep)-Ereban'ın Mendolu köyüne bir görevi yerine getirmek üzere giden küçük bir ARGK grubu ile hain düşman güçleri arasında 23 Ocak 1991 gecesinde meydana gelen çarpışmada **Zeki** adlı yoldaşı ile omuz omuza vererek kanının son damlasına kadar kahramanca direnir ve düşmana da büyük darbeler vurarak **Zeki** yoldaş ile birlikte şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşir.

Abuzer yoldaş, davaya ve halkına bağlılığını şahadeti ile kanıtlarken, geride bırakmış olduğu dava silahına sahip çıkacağımıza ve tüm şehitlerin gerçek anılarına bağlılığımızı ancak ve ancak Bağımsız, Demokratik ve Birleşik bir Kürdistan'ın zaferi ile yerine getireceğimize söz verir ve bir kez daha tüm şehitlerin önünde sevgi ve saygı dolu sarsılmaz bağlılıkla eğiliriz. Ve diyoruz ki, zaferin bir bedeli var, bu bedel de canımızdır, onu sizin yolunuzda vermeye hazırız.

ERDAL YOLDAŞIN ANISINI BÜYÜK DİRENİŞİMİZDE YAŞATACAĞIZ!

Adı soyadı: **Mehmet BABATONGUZ**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri: **Bazarcix-Orta Dehliz**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Mart 1990**

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Erdal** yoldaş, daha orta öğrenimini sürdürdüğü dönemde partimizle tanıştı. Yoğun ilgi gösteriyor ve saflarda yer alma isteminde bulunuyordu. Yaşı küçük olmasına rağmen, alanda faaliyet yürüten partili kadrolara her türlü yardımı yapıyor ve mücadelenin gelişmesi için çeşitli fedakarlıklarda bulunuyordu.

12 Eylül darbesinin gerçekleşmesi ardından, **Erdal** yoldaşın parti ile ilişkileri kesildi. Öte yandan düşmanın çok yönlü baskı uygulamalarına rağmen, ne yılgınlık geçirdi ve ne de partiye olan inancını yitirdi; umudunu yitirmeme başarısını gösterenlerden biri oldu.

Erdal yoldaş, proleter devrimci bir kişiliğe sahipti. Parti ile ilişkilerinin kesildiği yıllarda, bir yandan okula devam ederken, diğer yandan da çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Bunların yanısıra, partiyle bir gün ilişki kurabileceği ve mücadele saflarında fiili olarak yer alabileceği umudunu hiçbir zaman yitirmedi. Yitirmediği ve taze tuttuğu umudu, 1989 ortalarında gerçeğe dönüşecekti. **Erdal** yoldaş, ilişkiye geçer geçmez mücadele saflarında yer almanın ilk adımlarını atmaya başladı.

Saflarda bulunduğu süreçte, en zor koşullarda bile arkadaşlarına moral veren, fedakar, direngen ve kararlı kişilik pratiğini sergileyen **Erdal** yoldaş, bu özellikleriyle çevresine güven veren ve sevilip sayılan bir arkadaşımızdı. O, atılgan insanları seven ve ne için mücadele ettiğinin bilincinde olan bir yoldaşımızdı. Bu konumuyla çevresinde örnek bir kişilikti.

Erdal yoldaş, daha mücadeleye büyük katkılar sunabilecek dönemdeyken, bir provokatörün düşmana bilgi vermesiyle, Engizek dağlarında kuşatmaya alındı. Mart 1990'da çıkan çatışmada, kararlıca direnerek şehit düştü. **Erdal** yoldaşın şahadeti, yöre halkı üzerinde büyük etki yarattı ve özellikle gençliğin mücadeleye katılma istemini artırdı.

Rahman ve Tuncer yoldaşlar unutulmayacak

11 Temmuz 1991 günü Riha'nın Berecük ilçesine bağlı Ayranlı köyü yakınlarında bulunan 3 kişilik bir ARGK grubu, kendilerini gören bir hainin düşmana ihbar etmesi üzerine çembere alınır. Çıkan çarpışmada ARGK gerillalarından **Tuncer ÇOBAN** ve **İbrahim Halil BAYSÖZ (Rahman)** yoldaşlar, kahramanca direniş sergileyerek şahadete ulaşırlarken, sömürgeci ordudan da 3 asker öldürülür.

Kahramanlık destanı yaratarak şahadete ulaşan **Tuncer ÇOBAN (Deniz)** Berecük merkezinde, **İbrahim Halil BAYSÖZ (Rahman)** ise doğduğu yer olan Çiftlik köyünde kitlesel cenaze töreni ile gömüldüler.

Rahman yoldaş, Riha'nın Berecük-(Birecik) ilçesinin Çiftlik köyünde 1972 yılında doğar. Türkiye'nin sayılı okullarından olan Kabataş Erkek Lisesi'nde okur. Okulun zeki ve çalışkan öğrencilerinden olan **Rahman** yoldaş, Kürdistan'da gelişen mücadelenin etkisinde kalır ve okulu terk ederek ARGK saflarında yerini alır.

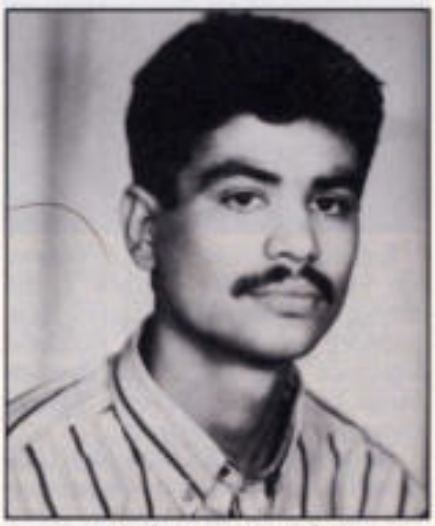
Deniz yoldaş, 1971'de Riha'nın Heweng(Bozova) ilçesinde dünyaya gelir. Yoksul bir ailenin mensubu olan **Deniz** yoldaş, köyde okula giderken diğer taraftan da çobanlık yapar. Küçük yaşlardan itibaren zorlu yaşam şartları içerisinde olan **Deniz** yoldaş, sömürgeciliğe karşı kinle dolu büyür.

Mücadelenin alanda gelişmesiyle mücadeleye ilgisi artar. 1990'ın Ocak-Şubat aylarında Güney-Batı grubuna katılır. Belli bir süre sonra Akademi'ye gider.

Akademi'de gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendisini daha da yetkinleştiren **Deniz** yoldaş ülkeye yönelir.

Genç yaşına rağmen devrimci olgunluk, alçakgönüllülük, insanlara yaklaşımdaki hassasiyet, gönülleri fetheden özelliklerdir. Partiye, Parti Önderliği'ne ve devrime olan inancı ile örnek alınacak yoldaşlardandı.

Sömürgeciliğe karşı kinini kusarak şehitler kervanına katılan **Rahman ve Tuncer** yoldaşlar, Kürdistan halkının kalbinde sonsuza dek yaşayacaklar.

Halil İbrahim BAYSÖZ

Rahman ve **Tuncer** yoldaşların anılarını kızıllaşan Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine büyük darbeler vurarak yaşatacağız!

Pınarbaşı'nda direnişleriyle destan yaratan kahramanlar

Adı soyadı: **Zeki BUDAK**
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve yılı: **Mazra-Şanik, 1955**
Katılış tarihi: **1977**
Şahadet tarihi: **Mart 1991**

Haki, Mazlum, Kemal, Hayri yoldaşların kanlarıyla suladıkları zafere gidişin yaratıcıları olan şehitler kervanına; Başkan APO'nun ***"Her güne bir şehidi sığdırarak zafere yürüme"*** belirlemesini doğrulayarak bir kahramanımız daha katıldı.

Zeki BUDAK (İhtiyar, Hüseyin, Haydar) yoldaş, 1955 yılında Mazra(Elazığ)'nın Şanik(Karaçavuş) köyünde doğdu. Çocukluğu, bütün Kürt çocukları gibi yoksulluk ve sefalet içinde geçti. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için tarla işlerinde ve zaman zaman da inşaatlarda çalıştı. Bu dönemde sömürü olayını inşaatlarda açıkça gördü. Emekçi bir kişiliğin şekillenmesi bu dönemde başladı. Güçlü iradese ve disipline olmuş kişiliği hızlı devrimcileşmesinde rol oynadı. Bir yandan ailesinin geçimine katkıda bulunurken, bir yandan da okula devam etti. İlk, orta ve liseyi Mazra'da okudu. Liseyi bitirdikten sonra Çewlik(Bingöl) Eğitim Enstitüsü'ne kayıt yaptırdı. Oradan da Dilük-(Antep) Eğitim Enstitüsü'ne geçti. Bir süre okuduktan sonra okulu bıraktı.

Ailesinin içinde bulunduğu yoksulluk, okul yaşamından çıkardığı sonuç ve çevresininde etkisi ile devrimci düşüncelerle tanışır. İlk tanışması partimiz PKK ile olur. Tanışır tanışmaz mücadele saflarına katılmakta tereddüt etmez. 1977 yılında aktif olarak faaliyetlere katılır. Ve gösterdiği hızlı gelişmeyle arkadaşlarının dikkatini çeker. Faaliyetlerinde halka saygıyı ilke edinen **Zeki** yoldaş, coşkusu, atikliği, yılların birikmiş devrimci kin ve öfkesiyle yöneldiği faşist odakların korkulu rüyası olur. Büyük bir cesaretle bu karanlık güçlere karşı giriştiği eylemlerle, bu güçlere nefes aldırmaz olmuştu.

Zeki yoldaşın çalışmaları bununla sınırlı kalmaz. Çeşitli alanlarda, içinde yer aldığı birimlerde aktif olarak çalışmalarını sürdürür. Faaliyetlerinde daha çok Mazra Yerel Komite Askeri sorumluluğu düzeyinde görev yapar.

Cesaret ve fedakarlıkta sınır tanımayan **Zeki** yoldaş, 1979'da Mazra'da yapılan bir operasyonda yakalanır. 8 yıla yakın tutukluluk süresini yaşar. Azgın baskı koşullarında faşist zindanlarda sürdürülen işkence tezgahlarından geçer, geçenlere tanıklık eder. Faşizmi, sömürgeciliği zindanlarda, mahkemelerde kahramanca yargılayanlara tanıklık eder.

Umudu kırılmak istenir. Her türlü psikolojik baskıyı yaşar. Mücadeleden vazgeçirilmeye çalışılır. Fakat bütün zorlamalara rağmen devrime olan inancı, partiye ve yoldaşlığa olan bağlılığı O'nu direniş saflarına götürür. Onurlu direnişin sahipleriyle kalır. Büyük kahramanlarımızdan çok etkilenmiştir. Çıkar çıkmaz mücadele saflarına katılır. Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde yoğun siyasi ve askeri eğitim görür. II. Ulusal Konferansı'a katılır. Teorik-politik ve örgütsel olarak yetkinliği, azim ve coşkusu ile 1990 ortalarında bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne yönelir. İçinde yer aldığı birimin sorumlusudur. Aynı zamanda eyalet yönetiminde de yer alan **Zeki** yoldaş, 1991 Newroz'unun ilk haftasında iki yoldaşıyla birlikte Pirrîn(Adıyaman)-Çêlikan-Pınarbaşı-(Bulam)'ında sömürgeci ordu güçleri ile girdiği bir çatışmada kahramanca direnerek şehitler kervanına katıldı.

"Şehitlerimizle aramızdaki mesafe kısadır. Daha dün hepsiyle birlikteydik. Kendi toplumumuzda böylesi yüce kişileri bol bol üretmekteyiz, daha da yaygıncasını önümüzdeki dönemde geliştireceğiz. Hemen belirtelim ki, biz en zor dönemde en değerli parti varlıklarımızı şahadete ulaştırırken, bunu milyonların ayağa kalkışı için yapıyoruz. Milyonlar ayağa kalktığında temsil edeceği hakikati ve yaratacağı devrimci değişikliği hiç bir güç temsil edemez ve yaratamaz. Kitlelerin ayağa kalkması en büyük gerçektir ve gerçeğin en devrimci dönüşümüdür. Şehitlerimiz her zamankinden daha fazla bunu mümkün kılma, bunu gerçekleştirme konumuna da bizi getirdiler..." (Parti Önderliği)

Kızıl kanlarıyla yol gösterici olan şehitlerimizden **Zeki** ve diğer iki yoldaşımızın haykırışları namlularımızda söylenen birer türkü olacaktır. Bağlılığımızı mücadeleyi daha da yükselterek ancak kanıtlayabiliriz. Anılara bağlı kalmak mücadeleyi daha da kızıllaştırmakla mümkündür.

Söz verdik, çiğnetmeyeceğiz!

Adı soyadı: **Sabri KAYMAZ**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve yılı: **Meledi-Wêranşar-Eskiköy-Kurnoş mezrası, 1968**
Katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi: **Pınarbaşı, Mart 1991**

Pınarbaşı direniş kahramanlarımızdan **Mahsum** yoldaşımız, Meledi(Malatya)'nin Wêranşar(Doğanşehir) ilçesinin Eskiköy-Kurnoş mezrasında 1968 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yurtsever bir ailenin çocuğu olan **Mahsum** yoldaşın hep sevilen, saygı duyulan bir yapısı vardı.

İlk, orta ve lise öğrenimini Wêranşar'da tamamladı. Okul hayatında başarılı, zeki olan bir yoldaşımızdı. Okul tatillerinde ve boş zamanlarında ailesine maddi katkıda bulunuyordu.

Kürdistan halkının tüm çocukları gibi **Mahsum** yoldaşımız da çocukluğunu yaşamamış, çocukluğu ve gençliği hep ırgatlıkla, çobanlıkla geçmiş, sürekli horlanmış, terslenmiştir. Yoksulluğun, horlanmışlığın verdiği ezikliği derinden duyuyor, tepkisini "bir şeyler yapmak lazım" biçiminde dile getiriyordu. Ne gibi şeyler yapmak lazım sorusuna ise, "Mağaralarda bana da bir yer vardır" yanıtını veriyordu. Bu tavırları ile partimiz öncülüğünde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bilincine vardığını ve insan olarak özgürlük ve bağımsızlığa duyduğu özlem filizinin yeşerdiğini gösterir. Düşmanın iliklerine kadar asimile ettiği, özünden boşaltıp kendisine benzetmeye çalıştığı, sömürgecilik ve teslimiyetçiliğin en etkili olduğu alanlarımızdan birisi olan Meledi bölgemiz, aynı zamanda işbirlikçiliğin yoğun olduğu bir alandır da. Böylesi bir yerden olan yoldaşımızın partiye katılımı, işbirlikçiliğe, sömürgeciliğe, Türkleşmeye alanda indirdiği büyük bir tokat oldu.

Mahsum yoldaşın böylesi bir alandan çıkışı yöre gençliğine örnek bir çıkıştı. Mücadeleye olan inancı ve sevdası O'nu, düşmanın kendisine biçtiği, teslimiyetçi ve ölü yaşam içerisinde fazla durduramadı. Kendisiyle birlikte devrim mücadelesini birçok arkadaşına kavratarak alanda öncülük rolünü oynadı. Gün gelmişti ki, sığmıyordu Wêranşar'ın dar sokaklarına. Ufku geniş, sevdası büyüktü yoldaşımızın. Sevdasını ve bilincini tüm Kürdistan halkıyla paylaşmak amacıyla engin Kürdistan dağlarını ve değerli yoldaşlarını selamlayarak aktif bir şekilde mücadeleye katılır. Katılımı oldukça soylu bir katılımdır. Üç aylık dağ pratiğinden sonra siyasal olarak daha güçlenmek, yarınlarda daha büyük sorumluluklar taşımak amacıyla 1989 Eylül'ünün sonlarına doğru bir grup arkadaşıyla birlikte coşkulu bir şekilde Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gider. Akademi yaşamında oldukça canlı, fedakar, gördüğünü kavrayan, kolektif yaşam üslubunu şahsında somutlaştıran bir yoldaşımızdı. Akademi sahasında birçok sorumluluklar almış, kararlılığı ve örgütçü kişiliğiyle yoldaşlarına da örnek olmuştur. Akademi ortamında gerçekleşen II. Ulusal Konferans sürecini de yaşayan bu yoldaşımız, oldukça güçlü bir yapıyla donanmış ve '90'ın ortalarına doğru bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye yönelmişti. Son derece sevinçli ve coşkuluydular. Ülke mücadelesinde kısa fakat olumlu bir pratik sergileyen **Mahsum** yoldaş, '91 Newroz'unda iki değerli yoldaşıyla birlikte, 4 Mart 1991 günü Pirrin(Adıyaman)-Çêlikan(Çelikhan)'ın Bulam nahiyesinde düşmanla girdikleri bir çatışmada kahramanca direnerek, düşmana ağır darbe vururlar. Düşmanın güçsüzlüğünü ve acizliğini bir kez daha kanıtlayarak benlik ve onurlarını çiğnetmeksizin, düşmanın tüm istemlerini reddederler ve ölümsüzleşip kızıl Newroz şehitleri kervanına katılırlar.

Düşman sevinmesin. Bu değerli yoldaşlarımız ve tüm şehitlerimiz, kahramanlıkları ve direnişçilikleriyle ve kızıl kanlarıyla ülkelerini sulayarak geleceğin özgür yaşamın ve zaferin tohumlarını ekip, başarının ve kurtuluşun müjdeleyicisi olmuşlardır. Yoldaşlarımızın anılarını, mücadeleyi boyutlandırarak, amacımız olan özgürlüğü ve bağımsızlığı yakalamakla yaşatacağız.

Direniş silahınız ve onurunuz bizlere emanettir. Sonuna kadar bu emanete sahip çıkacağız ve yaşatacağız. "Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!"

Adı soyadı: **Mehmet GEZER**
Kod adı: **Orhan, Nihat**
Doğum yeri ve yılı: **Pirrîn-Gurnê Melle, 1962**
Katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi: **Pınarbaşı, Mart 1991**

Pınarbaşı direniş kahramanlarımızdan **Orhan** yoldaş, 1962 yılında Pirrîn(Adıyaman)'in Gurnê Melle(Ağaçkonak) köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve ortaokulu burada bitirir. Son derece yoksul olan aile, geçimini yancılıkla (rençberlik) sürdürmektedir. Bundan dolayı ailece Meledi-Argan(Akçadağ)'ın Karapınar köyüne yerleşirler. Lise öğrenimine Argan Öğretmen Lisesi'nde başlar ve burada bitirir. Okul yıllarında derslerinde oldukça başarılı olan bir yoldaşımızdır. Lise öğrenimini sürdürdüğü yıllar da ideolojik tartışmaların yoğun olduğu, bütün siyasi hareketlerin kabarış yıllarıdır. Böylesi bir ortamda yetişen yoldaşımız parti

hareketimizin bu bölgede zayıf olması nedeniyle sosyal-şovenizmin etkisinde kalır ve bu düşüncelerle yetişir. İdeolojik-politik olarak Marksizm-Leninizm'i belli oranda kavramıştır.

12 Eylül öncesi (78-80 dönemleri) dönemin yoğun gelişmeleri, yoldaşımızın *"Birileri her an devrimi yaptık diye çıkacak ve biz de o coşkuyla yer alacağız"* sözlerinden de anlaşılacağı gibi gerçekten de kabarık olmuş, fakat kitlelere verilen umut, "devrimi yapacağız, yapıyoruz" diyen solun kof örgütlenmesi 12 Eylül'le birlikte yerle bir olmuştur.

Yoldaşımız bu durumu; *"Devrimi beklediğimiz bir anda sol hareketler tuzla-buz olunca adeta şaşkına döndük"* ifadeleriyle belirtmekteydi.

Bir taraftan faşizmin baskıları, öte yandan ailesinin yoksul oluşu ve bunların da ötesinde dağılan sol hareketler umuda cevap verememişlerdir. Ve yoldaşımız 1982'de İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girer. Bu yıllarda bile devrime olan umudunu yitirmemiştir, arayış içerisindedir. İlerici düşüncelere sahip arkadaş çevresinin içinde yer alır.

1986'da Kürdistan'da gelişen yoğun eylemlilik yansımasını dört bir yana salmıştır. Bu gelişmeler öğrenci çevrelerinde daha çok yaşanır. Bu durum devrim özlemini ve yurtseverliği adım adım açığa çıkarmıştır. **Orhan** yoldaş da, bu dönemde yerini almıştır. Arkadaş çevresini yurtsever Kürdistanlılar oluşturur.

Öğrenci çevrelerinde faaliyet sürdüren arkadaşlarla ilişkiye geçen **Orhan** yoldaş, 1987'de okulu bitirir. Avukatlık stajına başlar. Meslekte gözü yoktur. Kararını çoktan vermiştir. Ailesi umudunu O'na bağlamıştır. Meslek sahibi olmasını kurtuluş olarak görür ailesi. Fakat yoldaşımız gerçeği görmüştür. Gerçek kurtuluşun PKK saflarında dağdaki gerillanın yanında olduğunun derin bilincindedir.

Staj bürolarını çalışmalara hizmet için kullanır; ilişkilerini daha da derinleştirir. Ancak yapılan bir operasyonda tutuklanır. İçerde kaldığı sürece parti bilgisini daha da geliştirir. Kısa bir tutukluluk sürecini yaşayan **Orhan** yoldaş, çıkar çıkmaz parti ile ilişkiye geçerek yurt dışına çıkar ve Akademi'ye gider. Akademi'de kaldığı süre boyunca yoğun eğitim faaliyetine katılır. Kendisini yetiştirdiği gibi yoldaşlarına da eğitimde yoğun destek sunar.

İdeolojik-politik olarak kendisini oldukça yetiştiren **Orhan** yoldaş, 1989 sonbaharında bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne gider. Propaganda-ajitasyon ve örgütleme yetenekleriyle coşkulu bir şekilde faaliyetlere sarılan yoldaşımız halkın kalbinde yer edinmesini bilir.

Faaliyet süresi boyunca düşmana korku salan **Orhan** yoldaş, 1991 Newroz ayının ilk haftasında (4 Mart günü) Pirrin-Çelikan'ın Bulam nahiyesinde iki yoldaşıyla birlikte düşmanla girdikleri çatışmada tüm kinini düşmanın üzerine kusarak, kahramanca direnerek kızıl şehitler kervanına katıldı. **Orhan** yoldaşın anısı mücadelemizde yaşayacaktır. Direnişi direnişimizdir!

Rênas yoldaş direnişiyle halkının kalbine gömüldü

Rênas M. Salih CEYLAN yoldaş, 1967 yılında Riha(Urfa)'nın Pirsûs(Suruç) ilçesinin Rehwan köyünde doğar. Devrimci faaliyetlerinden ötürü bir ara tutuklanır. 1989' da bırakıldıktan iki gün sonra ailesiyle vedalaşarak ARGK gerillalarına katılır.

1990'ın son aylarında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **Rênas** yoldaş, gördüğü eğitimden sonra daha güçlü olarak ülke faaliyetlerine yönelir. Partiye bağlı, parti ideoloji ve politikasına hakim olan **Rênas** yoldaş, yoldaşları arasında sevilen bir yapıya sahiptir.

12 Ağustos 1991 gecesi Dilük(Antep) merkezde **Rênas** yoldaşın da içinde bulunduğu bir grup devrimcinin kaldığı eve baskın yapılır. Evde bulunanlar, teslim ol çağrısına direnişle cevap verirler. Çıkan çarpışmada 1 başçavuş olay yerinde ölürken, 1 asker de ağır yaralanır. İçerde bulunanlar mermilerinin bitmesiyle düşmanın eline sağ olarak geçerler. Barbar sömürgeciler sağ olarak ele geçirdikleri **Rênas** yoldaşı insanlık dışı işkencelerle katlederler.

Rênas yoldaş için 16 Ağustos'ta düzenlenen cenaze törenine kalabalık bir kitle katıldı. Anısı ölümsüzdür.

Ölümde yaşamı yaratanların anıları zafer teminatımızdır!

Fidan (Zeynep SILÊMAN), Rahime (Nezihe ÖNER), Beşir (Şêxo KISA), Besê (Kafya YILDIRIM), Aslan (Mehmet HAVAS), Selcan (Meryem CAN) ve **Sadun (Şükrü ÇİÇEK)** yoldaşlar, 14 Mayıs 1991 günü Nurhak dağlarında çıkan bir çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştüler.

Sömürgeci-faşist düşman, ulusal kurtuluş mücadelemizin Güney-Batı Eyaletimizde gelişip güçlenmemesi, kitleler içinde kökleşmemesi için elinden geleni yapmaktadır. 1991 yılı baharında ulusal kurtuluşçu faaliyetlerimizi engellemek için yeni ek tedbirler geliştirir. Hatta bizzat İçişleri Bakanlığı'nın açıklamalarında eyalete büyük güç aktarılacağı belirtilmektedir.

Düşmanın operasyonlarının yoğunlaştığı böyle bir dönemde **Abbas (Hasan VURAL), Fidan, Beşir ve E.** yoldaşlar, yaylalara çıkan yurtsever köylülerin yanlarına giderek hem toplantı yapar ve hem de bazı ihtiyaçlarını karşılarlar. Ancak toplantıya katılanlar arasında bir kan-kocanın soruları ve yaklaşımları dikkatlerini çeker. Bu şahıslar, özellikle de alanda sorumlu yoldaşların kimler olduklarını, kendi aralarında bulunan yoldaşların isimlerini öğrenmek istemektedirler. Bu durum grup komutanı **Abbas** yoldaşa toplantı sonrasında gittikleri konaklama yerinde söylenir. Ancak hem zaman geç olmuştur ve hem de bazı arkadaşlar, bu unsurun durumunun halk tarafından bilindiğini ve ihbara yönelemeyeceğini düşünmektedirler. Bu nedenle aynı konaklama yerinde kalırlar.

Ancak sabaha doğru saat 05.15 sıralarında etraflarının sarıldığını farkederler. Evet, hain, yoldaşları ihbar etmiş ve düşman o saatten itibaren grubun etrafında çember üstüne çember atmıştır. Üstelik ortalık aydınlanmaya başlamıştır. Bunun üzerine hemen harekete geçen gerilla birliği çemberi kırmaya çalışır. Ancak düşmanla büyük bir çarpışma çıkar. Düşman alana 600-700 kişilik bir güç yığmıştır. Gerilla grubu ise 9 kişiden oluşmaktadır ve çembere alındığı için hareket alanı da sınırlıdır. Buna rağmen, çatışmaya giren yoldaşlardan **Abbas** ve **E.** yoldaşlar kurtulmayı başarır, diğer yoldaşlar ise büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şehit düşerler.

Adı soyadı: **Zeynep SILÊMAN**
Kod adı: **Fidan**
Doğum yeri ve yılı: **Güney Kürdistan, 1969**
Katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi: **Elbistan, Nurhak Dağı, 14 Mayıs 1991**

Güney Batı Kürdistan'dan çıkıp halkımızı ve ülkemizi parçalayan sömürgeciliğin sınırlarını yırtarak şahadet mertebesine ulaşan yoldaşlardan biri de **Zeynep SILÊMAN (Fidan)** yoldaştır. **Fidan** yoldaş sadece sömürgeciliğin sınırlarını yırtmakla yetinmemiş, aynı zamanda yiğit Kürt kadınının direniş ve kahramanlık sembollerinden biri de olmuştur.

Fidan yoldaş, 1969 yılında dünyaya gözlerini açar. **Fidan** yoldaşın ailesi geçmişten beri yurtseverdir. Dolayısıyla daha çocuk denecek yaşta iken parti ile tanışır ve ilişkileri olur. Mücadelemizde savaşarak şahadete ulaşan birçok yoldaşı tanır ve temsil ettikleri devrimci kişilikten ileri düzeyde etkilenir.

İlk ve ortaokulu kaldığı şehirde okur. Ve liseye başlar. 1986'da daha 17 yaşında iken okulunu bırakır ve partiye katılır. **Fidan** yoldaş artık profesyonel devrimcilikte karar kılmıştır. Partimizin merkezi eğitim okulu Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitimini tamamladıktan sonra, yeni bir kişilikle, parti militan kişiliğiyle halk kitleleri arasına dönerek faaliyete yönelir. Faaliyetlerinde tüm gücü ile parti militan kişiliğini pratikte sergilemeye çalışır.

4 yıl yürüttüğü kitle faaliyetlerinde tam bir çekim merkezidir. Halk kitleleri içerisinde güçlü halkçı özellikleriyle önemli yer edinir.

1989'da tekrar Akademi'ye döner. Bu sefer artık sıcak savaşım alanına geçmek için son hazırlıklarını tamamlamak üzere gelmiştir. Akademi'de tekrar güçlü bir şekilde kendisine yönelerek siyasi-askeri ve teorik anlamda oldukça güçlenerek devrimci militan özelliklere ulaşmada derinleşir. Daha sonra bir grup yoldaşıyla beraber kendi deyimiyle gerçek özgürlüğüne ulaşır. **Fidan** yoldaş *"Ben gerçek özgürlüğü Kürdistan dağlarının doruklarında gördüm"* derdi.

Fidan yoldaşın bu olumlu özellikleri, kişiliği Elbistan alanındaki faaliyetlerinde başarısının güçlü zemini oldu. Bu alanda da kendisini gören 7'den 70'e herkes O'nu sever ve saygı duyardı. Faşist TC güçleri ile girdiği çatışmalarda da silahına olan hakimiyetiyle sadece kitle içerisinde değil, aynı zamanda askeri alanda da güçlü bir kahraman, Kürdistan kadınının Medlerden günümüze kadar derinliklerinde saklı tuttuğu yiğit savaşçılığın temsilcisi olduğunu kanıtlıyordu.

Fidan yoldaş en verimli çağındayken, 14 Mayıs 1991 günü Elbistan yakınlarındaki Nurhak dağlarında faşist düşman güçleriyle ARGK birliğimiz arasında çıkan çarpışmada TC ordu güçlerine büyük darbeler vurarak, şehitler ayı Mayıs'da kahraman şehitler ordusuna katıldı.

Adı soyadı: **Nezihe ÖNER**
Kod adı: **Rahime**
Doğum yeri ve yılı: **Pirrîn, 1960**
Katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi: **Elbistan, Nurhak Dağı, 14 Mayıs 1991**

1960 yılında Pirrîn(Adıyaman)'de doğan **Rahime** yoldaş, '80'li yılların başında Almanya'da bulunan ailesinin yanına gelir. Evli ve bir çocuk annesi olan **Rahime** yoldaş, Stuttgart bölgesindeki parti örgütü ile ilişki geliştirir. Kültürel vd. faaliyetler içerisinde yer alan **Rahime** yoldaş, 1983 yılında, Meledî-Şîro(Pötürge)'da Haziran 1990'da şehit düşen eşi **Mehmet ÖNER (Arif)** yoldaş ile birlikte profesyonel düzeyde mücadeleye katılır.

Gördüğü merkezi eğitimden sonra basın-yayın faaliyetlerinde yer alır. Daha sonraki süreçlerde İsviçre, Fransa ve Almanya'nın çeşitli kentlerinde kitle faaliyetlerine katılır. Bu dönemde merkezi eğitimlere eğitmen olarak katılan **Rahime** yoldaş, YJWK'nin kuruluş çalışma-

larında yer alır.

1988 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde eğitime alınan **Rahime** yoldaş, burada gördüğü eğitimden sonra Güney-Kürdistan'da kitlesel faaliyetlere katılır, belli bir süre sonra, 1989'da Güney-Batı Eyalet grubu içerisinde yer alarak ülkeye giriş yapar.

Girişken, becerikli, sorumluluğu derinden hisseden, düzenli, titiz, önseziye

sahip, atak ve canlı yapısıyla kitle ve yoldaşları içerisinde sevilen bir konuma ulaşır.

14 Mayıs'ta Nurhak dağının Kamışlıdere bölgesinde altı yoldaşı ile birlikte büyük kahramanlık sergileyerek şehit düşer.

Adı soyadı: **Şêxo KISA**
Kod adı: **Beşir**
Doğum yeri ve yılı: **Elbistan, 1962**
Katılış tarihi: **1985**
Şahadet tarihi: **Elbistan, Nurhak Dağı, 14 Mayıs 1991**

1962 yılında Elbistan'ın Ambar köyünde doğan **Beşir** yoldaş, ailesi Gurrgüm(Maraş)'un Elmalı köyüne yerleştiğinden dolayı bu köyde büyür.

Ailesinin yoksul olmasından dolayı ırgatlık yaparak, metropollerde çalışarak geçimine katkıda bulunur. Metropollerde çalıştığı dönemlerde işçi grev ve boykotlarında yer alır.

1975'lerde devrimciliğe sempati duyar. 1979'da Pirsûs(Suruç)'ta işçi olarak çalışırken partimiz ile tanışır. 1982'de Avrupa'ya çıkış yapar. 1985'te Fransa alanında parti saflarına katılır. Bir süre Almanya'nın Duisburg alanında birim üyesi olarak görev yapar.

Aralık 1988'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **Beşir** yoldaş, burada gördüğü siyasi ve askeri eğitimden sonra, 1989'da Güney-Batı Eyalet grubu

içerisinde yer alarak ülkeye yönelir.

14 Mayıs 1991'de bir grup yoldaşı ile birlikte Nurhak-Kamışlıdere bölgesinde şahadete ulaşır.

Adı soyadı: **Kafya YILDIRIM**
Kod adı: **Besê**
Doğum yeri ve yılı: **Mêrdin-Mehsert-Sulakdere köyü, 1968**
Katılış tarihi: **Mart 1991**
Şahadet tarihi: **Elbistan, Nurhak Dağı, 14 Mayıs 1991**

Mêrdin'in Mehsert(Ömerli) ilçesinin Sulakdere köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğan **Besê** yoldaş, 1989'da cezaevinde partili arkadaşları tanımasıyla partiye sempati duyar. Mücadeleye katılma istemini dile getiren **Besê** yoldaş, bulunduğu alanda kendisine verilen görevleri yerine getirir.

Mart 1991'de kırsaldaki silahlı mücadeleye fiili olarak katılan **Besê** yoldaş kararlılığını verdiği bir raporunda şöyle dile getirir: *"Ben şimdiye kadar ülkemden uzak yaşamadım. Ülkeme sevdalıyım. Benim için ölmek var dönmek yok artık."*

17 Mart Bazarcix baskınından sonra düşman aldığı darbenin etkisiyle çevrede büyük çaplı operasyonlar düzenler. Mart ayının sonunda düşmanla girilen bir çarpışma sonunda düşmana teslim olan bir ihanetçinin bilgi vermesi üzerine, düşman Meledî, Gürrgum, Dilûk(Antep), Pirrin'de topladığı güçleri bölgeye yığar.

14 Mayıs 1991'de Nurhak'da düşmanla girilen çarpışmada sömürgecilere ağır kayıplar verdirilirken, **Besê** yoldaşın da içinde yer aldığı 7 kişilik ARGK gerilla birliği şehit düşer.

Güney Kürdistanlı olan **Mehmet HAVAS (Aslan)** yoldaş, Akademi alanında gördüğü eğitimden sonra Güney-Batı Eyaleti'ne yönelecek grup içerisinde yer alarak ülkeye giriş yapar. Alanda düşmana karşı geliştirilen eylemlerde en önde yer alır. Kullandığı BKC silahıyla her çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirir.

14 Mayıs'ta Nurhak'da bir grup yoldaşı ile birlikte şehitler kervanına katılır.

Elbistanlı olan **Meryem CAN (Selcan)** yoldaş, Nisan 1991'de gerilla saflarına katılır.

14 Mayıs 1991'de Elbistan-Nurhak çarpışmasında yedi yoldaşı ile birlikte şehit düşer.

Adı soyadı: **Şükrü ÇİÇEK**
Kod adı: **Sadun**
Doğum yeri ve yılı: **Riha-Pirsûs, 1962**
Katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi: **Elbistan, Nurhak Dağı, 14 Mayıs 1991**

Şükrü ÇİÇEK (Sadun) yoldaş, 1962 yılında Riha(Urfa)'nın Pirsûs(Suruç) ilçesinin Tavşanlı köyünde çiftçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi topraksız ve yoksuldur.

Bulundukları Pirsûs alanında yaşam koşullarının zorlukları, onların ilin başka bir ilçesi olan Serê Kehnî(Ceylanpınar)'ye taşınmalarına neden olur. Babası ailenin geçimini sağlayabilmek için Ceylanpınar Devlet Demir Yolları istasyonunda işçi olarak çalışır.

Bu zor yaşam koşulları içerisinde şekillenen çocukluk yılları, O'nda proletaryanın sınıf düşüncesi ve ulusal değerlerine sahip çıkma inancının gelişmesine neden olur.

Mücadelemizin bu alanda geliştiği 1977-78 yıllarında mücadeleyle tanışır, daha lise yıllarında öğrenci gençlik içeri-

sinde aktif olarak faaliyet yürütür. Bu dönemde kendisine verilen görevleri büyük bir coşku, inanç ve şevkle yerine getirmekte bir an için bile tereddüt etmez. Geliştirilen öğrenci eylemlerinde ve halk katılımlı eylemlerde büyük bir azim ve inançla yer alır, yüklendiği görevin ağırlığıyla hareket eder. 1979 yılında ailesiyle olan ilişkilerini tümden keserek, Pirsûs ve Serê Kehnî'deki parti faaliyetlerine profesyonel düzeyde katılır. Burada gençliğin örgütlenmesinde görev alır ve yakalandığı 1980 yılına kadar bu alanda profesyonel olarak çalışır.

12 Eylül 1980'in hemen sonrasında sömürgeci-faşist Türk devletinin Serê Kehnî gençliğine yönelik yapmış olduğu ilk operasyonda yakalanır ve gözaltına alınır. Gözaltında, O'ndaki proleter inanç ve yurtsever duygular asla kaybolmaz, işkencelere rağmen inandığı davadan asla sır vermez. Ancak sömürgeci-faşist devletin kolluk kuvvetleri **Sadun** yoldaştaki inanç, bağlılık ve yurtseverlik ruhunu görür ve tutuklanmasına karar verirler.

Sadun yoldaş gözaltından sonra Diyarbakır zindanlarına konulur. Orada **Kemal**'ler, **Hayri**'ler, **Ferhat**'larla beraber kalır. Bu yoldaşların mücadelesinden büyük oranda etkilenen **Sadun** yoldaşın mücadeleye olan inancı daha da pekişir. Sömürgeciliğin Diyarbakır zindanlarında dayattığı tüm vahşete rağmen, devrime, bağımsızlığa ve yoldaşlarına olan inancı asla sarsılmaz. Amed(Diyarbakır)'deki 1980'den '86 yılına kadar olan süreçteki vahşeti, işkenceyi ve özel savaş oyunlarını kişiliğinde boşa çıkararak Kürdistan halkının öncüsü olan parti mücadelesinin yenilmezliğini bir kez daha gösterir.

Sömürgeci mahkemeler **Sadun** yoldaştaki bu inanca tahammül edemeyerek 24 yıl hapis cezası verirler. Ve 1986 yılında Malatya Cezaevi'ne sürgün edilir. Amed'deki yoldaşlarından aldığı örgüt tecrübesi ve devrimci bilinçle yoldaşlarıyla birlikte Malatya Cezaevi'nde parti örgütünün kurulması ve cezaevi koşullarının düzeltilmesi çalışmalarına aktif direnişçi kişiliğiyle öncülük eder ve birçok açlık grevi eyleminin örgütlenmesinde ve yürütülmesinde aktif rol alır.

Sadun yoldaş, bir yandan düşmana karşı direnişi örgütleyip yürütürken, bir yandan da yoldaşların eğitimine katkıda bulunur. Ancak bu çalışmalar içerisinde özellikle dışarıdaki mücadeleye olan katılma istemini bir an önce gerçekleştirmek için boş durmayarak, geniş çaplı bir firarı gerçekleştirecek bir tünelin planlanmasına ve çalışmalarının sürdürülmesine büyük bir heyecan ve coşkuyla katılır. Cezaevinden çıktığı 1989 Ağustos ayına kadar içeride bu faaliyeti yürütürken, çıktıktan hemen sonra, içerdeki yoldaşlarının bir an önce özgürlük mücadelesine katılmaları için partiyle ilişki kurar ve tünelin dışarıya yönelik teknik çalışmalarını yürütür. Tünel olayı son anda başarıya ulaşmayınca, büyük bir tutkuyla bağlı olduğu ulusal kurtuluş mücadelesinin kırsal alandaki faaliyetlerine katılmak için Güney Batı Eyaleti'nin Engizek dağlarına giderek, gerillaya katılır.

Sadun yoldaş, partiye bağlılığını, inancını ve yurtsever duygularını parti ahlakı ve parti bilinciyle bütünleştirir ve kişiliğinde somutlaştırır. O'nda yoldaşlarına bağlılık, saygı, devrimde karar kılıp sonuna kadar yürüme, duyarlılık, insanları kırmamaya özen gösterme çok belirgin özelliklerdir.

Sadun yoldaş, 1991 yılının Mayıs ayında özgürlüğün dağ havasını yaralı ciğerlerine çekerken ve mücadelemize katacağı daha birçok değer ve yeteneği varken, sömürgeci güçlerle çıkan çatışmada, yoldaşlarıyla birlikte şehit düşer.

O'nun anısından çıkaracağımız çok şey vardır: Bağlılık, fedakarlık, devrime olan inanç, süreklilik ve her koşul altında inandığı davayı savunmak... Yolumuzu aydınlatan sürekli bir meşale olacaktır. Anısı ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşayacaktır.

Mustafa yoldaş kızıllaşan Kürdistan toprağında sonsuza dek yaşayacaktır

Adı soyadı: **Hasan ÖZŞERİK**
Kod adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix-Topaluşağı, 1970**
Katılış tarihi: **Nisan 1990**
Şahadet tarihi: **Katyan köyü, Turikan mezrası, 23 Ağustos 1991**

Mustafa yoldaş, Bazarcix'in Topaluşağı köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin ekonomik durumundan dolayı, **Mustafa** yoldaş da diğer aile fertleri gibi, ortaokul öğreniminden sonra, TC'nin değişik metropollerinde ucuz işgücü olarak çalışmak zorunda kalır.

Her ne kadar büyüdüğü alanda derin yurtseverlik olgusu olmasa da, 12 Eylül öncesi Bazarcix alanında mücadelenin gençliği kapsaması ve yakın akrabası olan **Erdal (Mustafa YÖNDEM)** yoldaşın da mücadeleye katılımı **Mustafa** yoldaş üzerinde derin etki bırakır.

Mustafa yoldaş uzun yıllar değişik metropollerde inşaat, demircilik, elektrikçilik vb. işlerde çalışır. Sürekli köy ile ilişkide olan **Mustafa** yoldaş, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden derinden etkilenir. Ailesinin de istemi üzerine 1989 yılında köyüne döner ve bundan sonra alandaki gençlik çalışmaları içerisinde yerini alır.

Ocak 1990'da sömürgeci TC askerliğine gitme zamanı geldiğinde gerillaya katılma yönünde çaba sarf eder. Ancak mevsimin kış olmasından dolayı gerilla ile ilişkiye geçemez ve TC askerliğine gitmek zorunda kalır.

Mustafa yoldaş, acemi birliği eğitimini bitirdikten sonra izinli olarak köye gelir. Bu olanağı değerlendiren **Mustafa** yoldaş, gerillalarla ilişkiye geçer ve Nisan ayında saflara katılır.

Mustafa yoldaş, şehit düştüğü 23 Ağustos 1991 tarihine kadar Bazarcix alanında değişik düzeylerde faaliyetlere katılır.

23 Ağustos günü beş yoldaşıyla beraber, daha önce silah bırakmaları için uyarı yapılan çete köyü Katyan(Katiller)'a gitmek için yola koyulurlar. Çeteler silah bırakacaklarına dair gerillalara söz verirler. Ancak düşmanla işbirliği içinde olan köydeki çeteler, düşmanla beraber gelen grubu pusuya düşürürler. Çıkan çarpışmada korucu yakınlarından 2 kişi öldürülürken, **Hasan ÖZŞERİK, Mehmet ÇETİN, Kemal BEZGİNSOY** yoldaşlar şehit düşerler.

Anılarını çeteciliği Kürdistan topraklarından söküp atıncaya kadar savaşarak yaşatacağız.

Bağımsızlık güzergahında ilerleyen özgürlük yürüyüşümüzün kahramanları ölümsüzdür

Adı soyadı: **Yakup AKTAŞ**
Kod adı: **Selim, Şamil,**
Doğum yeri ve yılı: **Konya-Cihanbeyli-Yapalı köyü, 1960**
Katılış tarihi: **1983**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1991**

Selim yoldaş, 1960 yılında Konya'nın Cihanbeyli ilçesinin Yapalı köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde okuyan **Selim** yoldaş, 1979'da Hollanda'ya çalışmak için gider. Henüz okul yıllarında iken etkisinde kaldığı devrimci düşünceler, kendisini bu alanda da arayışlar içerisine sokar.

1980'lerde Hollanda alanında ilk taraftar grubunun oluşumunda yer alır. 1983'te aktif faaliyet yürüterek, Hollanda birimi içerisinde yer alır. 1984'e kadar birim üyeliği ve genel yayın sorumluluğunu yürütür. 1984'ün başlarında katıldığı merkezi eğitim sonrasında Almanya'nın çeşitli bölgelerinde sorumlu düzeyde faaliyetlere katılan **Selim** yoldaş, 1987'de Avrupa Merkezi yedek üyeliğine, '88'de ise Avrupa Merkez üyeliğine getirilir. Almanya Güney Eyaleti sorumluluğunda bulunan **Selim** yoldaş, 1989'da Akademi alanına gider.

Akademi'de gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendisini yenileyen **Selim** yoldaş, 28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada 9 yoldaşıyla beraber kahramanlık destanı yaratarak şahadete ulaşır. **Selim** yoldaş şehit düştüğünde Bazarcix grubu sorumlusuydu.

Adı soyadı: **Ali BALÇIN**
Kod adı: **Kurdo**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix-Usan köyü, 1960**
Katılış tarihi: **Ağustos 1977**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1991**

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Kurdo** yoldaş, ailesinin geçimine katkıda bulunmak için tarla vb. işlerde çalışır. 19 yaşlarında iken metropollerde inşaat işlerinde çalışır. Asker kaçağı olduğu için ihbar sonucu askere gönderilir.

Devrimci düşüncelerle tanışması 1977'de partimize sempati duyması ile başlar. 1982'ye kadar bildiri dağıtma, afişleme, kuryelik, pankart asma vb. faaliyetlerde bulunur. 1980-86 yılları arasında ağabeyi şehit **Mehmet BALÇIN** yoldaş tutukluyken kendisi de sömürgecilerin hedefi olur ve bir kaç kez gözaltına alınır.

1987'ye kadar hareketle ilişkileri kopan **Kurdo** yoldaş, bu dönemde Avrupa'ya çıkar. Gittiği Fransa alanında parti ile ilişkiye geçer. Çeşitli düzeylerde çalışmalara katılan **Kurdo** yoldaş, Aralık 1988'de Akademi'ye gider.

Atılgan, girişken, güçlü, fedakar, anlayışlı bir yapıya sahip olan **Kurdo** yoldaş, parti, Parti Önderliği'ne bağlılığı ve inancıyla örnek bir kişiliğin sahibidir.

Bazarcix bölge komiserliği ve takım komutanlığı görevlerinde bulunan **Kurdo** yoldaş, 28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada 9 yoldaşıyla şehit düşer.

Adı soyadı: **Naci DONAT**
Kod adı: **Kirîvo**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix, 1968**

Katılış tarihi: **Ağustos 1989**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1990**

Naci DONAT (Kirîvo) yoldaş, 1968 yılında varlıklı ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Aile olarak 12 Eylül'ün baskıcı günlerini yaşadılar. Bu da kendisinin sömürgeciliğe karşı kinini biledi. İlk, orta ve lise öğrenimini Bazarcix'da yapan **Kirîvo** yoldaş, Dilük'da üniversite öğrenimine hazırlanır. Yüksek öğrenim yıllarında iken partiyle tanışan **Kirîvo** yoldaş, **Mustafa YÖNDEM (Erdal)** yoldaştan etkilenir.

Ege Üniversitesi Şehir Planlama Yüksek Okulu'nda okuyan **Kirîvo** yoldaş, daha sonra öğrenimine son vererek mücadeleye katılmak amacıyla ülkeye döner.

Olgun, dürüst, zeki ve fedakar kişiliği ile halk arasında sevilip sayılan bir konumda olan **Kirîvo** yoldaş, 1986 öncesinde partiyle ilişkiye geçemedi. Bunun üzerine İstanbul Teknik Üniversitesi Kimya Fakültesi'ne devam eden **Kirîvo** yoldaş, devrimci faaliyetlerine burada da devam etmesinden dolayı tutuklanarak 8 ay cezaevinde kaldı. İçerde tutuklu yoldaşlarla kalarak partiyi daha yakından tanıyan **Kirîvo** yoldaş, çıkar çıkmaz Bazarcix'a dönerek gerilla ile ilişkiye geçip saflara katılmaya hazırlanır.

Gerillalara ulaştığı gün bir grup yoldaşı ile birlikte, 28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada şehit düştü.

Adı soyadı: **Mehmet KARTALKANAT**
Kod adı: **Kerim**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix, 1970**

Katılış tarihi: **Mart 1990**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1991**

Kerim yoldaş, 1970 yılında Bazarcix'a bağlı Dehliza Navîn(Bölükçam) köyünde çiftçilik ve hayvancılıkla geçimini sağlayan yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyünde, ortaokulu Bazarcix, liseyi ise İzmir'de bitirdi. Üniversite imtihanlarını kazanmasına rağmen maddi imkansızlıklardan dolayı okuyamadı.

1990'ın Mart ayında fiili olarak gerillaya katılan **Kerim** yoldaş, aynı ay Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giderek, askeri ve siyasi eğitimini tamamlar.

28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Adı soyadı: **Nasır GÖKSUNGUR**
Kod adı: **Firaz**

Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix-Usan köyü, 1960**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1991**

Uzun süreden beri mücadele saflarında olan **Firaz yoldaş, yıllarca cezaevinde kalır. Mücadeleci ve direnişçi kişiliğini burda da sürdüren Firaz** yoldaş, Mayıs 1991'de cezaevinden çıkar çıkmaz gerilla saflarına katılır.

28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada 9 yoldaşı ile birlikte kahraman şehitler ordusuna katılır.

Adı soyadı: **Ali SOYDUT**
Kod adı: **İsmet**
Doğum yeri ve yılı: **Bazarcix-Cimikan köyü, 1966**
Katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1991**

İsmet yoldaş, 1966 yılında Bazarcix'in Cimikan(Üğdeli) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yoksul olmasına rağmen kendisini okutarak doktor olmasını ister.

1988 yılında tıp öğrenimini gördüğü dönemde mücadele saflarına fiili olarak katılan **İsmet** yoldaş, 1989 yılında Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giderek, siyasi ve askeri eğitimini tamamlar. Eğitimi ardından bir Kürdistan gerillası olarak ülke topraklarında sıcak savaşa katılır. Ancak sömürgeciliğe karşı özlediği savaşta erken şehit düşer.

Adı soyadı: **Ridenvan ÖCALAN**
Kod adı: **Delîl**
Doğum yeri ve yılı: **Riha-Xelfeti, Ömerli köyü, 1966**
Katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **Bazarcix, 28 Mayıs 1991**

Delîl yoldaş, 1966 yılında Riha(Urfa)'nın Xelfeti ilçesinin Ömerli köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Partiye sempati duymasına rağmen bir türlü ilişkiye geçemez. Askere alınan **Delîl** yoldaş, soyadından dolayı sürekli baskılara maruz kalır bu nedenle izinli olarak geldiği köyünden gerilla saflarına katılır (1990).

Özverili, partiye ve halkına bağlı özelliklere sahip bir yoldaştı.

28 Mayıs'ta 9 yoldaşıyla şehit düştü.

İmam KAYA (Ömer) yoldaş Elbistan'ın bir köyünde mücadele saflarına katılır.

28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada 9 yoldaşıyla şehit düşer.

Süleyman (Mahsum) yoldaş, aslen Mêrdinli'dir. Mücadeleye, oturdukları Adana'da katılır. Fedakarlığı, mücadeleye inancı, kendini geliştirme tutkusu en belirgin yanlarıydı.

28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada şehit düştü.

Metin yoldaş, aslen Elbistanlı'dır. Bir yıl önce mücadele saflarına katılır.

28 Mayıs 1991'de Bazarcix'in Kamikan ve Dibîyê köyleri arasında düşmanla girdikleri çarpışmada şehit düştü.

Rıfat yoldaş ölümsüzdür

Rıfat yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'da yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Daha küçük yaşlardayken ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla bir yandan çalışırken diğer yandan da okuluna devam eder.

15 Ağustos Atılımı'nın derin etkisiyle partiye sempati duyar. Ağustos 1988'de profesyonel olarak mücadeleye katılır. Akademi'de siyasi ve askeri eğitim görür.

Sıcak savaşımın yürütüldüğü Kuzey-Batı Kürdistan'a Güney-Batı Eyaleti'ne giden grup içerisinde yer alarak gider. Ülkeye gidişini duyduğunda duygularını şöyle dile getirir: *"Tüm gücümü ve imkanlarımı, sıcak savaş ortamında düşmana karşı kullanma imkanına kavuştuğum için çok mutluyum. Ben parti bayrağı altında yürümek için her yönüyle hazırım."*

Rıfat yoldaş, eğitimini tamaladıktn sonra Güney-Batı Eyaleti'ne yönelir. Birçok savaşçının bu alana geçirilmesinde önemli rol sahibi olur. Başarılı pratiğinden dolayı 1990'de Eyalet yürütmesine getirilir. 1990'da şehit düşer

İslahiye direnişinde yitirdiğimiz Salman, Şoreş, Mazlum ve Remzi yoldaşları saygıyla anıyoruz

Adı soyadı: **İbrahim KURU**
Kod adı: **Salman**
Doğum yeri ve tarihi: **Bazarcix/İğdeli-Yeşilova köyü, 1963**
Katliş tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **İslahiye, 28 Haziran 1991**

İbrahim KURU yoldaş 1963 yılında Gürrgum'a bağlı Bazarcix'ın İğdeli-Yeşilova köyünde dünyaya gelmiştir. İlkokulu burada bitirdikten sonra, tamamen emeğe dayanan bir yaşama başlamıştır. Kişiliğinin şekillenmesinde büyük bir paya sahip olan Bazarcıx yöresi, insanların en çok vatansızlaştırıldığı, Parti Önderliğimizin deyimiyle "Toprağı insansızlaştırma hareketi"nin en çok gerçekleştirildiği bir alandır. Diğer bir deyimle Bazarcix ikinci Dersim rolünü oynayan, vatansız özgürleşme olmayacağı için özgürlükten uzaklaşan -bu, buradaki pek çok insanımızın yurt dışına gitmeyi kurtuluş olarak görmelerinde kendisini yansıtmaktadır- düşman politikaları altında, daha çok da 12 Eylül faşizmiyle asimileye uğrayan bir alanımızdır. Ama bunların yanısıra yurtsever ve direnişçi yapısıyla mücadelemize birçok yönden destek veren özelliktedir. Düşmanın üzerinde her türlü oyunu oynamaya, halkı Kürt, Kürdistan gerçekliğinden uzaklaştırmaya çalıştığı bu yöremizde kişiliği şekillenen **İbrahim KURU** yoldaş, bütün Kürdistan köylüleri gibi yoksul ve yurtsever ailesini geçindirmek için zozanlara çıkarak çobanlık yapmış, metropollerde birçok işte emek harcayarak yaşamını sürdürmüştür.

Salman yoldaş, her Kürt köylüsü gibi, emeğe dayanmayan hiçbir kimseyi, emekle kazanılmamış hiçbir şeyi kabul etmeyen, dürüst ve emekçi insanlara bağlanan, onlarla ilişki kuran, onlara karşı fedakar, sade, doğruları sonuna kadar savunan, TC'nin sömürgeci kurumlarının etkilerinden uzak bir yapıya sahipti.

İbrahim yoldaş, köye gelen gerilla grubumuzla ilişkiye geçmiş, bu ilişkilerle mücadeleyi birçok yönüyle tanımış ve kendi çapında mücadeleye hizmet edebilecek bir düzeyi yakalamıştır. Köyde kısa bir süre sempatizanlık yaptıktan sonra, tek ve gerçek kurtuluşun mücadeleye katılımda olduğunun bilincine vararak, 1990'ın ilk aylarında katılımını gerçekleştirmiştir. Kısa bir süre ülke sahasında kaldıktan sonra, eğitim amacıyla Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gelmiştir. Bu süre içinde kendini her şeyiyle katan, fedakar, zorluklara karşı azimli ve kararlı, yardım almaya ve yardım etmeye önem veren, yoldaşlarına ve halka karşı alçakgönüllü, en kısa zamanda siyasi bir kişiliğe ulaşmak için çok iyi dinleyen, parti çizgisine karşı çok açık ve net, doğruların iyi bir takipçisi ve savunucusu olarak örnek militan özelliklere sahip bir kişilik sergilemiştir.

Salman yoldaş, eğitimini tamamladıktan sonra, alana IV. Kongre çizgisini taşımakla sorumlu olan bir grup arkadaşla birlikte ülkeye yönelimi gerçekleştirmiştir. Bu gerilla grubumuz, özel savaşın bir sızması olarak ortaya çıkan bir düşman ajanının ihbarı sonucu Gavur dağında (Kürdistan'ın batı sınırlarında bir dağ) düşmanın kurduğu pusu neticesinde çatışmaya girmiştir. Birliğimizin girdiği bu ilk çatışmada Salman yoldaş, yoldaşlarını korumak için kendisini düşman kurşunlarına siper edip ülkemizin bağımsızlığı, halkımızın özgürlüğü yolunda örnek bir direnişçiliği sergileyerek şehit düşmüştür.

Salman yoldaşın şahadete ulaşan ölümsüz kişiliğini zafere dek temsil etmek devrimci şeref ve onur sözümüz olacaktır.

28 Haziran 1991 tarihinde bir ihanetçinin teslim olması sonucu, İslahiye'de 3 yoldaşıyla güçlü direniş sergileyerek, ölümsüz şehitler kervanına katılan **Remzi** yoldaş

Adı soyadı: **Orhan BİLGİN**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve yılı: **Suruç/Mishacorik köyü, 1970**
Katılış tarihi: **Aralık 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **İslahiye, 28 Haziran 1991**

Gerilla birliğimiz İslahiye'den geçerken, Gavur dağı civarında bir alçağın ihaneti sonucu, 28 Haziran 1991 günü düşmanla çıkan çatışmada **Orhan BİLGİN (Şoreş)** yoldaşımızı kaybettik. Böylece halkımız değerli bir evladını daha yitirdi.

Şoreş yoldaş, 1970'de Suruç'un Mishacorik (Gölen) köyünde, emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyde okur. Orta öğrenimini Suruç Lisesi'nde tamamlar. Okulda derslerinde de başarılı olan **Şoreş** yoldaş, 1989 yılında Adana'da arkadaşlarla tanışır. Bazı eğitim çalışmalarına katılır. Bir yandan evin ekonomik sorunlarıyla ilgilenirken, diğer yandan okulda devrimci çevrelerle ilişkisini geliştirmeye devam eder. Nihayet Aralık 1990'da kendine tanınan bir olanakla Akademi sahasına gelir.

Kendisi de, *"Mücadelenin Kürdistan'da yükselişi ve serilhildanların patlak vermesi ile birlikte, safların son derece netleştiğini, bu mücadelenin dışında kalmanın hiç bir anlamının olmadığını, bir an evvel eğitimden geçerek gerilla saflarında yer almayı kararlaştırdığını"* belirtmekteydi.

Gerçekten de Akademi alanında kaldığı yaklaşık 5-6 aylık sürede, büyük bir çaba ve özveriyle kendisini eğitmeye, yoldaşlarına yardımcı olmaya ve geleceğe hazırlanmaya çalıştı. Bir raporunda, *"Kürdistan'a dönüp pratikte görev almak için askerileşmek gerekir. Askerileşmek tam siyasallaşmakla mümkündür"* diyen **Şoreş** yoldaş, bu vurguyla Akademi'de eğitime nasıl bir ciddiyetle yaklaştığını ortaya koymaktaydı.

Yoldaşlık ilişkilerinde uyumlu, ilkeler temelinde eleştirel olma doğrultusunda ciddi çabaları olan Şoreş yoldaş, son derece fedakar, girişken ve coşku örneği giydi. Gelişmeye son derece açık olan bu değerli yoldaşımız, kendi yetenek, beceri ve partiden aldığı bilinç ve kişilik gücünü henüz pratiğe gönlünün rahatlığıyla dökmeden şahadete ulaştı. O'nun mücadeleye aktarmak istediği birikimini ve bu birikimin coşkusunu bir çağrı olarak anlamak, biz şehitlerin takipçilerinin en temel görevi durumundadır.

Düşman özel savaşının Güney-Batı Eyaleti'ne yönelik planlarının özgünlüğünü ve kullanılan yöntemleri daha derinlemesine anlamak ve kavramak bu şehitlere doğru sahip çıkmanın da bir gereğidir. Adeta Güney-Batı'yı Kürdistan'dan saymama gibi bir görünüm vermek istiyor düşman. Bunda ısrar ediyor. Düşmanın bu çarpışmada grubu toptan imhayı amaçladığı açıktır. Beş yoldaşın şehit düşmesi, içe sızdırılmış bir piyon vasıtasıyla gerçekleştirilmişti. Bundan da düşmanın, Güney-Batı'da PKK'yi tamamen tasfiye etmeyi amaçladığı sonucuna varılabilir. Şehitlerimiz pahasına da olsa açığa çıkan politikanın bu olduğu anlaşılıyor. Düşmanın bu politikasını boşa çıkarmak, Güney-Batı Eyaletimizi devrimin kalesi haline getirmek, bu şehitlerimizin ardılları olan bizlerin görevidir.

Adı soyadı: **Veysel UYSAL**
Kod adı: **Edip, Mazlum**
Doğum yeri ve yılı: **Konya-Cihanbeyli, 1970**
Katılış tarihi: **22 Haziran 1990**
Şahadet tarihi: **İslahiye, 28 Haziran 1991**

Veysel Uysal (Edip, Mazlum) yoldaş, 1970'de Konya/Cihanbeyli'de doğdu. İlkokulu Cihanbeyli'nin Sağlık köyünde okuduktan sonra, orta öğrenimini Konya Karatay Lisesi'nde tamamladı. Emekçi bir ailenin çocuğu olarak mevcut sömürü düzenine duyduğu tepki ve özellikle de Kürt olmaları nedeniyle horlanmaları, O'nu devrimci saflara daha da açık hale getirdi.

Veysel yoldaş, üniversite sınavlarını kazanıp, İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Bölümü'ne kaydını yaptıktan sonra, etkisini öteden beri yaşadığı mücadelede sempatizan olarak yer alarak çeşitli kitlevi eylemlere katıldı. Üniversiteye bir yıl devam ettikten sonra, fiilen mücadeleye katılmaya karar verdi.

Kendisinin de belirttiği gibi, 300-350 yıl evvel Çaldıran Savaşı'ndan sonraki süreçte Anadolu'ya sürgün edilen Kürt aşiret ve kabilelerinin milli varlıklarını bugüne dek korumaları ve yaşatmaları, halk gerçekliğimizin tarihi direngenlik özelliğini bir kez daha gözler önüne sermektedir. **Veysel** yoldaşın şahsında, işgalci güçlerin tarihi tahribatları yüzlerce yıl sonra da olsa boşa çıkarılmaktaydı. Büyük bir kaynağa dönüş hamlesiyle, vatansızlaştırmayı dayatan gücün özel savaş politikalarını da yerle bir eden anlamlı bir vatana dönüş yürüyüşüyle 22 Haziran 1990 günü Botan alanına gelip ARGK saflarına katıldı.

Bu değerli yoldaşımız, yaklaşık bir yıl kadar mücadelenin aktif hattında yer alırken, son derece örnek meziyetleriyle devrimci yaşamı sergileyen bir pratiğe sahiptir. Botan alanındaki savaş kamplarında çeşitli görevler üstlendi. Daha sonra G. Batı Eyaleti'ne takviye edilecek birimlerimiz içinde yer alarak Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne gönderildi. Eğitimini tamamladıktan sonra Güney-Batı alanına gidecek grup içinde yer aldı.

Üniversite ortamının, 12 Eylül sonrası dönemin son derece yoz ve yoldan çıkarıcı dayatmalarının yaşandığı bir sürecinde bulunmasına karşın, mücadele saf-

larında kısa sürede büyük bir çabayla sağladığı devrimci dönüşüm ve özlü kişiliğiyle O, her yerde çevresindeki yoldaşlarının saygısını kazandı. Son derece sade, alçakgönüllü, yoldaşlık sevgisiyle dolup taşan, ölçülü, örnek bir kişiliğe sahipti. Gerek Botan'da ve gerekse Akademi sahasında bu değerli yoldaş ile beraber kalma şansını bulmuş arkadaşların, **Veysel** yoldaşı her andıklarında, O'ndaki bu özlü halk özelliklerini gözleri önünde şekillendirmemeleri düşünülemez. Coşkulu ama, bir o kadar da olgundu. Partiye ve Parti Önderliği'ne hitaben yazdığı bir raporunda şunları belirtmektedir:

"Botan'dan Güney-Batı'ya gönderilmek üzere geldim. Fakat eğitime alındım. Bu benim için büyük bir fırsat oldu. Akademi alanında Parti Önderliği'nin yakın denetimi ve yoğun eğitim sonucunda kemalizmin kişiliğimde yarattığı tahribatları daha iyi görebiliyorum ve bilince çıkartmış bulunmaktayım. Kemalizmin etkisi altında şekillenen bu bireysel ve bastırılmış kişiliği PKK'den aldığım bilinç ve güçle gün gün üzerimden atacağıma güvenim tamdır. Bu bağlamda pratikte PKK çizgisini, IV. Ulusal Kongre temelinde her şart altında koruyacağıma ve kanımın son damlasına kadar savaşacağıma, Parti Önderliği'ne, partiye, devrim şehitlerine, mazlum Kürdistan halkına ve tüm yoldaşlara devrimci onurum üzerine söz veriyorum." (28 Nisan 1991)

Gerçekten de sözünün gereğine bağlılığı, devrim yolunda her an insanı yakalayabilecek böylesi bir talihsizlik anında kanıtlayan **Veysel** yoldaş, en çok verim ve üretkenlikle halkına hizmet etmek üzere faaliyet alanı olan Güney-Batı Eyaleti'ne gidişinin ilk günlerinde şahadet tacını giydi.

Devrim yolunun tuzaklarla örülü olduğu söylenir. Bir grup yoldaş İslahiye-Gavur dağı eteklerinde yol alırken, bir hainin grubu terkederek kaçması ve düşmanı, yoldaşların üzerine getirmesi sonucu meydana gelen ve günlerce devam eden muharebede 28 Haziran 1991 günü bu değerli yoldaşımız da fiziki olarak aramızdan ayrıldı.

An serkeftin an mirin!

İlhami yoldaşı Engizek çatışmasında yitirdik

İlhami (Hüseyin) yoldaş, Dêrsim'de yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. **İlhami** yoldaş daha küçük yaşlarda iken ailesi Adana'ya göç eder. Türkiye metropollerinde sahte bir yaşamın etkisiyle büyür. Küçük yaşlarda iken çeşitli işlerde çalışarak ailesine katkıda bulunmak ister. Daha sonraları yine maddi imkansızlıklardan dolayı Avrupa alanına çıkmak zorunda kalır.

Avrupa'ya çıkışının ardından partiyle ilişkiye geçer. Kürdistan, yurtseverlik, ülke kavramları bundan sonra anlam kazanır. Zira yetişmiş olduğu toplum ve yapı kendisini bu değerlerden uzak tutmuştur. Ülke gerçekliğini kavrama ve bilince çıkarmanın çabası içinde olur. Düşmanın yarattığı kişilik etkilerinden kendisini arındırmayı başaran **İlhami** yoldaş, 1989'da kesin kararını vererek profesyonel olarak saflara katılır. Aynı yıl Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giden **İlhami** yoldaş, gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendisini yeniler. 1990 yılının sonunda Güney-Batı Eyalet grubu içinde yer alarak ülke girer.

Eyalet faaliyetlerinde üstün moral kaynağı olan **İlhami** yoldaş, halk ve yoldaşları içinde sevilip sayılan biri olur. 28 Temmuz 1991'de Engizek dağlarında sömürgecilerle girilen bir çarpışmada **İlhami** yoldaş şehit düşer.

Anısını bağımsız Kürdistan mücadelesinde yaşatacağız

Yurtsever Salman CENGİZ yoldaş ölümsüzdür

Adı soyadı: **Salman CENGİZ**
Doğum yeri ve yılı: **Gürrgum-Bazarcıx-Hamutan Mezrası, 1953**
Şahadet tarihi: **Cacık deresi, 17 Mart 1981**

Salman CENGİZ yoldaş, 1953 yılında Gürrgum(Maraş)'ın Bazarcıx ilçesi yakınlarındaki Bölükdamlar köyü Hamutan mezrasında doğdu. Geliri kendisine yeten 8 çocuklu bir ailenin en küçüğüydü. İlkokulu kendi köyünde okudu. Evli ve üç çocuk babası olan Salman yoldaş, ailesinin geçimi ile meşguldu.

12 Eylül faşist darbesinin ardından parti, bir taraftan çekirdek kadrolarını geçici olarak yurtdışına çekmeye çalışırken, diğer taraftan da ülkede kalan kadrolarla direnişi sürdürmeye çalışıyordu. Faşist TC'nin yoğun saldırılarının yaşandığı böylesi bir dönemde, içinde **Besê ANUŞ** ve **Ali CİNKILIÇ** yoldaşların da yer aldığı bir silahlı propaganda grubumuzla faşist TC ordu güçleri arasında 16.3.1981 tarihinde Bölükdamlar köyü yakınlarında bir çatışma yaşanır. Bu çatışmada **Besey ANUŞ** yoldaş şehit düşerken, bazıları esir düşen grubun diğer üyeleri de düşman çemberini yararak Çolenk deresi mevkiine çekilirler. Bu arada bazı ihtiyaçlarını karşılamak için, partimizle henüz yeni ilişki kuran yurtsever **Salman** yoldaşın bahçesine uğrarlar.

Salman yoldaş ülkesinin bağımsızlık savaşçılarının ihtiyacı olan yiyecek vb. temin etmeye çalışırken tekrar çatışma çıkar ve kanını öncülerinin kanıyla bütünleştirerek Cacık deresinde filizlenen ilk devrim çiçeklerinden olur.

Salman yoldaşın tavrı yiğit Kürt köylüsünce dorukta temsil edilen direnişçi yurtseverliğin simgesidir.

Burjuva basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Diyarbakır'da polisle çatış
Kürtlere saldırıyı protesto için düzenlenen gösterileri polis
19 ilkokulun kapısına kilit vuruldu
Silvan'da geceyarısı yürüyüşü
Militanlara birileri bilgi sızdırıyor
Poliste PKK köstebeği
Astsubay şehit
Malazgirt'te çatışma
Kadifekale'de Kürt bayrağı
PKK, Silopi'de karakol bastı: 5 er şehit
Kuzeyde Sibirya, güneyde Türkiye'ye dek etnik sorunlar ele alınıyor
Kürt sorunu AGİK'in gündemin
İlçede sokağa çıkma yasağı ilan edildi
Dargeçit yürüdü: 1 ölü
Nevruza olaylı girildi
Turizme terör darbesi
Ağrı'nın Tutak, Diyarbakır'ın Lice ve Muş'un Hizan ilçelerinde PKK baskını
Ağrı radyolink istasyonu yakıl
Güneydoğu'daki olayları protesto için başlatılan kepenk eylemi Nusaybin'de bitti, Kızıltepe'd
Kepenkler sırayla kapanıp a
Güneydoğu'da her gün olay var
Güneydoğu'da yine olaylar patladı
Dargeçit ve Silvan'da dün çıkan olaylarda; bir kişi öldü, yedi kişi yaralandı, 100 kişi gözaltına alındı...
PKK'nın eylemlere başlama yakınlarını için Güneydoğu'da
Doğu'da '15 Ağustos' alarmı
İdil'de büyük çatışma
Karakol
oketli saldırı
Askeri araca saldırı
Bir alb
ve bi
üsteğm
öldürü
PKK'dan kanlı pusu: 7 öl
Göç eden grubun arasına sızan PKK militanları güvenlik görevlilerimize pusu kurdu
Sınırda çatışma

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

ARGK 8. zafer yılında daha güçlü, daha savaşkan!

Parti, Cephe, Ordu bayrakları altında halkımız bağımsızlığa yürüyor!

